

e
ri
rat.

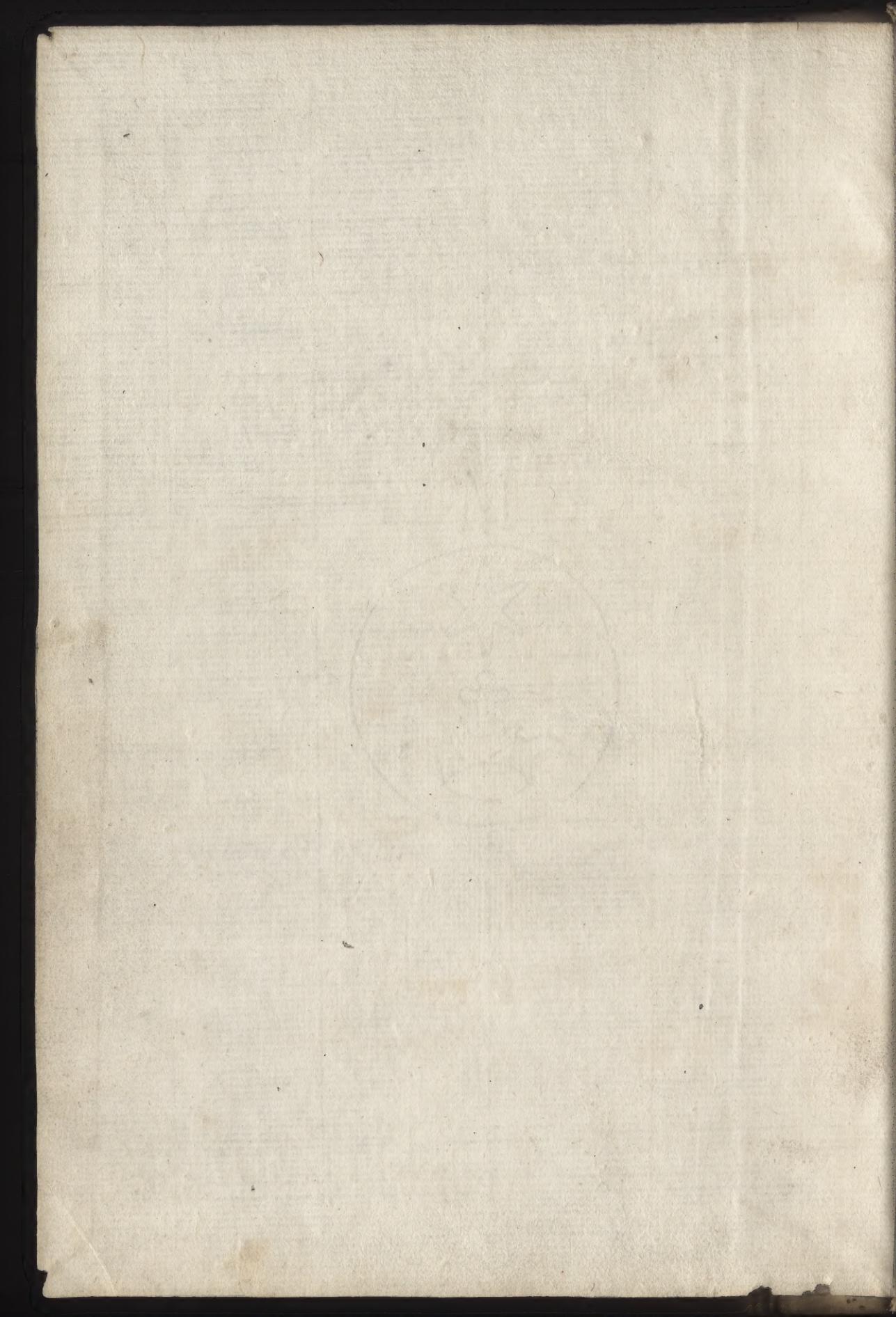
100

Theodore
Besterman

352

s.

1200

EPITOME
THESAVRI
ANTIQUITATVM,

Hoc est, IMP. Rom. Orientalium & Occiden-
talium Iconum, ex antiquis Numis-
matibus quam fidelissime
deliniatarum.

Ex Musæo Iacobi de Strada Mantuani Antiquarij.

L V G D V N I,
APVD IACOBVM DE STRADA, ET
THOMAM GVERINV M,
M. D. LIII.

Cum Priuilegio Regio.

Τῶν ιεράτων ἕχος φύμα τὸν δέσμονον λιγίνων
Οὐδὲνέπων σοφίη πράγματα λοιπανές.

ILLVSTRISSIMO COMITI A KIRCHBERG

& Weissenhorn, D. Ioanni Iacobo Fuggero,

magistri, Domino ac Patrono suo

obseruandis. Iacobus de

Strada Man-

tuanus

Antiquarius.

S.

O G I T A N T I mihi, quanti semper fecerit amplitudo tua,
& liberales artes omnes, & excellentium hominum virtutes,
etra exceptionem vniuersas, in
mentem id venit, cum hac Epitome nostra rerum gestarum ab
Imperatoribus Romanis, te potissimum nuncupandum esse,
apud quem tutissimum (vt spero) & certò scio domicilium ei
futurum sit, si vsquam in Euro-

pa tota futurum est. Is enim mos olim iam fuit, & adhuc seruatur, vt
qui monumenta ingenii, literis tradunt posteritati, vel artificiose
quidquam elaborant, pro veteri consuetudine, & nondum exoleta, id
vel hominibus dicent, qui iudicio suo possint excutere: vel amicis,
qui voluptatem inde capiant, vel dynastis, ac principibus magni no-
minis, quorum gloria scripta commendentur. Eum quidem morem
sequi mihi propositum est, ac tenere, quidquid agam: quod nihil absurdius
putem, quam si iis, quibus dulcia placent, acerbum offeras, qui
acerbis delectantur, quod dulce est, obtrudas. Cum ergo in cognitio-
ne rerum antiquarum, & præcipue numismatum, imaginibus Regiis
ac Imperatoriis signatorum, tibi nemo par sit, quod & res ipsa mon-
strat, eorum coaceruato apud te incredibili numero, cumq; in hac re

A. 2. perscr.

E P I S T O L A

perscrutanda maximo & singulari iudicio, variāq; doctrina confirmata, sis prēdictus (nam inde quidquid egregium est, petitur) non immetit de tua summa virtute homines eruditī testimonium ferunt, quos liberalitate tua sustines, & cunctorum benevolentia nomine tuo conciliata, honoribus dignitatēq; amplificas. Itaque plurimi Libri Græci, Latini, & aliarum nationum lingua compositi, quos numero comprehendere nemo possit, iam tibi dicati sunt, iisque planē loquuntur amplitudinis tuā fastigium, quam tot homines ac variis locis nati, collunt: id quisq; pro se nitentes, vt honestissimis rationibus, esse tibi se obnoxios fateantur, ac quod ingenii à diis & natura tributum est, id tibi velut consecratum velint. Quando igitur nominis tui claritate famosus ac celebris es, & in Europa tota, & apud exterias gentes uniuersas, sic existimauit neminem potuisse me diligere, qui splendore suo plus lucis afferret Commentariis meis, immensāq; gloria sua aeternitatem huic operi compararet. Quamobrem animo prorsus fixum est, quod iam multis annis, & ad hæc usque tempora intra priuatos parietes abdideram, ac delitescere coegeram, auspiciis tuis publicare, infinito labore perfectum, & absolutum. Nec enim me fatigauit prolixī Libri magnitudo tantum, nec in tot congerendis numismatibus (quorum Imaginem reddidimus) indefessa opera, quanquam id per difficile sit, ac in primis laboriosum: sed in iis agnoscendis discernendisque, iudicandi modus, & ratio, difficultatis ac obscuritatis plenissima, ut amplitudo tua sat perspectum habet. Nam hæc cognitio & eruditio partim doctrina multiplici constat, & hac de causa, quia Libris explicata est, non admodum eget interpretatione: partim aspectu & copia tractationēq; Numorum ipsorum, quos quia nancisci cuius minimum licet, doctos complures videas, quod sumptus ferre nequeant, ab iis studiis alienatos, eāq; voluptate priuatos fuisse. Vtrumque vero dī tibi concederunt. Sed quoniam in mea potestate non est, antiquos ipsos Numos amplitudini tuā collectos offerre, quod mihi relictum est, id ego profero, nempe hanc Epitomen, quam ut æqui bonique consulas, etiam atque etiam rogo, & velut testimonium obseruantiae erga te meā, atq; Indicem quandam voluminum, quibus tua ditissima confertissimāq; bibliotheca est. Aggressus equidem sum & opus alterum, quo Numismatum antiquorum auersa pars ostenditur, absoluīque propemodum, & amplitudini tuā iam voui: sed in hoc longè plures ei conicæ spectantur effigies, memorata cuiusvis imperatoris

N V N C V P A T O R I A.

ris stirpe, patre, matre, fratribus, sororibus, propinquis, cùm Imperatorum tantum cæteri mentionem fecerint, ordine tam accurato digestis omnibus, vt nemo sit prætermissus, qui cum illis vel affinitate, vel propinquitate, vel amicitia coniunctus fuerit: subdita etiam ad singulos titulos historia, quoad eius fieri potuit, breuissima, qua continentur ea, quæ memoratu dignissima mihi visa sunt, hoc idem facere proposui, & in altero illo opere, quo auersas partes Numorum, vt ad historiæ veritatem referri possunt, in Epitomen coepi redigere, selectis nobilissimis quibusque, & historiarum fide comprobatis. Id autem, quod ante paucos dies in lucem prodibit, amplitudinis tuæ fauore communitum, adhuc nec aliquis tentauit, nec vidit, nec edidit. Porrò autem, duce te minimè pertimescam inuidorum ac maleuolorum calumnias. Scio sanè multò plures Antiquarios esse, qui Numos antiquos sectentur, vndiq; corripiant, corradiant, quām vel Numos ipsos. Scio neminem esse huius rei studiosum, qui non iudicio suo pendat, ac metiatur omnia. Id tāmē non offecit, quominus propositum meum virgerem: partim, quod haud ignorē, ab oculatissimis interdum non-nihil peccari, Lectorésq; non mihi magis, quām cæteris asperos se, & difficiles præbituros, si quid delictum fuerit: partim, quòd Lectoribus confido gratum fore, vel si quid vnum bene dictum, recteve scriptum fuerit. At enim posteris non solum documentum hoc manebit, tuæ in rebus præclaris cognoscendis, ac exquirendis solertiæ & cupiditatis (præclarum nanque haud iniuria vocare possum argumentum hoc, quo res ab Imperatoribus gestæ velut summa quadam percurruntur) sed & meæ diligentiae, ac industriae, cùm tot & tam distantibus inter se locis, tam longo spatio temporis, Numi, quorum Imaginem expressimus, contrahendi, & accumulandi fuerint. Ac licet fortassis amplitudinis tuæ liber hic satis non respondeat: is tamen proculdubio quotquot adhuc excussi sunt, imaginum numero longè superabit, tripli quoquis copiosior. A Sadoleto quidem, omnium primo Romæ, iussu Leonis summi Pontificis, libellus in hoc genere conscriptus quidam ac depictus est: hunc omnes reliqui imitati sunt, infelici tamen coniatu, ac deterioribus illis, quæ ad exemplum Sadoleti fixerant: nec quisquam fuit, qui vel vna totum opus imagine reddiderit auctius. Quidam certè mutauit historiam, at Iconicas effigies, vt anteà fuerant, is retinuit. Quamobrem quòd me illorum misereret, & quòd in spem venisse, literatis hominibus studiosisq; rerum antiquarū, pla-

E P I S T O L A N V N C V P A T.

citurum hoc opus, vt liquerent magis, quæ etiam dubia, nec omnino comperta sunt, hunc Librum emisi, addita scriptura ad principium vi-
tæ singulorum, quæ in auersa parte sculpta fuerat, in anibus etiam reli-
ctis nonnunquam areis, quia nancisci mihi Numos facultas nusquam data fuerat, eo tamē consilio, vt si alicunde possim illos adipisci, quod deest, reponendum curem, interimque nil deficiat, quod pertinet ad Historiæ continuandam seriem, hoc verò, qualecunque est, amplitudo tua non deditur legere, animi causa, cùm nil magis erit se-
rium, quod agas. Si munus hoc exiguum quidem, pro fortunaru[m] tua-
rum, & celsi animi statu, sed quod pro conditione mea, & virium te-
nuitate maximum habui, non respuet, alterum id opus quo auersorum Numorum sculptura designatur, propediem in manus hominum dabitur, ac exhibit, gloriæ tuae fama tutum ac defensum. Cæte-
rū, vt Græcus ille, cùm Augusto Cæsari nescio quid haud magni-
ducendū offerret, vilius id esse dixit, quām postularet maiestas Cæsa-
ris, ac principalis fortunę summus gradus, contuenire tamen, pro loco,
fortēq[ue] sua, sēq[ue] non minū libenter daturum, si quid posset maius: sic
ego amplitudini tuae hoc munus affero, vehementerq[ue] rogo, vt inter-
dum legere non pigate, animique mei tibi deditissimi, ac
iustis de causis (cùm tot modis beneficiarius tuus
sim) te venerantis, & adorantis, aliquan-
do velis meminisse, id quod

vnum percupio ac
votis opto.

Vale,
Lugduni tertio
Calendas Septembres.

1553.

IACOBVS DE STRADA

MANTVANVS ANTIQVARIVS

AD LECTOREM.

V¹ M iampridem mecum deliberasse in gratiam illorum,
qui rerum antiquarum cognitione, ac studio præsentim
Numismatum ducuntur, hanc Epitomen publicare, time-
rem autem ne quis eorum, qui in hoc labore ante me ver-
sati sunt, offenderetur, hactenus id distuli, quia rumor
sparsus foret, Venetijs adornari opus eiusmodi, sculptis
iam perquam multis Numismatum imaginibus, quinetiam Romæ, id quoq-
dam incœpisse. Ceterum tantisper dum egregium quidquam exspecto, & co-
natus ipse meos retardo, ut priusquam labor meus cum doctis communica-
retrur, ex aliorum scriptis iudicarem quid optimum sit, atque in eo genere
certissimum: nullus eorum, qui suis nos promissis excitauerant, id præsttit,
quod pollicebatur. Quamobrem statutum est hanc tarditatem abiçere, cum
intelligam multò difficilius esse verbis ac pollicitatione, quam re ipsa libros
huiusmodi conscribere: quos etiam, si ut facturos se receperunt, in lucem
mittant, hunc meum anteiturum non dubito. Verum quandoquidem suos
illos foetus domi pertinacius occidunt, hac Epitome nostra ducem me illis
præbeo, viamque monstro, ut me consequantur, vel etiam deorum, naturæ,
& doctrine adiuti præsidij antecedant, haud quidem veritus, ne copia
numorum ab ijs vincar, cum fieri non posse credam ut plures aliquis coag-
geret, nisi forte arbitrio suo fingat, ut liberum est ac facile ex arte quidli-
bet reprepresentare. Verendum tamen ne in crimen incurramus: quod ma-
ior pars eorum, qui sese totos dediderunt ac perscrutanda veterum monu-
menta, maximè Numismata, probè norit I M P P. ac C O S S. omnes, qui ex-
cudi fecerunt, quinetiam numerus numorum, siue magnus sit, siue parvus,
est ab eis perspectus. Quod ut effugere quis posset, iudiciū adhibendū certū,
ne pro veris adulterinos & falsos accipiat: hac enim tēpestate tam ingeniosi
& excellētes inueniuntur sculptores, ut cum illis veteribus sint cōparandi,
quique notiores sunt, quam ut hīc nominare necesse sit. Deinde adhibenda
summa diligentia est, ad seligendos eos numos, qui à peritiissimis quibusq; in
arte Anaglyptica sunt exculti, propter eorum & venustatē & elegantiā:
in qua rem totis viribus incubuisse me confiteri non vereor. Verū satius esse

E P I S T O L A

credidi prius quām liber prālo subiçiatur, eum non tantūm perspicaci iudicio, sepius atq; sepius examinare, vel etiā amicos iudices adhibere, scriptorū ut constet ratio, quæ aduersus improborū calumnias tueri nomen nostrum possit, ne cùm is peruererit in doctorū manus, reprehensionibus eorum castigatos nos esse pudeat, cùm aliōqui mitiū ijdem nobiscum agant, si sedulō nauatam à nobis operam fuisse cognouerint, vt nihil relinquetur, quod summa diligentia nostra effici posset. Ut ergo quām plurimæ numorum species in hoc libro spectarentur, unde cunque licitum est, incredibili cura illos ego coaceruauī, & conquisiui è diuersissimis locis, partim pretio, partim amicorum liberalitate, partim alijs quibusdam occasionibus, infinito labore, & varijs modis id consecutus, quod venabar, & in Italia, & alijs extra Italiā regionibus Romæ, Neapoli, Venetijs, quidquid eximium foret perscrutatus. In ijs autem clarissimis ciuitatibus, cùm nihil non, cuius habendi copia fuit, nactus essem, aliò proficisci vijum est, tum vt extēnorū mores, & locorum, in quibus habitant, situs explorarem: tum vt augendo libro meo raros Numos adipiscerer. In Germaniam ergo transi, ubi cùm aliquandiu restitisse, magno commodo meo, quod optabam, contigit, Numorum haud minus excellentium, quām quos Italia suggererat, licet pauciores ij fuerint, facultas, & præsertim Augusta Vindelicorum, ubi aureorum & argenteorum copiam tantam conspexi, maximè in ædibus amplissimi domini mei, cui hanc Epitomen consecraui, vt fidem omnem tantus numerus excedat: Præterea, bibliothecam instructissimam Latinis, Grecisq; voluminibus, & alijs multis exemplaribus, quæ nondum in lucem prodierunt, maxima pecunia redemptis. Augetur hæc quotidie & libris omnifariam conductis, quos (licet inumeros) nisi tedium lectoribus fore putarem, velut Indice quodam nominare velim, ac perstringere, & doctorum Operibus, quæ ij certatim vndiq; Domino bibliotheca offerunt, perspectam & famosam eius amplitudinem celebrantes, ac gloriissimi viri dignitate se protegentes, maximis ab eo beneficij acceptis. Illi namque iudicium singulare à Natura tributum est, à fortuna diuitiae concessæ sunt uberrimæ, quibus adiumentis, haud mirum est, si tantum famæ ac nominis per vniuersas orbis partes sibi comparauerit. Eius benignitate tantisper, dum in Germania vixi, quidquid expetebam, liberaliter & comiter suppeditatum est, vt maximam ingrati animi notam mihi prorsus inuram, si hunc laborem meum illo dignum, alioqui nunquam id facturus, patrono meo non dedicem. Nam exiguis mole quamvis hic Liber sit, plenus est tamen imaginibus virorum Illustrium, nec angustior, nec minoris estimandus eo, quem

Sado.

A D L E C T O R E M .

Sadoletus Leonì Pontifici nuncupauit, ab illo tam honorifice susceptum, ut nihil supra, nimisrum quia non ignoraret, magni faciundum esse opus eiusmodi tam laboriosum. Quòd si Sadoleti Libellus is tantum placuit, in quo numero hic sit habendus, Iconicis Imperatorum ditatus imaginibus, ac subditu rite cuiusque compendio, ne ipse mihi suffenus sim, expendunto ceteri. Sed ut ad propositum redeam, cum Numos antiquos dispexisse, quorum usus aliquis fuit, nec tamen suppeterent aliqua Imperatorum Simulacra, diplomata, & publicas tabulas ab ijs impetratas, & quod fieri solet, eorum imaginibus cera fictis appensisq; visendas, consecutatus sum & amicorum opera nactus, auctiore illa mea diligentia Libro. Rationes ceteras, quibus idem sum conatus, sciens prætereo: & quod id prolixius futurū sit, & quod in hac re homines exercitati statim id agnitiuri sint: unum hoc tacere non possum, nihil in Germania me fugisse, quod indagandum fuerit. Inde verò in Galliam discedens, Lugduni nobilem hominem, in ea ciuitate genitum Gulielmum Chaulium conueni, historiarum peritisimum, & tam rari Iudicij in explicandis auersis numorum Imaginibus, ut inter primos referatur, nec iniuria, tum propter insignem eius memoriam, tum propter exquisitum iudicium. In eius magnificentissimis edibus (quod minimè putavi silentio tegendum esse) admirabilem numerum contitus sum Numorum antiquorum omne genus: sed Augusti principis imagine percussos ducentos, aureos, æreos, argenteos, quorum auersam partem loco suo sum expositurus. Admirationi id quidem fuit nec sine causa, maximè tamen ego sum admiratus industria Quæstoris Ioannis Grolerij, nobilis hominis, qui Lutetie viuit: eum Quæstorem Mediolanensem vocant multi, quòd dum ea ciuitas foret in ditione regis Galliarum, Quæstorem illic egerit. Hunc fama & celebritate nominis illustrem, multa supra ceteros evehunt. Primum, quòd aureos, argenteos, æeos Numos, paruos, ampliosq; infinitos congefferit, integrimos & incorruptissimos, cum maximis quibusq; thesauris conferendos. Deinde, quòd ingenij bonitate, & doctrina hanc scientiam sit adeptus. Tertiò, quòd cum omnibus sit charissimus, fortunis quibus affluit, in id potissimum uitetur, ut ænea & marmorea signa & Numismata, quæ antiqua sunt, vndeque conquirat, omnibus hanc operam illi dantibus, & vtrò, quæ hinc illinc eruere potuerunt comportantibus, Numorum, paruolorum præsertim, stupenda apud eum copia, ut interim bibliothecam taceam Græcis & Latinis libris ditißimam, aliásq; viri tanti dotes rarißimas, quas oratione complecti mihi non licet. Huius solius opes nondum excusi, quod unum arbitror mihi restare. Eius verò facilitatem & humanitatem auxilio mihi fore spero,

E P I S T O L A

cum auersam Numorum partem ingenti Volumine, quod ante paucos dies ex officina mea prodibit, nempe diu iam inchoatum, explanaturus sum tam diffuse, & copiosè, ut nihil præterea queat adiungi, cuius non meminerim, maximè cum notabilis fuerit imaginum species, & ad historiam pertinēs. Interim autem Numos à Gracis cūsos feligo, & accumulo, quām plurimis iam congregatis, ut de ijs Epitome aliquando tandem mihi scribatur, non minus iucunda & grata doctis viris futura, quām libellus hic. Sed ne perturbet tam multiplex labor eodem tempore suscep̄tus, in sua tempora parti, & ordine perferre decretum est. At enim opusculum hoc non pœnitenda cura & diligentia consarcinatum, Operis magni compendium est, ad umbilicum ferè iam perducti, quo Imperatorum singulorum vita, longa prolixāq; oratione traditur, illo & ordine & labore, quo nec veterum, nec eorum, qui nostro seculo floruerunt, quisquam descriptis. Diuiditur autem in quatuor Tomos, appositis ad finem vita cuiusq; Imperatorum Numis, illorum effigie signatis, cum adnotationibus, & numeris, qui marginem impletant, & historiæ diuersos locos ad Numorum explanationem facientes, indicent. Verūm, quoniam laboriosissimum id est, Epitomen potius, quām absolutum illud Opus (tametsi aliter consueverim) diuulgare constitui, nouo more id mihi licenter fortassis permittens, ampliore illo Volumine pene iam absoluto, sed nondum sublata prorsus cura, qua Numorum auersas effigies, inceptum magni diuturniq; laboris, cum historiarum enucleatione disquirro. Vos igitur tantisper, dum id molimur, vel potius manu summa polimus, hoc libello fruimini, quem à C. Iulio Cæsare auspicatus sum, subdita Imperatorum singulorum historia, quām fieri potuit breuiſima: sed quæ rerum ab illis gestis trum præcipuis contineret, aduocatis eorum propinquis, & affinis, qui iure sanguinis, imperium vendicare potuerunt, interiectis Orientis Imperatoribus, quod aggredi propter Numorum raritatem ausus adhuc nemo est, interpositis & Tyrannis multis, qui Galeni tempore & aliis, in Orientis regionibus, Occidentisq; prouincijs rebellarūt, ac Imperij maiestatem discerpserunt, nominatis fœminis illustribus, quæ Imperium affectarunt, cum ordinem persecutus ad Carolum usq; v. Et quoniam Numos sub ijs percussos, reperire non perpetuò datum est, aut quia tam breue fuit, quo rerum potiti sunt, tempus, ut memoriam suam sculptura Numorum ijs non transmiserint: aut quia sepulta diu fuit ars illa, monetarijs nullis id perite, ac scienter, ut antea, tractantibus, aut quia aliud quidpiam interuenit, quod eam commoditatē et nobis & illis eripuerit, ubi cunq; defuerunt illorum effigies, ut Lectores & antiquarum rerum curiosos explerem, inscriptione Numor.

A D L E C T O R E M .

Numorum, orbem circundedi, ac se decussantibus lincis quatuor notaui,
adposito etiam Indice Numorum, quos nemo alius ostenderit, ac protulerit ante me. Hac autem in re iam inde à Iulio Cesare, ad Neruam usque,
Numos ego mediocres, non tritos hos & vulgi manibus deletos monstrauis, sed infrequentes ac eximios. A Nerua vero dum ad sequentes Imperatores progredior, amplos & inusitatate magnitudinis Numos, cum auerse partis excellentissimis historijs, ac imaginibus, ut ad finem vite singulorum commonefici lectores, haud usus pernulgatis exemplaribus, & ab alijs proditis, sicut ab omnibus ceteris, qui hactenus in hoc argomento laborarunt, facilitatum fuit. Primus quidem omnium Romæ Iacobus Mazochius Librum à Sadoleto Cardinale conscriptum, & Leoni summo Pontifici dicatum, edidit hoc titulo, ILLVSTRIVM IMAGINES. Eum secutus est anno 1526. Argentorati Ioannes Nutichius, qui ex superiori mutuatus est, vel potius transsumpsit universas imagines, idemque rursum anno 1534, hoc e ipsum opus suum denuò pœlo tradidit, sed deterius, quam quod ante typis excuderat. Postremò anno 1550. Lugduni liber quidam ad exemplum superioris, cuius mentionem habui proxime, delineatus, in publicum exiit, tam ineptus & inscitus, ut ne aspici quidem, nedum legi mereatur, accitis verbis Nutichij, quibus vitam Imperatorum persequitur, & Antonij carminibus, sed figuris universis tam absurdis & inelegantibus, ut eximendæ illæ vel omittendæ potius fuerint, quam inserendæ. Eas præterea, que in Munstheri Cosmographia Imperatorum singulorum vite præfixæ sunt, que in Heluetiorum, Cuspiniani, Abbatis Vissurgensis historia visuntur, aliorumque multorum libris, inuercunda temeritate, ac ignorantia sculptorum corruptas, & libros ipsos, quantumvis doctè scriptos inquinantes potius, quam exornantes, quod necessum sit, ubi principum hominum formas nos designare volumus, & ad illorum vitas appingere, aut è Numinis antiquis, aut è sculpturis, aut ex æneis marmoreis vel statuis, expressis studiosè, & iconicam figuram prorsus imitantibus, eas repræsentare, non autem ut libitum est, quantumvis egregie cælare, ac sculpere didicerimus, nos ipsis nobis affingere, & excogitare. Nam qui vanæ ea persuasione gloriam auçupantur, & ea fraude imposturâque homines rerum imperitos lactant, imagines Imperatorum ubique dispergentes, nec graui iudicio considerantes, pauciores dum certè sint, multis illis tumultuarijs, & alienis præferendas esse, & seipso traducunt, deridendosq; retegunt: tantum abest, ut inde nomen reportent, & historias ipsas foedant, non decorant. Ego certè in hoc Opusculo propter rationes, & incommoditates, quas nuper lectori planas

B 2 feci,

EPISTOLA AD LECTOREM.

fecit, illorum vestigijs, qui per vulgus serpunt, insistere nolui, quod alioqui facillimum erat, si non displicuissest, ob insitum mihi iudicium, et longum in his rebus meditandis usum. Verum paucas tantum imagines proposui, et eas verissimas, fidique dignissimas, quas utinam sculptoram bene sit emulatus, quam ego recte mea ipsius manu depinxeram, cum alium neminem magis sedulò id curaturum existimarem. Verum nonnunquam accidit, ut levia quedam per imprudentiam errata committantur, mota loco, peruersa vel una, vel altera litera, velut in HELIOGABALO contingit: pro qua voce HELIOGABALVM scripsierunt. Ad errores huiusmodi leuiusclos, quibus à me deprehensis mederi iam nimis serum fuit, licet mihi non sint imputandi, ut tamen conniveant, doctos precor, tum quia vix fieri potest, ut cum aliqua singuli peccemus, quod multorum labore conficitur, non alicubi sit maculatum: tum quia nihil est tam perfectum, et elaboratum, in quo nō aliquid reprehendat aut veritas ipsa, aut malitiosa calumnia, aut inuidia, quibusdam ut librum respexerunt, iudicium ferentibus, et prius, quam legant, damnantibus: alijs undeunque sors obtulit, legere incipientibus, nec quid præcesserit, unde singula pendeant, quæ mens Autoris fuit, animaduertentibus, ineruditis omnibus peruicacius pro tuenda sua opinione contendentibus, doctis vero modestissime sententiam suam pronuntiantibus, neminem vellicantibus, ut quos non lateat arduum atque difficile esse, quicquam sic absolutum edere, ut à cunctis laudetur, et ab omni reprehensione tutum sit (nostrum quemuis haud egrè decipi) ab ea molestia sibi nihil metuere, qui præclarum nihil adoriantur. Cum ergo, ut inquit Plinius, Liber nullus tam malus sit, quin pro sit aliqua ex parte, docti homines qui ex aliorum scriptis, vel minimi pretij, non nihil utilitatis colligunt, inditam natura bonitatem illam suam, et æquitatem mihi non sunt denegatur.

ri. Illis autem certò scio, interlegendum occursera multa, quæ non

fastidiant. Iam vero Indices adeo Numorum, qui in

alijs editionibus desiderantur, et huic additi

sunt, cum adiectis numeris locum

vbi repositi sunt, et

histo-
rie

se-

dem com-

monstrantibus.

INDEX NUMISMATVM
QVÆ NVSQVAM ANTEA
IN LVCEM SVNT
EDITA.

*

COSSUTIA.	pagina 4
CLEOPATRA REGINA AEGYPTI.	5
EVRIES MAGNA REGINA REGVM MAVRITAN. ibidem.	
CAESARIUS D. IVLII F.	6
IVLIA.	ibid.
M. ANT. IMP. AVG. III. VIR. R. P. C. M. BARBAT. Q. P.	7
CAESAR IMP. PONT. III. VIR. R. P. C.	ibid.
M. LEPIDVS III. VIR R. P. C.	ibid.
CONCORDIA IMPERATORVM.	II
L. VITELLIVS COS. III. CENSOR.	46
DOMITIA AVGVSTA IMP. DOMIT.	60
PLOTINA AVG. IMP. TRAIANI.	68
DIVIS PARENTIBVS.	73
L. AELIVS CAESAR.	75
IMP. CAES. M. AVRELIVS IMP. CAESAR. L. VERVS.	79
COMMODVS CAESAR. VERVS CAESAR.	82
LVCILLAE AVG. ANTONINI AVG. F.	84
IMP. CAES. AVIDIVS CASSIVS PERPET.	85
CRISPINA AVG. IMP. COMMODVS P. F. AVG.	88
IMP. CAES. P. HELY. PERTINAX AVG. PATER.	88
HELVYVS PERTINAX CAESAR AVGVST.	ibid.
IMPERATORVM AVGVSTORVM P. P.	91
AELIVS P. AEL. PERTINAX AVG. PAT.	91
FL. TITIANA AVG. HELY. PERTINAX AVG.	ibid.
MALLIA SCANTILLA AVGVSTA.	94
DIDIA CLARA DID. IVL. IMP. F.	ibid.
PESCENIVS NIGER IMPERATOR.	ibid.
D. CLOD. SEPT. ALBIN. CAES.	96
FELICITAS SAECVL.	99
IMPERATORVM ANT. AVGG. P. P.	ibid.
IMPP. INVICTI III AVGG.	100

INDEX

M. GETA L. SEPT. IMP. PATER.	100
FVLVIA PIA L. SEPT. AVG. MATER.	ibid.
IVLIA SEVERA AVGUSTA.	ibid.
MARClA SEVERA AVGUSTA.	101
ANTONINVS PIUS GETA CAES.	ibid.
M. AVREL. ANTON. PIUS BRIT.	103
PLAVTILLAE AVGUSTA.	106
PLAVDILLA AVGUSTA.	ibid.
IVLIA NOVERCA AVGUSTA.	ibid.
IMP. CAES M. OPEL. SEV MACRINVS AVG.	ibid.
M. OPEL. DIADVMENIAN. CAES.	ibid.
NVMIA AVGUSTA.	109
SACERD. DEI OSOLIS HELIOGAB. AVG.	ibid.
IVLIA MAESA AVG. SYMIANIRA ANT. AVG. M. III AVGUSTA ANTONINI AVG. IMP.	112
IMP. M. AVREL. ALEXAND. IVLIA MAMEA AVGUSTA M.	ibid.
VARRVS ALEXANDER SEV AVG. IMP. PAT.	115
MARIA AVGUSTA.	ibid.
MAMMAEA AVGUSTA.	ibid.
CIVL VERVS MAXIMVS CAES.	118
MICEA MAXIMINI AVG. PAT.	119
ABABA MAXIMINI AVG. MATER.	ibid.
CALPHVRNIA AVGUSTA.	ibid.
IMP. CAES. M. ANT. GORDIAN. AVG. P. P.	ibid.
IMP. CAES. M. ANT. GORDIAN. AFR. AVG.	121
IMPP. VLP. ANT. INVICTI. PI AVG. P. P.	122
METIVS MARVLLVS GORDIAN. ANT. P.	ibid.
VLPIA GORDIANA ANT. GORDIAN. M.	ibid.
FABIA CRESTILLA AVGUSTA.	123
METIA FAUSTINA AVGUSTA.	ibid.
TRANQVILINA AVGUSTA.	127
IMP. CAES. M. SEV OSTILIANVS AVG.	ibid.
IMP. CAES. MARCVS.	ibid.
CONCORDIA AVGUSTORVM.	130
SEVERA AVGUSTA.	ibid.
MARINVS CAESAR.	131
	Q. AE.

NUMISMATVM.

Q. AE. DE. TRAIANVS DECIVS NOB. C.	131
IMP. CAES. M. VIB. VOLVSIAN. AVG. C.	133
IMP. CAES. AEMILIANVS P. F. AVG.	134
GALLIENVS SAL. NOB. CAES.	134
HELENA AVG. GALIEN. IMP. AVG.	138
EX TRIGINTA TYRANNIS.	
IMP. CAES. M. C. CYRIADES PRINC. F. AVG.	139
IMP. CAES. POSTVMIVS P. F. AVG.	ibid.
IMP. CAES. LOLLIANVS P. F. AVG.	140
IMP. CAES. VICTORINVS IVN. P. E. AVG.	141
IMP. C. INGENVVS AVG. PAT.	142
IMP. C. REGILIANVS P. F. AVG.	143
IMP. C. MACRIANVS OPTIMO PRINCIP.	144
IMP. C. QVIETVS P. F. AVG.	145
IMP. HERODES P. F. AVG.	146
IMP. CAES. BALISTA P. F. AVG.	147
IMP. CAES. PISO FRVGI P. F.	148
IMP. CAES. AEMILIANVS.	ibid.
IMP. C. TETRICVS P. F. AVG.	149
HERENIANVS ET TIMOLAVS AVGG. P. IVVEN.	150
IMP. ZENOBLIA. AVG. TOTIVS ORIENT. R.	151
IMP. VICTORIA AVGUSTA.	ibid.
DIVO TITO.	152
CALPHVRNIA AVGUSTA.	153
IMP. CAES. CENSORINVS P. F. AVG.	152
DIVO CLAUDIO OPTIMO PRINCIPI.	154
FL. IVL. CRISPVS NOB. CAES.	155
FIRMVVS CAESAR.	162
SATVRNINVS CAES. IMP.	ibid.
PROCVLVS NOB. CAES.	163
VITVRGIA AVGUSTA.	ibid.
BONOSVS NOB. CAESAR.	164
GALLA BONOSI IMP. M.	ibid.
IMP. SABINVS IVLIANVS AVG.	166
DIOCLEA DIOCLETIAN. IMP. MAT.	169
DIOCLETIANVS ET CONSTANTIVS CC.	170
NARSEVS CAES.	ibid.

INDEX

ACHILLEVS IMPERATOR.	170
CERAVSIUS IMPERATOR.	171
EVTROPIA AVGUSTA.	173
FAVSTA AVGUSTA.	ibid.
VALERIA AVGUSTA.	176
EVTROPIVS CONSTANTII CL. P.	174
CLAVDIA CONSTANTII CL. MATER.	ibid.
THEODORA AVGUSTA.	175
IMP. C. SEVERVS P. F. AVG.	176
IMP. C. M. AVR. MAXIMIANVS P. F. AVG.	ibid.
LICINIUS IVN. N. C.	179
CONSTANTIA AVGUSTA.	180
IMP. CONSTANTINVS MAX. P. F. AVG.	ibid.
CRISPVS ET CONSTANTINVS CC. SIRM.	182
VRBS ROMA.	ibid.
CONSTANTINOPOLIS.	ibid.
MINERVINA AVGUSTA.	183
FAVSTA AVGUSTA.	ibid.
CRISPVS NOB. CAES.	184
FL. IVL. DALMATIVS P. F. AVG.	ibid.
FL. IVL. CONSTANS P. F. AVG.	186
NEPOTIANVS CAESAR.	ibid.
D. N. GALLVS NOB. CAES.	187
CONSTANTIAN. AVG. GALL. IMP. AVG.	ibid.
D. N. CONSTANTIA AVGUSTA.	188
HEVSEBIA AVG. CONSTANTII AVG. IMP.	189
FAVSTINA AVG. CONSTANTII IMP. AVG.	ibid.
POSTHUMA AVG.	190
ANASTASIA AVG. CONSTANTII IMP. F.	ibid.
CAROSA AVG. CONSTANTII AVG. F.	ibid.
BRITANIUS CAESAR.	ibid.
SILVANVS NOB. CAESAR.	ibid.
BASILINA AVG. IVLIANI IMP. M.	194
HELENA AVGUSTA.	ibid.
CHARITO AVGUSTA.	196
VARONIANVS IOVINIAN. IMP. F.	ibid.
DOMINICA AVGUSTA.	198
	SEVER.

N V M I S M A T V M .

SEVERA AVGUSTA.	ibid.
PROCOPIVS CAESAR.	199
FIRMVS NOB. CAES.	ibid.
CONSTANTIA POSTHUMA AVG.	201
D. N. THEODOSIUS FOEL. AVG.	ibid.
FLACILLA AVGUSTA. GALLA AVGUSTA.	207
HONORIUS THEODOSII IMP. P.	202
THERMANTIA AVG. THEODOSII IMP. M.	ibid.
MAXIMVS IMP. CAESAR.	203
VICTOR CAES. MAXIMI IMP. F.	ibid.
EVGENIUS NOB. CAESAR.	204
EVDOXIA AVGUSTA.	206
D. N. HONORIUS P. F. AVG.	205
MARIA AVGUSTA.	209
FLACILLA AVGUSTA.	203
PVLCHERIA AVG. ARCADII IMP. F.	207
THERMANTIA AVGUSTA.	209
MARTINA AVG. ARCADII IMP. F.	207
PRACIDA AVG. VALENT.	ibid.
EVDOXIA AVGUSTA.	210
ETIVS IMP. CAESAR.	211
IOANNES CAESAR.	ibid.
FL. VAL. MARTIANVS P. F. AVG.	212
TATIANVS CAESAR.	213
IVLIUS NOB. CAESAR.	ibid.
AVITVS CAESAR.	ibid.
FL. VAL. LEO. ET LEON. F. CAESS. AVGG.	214
D. N. BERINA AVG. LEONIS IMP.	215
FL. VAL. LEO IVNIOR CAES.	214
LEONTIA AVGUSTA LEONIS IMP. F.	215
ASPAR ET ARDABVRIVS.	216
ARDABVRIVS CAESAR.	ibid.
MAIORIANVS CAESAR.	215
SEVERVS CAESAR.	216
D. N. ANTHEMIUS P. F. AVG.	ibid.
RICIMERVS CAESAR.	ibid.
OLIBRIUS CAESAR.	217

INDEX

GLICERIVS CAESAR.	ibid.
AVGVSTVLVS CAESAR.	218
ODOACER CAESAR.	219
D. N. ZENO PERP. AVG.	ibid.
ARIADNA AVGVSTA LEONIS IMP. F.	220
D. N. BASILISCVS P. F. AVG.	221
D. N. ZENORIDA FEL. AVG. BASILIS.	ibid.
D. N. MARCVS AVGVSTVS.	ibid.
FL. VAL. ANASTASIVS P. F. AVG.	ibid.
D. N. IVSTINVS P. F. AVG.	222
D. N. LVPICIA AVGVSTA.	223
D. N. IVSTINIANVS P. F. AVG.	ibid.
D. N. THEODORA AVGVSTA.	ibid.
D. N. IVSTINIANVS P. F. AVG.	225
D. N. SOPHIA AVGVSTA.	ibid.
D. N. TIBERIVS CONSTANTINVS P. F. AVG.	226
D. N. ANASTASIA AVGVSTA.	227
IMP. MAVRITIVS AVG.	ibid.
D. N. CONSTANTINA FEL. AVGVSTA.	228
D. N. FOCAS PERP. AVG.	ibid.
IMP. HERACLIUS CAES. AVG.	230
D. N. MARTINA FEL. AVGVSTA.	231
D. N. CONSTANTINVS IVN. CAES.	ibid.
IMP. HERACLONAS AVG.	232
D. N. HERACLIUS P. F. AVG.	ibid.
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	233
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	234
D. N. CÖNSTANTINVS P. F. AVG.	ibid.
D. N. CONSTANS ET CONST. AVGG.	ibid.
MIZIZIVS CAESAR.	235
D. N. IVSTINIANVS P. F. AVG.	ibid.
D. N. LEONTIVS PERPET. AVG.	237
IMPERATOR TIBERIVS P. F. AVG.	ibid.
D. N. ANASTASIVS P. F. AVG.	239
D. N. THEODOSIVS P. F. AVG.	ibid.
D. N. LEO P. F. PERPET. AVG.	240
D. N. CONSTANTINVS NOB. CAES.	241
	D. N.

N V M I S M A T V M.

D. N. LEO PIVS IMP. FOEL. AVG.	242
ARTABASDV S CAESAR.	243
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	244
HIRENA AVGVSTA.	243
D. N. CONSTANTINVS AVG. ET HIRENA M.	245
GENT. C. MAG. BARBARIS PERDOMITIS GLORIAM AVXI.	247
D. N. MICHAEL P. F. AVGVST.	ibid.
D. N. THEOPHILVS P. F. AVGVST.	251
D. N. MICHAEL P. F. AVG.	253
D. N. BASILIVS P. F. AVG.	255
D. N. LEO PERPETVVS AVGVST.	260
D. N. ALEXANDER P. F. AVG.	261
ARNOLPHVS REX.	262
FL. CONSTANTIS P. F. AVG.	265
D. N. LEO ET CONSTANTIVS.	266
IMP. CONRADVS AVG.	ibid.
OTHO MAGNVS IMP. SEMPER AVG.	268
D. N. ROMANVS IVN. CAESAR.	270
D. N. NICOPHORVS P. F. AVGVST.	271
D. N. IOANNES ZIMISCES P. F. AVG.	272
D. N. BASILIVS P. F. PERPETVVS.	275
D. N. CONSTANT. P. F AVG. P.	276
REX HENRICVS.	277
IMP. CAES. ARDOVINVS PERPET. AVG.	278
IMP. CHVNRADVS P. F. AVGVST.	ibid.
D. N. ROMANVS ARGIRVS P. F. AVG.	280
D. N. MICHAEL P. F. AVG.	ibid.
D. N. MICHAEL P. F. AVG. PERPET.	281
D. N. ZOE FELIX AVGVSTA.	282
FL. IVL. CONSTANTIVS NOB. CAES.	283
D. N. THEODORA FEL. AVGVSTA.	284
D. N. CAES. MICHAEL P. F. AVG.	288
D. N. ISACIVS P. F. PERPET. AVGVSTVS.	ibid.
MICHI OH COH IMPERIW PEPIWI.	
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVGVST.	289
D. N. AELEVDOXIA FEL. AVGVSTA.	290

I N D E X

ΟΥ . ΕΗ. ΘΗ. ΚΟΡΥΜΑ ΝΩΔΕCΝΟ ΤΗΤΩΔΙΟ ΓΕΝΕΙ	291
D. N. CAESAR MICHAEL P. F. AVG.	292
D. N. NICEPHORVS P. F. AVG.	ibid.
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	293
D. N. ALEXIUS P. F. AVGUSTVS.	294
IMP. HENRICVS P. F. AVG.	295
D. N. CALOIOANNES P. F. AVG.	297
D. N. MANVEL CAESAR. AVG.	298
D. N. ANDRONICVS P. F. AVGUST.	300
D. N. ISATIVS ANGELVS P. F. AVGUST.	ibid.
D. N. ALEXIUS P. F. AVGUST.	301
D. N. ALEXIUS IVN. P. F. AVG.	302
IMP. FRIDERICVS P. F. PERPET. AVG.	ibid.
D. N. HENRICVS P. F. AVGUST.	304
IMP. CAES. PHILIPPVS AVG.	305
OTHO DEI GRATIA REX.	306
D. N. BALDVINVS P. F. AVGUST.	307
D. N. PETRVS ANTISIDORENSIS	308
D. N. ROBERTVS P. F. AVG.	309
D. N. BALDVINVS P. F. AVG. IMP.	ibid.
D. N. IOANNES P. F. AVG.	310
IMP. FRIDERICVS.	ibid.
IMP. RICARDVS CAES.	316
IMP. RVDOLPHVS P. F. AVG.	317
HE X NR I C V S	321
FRIDERIGVS PVLCHER CAES.	322
IMP. CAES. CAROLVS IIII. P. F. AVG.	324
IMP. GVNTHERVS AVG.	326
IMP. VENCESLAVS AVG.	ibid.
IMP. IODOCVS AVG.	327
IMP. SIGISMVNDVS P. F. PERPET.	329
D. N. MICHAEL PALAEOLOGVS P. F. AVG.	332
D. N.	

N V M I S M A T V M.

D. N. ANDRONICVS P. F. AVG.	333
D. N. ANDRONICVS P. F. AVG.	ibid.
D. N. IOANNES CANTACUZENVS P. F. AVG.	334
D. N. IOANNES PALAEOLOGVS P. F. AVG.	ibid.
D. N. MANVEL PALAEOLOGVS P. F. AVG.	335
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	336

INDEX IMPERATORVM

SE V C A E S A R V M , E O I P S O O R -
dine, quo sibi ipsis inuicem successerunt. Subiecta est
cuiusque Imperatoris familia, quam mi-
nutioribus characteribus
obiter distinx-
mus.

C I V L I V S C A E S .	pag. 1	A V G V S T V S .	12
Eiusdem Numisma.	3	Eiusdem Numisma.	13
L.Cæsar. C.Cæsar is pater.	ibid.	Octauius Augusti pater.	14
Aurelia C.Cæsar is mater.	ibid.	Accia, mater Octauiani Augusti.	
Cossutia C.Iulii Cæsar is prima		ibid.	
vxor.	4	Claudia, M.Anto.priuigna, vxor	
Cornelia C.Iul. Cæsar is vxor.		Octauiani Augusti.	15
ibid.		Scribonia Octauiani Augusti v-	
Pompeia C.Iul. Cæsar is vxor,		xor.	ibid.
quain tandem ille repudiauit.		Iulia Octauiani Augusti filia ex	
ibid.		Scribonia.	ibid.
Calphurnia, vltima C.Iul. Cæsa-		Liua Drusilla vltima Octauiani	
ris vxor.	ibid.	Augusti vxor.	16
Cleopatra Aegypti Regina C.		Octavia soror Octauiani Augu-	
Iul.Cæsarem deperibat.	5	sti.	16
Euries, Bogudis Regis Maurita-		C. Marcellus, Octauianæ, sororis	
niae vxor, à C.Iul.Cæsare ada-		Augusti filius.	ibid.
mata.	ibid.	T I B E R I V S N E R O C A E S .	ibid.
Iulia, C.Iul. Cæsar is , & Corne-		Eiusdem Numisma.	18
liae filia.	ibid.	Tiberius Nero Tiberii Impera-	
Cæsarius C.Iul. Cæsar is filius ex		toris pater.	19
Cleopatra.	6	Liua Drusilla Tiberii Neronis	
Martia Iuliæ Cæsar is amitæ ma-		vxor.	19
ter.	ibid.	Agrippina Tiberii Neronis v-	
Iulia L.Gæsar is , & Aureliae filia.	ibid.	xor.	20
TRIVM V I R I .	7	Drusus Tiberii Neronis filius.	
Et eorum Numisma.	11	ibid.	
O C T A V I A N V S C A E S A R .		Tiberius Tiberii Neronis ne-	
		pos.	ibid.
		Caius	

I M P E R A T O R V M.

C A I V S C A E S A R C A L I G V-

L A. 21

Eiusdem Numisma. 22

Germanicus à Tiberio adoptatus. 23

Eiusdem Numisma. ibid.

Agrippina Germanici vxor ibid.

Iunia Claudilla C. Cæsaris vxor.

24.

Liulia Horestilla à C. Cæsare è conuiuio abducta. ibid.

Lollia Paulina C. Cæsaris vxor. ibid.

Cæsonia à C. Cæsare adamata & in vxorem ducta. ibid.

Iulia Drusilla C. Cæsaris ex Cæsonia filia. 25

Liulia Germanici & Agrippinæ filia. ibid.

Nero frater C. Cæsar. ibid.

T I B E R I V S C L A U D I V S
D R U S V S. 26

Eiusdem Numisma. ibid.

Drusus Tiberii Imper. frater. 28

Antonia Iunior, Drusi vxor, Germanici mater. 29

Aemilia lepida à Claudio repudiata. ibid.

Plaucia Herculanilla, à Tib. Claudio repudiata. ibid.

Aelia Petina, quam Cladius datum repudiavit. 30

Valeria Messalina Tib. Claudi vxor. 30

Iulia Agrippina Tib. Claudi vxor. ibid.

Britanicus filius Tib. Claudi

ibid.

Drusus Pompeius Tib. Claudi & Herculaniæ filius. 31

Claudia Tiberii Claudi filia ex Herculaniæ. ibid.

Antonia Tiberii Claudi & Aelia Petinæ filia. ibid.

D O M I T I V S N E R O C A E S A R. ibid.

Eiusdem Numisma. 34

Cn. Domitius, Domitii Neronis & Antoniæ Maioris filius, pater Neronis. 35

Agrippina Neronis mater. ibid.

Octavia Claudi Cæsar, & Messalina filia. ibid.

Popea Do. Neronis' pellex & adultera. 36

Claudia Augusta Neronis ex Popæ filia. ibid.

Statilia Messalina, cuius amore captus fuit Do. Nero. ibid.

C A E S A R V M G E N E A L O G I A.

37

S E R G I V S G A L B A. 38

Eiusdem Numisma. 40

Sergius Galba Sulpitius, Sergii Galbae Imp. pater. ibid.

Numia Achaia Galbae Imperator. mater. ibid.

Lepida Galbae Imp. vxor. 41

Piso frugi Licinianus à Galba Imp. adoptatus. ibid.

M. S Y L V I V S O T H O. ibid.

Eiusdem Numisma. 43

L. Otho, Othonis Imper. pater. ibid.

INDEX ORDINIS

Albia Terentia, Othonis Impe.	lius.	ibid.
mater.	ibid.	
A V L V S V I T E L L I V S .	44	Eiusdem Numisma. 60
Eiusdem Numisma.	46	Domitia Longina Domitianii vxor.
L. Vitellius A. Vitellii Imp. pater.	ibid.	ibid.
Sextilia Auli Vitellii Imper. mater.	ibid.	N E R V A C O C C E I V S . 61
L. Vitellius A. Vitellii Imper. frater.	47	Eiusdem Numisma. 62
Petronia A. Vitellii Imper. vxor.	ibid.	T R A I A N V S V L P I V S . 63
ibid.		Eiusdem Numisma. 65
Galeria Fundana A. Vitellii Imper. secunda vxor.	ibid.	Plotina Traiani vxor. 68
F L A V I V S V E S P A S I A N V S .	48	P V B L I V S A E L I V S A D R I A -
Eiusdem Numisma.	50	N V S . ibid.
Eiusdem Triumphus.	ibid.	Eiusdem Numismata. 71. 72.
Titus Flavius Sabinus Vespasiani Imper. pater.	53	& 73
Vespasia Polla Vespasiani Imper. mater.	ibid.	Aelius Adrianus, Adriani Imper. pater. 73
Flavia Domicilla Vespasiani vxor.	ibid.	Domitia Paulina Adriani Imper. mater. ibid.
Domicilla Vespasiani Imper. filia.	ibid.	Sabina Adriani Imper. vxor. 74
T I T V S V E S P A S I A N V S .	54	Antinous, puer in delitiis Adriani habitus. ibid.
Vespasiani filius, idemq; Imperator.	54	L. G A E I O N I V S C O M M O D V S .
Eiusdem Numisma.	56	ibid.
Arricidia Titi Vespasiani vxor.	57	Eiusdem Numisma. 75
Marcia Fulvia Titi Vespasiani vxor; cum quia ille diuortium fecit.	ibid.	A N T O N I N V S P I V S . ibid.
Iulia Titi Vespasiani filia.	ibid.	Eiusdem Numisma. 77
D O M I T I A N V S V E S P A S I A N I F I -		Aurelius Fulvius Antonini Pii pater. 78
		Arria Fatidilla Antonini Pii mater. ibid.
		Annia Faustina Antonini Pii vxor. ibid.
		M. A V R E L I V S A N T O N I -
		N V S P H I L O S O P H V S . 79
		Eiusdem Numisma. 81
		Eiusdem & L. Commodi Numisma. ibid.
		Annius verus M. Antonini Philosophi
		lophi

I M P E R A T O R V M.

losophipater.	81	ibid.
Domitia Lucilla Caluilla M. Antonini Philosophi mater.		PES CENNIUS NIGER. 94
82		Eiusdem Numisma. 96
Faustina M. Antonini Philoso- phi vxor.	ibid.	Clodius Albinus Imp. ibid.
L. VERVS CAESAR M. Anto- nini Philosophi filius.	ibid.	Eiusdem Numisma. 97
L. VERVS CAEIONIVS COM- MODVS.	ibidem.	L. SEPTIMIUS SEVERVS PERTINAX. ibid.
Eiusdem Numisma.	84	Eiusdem Numisma. 99. & 100
Lucilla Commodi Imper. soror.		M. Geta, L. Seueri Imper. pater.
ibid.		100
AVIDIUS CASSIUS IMPE- RATOR IN ORIENTE.		Fulvia Pia, L. Seueri Imp. mater.
85		ibid.
Eiusdem Numisma.	ibid.	Marcia L. Seueri Imp. vxor. ibid.
L. AELIUS COMMODVS AN- TONINVS.	ibid.	Marcia Seuera, L. Seueri Imper. filia. 101
Eiusdem Numisma.	87	ANTONINVS GETA. ibid.
Aliud eiusdem Numisma.	88	Eiusdem Numisma. 102
Crispina Commodi vxor.	ibid.	M. AVRELIVS ANTONI- NVS BASSIANVS CA- RACALLA. 103
P. AELIUS PERTINAX.	ibid.	Eiusdem Numisma. 105. & 106
Aelius pertinax, filius P. Aelii Pertinacis Imperatoris.	90	Iulia Bassiani Imp. nouerca. 106
P. Aelii Pertinacis Imp. Numis- mata duo.	91	OPILVIS MACRINVS. ibid.
Aelius successus Libertinus, Ae- lii Pertinacis Imp. pater.	ibid.	Eiusdem Numisma. 108. & 109
Flavia Titiana vxor Pertinacis Imp.	ibid.	Diadumenus Macrini Imper. filius. 108
DIDIVS IVLIANVS ME- DIOLANENSIS.	92	Numia Celsa Macrini Imperat. vxor. 109
Eiusdem Numisma.	93	M. ANTONINVS BASSIA- NVS VARIUS HELIO- GABALVS. ibid.
Mallia Scantilla vxor Didii Iul.		Eiusdem Numisma. 111
94		Iulia Mœsa, siue Varia, auia He- liogabali. ibid.
Didia Clara Didii Iul. Imp. filia.		Symiamira Heliogabali mater.

INDEX ORDINIS

ALEXANDER SEVERVS.	ibid.	
Eiusdem Numisma.	114	
Varius vel Varius Aurelii Ale-		
xandri Imp. pater.	115	
Iulia Mammea Alexandri Impe.		
mater.	ibid.	
Martia Alexandri Imper. vxor.		
ibid.		
Memmia Alexandri Imp. vxor.		
ibid.		
MAXIMINVS THRAX.	116	
Eiusdem Numisma.	117	
Maximinus Iunior Maximini		
Imp. filius.	118	
Eiusdem Numisma.	ibid.	
Micaba seu Mecca Maximini Im-		
per. pater.	119	
Ababa Maximini Imper. mater.		
ibid.		
Calphurnia Maximini Imperat.		
vxor.	ibid.	
GORDIANVS SENIOR.	ibid.	
Eiusdem Numisma.	120	
GORDIANVS IVNIOR.	121	
Eiusdem Numisma.	121 & 122	
Metius Marullus Gordiani Se-		
nioris pater.	122	
Vlpia Gordiana Gordiani Se-		
nioris Imp. mater.	ibid.	
Fabia Orestilla Gordiani Senio-		
ris Imp. vxor.	123	
Metia Faustina Gordiani Senio-		
ris Imp. filia.	ibid.	
M. CLODIVS PVPVIENVS		
MAXIMVS, ET MARCVS.		
CAELIVS BALBINVS.		
ibid.		
Pupieni Numisma.	124	
Balbini Numisma.	ibid.	
GORDIANVS IVNIOR.	SE-	
NIORIS NEPOS.	125	
Eiusdem Numisma.	126	
Tranquilla Gordiani Iunioris		
vxor.	127	
MARCVS.	ibid.	
SEVERVS OSTILIANVS.		
ibid.		
Marci Numisma.	ibid.	
Seueri Numisma.	128	
M. IVLIVS PHILIPPVS		
ARABS.	ibid.	
Eiusdem Numisma.	129	
PHILIPPVS	Philippi & Seue-	
ræ filius, ἀγέλασος, à patre M.		
Iulio Phil. consors Imperii de-		
claratus.	130	
Eiusdem Numisma.	ibid.	
Aliud Numisma amborum ibid.		
Seuera Augusta Philippi Imper.		
vxor.	ibid.	
MARINVS	ibid.	
Eiusdem Numisma.	ibid.	
M. Q. TRAIANVS DECIUS.		
ibid.		
Eiusdem Numisma.	132	
Decius filius Traiani Imp.	131	
Numisma Decii filii.	133	
VIBIVS TREBONIANVS		
GALLVS.	133	
VOLVSIANVS.	ibid.	
Treboniani Galli Numisma.	134	
Volusiani Numisma.	ibid.	
AEAMILIANVS LYBICVS.		
ibid.		
	Eiusd	

I M P E R A T O R V M.

Eiusdem Numisma.	135	M A R I V S aliâs M A N V-
P. Cornelius Lycinus Valerianus Imp.	135	R I V S S E V V E C T V-
		R I V S .
ibid.		i b i d .
VALERIANVS IVNIOR.		I N G E N V V S .
ibid.		Ingenui Numisma.
P. Corn. Lycinii Val. Numisma.		R E G I L L I A N V S .
136		A V R E O L V S .
Valeriani Iunioris Numisma.		Regilliani Numisma.
ibid.		M A C R I A N V S . S E N I O R .
LICINIVS GALLIENVS.	137	
Eiusdem Numisma.	ibid.	M A C R I A N V S . I V N I O R .
Gallienus, Saloninus Gallieni Im-		
per filius.	138	Macriani Senioris Numisma.
Eiusdem Numisma.	ibid.	Macriani Iunioris Numisma.
Salonia Pipera Gallieni Impera-		
vxor.	ibid.	Q V I E T V S Macriani Senioris
Helena Gallieni Imperat. altera		filius.
vxor.	ibid.	i b i d .
C Y R I A D E S .	139	O D E N A T V S P A L M I R E-
C A S S I V S L A B I E N V S		N V S .
P O S T H V M I V S .	ibid.	Quicti Numisma.
Cyriadi Numisma.	ibid.	H E R O D E S .
Cassii Labieni Posthumii Nu-		M A E O N I V S .
misma.	ibid.	Herodis Numisma.
P O S T H V M I V S IVNIOR.		B A L I S T A .
140.		V A L E N S .
L O L L I A N V S .	ibid.	Balistæ Numisma.
Posthumii Iunioris Numisma.		P I S O .
140.		A E M I L I A N V S .
Lolliani Numisma.	141	Pisonis Numisma.
P O S T H V M I V S S E N I O R .		Aemiliani Numisma.
ibid.		S A T V R N I N V S .
V I C T O R I N V S . I V N I O R .		i b i d .
142		T E T R I C V S S E N I O R .
Posth. Senioris Numisma.	ibid.	i b i d .
Victorini Iunioris Numisma.		T R E B E L L I A N V S .
ibid.		H E R E N N I A N V S .
		T I M O L A V S .

INDEX ORDINIS

C E L S V S.	151	Eiusdem Numisma.	ibid.	
Z E N O B I A	Odenati vxor.	151	Galla Bonosi mater.	ibid.
V I C T O R I A.		152	M. A V R E L. C A R V S.	165
Zenobiæ Numisma.	ibid.	Eiusdem Numisma.	ibid.	
Victoriæ Numisma.	ibid.	Numerianus Cari Imperat.filius.		
T I T V S.	ibid.	ibid.		
C E N S O R I N V S.	153	Eiusdem Numisma.	166	
Titi Numisma.	ibid.	C A R I N V S.	ibid.	
Censorini sepulcrum.	ibid.	S A B I N V S I V L I A N V S.	167	
F L A V I V S C L A V D I V S.	154	Carini numisma.	166	
Eiusdem Numisma.	155	Sabini Iuliani numisma.	167	
A V R E L I V S Q V I N T I L L V S.		D I O C L E T I A N V S.	ibid.	
ibid.		Eiusdem numisma.	168.& 170	
F L A V I V S C R I S P V S.	ibid.	Eiusdem triumphus.	ibid.	
Aurelii Quintilli Numisma.	ibid.	Dioclea Diocletiani Imp.mater.		
Flauii Crispi moneta.	ibid.	169.		
V A L E R I V S A V R E L I A N V S.		N A R S E V S.	170	
156		A C H I L L E V S.	171	
Eiusdem triumphus.	157	Narsei numisma.	170	
P. A N N I V S T A C I T V S.	158	Achillei numisma.	171	
M. A N N I V S F L O R I A N V S.		C E R A V S I V S.	171	
159		Eiusdem numisma.	ibid.	
P. Annii Taciti Numisma.	ibid.	M. A V R E L I V S V A L E R I A-		
M. Annii Floriani Numisma.	160	N V S M A X I M I A N V S.	172	
A V R E L I V S V A L E R I V S		Eiusdem numisma.	173	
P R O B V S.	160	Eutropia Val.Maximiani Impe.		
Eiusdem Numisma.	161	vxor.	ibid.	
Eiusdem triumphus.	ibid.	Fausta Valeriani Maximiani fi-		
F I R M V S.	162	lia.	ibid.	
S A T V R N I N V S.	ibid.	F L A V I V S V A L E R I V S C O N-		
Firmi Numisma.	ibid.	S T A N T I V S C H L O R V S.		
Saturnini Numisma.	ibid.	ibid.		
P R O C V L V S.	163	Eiusdem numisma.	174	
Eiusdem Numisma.	ibid.	Eutropius Constantii Imp.pater.		
Viturgia,aliâs,Campso, Proculi		ibid.		
vxor.	ibid.	Claudia Constantia, mater Con-		
B O N O S V S.	164	stantii Imp.	ibid.	
		Theod		

I M P E R A T O R V M .

Theodora Constantii vxor.	175	fratris filius.	ibid.
GALERIVS MAXIMINVS.		Eiusdem Numisma.	ibid.
ibid.		C O N S T A N S .	186
Eiusdem Numisma.	176	Eiusdem Numisma.	ibid.
Valeria v i. Maximini vxor.	ibid.	N E P O T I A N V S .	ibid.
S E V E R V S .	ibid.	Eiusdem Numisma.	187
M A X I M I A N V S .	177	C O N S T A N T I V S	ibid.
Seueri Numisma.	ibid.	G A L L V S .	188
Maximiani numisma.	ibid.	Constantii Numisma.	ibid.
M A X E N T I V S .	178	Galli Numisma.	ibid.
Eiusdem numisma.	ibid.	Constantia Galli vxor.	ibid.
L I C I N I V S L I C I N I A N V S .		Eusebia Constantii Imperatoris	
179		vxor.	189
L I C I N I V S I V N I O R .	180	Faustina Constantii secunda vxor.	ibid.
L.Liciniani Numisma.	179	Posthuma Constantii & Faustinae filia.	190
Licinii iunioris numisma.	180	Anastasia Constantii filia.	ibid.
Constantia Licinii Impera vxor.		Carosa Constantii filia.	ibid.
ibid.		Veterannio Imp.	ibid.
C O N S T A N T I N V S M A -		S Y L V A N V S .	191
G N V S .		Veterannionis Numisma.	ibid.
Eiusdem numisma.	182	Syluani Numisma.	ibid.
Helena Constantini M.vxor.	183	M A G N E N T I V S .	191
Eius numisma.	ibid.	D E C E N T I V S .	192
Mineruina Constantini Magni vxor.	ibid.	Magnentii Numisma.	ibid.
Fausta Constantini Magni vxor.	184	Decentii Numisma.	ibid.
Crispus Constantini Magni filius.	ibid.	I V L I A N V S A P O S T A T A .	
Eiusdem Numisma.	ibid.	193	
C O N S T A N T I N V S , C O N -		Eiusdem Numisma.	194
S T A N S & C O N S T A -		Constantius Iuliani Apostatae	
T I V S Impp.patri Constati no Magno successerūt.	ibid.	pater.	ibid.
Eorum Numisma.	185	Basilina Iuliani Apostatae ma ter.	194
D A L M A T I V S Anaballiani		Helena Iuliani Apostatae vxor.	
Impera. Constantini Magni		195	
		I O V I N I A N V S .	ibid.
		D 3	Eiusd

INDEX ORDINIS

Eiusdem Numisma.	196	Arcadii Numisma.	206
Charito Iouiniani vxor.	ibid.	Honorii Numisma.	ibid.
Varonianus Iouinianifilius.	ibid.	Eudoxia Arcadii vxor.	ibid.
Eiusdem Numisma.	ibid.	Flaccilla, Martina, & Pulcheria,	
VALENTINIANVS.	ibid.	tres filiae Arcadii.	207
VALENS Imper. Valentiniani frater.	197	Maria Honorii vxor.	209
Valentiniani Numisma.	ibid.	Thermantia Honorii vxor.	ibid.
Valentis Numisma.	198	THEODOSIUS IVNIOR.	
Seuera Valentiniani Imperatoris vxor.	ibid.	207	
Dominica Augusta Valentis v- xor.	ibid.	VALENTINIANVS.	208
PROCOPIVS.	199	Theodosii iunioris Numisma.	
FIRMV S.	ibid.	ibidem.	
Procopii Numisma.	ibid.	Valentiniani Numisma.	209
Firmi Numisma.	ibid.	Eudoxia Thcodosii iunioris filia, Valentiniani vxor.	210
GRATIANVS.	200	Eudoxia Valentiniani & Eudo- xiæ filia Honorichi vxor.	ibid.
VALENTINIANVS.	ibid.	AETIVS.	211
Gratiani numisma.	ibid.	IOANNES.	ibid.
Valentiniani Numisma.	201	FLAVIVS VALERIVS MAR- TIANVS.	212
Constantia Posthuma Gratiani vxor.	ibid.	Eiusdem Numisma.	ibid.
THEODOSIUS.	ibid.	Tatianus.	213
THEODOSIUS.	202	Julius.	ibid.
Numismata eorundem.	ibid.	AVITVS.	ibid.
Thermantia Theodosii Impera- tor.	ibid.	LEO.	214
Flaccilla Theodosii vxor.	203	Eiusdem Numisma.	ibid.
Galla Theodosii vxor.	ibid.	LEO IVNIOR.	ibid.
MAXIMVS.	ibid.	Eiusdem Numisma.	215
VICTOR.	204	Berina vxor Leonis Imp.	ibid.
Maximi Imp. Numisma.	ibid.	Ariadne filia Leonis Imp.	ibid.
Victoris filii Max. numisma.	ibid.	Leontia filia Leonis Imp.	ibid.
EVGENIVS.	ibid.	MAIORANVS.	ibid.
ARCADIUS.	205	SEVERVS.	216
HONORIVS.	ibid.	Aspar.	ibid.
		Asdaburius.	ibid.
		ANTHEMIUS.	ibid.
		RIG	

I M P E R A T O R V M.

RICEMERVS.	ibid.	Eiusdem Numisma.	228
OLYBRIVS Imper. gener Valentianiani.	217	Constantina Mauritiū vxor. ibid.	
GLYCERIVS.	ibid.	PHOCAS.	228
Placidia Valentiniani ex Eudoxia filia.	218	Eiusdem Numisma.	229
NEPOS.	ibid.	Leontia vxor Phocæ Imp.	ibid.
AVGVSTVLVS.	ibid.	HERACLIUS.	230
O DOA CER.	219	Eiusdem Numisma.	231
ZENO.	ibid.	Fabia Eudocia Heraclii prima vxor.	ibid.
Eiusdem Numisma.	220	Martina Heraclii altera vxor.	ibid.
Ariadne Leonis Imperatoris ex Berina filia.	ibid.	HERACLIUS, qui & CONSTANTINVS IVNIOR.	
BASILISCVS.	221	Eiusdem Numisma.	231
Zenorida Basiliisci vxor.	ibid.	HERACLONAS.	ibid.
Marcus filius Basiliisci.	ibid.	Eiusdem Numisma.	ibid.
ANASTASIVS.	ibid.	CONSTANS qui & CONSTANTINVS III.	233
Eiusdem Numisma.	222	Eiusdem Numisma. ibid. &	234
FL. VALERIVS IVSTINVS.	ibid.	Constatis vxor, & tres liberi	234
Eiusdem Numisma.	223	CONSTANTINVS.	234
Lupicia Flavia Valerii Iustini vxor.	ibid.	Eiusdem Numisma.	235
IVSTINIANVS.	ibid.	MIZIZIVS.	235
Eiusdem Numisma.	224	Eiusdem Numisma.	ibid.
Theodora Augusta Iustiniani vxor.	225	IVSTINIANVS MINOR.	235
Iustiniani Numisma.	224	Eiusdem Numisma.	236
IVSTINVS MINOR.	225	Theodora Iustiniani minoris vxor.	236
Eiusdem Numisma.	ibid.	LEONTIVS vel LEO II.	237
Sophia Iustini Minoris vxor.	226	TYBERIVS, alias ABSIMARVS.	ibid.
TIBERIVS CONSTANTI-		Leontii Numisma.	ibid.
NVS.	ibid.	Tyberii Numisma.	238
Eiusdem Numisma.	ibid.	PHILIPPICVS DARDANIVS.	
Anastasia Tiberii Constantini vxor.	227	Eiusdem Numisma.	ibid.
MAVRITIVS.	ibid.	ANASTASIVS II.	239

INDEX ORDINIS

THEODOSIVS III.	ibid.	Eiusdem numisma.	ibid.
LEO III.	240	THEOPHILVS Michaëlis filius.	
Eiusdem Numisma.	241	251	
Maria vxor Leonis.	ibid.	Eiusdem numisma.	ibid.
CONSTANTINVS COPRO-		LOTHARIVS.	ibid.
NYMVS.	ibid.	Eiusdem numisma.	252
Eiusdem numisma.	242	Hermingradis Lotharii vxor.	
LEO I III. Constantini Copro-		ibid.	
nymi filius.	ibid.	LOTHARIVS.	ibid.
Eiusdem numisma.	ibid.	Eiusdem numisma.	253
Irene Atheniensis vxor Leonis		MICHAEL.	ibid.
III I.	243	Eiusdem numisma.	254
ARTABASDV S.	243	LVDOVICVS II.	ibid.
Eiusdem numisma.	ibid.	Eiusdem numisma.	ibid.
CONSTANTINVS Leonis		Ludouici II. vxor, & filia.	255
III I. filius	244	BASILIVS.	ibid.
Eiusdem numisma.	245	Eiusdem numisma.	256
Maria Constantini Imper. vxor.		Eudocia Basilii vxor.	ibid.
ibid.		CAROLVS CALVVS.	ibid.
NICEPHORVS.	245	Eiusdem numisma.	257
Eiusdem numisma.	246	Richildis Caroli Calui vxor.	
STAURATIVS Nicephori fi-		ibid.	
lius.	ibid.	Hermédrudis altera Caroli Cal-	
Eiusdem numisma.	ibid.	ui vxor.	ibid.
Maria Nicephori Imperat. vxor.		LVDOVICVS III.	257
246		Eiusdem numisma.	258
Theophania Stauratii vxor.	ibid.	Ausgarda Ludouici III. vxor.	
MICHAEL CVROPALATOS.		ibid.	
247		Adalheide Ludouici III. vxor.	
Eiusdem numisma.	ibid.	ibid.	
Procopia Michaëlis vxor.	ibid.	CAROLVS IVNIOR, CRAS-	
CAROLVS MAGNVS.	ibid.	S V S cognomento.	ibid.
Eiusdem numisma.	249	Eiusdem numisma.	259
LVDOVICVS.	ibid.	Richardis Caroli iunioris Crassi	
Eiusdem numisma.	250	vxor.	ibid.
Juditha Ludouici vxor.	ibid.	LEO V.	260
MICHAEL BALBVS.	ibid.	Eiusdem numisma.	ibid.
		Theoph	

I M P E R A T O R V M .

Theophania Leonis v. vxor.	Editha Othonis Magni prima
ibid.	ibid.
Zoë à Leone v. adamata.	ibid.
Eudocia tertia Leonis v. vxor.	ibid.
261	
Carbonopsina quarta Leonis v. vxor.	261
ALEXANDER.	ibid.
Eiusdem numisma.	ibid.
ARNVLPHVS.	262
Eiusdem numisma.	ibid.
Agnes Arnulphi vxor.	ibid.
BERENGARIUS filius i. Eberhardi.	263
LUDOVICVS III.	ibid.
Eiusdem numisma.	264
Mathilda Ludouici III. vxor.	ibid.
BERENGARIUS filius Adel- berti.	ibid.
Eiusdem numisma.	265
Bertha Berengarii Imper. vxor.	ibid.
CONSTANTINVS.	ibid.
Eiusdem numisma.	266
Helena Romani filia, vxor Con- stantini.	ibid.
CONRADVS.	ibid.
Eiusdem numisma.	267
Placentia Conradi Imper. vxor.	ibid.
HENRICVS AVCEPS.	267
Eiusdem numisma.	ibid.
Mechtildis Hérici Aucupis vxor.	ibid.
268	
OTHO MAGNVS.	268.
Eiusdem Numisma.	270
ROMANVS IVNIOR.	i bid.
Eiusdem numisma.	ibid.
Theophania Romani iunioris Imp. vxor.	271
NICEPHORVS PHOCAS.	ibid.
Eiusdem numisma.	ibid.
Theophania Nicephori Phocæ Imper. vxor.	ibid.
IOANNES ZIMISCES.	272
Eiusdem numisma.	ibid.
Theodora Ioánis Zimiscis Imp. vxor.	ibid.
OTHO II.	ibid.
Eiusdem numisma.	273
Theophania Othonis II. vxor.	ibidem.
Alterius vxoris eius nomen non constat.	ibid.
OTHO III.	274
Eiusdem numisma.	275
Maria de Aragonia Othonis III. vxor.	ibid.
CONSTANTINVS.	276
Basilii numisma.	ibid.
Constantini numisma.	ibid.
Constantini vxor.	ibid.
HENRICVS CLAVDV S.	277
Eiusdem numisma.	ibid.
Chunegundis Henrici Claudi Imperatoris vxor.	ibid.
ARDOVINVS.	278
E	Eiusd

INDEX ORDINIS

- Eiusdem numisma. . . . . ibid.
- CONRADVS SALIQVVS.** 278
- Eiusdem numisma. 279
- Gisela Conradi Saliqui vxor.
ibid.
- ROMANVS ARGYRVS.** 280
- Eiusdem numisma. . . . . ibid.
- Helena Romani Argyri Imper.
vxor. 280
- MICHAEL PAPHLAGO.** ibid.
- Eiusdem Numisma. 281
- MICHAEL CALAPHATES.**
ibid.
- Eiusdem numisma. 282
- Zoë Constantini & Romani
Argyri Imper. vxor. . . . . ibid.
- Eiusdem numisma. . . . . ibid.
- CONSTANTINVS MONO-**
MACHVS. 283
- Eiusdem Numisma. 283
- Theodora Zoës soror. 284
- Eiusdem Numisma. . . . . ibid.
- HENRICVS III.** 284
- Chunegundis Henrici III. v.
xor. 285
- Agnes Henrici III. vxor.
ibid.
- HENRICVS IIII.** 286
- Bertha prima vxor Henrici IIII.
Imp. 286
- Altera eius vxor filia Ruscorum
Regis. . . . . ibid.
- RODOLPHVS.** 287
- Michael. 288
- ISACIVS COMVENVS.** ibid.
- Eiusdem numisma. 289
- Augusta Isacii Imp. vxor. . . . . ibid.
- CONSTANTINVS DVCAS.**
ibid.
- Eiusdem numisma. 290
- Eudocia Cōstantini Ducæ vxor.
ibidem.
- Eiusdem numisma. . . . . ibid.
- ROMANVS DIOGENES.** 291
- Eiusdem numisma. . . . . ibid.
- MICHAEL PARAPINACEVS.** 292
- Maria Alana Michaëlis Parapi-
nacei vxor. . . . . ibid.
- NICEPHORVS BOLONIA-**
TES. . . . . . ibidem.
- CONSTANTINVS** Constanti-
ni Ducæ filius. 293
- Eiusdem numisma. . . . . ibid.
- ALEXIVS COMVENVS.** 294
- Irena Alexii Comueni Imperat.
vxor. . . . . ibid.
- HENRICVS V.** 295
- Mechtildis Henrici v. vxor. ibid.
- LOTHARIVS.** 296
- Richisa Henrici i. Austriae Du-
cis vxor. . . . . ibid.
- CONRADVS III.** 297
- Gertrudis vxor Conradi III.
ibid.
- CALOIOANNES.** 297
- MANVEL.** 298
- Gnomana Conradi III. pri-
mūm vxor , dein Manueli
Constantinopolitano Imper.
desponsata. 299
- Manuelis altera vxor. . . . . ibid.

ALEX

I M P E R A T O R V M.

ALEXIVS.	ibid.	Iola, altera Friderici i. vxor.	
Eiusdem Numisma.	ibid.	ibid.	
Agnes Alexii vxor.	300	Agnes tertia Friderici i. vxor.	
ANDRONICVS COMVE-		ibid.	
NVS.	ibid.	Rutina, quarta Friderici i. v-	
ISACIVS ANGELVS.	301	xor. ibid.	
ALEXIVS ANGELVS.	ibid.	Isabella, quinta Friderici i. v-	
Eiusdem Numisma.	ibid.	xor. ibid.	
ALEXIVS IVNIOR.	302	Mechtildis, sexta Friderici i.	
FRIDERICVS BARB A-		vxor. ibid.	
ROSSA.	302	HENRICVS filius Friderici i.	
Adila prima vxor Friderici Bar-		313	
barossa Imp.	303	Margarita, Henrici Imp. vxor.	
Beatrix Friderici Barbarossa vx-		ibid.	
or.	304	CONRADVS.	ibid.
HENRICVS VI.	ibid.	HENRICVS frater Ludouici	
Constantia Henrico VI de-		Landgrauiii. 314	
sponsata.	304	Elizabetha vxor Henrici. 315	
PHILIPPVS.	12	GVLIELMVS IIII.	315
Irene Philippi Imp. vxor.	306	Elizabetha, filia Othonis, Guliel-	
OTHO IIII.	ibid.	mi IIII. vxor. ibid.	
Maria Othonis IIII. vxor,		Florentius Gulielmi IIII. fi-	
tandem ab eo repudiata. ibid.		lius. ibid.	
Beatrix altera Othonis IIII.		Beatrix, Gulielmi IIII. filia.	
vxor.	ibid.	ibid.	
BALDVINVS.	307	RICHARDVS.	316
HENRICVS Flandrensis Co-		Saucya Richardi Imp. vxor. ibid.	
mes.	ibid.	Henricus, Richardi Imper. filius.	
PETRVS Antisiodorensis.	308	ibid.	
ROBERTVS Antisiodorensis.	309	Edmundus, Richardi Imp. filius.	
BALDVINVS II.	ibid.	ibid.	
JOANNES BRENNIVS.	310	ALPHONSVS.	ibid.
FRIDERICVS II.	ibid.	Violanta, Alphonsi Imper. vxor.	
Constantia Regina Aragoniae,		317	
prima Friderici i. vxor.		Ferdinandus, filius Alphonsi.	
312		ibid.	
		Sanctius, filius Alphonsi. ibid.	

INDEX ORDINIS

Ioannes, Alphonsi filius.	ibid.	ALBERTVS.	320
Berenguela Alphonsi filia.	ibid.	Elizabetha Alberti Imper.	vxor.
R O D O L P H V S.	ibid.	ibid.	
Anna Rodolphi Imp.	vxor.	HENRICVS VII.	321
Agnete Rodolphi Imp.	vxor.	Margarita Henrici VII.	vxor.
ibid.		ibid.	
Rodolphus Rodolphi Imp.	filius.	F R I D E R I C V S P V L C H E R .	
ibid.		322.	
Hartmantius Rodolphi Imp.	filius.	Isabella Friderico quidem Pul-	
ibid.		chro despousata, sed non tra-	
Fridericus Rodolphi Imp.	filius.	ducta.	ibid.
ibid.		Elizabetha Friderici Pulchri v-	
Rodolphus II. Rodolphi Imp.	filius.	xor.	323
ibid.		L V D O V I C V S.	ibid.
Albertus Rodolphi Imp.	filius.	Beatrix, prima Ludouici Imper.	
ibid.		vxor.	324
Hartmannus II. Rodolphi Im-	perat.	Margarita, altera Ludouici Imp.	
perat.	filius.	vxor.	ibid.
Carolus Rodolphi Imper.	filius.	C A R O L V S IIII.	ibid.
ibid.		Elizabeth Caroli IIII. prima	
Euphemia Rodolphi Imp.	filia.	vxor.	325
ibid.		Agnes Caroli IIII. altera v-	
Guta Rodolphi Imp.	filia.	xor.	ibid.
Mechtildis Rodolphi Imp.	filia.	Blanca Caroli IIII. tertia vxor.	
ibid.		ibid.	
Agnes Rodolphi Imp.	filia.	Anna Caroli IIII. quarta vxor.	
Catharina Rodolphi Imp.	filia.	ibid.	
ibid.		Venceslaus Caroli IIII. filius.	
Anna Rodolphi Imp.	filia.	ibid.	
Clementia Rodolphi Imp.	filia.	Sigismundus Caroli IIII. fi-	
ibid.		lius.	ibid.
A D O L P H V S.	319	G V N T H E R V S de Suartzem-	
Imagina Adolphi vxor.	ibid.	burg.	326
Adolphus Adolphi Imper.	filius.	VENCESLAVS Caroli IIII.	
ibid.		filius.	ibid.
Mechtildis Adolphi Imper.	filius.	Ioanna Venceslai Imper.	prima
ibid.		vxor.	327
Soph			

I M P E R A T O R V M .

Sophia Venceslai Impera.	altera	Anna Alberti v. filia.	Ibid.
vxor.			
IODOCVS.		Elizabetha Alberti v. filia.	Ibid.
Iodoci vxor, Regina Hungariæ.		FRIDERICVS III.	Ibid.
328		Leonora Friderici	III. vxor.
RUPERTVS.	ibid.		
Ruperti prima vxor, cuius no-		332	
men non constat.	ibid.	MICHAEL PALAEOLO-	
Rupertus Pipa Palatinus Ru-		GVS.	Ibid.
perti Imp. filius.	ibid.	ANDRONICVS PALAEO-	
Elizabetha altera Ruperti Imp.		LGV S.	333
vxor.	329	ANDRONICVS junior, filius	
Fridericus Ruperti Imper. filius.		Michaëlis Imp.	Ibid.
ibid.		TOANNES CANTACVZE-	
Ludouicus Ruperti Imp. filius.		NVS.	334
ibid.		MANVEL.	335
Stephanus Ruperti Imp. filius.		IOANNES Manuelis primoge-	
ibid.		nitus.	Ibid.
Ioannes Ruperti Impera. filius.		CONSTANTINVS VII.	336
ibid.		MAXIMILIANVS.	337
Otho Ruperti Imp. filius.	ibid.	Maria Maximiliani prima vxor.	
SIGISMUNDVS.	ibid.	ibid.	
Maria Sigismundi prima vxor.		Anna Maximiliani altera vxor.	
330		338	
Barbara Sigismundi altera vxor.		Maria Blanca Maximiliani ter-	
ibid.		tia vxor.	Ibid.
Elizabeth Sigismundi filia ex Bar-		Philippus primogenitus Maxi-	
bara.	ibid.	miliani ex Maria prima vxo-	
ALBERTVS IV.	ibid.	re.	Ibid.
Elzabetha Alberti v. vxor.	331	Is Archidux Austriae.	Ibid.
		Ioanna Philippi vxor.	339
		Carolus v.	Ibid.

FINIS IN DICIS CON-

texti eo ordine, quo Imperatores

sibi successerunt.

INDEX RERUM, VOCVM
ET SENTENTIARVM MA-
XIME INSIGNIVM, ORDINE
ALPHABETICO DI-
GESTVS.

*

- A**ccia, mater Octavianii Au-
gusti. 14
ADOLPHVS in Columbarienses
bellum mouit. 319
Adolphus Alsatiæ urbes compe-
scuit: Thuringiam & Misniam
grauerter affecit. ibid.
Adolphus contra Regem Francie
bellum molitus est, propter re-
gnum Arelatense. ibid.
Adolphus prope Vormatiam ab
Alberto cæsus est, postquam sex
horis æquo Marte pugnatum
fuit. ibid.
Adriani de L. Cæionario Commodo
sententia. 75
Agonum Capitolinorum autor fuit
Domitianus. 58
Aedificia collapsa à Flauio Vespa-
siano restaurata. 49
Aegyptum Saraceni vastarunt sub
Phoca. 229
Aelius Lamia à Domitiano occi-
sus. 60
Aelius Pertinax Martiani sodalis
flamen, ab Antonio Caracalla
interemptus. 90
Aelia Petina à Tib. Claudio repu-
diata. 30
AE LIUS VALERIVS PRO-
BVS Valerium Flaccum è Qua-
dorum manu liberavit: unde à
Valeriano ciuica corona dona-
tus. 160
Aelius contra Marmaridas fortissi-
mè pugnauit, eosque vicit: Car-
thaginem à rebellione vindica-
vit. ibid.
Aelius Aegyptum & maximam
Orientis partem in potestatem
Aurelianireduxit. ibid.
Aelius Aureliani & Taciti occi-
sores vindicauit. ibid.
Aelius Gallias, cum l. x. ciuitati-
bus, à Germanis occupatas rece-
pit. ibid.
Aelius Gothos domuit. 161
Aelius Saturninum superauit, Pra-
culum & Bonosum Imp. apud
Agrippinam oppreßit. ibid.
Aelius Gallijs & Pannonijs vi-
neas habere permisit. ibid.
Aelij Triumphus, spectacula mors.
ibid.
Aemilia Lepida à Tiberio Claudia
repudiata. 29
AEMILIANVS LYBICVS
Dux Limiti Sarmatico in Moesia
à Dec

I N D E X.

- à Decio p̄fectus. 134
 Aemilianus Lyb. Scythes fugauit
     & profligauit. 135
 Aemilianus Lybicus à suis interfec-
     tus. ibid.
 Aemilianus re bene gesta contra
     Scythes, Imperator salutatus est.
     ibid.
AEMILIANVS Imperium su-
     scēpit inuitus. 148
 Aemilianus Thebaidem totāmque
     Aegyptum peragranit, Barbaros
     vicit. 148
 Aemilianus parata expeditione in
     Indos, à Theodato captus, vi-
     nūsque Gallieno missus, in carce-
     re strangulatus est. 149
 Aesculapius. 140
 Aestulphus Longobardorum Rex
     grauem cladem Italie intulit.
     241
AETIVS cū Atilam Hunno-
     rum Regem ingenti p̄aleo vici-
     set, Maximi fiḡ mentis occisus est.
     211
ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ templum ma-
     gnificentiss. Romæ extruxit Iu-
     stinianus. 224
 Agrippina Colonia unde nomen du-
     xerit. 37
ALBERTVS V. Polonos Bohe-
     mico regno expulit. 330. & 331
 Albertus contra Turcam Amur-
     tem p̄fectus est. 331
ALBERTVS vir summa virtute
     preditus, Episcopum Salisbur-
     gensem bello petiuit. 320
- Albertus Mogūti am Imperio sub-
     iecit. ibid.
 Albertus, dum parat expeditio-
     nem contra R̄egem Bohemie,
     trucidatus est. ibid.
ALEXANDER SEVERVS,
     unde Alexandri nomen accep-
     rit. 112
 Alexander Seuerus Macrino mor-
     tuo, Cesar declaratus à Senatu.
     113
 Alexander Seuerus Domini no-
     men repudiauit. ibid.
 Alexander Seuerus Pij nomen sibi
     delatum noluit admittere. ibid.
 Alexander, unde Seueri nomen fue-
     rit sortitus. ibid.
 Alexander Seuerus aurum colli-
     gendum curauit. ibid.
 Alexander Seuerus quos ad Rem-
     publicam regendam adsciscen-
     dos censuerit. ibid.
 Alexander Seuerus ingenij fauit
     plurimum. ibid.
 Alexander Seuerus opera publica,
     & Thermas sui nominis cura-
     uit. ibid.
 Colosseum collapsum restaurauit.
     ibid.
 Alexander Seuerus Parthorum Re-
     gem vicit, hinc Romæ triumpha-
     uit. 114
ALEXANDER, vir ignavia &
     luxu perditus, perditis Imperiū
     credidit & commisit. 261
 Alexandri mors. ibid.
 Alexādri Seueri ingenium, dexte-
     ritas

I N D E X.

- ritas, & disciplina militaris, elo-
quentia Greca. 112. & 113
- Alexandri Seueri de Repub. exqui-
sita censura, diligentia, & stu-
dium, & oeconomia. ibid.
- Alexandri Seueri opera publicè
instituta. ibid.
- Alexandri Seueri sententia ad mi-
lites. 114
- Alexandri Seueri mors. ibid.
- ALEXIUS CONVENTVS à**
Roberto Franco fugatus est &
cessus. 294
- Alexius Cretam & Cyprum defe-
ctionem molientes subiecit Ro-
mano Imperio. ibid.
- Alexius Numismata ærea pro ar-
gentinis excudit. ibid.
- Alexius Orphanotrophion & Mu-
seon extruxit. ibid.
- Alexij mores, disciplina, mors. ibid.
- ALEXIUS ab ANDRONICO** tute-
re suo clām imperfectus, saccōque
insutus in mare proiectus. 299
- ALEXIUS ANGELVS**, homo
impius, à fratre fugatus Franco-
rum auxilio. 301
- ALEXIUS IVNIOR à MUR-**
zypflo gutture eliso necatus est.
302
- ALPHONSUS** Astrologice di-
sciplinæ peritus, Imperij admini-
strationem reliquit, persuasus à
Pontifice. 317
- Amphitheatrum conditum à Fla-
vio Vespasiano in media Vrbe.
- ANASTASIVS DICORVS
Isauros commisso prælio apud
Conteianum Phrygiae oppidum
superauit. 221. & 222
- Anastasius in Illyrica cum Sabi-
niano, & Mondone, ad Mar-
gum cum Pompeio, ad Adria-
nopolim cum Aristo, ad Zar-
tam cum Parthis in Syria decer-
tanit. 222
- Anastasius contra Vitalianum pu-
gnauit. ibid.
- Anastasius cum Agarenis pacem
firmauit. ibid.
- Anastasius multos motus bellorum
sustinuit. ibid.
- Anastasius primò Christianæ reli-
gione, postmodum Eutychiane
heresi adhæsit, quaternitatem,
non Trinitatem professus. ibid.
- Anastasius fulmine ictus, periit.
ibid.
- ANASTASIVS ARTHÈ-
MIVS Conciliorum Rom. ap-
probator, & orthodoxæ fidei
propugnator, contra Sarracenos
bellum mouit. 239
- Anastasius in monasterium detru-
sus. ibid.
- Anastasius à Leone II. interfec-
tus. ibid.
- ANDRONICVS COMVE-
NVS

I N D E X.

- OR^NV S à Gulielmo Sicilia Rege
petitus bello, vicitus est, & ab
missione Angelo regno deiectus,
ac misericordia indignis acceptus modis. 300
- ANDRONICVS PALAEON-
LOGVS à nepote bello petitus,
parteis Ligusticas amplexus est.
333
- ANDRONICVS IVNIOR-
auum suum Imperio deiecit. 334
- Annam filiam Maximiliani Caro-
lus VIII. Rex Francie vi rapuit. 338
- Annus Magnus. 58
- ANTHEMIUS cum Ricimera
in discordiam veniens, tandem
ad Aelium Pontem vicitus, gla-
dio transfoissus est. 217
- Antoninus Pius. 75
- Antoninus reliquias Adriani coluit. 76
- Antoninus unde Pij nomen ade-
ptus. ibid.
- Antoninus Pius quæ & quanta
bella gesserit. ibid.
- Antoninus Pius congiarium popu-
lo, militibus donatiuum dedit.
ibid.
- Antoninus Pius opera publica re-
stituit. 77
- Antoninus Pius patris patriæ no-
men delatum à Senatu suscepit.
77
- Antoninus Pius spectacula pluri-
ma edidit. ibid.
- Antoninus Pius quid statuerit in
damnatos repetundarum. 77
- Antoninus Pius Piscationi & ve-
nationi deditus. ibid.
- Antoninus Pius mortuos intra Vr-
bes sepeliri vetuit. ibid.
- Antoninus Pius omnium, quæ ges-
sit & in senatu, & per edicta,
rationem reddidit. ibid.
- Antonini Pij mores & ingenium.
ibid.
- Antonini Pij mors. ibid.
- ANTONINVS GETA ut na-
tus, nuntiatum est Gallinam in
aula ouum peperisse purpureum.
101
- Antoninus Geta insidijs petitus à
fratre, cum eo imperium diuisit.
102
- Antonini Getæ mores, ingenium.
102
- Antonini Getæ humanitas, disci-
plina & eruditio. ibid.
- Antonini Getæ mors. ibid.
- Antonini Pij insignes sententiae. 76
- Antonini Pij in moderanda Repub-
lica prudentia. 76. & 77
- Antonini Pij viuendi ratio. ibid.
- Antonius pugna nauali profligatus
à Cesare. 10
- Antonius Armeniam bello ado-
ritur. 9
- Item & Parthos. ibid.
- Antonij Triumphus. 9
- Antonij verba ad Cleopatram. 11
- Antonij mors. ibid.
- Aqua Claudia. 27
- Aqua Alexandrina. 113

I N D E X.

- Aquæductus à Caligula inchoatus,
a Tib. Claud. Imp. magnificè per-
fectus. 27
- Aper, Numeriani occisor, à Diocle-
tiano confessus est. 166
- ARCADIVS & HONORIVS
consortes Imperij à Theodosio pa-
tre creati. 205
- Arcum triumphalem sibi decreuit
Domitianus. 58
- ARDOVINVS contra Henr-
icum II. infeliciter pugnauit.
278
- Arma ne induamus, dum in pace
possimus esse. 212
- Ariadna maritum Zenonem egre-
giè potum, sepulcro efferri iussit,
quo Reges reponebantur, magno
lapide adiecto: ibique somno so-
lutos, diem claudere coactus est.
220
- ARNVLPHVS Megarenses vi-
cit. 262
- Arnulphus Normannos ad fidem
Christianam coëgit. ibid.
- Arnulphus rapacissimus templo-
rum depopulator. ibid.
- Arnulphi mors. ibid.
- ARTABASDV S Diuorum ima-
gines restituit, tandem à Constan-
tino captus, filijs oculisque priua-
tus est. 243
- ASP AR cum Artaburio Cesare
iam created interfactus est. 216
- Anaritia nihil detestabilius in
Principe. 227
- Augusti duo unde cœperint Rem-
publ. gubernare. 79
- AVGVSTVLVS cum Vandalis
fœdum sanxiuit, & tandem exili-
lio damnatus. 218
- Avidius Caſſius se Imperatorem
appellant: poste à tamen proscri-
ptus. 85
- AVITVS captus apud Placen-
tiam à Ricimero, & purpuram
exuere coactus est. 213
- AVITELLIUS in castris salu-
tatus est Imperator, coniuratione
facta contra Othonem. 42
- Aulus Vitellius Spintria cognomi-
ne semper est notatus. 44
- Aulus Vitellius homo impurus, &
honoribas & sacerdotijs dona-
tus. ibid.
- Aulus Vitellius templa & fana
spoliauit. ibid.
- Aulus Vitellius Imperator crea-
tus, Germanici cognomen sibi
delatum cupide recepit: Augusti
distulit: Cæsaris recusauit perpe-
tuò. ibid.
- Aulus Vitellius aduersus Othonem
copia parat. ibid.
- Aulus Vitellius Pontificatum Max.
infaustis auibus suscepit. ibid.
- Aulus Vitellius magistratus, qui
annui erant, in decennium produ-
xit. ibid.
- Aulus Vitellius histriorum &
an-
rigarum cōſilio vtebatur in Im-
perio. ibid.
- Aulus Vitellius Mathematicos to-
ta Italia expulit. ibid.
- Aul

I N D E X.

- Aulus Vitellius Imperio spoliatus
ab exercitu Moesiarum, Panno-
niae, Iudaico & Syriaco. ibid.
Aulus Vitellius quam multis & mi-
seris modis tractatus & vulne-
ribus cæsus, obiit. 46. & 47
Auli Vitelli crudelitas, prodigalitas
& petulantia. 45
Auli Vitelli de hoste occiso senten-
tia. ibid.
Auli Vitelli ratio viuendi. ibid.
Auli Vitelli statura. 46
Aurelia C. Iul. Cæsaris mater. 3
Aurelia Clodium fugauit in tem-
plo bonæ Deæ. ibid.
Aurelianii Triumphus. 150
AVRELIVS QVINTILLVS
ubi audiuit Valerium Aurelia-
num ab exercitu vocatum Impe-
ratorem, soluis venis mortem vo-
luntariam subiit. 155
AVREOLVS Dux exercitus Il-
lyrici. 144
Aureolus Gallieni mortem procu-
ravit. ibid.
Aureolus à Clodio occisus. ibid.

B
BALDVINVS Flandrensis, vi-
rorum xv. suffragio Imperator
creatus est: Et à Thoma Pa-
triarcha coronatus. 307
Balduinus Henricum fratrem Im-
perij successorem dat. ibid.
Thomas Maurocenus Patriarcha
designatus Venetorum consensu.
307
BALDVINVS II. multis ma-
- gnisque bellis pressus, plumbum
publicis ædibus detractum ven-
didit, pecunia destitutus. 309.
& 310
Balduinus Venetorum opem implo-
rauit filio Philippo obside dato.
310
Balduinus profugit in Euboëam.
ibid.
BALISTA vir insignis & eru-
ditus. 147
Barbam quis primus Imperatorum
coluerit. 71
Basiliscus in Cappadociam relega-
tus à Zenone, cum filio, fame &
frigore consumptus est. 21
BASILIVS & CONSTAN-
TINVS post Zimiscem insi-
gnia regia suscepérunt. 275
Basilius omnes arculas auro & la-
pillis pretiosis impletuit. ibid.
Basilius Sclerum fudit fugauitque.
ibid.
Basilius Phocam Berdam supera-
uit. ibid.
Basilius Bulgariam Imperio subie-
cit. 276
BASILIVS protostrator, profu-
sisimas Michaëlis largitiones re-
uocauit. 255
Basilius quatuor filios, & totidem
filias monasterio inclusit. ibid.
Basilius à Sarracenis superatus.
ibid.
Basilius Iudeos ad fidem Christi co-
uertit. ibid.
Bellum nauale in veteri Nauma-
chia

I N D E X.

- conchia exhibutum. 55
 Bella gesta à P. Aelio Pertinace.
 89
 BERENGARIUS ab Othono
 cum filio captus, & vincitus, in
 Germaniam ductus est 264. ac
 iterum captus cum coniuge &
 filiabus, ac in Bauariam raptus,
 tandem exul mortuus est in Ba-
 benbergia. 265
 BERENGARIUS & GVIDO
 Spoletinorum Dux se mutuis bel-
 lis petuerunt. 263
 Berecine Regina à Tito Vespasiano
 adamata. 55
 Bogud Mauritania Rex, C. Iul. Cæ-
 saris parteis plurimum iuuit in
 Africo bello. 5
 BONOSVS homo ingentis luxus,
 se natum dicebat, non ut vine-
 ret, sed ut biberet. 164
 Bonosus Barbarorum legatos, ine-
 briauit, ut quævis occulta disce-
 ret ab illis. ibid.
 Bonosus à Probo vinctus, collum la-
 queo implicuit: atque hinc dictu,
 Amphoram, non hominem pen-
 dere. ibid.
 Britanicus Tib. Claud. filius à Ne-
 rone Veneno sublatus est. 31
 Bulgaris Adrianopolim obsidione
 soluit. 308
 Bythinia & Thracia graui terre
 moru consissa Leone III. Im-
 per. 240
 Bizantium Constantinus instaura-
 uit, & Constantinopolim appell-
- lavit, eoque transtulit Imperium.
 181
 C
 Cæcus curatus à Flauio Vespasiano.
 49
 Cæionius Commodus verus, à P. Aelio
 Adriano, atque Aelius Verus
 Cæsar appellatus. 71
 Cæsarius C. Cæsaris ex Cleopatra fi-
 lius, ab Augusto interfectus. 6
 Cæsarius & Antonij diſidia & ini-
 micitia. 9
 Cæsaris equites in fugam versi ab
 Antonio. 9
 Cæsar Sextum prælio vicit. 9
 Cæsarum multitudo nō probanda. 6
 Cæsarum Genealogia. 37
 Cæsonia, summa libidinis mulier, à
 C. Cæsare adamata. 24
 C. IUL. CÆSAR. Vrbe eie-
 ctus. 1
 C. Iul. Cæsar Ciuica Corona dona-
 tus à Thermo. ibid.
 C. Iul. Cæsar Galliarum imperii
 obtinuit. 2
 C. Iul. Cæsar ingenij fauit. ibid.
 Aequi & honesti diligens obser-
 uator. ibid.
 C. Iul. Cæsar annorum, & Fasto-
 rum dierum ordinationem insti-
 tuit. ibid.
 C. Iul. Cæsar Consul per decenniū,
 Prætor perpetuus. ibid.
 C. Iul. C. à conspiratoribus XXXIII.
 vulneribus confessus est. 2
 C. Iul. Cæsar Latinarum Greca-
 rumque literarum disciplina, &
 eloq

I N D E X.

- eloquentia præstitit. 1
C. Iul. Ces. M. Antonio Gniphone
 præceptore vñsus est. 1 ibid.
C. Iul. Cæsaris honores & magistratus. 1. & 2
C. Iul. Cæsaris Victoriae. 2
C. Iul. Cæsaris triumphi. 2
C. Iul. Cæsaris vita insidijs & con-
 spiratione petitas. 2 ibid.
C. Iul. Cæsaris mors, pompa, fune-
 bris, tumulus. 2 ibid.
C. Iul. Cæsaris statura. 3
Eiusdem parsimonia libidines. ibid.
C. Iul. Cæsaris Commentarij. ibid.
C. Iul. Cæsaris Numismat. ibid.
C. CAESAR Vergilium ignoran-
 tie, T. Linium loquacitatis accu-
 sauit. 22
Caius Cesar, unde Caligula nomen
 adeptus fuerat. 21
Caius Cesar, legionum alumnus di-
 Etus. 21 ibid.
Caius Cesar relegatos à Tiberio
 Nerone, reuocauit. 21 ibid.
Caius Cesar, Pius, Castrorum filius,
 pater exercituum, & Optimus
 Cesar dictus. 21 ibid.
Caius Cesar se adorari, & latia-
 lem iouem appellari passus. ibid.
Caius Cesar tres suas sorores constu-
 prauit. 21 ibid.
C. Cæsar Ptolomei filium necauit:
 ibid.
C. Cæsar, cædem, famem, pestem, in-
 vendia, terra hiatum optauit. 22
Caius Cæsaris honores. 21
Caius Cæsaris amor in Remp. ibid.
Caius Cæsaris superbia, libidines, cru-
 delitas. 22 ibid.
C. Cæsaris tragi ca sententia. 22
C. Cæsaris perditum consilium de
 poëmate Homerij. 22 ibid.
C. Cæsaris libidines, rapinae. ibid.
C. Cæsaris vñica expeditio in Ger-
 maniam. 22 ibid.
C. Cæsaris misera mors. 22 ibid.
C. Cæsaris statura. 22 ibid.
C. Octavius hæres institutus à C.
 Iul. Cesare. 2
C. Marellus Iuliani Octavianii Au-
 gusti filiam in vxorem duxit.
 16
Calphurnia C. Iul. Cæsaris vxor. 4
Eius somnium de morte mariti. 5
Capellianus in Africa ambos Gor-
 dianos bello petiuit. 120
Calphurnie statua in templo Vene-
 ris Argolica, & aurata. 153
CALOIOANNES suos omnes
 honoribus & dignitatibus or-
 nauit. 297. & 298
Caloioannes varias expeditiones in
 Asiam habuit. 298
Caloioannes Turcas & Persas ali-
 quot prælijs vicit. 298 ibid.
Caloioannes Gallis & Venetis infe-
 stus. 298 ibid.
Caloioannes cum Conrado Ro. Rege
 fœdus amicitiae iniit. 298 ibid.
Caloioannis mors. 298 ibid.
CAROLVS CALVVS à Ioan-
 ne Pontif. Max. Imperij corona
 donatus est. 256
Carolus Sarracenos domuit. ibid.

F 3 Carol

I N D E X.

- Carolus ad Veronam oppressus. 257
 Carolus Mantua moritur. ibid.
CAROLVS IVNIOR CRAS-
 sis vir pius, Italianam à Saraceni vexatam liberavit. 259
 Carolus Iunior Imperio motus est,
 suffecto Arnulpho. ibid.
 Caroli Iunioris egestas, mors, & se-
 pultura. ibid.
CAROLVS IIII. Gunthero
 de Suatzemburg veneno neca-
 to, solus Imperio potitus est, &
 Mediolani Vicecomitibus peri-
 petuum Imperij vicariatum au-
 rea bulla confirmauit. 324. &
 325
 Carclus flagellatorum sectam ar-
 mata manu eiecit. 325
 Carolus Eberhardū Virtembergensem Comitem oppres-
 sit. ibid.
 Carolus Pragam Bohemie metro-
 polim propugnaculis muniuit,
 Pragensem ecclesiam extruxit,
 publicum Gymnasium instituit,
 collegia Canonicorum, & mo-
 nasteria condidit. ibid.
 Carolus Bohemicum regnum pluri-
 mum auxit & dedit. ibid.
 Caroli mors. ibid.
CAROLVS MAGNVS Lon-
 gobardorum regnum in ditione
 Francorum subegit. 247. &
 248
 Carolus Magnus Saxones & Sar-
 racenos armis perdomuit. 248
 Carolus Magnus Sclavos, Danos,
 Bauaros, Bohemos, & Beneuen-
- tanorum Ducem subegit. ibid.
 Carolus Magnus Hunnicum bel-
 lum confecit. ibid.
 Caroli Magni gesta in Italia nomi-
 ne Pontificis Max. Leonis III.
 ibid.
 Caroli Magni mors, statuta, disci-
 plina. ibid.
CAROLVS V. Hispanie & Si-
 ciliæ Rex, cum Comitia Vormatia celebraret, à Leone Pontif.
 Max. misso legato, in Imperia
 confirmatus. 338
CARINVS homo perditus, lu-
 xique diffluens. 166
 Carinus Magistratus flagitosis qui-
 busque detulit. 166. & 167
 Carinus ducento uxores & reij-
 ciendo, nouem habuit, pulsis ple-
 risque pregnantibus. 167
 Carinus Diocletianum bello petiuit:
 sed ab eo vicit in Dalmatia oc-
 cubuit. 167
CASSIVS LABIENVS
 POSTHVMIVS ex gregario
 milite, Imperator à Gallis
 creatus. 139
 Cassius à Gallis Lolliano agente,
 interemptus est. ibid.
 Cassius & Brutus sibijs mortem
 consciuerunt. 8
 Catulum ne quidem habendum ex
 pessimogenere. 118
CELSVS ornatus peplo Deae ca-
 lestis, ab Afriis Imperator saluta-
 tus est. 151
 Celsus per Gallieni Consobrinam
 interemptus.

I N D E X.

- interemptus est. ibid.
CENSORINVS Claudius ioco
 Imperator dictus, ab illis, à qui-
 bus creatus, interemptus est. 153
Censorini sepulcrum circa Bononia. ibid.
GERAVSIVS ab Alecto socio
 interemptus, cum paulò antè bel-
 lum suscepisset contra Maxi-
 mianum. 171
Certamen quinquennale Ioui Capi-
 tolino institutum à Domitiano.
 58
 Cicero à Triumuiris proscriptus. 8
Circus, quid : & eius componendi
 ratio. 66
Circus collapsus, restitutus à Traia-
 no Vlpio. 65
Ciuem vñ seruare, satius est, quam
 mille hostes occidere. 76
Christi aduentus in lamina ænea
 significatus tempore Irenes ma-
 tris Constantini Imper. 244
Christum primus Cæsarum profes-
 sus est M. Iul. Philippus Arabs.
 129
Chunegundis Henrici Claudi uxoris
 cum qua in cœlibatu semper vi-
 xit, intactamque suis reddidit.
 277
Cleopatra à C. Iul. Cæsare adama-
 ta. 5
 Tum à M. Antonio. ibid.
Cleopatra misera mors. ibid.
Cleopatra, Regina Aegypti, Cy-
 pri &c. ab Antonio appellata. 9
Claudia P. Clodij & Fulviae filia,
- Octavianus Augusti vxor. 15
Clodius Albinus, natus est candi-
 dijssimus. 96
Clodius Albinus Friesos & trans-
 rheanos profligavit. ibid.
Clodius Albinus insidijs peritus à
 Seuero primū, tandem occu-
 buit. ibid.
Clodij Albini eruditio, militia, ho-
 nores. 96
Clodij Albini mors. ibid.
Clodij Albini statura. 97
Colossum restauratum ab Ale-
 xandro Seuero. 113
Colossus CVII. pedum altitudi-
 nes. 50
Cn. Domitius, homo scelestissimus,
 homicidij, & incestus cum so-
 rore reus factus. 35
CONRADVS Dux Suevia, ab
 Henrico Landgrauio Thuringiæ ad Francofordiam, fugatus.
 314
Conradus à Manfredo patre spu-
 rio veneno extinctus est. ibid.
CONRADVS autore Othono,
 Augustus designatus, vir insi-
 gnis virtute & armis. 267
CONRADVS SALIQVVS
 Mediolanum obsecrit, obficio-
 nem tamen soluit diuinitus ad-
 monitus. 278. & 279
Conradus Sclauos, Hungaros, Bohe-
 mos, Polonos, & Pannonas do-
 muit. 279
Conradus Leopoldum vicit. ibid.
Conradi mors. ibid.

I N D E X.

- C O N R A D U S** III. Bauariam
et Saxoniam Imperio subiecit,
297
- C o n r a d u s** Sarracenos bello petiuit.
ibid.
- C o n r a d i** mors. ibid.
- C O N S T A N T I N U S** M O N O-
M A C H V S Zoën defunctam
effeminate planxit. 282
- C o n s t a t i n u s** cum Georgio Mama-
te, tum cum Torutio Leone bel-
lum gessit. 283
- C o n s t a t i n u s** Roxolanos, et Patzi-
natas deuicit. ibid.
- C o n s t a t i n u s** podagra et pleuriti-
de correptus occubuit. ibid.
- C O N S T A N T I N U S** in Imperio
multum fuit priuicipio oppressus
a Thracibus. 265
- C o n s t a t i n u s** mater in monasterium
detrusa est. ibid.
- C o n s t a t i n u s** obitus. ibid.
- C O N S T A N T I N U S** B A R-
B A T V S contra Sarracenos fe-
liciter, contra Bulgaros et Scy-
thas infeliciter pugnauit. 234
- C o n s t a t i n u s** cum Bulgaris feedus
percussit. 235
- C o n s t a t i n u s** sextam Synodum cele-
brandam Constantinopoli cura-
uit. ibid.
- C o n s t a t i n u s** mors. ibid.
- C O N S T A N T I N U S** C O P R O-
N Y M V S, homo impius, Ma-
gicisque artibus deditus. 241
- C o n s t a t i n u s** Artabasdam oculis
et liberis priuauit. ibid.
- C o n s t a t i n u s** quæ quantave mala,
et prodigia accuerit. ibid,
- C o n s t a t i n u s** elephatica morbo cor-
reptus perijt. 241. et 242
- C O N S T A N T I N U S** Leonis
III. filius, Nicophorum pa-
trium suum, lingua et oculis
priuatum in vincula coniecit.
244
- C o n s t a t i n u s** matris mandato effos-
sis oculis, et in vincula conie-
ctus, occubuit. ibid.
- C O N S T A N T I N U S** qui et **C O N-**
S T A N T I N U S III. Mar-
tinum Pontificem Max. in Cher-
sonesum relegatum, fame coegit
mori. 233
- C o n s t a n s** auite impietatis sectator,
in Christianos crudelissime de-
scuit. ibid.
- C o n s t a n s** à Sarracenis victus et fu-
gatus, cum tanta Rom. strage, ut
ex eorum sanguine mare calo-
rem rubeum contraxerit. ibid.
- C o n s t a n s** à Longobardis in Italia
victus. ibid.
- C o n s t a n s** rapacissimus, à suis tan-
dem interfactus. ibid.
- C O N S T A N T I N U S** à Nice-
phoro tonsus, et in sacerdotem
inunctus, in insulam relegatus
est. 293
- C O N S T A N T I N U S** frater Ba-
silij, homo ignavus, ineptus, et lu-
xu disfluens. 276
- C O N S T A N T I N U S** D U C A S,
vir pius, studiosos venerabatur,
etiam si

I N D E X.

- etiam si literarum foret ignarus. 289
- Constantinus coniurationem contra se factam evitauit. 290
- CONSTANTINVS MAGNVS
à Maximino missus, Sarmatas profligauit, & Ducem eorum catenatum adduxit Galerio. 181
- Constantinus Galliarum, Hispaniarum, & Cottiarum Alpium regnum sibi testamento relictum, triennio pacifice rex. ibid.
- Constantinus Maxentium auctoritate crucis superauit. ibid.
- Constantinus primus Rom. Principum Magni nomen meruit. ibid.
- Constantinus idolorū cultum auersatus, & Christianam fidem amplexus, Christianis Vrbis curam & regimen credidit. ibid.
- Constantinus Barbaros feliciter oppugnauit. ibid.
- Constantinus Leges sanctissimas tulit, literis & studiosis fauit. 181
- Constantinus Nicenam Synodum CCC. & XXI. patrum, indixit. ibid.
- Constantinus Byzantium instaurauit, & Constantinopolim vocauit. ibid.
- Constantinus Persis bellum indixit. ibid.
- Constantini mors. 182
- CONSTANTINVS VII. Turcas sepe fudit, fugauitque. 336
- Constantinus Diaconis cognomen sua virtute adeptus. ibid.
- Constantinus tandem Turcis tributum soluere adactus est. ibid.
- Constantinus, etiam mortuus, à Mohamede indignis modis acceptus est. ibid.
- Constantini Copronymi crudelitas in Antistites Constantinopolitanos. 241
- Constantino Magno mortuo, Imperium ad tres filios peruenit. 184
- Constantinopolis magna ex parte conflagravit Leone Imper. 214
- Constantinopolis triennali obsidione fatigata à Saracenis Leone III. Imper. 240
- Constantinopolis muri penè collapsi Leone III. Imp. 240
- CONSTANTIVS Magnentium ad Murtia, item & ad Lugdunum vicit. 187
- Constantius Tyrānos opprescit. ibid.
- Constantius Gallum interfecit. ibid.
- Constantius aduersus Julianum manum duxit. ibid.
- Constantij prælium ad Murtiam, & clades. 187
- Constantij mors ad radices montis Tauri. ibid.
- Constantij mores, ingenium, artes. ibid.
- CONSTANS Constantini Magni filius, Galliam in suam potestatem rededit. 186
- Eius avaritia, fordes, mors insidijs procurata. ibid.
- Cornelia C.Iul. Cæsaris vxor. 4
- Cornelius Tacitus Historiographus G loco

INDEX.

- L**
loco parentis habitus à P. An-
nio Tacito. 159
Coffutia C. Iul. Cæsari desponsata,
postmodum dimissa. 4
G R I S P V S Constantini iussu ad
Polam Histriæ imperfectus, per-
suasione Faustæ. 184
Crudelius nihil est, quam rem ab ijs
corrodi, qui nihil in eam suo la-
bore conferunt. 76
C Y R I A D E S Saporis Regi socia-
tus, bellum Romanis intulit. 139
Cyriades Antiochiam & Cæsareā
cepit, inde Cæsareanum nomen
sortitus. ibid.
Cyriades insidijs suorum occubuit.
ibid.
- D**
- D A L M A T I V S** in Oriente impe-
ravit. 185
Dalmatius Constantij patruelis fa-
ctione imperfectus. ibid.
D E C E N T I V S apud Senonas
obijt, laqueo fasciæ ad collum ad-
posito. 192
Decibalus. 64
Diadumenus, unde nomen fuerit
sortitus. 108
Diadumenus à patre Opilio Ma-
crino Antoninus dictus. ibid.
Diadumeni Antonini moneta per-
cussa in Antiochia. 108
Diadumeni elegantia & corporis
statura. ibid.
Diadumeni mors. ibid.
D I D I V S I V L I A N V S Me-
diolanen. liberaliter institutus,
- Magicæ operam dedit.* 92
Didius Julianus Mediolan. pretio
Imperator electus. ibid.
Didius Julianus Med. Syriacum
exercitum timuit admodum. Et
quinam ab eo descuerint. 93
Didius Julianus Mediol. Imperio
destitutus, Seuero suffecto. ibid.
Didij Juliani Mediolanensis iner-
tia, socordia, & neglectus de
Repub. 92
Didij Juliani Mediol. mors, & mo
res. 93
D O M I T I A N U S N E R O exo-
riente Sole procreatus. 31
Domitianus Pontum in formâ Pro-
vincie rededit. 32
Domitianus Isthmum in Achaia
perfodere conatus est. ibid.
Domitianus Musices studio captus,
ibid.
Domitianus aurigandi desiderio,
item & citharizandi flagra-
uit. ibid.
Domitianus inter cœtus ganeorum
& scortorum saltauit. 33
Domitianus Rubria virgini Ve-
stali vim intulit. ibid.
Domitianus Doriphorum libertum
in coniugem accepit. ibid.
Domitianus Agrippinam matrem
incestauit. ibid.
Domitianus Deorum templa spo-
liauit. ibid.
Domitiani Neronis educatio. 32
Domitiani Neronis honores. ibid.
Domitiani Neronis in fontes etiam
humani

I N D E X.

- humanitas. ibid.
Domitiani petulantia, libidines, avaritia, crudelitas, prodigalitas. 32. & 33. rapina, sacrilegia, homicidia. 33
Domitiani expeditio contra Gallos. 33
Domitiani triumphus. 34
Domitiani statura. ibid.
Domitianus bibliothecas incendio absumptas reparauit. 59
Domitianus expeditiones quatuor habuit. ibid.
Domitianus de Dacis Cattisque duplarem triumphum egit. ibid.
Domitianus histrionibus conuiujs interdixit. ibid.
Domitianus Britanicum secum coenantem veneno sustulit. 33
Domitianus Lepida amitam suam interfici curauit. ibid.
Domitianus Senecam & Burrum preceptores interemit. ibid.
Domitianus mortem sibi consciuit. 34
DO M I T I A N V S per omnia Vespaiano Cæsari patri dissimilis. 57
Domitianus nullum vas argenteum habuit præ inopia & sordiditate. ibid.
Domitianus expeditionem in Galliam & Germaniam tentauit. ibid.
Domitianus Tito fratri insidias struere conatus. ibid.
Domitianus muscas secretæ capta- bat: unde illud natum: Ne musca quidem. ibid.
Domitianus spectacula sumptuosissima edidit, & seculares ludos fecit. ibid.
Et quinquennale certamen Ioui Capitolino instituit. ibid.
Domitianus Capitolinorum agōnum autor. ibid.
Domitianus certaminibus presedit habitu Deorum vestitus, Germanicam gestas coronam, cum effigie Iouis, Iunonis & Minerue. ibid.
Domitianus se Dominum & Deum appellari iussit. ibid.
Domitianus Septembrem ac Decembrem menses à se denominauit. ibid.
Domitianus aureas & argenteas statuas atque arcus triumphales sibi imperauit constitui. ibid.
Domitianus congiarium populo, epulum Senatui, Equitique dedit. 59
Domitianus castrari mares vetuit. 59
Domitianus Domitiani Longinam captam amore Paridis histrionis repudianit. 60
Domitianus Aelium Lamiam occidit. ibid.
Domitiani luxus, veneres. 58
Domitiani arrogantia. 10
Domitiani initio probitas, integritas & studium in Rempub. 59

I N D E X

<i>Domitiani crudelitas, rapinae, libi-</i>		
<i>dines.</i>	<i>ibid.</i>	
<i>Domitiani mors.</i>	<i>ibid.</i>	
DIOCLETIANVS miles in		
<i>Gallia augurium futuri Imperij accepit.</i>	167	
<i>Diocletianus Maximianum con-</i>		
<i>sortem Imperij elegit: mox Ga-</i>		
<i>lerium Maximinum, & Con-</i>		
<i>stantium Cæsares fecit.</i>	<i>ibid.</i>	
<i>Diocletianus Iouius, Maximianus</i>		
<i>Herculeus dictus.</i>	168	
<i>Diocletianus Achilleum in Aegy-</i>		
<i>pro superauit.</i>	<i>ibid.</i>	
<i>Diocletianus non contentus trium-</i>		
<i>pho sibi decreto à Senatu, adora-</i>		
<i>ri voluit more Persarum Re-</i>		
<i>gum, pedesque osculandos pre-</i>		
<i>buit.</i>	<i>ibid.</i>	
<i>Diocletianus aureo & gemmato</i>		
<i>curru triumphauit.</i>	<i>ibid.</i>	
<i>Diocletianus deposito imperio, man-</i>		
<i>sit priuatus Salonis, rei rusticae</i>		
<i>operam dans.</i>	<i>ibid.</i>	
<i>Diocletianus à Senatu inter diuos</i>		
<i>relatus.</i>	<i>ibid.</i>	
<i>Diocletianus in Christianos crude-</i>		
<i>lis.</i>	<i>ibid.</i>	
<i>Diocletianus Achilleum Impera-</i>		
<i>torem factum in Aegypto, feris</i>		
<i>dilaniandum obiecit.</i>	171	
<i>Drusus Tiberij Neronis filius, vene-</i>		
<i>no sublatus.</i>	20	
<i>Drusus C. Cæsaris frater, in ima Pa-</i>		
<i>latij parte, fame necatus est.</i>	26	
<i>Drusus, frater Tib. Imper. Germa-</i>		
<i>niam domuit.</i>	28	
<i>Eius obitus.</i>		<i>ibid.</i>
		E
<i>Eleusina sacra suscepit P. Aelius</i>		
<i>Adrianus.</i>		70
<i>Epitaphia in ponte Aelio.</i>		72
<i>Eudocia vxor Constantini Ducæ</i>		
<i>cum tribus liberis Imperium fe-</i>		
<i>liciter administrauit usque èd,</i>		
<i>dum bello à Barbaris laceſita</i>		
<i>est.</i>		290
<i>Eugenius Grammaticus à Theodo-</i>		
<i>ſio victus captusque, à militibus</i>		
<i>adstantibus capite trucidatus est.</i>		
	204	
<i>Euries Maura, Bogudis Regis ux-</i>		
<i>or, à C. Iul. Cæsare adamata.</i>	5	
		F
<i>Fame necati.</i>	25. & 26	
<i>Fame & frigore occubuit Busili-</i>		
<i>scus.</i>		221
FIR M V S Alexandriam Aegy-		
<i>ptiorum perusit: & ab Amal-</i>		
<i>Iano Carris redeunte superatus</i>		
<i>est.</i>		162
<i>Firmi statura & habitus.</i>	<i>ibid.</i>	
FIR M V S à valente victus, ca-		
<i>ptus, & occisus, prius tamen ba-</i>		
<i>ptizatus.</i>		199
FLAVI V S VESPASIANV S.		
	48	
<i>Flavius Vespasianus Ludos edidit.</i>		
	<i>ibid.</i>	
<i>Flavius Vespasianus bellum Iudai-</i>		
<i>cum administrauit.</i>	<i>ibid.</i>	
<i>Flavius Vespasianus inuitus suscep-</i>		
<i>pit imperium.</i>		49
<i>Flavius Vespasianus Alexandriam</i>		
<i>traiec</i>		

I N D E X.

- traiecit. ibid.
Flavius Vespasianus Serapidis adē ingressus, cæco visum restituit. ibid.
Flavius Vespasianus quas prouincias instituerit. ibid.
Flavius Vespasianus Cappadociam legionibus, Consularique rectore muniuit. ibid.
Flavius Vespasianus edificia collapsa restaurauit. ibid.
Flavius Vespasianus amphiteatrum condidit, & Pacis templum extruxit. 49
Flavius Vespasianus Oratoribus atque Poëtis salario annua constituit. 50
Flavius Vespasianus ludos & spectacula edidit. 50
Flavius Vespasiani mors. 50
Flavius Vespasiani statura. ibid.
Flavius Vespasiani honores. 48
Flavius Vespasiani pugnæ. ibid.
Flavius Vespasiani in Rep. moderanda studium. 49. & 50
Flavius Vespasiani de iudea triumphus. ibid.
Flavius Vespasiani ingenium & mors. ibid.
Flavius Vespasiani auaritia. 49
FLAVIUS CLAVDIUS armillis torquibusque donatus in Martiali iudicio, Gallieno fuit admodum familiaris & charus. 154
Flavius Aureolum loco motum, occidit. ibid.
Flavius Sarmatas, Getas, Scythes, & Quados profligauit. ibid.
Flavius Barbaros fuga elapsos, in eremis ac solitudinibus, & in Hœmimontanis fame & pestilenta confecit. ibid.
Flavius virtus, eruditio, mores, mors, funus, & honores. ibid.
FL. VALERIUS IVSTINVS Theocretianum, Aman- tium, & Andream insidias sibi molientes, è medio sustulit. 222
Fl. Valerius, vir pius, publico edicto Calcedonense Concilium promulgauit venerari. 223
Fl. Val. Arriana hæresi captos expulit. ibid.
FLAVIUS VALERIUS MARTIANVS Orientis Imperium per lx. ferè annos dilapsum, summa prudentia & consilio reparauit. 212
Flavius cum Parthis & Vandalis fœdus percussit: Attilæ ruinas compescuit: Nonades & Blom- mias à finibus Romanorum repulit. ibid.
Flavius arma nunquam mouit, nisi provocatus. ibid.
Flavius veneno sublatuſ est ab Aspare. ibid.
FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIVS CHLORVS, Gallias diligentissime tutatus est. 173. & 174
Flavius Valerij religio, pietas, natura, mors. 174

I N D E X.

- Florus procurator ludeae, auarus & crudelis. 48
- Foedera cum Pompeio inita. 9
- Francordie mos de admittendo Rege in Vrbem. 326
- FRIDERICVS BARBAROSSA, Bauariam & Austriae disidentes pacauit. 302.
& 303
- Fridericus Derthonam cepit. 303
- Fridericus à Mediolanensibus fugatus. ibid.
- Fridericus Ducem Poloniae tributis grauauit. ibid.
- Fridericus Mediolanum funditus euerit. ibid.
- Fridericus Anconem expugnauit. ibid.
- Fridericus Alexandrum Pontif. Max. fugauit. ibid.
- Friderici mors. ibid.
- FRIDERICVS II. vir strenuus & multarum linguarum, Ptolomei Almagestum ex Saracenico idiomate in Latinam linguam traductum curauit. 311
- Fridericus Beronenses profigauit. ibid.
- Fridericus Sarracenos denicit. ibid.
- Fridericus à Gregorio IX. anathemate notatus. ibid.
- Fridericus Hungaros bello petiuit: Viennam cepit, Mediolanenses grauiissime affecit. ibid.
- Fridericus Romanam obsedit, & Parham: Rauennam cepit. ibid.
- Fridericus Victoriam ciuitatem con-
- didit. 312
- Fridericus concilio Lugdunum coacto, anathemate notatus est ab Innocentio Pont. Max. Imperioq; spoliatus. 312
- Fridericus Manfredi filij nothi do-
lo necatus est. ibid.
- FRIDERICVS PULCHER contra Ludouicum pugnat, magna utrinque strage edita. 322
- Fridericus Bauariam igne & ferro vastauit. ibid.
- Fridericus ab Henrico prælio vi-
ctus, atque captus est. 322
- Fridericus dysenteria correptus mo-
ritur. ibid.
- FRIDERICVS III. tumultus coortos in Austria sedauit.
331. & 332
- Fridericus bellum Pannonicum co-
posuit. 332
- Fridericus filium Maximilianum à Frandrenibus captum, vastata Flandria, custodia liberauit, & consortem Imperij fecit. ibid.
- Frontonis Consulis exclamatio ad Neruam Cocceium. 61
- Furtum supra omnia vitia detesta-
tus est Alexander Seuerus. 113
- G
- GALERIVS MAXIMINVS ARMENTARIUS contra Narsum in Oriente communi
Marte pugnat. 175
- Galerius duos sibi adoptauit Cesare, Seuerū, & Maximinū. ibid.
- Galerius in Christianos infestissi-
mus.

I N D E X.

- mus, vermibus vndeque erum-*
pentibus petitus, misere occubuit.
ibid.
- Galerij natura, supersticio, delitiae,
luxus. 175. & 176
- Gallus, cum Caio Vibio profili-
gatus est. 154
- Gallus filius Constantij, vir admo-
dum crudelis in eos, apud quos
malè audierat. 188
- Gallus Lupanaria & tabernas se-
statis est. ibid.
- Galinicus Patriarcha luminibus
privatus à Iustiniano Minore.
236
- Germani à Maximino Thrace pro-
pugnati. 117
- Germanicus Drusi & Iunioris An-
toniae filius, à Tiberio Nerone ad-
optatus. 23
- Eius honores. ibid.
- GLYCERIVS à Julio Nepote re-
gnopulsus est: & Präful apud
Salonas institutus. 217
- Gnipro C.Iul.Cesaris præceptor. 1
- GORDIANVS SENIOR li-
teris & Poëmate insignis, item
summè liberalis fuit. 120
- Gordianus bello petitus à Capellia-
no, interemptus est. ibid.
- GORDIANVS IVNIOR sum-
mè humanus, doctus & elegans.
121
- GORDIANVS IVNIOR à
Senatu Filius, à populo Delitiae
appellatus. 125
- Gordianus Iunior hostes fudit &
- deleuit in Thracia. ibid.
- Gordianus Iunior victor in Antio-
chia. ibid.
- Gordianus occisus mandante Phi-
lippo. 126
- Gordianus inter Deos relatus. ibid.
- Gordiani Senioris habitus. 120
- Gordiani Iunioris honores. 121
- Gordiani Iunioris Triumphus de
Thracibus, Antiochis, & Persis.
126
- Gordiani sepulcrum. ibid.
- Gordianorum exitus miser. 120
- GRATIANVS Poëta & Ora-
tor insignis, Deum summum ab
adolescentia veneratus. 200
- Gratianus Eunomianos, Phormia-
nos, & Manichæos ab ecclesia
reiecit. 200
- Gratianus Alemannos irrumpentes
in Gallias fudit. ibid.
- Gratianus Theodosium magistrum
militum participem Imperij fe-
cit. ibid.
- Gratianus Maximi insidijs periit.
ibid.
- Græci pristinum Imperij statum
quādo recuperarint, quem Fran-
ci circiter annos L X. tenuerant.
310
- Gulielmus Bonifacij filius, Rex
Thessalæ creatus ab Henrico
Imper. 308
- GVIELMVS cōtra Flandren-
ses multa bella ges̄it, Frisiam de-
bellauit ac subegit. 315
- Gulielmi mors. ibid.

I N D E X.

- G V N T H E R V S de Suartzem-
burg Imperium crebrò auer-
sus est & recusauit. 326
G untherus à ciuib. Francofordie
reiectus est. ibid.
Gymnasia Parisiense & Papiense
extorta à Carolo Magno. 248
- H
- Heliogabalus Deus in monte Pala-*
tino consecratus. 110
- H E N R I C V S C L A V D V S vir
liberaliter institutus, Bohemos
& Vandalois bello victos, tribu-
tarios sibi fecit. 277
- Henricus Gandauum obsedit, Lo-*
tharingiam & Flandriam de-
uicit, Sarracenos Italia expulit.
ibid.
- Henricus Hungaros ad fidem Chri-*
stianam reuocauit. ibid.
- Henricus Babembergæ episcopariū*
fundauit. ibid.
- Henricus uxorem nunquam atti-*
git. ibid.
- Henrici mors, funus.* ibid.
- H E N R I C V S III. princeps hu-
manus, Bohemos attriuit. 284.
& 285
- Henricus III. Petrum Regem ab*
Hungaris electū restituuit Aba
Rege imperfecto. 285
- Henricus Hungariam agitatam*
sedauit. ibid.
- Henricus Pontifices tres de papatu*
concertantes deiecit, Suidegero
ii. suffecto. ibid.
- Henricus Sarracenos vicit ad Ca-*
puam. ibid.
- Henricus Synodum Moguntiæ ce-*
lebrauit. ibid.
- Henricus Cunonæ, Bauariæ Duce*
vicit, ac ducatu priuauit. ibid.
- H E N R I C V S IIII. luxu perdi-
tus, Saxonie grauiſſima bella in-
tulit. 286
- Henricus anathemate notatus à*
Gregorio Pontif. Max. ibid.
- Henricus Rodulphum creatum re-*
gem à Gregorio Pontif. Max.
apud Martisburgum vicit. ibid.
- Henricus Roma vi capta Hilti-*
brandum Pont. Max. in exilium
egit. ibid.
- Henricus à filio Imperio priuatus,*
Leodium profugit, ibique mor-
tuus. ibid.
- H E N R I C V S AV C E P S primò
conflictatus cum Arnoldo, quem
ad colloquium vocatum, oratione
vicit: dehinc Burchardum in de-
ditionem recepit. 267. & 268
- Henricus Hungaros fudit ac fuga-*
uit. 268
- Henricus Sclaois ac Dalmatas de-*
bellauit. ibid.
- Henricus Lanceam, qua Christus*
perfoſſus, à Burgundionum Du-
ce consequitus est. ibid.
- Henricus paralysi ictus, obiit.* ibid.
- H E N R I C V S V. vir audax &
ſtrenuus. 295
- Henricus v. donatus est multis*
priuilegijs à Paschali Pontifice
Maximo. 295
- Henr

I N D E X.

- H**enricus v. Pontificem fugat,
aliūmque creat. ibid.
- H**enrici v. mors. 295
- H**enrici v. vxor. ibid.
- H**ENRICVS aduersus patrem
Fridericum cons̄piravit. 313
- H**enricus in vinculis misere perijt.
ibid.
- H**ENRICVS v i. Tancreto bel-
lum intulit : Neapolim cepit:
Apuliam, Calabriam, & Siciliā
subegit. 304
- H**enricus tumultus coortos in Ger-
mania sedauit, Leodiensi Episco-
po confosso. ibid.
- H**enricus Sarracenos bello petinuit.
ibid.
- H**ENRICVS, Flandrensis Co-
mes, Balduino fratri successit in
Imperio, Princeps Christianus.
307
- H**enricus Adrianopolis obsidionē
persegitur. ibid.
- H**enrici mors. ibid.
- H**ENRICVS Conradum Frideri-
ci filium fudit ac fugauit. 314
- H**enricus Vlmam obsedit. ibid.
- H**enricus tormento bellico iectus, pe-
rijt. 314. & 315
- H**ENRICVS VII. Comitem
Virtembergensem omnibus for-
tunis spolauit. 321
- H**enricus Adolpho honorificum fu-
nus curauit. ibid.
- H**enricus Cremonam & Brixam
vi cepit. ibid.
- H**enricus sublatuſ à Monacho quo-
dam, qui venenum eucharistie
illitum illi dedit. ibid.
- H**ERACLIVS aduersus Persas
bellum instaurat. 230
- H**eraclius pace inita cum Persis,
Tigridem fluum voluit esse li-
mitem Romani & Persici Im-
perijs. ibid.
- H**eraclius Indeos Christiano nomi-
ni adiunxit. ibid.
- H**eraclius tandem aruspicijs, &
præstigijs dæmonum fidem ad-
hibuit. ibid.
- H**eraclius in Christo unam volun-
tatem esse credidit. ibid.
- H**eraclius Martinam filiam in u-
xorem duxit. ibid.
- H**eraclius nouo cladi genere occu-
buit. ibid.
- H**eraclius qui & Constantinus Ju-
nior, veræ pietatis cultor, statim
occubuit dolis noueræ Marti-
ne. 131
- H**ERACLONAS cum matre
Martina Imperium arripuit. 232
- H**eraclonas cum matre in exilium
actus, sibi naso præciso, matri lin-
gua abscissa. ibid.
- H**ERENNIANVS & TIMO-
LAVS ab Aureliano interem-
pti. 150. & 151
- I**ERODES cum patre Odenato
Imperium accepit: cum patre pe-
rijt. 146
- H**istriones coniuujs interdixit Do-
mitianus. 59
- H**ostem occisum, optimè olere. 45

I N D E X.

- Hungari, Sclavi, & Dalmatae ab Henrico Aucupe fusi ac fugati. 268
- Hierosolyma à Tito Vespasiano confecta & vastata. 54
I
- Imperium diuīsum à Triumuiris. 8
- Imperium venale. 92
- Imperium Roman. Constantinopolim translatum à Constantino Magno. 181
- Imperij diuīsio ad tres filios, mortuo Constantino Magno. 184
- Imperij nomen deletum sub Phoca, prae summa eius ignavia. 229
- Imperij Romani & Persici limitem constituit Heraclius Imp. 230
- INGENVVS à Gallieno prælio victus est. 143
- Ingenuus mortem sibi consciuit, ibid.
- Interregnum sex mēsibus fuit mortuo Valerio Aureliano. 158
- Inuitos, non ambientes in Republ. collocandos esse. 113
- IOANNES Tyrannus infelices regni successus expertus est. 211
- IOANNES CANTACUZENVS Apocauici fraude, & Patriarchæ autoritate in exilium actus est. 334
- Ioannes Cantacuzenus Imperio se abdicans, monasticam vitam sequutus est. ibid.
- IOANNES Manuelis filius, ad Concilium Florentinū profectus est: ubi hæresis de processione spiritus sancti explosa est. 335
- IOANNES ZIMISCES omnes Nicophoro Phocæ deditos è medio sustulit: relegatos ab eo, reuocauit. 272
- Ioannes Zimisces Roxolanos vicit. ibid.
- Ioannes Zimisces veneno perijt. ibid.
- IODOCVS BARBATVS homo ignavius, coronam Imperij nō accepit. 327. & 328
- Josephus Dux belli Iudeorum captus, mortem Neronis prænuntiat Vespasiano, eumque futurū Cæarem cum filio. 48
- Ioui templum ingens erectū à Dominicano. 59
- LOVINIANVS omnes suos milites Christianum nomen voluit profiteri. 195
- Iouinianus magnam cladem Imperio Rom. intulit, restitutis quinque Provincijs Transyrianis. ibid.
- Iouinianus Sacerdotes & Episcopos restituit. ibid.
- Irene Augusti à Constantino filio, regno pulsa, eo mortuo à ciibus in pristinum statum restituta est. 244
- ISATIVS COMVENVS Patriarcham, qui illum iuuerauit adi pescendo Imperio, cum suis in exilium relegauit. 288. & 289
- Isatius Hungaros & Patzinatas bello

I N D E X.

- bello petiuit. 289
 Isatius cucullam monasticam indu-
 tus, Imperio se abdicauit. ibid.
 Isatij mores, & mors. ibid.
I-S-A-T-I-V-S A-N-G-E-L-V-S bellum
 cum Mysis infeliciter confecit:
 Fridericum Barbarossem iuuit.
 300. & 301
 Isatius à fratre oculis priuatus in
 carcerem detrusus est. 301
 Iulia Octauiani Augusti filia. 15
 Iulia Agrippina, Tib. Claudij vxor,
 cuius dolo & fraude poste à pe-
 rityt. 30
 Iulia L. Cæsaris & Aurelia filia,
 M. Accij Balbi Aricini vxor. 6
 Iulia Drusilla C. Cæsaris ex Cæsonia
 filia, parieti illisa est. 25
 Iulia C. Iul. Cæsaris, & Corneliae fi-
 lia, C. Pompeij vxor. 5
 Eius abortus, mors, sepultura. 6
I-U-L-I-A-N-V-S A-P-O-S-T-A-T-A ab
 Eusebio Episcopo Nicomediæ
 institutus, palam Christum pro-
 fessus est. 193
 Julianus Apostata in agris Argen-
 toratensibus infinitas hostium co-
 pias delenit. ibid.
 Julianus Persis bellum indixit: in
     Mesopotamia signa mouit. ibid.
 Julianus Christum Galilæum voca-
     bat. ibid.
 Julianus Christianos ad extremum
     capitali odio prosequutus est.
     194
 Julianus Librum edidit aduersus
     Christianos. ibid.
- Iuliani mores, statura. ibid.*
Iunia Claudilla Caio Cæsari nupta,
in partu obiit. 24
- I-U-S-T-I-N-I-A-N-V-S** Orientem pa-
 cauit: Persas intra suos fines con-
 tinuit: Romam à Gothorum ser-
 uitute afferuit: Africa Vandalos
 expulit, & Imperio restituit.
 224
- Iustinianus triumphavit de Vanda-
 lis, capto eorum Rege. ibid.*
- Iustinianus, Narsete Duce, Toti-
 lam Gothorum Regem interfe-
 cit, illudque nomen in Italia ra-
 dicitus deleuit. ibid.*
- Iustinianus confusas Leges in Epi-
 tomen contraxit, quinquaginta
 Digestorum libros, & quatuor
 Institutionum. ibid.*
- Iustinianus Codicem inuulgauit.*
 ibid.
- Iustinianus templū magnificentissi-
 mü extruxit nomine ΑΓΙΑΝ
 ΣΟΦΙΑΝ. ibid.*
- Iustinianus Eutichiana hæresi labo-
 rauit. ibid.*
- Iustiniani ingenium, auaritia, mors.*
 ibid.
- I-U-S-T-I-N-I-A-N-V-S M-I-N-O-R** cō-
 tra Sarracenos & Arabes infe-
 liciter pugnauit, priuato usus
 consilio. 236
- Iustinianus utraque Mysiam fer-
 ro & flamma vastauit. ibid.*
- Iustinianus Synodum aduersus se-
 xtam à patre celebratam indi-
 xit. ibid.*

I N D E X.

- Iustinianus amputatis naribus in Chersonam relegatus est.* ibid.
- Iustinianus Imperio restitutus opera Trebellij Bulgarorum Regis.* ibid.
- Iustinianus Impius & homicida, à Philippico pulsus, vitam & Imperium amisit.* ibid.
- I V S T I N V S Minor à Iustiniano Imperator coronatus, supra modum auarus, Pelagiana laborauit hæresi.** 225
- Iustinus Persis bellum indixit.* ibid.
- Iustinus, dementia captus, perijt.* ibid.
- L**
- Lamina ænea in arca lapidea inuenta est tempore Irenes matris Constantini Imp. atque verbis Græcis notata, aduentum Christi portendens.* 244
- LE O Gensericum Vandolorum Regem bello petiuit, Basilio Duce.** 214
- Leo vir pius imprimis & misericors.* ibid.
- LEO IV NI OR** vix anno Imperio præfuit. ibid.
- LEO III.** sedentariam exercuit: Diuorum imagines & simulacra templis eiecit. 240
- Leo εὐανθόμαχος & Θεόμαχος dicitur.* ibid.
- Leo Germanum Pontificem Constantinopolitanum sede expulit, Romanum Antifitem Gregorium comprehendi iusit.* ibid.
- Leonis immanitas, sœvitia & impietas.* ibid.
- Leonis mors.* ibid.
- LEO III.** impius Pontifices ex monachis creauit. 242
- LE O V. PHILOSOPHVS** Bulgaros vicit, inde Saracenos. 260
- Leonis v. eruditio, mors, sententia.* ibid.
- LEONTIUS ob suspicionem affectati Imperij, à Iustiniano duabus annis est inclusus.** 137
- Leontius Iustinianū Imperio spoliatum, in Chersonā relegauit.* ibid.
- Leontius à Tiberio regno pulsus, truncatis naribus, in carcerem coniectus est.*
- Leontius miserè occubuit.* ibid.
- LICINIUS GALLIENVS** omnibus artibus claruit. 137
- Licinius à suis, cum fratre Valeriano interemptus est.* ibid.
- LICINIUS LICINIANVS** Galerio Maximino Imperij consors factus, Augustusq; appellatus, in Oriente Maximianum fuit ac fugauit. 179
- Licinius Christianis infestissimus hostis à Constantino in Pannonicæ campis fusus, mox Asia expulsus, deinde Thessalonica à militibus est interfectus.* ibid.
- Licinius literas, venenum & pestem Reip. nominabat.* ibid.
- LICINIUS IV NI OR** insidijs Faustæ occubuit. 180
- Liter

I N D E X.

- Literarum gloria malebat illustris
esse Constantinus Ducas Imper.
quam Imperio. 289
- Literas, venenum & pestem Reip.
dicebat Licinius Licinianus. 179
- Liulia Drusilla ab Octauiano Au-
gusto ad amata. 16
- Liulia nata ex Germanico, à Tibe-
rio supplicio affecta est. 25
- Liulia Horestilla, C. Pisoni nupta, à
C. Cæsare abducta è coniuicio. 24
- LOLLIANVS à militibus occi-
sus est. 141
- LOTHARIUS cum fratribus
mortuo patre odium exercuit.
251. & 252
- Lotharius & Ludouicus à Ludo-
uico fratre vici ad Fontanicum
vicum. 252
- Lotharius & Ludouicus iterum
victi à Ludouico fratre, pacem
petierunt. ibid.
- Lotharius partitus regna filijs, mo-
nasticam vitam arripuit. ibid.
- LOTHARIUS Lotharij Imper.
filius, Thiethergam uxorem re-
pudiauit. 253
- Lotharij mors. ibid.
- LOTHARIUS, Saxonia Dux,
ab electoribus Cæsar creatus est
Suelemburg. 296
- Lotharius vir industrius & acu-
tus. ibid.
- Lotharius Pontificem exulem redu-
cit, sedique restituit. ibid.
- L. Cæsar C. Iul. Cæsar's pater. 3
- L. Vitellius apud Cremonam supe-
ratus. 45
- L. Vitellius salinis melle commissis
Libertinae vtebatur pro reme-
dio fauicum & arteriarum. 46
- L. Vitellius C. Cæsarem adorari, tan-
quam Deum, instituit. ibid.
- L. CÆI O N I V S Commodus ab
Adriano adoptatus. 74
- L. Cæionij Commodi honores & di-
gnitates. 74. & 75
- L. Cæionij Commodi mors. 75
- L. V E R V S CÆI O N I V S
C O M M O D U S ab Adriano
adoptatus. 83
- L. Verus Cæionius Commodus in
Syriam profectus, Veneri se ad-
dixit. ibid.
- L. Verus Cæionius Commodus un-
de Armenici, Parthici, &
Medici nomen sibi pepererit.
ibid.
- L. Verus Cæionius Commodus bar-
bam posuit ad amicæ vulgaris
arbitrium. ibid.
- L. Verus Cæionius Commodus Im-
perium suū sine sanguine trans-
igi voluit. 85
- L. Aelius Aurelius Commodus
Antoninus, homo impius, balneato-
rem, à quo paulò ante lotus fue-
rat, in fornacem coniuci iussit. 85.
& 86.
- L. Aelius Aurelius Commodus
Antoninus de Syrijs triumpha-
uit. 86
- L. Aelius Aurelius Commodus
Antoninus popinas & ganeas
H 3 inst

I N D E X.

<i>instituit.</i>	<i>ibid.</i>	ptus. 86
<i>Matrem Faustinā relegauit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Eius mors.</i> 87
<i>Lucillam item sororem occidit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>L. Septimij Seueri Pertinacis eloquentia, honores, functiones.</i> 97.
		<i>¶ 98</i>
<i>L. Aelius Aurelius Commodus Antoninus, Hercules Romanus dictus.</i>	<i>ibid.</i>	<i>L. Septimij expeditio in Britanniā.</i>
		<i>ibid.</i>
<i>L. Aelius Aurelius Commodus Antoninus bella per legatos tantum gesit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>L. Septimij mors in Britannia.</i> 99
<i>L. Aelius Aurelius Commodus Antoninus veneno necatus.</i>	87	<i>L. Septimij statuta.</i> ibid.
<i>L. SEPTIMIUS SEVERVS PERTINAX XVIII. etatis anno Romæ publicè declamavit.</i>	97	<i>L. Cinnam ab exilio renocauit. C. Iul. Caesar.</i> 4
<i>L. Septimius Seuerus Pertinax Lugdunensem Provinciam legatus accepit, Pannonias, ¶ Siciliam Proconsulari potestate rexit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>LUDOVICVS PIVS Aquif grani Imperator salutatus, Daecum bellum ex sententia confecit, Britones compressit: tādem à filijs captus, in monasterium Dini Medardi Suectione una cum filio Iuniore Cardo detrusus est.</i> 249. ¶ 250
<i>Sextertia militibus dedit.</i>	98	<i>Ludouicus Pius Metis sepultus est.</i>
<i>L. Septimius Julianum occidendum curauit.</i>	<i>ibid.</i>	250
<i>L. Septimius Pescennium primū, inde Clodium Albinum bello petiit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>LUDOVICVS II. Princeps pius ac iustus, contra Sarracenos feli citer pugnauit: Lucaniam Samnium ¶ Capuam in deditio nem recepit.</i> 254
<i>L. Septimius Ludos seculares celebrauit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Ludouicus II. Adalgesi insidijs petitus.</i>
<i>L. Septimius de Parthis Arabibus, ¶ Adiabenis triūphauit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>ibid.</i>
<i>L. Veri Cæionij Commodi studia, mores, exercitia, honores, libidines.</i>	81	<i>LUDOVICVS vir magnanimus, Patricius ¶ Augustus Romanus publicè dictus.</i> 323
<i>L. Veri Cæionij Commodi mors.</i>	84	<i>Ludouicus Petrum Corbanensem summum Pontificem creauit.</i>
<i>L. Aelij Aurelij Commodi Antonini libidines, luxus ¶ contem</i>		<i>ibid.</i>
		<i>Ludouicus Francofordiæ leges antiquas confirmauit.</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Lud</i>

I N D E X.

- Ludouici mors.* *ibid.* *rator est appellatus.* 147
LVDOVICVS III. BAL-
BVS à Ioanne VIII. Pontif.
Max. Imperij titulo donatus.
257
Mâlum recens & integrum digito
terebrabat Tiberius Nero. 18
MACRIANVS contra Gallienû
profectus, cum Domitiano Au-
reoli Duce, victus cum filio in-
teremptus est. 144. & 145
MACRIANVS Iunior cum patre
Augustus appellatus. 145
MAGNENTIVS Constante do-
lo imperfecto Imperium arripuit.
191. & 192
Magnentius à Constantio prælio vi-
citus bis. 192
Manichei Eunomiani & Phor-
miani pulsi à Gratiano Imper.
200
MANVEL Tryphon, primoribus
civitatis imperfectis, Imperiu est
assequutus. 298
Manuel multa bella gesbit contra
Venetos. *ibid.*
Manuel pollicitus Corado sufficien-
tes commeatus, gypsum contu-
sum tritice& farinæ immiscuit.
298. & 299
Manuel unde nomen suum Francis
reddiderit odiosum. 299
Manuel monasticam vitam am-
plexus. *ibid.*
MANVEL à Turcis grauter affe-
ctus est. 335
Manuel moriens septem filios inco-
lumes reliquit, administrationem
Imperij Ioanni natu maximo cō-
mittens. 335
MAIORANVS contra Alanos
H 4   arma

I N D E X.

- arma mouens, Denone*e* iuxta flu-
uium Hyram occisus est. 215
- Marcia Iulie Cesaris amit*a* ma-
ter. 6
- Marcia L. Septimij Seueri Imper.
vxor, mortem sibi consciuit. 100
- Marcia Seuera Seueri & Iulie fi-
lia Prolij uxor. 101
- Marcianopolis à Traiana Vlpio con-
dita. 64
- Maria de Aragonia, uxor Othonis
III. cubiculario suo habitu mu-
liebri personato vsa est. 275
- M A R I V S , seu V E C T V R I V S
faber ferrarius à quodam ex suis
interemptus est. 142. & 143
- Marij vires. 143
- M. AVRELIVS ANTONI-
NVS ab a*no* adoptatus & edu-
catus. 79
- M. Aurelius Philosophi habitum
gesit. ibid.
- M. Aurelius Philosophos coluit.
ibid.
- M. Aurelius suis paruit non secus
atq; priuatus. ibid.
- M. Aurel. studia. 79
- M. Aurelij honores. ibid.
- M. Aurelij Triumphus. 80
- M. Aurelij mors. ibid.
- M. Aurelij funus publicum. ibid.
- M. AVRELIVS ANTONI-
NVS BASSIANVS CA-
RACALLA Lugduni natus.
103
- M. Aurelius Caracalla fratrem Ge-
tam in palatio occidi insit. ibid.
- Item fr̄t̄res & omnes domesti-
cos. 104
- M. Aurelius Caracalla Vestales
Virgines viuas terra obruit. 104
- M. Aurelius Caracalla nomē Par-
thici affectans, Arthabani Re-
gis Parthorum filiam in vxorem
petit, & inter Saram insignem
stragem & cedem edidit. ibid.
- M. Aurelij Caracallae mores. 103
- Sæuitia & crudelitas, homici-
dia. 104
- M. Aurelij Caracallae naufragium
in Thracia. ibid.
- M. Aurelij Caracallae peregrinatio-
nes & lustrationes. ibid.
- M. Aurelij Antonini mors per insi-
dias. 105
- M. ANTONINVS BASSIA-
NVS HELIOGABALVS,
cur & unde Varius cognomina-
tus. 109
- M. Antoninus Bassianus, Heliogaba-
lus dictus, quod Iouis vel Solis
foret Sacerdos. ibid.
- M. Antoninus Heliogabalus Symiami-
ra supra modum deditus. ibid.
- M. Antoninus Heliogabalus ma-
trem consulum subsellia occupa-
re voluit. 110
- M. Antoninus Heliogabalus de ge-
neribus voluptatum cum scortis
& meretricibus disputanit.
ibid.
- M. Antoninus Heliogabalus Ore-
stam urbem condidit. ibid.
- M. Antoninus Heliogabalus post
mort

I N D E X:

- mortem dictus est Tiberinus Tra-
Etius & impurus.* III.
- M. Antonini Heliogabali à pri-
mis annis in Rempubl. nefanda,
in sacra ac prophana perdita li-
bido.* 110
- M. Antonini Heliogabali mors.
ibid.*
- Eius corpus per Circi spatha tractū,
in Tiberim tandem præcipitatū,
pondere annexo.* ibid.
- M. Antonini Heliogabali nomen
in Vrbe erasum.* III
- MARCVS CLODIVS PV-
PIENVS MAXIMVS, &
MARCVS CAELIUS BALBI-
NVs qualege Impp. creati.* 123
- M. Clodius Pupienus Sarmatas in
Illyrico fudit, Germanos contu-
dit.* ibid.
- M. Cælius Balbinus, vir elo quens,
Asiam, Africam, Bythiniam,
Galatiam, Pontum, Thracias
& Gallias tenuit, & rexit.* 123.
& 124
- M. AVRELIVS VALERIA-
NVS MAXIMIANVS
HERCVLEVS cum duabus
sororibus rem habuisse fertur.* 122
- M. Aurel. tumultus in Gallijs exci-
tatos ab Amando & Aeliano
compreßit ac deleuit.* ibid.
- M. Aurel. Gentianos deleuit.* ibid.
- M. Aurel. Constantino insi-
diis parauit in Gallijs: à quo post
detectis insidijs, captus apud
Massiliam misere acceptus est.*
- ibid.*
- M. Aurelij victoria.* ibid.
- M. Aurelij Antonini statua apud
Basilicam Lateranensem.* 81
- MARCVS PHILOSOPHVS
à Senatu Imperator electus, Gor-
diano mortuo.* 127
- M. AVREL. CARVS bellum
Perfis intulit, & Sarmatis in
Pannonia.* 165
- M. Aurel. Mesopotamiam recepit.
ibid.*
- M. Aurel. Persici nomen meruit.
ibid.*
- M. Aurel. mors.* ibid.
- M. IVLIVS PHILIPPVS
ARABS Misitheum & sacerū
Gordiani necauit.* 128
- M. Iulius Philippus. Philippopolim
in natali agro condidit.* ibid.
- M. Iulius Philippus Seculares ludos
celebrauit, Persas bello petiuit.
ibid.*
- M. Iulius Philippus Arabs Sceni-
cos ludos celebrauit, item & Cir-
censes.* 128. & 129
- M. Iul. Philip. Arabs primus Cesa-
rum Christum professus est.* 129
Is Scytha fugauit. ibid.
- M. Q. TRAIANVS DE-
CIVIS vir literis virtutibusque
ornatus.* 151
- In Gallia ciuiles motus sedavit.
ibid.*
- M. Q. Traianus Dec. filium suum
Decium Cæsarem creauit.* 132
- M. Q. Traianus ad liberandas*

I N D E X.

- Thracias profectus.* ibid.
- Scythes vicit, à suis tamen proditus.* ibid.
- M. Q. Traiani mors.* ibid.
- M. SYLVIVS OTHO, prodigus* 124
& procax. ibid.
- M. Sylvius Otho Nerone familia-*
rißimè vsus. ibid.
- M. Sylvius Otho à Nerone Lusita-*
niam missus. ibid.
- M. Sylvius Otho in Castris saluta-*
tus est Imperator. 42
- M. Sylvius Otho Vitellianos profili-*
gauit. ibid.
- M. Sylvius Otho victus apud Be-*
bryatum. ibid.
- M. Sylvius Otho mortem sibi con-*
scivit. ibid.
- M. Sylviij Othonis liberalitas in mi-*
litēs. 42
- M. Sylviij Othonis conspiratio ad*
Imperium Romanum. ibid.
- M. Sylviij Othonis statura.* 43
- M. Antonius Octavius, M. Lepidus.*
Triumviri. 7
- M. Antonius mortem sibi consci-*
uit. 5
- M. ANNIVS FLORIA-*
NVS solutis venis occubuit. 159
- M. Annius Florianus motu pro-*
prio quasi hereditarium Imper-
rium arripuit, duobus pōst men-
sibus absumptus. 159
- M. Vlpinus Traianus à Nerua cocceo*
adoptatus in filium. 62
- Marci Clodij Pupieni bellum aduer-*
sus Maximinum, in quo maxi-
ma strages. 124
- M. Claudio Pupieno statuae eque-*
stres aureæ à Senatu decreta.
ibid.
- M. Q. Traiani Decij honores.* 131
- Mares ne castre ntur vetuit Domi-*
tianus. ibid. 59
- Mathematici omnes tota Italia pul-*
si ab Aulo Vitellio. 45
- Mathematici & Philosophi Italia*
pulsi à Domitianiano. ibid. 50
- Mathematicis, Medicis, & li-*
beralibus artibus præditis annua
stipendia curauit Alexander
Seuerus. 113
- Monasteria & templa extruxit*
multa Carolus Magnus. 240
- Monothelitarum error sublatu in-*
Synodo sexta celebrata Constan-
tinopoli. 235
- M A U R I T I V S Scythes Mœsia re-*
pulit, & Longobardos, Hun-
nos Pannonijs eiecit. ibid. 227
- Mauritius prædunaritia, rapinas, ex-*
des & homicidia dissimulabat.
ibid.
- Mauritius cum tota sua familia*
Calcedone à Phoca interemptus
est. 228
- Mauritiij sententia, cum in conspe-*
citu & oculis uxori, filij & filiæ
interficerentur: ibid.
- M A X E N T I V S Seuerum ad Ra-*
uennam interfecit. ibid. 178
- Maxentius à Constantino Magno*
circa Pontem Milium supera-
tus absorptusque est in gurgiti-
bus

I N D E X.

- bus. *ibid.*
- M**axentij homicidia, spolia, crudelitas, luxus, stupra, libidines. *ibid.*
- M**AXIMILIANVS studijs fuit. 337
- M**aximilianus Rege Pannonū defuncto, ditionem eius sibi vendicavit. *ibid.*
- M**aximilianus varia bella gessit. *ibid.*
- M**aximilianus ad mortem accedens, quid statuerit de Rectoribus & Präsidibus suarum prouinciarum. *ibid.*
- M**AXIMIANVS DAZA in Oriente contra Christianos maximè desauit. 177
- M**aximianus res nouas moliens apud Licinium, cum filijs oppressus est. *ibid.*
- M**aximianus victus & fugatus, Tharsi se strangulauit, ne viuus caperetur. *ibid.*
- M**AXIMINVS THRAX principio etatis pastor & opilio in montibus Thracie. 116
- Ab exercitu sine Senatus decreto Augustus dictus. 117
- M**aximinus Thrax, Cyclops, Busyrus, Chiron, Phalaris, Typhon & Giges, pro crudelitate & immanitate, dictus est. *ibid.*
- M**aximinus Thrax Germaniam deuicit. *ibid.*
- M**aximinus Thrax cum filio in castris trucidatus. *ibid.*
- M**aximinus Iunior summe elegans, sibi pedes osculari & genua passus est. 118
- M**aximini Thracis industria, corporis habitus, honores, vires, disciplina militaris. 116
- M**aximini Thracis crudelitas. 117
- M**aximini Thracis immanitas in Germanos. *ibid.*
- M**aximini Thracis funus, statura. *ibid.*
- M**aximini Iunioris gula. 118
- M**aximini Iunioris sententia, cum trucidaretur in castris vna cum patre. *ibid.*
- M**ICHAEL CVROPALATOS cum Carolo Francorum Rege inijt, ut Veneri suis legibus & iure viuerent. 247
- Michaël contra Bulgarios bellū mouens, victus est, ac inde se monasterio abdidit. *ibid.*
- M**ICHAEL BALBV S THRAVLV S vir impius, à Sarracenis dupliciti prælio victus est. 250
- M**ichaëlis Balbi mors. *ibid.*
- M**ICHAEL vir pius, cum Bulgariis pacem nouam firmauit. 253
- Michaël vino & ebrietati dedicatus, in lecto à Basilio Macedone confessus est. 254
- M**ICHAEL PAPLAGO cū Aegyptio Rege tricennales industrias percuſſit. 280. & 281
- Michaël Aedessam obsidione Aratum liberauit. 281
- Michael ex Imperatore monachus factus

I N D E X.

- factus. ibid.
MICHAEL CALAPHATES pa-
 trium elecit, parētes & consan-
 guineos, etiamdum pueros geni-
 talibus membris priuauit. ibid.
Michael Zoen matrem detonsam
 & monastico habitu indutam
 in insulam relegauit. 282
MICHAEL aduersus Isatiū Com-
 uenum infeliciter pugnauit. 288
MICHAEL PARAPINA-
 CEVIS, homo literis & studijs
 intentus, non exquè Imperio, digni-
 tatis gradu motus est suffecto Ni-
 cephorō Botoniato. 292
Michaël, habitu monastico indu-
 tus, cum uxore & filio in mona-
 sterium detrusus est. ibid.
MICHAEL PALAEOLOGVS,
 filios Theodori, sibi in tutelā tra-
 ditos necauit. 332
Michaël Gulielmum Achaie &
 Bythinie Principem, regno expu-
 lit, & captiuum in vincula con-
 iecit Adrianopoli. ibid.
Michaël Balduinum Constantino-
 politanum Imper. per proditio-
 nem deiecit. ibid. 333
Michaël cum Venetis acre bellum
 gesit. 333
Michaël Lugdunum venit ad con-
 cilium indictum per Gregorium
 Pontificem Max. ibid.
Misitheus artibus Philippi occisus.
 126
Misitheo triumphus decretus. 126
MIZIZIVS Tyrannus à Constan-
 tino Pagonato regno exutus, in-
 teremptus est. 235
Museon ab Alexio Comueno Imp.
 extractum. 294

 N
Narseus Persarum Rex, sub Dio-
 cletiano Armeniam & Meso-
 potamiam bello lacepsuit. 170
Narseus à Galerio Narseum fuga-
 uit, pellicibus cum gaza omni Re-
 gia captis. 170
NEPOS ubi Glycerium regno pri-
 uauit, Sabonis casus est. 218
NEPOTIANVS à Populo Ro-
 me Imperator creatus, Imperij
 nomen accepit. 186
Nepotianus ab Heraclide Senatore
 obtruncatus. 187
Nero C. Cesaris frater, in Insula Po-
 tia fame periyt. 25
NERVA COCCEIVS Imperii
 inuitus suscepit. 61
Nerua Cocceius puellas puerosque
 egenos sumptu publico ali iussit.
 62
Nerua Cocceius leges multas tulit.
 ibid.
Nerua Cocceius M. Vlpium Traia-
 num à se in filium adoptatum, si-
 bi successorem elegit. ibid.
Nerue Coccei in seruos, qui domi-
 nos occiderant, animaduersio. 61
Nerue Coccei edictum, ne serui do-
 minos cuiusquam criminis postu-
 lent. ibid.
Nerue Coccei beneficentia, libera-
 litas, & animi magnitudo. 62
 Nerue

I N D E X.

- Nerua Coccei mors.* ibid.
NICEPHORVS cū Carolo Imperatore pacem in ijt partito Imperio, 245
Nicephorus à Persis victus. 246
NICEPHORVS PHOCAS in Sicilia contra Sarracenos egregie pugnauit. 271
Nicephorus Antiochiam Imperio subiecit, Ciliciam, & Asie partem. ibid.
Nicephorus foris felix, domi infelix. ibid.
Nicephorus à Ioanne Zimisce interfectus. ibid.
NICEPHORVS BOLONIATES Bryennium tyrannum, & Basilatium cepit, luminib[us]que priuauit. 292. & 293
Nicephorum Constantimum rebel- lantem domuit. 293
Nicephorus in Cœnobium profuge- re coactus. ibid.
Nicopolis condita à Traiano Vlpio. ibid.
Normania unde dicta. 259
NUMERIANO statua à Senatu decreta in Bibliotheca Vlpia, non tanquam Cesari, sed ut Rhetori. 165
Numeriani eloquentia, disciplina, 165. & 166
Numeriani mors. 166
Numisma C. Iulij Cœsaris. 3
Numisma Triumvirorum. 11
Numisma Octavianiani Cœsaris Au- gusti. 13
- Numisma Tiberij Neronis Cœsaris.* 16
Numisma C. Cœsaris Caligulae. 22
Numisma Germanici à Tiberio adoptati. 23
Numisma Tiberij Claudij Druſi. 26
Numisma Domitij Neronis Cœsaris. 34
Numisma Sergij Galbae. 38
Numisma M. Syluij Othonis. 43
Numisma Auli Vitellij. 44
Numisma Flauij Vespasiani. 50
Numisma Titi Vespasiani. 54
Numisma Domitiani Vespasiani. 60
Numisma Nerua Coccei. 62
Numisma Traiani Vlpij. 63
Numismata Pub. Aelij Adriani. 71. 72. & 73
Numisma L. Caionij Commodo. 75
Numisma Antonini Pij. 77
Numisma M. Aurelij Antonini Philosophi. 81
Numisma L. Veri Caionij Commo- di. 84
Numisma Auidij Caſſij. 85
Numisma Lucij Aelij Commodo Antonini. 87
Numisma P. Aelij Pertinacis. 88
Numisma Didij Iuliani Mediolan- 93
Numisma Pescennij Nigri. 96
Numisma Claudij Albini. 97
Numisma L. Septimij Seueri Perti- nacis. 99. & 100
Numisma Antonini Getae. 102

I N D E X.

<i>Numisma M. Aurelij Antonini Bassiani Caracalle.</i>	105. & 106	<i>Numisma Lollianii.</i>	141
<i>Numisma Opiliij Macrini.</i>	108. & 109	<i>Numisma Posthumij Senioris.</i>	142
<i>Numisma M. Antonini Bassiani Varij Heliogabali.</i>	110. & 111	<i>Numisma Victorini Iunioris.</i>	ibid.
<i>Numisma Alexandri Seueri.</i>	114	<i>Numisma Marij sue Manurij.</i>	143
<i>Numisma Maximini Thracis.</i>	117	<i>Numisma Ingenui.</i>	ibid.
<i>Numisma Maximini Iunioris.</i>	118	<i>Numisma Regelliani.</i>	144
<i>Numisma Gordiani Senioris.</i>	120	<i>Numisma Macriani Senioris.</i>	145
<i>Numisma Gordiani Iunioris.</i>	121. & 122	<i>Numisma Macriani Iunioris.</i>	ibid.
<i>Numisma M. Clodij Pupieni Maximi.</i>	124	<i>Numisma Quietii.</i>	ibid.
<i>Numisma M. Celi Balbini.</i>	ibid.	<i>Numisma Herodis.</i>	146
<i>Numisma Gordiani Iunioris.</i>	126	<i>Numisma Balista.</i>	147
<i>Numisma Marci.</i>	127	<i>Numisma Pisonis.</i>	148
<i>Numisma Seueri.</i>	128	<i>Numisma Aemiliani.</i>	149
<i>Numisma M. Jul. Philippi Arabis.</i>	129	<i>Numisma Tetrici Senioris.</i>	150
<i>Numisma Philippi.</i>	130	<i>Numisma Zenobia.</i>	152
<i>Numisma Marini.</i>	131	<i>Numisma victoriz.</i>	ibid.
<i>Numisma M. Q. Traiani Decij.</i>	132	<i>Numisma Tui.</i>	153
<i>Numisma Decij filij.</i>	133	<i>Numisma Flauij Claudiij.</i>	154
<i>Numisma Vibij Tribonianii Galli.</i>	134	<i>Numisma Aurelij Quintilli.</i>	155
<i>Numisma Volusiani.</i>	ibid.	<i>Numisma Flauij Crispri.</i>	155
<i>Numisma Aemilianii Lybici.</i>	135	<i>Numisma P. Annij Taciti.</i>	159
<i>Numisma P. Cornelij Lycinij.</i>	136	<i>Numisma M. Annij Floriani.</i>	160
<i>Numisma Valeriani Iunioris.</i>	ibid.	<i>Numisma Aurelij Vaterij Probi.</i>	ibid.
<i>Numisma Licinij Gallieni.</i>	138	<i>Numisma Firmi.</i>	162
<i>Numisma Cyriades.</i>	139	<i>Numisma Saturnini.</i>	ibid.
<i>Numisma Caſſij Labieni Posthumij.</i>	ibid.	<i>Numisma Proculi.</i>	163
<i>Numisma Posthumij Iunioris.</i>	140	<i>Numisma Bonofri.</i>	164
		<i>Numisma M. Aurelij Cari.</i>	165
		<i>Numisma Numeriani.</i>	166
		<i>Numisma Carini.</i>	ibid.
		<i>Numisma Iuliani Sabini.</i>	167
		<i>Numisma Diocletiani.</i>	168. & 170
		<i>Numisma Narsei.</i>	170
		<i>Numisma Achillei.</i>	171
		<i>Numisma Ceraunij.</i>	ibid.
		<i>Numism...</i>	ibid.

I N D E X.

<i>Numisma M. Aurelij Valeriani Maximiani.</i>	172	<i>Numisma Maximi.</i>	204
<i>Numisma Flauij Valerij Constantij Chlori.</i>	174	<i>Numisma Victoris.</i>	ibid.
<i>Numisma Galerij Maximini.</i>	176	<i>Numisma Arcadij.</i>	206
<i>Numisma Seueri.</i>	177	<i>Numisma Honorij.</i>	ibid.
<i>Numisma Maximiani.</i>	ibid.	<i>Numisma Theodosij Iunioris.</i>	208
<i>Numisma Maxentij.</i>	178	<i>Numisma Valentianini.</i>	209
<i>Numisma L. Liciniani.</i>	179	<i>Numisma Flauij Valerij Martiani.</i>	
<i>Numisma Licinij Iunioris.</i>	180	<i>Numisma Leonis.</i>	214
<i>Numisma Constantij Magni.</i>	182	<i>Numisma Leonis Iunioris.</i>	215
<i>Numisma Crispi Constantini filij.</i>	184	<i>Numisma Zenonis.</i>	219
<i>Numisma Constantini, Constantis & Constantij filiorum & successorum patris Constantini Magni.</i>	185	<i>Numisma Anastasij.</i>	221
<i>Numisma Dalmatij.</i>	ibid.	<i>Numisma Fl. Valerij Iustini.</i>	222
<i>Numisma Constantis.</i>	186	<i>Numisma Iustiniani.</i>	223
<i>Numisma Nepotiani.</i>	187	<i>Numisma Iustini Minoris.</i>	225
<i>Numisma Constantij.</i>	188	<i>Numisma Tiberij Constantini.</i>	226
<i>Numisma Galli.</i>	ibid.	<i>Numisma Mauritij.</i>	228
<i>Numisma Veterannionis.</i>	191	<i>Numisma Phocae.</i>	229
<i>Numisma Magnentij.</i>	ibid.	<i>Numisma Heraclij.</i>	231
<i>Numisma Magnentij.</i>	192	<i>Numisma Heraclij, qui alias & Constantinus Iunior dictus.</i>	232
<i>Numisma Decentij.</i>	ibid.	<i>Numisma Heraclone.</i>	ibid.
<i>Numisma Iuliani Apostate.</i>	194	<i>Numisma Constantis.</i>	233
<i>Numisma Iouiniani.</i>	196	<i>Numisma Constantini.</i>	234
<i>Numisma Varoniani.</i>	ibid.	<i>Numisma Mizizij.</i>	235
<i>Numisma Valentiniani.</i>	197	<i>Numisma Iustiniani minoris.</i>	236
<i>Numisma Valentis.</i>	198	<i>Numisma Leontij, alias Leonis III.</i>	
<i>Numisma Procopij.</i>	199	<i>237</i>	
<i>Numisma Firmi.</i>	ibid.	<i>Numisma Tiberij, alias Absimari.</i>	
<i>Numisma Gratiani.</i>	200	<i>238</i>	
<i>Numisma Valentiniani.</i>	201	<i>Numisma Philippici Dardanij.</i>	
<i>Numismata utriusque Theodosij.</i>		<i>ibid.</i>	
<i>202</i>		<i>Numisma Leonis III.</i>	240
		<i>Numisma Constantini Copronymi.</i>	
		<i>242</i>	
		<i>Numisma Leonis IIII.</i>	ibid.
		<i>Numisma Artabasdi.</i>	243

I N D E X.

<i>Numisma Constantini Leonis</i>		<i>Numisma Michaëlis Paphlagonis</i>	
<i> I I I I. filij.</i>	244	281	
<i>Numisma Nicephori.</i>	246	<i>Numisma Michaëlis Calaphatis.</i>	
<i>Numisma Stauratij.</i>	ibid.	282	
<i>Numisma Michaëlis Curopalati.</i>		<i>Numisma Zoës.</i>	
<i> 247</i>		ibid.	
<i>Numisma Caroli Magni.</i>	249	<i>Numisma Monomachi.</i>	283
<i>Numisma Ludouici.</i>	250	<i>Numisma Theodore.</i>	284
<i>Numisma Michaëlis Balbi.</i>	250	<i>Numisma Isatij Comueni.</i>	289
<i>Numisma Theophili.</i>	251	<i>Numisma Constantini Ducae.</i>	290
<i>Numisma Lotharij.</i>	252	<i>Numisma Eudociae.</i>	ibid.
<i>Numisma Lotharij.</i>	253	<i>Numisma Romani Diogenis.</i>	291
<i>Numisma Michaëlis.</i>	254	<i>Numisma Nicephori Boloniatis.</i>	292
<i>Numisma Ludouici I I.</i>	ibid.	<i>Numisma Constantini.</i>	293
<i>Numisma Basilij.</i>	255	<i>Numisma Caloioannis.</i>	297
<i>Numisma Caroli Calui.</i>	257	<i>Numisma Manuelis.</i>	299
<i>Numisma Ludouici I I I.</i>	258	<i>Numisma Alexij.</i>	ibid.
<i>Numisma Caroli Iunioris.</i>	259	<i>Numisma Alexij Angeli.</i>	301
<i>Numisma Leonis v.</i>	260	<i>Numisma Alexij Iunioris.</i>	302
<i>Numisma Alexandri.</i>	261	 Q	
<i>Numisma Arnulphi.</i>	262	OCTAVIANVS. C. AE. S. A. R.	
<i>Numisma Berengarij.</i>	265	<i>Augustus.</i>	12
<i>Numisma Constantini.</i>	266	<i>Et que, & quot bella confecerit,</i>	
<i>Numisma Henrici Aucupis.</i>	268	<i>vt mortem auunculi vindicaret.</i>	
<i>Numisma Othonis Magni.</i>	270	<i>ibid.</i>	
<i>Numisma Romani iunioris.</i>	ibid.	<i>Templa, eedes sacre, foræ iudicia-</i>	
<i>Numisma Nicephori.</i>	271	<i>ria ab ea extrecta.</i>	ibid.
<i>Numisma Ioannis Zimiscis.</i>	272	OCTAVIANUS CÆSAR OMNE SUUM IM-	
<i>Numisma Othonis I I.</i>	273	PERIUM BISARIAM DIVISIT.	13
<i>Numisma Othonis I I I.</i>	275	OCTAVIANUS CÆSAR PATER PATRIÆ.	
<i>Numisma Basilij & Constantini.</i>		<i>& primus Augustus dictus.</i>	
<i> 276.</i>		<i>ibid.</i>	
<i>Numisma Constantini.</i>	ibid.	OCTAVIANUS CÆSAR DICTATURAM SIBI	
<i>Numisma Henrici Claudij.</i>	277	ULTRA DE LATAM NOLUIT ADMITTERE.	
<i>Numisma Ardonini.</i>	278	<i>ibid.</i>	
<i>Numisma Conradi.</i>	279	OCTAVIANI CÆSARIS STUDIUM IN REMP.	
<i>Numisma Argyri.</i>	280	<i>& in omnes ordines.</i>	E
		OCTAVIANI CÆSARIS MORS, & IN OSCU-	
		LIS	

I N D E X.

<i>lis Liuiae verba.</i>	13	<i>in Imperio.</i>	217
<i>Octauiani Augusti statura.</i> <i>ibid.</i>		<i>Opera publica restituta ab Anto-</i>	
<i>Octauiani Augusti mores & inge-</i>		<i>nio.</i>	77
<i>nium.</i> <i>ibid.</i>		O P I L I U S M A C R I N U S , ho-	
<i>Octauius, pater Octauiani Augusti.</i>	14	<i>mo animi & oris impudentis.</i>	
<i>Octavia domo pulsa mandato An-</i>		106	
<i>tonij.</i> <i>ibid.</i>	9	<i>Opilius Parthicum bellum suscepit.</i>	
<i>Octavia soror Cesaris Antonio in</i>		107	
<i>matrimonium collocata.</i> <i>ibid.</i>	9	<i>Opilius Macrinus Antoninum in-</i>	
<i>Octavia soror Octauiani Augusti.</i>	10	<i>ter diuos retulit.</i> <i>ibid.</i>	
<i>Octavia ut sterilis repudiata à Do-</i>		<i>Opilius Macrinus Pontifex Max.</i>	
<i>mitione Nerone & relegata in</i>		<i>ibid.</i>	
<i>Campaniam primum, dehinc in</i>		<i>Opilius Macrini studia, libidines, &</i>	
<i>insulam Pandateriam.</i> <i>ibid.</i>	35	<i>luxus.</i> <i>ibid.</i>	107
O D E N A T U S P A L M I R E N V S		<i>Opilius Macrini honores.</i> <i>ibid.</i>	
<i>Nisbin, & Orientis pleraq; cum</i>		<i>Opilius Macrini mors.</i> <i>ibid.</i>	
<i>Mesopotamia in potestatem re-</i>		<i>Oresta Vrbs ab Heliogabalo con-</i>	
<i>cepit.</i> <i>ibid.</i>	146	<i>dita.</i> <i>ibid.</i>	110
<i>Odenatus Saporem regem in fugā</i>		<i>Orphanotrophion ab Alexio Com-</i>	
<i>vertit, regios thesauros, regiāsq;</i>		<i>ueno Imp. extuctum.</i> <i>ibid.</i>	294
<i>concubinas rapuit.</i> <i>ibid.</i>		O T H O M A G N U S H e n r i c u m	
<i>Odenatus Quietum interemit.</i> <i>ibid.</i>		<i>fratrem Marsburgi obsidione cin-</i>	
<i>Odenatus occisus vna cum filio suo</i>		<i>xit, quem tandem supplex ve niā</i>	
<i>Herode, à consobrino suo Mae-</i>		<i>orauit.</i> <i>ibid.</i>	269
<i>nio.</i> <i>ibid.</i>		<i>O t h o H u n g a r o s apud Augustam</i>	
<i>Odenati mores, studia.</i> <i>ibid.</i>		<i>Vrbem fudit.</i> <i>ibid.</i>	
<i>Oderint, dum metuant, in ore sem-</i>		<i>O t h o à I o a n n e x i i . P o n t i f i c e co-</i>	
<i>per habebat C. Cæsar.</i> <i>ibid.</i>	22	<i>ronatus est Roma.</i> <i>ibid.</i>	
O D O A C E R G o t h o r u m R e x , B r a-		<i>O t h o n i s m o r s .</i> <i>ibid.</i>	270
<i>cilem Comitem apud Rauennam</i>		O T H O x i I . G r æ c o s S a r r a c e n o s q ;	
<i>occidit.</i> <i>ibid.</i>	219	<i>Calabria expulit.</i> <i>ibid.</i>	273
<i>Odoacer à Theodorico Veronensi</i>		<i>O t h o à L o t h a r i o R e g e F r a n c i æ pe-</i>	
<i>apud Rauennam superatus &</i>		<i>nè oppressus.</i> <i>ibid.</i>	
<i>extinctus est.</i> <i>ibid.</i>		<i>O t h o à G r æ c i s v i c t u s & captus.</i>	
O L Y B R I U S R i c i m e r o s u c c e s s i t		<i>ibid.</i>	
		<i>O t h o eloquentia Graia præsttit.</i>	
		<i>ibid.</i>	

K   O t h o

I N D E X.

- Otho moritur sagitta venenata
ictus. ibid.
- OTHO III. à Gregorio Romæ
coronatus est. 274
- Otho urbem Romam cepit. ibid.
- Otho necatus est misso per insidias
veneno à Crescentij uxore. ibid.
- OTHO IIII. Roma iniurijs af-
fectus, quæ ditionis erant Ponti-
ficie, occupauit: huic à Pontif.
Max. auathemate notatus, Im-
perio spoliatus est. 306
- Otho destitutus omni suorum presi-
dio, in Saxoniam fugare coactus,
et à Gallorum Rege victus est.
ibid.
- Othonis mors. ibid.
- P
- Pantheon instauratum à P. Aelio
Adriano. 71
- Pastoris boni officium. 17
- Patzinacæ Istrum superantes, à
Diogene Sirmij et Bulgariae
principe vici. 276
- Perse Mesopotamiam, Syriam, Hie-
rosolymam sub Phoca occupaue-
runt. 229
- Pescennius Niger ab exercitu Sy-
riaco Imperator appellatus est.
94. et 95
- Pescennius Niger circa Byzantium
oram omnem occupauit. 95
- Pescennius Niger apud sinum Ipsi-
cum fugatus ab Alexandro Ma-
gno. ibid.
- Pescennij Nigri ingenium et mo-
res, honores. 94. et 95
- Pescennij Nigri exercitus fugatus.
95
- Pescennij Nigri misera mors. ibid.
- Pescennij stature. ibid.
- PETRVS, Antiodorensis Co-
mes, Imperator Constantinopo-
litanus creatus est. 308
- Hinc ab Hororico Roma cora-
natus. ibid.
- Petrus Dyrrachium obsidione cin-
xit. ibid.
- Petrus Macedoniae urbes inuisit.
ibid.
- Petrus Theodori insidijs captus, ob-
truncatur. ibid.
- PHILIPPICVS BARDA-
NIUS contra Justinianum bel-
lum mouit, eumque cum filio oc-
cidit. 238
- Philippicus sanctorum statuas et
imagines ex omnibus templis
eradi mandauit. ibid.
- Philippicus Bardanius ab Arthe-
mio oculis priuatus, regno pul-
sus est. 238
- PHILIPPVS Sueviae Dux cum
Othone Duce Saxoniae pugnauit
eumque fudit. 305
- Philippus Alsatiam populatus, ur-
bes et oppida funditus euerit.
ibid.
- Philippus Argentoratum cepit.
ibid.
- Philippus Bambergæ ab Othone de
Vuitilspach occisus. ibid.
- Philippopolis à M. Julio Philippo
Arabe condita. 128

PHOC

I N D E X.

- P**HOCAS, suprà, quām Principem deceret, auarus, Romanum Pontificem, omnium ecclesiarū Principem declarauit. 229
- P**hocas præ sua ignavia passus est Persas occupare Mesopotamiam, & Syriam, & Hierosolymam. ibid.
- P**hocas passus est nomen Imperij deleri. ibid.
- P**hocas miserè occubuit. ibid.
- P**hœnicum indigenæ Heliogabum tanquam deum Max. collunt. III
- P**ISO Imperator Thessalicus dictus, missis percussoribus à Valente occisus est. 148
- P**laueia Herculanilla à Tib. Claud. Imp. repudiata. 29
- P**lautianus Praefectus & Julianus proscriptiōnibus ditati sunt. 102
- P**lutar̄chus Historicus & Philosophus intimus fuit Traiano. Vlpio. 64
- P**oëtis ac Rhetoribus salario annua constituta à Flavio Vespasiano. 50
- P**ompeia Q., Pompeij filia à C. Iul. Cesare repudiata. 4
- P**ons Aelius. 71
- P**ons Aureolus. 137
- P**ontifex Maximus Vigilius in carcerem coniectus à Theodora Iustiani Imp. uxore. 225
- P**ontifex Max. princeps omnium ecclesiarum declaratus à Phoca. 229
- P**ontifex Max. Martinus à Constante Imp. in exilium actus fame perijt. 233
- P**ontifex Max. comprehensus mandato Iustiniani Minoris. 236
- P**ontifex Constantinopolitanus Germanus, à Leone III. sede pulsus est, & Gregorius Rom. Antistes comprehensus. 240
- P**ontifex Max. Nicolaus, Episcopos, Coloniensem, & Treuerensem anathemate notauit atque etiam Lotharium. 253
- P**ontifex Max. Adrianus Lotharium anathemate soluit. ibid.
- P**ontifex Max. Ioannes VIII. in vincula coniectus, quod Ludovicum III. imperialibus donasset insignijs. 258
- P**ontifex Max. Ioannes XI. Othonem Aucupem Rome coronauit, ac dehinc gradu deiecit, suffecto Leone. 269
- P**ontifex Maximus Gregorius sede pulsus à Romanis Othonem III. Imp. 274
- P**ontifex Max. Ioannes ab Othonem III. indignis modis exceptus. ibid.
- P**ontifex Max. Gregorius anathemathe notauit Henricū III. 286
- P**ontifex Max. Hiltebrandus in exilium est actus ab Henrico III. ibid.
- P**ontifex Max. Alexander à Frederico Barbarossa Vrbe electus K 2 fug

I N D E X.

- fugatusque est. 303
Pontifex Max. Othonem IIII.
 anathemate notauit, Imperioq;
 spoliauit, suffecto Friderico II.
 Sicilia Rege. 306
Pontif. Max. Gregorius IX. ter
 anathemate Fridericum II. no
 taut. 311
Pontifex Max. Innocentius anathe
 mathe notauit Fridericum II.
 quod Concilio Lugdunum coacto
 non adfuisse. 312
Pontifex Max. Ioannes cum à Lu
 douico sede foret electus, eum
 anathemate notauit. 323
Pontifex Max. Eugenius sede tur
 batus est, & motus à Sigismun
 do. 330
Pontifices ex monachis creauit Leo
 III. vir impius. 242
Pontifices tres de papatu certantes
 dielecti ab Henrico III. 285
Pontifices tres adulterini, Ioannes
 XXII. Gregorius & Bene
 dictus dielecti sunt à Sigismun
 do. 329
Popea pellex & adultera Domi
 tiani Neronis, quam ille postmo
 dum occidit. 36
POSTHUMIVS, summa elo
 quentiae vir, à patre Augustus
 appellatus. 140
POSTHUMIVS SENIOR VI
 ctorinum in imperij principa
 tum vocauit. 141
PROCVLVVS Luzdunensibus du
 cibus ac hortantibus Imperium
 adsumpsit. 163
Proculus Alemanos contriuit. ibid.
*Proculus in Francorū auxilium ve
 niens, victus et interemptus est.* ibid.
*Prouincia instituta à Flauio Vespa
 siano.* 49
PROCOPIVS à Valete in Phry
 gia superatus est, ac ei traditus:
 qui abscissa eius cervice, discor
 diam ciuilem sedauit. 199
**P. AELIVS ADRIANVS ele
 ganter institutus.** 69
P. Ael. Adrianus Venationi dedi
 tus. ibid.
**P. Aelius Adrianus populo cōgia
 rum dedit.** ibid.
**P. Aelius Adrianus Senatores pa
 peres iuuit.** ibid.
P. Aelius Adrianus gladiatorium
 munustotis sex diebus exhibuit.
 70
P. Aelius Adrianus disciplinis &
 artibus valuit. ibid.
P. Aelius Adrianus, primus Cesa
 rum barbam nutriuit. 71
P. Aelius Adrianus pontem exci
 tavit ad Tiberim. ibid.
P. Aelius Adrianus primus in Bri
 tannia murum per octoginta mi
 lia passuum duxit, qui Barbaros
 à Romanis discerneret. 70
P. Aelius Adrianus adem Augu
 sti restituit. ibid.
P. Aelius Adrianus, bellum Par
 thorum sedauit, per Asiam in
 Achaiam nauigauit, Eleusina
 sacra suscepit. ibid.
P. Ael

I N D E X.

- P. Aelius Adrianus Pompeio parentauit in Arabia. ibid.
 P. Aelij Adriani cura de agris. 70
 P. Aelij Adriani disciplina. ibid.
 P. Aelij Adriani in doctos & artium professores studium. ibid.
 P. Aelij Adriani copia. ibid.
 P. Aelij Adriani thesaurus. ibid.
 P. Aelij Adriani opera instaurata, industria, & laborum tolerantia, mors. ibid.
 P. Aelij Adriani honores. 69
 P. Aelij Adriani in temperando Imperio prudentia. ibid.
 P. Adriani nomine cesi. ibid.
 P. Aelij Adriani humanitas. 70
 P. AELIUS, Vnde PERTINAX dictus. 88
 P. Aelius Pertinax, literis Græcis & Latinis claruit, atque Grammaticen professus. 89
 P. Aelius Pertinax nomen Imperij recusauit. ibid.
 P. Aelius Pertinax quid statuerit de Solo vacante, de tributis, de possessionibus suis, de coniarijs, de ære alieno, de operibus publicis, de stipendijs, præmijs militum, & annona. 90
 P. Aelius Pertinax apud vada Sabatia mercaturas exercuit, non secus, atque priuatus. ibid.
 P. Aelius Pertinax à Læto Prefecto confossum. ibid.
 P. Aelius Pertinax inter Diuos relatus. ibid.
 P. Aelij Pertinacis honores & di-
- gnitates. 89
 P. Aelij Pertinacis censura in damnos maiestatis. 90
 P. Aelij Pertinacis leges de testamenis. ibid.
 P. Aelij Pertinacis auaritia. ibid.
 P. Aelij Pertinacis statura. 90
 P. CORNELIVS LICINIVS VALERIANVS, iure meritorum Imper. creatus. 135
 P. Cornelius Licinius captus à Sapore Persarum Rege misere tratus, & crudeliter necatus est. 136
 P. ANNIVS TACITVS inuitus Imperium adsumpsit. 158
 P. Annus statuas ex auro & argento decreuit Valerio Aureliano. 159
 P. Annus Cornelium Tacitum historiographum parentis loco habuit, eiusque lucubrationes decies singulis annis publicè scribieruntur. ibid.
 P. Annus Thermas publicas priuato sumptu extruxit. 159
 P. Annj mores, eruditio, studia, mors. ibid.
- Q
- Quaternitatem, nō Trinitatem professus est Anastasius Dicorus. 222
 QUIETVS cum fratre & patre Imperator dictus. 145
 Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, sententia insignis, quam semper in ore versabat Alexander

I N D E X.

der Seuerus, habens orationem
ad milites. 114

R

REGILLIANVS contra Sar-
matas feliciter pugnauit. 144

Regilliani nominis etymologia. ibid.
Repetundarum pena à C. Iul. Ces.
statuta. 2

RICHARDVS Prouincias Epi-
scopi Treuerensis, igne & ferro
vastauit. 316

Richardus Poppardiam obsedit &
expugnauit. ibid.

Richardi mors. ibid.

Richardis, Caroli Craſi vxor, in
Alsatia monasterium sacrarum
Virginum construxit. 259

Ricimer Anthemij Imper. Alanos
cum eorum Rege armis fudit:
Anthemium confodit: ciuium
Roman. bona direptioni dedit.
217

Repetundarum damnatos qua poe-
na plectendos censuerit Antoni-
nus Pius. 77

ROBERTVS Antiodoren-
sis Marinum Michaelem Vene-
torum Ducem, Praetorem Con-
stantinopolitanum, Imperij con-
sortem appellauit. 309

RODOLPHVS Bryggiām, Er-
gāyam, Tingayam, magnāmque
partem Sabaudiae, minorisq; Bur-
gundia subegit. 317

Rodolphus Ottacarū Bohemia Re-
gem vicit, & occidit. 318

Rodolphus totam Austriam in suā

ditionem redegit. ibid.
Rodolphus Venceslao Ottacari fi-
lio Bohemicē regnum restituit.
ibid.

Rodolphus Heluetios subegit. ibid.

Rodolphus Pseudofredericum ca-
ptum Nouesj combuſit. ibid.

Rodolphus vir summe auarus.
ibid.

Rodolphi mors. ibid.

RODVLPHVS aduersus Hen-
ricum. 111. ſaþe pugnauit.
287

Rodulphi ſentētia, cum manus trū-
cum eſſet intuitus. ibid.

ROMANVS ARGYRVS, prin-
ceps & doctus & liberalis
principiō, ſubinde factus carni-
fex, inſidijs petitus occubuit. 280

ROMANVS IVNIOR vir lu-
xu & otio perditus, aduersus
Sarracenos, & Turcas feliciter
pugnauit. 270

Romanus Iunior matrem & fo-
res in cœnobium relegauit, que
tandem meretriciū quæſtum ex-
ercuerunt. 270

ROMANVS DIOGENES con-
tra Barbaros feliciter primò di-
micanuit. 291

Romanus à Sultano captus abdu-
ctusque eſt, velut mancipium.
ibid.

Romanus à Michaele Imper. oculis
priuatus eſt. ibid.

Rome incendium per triduum tem-
poribus Titi Vespasiani. 55

I N D E X.

- R V P E R T V S cùm in Italiam descendisset ad opprimendam Galaeiorum potentiam, congressus cum Vicecomite, fūsus & fugatus est. 328
- Sacerdotibus Græcis nubere permisum in sexta Synodo Constantinopoli celebrata. 235
- Sarraceni à Bulgaris sepe victi. 240
- Sarraceni & Græci Calabria pulsi ab Othonē 11. 273
- S A T V R N I N V S initus suscepit Imperium: & tandem ab hismet, à quibus creatus Imperator, interemptus est. 149
- S A T V R N I N V S Aegyptum intravit contemptu präcepto Auriuni, suo maximo incommodo. 162
- Scribonia uxor Octauiani Auguſti. 15
- Seculum Commodianum & aureū. 86
- Senecam quid mouerit, ut de clementia Domitianī Neronis scriberet. 32
- September & December à Domitiano denominati. 58
- Septimius Seuerus in Illyrico à suis militibus Imperator creatus. 95
- S E R G I V S G A L B A liberalibus disciplinis institutus. 38
- Sergius Galba ludos florales exhibuit. ibid.
- Sergius Galba triumphalia orna-
- menta accepit ob res präclarè gestas. ibid.
- Sergius Galba Taraconensi Hispaniae präficitur. ibid.
- Sergius Galba se Senatus & Pop. Rom. Legatum profitetur, ibid.
- Sergius Galba iudicia severissime exercuit. ibid. & 49
- Sergius Galba Narbonam urbem ingressus. 39
- Sergius beneficia à Cæsaribus data iudicibus eripuit. ibid.
- Sergius Galba in foro Romano trucidatus. ibid.
- Sergi Galbae honores. 38
- Sergi Galbae ad milites oratio. ibid.
- Sergi Galbae auaritia. 39
- Sergi Galbae statura, ingenium, mores, & vita ratio. ibid.
- S E V E R V S O S T I L I A N V S. 127
- S E V E R V S qui & S E V E R I A- N V S Biorgum Alanorum Regem superauit: eóq; lauream meruit. 216
- Seueri mors. ibid.
- S E V E R V S contra Maxentium manus conferens, fugatus, captus ac cæsus est. 176. & 177
- Seuerus Antiochiae Episcopus, Arrianæ hereseos sectator, magnas turbas mouit de Corruptibili, & In corruptibili. 223
- Seucri de Imperio responsus. 93
- S I G I S M V N D V S eruditione, probitate & statura clarus, Rex

INDEX.

- Hungaria & Romanorum.* 329
Sigismundus aduersus Turcas exercitum ingente parauit, ab Amurath graui prælio tandem vicitus. *ibid.*
Sigismundus Concilio Constantiae coacto, tres adulterinos Pontifices sede deiecit, suffecto Othonem de Columna. *ibid.*
Sigismundus ferream coronam Mediolani accepit, Romæ Cesaream. 329. & 330
Sigismundus Eugenium Pontificem Max. sede sua priuauit. *ibid.*
Soli templum extuctum à Valerio Aureliano. 157
Spectacula sumptuosa edita à Domitiano. 58
S. Pompeius iussu Antonij interfectus. 9
STAVRATIVS filius Nicephori, Imperio deturbatus, tonsis capillis, monasterio inclusus est. 246
Statilia Messalina rapta à Domitiano Nerone, trucidato Attica Vectio eius marito. 36
SYLVANVS Bonifacij filius, Constantinum, & Magnentium insidijs petijt. 191
Synodus septima conuentu CCC. & L. patrum Nicæa celebrata sub Constantino Imp. Leo. IIII. filio. 244
Synodus sexta celebrata Constantinopoli sub Constantino Imperatore, & Agathone Pontifice
Max. 235
Synodus Moguntiae celebrata ab Henrico III. 285
T
Templum Soli extuctum à Valerio Aureliano. 157
Templum Pacis à Flavio Vespasiano extuctum. 49
Templum dictum ATIAN ΣΟΦΙΑΝ, extruendum curauit Justinianus. 224
Tenedon, Insula. 334
Terra motus in Palæstina et Syria sub Constantino Cupronymo. 241
TETRICVS SENIOR Aureliano se subjcere, quam insidiosis parere maluit. 149
TETRICVS IVNIOR cum patre ab Aureliano per triumphum ductus est. 150
Thalomigæ. 70
Theodora Iustiniani Imper. vxor, Vigilium in carcerem coniecit, & aliquot diebus pane solum & aqua aluit. 225
Theodora templum Apostolis condidit. *ibid.*
THEODOSIUS III. Diuorum imagines à Philippico deturbatas restituit. 239
Theodosius à Leone pulsus regno, monasticam vitam arripuit. 240
THEOPHILVS Diuorum imagines auersatus, qui eas colerent, ad mortem usque cedi inßit. 250
Theophilus à Sarracenis bis vicitus est

I N D E X.

- est. ibid. Tib. Claud. Pater Senatus dictus.
 Theophilus dysenteria correptus, ibid.
 obijt. ibid. ibid.
 Thermæ edificatae à Tito Vespasia-
 no. ss Tib. Claud. que & quanta opera
 publica curarit. ibid.
 Tiberius Claud. ludos Seculares fe-
 cit. 27
 Tiberius Claud. Aqueductum à Ca-
 ligula inchoatum, magnificè per-
 fecit. ibid.
TIBERIVS CONSTANTI-
NVS summe liberalis, Iustini
 thesaurum & Narsetis in Ita-
 lia reperit. ~
 Tiberius Constantinus Persas bello
 expugnauit. ibid.
 Captiuos in patriam remisit.
 ibid.
 Tib. Constant. cum Longobardis fœ-
 dus percussit. ibid.
 Tib. Constantinus accedens ad mor-
 tem, Mauritio genera Imperium
 reliquit. ibid.
TIBERIVS NERO Drusum
 fratrem capitali odio prosequi-
 tus est, & Iuliam vxorem in
 exilium relegauit. 18
 Tiberius Nero M. Agrippam ne-
 candum curauit. ibid.
 Tiberius Nero Germanicum vene-
 no sustulit. ibid.
 Tiberius Nero Principes penè xx.
 perdidit. ibid.
 Tiberij Neronis mors, & funus.
 18
 Tiberij Neronis statura, proceritas
 & vires. ibid.
 L Tib.

I N D E X.

- Tiberij Neronis ingenium & eloquentia. 18
ibid.
- Tiberius Nero Tiberij Imperat. pa-
ter, Questuram exercuit sub Iu-
lio Cæsare, hinc Pontifex Max.
postmodum Prætor creatus. 26
- 19
- TIBERIUS NERO CAE-
SAR. 16
- Eius mores & ingenium. ibid.
- & 17
- Tiberius Nero ab Augusto adopta-
tus. 17
- Tiberius Nero Imperatoris nomen
reiecit. ibid.
- Tiberius Nero Hispaniam & Sy-
riam sine Consularibus legatis
habuit: & multas alias Pro-
vincias vastari passus est. ibid.
- Tiberius Nero vini audiſſimus,
ideò Caldus Biberius Mero di-
ctus. ibid.
- Tiberij Neronis honores. 17
- Tiberij Neronis victorie. ibid.
- Tiberij Neronis liberalitas & mo-
destia. ibid.
- Tiberij Neronis studium de Repu-
blic. postmodum neglectum. ibid.
- Tiberij Neronis insignis gnôme ad
Præsidès Prouinciarum tributa
suadentes. ibid.
- Tiberij Neronis libidines. ibid.
- Tiberij Neronis auaritia. ibid.
- Tiberij Neronis crudelitas. ibidem.
- & 18
- Tiberij Neronis odium in suos.
- Tiberij Claudij Imperat. studia. 27
- 26
- Tiberij Claudij Drusi diuini hono-
res, sacrificia, ludi, spectacula. 26
- Tiberij Claud. expeditio in Britan-
niam. 27
- Tib. Claud. triumphus. ibid.
- Tib. Claud. studium in Rempublic.
ibid.
- Tiber. Claud. mors, funus. ibid.
- Tib. Claud. statura, natura & inge-
niūm. ibid.
- TITVS VESPASIANVS
- Tarachiam & Gamalam ce-
pit & domuit. 54
- Titus Vespasianus Iudeam domuit,
Hierosolymam oppugnauit, fa-
me ferro & flamma confecit.
ibid.
- Titus Vespasianus de Iudeis trium-
phauit. ibid.
- Titus Vespasianus cum patre Im-
perium gubernauit. 55
- Titus Vespasianus patre adhucdū
vivo, Romæ Imperator appellata-
tus est. ibid.
- Titus Vespasianus Amphiteatrum
extruxit, Thermas edificauit,
nauale bellum in veteri Nau-
machia exhibuit. ibid.
- Titus Vespasianus cur Pontificatū
Maximum appetierit. ibid.
- Titus Tribunus Maurorum, à suis
militibus intercep̄tus. 152. & 153
- Titi

I N D E X.

- Titi Vespaſiani mores, ingenium,
et dicendi facultas. 54
- Titi Vespaſiani honores et digni-
tates. ibid.
- Titi Vespaſiani luxus et libidi-
nes. 55
- Rapina, crudelitas, Tum eius cle-
mentia et benignitas, iuſtitia.
ibid.
- Titi Vespaſiani insignes ſententiæ.
55. et 56.
- Titi Vespaſiani mors. 56
- Titus Flavius Sabinus foenus apud
Heluetios exercuit. 53
- Turce et Perſe prælio ſæpe victi
a Caloioanne Imp. 298.
- TRAIANVS VLPIVS in A-
grippina colonia Imperij accep-
pit insignia & Nera Cocceio.
63
- Traianus venationi dedit operam.
64
- Traianus Daicos profligauit. ibid.
- Traianus Marcianopolim condidit:
ibid.
- Traianus que extruenda curarit ex
thesauris Decibali Dacorum Re-
gis. ibid.
- Traianus Arabiae partem, que ad
petram vergit, domuit. 64
- Traianus ſpectacula Rome edidit
per xxv. dies. ibid.
- Traianus ingenij fuit. ibid.
- Traianus Celfo statuam publicè po-
ni iuſſit. ibid.
- Traianus Plutarcho Historico et
Philophoro uſus. ibid.
- Traianus Circum ampliorem colla-
pſum reſtituit. 65
- Traianus expeditionem duxit in
Armeniam. ibid.
- Traianus Euphratēm flumen ponte
iunxit. ibid.
- Traiani magnitudo animi. 65
- Traiani mors. ibid.
- Traiani ſententia de Imperio Do-
mitiani Neronis. 32
- Traiani integritas, vires.
In Senatum reuerentia. 64
- In pauperes charitas. ibid.
- Traiani de Dacis et Arabibus
triumphus. 64
- TREBELLIANVS monetam
ſuo nomine eudi iuſſit, et Pala-
tium in arce Iſaurie constituit.
150
- Trebellianus ad campum ductus
per Caſisoleum, Gallieni Du-
cem, victus et occiſus eſt.
ibid.
- Triumphus M. Aurelij de Catthis,
Parthis et Syrijs. 80
- Triumphus Gordiani Iunioris de
Thracibus, Anthiochis et Per-
ſis. 126
- Triumphus Aurelianii. 150
- Triumphus Aelij Valerij Probi de
Germanis et Blemis. 161
- Triumphus Iuſtiniani de Vanda-
lis. 224
- Triumphus Diocletiani de Aegy-
ptis, Aſſyrījs, Persis et c. 168

I N D E X.

- Triumphus Domitiani Neronis.*   34
*Triumphus L. Aelij Aurelij Com-
modi Antonini de Syrijs.*   86
*Triumphus L. Septimij Seueri Per-
tinacis, de Parthis, Arabibus,
Adiabenisque.*   98
*Triumphus Valerij Aurelianii, de
Gothis, Suevis, Sarmatis, Marco-
manis, Barbaris, &c.*   157
*Triumphus duplex Domitianii de
Dacis & Cattis.*   59
*Triumphus Alexandri Seueri de
Parthis.*   114
*Triumphus Flauij Vespasiani de Iu-
daea.*   49. & 50
*Triumphus Traiani de Dacis &
Arabibus,*   64
*Triumphus Titi Vespasiani de Iu-
daeis.*   54
*Triumphus L. Septimij Seueri Per-
tinacis de Parthis, Arabibus &
Adiabenis.*   98
T R I U M V I R I Imperium inter-
se diuiserunt.   7. & 8
 Quos illi prescripserint.   8

V

- V A L E N S** bella gessit in Oriente.
 54
Procopium vicit ac occidit.
 197
*Valens etiam baptizatus Arria-
nam sectam tandem amplexus
est.*   ibid.

- Valens Monachos iussit militares
& in Christianos desecuit.*   197
*Valens à Gothis fugatus, flamma
absemptus est.*   ibid.
*Valeus à militibus interemptus est
sumpto Imperio.*   148
V A L E N T I N I A N U S sub Iu-
liano Tribunum agens, quia dijus
sacrificare nollet, lege ab exerci-
tu est exactus.   196
*Valentinianus Gothos, & Barba-
ras nationes Thracia expulit,
Septentrionem omnem domuit:
Parthos per legatos Syria eiecit,
Germaniam pacauit.*   197
Valentiniani forma, statura, mors.
 ibid.
*Valeria Messalina, Tiberij Claudiij
uxor, à Tribuno transfixa est.*
 30
V A L E R I A N U S I V N I O R
forma, verecundia, & probita-
te & ingenio præstit.   136
V A L E R I U S A V R E L I A N U S
*Sarmatas in Illyrico cum trecenti-
bus praesidiariis, solus profligauit:
& propria manu una die bello
Sarmatico quadraginta octo, plu-
ribus autem plus, quam nongen-
tos interfecit.*   156
*Valerius Francos apud Magunciam
repulit.*   ibid.
*Valerius ob singularem militarem
disciplinam liberaliter Illyrici,
& Galliarum restitutor dictus
est.*   ibid.
 Valer

I N D E X.

- Valerius Gothos, Suevos, Marcomanos, Barbaros, fudit ac superauit.* ibid.
Valerius Bythiniam recuperauit. ibid.
Valerius Thyanam & Palmyram expugnauit: Zenobiam apud Emesam fugauit. 157
Valerius Soli templum extruxit. ibid.
Valerius Firmum Seleucium fugauit. ibid.
Valerius & pueris omnium delictorum constituit. ibid.
*Valerij prouidentia in Rep. consti-
tuenda & formanda: Eiusdem triumphus de Gothis, Suevis, Mar-
comanis, Barbaris &c.* ibid.
Valerio interempto interregnū fuit sex mensibus. 158
Variæ astus, ut Heliogabalus Imperium conquireretur. 109
VENCESLAVS Imperij curam abiecit. 327
*Venceslaus à fratre Sigismundo cap-
tus, & Viennæ in carcere ser-
natus.* ibid.
Vespasiorum monimenta. 53
Vestales Virgines viuæ terra obrute à M. Aurelio Caracalla. 104
*Vesunij montis in Campania incen-
dium.* ibid.
*VETERANNIO alijs BRITAN-
TION ab exercitu Illyricano Imperator appellatus.*
- 191
- VIBIVS TREBONIANVS*
GALLVS cum Scythis fœdus inijt, non sine graui Rom. nominis nota. 133
Vib. Trebonianus Barbaris tributa pependit dragmarum aurearū c.c. & hinc Scythice seruitatis ingum accepit. ibid.
Vibius Trebonianus à Barbaris grauiter affectus. 134
VICTOR cum patre Maximo à Theodosio trucidatus est. 203
Victoria, ciuitas condita à Friderico II. 312
Victoria, castrorum mater. 152
*VICTORINVS à quodam aetuario, cuius vxorem constupraverat, Agrippinæ, cum filio in-
terfectus est.* 142
Vigilij Pontificis Max. captiuitas. 225
*Vineas colere permissum Gallijs & Pannonijs ab Aelio Valerio Pro-
bo.* 161

Z

- ZENO ut Tyrannus imperauit:*
*fratrem Conona habuit, qui san-
guine & cæde hominum mirifice delectabatur.* 219
*Zeno à Basilisco in Isauriam pul-
sus cum uxore Ariadne, tandem reuocatus est.* ibid.
Zeno Basiliscum in Cappadociam

L. 3 cum

INDEX.

- cum filio relegauit. 220
Zenone Imp. incendium adeò gra-
ue fuit, ut præter urbis Constan-
tinopolis maximam partem igne
vastatam, centum & viginti
milia librorum combusta sint.
220.
- ZENOBIA mulier elegans &
casta, vixit regali pompa, Per-
ficio more. 151
- Zenobie cultus. ibid.
- Zenobie responsu[m] ad Aurelianū
- interrogantem quare ausa esset
Imperatoribus Rom. resistere.
ibid.
- Zenobia in triumphum ducta cum
Aureliano. 152
- Zenobie color, habitus, statura.
ibid.
- Zoë Romanum maritum in bal-
neis suffocauit: hinc Michaelem
maritum sibi adjicuit, tum Im-
perium cum sorore Theodora ad-
ministravit. 282

F I N I S.

Errata sic corrigito.

In Epistola, folio 3 facie 1.linea 20. lege repræsentare ead. 21.ad
23. excudere fo. 4. fa. 2. linea 28. lege Gallieni vltima. curio-
sos fol.4.fac.1.lin.13.Huttichius.& 19.Huttichii.23.Vrspergensis.

Pagina 2. linea 20.lege redintegravit 13.4.partem. 14.17. Spar-
tiaci 17.22.deglubere 41.13.Aulicam anum 45.23.Intempestiuæ
46.7.eſſe 56.17.septisolum 59.30.diruere, pro solo affligi 65.31.
apoplecticus 82.14.expunge V E R V S 89 prima dictio,& 90.26
Heluius 95.24.palo 96.penult.palo 102.9.dixisset ead. 31.ab
Anton. 103.1.duabus columnis 105.17.solarem 27.tessellatum
107.13.omnium hominum & 114.16.palliatæ 118.1.imaginibus
119.1.M I C A E A 120.16.exercitu 132.32.columnis 134.16.hęc scripta
136.31.palliatam 146.22.prorsus 147.vlt.cernuntur 148.18.turri-
ta 154.24.Gothicum 168.vlt.multa 191.13.A E T E R N A 205.pe-
nult.& vlt.Radagastum 208.33.Alia 212.pri.mitis 210.8.Eudocia
ead.Genserici 224.29.palliatum 31.palliatæ 226.vlt.palliatam
233.5.Chersonnesum 241.25.cœpit 248.26.princeps ead.penult.
Gallienam 249.8.palliatum 250.vlt.palliatam 252.25.Hermin-
gardis 256.33.Imperatoris 261.14.petulantiaæ 267.7.palliatam
277.21.stolatam 283.5.efflictum 288.4.exhibuit 301.4.Guilielmo
332.10.Matthias 333.4.consortem 336.3.Andronicum 336.11.Ma-
hometes 337.13.militum ead.14.Matthia.

DE VITIS IM-

PERATORVM SEV

CÆSARVM, ACHÆORVM

ICONIBVS ET NV-

MISMATIBVS,

EPITOME.

*

C. IVLIVS C AE S A R. C.Mario, & L.Valerio
Coss.Romæ natus est. Literas Latinas Græcasque, tum & præcepta
dicendi à Marco Antonio Gniphone, homine Gallo, magno inge-
nio, & singulari memoria viro edo etus est. Fuit namq; Cæsar admi-
rabili docilitate, & ad dicendi facultatem appositus : & elegantissima
quædam ciuilis eloquentiæ vis à natura insita illi fuit, in qua splendi-
dissimè adeò elaborauit, vt secundum absq; vlla contentionе locum
obtinuerit, & Cicero ipse dubitauit, cui Cæsar deberet cedere. Annum
agens decimumsextum, cùm vndiq; astuarent Syllanae tempestates,
eò quòd affinitate Mario coniunctus erat, Vrbe eiectus est. Prima sti-
pendia de more nobilium Romanorum fecit, in M. Thermi Præto-
ris contubernio : in Asia primùm, deinde circa Mytilenas, in quarum
expugnatione ciuica Corona à Thermo donatus est. Postea in Ci-
licia sub Seruilio Isaurico breui tempore meruit. Comporta enim
Syllæ morte, properè Romam rediit. Vnum & vicesimum agens an-
num, in foro eloquentiam exercuit. Tum Quæstor creatus ulterio-
rem Hispaniam sortitus est. Dehinc Aedilis, spectacula gladiatorum,
venationes & ludos, pompas atq; conuiua profusissimis sumptibus
exhibuit. Defuncto Metello Pontifice Maximo, Pontifex creatus est.

a Postea

IMAGINES

Postea Prætor effectus. Post Præturam Præses vltorioris Hispanie factus, sed nō expectato suo successore priusquam annus finiretur, Romanum profectus, Consulatum cum M. Calphurnio Bibulo obtinuit. Post Consulatum, Imperium Galliarum cum Illyrico impetravit per quinquennium: vbi maxima perfecit bella. Ncā totum belligerans decennium, omnem fermē Galliam, quæ inter Alpes & Rhodanum, Rhenum & Oceanum est, perdomuit. Octingenta cepit oppida, trecentos subiugauit populos. Aggressus deinde est Britannos, Romanis antea ignotos. Contra Heluetios Germanosq; exercitum duxit, bellaque generosissima confecit. Magnum Pharsalico prælio fudit Pompeium. Confectis bellis quinques triumphauit: Primum & excellentissimum triumphum egit Gallicum, sequētem Alexandrinum, deinde Ponticum, huic proximum Africanum, nouissimum Hispaniensem diuerso quenque apparatu & instrumento. Ordinationem dehinc annorum, & fastorum dierum instituit. Medicos & omnis facultatis professores ac eruditos, iure ciuitatis donauit, cūm ipse foret eruditissimus. Ius laboriosissimè & seuerissimè dixit. Repetundarum conuictos etiam ordine Senatorio mouit: vestium ac victus sumptus superfluos abscidit. Senatum compleuit, ac Patricios elegit, omniaque officia collapsa reintegrauit, & Magistratus in bonum ordinem redigit. Multa de ornanda instruendāq; vrbe, ampliandōq; Imperio cogitauit: sed morte præuentus finire non potuit. Consul per decennium continuum designatus fuit, Dictator continuus. C. Octavius fororis Iuliæ nepotem, hæredem instituit, etiam in familiam, nomēnq; adoptauit. Statuam suam inter Reges locauit, in Curia sede aurea vsus, diuinos sibi honores nonnullos fieri passus est, nec adeuntes se honore dignatus est vlo. Ob id inuidiam sibi maximam mouit. Maturata est dudum in eum concepta conspiratio, per sexaginta Coniuratores. Quorum principes C. Cassius, M. Brutus, & Decius Brutus Cæarem in Curia vigintibus vulneribus interfecerunt. Anno ætatis suæ quinquagesimo sexto, Dictaturæ verò initæ anno tertio. Fuerat animus coniuratis, corpus occisi, in Tyberim trahere, bona publicare, acta rescindere, sed metu M. Antonii Consulis, & Magistri Equitum Lepidi destiterunt. Maxima pompa funus in campo Martio celebratum, ac rogus iuxta Iuliæ tumulum extructus est, luctu publico, summisque honoribus corpus combustum. Columna viginti pedum lapidis Numidici erecta, cum inscriptione PARENTI

PATRIÆ:

PATRIAE: circa quam longo tempore sacrificauere quidam. Conjuratorum domus destructæ & incensæ, plures trucidati. Qui euaserunt, sibi ipsi manus intulere, nullusq; percussorum ferè triennio superuixit. Fuisse traditur excelsa statura, colore candido, teretibus membris, ore paulò pleniore, nigris vegetisque oculis, capite calvo, & ob id laurea semper ornatus, valetudine prospera, in extrema ætate, vertiginosus, & bis morbo comitiali correptus. In cibo & potu insignem parsimoniam, vinique parcissimum, prouum tamen in libidines (Nam & plures illustres foeminas, vtpote Euriem Mauram Bogudis Regis Mauritaniae vxorem, & Cleopatram Aegypti reginam corrupti) fuisse autores tradunt. Eloquentia militari excellentissimus, quod libri atq; Commentarii à se scripti, satis supérq; testantur: laborum atque periculorum tolerantissimus, audax, rei militaris peritus, constans & seuerus, & in primis clementia longè clarissimus.

Aureus hic Numus à posteriore parte continet Imperatorem corona Laurea ornatum, dextrâq; ramum Lauri tenentem, stantem in curru triumphali, qui Elephantis quatuor trahitur, cum inscriptione:

TRIVMPH. GALL.

L. CAESAR, Cæsar's Dictator's pater, Prætor, & prætura populi Romani functus, filio agente annum decimumsextum, Pisis, dum manè calcearetur, nullis evidenribus causis, nulloque manifesto morbo extintus est.

AURELIA, C. Cottæ filia, Cæsar's mater, foemina primaria, singulari pudicitia mulier, purè & eleganter Romanè loquens, P. Clodium amore captum Pompeiæ vxoris Cæsaris, muliebri habitu induitum, & ad sacra bonæ Deæ nocturno tempore ingressum deprehendit, cùmque fugere coëgit.

C O S S V T I A diues admodum, sed è familia equestri, puero penè adhuc Cæsari despota fuit, quam L. patre amissio per renuntiationem in sponsalibus dimisit.

C O R N E L I A Cinnæ quater consulis filia fuit, ex qua Iuliam filiam genuit. Hanc Corneliam vxorē Cæsar mirùm amauit, vtq; eam repudiaret, nulla re à Sylla Dictatore persuaderi potuit, aut compelli, imò & defunctam pro rostris laudauit oratione cultissima : magnam hinc popularem benevolentiam assècutus. Eius etiam fratrem L. Cinnam, qui in ciuili discordia Lepidum secutus, exulauerat, reduxit.

P O M P E I A Q. Pompei filia L. Syllæ neptis, quam Cæsar in locum Corneliae ductam repudiauit, diuortiumq; fecit, ob P. Clodium muliebri habitu in sacris bonæ Deæ deprehensum, qui deperisse eam ferebatur, atque adulterasse.

C A L P H V R N I A M L. Pisonis filiam, qui se in consulatu sequebatur, Cæsar in vxorem duxit. Ultimum hoc ipsius fuit matrimonium, in eo enim occisus est. Haec multum Cæsarem amauit, plurimumque eo die, quo in Senatu occisus est, somnio territa (Nam maritum

ritum in gremio suo confodi somniabat) hortari coepit , ne Curiam ingrediceretur. Post Cæsar is verò occisionem, ad ædes M. Antonii se contulit , cùm pulcherrimam orationem pro rostris de laudibus Cæsar is habuisset, pecuniámq; à Cæsare relictam transtulit, & penes eum depositus.

CLEOPATRA Aegypti Regina, à Pothino regno electa , Cæsarem ad se amandum allexit : qui splendore formæ, & quadam sermonis gratia victus, eam non nisi maximis honoribus, præmiisq; auxit, ac ita fratri reconciliauit , vt pariter regni gubernacula teneret. Mox M. Antonium quoque Imperium Aegypti occupantem , obsequio corporis deuinxit. In bello cum Augusto & Antonio , cùm essent superati, Alexandriam configerunt : vbi se Antonius interfecit. Cleopatra viua capta, cùm asseruaretur in triumphum, paulò post in vinculis, aliás in sepulcro Antonii viri sui , clàm admotis serpentibus vberibus suis, concidit, Anno ætatis suæ trigesimonono.

EVRIES Maura, Bogudis Regis Mauritaniæ vxor, à Cæsare ad amata, multis ab eo beneficiis affecta est. Huius vir Bogud Rex Mauritaniæ, in bello Africo enixè iuuit partes Cæsar is.

IVLIA, Cæsar is, & Cornelie filia, C. Pompeio post reconciliatio-
nem,

nem, licet antea Seruilio Cepioni desponsata fuerat, in matrimonium collocata est. Mirus fuit Pompei in hanc amor, adeò, ut ingruente bello ciuali, ab amicis vrgentibus, vt eam à se dimitteret, non induci potuerit. Immaturum hac edidit partum. Nam comitalibus ludis, cum saucii quidam, cæsiique nonnulli, ad Pompeium venissent, eumq; sanguinis contaetu cruentassent, vestem mutuandam petiit. Qua in re cum tumultus seruulorum Iuliam portantium, cursusque permagnus fieret, illa, quæ tum grauida erat, toga inspecta cruenta, collapsa semianimis est, vixque id tulit. Ex hac turbatione metuque, immaturum ferrunt partum editum. Iterum ea grauida facta, foeminam peperit, atque è dolore pariendi mortem obiit: cui honos maximus à populo est habitus, vt in campo Martio sepeliretur. Nata etiam non multos post dies matrem secuta est.

C A E S A R I V S C. Cæsar is ex Cleopatra filius. Hunc C. Cæsar suo nomine appellari passus est, & nonnulli Græcorum similem quoque Cæsari & forma & incessu tradiderunt. Missus est à matre Cleopatra cum ingenti auri argentiq; copia in Indiam: sed post mortem Cleopatræ à Rhodone paedagôgo per fraudem, quasi Cæsar eum in societatem Regni vocaret, reductus, ab Augusto est interfectus. De quo cum sententias amicorum sciscitaretur Augustus, dixisse Arrium Philosophum ferunt: **N O N E S S E P R O B A N D A M M U L T I T V D I N E M C A E S A R V M.**

M A R T I A Iuliæ Cæsar is amitæ mater, ex qua generis Regii esse dicebat, originem nempe trahens ab Anco Martio, quarto Romanorum Rege.

I V L I A L. Cæsar is & Aurelia filia, Cæsar is Dictatoris soror, foemina pudica, M. Accii Balbi Aricini, Senatoris clarissimi uxoris, C. Octouiani Augusti auia.

M. ANT.

M A N T O N I V S , O C T A V I V S , M . L E -
P I D V S Triūmuri, post diuersa bella inter se gesta, ab odio in
amicitiam circa Labinium fluuiū Mutinensis agri conueniunt, triduo
eo in loco commorati, de diuisione imperii, déque cæteris agitauere
rebus, sic imperium quemadmodum paternam quandam hæredita-
tem inter se diuidentes : Antonio Galliæ , Lepido Iberia & Lybia,
Octauius Italia, Sardinia, & Sicilia obtigere. Antonium, Cæsarēmque
Cassio & Bruto bellum inferre, Lepidum in futurum consulatum
gerere, & ob ingruētes necessitates in Vrbe moram agere, decretum
est. Destinantur ad hæc duodeuiginti vrbes Italiae militibus distri-
buendas, in quibus agri & domicilia singulis assignarētur. Visum est
illis prætereà hostes proprios interimere , ne hæc ipsa statuentibus
impedimentum possent afferre, & bellum exterum conficere. Hi igi-
tur tres viri à seipsis constituti, quos morti destinassent, vna conscri-
psere, ac potentioribus prætermisis, proprios delegere hostes, dome-
sticos eorum videlicet, aut amicos, ad necem mutuò sibiipsis, & tunc
quidem & posterius indulgentes. Elegere & alii alio s: quidam ob ini-
micitiam, alii offensione solum, aut inimicorum causa, aut amicorum
inimicitia, aut habitationum splendore, aut diuitiarum excellentia
commoti, cùm multis pecuniis ad bellum indigerent, omnes ferè vel

a 4 morte

morte, vel bonorum publicatione damnauerere. Proscripti sunt Senatorii ordinis circa trecentos, Equestris ordinis duo milia. Primus ex proscriptoribus Lepidus fuit. Ex proscriptis primus Paulus Lepidi ipsius frater. Secundus deinde proscribentium Antonius. Ex proscriptis L. Antonius eius patruus. Cæsar Antonio Ciceronem, Antonius Cæsari L. Cæsarem auunculum proscribendum concessit. Omnes tunc vrbis exitus, aut portus, aut stagna, aut lacuna, aut quodcunque aliud ad fugam suspiciorum inerat, aut ad latendum per prouinciam profugis patebat, à turmarum Ducibus obsidebatur. Tanta erat vrbis confusio, vt multi essent, qui se spontanea fame conficerent, qui laqueis finirent vitam, qui se aquis immergerent, aut è testo præcipites darent, aut igne se absumerent, aut iugulatoribus se offerrent. Inter proscriptos & Cicero erat, cui caput & dextera manus, qua orationes illas luculentissimas in Antonium veluti tyrannum exarauit, abscissa, & ad Antonium delata sunt: quæ diu summa lætitia exultans, aspexit. Vbi oculi satiati sunt illo spectaculo, iussit per contumeliam in rostris, quo in loco prius orare solitus erat, deponi. Ita Cicero eloquentia admirabilis, & qui Consularem dignitatem obtinuerat, extinctus, ab hostibus contumeliis affectus est. Nec satis erant ad sumptus proscriptorum bona, nec omne vestigalium genus exactum: itum est ad virgines Vestales, raptæ pecunia ad ædem depositæ, vxoribus etiam propinquisq; necatorum ciuium bona per calumniam adempta. Eam prodigalitatem non passus Cæsar, diuisionem pecuniarum cum Antonio fecit. Diuisio etiam exercitu, M. Lepido cum præsidio relieto, Cæsar contra Brutum in Macedonia, Antonius contra Cassium destinatus est. Vbi Cassius & Brutus ab Antonio victi, sibiipsis manus intulerunt. Confecto bello, Cæsar grauissima valetudine Romam reductus est. Antonius verò in Græciam ad cogenda stipendia, quæ militibus soluerat, cum exercitu ingenti contendit. L. deinde Censorino Græcia præfecto, in Asiam transiit: captus amore Cleopatræ, Cæsare interea seditionibus & bello occupato, voluptatibus indulxit. Tum certior factus L. fratrem, & Fuluiam vxorem primò inter se dissidentes, deinde cum Cæsare pugnantes, amissis rebus Italia esse pulsos, ad Italiam ducentis nauibus se conuertit. Per amicos verò, Fuluiam eius vxore mortua, Cæsari reconciliatur. Diuisum deinde est inter illos Imperium. Omnis ad Orientem tractus Antonio, ad Hesperiam Cæsari concessus. Lepido autem Africa permissa.

Octavia

I M P E R A T O R V M .

Octavia soror Cæsar, Antonio in matrimonium collocata, Senatus consulo Romæ nuptiæ celebratae. Placuit deinde cum S. Pompeio pacem firmare. Fœdera igitur cum Pompeio sunt facta, ut ille Siciliam, & Sardiniam haberet, tutum mare à Pyratis præstaret, certumq; modum Romam frumenti mitteret. Re composita Pompeius in Siciliam, Antonius in Græciam, mandata Cæsari rerum suarum cura, rediit. Rursus Antonius quibusdam calumniis contra Cæsarem irritatus, trecentis nauibus in Italiam properauit, sed Octavia forore Cæsarem hortante, in gratiam redierunt. His compositis, Cæsar contra Sextum dicit exercitum, eumq; prælio vincit, ac postea S. Pompeius, Pompei magni filius captus, iussu Antonii est imperfectus. Cæsar Lepidum ob negligentiam, & insolentiam, priuatum imperatoris loco, relieto ei tantum Pontificatu, Romam misit, vbi ille, qui imperium tenuerat, ex Triumviris quondam unus, ingloriam egit vitam. Defuncto Pompeo Antonius cum exercitu Armeniam iterum aggressus est, Parthosq; vicit. Regem Armeniae multis promissionibus allectum, in vincula coniecit, eumq; Alexandriæ in triumphum duxit. Rursus discordia inter Parthorum Medorumq; Regem orta, à Medo Antonius ad bellum Parthicum rursus capessendum hortatus, amore Cleopatræ, illud quanquam Parthi vehementer intestinis laborarent discordiis, & seditionibus, in aliud tempus differt. Cæsar interea Romę Octaviam solicitabat, ut ad Antonium nauigaret, quæ Athenas perueniens, ab Antonio propter Cleopatram neglecta, Romanum rediit, mandatoq; Antonii, domo expulsā. Quod Romanis indignissimè factum videbatur. Augebat & Antonij odium diuisio illa tragica ac superba, Romanisq; moribus maximè aliena, Alexandriæ habita. In Gymnasio enim duos ex auro thronos gradibus argenteis posuit, in altero ipse, in altero Cleopatra consedit, filiis item paulò humiliores collocavit: Inspectante omni multitudine, Cleopatram Reginam appellauit Aegypti, Cypri, Lybię, Syrię, vnāq; cum illa Cæsariōne ex C. Cæsare progenitum, regnare iubet, suoq; ex Cleopatra liberos, Reges Regum nominauit, ac Alexandro Armeniam, Medianam, & Parthiam: Ptolomæo Phœniciam, Syriam & Ciliciam assignauit. Hæc Cæsar saepe in Senatu ostendens, saepe in concione accusans, plebem contra Antonium concitatbat. Antonius quoq; Romanum aduersus Cæsarem misit accusatores. Primò, quod pulso Pompeio, Siciliam adeptus, nullam eius insulæ partem fecisset sibi. Secun-

b dō,

dò, quòd eius nauibus ad prælium vsus esset, nullas vñquam restituif-
set. Tertiò, quòd M. Lepidum collegam exautorasset, & priuatum fe-
cisset, omnes legiones & prouincias haberet illi traditas. Postremò,
quòd Cæsar omnem fermè Italianam militibus suis diuisisset, & nihil
reliqui militibus suis reliquisset. Quibus Cæsar ita respōdit: Lepidum
ideo ab imperio remouisse, quòd nimium ob eam rem insolescere
visus erat. Quæ bello acquisierit, se Antonio partem facturum, quan-
do & ipse partem faciat sibi. Italianam militibus non esse dandam, cùm
Parthiam & Medium, quas Romanorum imperio adiunxerunt, vñà
cum Imperatore suo præclarissimè pugnantes, habeant. Antonius in
Armenia erat, cùm hæc renūtiata sunt ei, confessim tota mente se ad
bellum ciuile conuertit. Collectis itaq; copijs, cùm Samum nauigans
peruenisset, & aliquot dies commoratus in voluptatibus, Athenas ve-
nit. Cæsar audita Antonii celeritate, magnitudinēq; copiarum, non
satis ad bellum instruetus, vehementer trepidauit. Sed vbi omnia fa-
tis parata Romæ visa sunt, Antonius id Imperium deponere iube-
tur, & aduersus Cleopatram bellum decernitur. Inde cùm iam ad bel-
lum vtrinq: coirent, Cæsar priùs ad Antonium mittit, vt Italianam ac-
cederet, nec amplius tempus morando terat. Portus, ac litoris capef-
fendi potestatem Italij facturum pollicetur, tantumq; à litore cum
suis copiis recessurum, vt tutò ex suis nauibus descendere, & castra-
metari possit. Antonius contrà iactabundus, Cæsarem in singulare
certamen prouocat, quod si refugiat, placere omnibus copiis, vt olim
Pompeius & Cæsar in Pharsalia dimicare. Ad Actium igitur, vbi An-
tonius naues habebat, Cæsar peruenit. Classis Antonii multis vndiq;
difficultatibus circumuenta, multisq; carere visa, Antonium ad pede-
stre prælium ineundum hortatur. Sed vicit Cleopatræ voluntas, vt
mari pugnaretur, ad fugam respicientis, non anxiè laborantis, qua ra-
tione Antonius vinceret, sed qua ipsa rebus perditis, tutissimè euadere
possit. Comissa est naualis pugna, in qua classis Antonii pro
fligata, partimq; capta est. Pedestres copiæ victori se vltrò dedidere.
Antonius cum Cleopatra, fuga salutē quæsiuit, ac primò in Lybiā,
deinde Alexandriam peruenit. Cæsar interea ab Agrippa, qui Romæ
erat, reuocatus, in Italianam rediit. Belli dilatio facta est. Transacta hye-
me in Aegyptum contendit, exercitum Alexandriam adducit. An-
tonius vrbe egressus, præclara facinora rei militaris ostentans, equi-
tes Cæsaris in fugam vertit. Postridie Antonius cùm suis militibus
egressus

egressus, in tumulo quodam consedit, inter suam atq; hostium classem aliquot certamen conspicaturus. Classes ut proprius fuere, mutuo salutantes & amicè se recipientes, vna classis ex duabus facta, ad urbem tendunt. In eodem etiam loco à suis equitibus destitutus, in urbem rediit, exclamans se à Cleopatra proditum illis ipsis, quibus propter illam factus sit hostis. Deinde ingrediens cubiculum, & thoracem deponens, ô Cleopatra, inquit, doleo quòd ego ille tantus imperator, fortitudine superatus sim à muliere. His dictis à seruo, quem iam pridem ad se necandum parauerat, petiit, vt se interficeret: sed ille celeriter conuerso iectu, per propria viscera gladium transegit. Antonius deinde gladium accipiens seipsum quoq; interfecit.

R O M A E Numisma quoddam, apud multos antea non consperatum, ex ære Corinthiaco, tam puro, sicut aurum vetustate penè consumptum, tali magnitudine inueni. In cuius altera parte Triumviri toti loricati, & galeati in suggestibus, columnis distinctis sedentes. A dextra parte Antonius, à sinistra Lepidus, media Octavius. A tergo Antonii & Lepidi signa militaria, à tergo Octavij aquila posita.

A dextra parte Lictores cum fascibus & securibus astantes.

A sinistra Lena ferens caput Ciceronis Antonio: à

tergo Lenæ seruus eius, dexteram Ciceronis

afferens. In medio capita proscripto-

rum, ytrinque duo vala plena

pecuniis, ex quibus ca-

pita proscripto-

rum de-

ferentes, persoluebantur, cum nulla

inscriptione.

OCTAVIANVS CAESAR AVGVSTVS,
fororis C.Iulii Cæsaris nepos, patre Octauio, matre Aetia, M.T.Cicerone & M.Antonio Cos. i x. Calend.Octobris, paulò ante Solis exortum, Romæ in regione palatii ad capita Bubula, natus est, à Iulio ex testamento in familiam adoptatus. Quadrimus patrē amisit. Duo-decimum agens annum, virili assumpta toga, auunculum in Hispanias subsecutus est. Post receptas Hispanias à Cæsare Apolloniam præmissus, studijs vacauit. Morte deinde Cæsaris comperta, seq; hæredem constitutum, vrbe repetita, hæreditatē adiit. Comparatis exercitibus, vt necē auunculi vindicaret, aetāq; Cæsar is tueretur, quinque bella ciuilia confecit. Aduersus M.Antonium bellum gessit, primum Mutinense circa Mutinam. Contra eundem Aetiacū, circa promontoriū Aetium. Secundum Philippense in campis Philippicis contra Cassium & Brutum, Cæsar is percussores. Tertium Perulinum contra L.Antonium M.Fratrem, circa Perusiam. Quartum Siculum & naūale aduersus Pompeium Magni Pompei filium. Externa bella duo omnino per se gessit: Dalmaticum adolescens adhuc, & Antonio deuicto Cantabricum: reliqua per legatos administravit. Strenuè omnibus gestis, terra mariq; pace parta, Ianum à condita vrbe bis clausum, tertio clausit. Vrbem pro maiestate Imperii ornauit & excoluit, tutamq; in posterum effecit, plurima opera publica faciens, præsertim templa, ædésq; sacras, & fora iudicaria. Lepido mortuo, Pontifex Maximus factus, annum confusum negligentia, & incuria sacerdotum & Pontificum, denuò ad pristinam rationem redigit. Sacerdotia reformatum, abusus correxit multos in Repub. Leges quasdam retrahuit, quasdam ex integrō sanxit, Senatorum numerum definiuit, officia noua excogitauit, habitum vestitumq; pristinum reducere studuit, liberalitatem omnibus per occasionem exhibuit. In reprimendis

pop

populi voluptatibus insuetis, seuerus fuit, spē & tacula omnis generis edidit. Imperium omne suum bifariām diuisit, partem sibi asciuit, quæ scilicet, militum indigeret præsidio. rēgiones Barbarorum iugum detrectantes, partim populo dedit, rēgiones, videlicet pacatas. Ob id populo Romano fuit perquām charus, imo dilectissimus, honoribūsq; magnis affectus, P A T E R Q U E P A T R I A E , & primus A V G V S T U S maximo consensu totius plebis, ac vniuersi Senatus, vocatus. Statuæ, ac pro eius incolumente publica vota facta sunt. Dictaturam, vt assumeret, nullis precibus impelli potuit. A L. Murena, Fannio Cepione, & Ruffo Egnatio multis petitus insidiis, Nolæ tandem profluiuo ventris, vt quidam scribunt, laborans, in osculis Liuiae cum iis verbis: L I V I A N O S T R I C O N I V G I I M E M O R , V I V E , V A L E , eodem in cubiculo, quo pater Octavius, exitu valde facili, obiit, Anno ætatis suæ septuagesimo septimo, Imperii L V I . cùm regnasset cum Antonio & Lepido annos x i i . solus Annos x l i i i . Corpus eius maximis honoribus ad Vrbem delatum, & postquām crematum fuit, reliquiæ in Mausoleo sibi inter Tiberinum amnem, & viam Flaminiam extructo, impositæ. Fuit Augustus statura breui, corpore toto pulcher, & forma eximia per omnes ætatis gradus. Lenocinii omnis negligens, vultu sereno tranquillōq; oculos habuit glaucos, claros magis ac nitidos, dentes radios & exiguos, capillos leuiter inflexos & sufflauos, supercilia coniuncta: nasum à summo eminentiorem, ab imo deductiorem. Crure sinistro non perinde valebat, saepius claudicans. Lithiali etiam laborabat in vesica. Disciplinas omnes amabat. Eloquentiæ prima ætate fuit studiosissimus. Multa opera & pedestri & soluta scribens oratione, Græcarum literarum miro tenebatur amore. Eruditos sui seculi maximè fouebat, Vergilium præcipue, & Horatium Flaccum Poëtas. Summa fuit in eo clementia, summa moderatio, ciuitas, patientia, Parsimonia in vietū, supellecstile & vestimentis, summa continentia: nisi quod in adolescentia, aliqua, non tamen libidine, sed ratione commisit adulteria. In partibus tamen cæteris vitæ continentissimum fuisse constat, ac sine suspicione vlliū vitii.

Pacato toto orbe ab Augusto, Numisma tale argenteum excusum est. In altera parte Numismatis est templum ex quadratis lapidibus extructum, figura quadrata, quatuor habens in ascensiū gradus, & qualibet parte quatuor ianuas clausas. Ex vtraq; parte ianuæ cuiusq;

est columna Corinthiaca, altitudine ianuæ æqualis. Hæ columnæ Tympanum sustinent. In Tympano sunt exsculptæ imagines paruæ alicuius in solio sedentis, & aliorum flexis genibus precantium. Ex vtraq; Tympani parte ornamenti loco fructus varij generis exsculpti pendere videntur. Supra Tympanum cancelli, seu fenestræ duodecim spectantur. Supra fenestras Zophorus, in quo varia animalia saltantia exsculpta, positus. Ex qualibet parte templi quatuer aliae sunt columnæ Corinthiacæ strigatae altitudine ad Zophorū pertingentes, circundantes quasi templum, quibus Zophorus & tectum templi incumbit. Supra Zophorum corona est, cui parvi globi impositi. In superficie tecti caput cum pectore Iani quadrifrontis collocatum est, cum inscriptione: PAX ORBIS TERRARVM. Et inferius subscriptum: IMP. PERPET. S. C. Hæc figura templi planè dissimilis est illi, quæ est in Numismate Neronis.

OCTAVIVS, Pater Augusti, ordinis Senatorii, re & æstimatione magna fuit. Macedoniae præfecturam summo cum honore administrait. Nam fugitiuos Spartaci, & Catilinæ manum Thurinum agrum tenentes in itinere deleuit, negotio sibi in Senatu extra ordinem dato. Provinciae præfuit non minore iustitia, quam fortitudine. Decedens Macedonia, ante, quam consulatum peteret, repentina morte Nolæ sublatus est, relictis liberis Octavia maiore ex Ancharia, & Accia Octavia minore, & Augusto quadrimo.

ACCIA, M. Accij balbi Aricini, Senatoris clarissimi filia, Iulia sororis C. Cæsaris filia, mater Octauiani Augusti, post mortem Octavii nupsit Marcio Philippo consulari viro: primòq; consulatu Octavii obiit, superstitibus liberis, Octavia maiore, & minore, & Octauiano.

CLAVD

C L A U D I A P. Clodii & Fuluiæ filia, M. Antonii priuigna, vt post proscriptionem Antonius & Augustus necessitudine aliqua necterentur, vixdum nubilis, Augusto in vxorem data est. Simultate deinde cum socru exorta, ante bellum Perusinum, intacta adhuc virgo, ab Augusto dimissa est.

S C R I B O N I A de familia Libonū nupta antè duobus consularibus viris, ex altero mater, vxor Octauiani Augusti, mater Iuliæ, peruersitate morum planè intolerabilis, ob id ab Augusto repudiata.

I V L I A, Augusti & Scriboniae filia, primùm M. Marcello Octaviae sororis Augusti filio, vix pueritiam egresso nupta. Eo mortuo intercessione Octaviae, M. Agrippæ in uxorem tradita. Ex quo Caïum, & Lucium mox ab Augusto adoptatos, quorum alter in Lycia, alter in Massilia periiit, & Agrippam posthumum, sustulit, filias quoque duas, Iuliam & Agrippinam, omnibus stupris flagitiisq; expositas, in insulam Pandateriam, cum filia, vbi & vini, ac omnis delicatioris cultus vsus adenuptus, ab Augusto relegatas. M. Agrippa Iuliæ filius, ob ingenium sordidum, & ferox abdicatus, Surrentum est sepositus. Ex Surrento in Insulam, tanquam in locum deteriorem deportari iussus est. Senatus consulto etiam cautum, vt eodem in loco in perpetuum asseruaretur.

LIVIA DRVSILIA Tiberio Neroni antea nupta, ex quo etiā Tiberium & Drusum Nerones suscepit, Augusto petenti in matrimonium collocata, vnicē & perseveranter ab Augusto dilecta. Nihil liberorum ex eo habuit. Fœtus conceptus immaturus est editus. Mulier comis ad extremam ætatem vixit. Octuagesimum annum sine ullo morbo attigit. Mortua elata est adhibitis quibusdam imaginibus cum luctu mulierum Romanarum ad annum, iussu Senatus.

OCTAVIA, patre Octavio, & matre Ancharia nata, soror Octavianii Augusti, M. Antonio in coniugium tradita, ex eo duas Antonias maiorem & minorem suscepit. Deinde M. Marcello iuncta, duas filias, & C. Marcellum filium, Augusti generum genuit.

C. MARCELLVS, C. Marcelli & Octavianæ, Octavianii Augusti sororis, filius, vixdum pueritiam egressus, Iuliam Augusti filiam, in matrimonium duxit, & haud multò post obiit.

TIBERIUS NERO CAESAR, ex patre Tiberio Nerone, qui sub Julio Cæsare bello Alexandrino Questor fuit, & matre Liuia Drusilla xv i. Calend. Decemb. M. Aemilio Lepido, & Munatio Planco Cos. natus est. Infantiam pueritiamq; habuit luxuriosam

xuriosam, deditus spectaculis gladiatorū & ludis, comes usquequaq;
parentum fugæ. Virili toga assumpta, se ad magistratus ac principa-
tus honores accingit, quos ordine omnes adiit, Quæsturam, Prætu-
ram, Consulatum, Tribunitiāmq; potestatē exercuit. Bello Cantabri-
co Tribunus militum, Tigranem Armeniæ regem regno restituit.
Signa à Parthis Crasso ablata, recepit, Galliam anno ferè rexit. De-
hinc Rheticum Vindelicūmq; bellum, tum Pannonicum, Germani-
cum, Illyricumq; post Punica, bellorum omnium grauissimum, ges-
sit, ob quæ triumphauit, & ouans urbem ingressus est. Defunctis Caio
& Lucio, Liuiaæ impulsu magis, quam Augusti iudicio, quippe cuius
mores & ingenium non probasset vñquam, ab Augusto adoptatus,
& successor ascitus est. Post mortem Augusti Imperium adeptus, pri-
mùm se liberalem ac modestum se gessit, in multis sece popularem
aliquandiu exhibuit, adulationibus spretis, & contemptis, à nullo
Imperator aut dici, aut appellari, voluit. Senatum, Senatorēsq; omnes
usq; ad submissionē veneratus, humanitatis propè excedens modum,
pristināmq; ferè libertatem exhibēs. Vectigalia, Monopolia, ædificia,
delectum, exercitus, patrū more, decerni statuit, autoritate Consulū
singula penè administrans. In omnibus se ciuilem admodū etiam
minoribus exhibuit, Præsidibus prouinciarum tributa suadentibus
rescribens: BONI PASTORIS ESSE TONDERE PE-
CVS, NON DEGLVBERE. Post adeptum Imperium bien-
nio continuo extra Vrbem pedem non extulit: sed priuatus libe-
ris, Campaniam, quasi nunquam redditurus, tum Capreas secessit,
in insulam Neapolitani sinus magnificentissimis ædificiis extru-
ctam. Reipublicæ curam abiecit. Hispaniam & Syriam per aliquot
annos sine consularibus legatis habuit. Armeniam à Parthis occu-
pari, Moesiam à Dacis, Sarmatīsq;, Gallias à Germanis yaſtari ne-
glexit, non sine magno Imperii dedecore. Tandem vitia, malè diu
diſsimulata, detexit. Portentosæ libidinis fuit, adeò, ut nudas puellas
mensæ administrare iuberet, aliāq; factu turpisima, nec relatu digna
perpetrauit, vt omnium luxuriosissimus sit habitus. Vini fuit audif-
fimus, ita vt Caldius, Biberius, Mero, ioculariter pro Claudius, Tibe-
rius, Nero, sit dictus. Luxuriaæ & ebrietati summam adiecit auari-
tiam, vt nunquam expeditionum militibus salario exolueret, nihil
exædificaret. Et, vt crudelitatem rapacitati annexeret, locupletiores
omnibus facultatibus priuatos occidit. Multos excellentes ingenio

viros trucidauit: odiū in propinquos, & necessarios exercuit: vt pote in Drusum fratrem, & Iuliam vxorem in exilium relegatam. Liuiam matrem ad se venire, nisi rarisimè, passus est, nec defunctæ aliquem honorem exhibuit. M. Agrippam iuuenem, cohæredem suum, prius, quā mors Augusti diuulgaretur, interfici iussit. Germanicum Drusi filium, Augusti iussu sibi adoptatum, veneno necauit. Agrippinam nurum relegauit. Non minorem crudelitatem in nepotes & amicos exercuit. Viginti numero principes, veluti consiliarios suos conuocatos, vix tribus emissis, omnes perdidit, inhumaniter, saeuèq; tyrannidem exercens. Postremò in Astura prope Campaniam in languorem incidit: tandem in villa Luculliana decimo septimo Calen. Aprilis, Cn. Acerronio Proculo, & C. Portio Nigro Cos. obiit LXXVIII. ætatis Anno, Imperii xxi. Morte eius ita lætatus est populus, vt clamaret eum in Tiberim proiiciendum. Romam tamen portatum corpus, publico funere crematum est. Vir fuit corporis ampli ac robusti, staturæq; proceræ, manu sinistra agilior & validior, articulis ita firmis, vt recens & integrū mālūm digito terebraret, caput pueri, vel adolescentis talitro vulneraret, coloris candidi, nāso oblongo, prægrandibus oculis, quibus etiam in tenebris videbat, valetudine prosperima. Confectus senio accessit incurua proceritas, nudus capillo vertex, ulceroſa facies, ac plerunq; medicaminibus interstincta. Liberalibus artibus apprimè eruditus. Latina & Græca lingua eloquio insignis, ingenio pessimo, truci, auaro & insidioso.

In Tiberi Numismatis posteriore parte extructum Mausoleum est, quatuor in ascensum habens gradus, figura sphærica, quinque apparens ianuis. In superficie ædifici quidam globi eleuati, positi. In media superficie ædifici quædam statua conspicitur. A dextra parte sacerdos velatus stat, habens litium in manu. A sinistra alius velatus sacerdos, Sympullum in manu tenens. Ex vtrah; parte ædifici, duo æquales obelisci altitudine ædificio maiores videntur. In suprema obelisci parte globus est, in quo Victoriæ statua, in dextra tenens manu lauream coronam, in sinistra palmam, posita est, cum inscriptione: **M E M O R I A P E R P E T V A**. Ab altera parte S. ab altera C. Inferius subscriptum: **M A U S O L E U M A V G**. Et hoc Numisma ex metallo fuit confectum magnitudine, quali appetet. Augusti autem Mausoleum ita constructum fuit. Duodecim habuit portas sibi in uicem oppositas. In vertice, quem 250. cubitorum altitudine fuisse volunt

volunt, æneum ipsius simulacrum fuit, ipsa quidem sepulcra, non admodum è terra tollebantur. Ex posteriori parte loca ad spatiandum pulcherrima habuit, lucosque amoenissimos, & viridisimos. In medio autem campi spatio busi stat ambitus, & hic ipse niueo perfectus lapide, in circuitu ferreos cancellos habens, & plantatas præ se ferentes Populos. Hodie marmor rotundum, quod in interiori erat parte, extat, & quemadmodum ex antiquis vestigiis eius loci coniicitur, tres erant muri æquè inter se distantes, ita ut multa præterea sepulcra commode à se inuicem disiuncta capi possent. In his ruinis marmor repertum est cum huiusmodi inscriptione: D I S M A N I B . M . V L P I O M A R T I A L I A V G . L I B . A M A R M O R I B U S . Duo æquales obelisci iuxta Mausoleum fuere, quorum vterque 42. pedum cum dimidio longitudinem continebat. Alter factus in via inter hunc ipsum locum, & Tiberim, alter post D. Rochi ecclesiam, terra opertus spectatur.

TIBERIVS NERO, Tiberii Imperatoris pater, sub Julio Cæsare bello Alexandrino Quæstor, classi præpositus, plurimum ad victoriā contulit. Quare in locum P. Scipionis Pontifex substitutus, ad deducendas in Galliam colonias missus est. In Triumviratu Antonii, Augusti & Lepidi Prætura functus est. Deinde L. Antonium Conensem, Triumviri fratrem ad Perusiam secutus, reconciliata inter omnes pace Romam rediit, vxorēque Liuiam Drusillam tunc grāuidam Augusto petenti concessit.

LIVIA DRVSILLA Tiberii Neronis primūm, deinde Octavianī Augusti vxor de qua suprà.

A G R I P P I N A M. Agrippæ filia, neptis Pomponii Attici, equitis Romani, vxor Tiberii Imperatoris, ex quo suscepit Drusum. Vnicè & plurimum hanc amauit Tiberius: sed inuitus, & quidem grauidam dimittere, Iuliāmque filiam Augusti, cuius mores improbabat, ducere coactus.

D R U S U S, Tiberii Neronis Imperatoris ex Agrippina naturalis filius, iuuenis admòdum, morbo & intemperantia consumptus Romæ obiit. Tacitus veneno sublatum tradit, quod illi Seianus per Lygdonum spadonem propinauerat.

T I B E R I U S patre Druso natus, Tiberii Neronis Imperatoris nepos.

CAIVS

CAIVS CAESAR, ex Germanico, & Agrippina pri-
die Calend. Septembris, Germanico patre, & Fonteio Capitone
coss. natus est. Imperium magis in gratiam patris, populo ac militi-
bus commendatus, quām propriis virtutibus asseditus. Sunt qui di-
cunt Tiberium eū in dignitate substituisse, vt huius crudelitatem suam
obtegeret sœvitiam. Imperium asseditus, Caligulæ cognomen à mi-
litari calceamento est adeptus, quia apud milites educatus erat. Vnde non ingratus militibus ab his legionum alumnus appellatus est. Ab
initio principatus, quòd pietatem in cineres matris ac fratri, patris,
patrui, sororum, omniumque propinquorum exercebat memoriam,
summè popularis extitit, omnibus studuit se obsequiosum præsta-
re, animi sœvitiam crudelitatemque dissimulans. Rerum gestarum
studiosos, quos Tiberius relegauit, reuocauit omnes. Iurisdictionem
liberam Magistratibus reliquit, census, vectigalia reformauit, incen-
diorum damna redintegravit, multa spectacula, etiam nunquam visa
ordinauit. Quorum gratia nunc pius, nunc castrorum filius, nunc
pater exercituum, nunc optimus Cæsar est dictus. Tandem in ina-
nem atque vanam superbiam lapsus, se adorari, & vocari Latiale
Iouem, passus est, propria sibi sacerdotia constituens, victimasque &
hostias expetens, tum in propinquos, in auiam, proauiam, omnem
sœvitiam exercuit. Tres forores suas constupravit, vnamque ex eis
etiam mortuam adamauit. Consobrinum Iubæ Ptolomæi Regis fi-
lium iugulauit, Senatores multos interfecit: equites ac matronas, ex-
citato tumultu amplius viginti elisit. Conclusis multis horreis famé
populo indixit: carceribus mancipatos, sine criminis pensitatione
interfecit omnes. Equitem Romanum obiectum feris, cùm se innocentem
pronuntiasset, reduxit, abscessaque lingua rursus induxit. Pa-
rentes, filiorum suppicio interesse coëgit. Hanc sœvitiam atrocita-

te,& verborum inuerecundia auxit , s̄apē illud tragicum iactitans:
 O D E R I N T D V M M E T V A N T . & illud , v T I N A M P O -
 P V L V S R O M A N V S V N I C A M H A B E R E T . C E R V I -
 C E M . optabātque cādem,famem , pestem , incendia , terrā etiam
 hiatum,vt sua tempora redderentur illustriora.Stauas illustrium vi-
 rorum ad nihilum rededit : Homeri carmina comburere est cona-
 tus.Virgilium ignorantiæ,T. Liuium loquacitatis accusauit : quos
 vnā cum Iurisconsultorum scriptis extirpare decreuit.Vetustissimis
 familiis sua insignia eripuit. Libidinis erat inexplebilis , ac luxuriæ
 portentosæ,vt neque masculis,neque fœminis parceret ullis.Omni-
 bus honestis insidiabatur matronis , quas cūm maritis ad cœnam
 vocatis vitiasset, palam in conuiuiis omnibus dixit, earum has lau-
 dans,has vituperans. Cūm verò luxu & inutilibus sumptibus ma-
 gnam aurum vim consumpsisset,ad rapinam se conuertit, noua &
 inaudita exquires vestigalia,testamenta diuitum irrita faciens,reosq;
 vna sententia quadraginta condemnans,turpes sic auctiones in-
 stituit.Vnicam fecit expeditionem in Germania , sed nihil bonum
 ac strenuum Imperatorem decens, fecit , molitus nefando consilio
 trucidare legiones,vixque à tam præcipiti cogitatione inhiberi po-
 tut.In talem igitur feram & crudelē bestiam,non hominem,con-
 spirationes aliquæ factæ , detectæ sunt. Tandem per Chæream
 Cassium Tribunum, & Cornelium Sabinum.x x x .vulneribus est
 confectus,Anno ætatis x x i x .Imperii i i i .cum x .Mensisbus. Ca-
 dauer tumultuario rogo semiambustum , in hortis Lamianis , leui
 cespite obrutum:à sororibus tamen ab exilio redeuntibus concre-
 matum.Vir fuit statuta eminēti, pallido colore , corpore enormi,
 gracilitate maxima ceruicis , & crurum oculis & temporibus con-
 cauis,fronte lata & torua,capillo raro,ac circa verticem nullo , hir-
 futus cætera. vultum natura horridum ac teturum , etiam ex in-
 dustria efferebat , componens ad speculum in omnem terrorem , ac
 formidinem.

In huius C. Cæsaris Numismatis posteriore parte , Corona est
 exploratoria(quali in expeditione Germanica,deuictis hostibus,mil-
 ites victoriæ participes donauerat) ex lauro confecta,distincta So-
 lis & Lunæ syderumque specie. In medio coronæ sunt trophæa ex
 variis generis armis congesta , cum inscriptione , VICTORIA
 DE GERMANIS. S. P. Q. R.

GERMANICVS Drusi & iunioris Antonie filius, à Tiberio patruo iussu Augusti adoptatus, quinquennio quæsturam, post eam consulatum statim gesit. Missus ad exercitum in Germaniam, obitu Augusti nuntiato, vniuersas legiones Tiberium Imperatorem pertinacissimè recusantes, & sibi summam Reipub. deferentes, Imperium suscipere noluit. Consul iterum designatus, Armeniae regem deuicit, Cappadociam in prouincia formam rededit. Annum ætatis agens xxxiiii. diutino morbo Antiochiae, fraude Tiberii (vt opinio fuit) obiit. Vir omnibus virtutibus præditus.

AGRIPPINA, M. Agrippæ & Iuliæ filia, neptis Augusti Germanici vxor, ex quo nouem liberos sustulit: quorum duo infantes, tertius puer extinctus est. Cæteri superstites patri fuerunt. Tres filii Nero, Drusus, & C. Cæsar. Filiæ totidem, Agrippina, Drusilla, Liuia. Mortuo marito à Tiberio Pandateriam relegata est.

Aliud Numisma Germanici addidi, propter diuersam inscriptio-
nem. In cuius altera parte est currus triumphalis, cum inscriptione:
GERMANICVS CAESAR.

I V N I A C L A V D I L L A, quam & Tacitus Claudiam appellat, M. Syllani nobilissimi yiri filia, ante initium principatus C. Cæsari nupta, ex partu obiit.

L I V I A H O R E S T I L L A, C. Pisoni prius nupta. Hanc C. Cæsar è conuiuo abduxit, & manè gloriatus vxorem instar Romuli sibi esse repertam, inter paucos verò dies repudiatam biennio post relegauit, quod repetisse prioris mariti Pisonis usum medio tempore videbatur.

L O L L I A P A V L I N A M. Lollii Caii filii Augusti rectoris filia, antè C. Memmio, qui consularem exercitum regebat, nupta, facta mentione auiæ eius, ut quondam pulcherrimæ, subito prouincia euocata, ac C. Cæsari coniuncta fuit: sed breui interdicto coitu cuiusquam in perpetuum, ab eo dimissa.

C A E S O N I A, neque forma insignis, neq; ætate integra, luxuriae perditæ mulier, & ex alio trium filiarum mater. Hanc tanto ardore adamauit C. Cæsar, vt pelta & galea armatam, iuxta se adequitatem militare posset.

militibus ostenderet, amicis verò nudam. Ab hac medicamento amatorio potionatus credebatur, ut valetudinem neque corporis, neque animi integrum habuisse feratur. Sed C. Cæsare occiso, à Centurione Lupo gladio confossa est.

I V L I A D R U S I L L A C. Cæsaris ex Cæsonia filia. Infantem per omnium Dearum tempa C. Cæsar circumferens, Mineruæ gremio imposuit, alendamq; commendauit. Hanc omnino ex se genitam illo demonstrauit argumēto, quod feritatem paternam imitaretur, cùm ludentium puerorum oculos infestis vnguibus peteret. Parentibus interfectis, illa quoq; parieti est illisa: ac ita nefandissima tota siboles, ac integra domus è medio sublata est.

L I V I A nata ex Germanico, & priore Agrippina, cuius fraude necatum veneno virum fuisse scriptores tradunt. Ex ea Tiberius alternatus adulterio ferebatur. Ideo despectus ab Imperatore Tiberio, matérq; ipsa tormentis, supplicioque affecta.

N E R O Germanici & Agrippinæ filius, frater C. Cæsar. Hunc vacum fratre Druso omnium criminationibus obnoxium reddidit, vad riaque

riaque fraude inductum, ut & concitaretur ad conuitia, & concitatus perderetur, accusauit Tiberius Cæsar per literas. Accusatus hostis in Insula Pontia fame periit.

D R V S V S item, sicut frater, ut predictum est, Tiberio criminante hostis iudicatus, in ima parte palatii fame necatus est.

T I B E R I V S C L A V D I V S, D R V S V S,
ex Druso Nerone fratre Tiberii Imperatoris, & Antonia minore, Iu-
lio Africano, & Fabio Africano Coss. Lugduni natus est. Vniuer-
sam penè pueritiam, & adolescentiam conflictatā habuit, ita ut animo
simul & corpore esset penè hebetiori. Vnde ab Antonia matre, sæpe
P O R T E N T V N H O M I N I S D I C E B A T V R, Q Y A S I A N A-
T V R A I N C H O A T V S, S E D N O N A B S O L V T V S F O-
R E T. Liberalibus artibus ab ætate prima haud mediocrem operam
dedit, Græcè doctus & Latinè quadraginta historiarum libros con-
scripsit. Cocciso, cùm percussores inquirerentur, metuens ne ad sup-
plicium raperetur, sese occultauit, deiformi latebra repertus, à militi-
bus extractus, ductusque ad palatium vrbis, Imperator creatus est,
Anno ætatis L. promittens singulis quaterna dena festertia. Et sic pri-
mus Cæsarum fidem militis præmio est pignoratus. Parentibus ac
maioribus suis aviæ & fratri, cunctisque propinquis diuinos hono-
res instituit, sacrificiaque in memoriam eorum, cum ludis & specta-
culis celebravit, honores sibi illatos spreuit, ac contempnit. In cunctis
tam ciuilem se gesit, ut breui spatio omnium in se fauorem & amo-
rem traheret. Priuatis tamen insidiis infestabatur, ac bellum ciuile con-
tra eum à furio Camillo Scriboniano Dalmatiæ Legato est motum,
quem etiam milites in Imperatorem elegerunt. verum intra quintum
diem oppressus est, legionibus, quæ sacramentum mutauerant in pœ-
nitent

nitentiam religione conuersis. Censuram deinde intermissam reuocauit, eāmq; gesit, in qua populi lasciuia seueris edictis increpuit. Ius laboriosè dixit. Expeditionē in Britāniā sumpli, quam cūm in deditionem receperisset, sexto demū mense reuersus in Vrbē triumphum egit pretiosissimū. Curam vrbis maximam habuit. Annona existente arctiore, ob assiduas sterilitates, commeatus hyberno tempore inuehendos cogitauit. Senatum suppleuit, famosos Senatu amouit, ob id **P A T E R S E N A T V S** dictus. Opera publica multa & magna extruxit. Aquam Claudiā Romā introduxit. Spectacula magnifica edidit. Ludos seculares fecit. Institutiones quasdam correxit, nouas sanxit: plerisq; indulgentissimus ac liberalissimus princeps. Tandem fraudē Agrippinæ veneno periit, ætatis Anno L X I I I I . Imperii x I I I I . Funeratus est solenni pompa Principum, & in Deorum numerum relatus. Vir, cuius forma dignitatem, autoritatēmque præse ferret, specie & canicie pulchra, corpore prolixo, nec exili, risu indecenti, spumante rictu, humentibus naribus, capite tremulo, ac valitudine semper graui. Conuitis plus nimio deditus, vini cibique appetentissimus, usque adeò, vt sæpe vomitu stomachum exonerare coheretur. Somni breuissimi, libidinis in foeminas profusissimæ, aleæ perquam studiosus, natura sæuus sanguinariusque, aliò qui timidus, & ad omnia pauidus.

I N C L A U D I I Numismatis altera parte est ædificium lapidis quadratis rudibus, duos arcus subleuatos continens, superiore parte in templi figuram extructum. In cuius medio est statua Imperatoris hastile manu tenens. Ante eum signum militare, cui Aquila imposita. Ex vtraque statuæ parte columnæ Tympanum sustinent. Inscriptio in medio ædificii talis est: **I M P . R E C E P T .** Aquæ Claudiæ introductum repræsentans.

F V I T A V T E M Aquæductus à Caligula inchoatus, sed à Claudio magnificè ex duobus fontibus coeruleo altero, ob colorem: altero Curtio in Vrbem inductus & perfectus. Opus omnium reliquorum Aquæductuum lögissimo interuallo splendidissimum. Omnes enim Romanos colles altitudine excedit. Vestigia eius in Auentino prope S. Priscam, & prope Næviam portam, quæ nunc **M A I O R I S** appellatur, in muro conspiuntur, canales, scilicet, saxei tres, alteri

alteri impositus, magnæ amplitudinis. In frontispicio eiusdem portæ titulus huiusmodi legitur: TIBERIVS CLAVDIVS DRVS F. CAESAR AVGUSTVS GERMANIVS, PONTIF. MAXIM. TRIBVNITIA POTESTATE XII. COS. V. IMPERATOR XXVII. PATER PATRIÆ, AQUAS, CLAVDIAM EX FONTIBVS, QVI VOCABANTVR CAERVLEVS ET CVRTIUS, A MILIARIO XXXXV. ITEM ANIENEM NOVAM A MILIARIO XII. IMPENSA SVA IN VRBEM PERDVENDAS CVRAVIT. Alii item Tituli de huius aquæductus restitutione leguntur, quos suo loco annotabimus. Atque in id opus Claudii erogata sunt Talentum sexaginta milia, cuius rationem cum putaret Budæus, Auri, ut vulgo loquimur, Millionem, ac CCCCLXXXV. milia & D. Coronatos efficeremus monuit.

DRVSVS patre Tiberio Nerone, matre Liuia Drusilla natus, frater Tiberii Imperatoris, pater Claudi Cesaris, missus in Germaniam, eam prouinciam domuit, collapsus equo fractoque crure inter Salam & Rhenum fluuios viator, oppetiit.

ANTON

ANTONIA MINOR , M. Antonii & Octaviae sororis Augusti, filia, Drusus' uxoris. Ex quo plures habuit liberos, tres tamen omnino reliquit, Germanicum, Lucillam, & Claudium Imperatorem.

ALIAM in Numismatibus inuenimus Antoniam, quam ob diuersam effigiem & inscriptionem adiicere voluimus. In cuius altera parte est sacerdos dextra simpullū tenens, cū inscriptione : T I B . C L A V D I U S   C A E S A R   A V G .   P .   M .   T R .   P .   I M P . Ex vtraque parte. S . C .

AEMILIA LEPIDA , Augusti proneptis , ex Paulo Aemilio Censoris filio, & Iulia nepte, Claudii adhuc adolescentis sponsa, sed quod pater eius in Augustum coniurauerat, à Claudio repudiata.

LIVIA MEDULLINA , cui cognomen & Camillæ erat, è genere antiquo Dictatoris Camilli nata, secunda Claudii sponsa, die nuptiis destinato, valetudine extincta.

PLAUTILLA HERCULANILLA , triumphali patre nata , oblidinum probra, & homicidii suspicionem, repudiata à Claudio , ex

d 3 quo

quo liberos habuit Drusum & Claudiam,

AELIA PETINA ex Tuberonum familia nata, patre consulari, ob leues offensas à Claudio repudiata, suscepta tamen prius ex ea Antonia.

VALERIA MESSALINA Barbatii Messalae consobrini sui filia, ob impudicitiam fagoissima Claudi vxor. Inter cætera vitia à C. Sylio Romanorum pulcherrimo nupta, nuptiisque Claudio in Hostiensi secessu, sacrificii gratia agente, celebratis, Narcissi liberti iussu, assidente matre lepida, à Tribuno transfixa est, superstitibus liberis Octavia, & Britannico.

IVLIA AGRIPPINA Claudi uxoris, & ex fratre Germanico neptis. Huius illecebris blandissimis, ac oculo in amorena pellectus Cladius subornauit apud Senatum, ut se cogarent ad ducendam eam vxorem, & ad incestas celebrandas nupias, cuius fraude postea perire.

BRITANICVS, primò Germanicus dictus, patre Claudio, ma-

tre:

tre Messalina xxii. Imperii die, inque secundo consulatu patris natus. Hunc parvulum militibus pro concione, manibus suis gestans, & plebi per spectacula gremio, aut ante se retinens, assiduè commendabat. Post obitum patris veneno à Nerone extintus est.

D R U S V S P O M P E I V S, Claudii & Plauciae Herculaniæ filius. Hunc puberem amisit, Pyro per lusum in sublime iactato, & hiatus excepto, strangulatum. Cui ante paucos dies mortis sue, filiam Seiam desponderat.

C L A U D I A ex Herculaniæ Claudia filia, ex liberto suo Botere concepta esse ferebatur: Quamuis ante quintum mensem diuortii nata aliq; coepit, ad matris tamen ianuam exposita, & nude abiecta est.

A N T O N I A M ex Petina Cn. Pompeio Magno, deinde Fausto Syllæ nobilissimis iuuenibus collocavit Claudio, quos postea non reiecit modo, sed interfici iussit.

D O M I T I V S N E R O C A E S A R ex Cn. Domitio Nerone & Agrippina Germanici filia, x viii. Calend. Ianuad 4 rias

IMAGINES

rias ex oriente Sole procreatus. Tam infelici genitura editus in lucem, vt gratulantibus amicis, pater Domitius, **N I H I L Q U I C Q Y A M,**
N I S I D E T E S T A B I L E I N P E R N I C I E M R E I P V B . E X S E ,
A T Q V E A G R I P P I N A P O S S E N A S C I , A P E R T E F A T E -
R E T V R . Trimulus patrem amisit. Apud Lepidam amitam sub duobus paedagogis saltatore & tonsore est educatus. Undecimo ætatis Anno à Claudio est adoptatus, Annæoq; Senecæ Senatori in disciplinam traditus. Mortuo Claudio decimoseptimo ætatis Anno, medio die ante Idus Octobris, egressus in publicum, pro palatii gradibus Imperator salutatus est, lecticæ impositus à militibus per castra in Curiam delatus, ubi & à patribus Imperator vocatus, multisq; honoribus est auctus. Hinc C. Claudium apertissimo funere laudavit, eumq; in Deorum numerum referri præcepit. Matri summam rerum commendauit. Primum quinquennium ita gessit, vt omnes Principes liberalitate, clemëtia, comitate, benevolentia superaret. Adeò ut Traianus dicere solitus sit: **P R O C V L D I S T A R E C V N C T O S P R I N -**
C I P E S A P R I M O Q V I N Q V E N N I O P R I N C I P A T V S N E R O -
N I S . G R A V I O R A V E C T I G A L I A A V T M I N V I T , A V T
A B O L E V I T . Et cum de supplicio cuiusdam capitis damnati ageretur, & vt subscriberet libello supplicii deputati admoneretur, chartam inuitus accipiens exclamauit: **Q V A M V E L L E M N E S C I R E L I -**
T E R A S . Quæ vox Senecam commouit, vt librum de clementia Neronis scriberet. In omnes ordines tam clemens ac benignus fuit, vt & salutantes ad se mitteret, & vicissim eos salutaret memoriter. Pravos mores emendauit, multas leges bonas tulit: sumptibus superfluis modum adhibuit. Ianum bis clausit, Consulatus quatuor gessit, nouam ædificiorum formam inuenit, utq; ante domus porticus essent, de quarum solariis incendia arcerentur, sumptibus suis extruxit. Propagandi augendiq; Imperii, neq; voluntate villa, neque spe motus est vñquäm. Pontum in prouinciae formam rededit. In Achaia Isthmum perfodere aggressus, irritus fuit conatus. Etsi autem multa cum honore ageret: mox tamen Imperatoriæ dignitatis oblitus, sese Musices studio ita addixit, vt in scenam prodire personatus concupierit, & in Theatro publicè cantauerit. Flagravit aurigandi & cytharizandi studio, adeò vt coronas ex Græcia agônibus, sibi oblatas, gratissimè reciperet. Reuersus è Græcia, triumphum agens, Romanum introiuit, in curru triumphali Augusti, coronatus & purpuratus. Paulatim pe-
 tulantium,

tulantiam, libidinem, luxuriam, auaritiam, crudelitatem aperuit & de-
texit, adeò, crepusculo pileatus vt obuios quoque verberaret, ac re-
pugnantes vulneraret, cloacisque immergeret, tabernas effringeret
& expilaret, ita vt sàpe illi periculum mortis immineret. Comeffatio-
nibus ita deditus, vt è medio die ad medium noctem epulas protra-
heret. Inter cœtus ganeorum, atq; scortorum nudus saltauit. Pueris
abusus, & nuptis. Virgini Vestali Rubriæ vim intulit. Sporum pue-
rum Eunuchum, ornamenti muliebribus excultum, ad se deferri iuf-
sit, & pro vxore habuit. Doriphorum libertum in coniugem accepit,
& maritum suum, cùm se mulierem effingeret, fecit. Agrippinâ ma-
trem incestauit. Per cuncta autem flagitia volutatus, nihil flagitii reli-
quit. Prodigalissimus & profusissimus tam donâdo, quâm ædifican-
do, vt iam egens & exhaustus, ad rapinas animum intèderet, sacrile-
giisque templo Deorum spoliaret, ac tum animum ad crudelitatem
conuertit. Britannicum secum coenantem præparato veneno, è me-
dio sustulit: matrem occidi iussit, eiisque cadauer intrepidus aspexit,
Lepidam amitam interfici curauit, eiisque bona diripuit. Multos pre-
tereâ affinitate coniunctos crudelissime interfecit. Senecam & Bur-
rum præceptores interemit, libertos, senes multos veneno sustulit,
nobilissimum quenq; exitio destinauit, conatus Senatorium ordinem
totum subuertere. Nec populo quidem ac mœnibus patriæ pepercit.
Vrbem ipsam incendit, causatus ædificiorum deformitatem, & vico-
rum flexuras, durauitque incendium sex diebus, & noctibus septem,
quod è turri Mecœniana prospiciens, Scenico habitu Troianum
incendium decantauit. Cùm iam Galli defecissent, duce Iulio Vindi-
ce, ac mox Hispaniæ, Duce Galba, collapsus animo, cùm iam inter
prandendum audisset Galbam salutatum Imperatorem ab exercitu,
mensam subuertit, ac semimortuus humi cecidit, utque resipuit, veste
decissa, aëtum de se pronuntiauit. Dehinc furibûdus in theatrum de-
scendit, meditatus vniuersum senatum per conuiua necare; despera-
tione tamen deterritus, expeditionem contra Gallos parauit. Variis
interim angustiis & cogitationibus molestabatur, crudelissimisque
somnia vexabatur. Venenum deinde ex aurea pixide sumes, fugam
moliebatur, & dum se ab omnibus derelictum videret, amicorumq;
fores conclusæ, nec quisquam repertus, qui eo rogante sibi ceruicem
amputaret, præceps procurrit, se Tiberi immersurus: sed à Phaonte
quodam liberto auocatus. At ybi audiuit se hostem à Senatu iudica-

tum,& ab Equitibus inquire, ferrum iugulo adegit , adiuuante trepidam manum impuro Eunicho Sporo, Anno ætatis xxxii. Imperii xiii.eo ipso die,quo vxorem Octauiam interemerat. Mors eius tantum gaudii publicè præbuit,vt plebs pileata tota discurreret vrbe. Statura fuit penè iusta, corpore maculoso & foedo, sufflauo capillo, vultu pulchro magis,quā venusto, oculis cæsiis,& hebetioribus,ceruice obesa,ventre projecto,gracilimis cruribus,valetudine prospera.

In huius Numismatis altera parte,Neronis triumphus talis representatur : Currus, cui variae imagines mulierum cythara ludentium, & saltatium quatuor equabus Hermaphroditis niueis trahitur. Curru Nero insidet ornatus pallio,coronatus corona olympica , cytharam manu tenens,de cuius collo pendet arcus,& pharetra. A dextro currus latere duo vexillares conspiciuntur, vexilla , quibus varia instrumenta Musica appendent,gestantes, cum inscriptione : A P O L I N I I N V I C T O G A E . A V G . Infrà scriptum, S. C.

De hoc triumpho Suetonius hæc tradit: Reuersus è Gracia Neapolim,quòd in ea primùm artē protulerat,albis equis introiit , disiecta parte muri,vt mos hieronicarum est. Simili modo Antium , inde Albanum,inde Romam. Sed & Romam eo curru , quo Augustus olim triumphauerat,& in veste purpurea, distinctaque stellis aureis chlamyde,coronamque capite gerens olympicam,dextra manu Pythiam,præente pompa cæterorum,cum titulis,vbi & quos,quo cantionum, quóue fabularum argumento vicisset : sequentibus currum ouantium ritu plausoribus,Augustianos,militésque se triumphi eius, clamatibus. Dehinc diruto circi maximi arcu,per velabrum forūmq; Palatum & Apollinē petiit. Incendi passim vieti-

mæ cæsæ, sparso per vias identidem croco, ingestæq;

aues,ac lemnisci & bellaria. Sacras coronas
in cubili circum lectos posuit. Item

statuas suas citharoedico ha-
bitu : qua nota etiam

num per-
cussit.

CN. DOMITIVS, Domitii Neronis, & Antoniae Maioris filius, pater Neronis, vir scelestissimus, omnique parte vitae detestabilis homicida. Siquidem Comes missus ad Orientem C. Cæsar is iuuenis, libertum suum, quod potare quantum iubebatur, recusaret, occidit. Puerum citatis iumentis haud ignarus obtrivit, Equiti cuidam Romano in medio foro oculum eruit. Perfidus, maiestatis quoque, adulteriorum, incestaque cum sorore Lepida reus factus, mutatione temporum evasit. Tandem Pyrgis, morbo aquæ intercutis decessit, sublato ex Agrippina filio Nerone.

AGRIPPINA Germanici & Agrippinæ filia, primò ex Cn. Domitio Aenobarbo filium Neronem habens, postea Claudio nupsit, & simul filium in adoptionem dedit. De qua suprà.

OCTAVIA Claudi Cæsar is, & Messalinæ filia. Hanc pater Neroni post matrimonium Agrippinæ despōdit: cuius consuetudinem citò aspernatus Nero, eamque s̄ape frustra strangulare meditatus dimisit, ut sterilem. Improbante diuortium populo, relegauit, primū in Campaniam, dehinc in insulam Pandateriam. Postea sub crimine

c 2 falsi

falsi adulterii mori iussa, vinculis restringitur, venæq; eius per omnes artus exoluuntur. Et quia pressus pauore sanguis tardius labebatur, feruidi balnei vapore necatur.

POPEA Sabina Titi Ollii filia, equiti Romano Crispino antè nupta, ex quo filium Crispinum generat, quem impuberem Nero occidit, pellex & adultera Neronis. Post diuortium tamen Octaviae, vnicè dilectam in uxorem duxit Nero: quam cōuitantem sibi iētu calcis occidit, suscepta priùs ex ea filia Augusta.

CLAUDIA AVGVSTA ex Nerone & Popea Sabina nata, intra quartum mensem admodum infans obiit.

STATILIA - MESSALINA Tauri bisconsul is, ac triumphalis abneptis. Qua, vt potiretur Nero, Atticum Vectium Consulem virum eius, in ipso honore trucidauit, sibique vxorem rapuit.

Cūm in isto Nerone omnis Cæsarum nobilis familia defecerit, operæ pretium mihi videtur hoc loco, Genealogiam Cæsarum arbore quadam subiungere: qua uno conspectu totum illud genus innotescat. Maior itaque scriptura consanguinitatem, Minor verò affinitatem significat.

L. CAESAR.

IVLIVS CAE-
SAR. Cornelia
vxor.
IVLIA FILIA.

IVLIA. M. Actius
maritus.
ACTIA. Octa-
uius maritus.

Liulia Drusilla
vxor Augusti
posterior.

AVGVSTVS.
Scribonia
vxor prior.

Marcellus
maritus.
OCTAVIA.
Antonius
alter maritus.

DRVSUS. TIBERIVS. IVLIA.
Antonia Octa-
uiæ filia. Julia Augusti. M. Agrippa
filia, vxor. maritus.

MARCELLVS. ANTONIA.

Drusus Au-
gusti priu-
gnus maritus
vt suprā.

CLAVDIVS.
GERMANICVS.
Octavia. BRITAN-
NICVS.

Agrippina neptis
Augusti.

DRVSUS. TIBERIVS.
Agrippina vxor.

IVLIA. AGRIPPINA.
CAIVS. LVCIVS. AGRIPPA.

CAIVS CA- NERO. DRVSUS. IVLIA. AGRIPPINA.
LIGVLA. Domitius maritus.

IVLIA. DRVSILLA.
NERO CAESAR
Tyrannus.

AGRIPPINA Germanici filia, oppido Vbiorum
fuit nata, à qua & deinde Agrippina colonia denomina-
tionem accepit.

S E R G I V S G A L B A ex patre Sergio Galba, & ma-
tre Numia Achaia ex nobilissima Sulpitiorum familia, Valerio Mes-
fala, & Cn. Lentulo Coss. i x. Calend. Februarii natus: in adolescen-
tia liberalibus disciplinis, & Iuri operam dedit. Honoribus ante legi-
timum tempus perfunctus est. Prætor ludos Florales exhibuit: dein-
de Prouinciae Lusitanæ præfuit. Mox per sex annos consulatum or-
dinarium gessit. Durus & seuerus in re militari. Veteranum, & tyro-
nem militem assiduis operibus exercens, seuerissimè eos tractauit,
adeò, vt communi prouerbio diceretur: DISCITE MILITES
MILITARE, GALBA EST, NON GETULVS. Deinde in
Africam extra sortem missus, biennio proconsulem egit: eam Pro-
uinciam moderatè rexit, intestinam dissensionem & barbarorum
tumultu inquietam, seueritate & iustitia coercuit. Ob res igitur stren-
uè in Africa, & olim in Germania gestas triumphalia ornamenta
acepit. Sacerdotium triplex inter quindecim viros sodalésq;, Titios
item Augustales cooptatus. Post hęc oblata est ei Taraconensis Hispa-
nia, quam octo annis vehementi acerbitate rexit. Postea parum sub-
missius se gerens, in desidiam & socrdiam paullatim est conuersus,
ne quid materię Neroni præberet. Cùm vero Julius Vindex, qui Gal-
liis præfuerat, & à Nerone primus defecerat, eum saepius literis ad-
hortaretur, vt se humano generi assertorem, ducenque accommoda-
ret, quoniam Auguriis, & fatidicis carminibus significaretur, ex Hi-
spania Imperatorem proditurum, non diu cunctatus, conditionem
suscepit: cum neces damnatorum à Nerone pro Tribunali, cum de-
ploratione status temporum, militibus pronuntiasset. A quibus cùm
salutatus esset Imperator, Legatum se Senatus & Populi Romani
professus est. Et vt ostenderet Senatorias se partes sequi, quosdam
elegit ex primoribus, qui apud illum essent Senatus loco, legionésq;

&

& auxilia super exercitum veterem conscripsit, singulos obtestatus, vt communem causam iuarent: licet propè ex inopinato cuncta turbata essent, quòd quidam pœnitentia ducti, alienati sunt, & non nulli à Liberto Neronis ad fraudem præparati, penè occidissent Galbam. Accessit ad tanta discrimina mors Vindicis, qua maximè consternatus, destitutóq; similis, non multùm absfuit, quin vitæ renuntiaret. Interim ab Vrbe nuntii veniunt Neronis mortem significantes, quibus recreatus, Cæsaris appellationem assumpit. Paudatus, militariibúsque ornamentiis induitus, iter ingressus est. Oratores Senatus circa Narbonam vrbem Gallicam, eum offendentes, hilariter salutauerunt, rogaueruntque, vt se voluntarium desideranti populo ostenderet. Cum verò sauitiæ eius ac auaritiæ præcessisset fama, quòd ciuitates quasdam Hispaniarum Galliarumque grauioribus tributis oppressisset, non admodum gratus fuit eius in vrbem aduetus. Quanquam autem multa documenta egregii principis daret, nequaquam tamen erat grata. Quia trium amicorum regebatur iudicio, quibus se abutendum tradidit, vt vix sibiipſi cōstaret, modò acerbior parciorq;, modò remissior ac negligentior, quam conueniret Principi electo, atque illius ætati. Quodam viros illustres Senatorii, ac Equestris ordinis inauditos suspicione minima condemnauit. Raro libertatem in ciues Romanos exhibuit. Beneficia à Cæsaribus data, iudicibus eripuit. Liberalitates Cæsarum pristinas sustulit, ac libertis suis addidit: quibus etiam, vt gratificaretur, vectigalia, immunitates, pœnas innocentium & impunitatem noxiорum condonauit. Hinc propè vniuersis ordinibus offensus, apud milites verò præcipua flagrabat inuidia, quos nulla largitione donauit, sed inanu spe decipiebat. Et ob id rupere fidem, sacramentum militare reiuentes, Imperatorēmque in Hispania factum palam displicere conclamabant. Conspiracye igitur facta ad lacum Curtium, in foro Romano trucidatus est. Caput eius à milite gregario amputatum, ad Othonem delatum est, qui cum ludibrio circumferendum lixis calonibúsque donauit. Truncum corpus ab Argio dispensatore in hortis eius Aureliae via sepulti est. Sic periiit tertio & septuagesimo ætatis Anno, Imperii mëse septimo. Vir iusta statuæ, capitis calui, & cæruleis oculis, adunco naso, qui in vniuerso corpore morbo articulari conflictabatur: homo cibo & potu, & libidinis præpostera luxuriosissimus, famæ nec iniuriosus, nec vendicator, pecuniæ alienæ nō appetens, suæ parcus, publicæ auarus.

IN ALTERA Numismatis parte est Imperator thoracevariis
ornamentis expolito, & paludamento induitus : stat in suggestu con-
cionaturus militibus. A tergo illius est Tribunus militum loricatus
& paludatus. Ante eum legio militum loricatorum, & scutatorum,
quorū vñus Aquilam, alijs Labarū signa militaria, alijs verò equum
Imperatoris tenet, cum inscriptione; FIDES MILITVM. S. C.

S E R G I V S G A L B A S V L P I T I V S, pater Sergii Galbae Im-
peratoris, breui corpore, atque etiam gibber, modicæque in dicendo
facultatis, vir consularis, causas industriè actitauit. Vxores habuit
Numiam Achaiam, & Liuiam Ocellinam diuitem admodum, & pul-
chram, à qua tamen nobilitatis causa appetitus vltro existimatur, &
aliquantò enixius, postquam subinde instanti vitium corporis secre-
tò, posita veste, detexit, ne quasi gnaram fallere videretur.

N U M I A A C H A I A neptis Catuli, proneptisque L. Mummi
Achaici, qui Corinthum excidit. Ex hac C. & Sergium Imperatorem
procreauit Galba. Maior Caius attritis facultatibus, Vrbe cessit, pro-
hibitusque à Tiberio sortiri anno suo Proconsulatum, voluntaria
morte obiit.

LEPIDA

L E P I D A Galbae Imperatoris vxor, ex qua duos suscepit filios: qua mortua remansit in coelabatu, neque solicitari vlla conditione amplius potuit, aliam vt duceret.

P I S O F R V G I L I C I N I A N V S, ex M. Crasso & Scribonia genitus, generosus, egregius, & prudens iuuenis. Hunc Galba in castra perducens, pro concione adoptauit. Postea cum patre Galba, aliisque compluribus trucidatus.

M. SYLVIUS OTHO, L. Syluio Othonem patre, & Albia Terentia matre, quarto Calend. Maii, Camillo Aruntio, & Domitio Aenobarbo Coss. natus est. A prima ætate prodigus, ac procax, adeò, vt sepe multis flagris à patre afficeretur, noctu vagans, obuios quoque verberabat. Mortuo iam patre, Libertinam Aulicomamum anum ac penè decrepitam dilexit, vt per hanc insinuaretur Neroni, cui mox cognitus, pergratus erat, in tantum, vt omnium consiliorum, atque secretorum particeps fuerit. A Nerone deinde legatus in Lusitaniam missus, prouinciam decem annis, summa moderatione, ac singulare abstinentia administravit. Deficiente à Nerone Galba, Otho primus ex Ducibus ad Galbae partes accessit, & quantum

f tum

tum auri argentique habebat in poculis, argentario id omne dedit, vt inde numi fierent, quos ministris Galbae viritum diuidebat. Fecitque cum Galba longo tempore iter, qui etiam iandudum spem Imperii conceperat. Animos militum omni obsequio deuinciebat, & beneficio conciliabat, vt palam omnes praedicarent, hunc solum successione Imperii dignum. Sperabat etiam a Galba adoptionem, sed frustratus sua spe, ad vim conuersus, conspiracyem iniit. Duobus itaque commissa est huc prouincia, Proculo Tesserario Spiculatori, & Veturio Optioni, quos pretio & promissis onerauit, data pecunia ad perdendos plurium animos. Et hi duo manipulares Imperium Populi Romani suscepere transferendum, & transtulerunt. Nam Otho etsi in coena Galbam in Palatio destinasset aggrediendum, distulit tamen in sextum Pisonis adoptionis diem, ac praesens Galbae sacrificanti, cum Aruspis verba audisset, se inuisere antiquas aedes simulans, quas architectus iam inspexerat, abiit. Et in castra delatus, Imperator est passim ab omnibus salutatus, quibus vicissim est pollicitus omnia, se tantum habiturum id, quod sibi reliquissent. Exactoq; per scelera die, Senatum est ingressus, quasi raptus de publico, & suscipere Imperium vi coactus, gesturusque communi omnium arbitrio, palatum petit, multis honoratus gratulantiū adulantiumq; blanditiis. Decreti ei Tribunitia potestas, & nomen Augusti, & omnes principum honores. A plebe appellatus est Nero, quod nomen non recusauit. Interim exercitus Germanicus, facta coniuratione contra Othonem, Vitellium in castris Imperatore eligunt. Quod vt comperit, autor Senati fuit mittenda legationis, quae doceat electum iam principem, horteturque ad quietem & concordiam. Otho etiam per internuntios, ac literas consortem Imperii, generumque se Vitellio obtulit, sed aduersis diis atque auspiciis, expeditionem inchoauit, ac bellum ciuile molitus est. Tribus leuibus praeliis contra Vitellianos congressus, victor extitit. Quarto apud Bebryacum fraude superatus est: cum spe colloquii facta, quasi ad conditionem pacis militibus eductis, ex improuiso, atq; in ipsa consultatione circumuenitur. vnde tædio ciuilis belli, non desperatione, quando integræ legiones ex Dalmatia expectabantur, & Pannonia & Moesia, mortem meditatur: Fratrem, fratrisq; filium, & singulos amicorum cohortatus, vt sibi quisque pro facultate consuleret, pecuniisque suis domesticis diuisis, pugione, quem puluino subdiderat, se

vno

vno i^{ctu} infra leuem maxillam interfecit, Aetatis anno **xxxviii**. Imperii die **x c v.** apud V^elternam funeratus. Adeo charus militibus, vt multi haud procūl à rogo sibiipsis manus iⁿferrent, multi p^ræ dolore armis inter se ad internicionem c^current. Vir modicæ statutæ, & malè pedatus, calu^sque, galericulo capitii propter raritatem capillorum adaptato, & annexo. Munditarum penè muliebrium, & imberbis, cui minime tam virilis mors & Romana conueniebat.

Numisma æreum huius Imperatoris vidi: in cuius altera parte ara conspicitur, cui Imperator togatus adstat, ab altera parte aræ est Tribunus militum loricatus & paludatus, iungens in ara dextram cum Imperatore. A tergo Tribuni alii sunt milites loricati gerentes signa militaria, cum inscriptione: **C O N C O R D I A M I L I T V M**, infra subscriptum, S. C.

L. O T H O, M. Syluio Othon patre, qui ex familia vetere & honorata atque ex principibus Hetruriæ originem traxit, natus, pater Othonis Imperatoris, Tiberio principi non absimilis, per gratiam Liuiæ Augustæ, in cuius domo creuerat, Senator est factus, nec Prætor^r gradum excessit. Vrbanos honores, Proconsulatum Afri-^cæ, & extraordinaria Imperia seuerissimè administrauit, ita vt à Senatu prosecutus sit magno honore, & Statua in Palatio sit ei posita.

A L B I A T E R E N T I A, foemina splendidissima, vxor L. Othonis. Ex quo duos tulit filios, L. Titianum, & Minorem M. Othonem Imperatorem, & filiam, quam nondum nubilem Druso Germanico filio despondit.

A V L V S V I T E L L I V S, ex L. Vitellio clarissimo viro, & Sextilia probatissima, nec ignobili foemina, VIII. Calend. Octobris, Druso & Norbano Coss. prognatus. Primam ætatem apud Tiberiana scorta Capreis egit, & ipse perpetuo Spintriæ cognomine est notatus. Dehinc omnibus probris contaminatus, in aula præcipuum obtinuit locum, & Caio per aurigandi, Claudio per aleæ studium Neroni per citharcedos & Musicæ certamina factus familiaris, quorum principum fauore, non solùm honoribus, verùm etiam sacerdotiis amplissimis auctus, Proconsulatum Africæ obtinuit, in qua singularem innocentiam præstítit, biennio continuato, cùm fratri succedenti legatus fuisse. Dehinc operum publicorum curam habuit. In quo dona & ornamenta templorum surripuisse, & commutasse quædam, próq; auro & argento, stagnum & auri-chalcum supposuisse ferebatur. Postea illi à Galba Germania prouincia, præter multorum opinionem est tradita. Ad quam cùm peruenisset, ab exercitu perbenignè acceptus est, quippe cuius prodigalitas omnibus esset quàm notissima, & in dies nouis experimentis auxerat. Comem, blandum, benignum, & supra modum facilem omnibus se exhibuit. Vnde vix mense transacto nulla habita temporis ratione, vespere subito à militibus è cubiculo raptus, ita vt erat in veste domestica, cùm cibi esset, vinique meridiani plenus, Primùm à Fabio Valente, ynius legionis Duce Imperator est salutatus. Assensit & voluntati militum. Cognomen Germanici delatum ab vniuersis, cupidè recepit: Augusti distulit, Cæsaris recusauit perpetuò. In colonia Agrippina à militibus per celeberrimos vicos circumlatus, Imperator ab utriusq; legionibus Germaniæ vocatus est. Paulò post, cùm ei Galbae cædes ei annuntiata esset, pacatis Germanicis rebus, copias est partitus, & aduersus Othonem exercitum parauit. Cùm autem

autem Othonis audisset mortem, Prætorianos exautoratos, iussit arma tradere Tribunis, quicq; ob cædem Galbae munera poscebant, iussit, vt interficerentur, vt summi ac probi principis spem præ se ferret. Prius quam in urbem veniret, in ciuitatibus omnibus ac villis, more triumphantis, circumlatus, in fluminibus, delicatissimis nauigijs vsus, profulsiſſimos vndique apparatus fecit, nulla disciplina militem petulantem coercens, licet rapinas, verbera, plagas indiscriminatim in obuios quosq; sine delectu exerceret. Adeò apud illum erant omnia indisposita, temulenta peruigiliis & bacchanalibus, quam disciplinæ & castris promptiora: videns campos, quibus pugnatum, cædem detestabili voce confirmauit: OPTIME OLERE OCCISVM HOS TEM. Die Alliensi infausto Pontificatum maximum in se recepit. Magistratus, qui quotannis creari solent, in decem annos distulit. Tum in medio campi Martii Neroni inferias dedit, adhibitis sacerdotibus. At cum arbitrio histrionum & aurigarum gubernaretur, & horum consilio Imperium administraret, pronus erat ad necem, vario genere fraudis nobiliores consodales suos in societatem Imperii vocatos occidit, Mathematicos omnes tota Italia submouit, in plebeios passim desævit: luxuriæ, libidini, delitiis, & gulæ ita deditus, vt ventri omnem operam dare genitus videretur. Epulas ferè quotidie quater sumebat, cibis exquisitissimis vsus, & esculentis delicatioribus, quæ non nisi summis maximisque impensis è remotioribus locis, atque æquoribus comparari poterant. Impestiua etiam ac tam sordida guæ fuit, vt ne in sacrificio quidem sibi temperarit, quin inter altaria farra penè rapta è foco maderet. Helluantem illum Imperatorem Mœfiarum & Pannoniæ exercitus, tum Iudaicus ac Syriacus destituerunt octauo Imperii mense, & pars in absentis, pars in præsentis Vespasiani verba iurarunt. Hoc vbi intellexit, militum omnium beneuolentiam studuit retinere, omnia largiens sine modo & mensura, blandimentisq; vsus est erga milites Imperioriæ dignitatis indecentibus. Sed cum vrgeret hostis terra, mariq; L. Vitellium fratrem cum exercitu misit, qui apud Cremona superatus est. Reliqui Vitelliani duces in partes Vespaliani transierunt. Vitellius destitutus ab omnibus, scro concordiam petebat. Igitur sibi metuens cum duobus comitibus pistore & coquo, in latebras fugit: tandem cum hostilis exercitus irrupisset in urbem, qui omnia rimaretur, è latebra extractus, cognitus, ligatis post tergum manibus, iniecto ceruicibus laqueo, lacerata veste,

seminudus in forum trahitur, mucrone sub mentum posito, ut visendam præberet faciem, reducta coma à capite ceu noxxii solent, licet magna cum instâta carcere peteret, quod Vespasianus in Urbem veniret, multis comitantibus & increpantibus, deformi facie: quibusdam cœno & stercoribus incessantibus, aliis incendiarium, helluonem, aliis ebriosum vociferantibus: quibus libera voce respondit, s E T A M E N I M P E R A T O R E M E S S E . Ad Gemonias scalas rapptus, infinitis vulneribus cœsus, periit, & inde vno tractus, in Tyberim proiectus, Anno aetatis L V I I . Imperii mense octauo. Vir enormi proceritate, facie rubida, plerunque ex vinolentia, ventre obeso.

In huius Numismate duæ sunt muliebres statuæ, quarum quæ ad dextrum latus est, seminuda appetat, dextra tenens hastile, sinistra cornucopiæ, pede sinistro calcans galeam. Quæ vero ad sinistrum, galatea, & cristata est, sinistra hastile, dextra sceptrum gerens, ocreata etiam ad suras usque, dextro pede testudinem premens. Inscriptio talis est: HONOS ET VIRTUS.

L. VITELLIVS, Ex consulatu Syriæ præpositus, Arthabanum Parthorum regem summis artibus, non modo ad colloquium suum, sed etiam ad veneranda legionum signa pellexit. Mox cum Claudio principe duos insuper ordinarios consulatus, censorumq; gesit. Curram quoq; Imperii sustinuit, absente eo, expeditione Britannica. Vir innocens & industrius, sed amore Libertinæ infamis, cuius saluis melle commisit, pro remedio faucium & arteriarum utebatur. Item miri in adulando ingenii, qui C. Cœsarem adorari, ut Deum, instituit.

SEX TILA fœmina probatissima, vxor L. Vitellii, ex quo duos suscepit filios, quos ambos pater, antè, quām decessisset paralysi, vidit Consules.

L. VITELL.

L. VITELLIVS, ex L. Vitellio, & Sextilia natus, frater Auli Vitellii Imperatoris, missus contra exercitum Vespasiani, apud Cremonam superatus est.

PETRONIAM Consularis viri filiam vxorem habuit Vitellius, ex qua filium Petronium altero oculo captum procreauit. Hunc hæredem sub conditione à matre institutum, si de patris potestate existet, manumisit, breuiq; ut creditum est, interemit, insimulatum paricidii, quasi paratum ad scelus venenum habuisset.

GALERIAM FUNDANAM Prætorio patre natam, Petronia priore coniuge mortua, in vxorem duxit Vitellius, ex qua liberos utriusque sexus tulit, sed marem titubantia oris, propè mutum & elinguem.

FLAVIVS VESPASIANVS ex antiqua Flaviorum gente, Sabini & Pollæ filius x v. Cal. Decembris, Q. Sulpitio Camerino, C. Poppæo Cos. natus est in Samniis ultra Reate: ab avia paterna educatus, quam mirū in modum amauit. Sumpta virili toga, cùm iam frater illius Senator esset, à matre vix cōtumeliis cōpellī potuit, vt Senatoriā dignitatē peteret, quam veluti molestiarū & difficultatum plenam recusauit. Tum Tribunus militū in Thracia, Quæstor in Creta & Cyrenis, pōst Aedilis factus. Prætor sub C. Caligula pro eius victoria Germanicā ludos edidit. Sub Claudio principe Legatus legionis in Germaniam est missus, & in Britanniam translatus, tricies & bis cum hoste confligit. Viginti oppida, & insulam Vectem Britanniæ proximam, Imperio Romano adiecit. Quare triumphalia ornamenta, duplex Sacerdotiū, Consulatum & Proconsulatum meruit. Dehinc ei Provincia Iudaica oblata, in qua cùm tribus legionibus, bellum Iudaicum administrabat. Cùm enim Florus procurator Iudææ, auaritia, & immanitate bellum inflammasset, impulissētq; Iudeos contra Romanos arma ut capeſſerent: útq; hic motus compri-meretur, cùm ampliore exercitu missus est in Iudæam Vespasianus, dux strenuus, & singularis industriæ, qui acceptis ad copias duabus legionibus, & alariis militibus multis, cùm filio maiore Tito, castiga-ta caſtrorum disciplina, ciuitates Iudææ in se conuertit, multisq; præliis Imperatorem strenuum se exhibuit. Othonè & Vitellio de prin-cipatu certantibus, in spem Imperii venit, quandoquidem & somnia & oracula futuri Imperii acceperat. Quin & Iosephus Dux Belli Iudæorum captus, à Romanis iam interficiendus, mortem Neronis prænuntiat Vespasiano, etumq; futurum Cæfarem cum filio. Pluribus Auguriis Imperium Vespasiani denuntiantibus, nihil tamen attenta-vit, donec sui milites & amici ipsum instantissimè extimularent ac per-

perurgerent, quibus tamen se indignum esse respondens, ciuilia detestatus bella, reluctatatem illum, ut capessat Imperium cogunt. Quinto igitur Idus Iulii, exercitus Iudaicus iurauit, cum iam Cal. Iul. Tiberius Alexander Praefectus Aegypti, legiones in Vespasiani verba adegit, & cum omnes legionum Praefecti & legati, quem Imperatorem crearent, Vespasiano magis idoneum inuenirent nullum. Præmissis itaq; in Italiam copiis, ipse Alexandriam traiecit, ut claustra Aegypti obtineret. Hic quidem de firmitate Imperii capturus auspiciu, ædem Serapidis, submotis omnibus, solus ingressus, quendam oculis orbatum inspunctione sua, ac dum calcaret alterum debili crure claudum, pristinæ sanitati restituit. Paulò post aduenere literæ, fusas apud Cremonam Vitellii copias, ipsum in vrbe interemptum nuntiantes. In urbem igitur reuersus Vespasianus, nihil clariss, aut melius esse duxit, quæ propè afflictam vacillantemq; Rempub. stabilire & ornare: militum licentiam ad nimiam audaciam progressam reprimere: Prouincias & Ciuitates, seditione agentes coercere: disciplinam militarem nimis licentiosam corrigere: in prauos animaduertere. Deinde cum Tito filio de Iudea nobilissimum egit triumphum. Tum Achaiam, Rhodum, Lyciam, Byzantium, Samum insulam libertate adempta, Thraciam, Ciliciam, & Comagenem ditionis regiæ, vsq; ad id tempus, in prouinciarum formam redegit. Cappadociæ ob assiduas Barbarorum incursions, legiones consularemq; rectorem imposuit: Vrbem veteribus incendiis & ruinis deformem, nouis ædificiis reparauit: Capitolium incensum redintegravit: condidit & amphiteatrum media Vrbe, instrumentum vetustissimum Imperii, quo continebantur penè ab Vrbis exordio Senatus-consulta, plebiscita, de societate & foedere, ac priuilegio cuicunque concessit, confecit. Post triumphum & Imperii Romani firmissimum statum, templum Pacis extruxit: Ordines senatorium & equestrem, ciuilibus bellis exhaustos, suppleuit, ac refecit. Lites ob tumultuosa tempora pullulantes miro ingenio soluit. In aliis omnibus clemens & modeftus, adeò, ut tribunitiam potestatē, quæ pars maxima regalis erat speciei, & Patris patriæ serò appellationem receperit. Singulare etiam in illo erat inimicitias obliuisci. Nullius cæde vñquam lætatus est: quinimò & iustis suppliciis sape ingemauit, sape illacrymauit. Sola cupiditate pecuniae merito culpatus. Vectigalia enim vetera sub Galba omissa reuocauit, atque noua & grauiora addidit.

Prouinciis tributa auxit, & duplicauit. Negotiationes etiam priuatas exercuit. Reos & procuratores locupletiores condemnauit. ob id quidam natura cupidum, quidam necessitate ob inopiam aerarii, & cladis vrbium, quas egregio cultu omnes renouauit, impulsu scribunt. Rhetoribus atque Poëtis primum è fisco annua salario constituit. Nec minùs in alios artifices liberalis, utpote qui Colossi refectorem, à quo Colossus c v i i. pedum altitudinis erexitur est, munere Imperorio donauit. Ludos, spectacula edidit, conuiua celebravit honorifica, & plurima. Dicaculus, & penè scurrilis, pluribúsq; facetiis satis tempestiuè & falsè vsus, vt in periculo etiam mortis, iocis non abstinuerit. Profluvio autem ventris laborans, extinctus est, Aetatis anno l x i x. Imperii x. Vir staturæ quadratae, membrisque compactis, & firmis, & valetudinis prosperrimæ, quam abstinentia & fricatione fouebat. Et qui militia acer, agmen anteire, locum castris capere, noctu diuīque consilio, ac si res posceret, manu obniti hostibus solebat, cibo fortuito, veste habituque vix à gregario milite discrepans.

Nunisma Vespasianus fecit, in quo Imperator ipse curru triumphali, qui quatuor equis trahitur, cum filio Tito insidet. Currum præcedunt milites, spolia templi Hierosolymitani ferentes cum inscriptione: TRIVMPHVS DE IUDAIS. & S. C.

Quia hic Triumphus Vespasiani fuit illustris & splendidus, eius descriptionem ex Iosepho ascribere voluimus: Communem Triumphum ob res gestas agere statuerunt, quamuis vtrisque Senatus proprium decreuisset. Prædicto autem die, quo futura erat pompa victoriæ, nemo ex tam infinita ciuitatis multitudine domi remansit. Omnes autem, cùm prodissent loca, vbi tantum stare possent, præuenirunt, quanta spectaturis sufficerent, Imperatoribus relicto necessario transitu. Cuncta verò pars militaris ante lucē per turmas, atq; ordines progressa est cum rectoribus suis, & circa ostia constituta non palati superioris, sed prope Isidis templum (ibi enim principes nocte illa quiescebant) prima iam aurora incipiente procedunt Vespasianus & Titus, lauro coronati, amicti verò patria veste purpurea, & ad Octauianas ambulationes transeunt. Ibi enim Senatus, & Ducum proceres, & honorati Equites, eorum præstolabantur aduentum. Tribunal autem ante porticus factum erat, sellæq; eburneæ in eo præparatae. Quò cùm ascendissent, considerunt: Statimq; eos militaris fauor

uor exceptit, multis virtutum testimoniis prædicatis. Illi autem inermes erant in veste serica, Laureis coronati. Perceptis autem laudibus eorum, Vespasianus, cùm dicere adhuc vellent, silentii signum dedit, magnáque omnium quiete facta surrexit, & magnam partem capitis adopertus, solemnia vota celebrauit, idémque Titus fecit. Perfectis autem votis Vespasianus, in commune omnes breuiter allocutus, milites quidem ad prandium, quod illis ex more ab Imperatore parari solet, dimittit: ipse verò ad portam recedit, quæ ab eo, quòd per illam semper triumphorum pompa ducitur, nomen accepit: ubi & cibum priùs capiebant, & triumphalibus vestibus amicti, Diis ad portam collocatis, cæsa hostia, inter spectacula transeuntes, triumphum ducebant, vt multitudini facilior præberetur aspectus. Pro merito autem narrari multitudo illorum spectaculorum & magnificentia non potest in omnibus, quæ quisq; excogitauerit, vel artium factis, vel diuinarum operibus, vel naturæ nouitate. Nam penè quæcunq; hominibus, qui vsquā sunt fortunati, paulatim quæsita sunt, aliis alia mirabilia, atq; magnifica, hęc vniuersa illa die Romani Imperii magnitudinem probauerūt. Etenim argenti auriq;, nec nō & eboris, & in omni genere specierum sive opum multitudinē, non vt in pompā ferri cerneresset, sed vt ita dixerim, omnia fluere, & alias quidem vestes ex rarissimi generis purpura portari, alias diligentissima pictura variatas arte babylonica. Gemmæ autem clarissimē tam multe, aliæ coronis aureis, aliæ aliis operibus inclusæ traductæ sunt, vt appareret frustrà nos earum vsquā rerum esse aliquid suspicari. Ferebātur autem simulacrum singula, quę illi Deos habēt, & magnitudine mirabili, & arte non defunctoriè facta, horumq; nihil non ex pretiosa materia. Quin & animaliū diuersa genera producebantur, propriis ornamentiis induita. Erat autem etiam quę singula portaret magna hominum multitudo, purpureis vestibus, atque inauratis ornata. Ipsi etiam, qui ad pompam fuerant ab illa turba discreti, præcipua & mirabili ornamētorum magnificentia culti erant. Insuper his, ne captiuorum quidem vulgus inornatum videres, sed varietas & pulchritudo vestium, natam ex fatigatione corporum deformitatem, oculis subtrahebat. Maximè autem stupor erat machinarum, quæ portabantur, sive pigmatum fabricatio, pro quorum magnitudine timendum viribus portantium occurrentes putabāt. Multa enim in tertium nidum vndiquaq; surgebant, & magnificentia fabricæ cum admiratione delectabat, multis aurata

IMAGINES

52

veste circundatis, cùm aurum præterea factum, & non factum esset affixum. Multis autem imitationibus bellum aliter in alias diuisum machinas, certam sui faciem ostendebat. Erat enim cernere vastari quandam fortissimam terram, totas verò interfici acies hostium, & alios fugere, alios captiuos duci, murósque excellenti magnitudine machinis dirui, & castellorum consendi munimina, & populos ante mœnia ciuitatis disturbari, exercitumq; intra muros diffundi, cædisque omnia loca plena, & eorum, qui manu resistere non poterant, preces, ignémq; templis immissum, incendiūunque super domos, & post multam vastationem eversionemque, atq; amnem tristitia defluentem, non in arua culta, neque in hominum, vel pecorum potum, sed per terram ex omni parte flagrantem. Hæc enim Iudæos esse passos, ipsi experti sunt. Ars autem & confectorum operum magnitudo, nescientibus adhuc fieri presentibus ostendebatur. Erat autem per singula pigmata captæ ciuitatis Dux, ita vt captus fuerat, ordinatus. Multæ autem naues sequebantur. Spolia verò alia passim fermentabuntur. Eminebant autem eorum, quæ apud Hierosolymam in templo reperta sunt, mensa aurea ponderis talenti magni, & candelabrum similiter auro factum, sed opere commutato ab usus nostri consuetudine. Nam media quidem columnæ basi hærebat, tenues autem ab ea cannulæ, producebantur, formatae ad similitudinem fuscinulæ, & ad summum quoque in lychni specie fabricatum. Erant autem numero septem, septimi diei, qui apud Iudæos est festus, indicantes honorem. Post hæc portabatur Rex Iudæorū, nobilissimum spolium. Inde transibant plurimi victoriæ simulacra portantes, omnia ex auro & ebore facta. Post quæ Vespasianus prior ibat, & Titus deinde sequebatur. Domitianus autem adequitabat ipse quoq; adornatus pulcherrime, dignusque spectari. Pompæ autem finis fuit ad Capitolini Iouis templum. Quò postquam ventum est, constiterunt. Erat enim vetus mos patrius, operiri donec ducis hostium mortem quispiam nuntiaret. Postquam igitur cum finem vitæ habere nuntiatum est, omniumq;

fauor secutus est, tunc hostias immolarent, hisq; omnibus secundò per vota solennia celebratis,

in palatium recesserunt.

TITVS

TITVS FLAVIVS SABINVS, patre munice Reatino natus, pater Vespasiani Imperatoris, expers militiae, publicum quadragesimæ in Asia egit. Postea fœnus apud Heluetios exercuit, ibiq; diem obiit, superstitibus vxore Vespasia Polla, & duobus ex ea liberis: quorum maior Sabinus ad præfecturam vrbis, minor Vespasianus ad principatum usque processit.

VESPASIA POLLA, mater Imperatoris Vespasiani, honesto genere, patre Vespasio Polione, ter Tribuno militum, Præfatoque castrorum nata, cuius patria Nursia fuit, locūq; non procul à Nursia in monte summo eius nomine appellatus, Vespasia, ubi Vespasiorum complura monimenta extant, magnum indicium splendoris familiæ, & vetustatis.

FLAVIA DOMICILLA Statilii Capellæ Equitis Romani filia, vxor Vespasiani Imperatoris, ex qua tres procreauit liberos, Titum, Domitianum & Domicillam. Ea defuncta Cenidem Antoniæ libertam adamauit, habuitq; penè iustæ vxoris loco.

DOMICILLA Vespasii Imperatoris ex Flavia Domicilla filia, quam adhuc priuatus amisit.

g 3 TITVS

TITVS VESPASIANVS, ex patre Vespasiano,& matre Flavia Domicilla natus est 111. Calend.Ianuarias, Anno, quo C.Caligula occisus est. Educatus in aula cum Britannico simul, ac paribus magistris & disciplinis, adeo usq; à pueris ei familiaiaris, vt de potionē venenata, qua Britannicus periit, bibens, graui morbo periclitaretur. Inerant puero plures animi dotes, quæ simul cum ætate creuerunt, forma scilicet egregia, robur decens in mediocri statutura, singularis memoria, docilitas ad omnes ferè tum belli, tum pacis s artes. Latinæ & Græcæ linguae, vel in orando vel poëmatis fingerendis promptus & facilis. In Musica admodum exercitatus, vt canere psalmeréque iucundè sciret. Scribere notis ita nouit, vt omnes velocitate præcelleret, & quæcunq; vidisset, chirographa imitaretur. Vbi adoledeuit Tribunus militum in Germania, & Britannia militauit, tanta fama in vtrisq; prouinciis, vt imaginibus & statuis donaretur. Post militaria stipendia in foro se exercuit. Quæstor factus meruit Praefecturam legionum in Iudæa, Tarichæam & Gamalam vrbes validissimas in potestatem suam redegit, in qua oppugnatione multa egregia & documenta strenui ducis edidit. Vespasianus tanta filii virtute laetus, cū acciperet Galbam Imperium asseditum, filium Titum ad gratulandum, causa officii, in urbem præmisit. Itaq; quaquà iter faceret Titus, omnes in sui admirationem conuertit. Vbi vero turbari in Urbe, rrurus cuncta sensit, rediit ex itinere atque ad patrem in Iudæam profectionis est. Sed vbi pater rerum potitus ad urbem contendit, Titus s ad perdomandum Iudæam relicitus, Hierosolymam crudeli oppugnatione, fame, ferro, flammag; confecit, Annóq; secundo principatus Vespasiani, v 111. die mensis Septembris, qua sibi nata est filia, ceppit, cùm quinques antè à barbaris Regibus, & à Pompeio magno capta esset. Deinde Romam reuersus, particeps & tutor Imperii factus, cuum

patre.

patre de Iudæis triumphum egit, Censurámq; gessit vnà. Et tribunitiæ potestatis, septémq; consulatum collega, summa concordia, Imperium Romanum cum patre gubernauit. Quoniam imperante adhuc patre (quod raro fieri solet) appellatus est Romæ Imperator, omniumq; officiorum curam in se recepit, patrisq; nomine & epistles & edicta conscripsit. Fuit autem suspecta in eo luxuria, quod ad medium noctem nonnunquam comedationes cum profulissimo quoq; familiarium protraheret, spadonum & exoletorum greges aleret, & Berenicen reginā amaret. Cupidus præterea rapinarum visus, quod sub patre venundedit in concionibus, & nundinasset, & à plerisq; Nero dictus, suspectus omnibus grauiter, si summam rerum attigisset. Sed hæc in melius conuersa, immortalem ei gloriam peperere. Nam vbi patriæ curam suscepit, incredibile est, quantum, quos imitabatur antecelluerit clementia, liberalitate, honorificentia, pecuniæ contemptu, omniumq; virtutum genere, ita, vt amor & delitiæ humani generis diceretur. Nam coniuia instituit, iucunda magis, quam profusa, amicos elegit potiores melioresq;, quibus & principes successores in Rep. post obitum eius vtebantur. Berenicen, quam ardenter amabat, domitis affectibus, in patriam remisit. Eneruatorum greges, ac delicatorum artifices, omnino à se remouit, adeò, vt onus Imperii mutatum ostenderet in temperantiam. Nulli ciuium quicquam ademit: abstinuit alieno. Cæteris vero desideriis, ita animos hominum occupauit, vt ne quem dimitteret sine spe, dicens: **N O N O P O R T E R E Q U E N Q V A M A S E R M O N E P R I N C I P I S T R I S T E M D I S C E D E R E.** Atque quodam die recordatus inter coenandum, quod nihil tota die cuiquam præstisisset, memorabilem illam, meritóque laudatam vocem edidit: **A M I C I , D I E M P E R - D I D I .** significaturus optimum thesaurum principum esse, fideles amicos, quibus esset quotidie impertienda opera. Magnificæ erat libertatis. Populum in primis vniuersum tanta per omnes occasiones comitate tractauit, vt gladiatorium munus ad spectantium ederet arbitrium, Amphitheatrum extrueret, thermas ædificaret, nauale prælium in veteri Naumachia exhiberet. Clementiæ vero ac mansuetudinis tantæ, vt Pontificatum acciperet ob hoc solum, vt puras à sanguine seruaret manus, ne cuiusquam necis aut autor, aut conscius esset. Tristia quædam sed fortuita sub eo acciderunt, vt conflagratio Vesuui montis, in Campania, incendium Romæ per triduum, toti-

démq; noctes, in quo Serapidis templum, etiam septa, Neptuni æddes, Thermæ Agrippæ, Pantheon, Diribitorium, Balbi theatrum, Pompei porticus, Octauiae domus cum bibliotheca, templum Louis Caapi-
tolini, cum ædibus, & facellis coniunctis conflagrарunt, pestilem ita
crudelissimæ. In quibus tamen aduersis parentis solicitudinem aatq;
affectum ostendit, & consolando & opitulando. Cùmque ita omni-
bus esset charus, eumque vulgo, P V B L I C A S D E L I T I A S
vocarent, febri correptus, in eodem, quo pater apud Sabinos aggro,
mortem obiit, Aetatis anno x l i i . Imperii i i . Philostratus ait 'Ti-
tum necatum à Domitio, veneno leporis marini propinati. Wix
credi potest, quantum luctus, Vrbi prouinciisque intulerit huius
mors, cùm totus Senatus circa vesperam, ipsius nuntiata morte:, in
Curiam irruit, quasi perpetuo custode orbatum terrarum orbem i de-
fleturus, tantisque ei gratias egit laudisque, quantas congesit nee vi-
uo quidem vñquam, & præsenti.

In huius Numismate Amphitheatrum appetet, à sinistra pæarte
Sextisolum, à dextra Meta, cum inscriptione: S. C.

Fuit autem Amphitheatrum, ædificium, cuius altissima moles: in-
ter Cælium montem, Palatinum & Esquilias pari propè dimensio-
ne assurgit, Tiburtino lapide, vndique forma ouata, altitudinis taentæ,
vt visio humana ad eius summitatem ægrè concendat. Fornicess ha-
buit quatuor, scilicet Doricum, Ionicum, Corinthiacum, & Compo-
situm, alterum alteri impositum. Tres inferiores in extremo columnis sustentantur: superioris pars pro muro est, fenestris aliquot lucem admittentibus. Est præterea circa eum locum fornicess, si-
cut in circis Porticus vnius structuræ, per quam sunt ingressuss, &
ascensus venientibus ad spectaculum, ita, vt nihil turbet ingredien-
tium & abeuntium iter. Et in singulis superioribus arcibus erant sta-
tuæ marmoreæ, cum incrustatione intrinsecus, & extrinsecus cum
signis. Extant adhuc in quibusdam fornicibus ornamenta ex gyphso.
Et sub tanto ædificio subsunt cloacæ, quibus pars molis sustentatur:
cuius cauea capiebat loca l. x x x v. milia. Et dum fiebant ludi, tota
ipsa cauea operiebatur linteis. Media cauea arena spargebatur, vt gla-
diatores & pugnantes aut inter se, aut cum feris firmius ac stabilius
pedibus consisterent, & labentes mollius caderent. Vnde arena, pro
cauea, sæpen numero ponitur.

ARRICIDIA TERTULLO patre equite Romano, sed præfecto quondam prætorianarum cohortium, nata, Titi Vespasiani vxor, quæ absque liberis decessit.

MARTIA FULVIA, splendidi generis foemina in locum Aricidiae à Tito accepta, cum qua suscepta priùs filia, diuortium fecit.

IULIAM, Titifiliam alteri in matrimonium collocatam, Domitianus patruus Tito viuo corrupit, mox patre & marito orbatam, ardentissimè palamque dilexit, coegeritque abortum facere, & sic vidua abortu periit.

DOMITIANVS Vespasiani Cæsar, & Domicillæ h filius

filius, frater Imperatoris Titi i x. Cal. Nouembris, patre consule est natus, per omnia patri & fratri dissimilis, ac Caligulae & Neromii similior: Peni ac luxui ita deditus, vt in iuuentute constupratus & corruptus diceretur. Pubertatis & primae adolescentie tempus, tanta iuino-pia, tantaque infamia gessit, vt nullum vas argenteum in vsu habuerit. Bello Vitelliano irrumpentibus militibus, cum Sabino patruo in Capitolium confugit, apudq; ædituum absconditus, latuit. Post Vitellium interfectum progressus, & Cæsar salutatus, honorem præturae urbanæ, cum potestate consulari accepit, ita vt Prætor dicereatur, cum tamen iurisdictionem Prætoriam transtulisset ad alterum Prætorem. Dominationem tam licenter exercuit, vt iam tum qualis futurus esset, ostenderet. Et ne fratre inferior videretur dignitate & operibus, expeditionem in Galliam & Germaniam tentauit, non necessariam, dissuadentibus amicis. Sellam patris & fratris, quoties prodierunt, lectica sequebatur. Triumpho Iudaico, equo albo comitatus est utrunq; modestiam pra se ferens. Pollicitationibus & donis variis solicitauit multos Reges, vt aduersus Alanos mitteretur. Defuncto patre, se fraudatum testamento publicè iactans, fratri Tito insidias struere est conatus. Cum iam mortuus esset, obliquis & crebris orationibus eum carpens, effterri iussit, & vnico consecrationis honore tantum dignatus. Ab initio moderatus, modestus, & grauis, clemenciam simulans: secretum sibi locum sumens, muscas captare, ac stylo peracuto configere solebat, vt quidam interroganti, essetne quis cum Cæfare, non absurdè responsum est, NE MVS CA QY IDEM. Circa administrationem Imperii aliquando se inconstantem præstitit, mistura inæquali vitiorum atque virtutum, donec virtutes in virtutia deflexit. Sumptuosisima spectacula edidit, Seculares ludos fecit. Instituit quinquennale certamen Capitolino Ioui, Musicum, Equestrum & Gymnicum. Fuitque autor Capitolinorum agōnum, per quos Annus magnus & lustrum diligenter seruabatur. Omnibus certaminibus præsedit habitu deorum vestitus, Germanicam gestans coronam, cum effigie Louis, & Iunonis, Minerueque. Erant enim hæc spectacula Ioui Capitoline dicata: qui & more Caligulae Dominum se, & Deum appellari iussit, arrogantiæ, & gloriae nimis immanisæ, & penè inauditæ, vtpote qui non modo sibi aureas argenteasq; statuas, & arcus triumphales constitui iussit: sed & assumpto nomine Germanici, Septembrem ac Decembrem menses à se denominauit.

Coing

Congiarium populo, epulum Senatui, Equitique dedit. Multa ædifica publica fecit. Ioui custodi ingens templum in Capitolio erexit, sequere in sinu Dei consecravit. Bibliothecas incendio assumptas, petitis vnde ex Alexandria exemplis, reparauit. Expeditiones quatuor habuit, non sine magna Reip. pernicie: Vnam aduersus Sarmatas, in qua Legio eius cum Duce interficta est: Alteram aduersus Cattos: Duas aduersus Dacos, à quibus Oppius Sabinus vir consularis, & Cornelius Fuscius præfectus cohortium prætorianarum, cum magnis copiis occisi sunt. De Dacis, Cattisq; duplē triumphum egit. De Sarmatis solam Lauream usurpauit, quam Ioui Capitolino retulit. Bellum civile aduersus se motum mira felicitate confecit. In communī rerum usū quædam nouauit, quædam sustulit. Histrionibus conuiuiis interdixit. Castrari mares vetuit. Ius æquissimè dixit: tantaque cura, & modestia in magistratibus coercendis est usus, ut neque modestiores, neq; iustiores extiterint vñquam. Tantæ ab initio clementiæ, ut ab omni cæde abhorreret. Cupiditatis & avariciæ nullam quidem suspicionem habuit. Abstinentiæ & clementiæ aliquot experimenta dedit. Mox ad crudelitatem conuersus, nobilissimos ex Senatu plureis interfecit. Philosophos ac Mathematicos Urbe Italiæque submouit. In dies ferocior, imò magis sanguinarius Nerone. Ad rapinas dehinc animum adiecit, nihilq; pensi habuit, quin prædaretur omni modo bona viuorum, ac mortuorum, qualicunque occasione. Usqueadè libidinosus, ut inter vulgatissimas meretrices noctu diuq; versaretur. Cūmq; ita terribilis cunctis & iniuisus esset, tandem oppressus & trucidatus est, amicorum libertoruimque conſpiratione, ætatis Anno x l. v. Imperii x v. Cadauer eius, loculo plebeiorum inclusum, à vespillonibus elatum est, ac à Phille nutrice in suburbano suo Latina via funeratum. Mortem eius grauissimè tulerunt milites. Sed Senatus adeò lætatus est, ut contumeliosissimis adclamatiōibus mortuum laceraret, & imagines eius, solo affligi iuberet, & erandos titulos, abolendamque omnem memoriam decerneret. Statuta fuit procera, yltu modesto, ruborisque pleno, grandibus oculis, verùm acie hebetiore. Præterea pulcher ac decens toto corpore, maximè in iuuentu: postea caluitio, obesitate ventris, & crurum græcilitate deformis.

In huius Numismate, Imperator & Tribunus palliati dextra te[n]entes ramum lauri, apparent. Quos sequuntur pueri & puellæ ma-

trimi patrimíque , & mulieres , cum inscriptione L V D . S E C .
Coss. X I I I .

Ludi Seculares à seculo, quod est spatium vitæ humanæ longissimum, dieti, singulis centum annis celebrabantur. In quibus triduum, & trinoctiū sacris totus populus operabatur ad aras Iouis , & Apollinis, quibus maestabatur candidus taurus, & hinc canebatur carmen à pueris ac puellis matrimis patrimisque. Deinde Iunonis, cui iuuenca itidem candida, & hæc quidem interdiu, noctu vero Dianæ, Proserpinæ, Terræ & Parcarum, quibus furuiæ hostiæ, luminaque accedebantur. Porrò præco cùm ad hos ludos conuocabat, ad eos vti ludos venirent dicebat, quos nemo ipsorum anteaspectasset, nemo esset postmodum spectaturus. Primos hos ludos fecit Publicola, Anno ab Urbe condita C C X L I I I . Secundi facti sunt ab Urbe condita D I I . P. Claudio Pulchro, L. Junio Bruto Coss. vndecimo anno primi belli Punici. Tertii, primo anno tertii belli Punici M. Manlio, M. Censorino Coss. Quarti, non expectato iusto tempore, L. Aemilio Lepido, L. Oreste Coss. Quintos Augustus & Agrippa fecerunt Furnio, & Syllano Coss. reductos ad æquum tempus, in quibus cantatum est in Capitolio à virginibus puerisque carmen Horatianum, quod Seculare inscribitur. Sextos Claudius Cesar anticipatos se I I I . & L. Vitellio principis patre I I I . Coss. Septimos Domitianus veriore computatione se X I I I . & L. Minutio Ruffo Coss.

DOMITIAM LONGINAM ab Aelio Lamia, cui nupta erat, abduxit Domitianus, ex qua in secundo consulatu filium tulit, alteroq; anno consalutauit, vt Augustam. Hanc Paridis histrionis amore deperditam repudiauit, intraque breue tempus impatiens diuortii, quasi efflagitante populo reduxit. Ob quam fœminam Aelium Lamiam occidit Domitianus.

NERVA

NERVA COCCIVS, filius Neruæ, matris nomen
nusquam legitur. Sed claris, vt Dion scribit, ortus natalibus, oppido
Narniensi genitus, sextum & sexagesimum agens annum, Imperii ha-
benas inuitus accepit, memor periculi, quod aliquando euaserat, qui ab
Astrologis per malevolentiam & mendacem infamacionem delatus
apud Domitianum, vix mortem effugit: sed ab amico Mathematico,
qui mortem eius esse proximam testatus, liberatus est. Postquam igit-
tur Nerua princeps Romanus constitutus est, ortus est rumor, veni-
re Domitianum & affore, quo rumore ita trepidare cœpit, vt colore
mutato, ac amissa voce, vix consisteret: sed à Parthenio interfectore
Cæsaris Domitiani confirmatus est, & recepta fiducia ad solenne
deliniumentum conuersus, in Curia exoptatissima gratulatione ab
omnibus exceptus est. In initio Imperii mox beneficiæ, clemen-
tia, & liberalitatis signa exhibuit, Reos maiestatis absoluit, Exules in
patriam reuocauit, omnes, qui metu diffugerant, reduxit. Seruos, & li-
bertos, qui dominis insidias struxerant, occidi iussit, edito decreto, ne
deinceps serui dominos cuiusquam criminis postularent. cavit &
edicto, ne quis maiestatis, aut Iudaicæ se etæ quempiam accusaret.
Multi tamen falsò delati, inter quos Sura, Philosophus, condemnati
& puniti sunt. Facto igitur tumultu, quasi multi accusarentur iniuste,
Fronto Consul exclamauit, MALVM ESSE EVM IMPERA-
RE, SVB QVO NEMINI QVIPPAM CONCESSVM
SIT: SED LONGE PEIVS SVB EO VIVERE, SVB
QVO OMNIA MAXIME LICEANT. Quo salubri dicto
Nerua admonitus, ne talia deinceps fierent, summo studio curauit,
atque iureiurando affirmauit, se nunquam deinceps Senatorem,
etiam deprehensum aduersum se in conspiratione, necaturum, quod
& præstítit. Nam cum Crassus Calphurnius cum quibusdam coniu-

h 3 ratis,

ratis, aduersus Neruam coniurasset, coniuratione detecta, dum ludi agerentur, eum cum cæteris coniuratis assidere iuxta se voluit ((qui nesciebant coniurationem patefactam) & gladios illis obtulit, inspicerent, & pertentarent satisne acuti forent, quasi minimè curaret, si vel tunc eo in loco occideretur, ita erat animi planè eret, minimèq; cadentis. Beneficentia etiam & liberalitatis tantæ, vt à Domitiano spoliatis ea redderet, quæcunque in Aula & fisco reperta sunt, summa fide. Ciuiibus egenis, vt vitam sustentarent, decies & quinquaigies centena milia Numûm erogauit. Iussu insuper eius Senatores dilecti, qui agros emerent, diuiderentq; egenis. Puellas puerosque ppau peribus parentibus natos, sumptu publico per Italiam ali iuksit. Ciuitates afflietas releuauit, in complures ingentia beneficia contulit. His exhaustus sumptibus, vester, vasa aurea, atque argentea, supellectilem omnem, agros item cum domibus, & omnia præter quædam necessaria, vt amicos iuuaret, vendidit. Vtq; impendia leuaret, equestris cursus, spectaculorum & ludorum genera sustulit, nec sibi aureas statuas argenteasve erigere passus est. Nihil vñquam de suo arbitrio statuit, principes viros suo consilio adhibens. Leges tulit multas. Dignos potissimum ad honores euexit, nec beneficētia cuiquam bono defuit. M. Vlpium Traianum in filium adoptauit, móxque in Curia Cæsarem designauit, ad quem Imperii iura atque insignia in Germaniam vsq; cui tunc præcerat, transmisit. Hunc Traianū Hispanum peregrinum, nulla secum interueniente cognatione, et si proppinquos & cognatos haberet multos, propter singulares eius virtutes elegit, publicæ magis, quām priuatæ saluti consulens, & virtutem hominis, non genus spectans. Omnibus igitur in ordinem bonum reductis & constitutis, febre correptus moritur Anno ætatis L X V I I I . postquām regnauerat annum vnum, mensis tres, dies nouem,, vir probus, honestus, omniūmq; laude dignus.

In huius Numismatis parte posteriore, repræsentatur Palatii Neruæ descriptio talis: In medio collocata est porta supernè ducta in arcum, cui vtrinq; incumbit vna Victoriae statua, altera manu ad medietatem arcus extensa, coronam tenens. Sunt deinde ex vtroq; late re illius portæ, constitutæ binæ columnæ ordinationis Corinthiacæ, distantes, exiguo spatio, in quo frondium & florum circulares flexus, ornamenti loco, continentur. Tandem etiam ad vtramq; partem iuxta

iuxta exteriorem dictarum columnarum fenestra est, vtrinq; habens columnam paruam ordinationis prioris, quo ad basim, Tympnum, & Capitulum attinet. Est præterea supra vtriusq; fenestræ Tympnum, effiguratus exercitus militum urbem oppugnantium, & in parte quidem dextra, arietem agentium ad muros, in sinistra verò pugnantium sub scutis. Ultimo latitudinem palatii vtrinq; claudit una columna dispositionis superioris. Capitibus columnarum maiorum, quarum ad vtrumq; portæ latus, tres positas esse diximus, corona imposita est, quæ sic visitatè appellatur: additâq; sunt ei superius & inferius varia ornamenta, ex multiplici frondium, florum & fructuum ligatura. In parte suprema directè supra Palatii portam, in spatio latitudinem portæ habente, hæc inscriptio addita est: s. p. q. r.

I M P . N E R V A C A E S . A V G . P . M A X . T R I B . P O T . I I .

I M P . I I . P R O C O S .

Deinde ex vtraq; huius tabellæ parte, directè supra singulas sex columnas maiores Stylobatae captiuorum ligatorum constituti sunt. Supra fenestras verò inter binos extremos Stylobatas ad dextram descripta est expeditio Imperatoris Neruæ: in sinistra verò repræsentatur ætus concionis Imperatoriæ ad milites. In parte infima hæc inscriptio addita est: P A L A T I V M N E R V A E.

T R A I A N V S V L P I V S , ex patre Traiano genitus, primus Cesarū peregrinus, ex familia antiqua natus Italicē in Hispania, Anno ætatis X L I I . in Agrippina colonia à Nerua Imperatore insignia Imperii accepit, vir sanè iustus & robore præstans. Ut Romanę Reip. statum oppressum & grauatum, imò conculcatum à Tyrannis tutaretur & defenderet, & in pristinum suum statum redigeret, diuinitus esse creditur. Vbi Imperium assumpsit, edicta quedam ad

h 4 Senat

Senatum misit, atq; illud in primis, nunquam suo iussu bonum virum occisum iri, aut ignominia notari, quod per totum Imperii tempus inuiolatum seruavit. Deinde mox Aelianum & Prætorianas cohortes, quæ aduersus Neruam, seditionem mouerant, veluti importunos à se dimisit. Romam deinde ingressus, apud populum mitis, apud Senatum venerandus, omnibus deniq; amabilis est habitus, grauis nulli, nisi hostibus. Multa in emendationem publicorum negotiorum constituit. In pauperum alimenta multa elargitus est. In amicos beneficis, & liberalis, tanquam vitæ conditione par, amicis vtebatur. Venationibus maximè delectabatur, adeò vt ipse multas feras, præcipue Leonem, confecerit: nullus in eo liuor, nulla malignitas, neminem omnino perdere studuit. Studiosos & bonos viros honoribus, fauore, & dignitate auxit. Iræ ita moderabatur, vt nunquam ab ea vinceretur, ac teste Suida, nemini inuidit, neq; quenquam dignitate villa priuavit: sed fouit bonos omnes, idcirco neminem verebatur. Et cùm duo sint, quæ ab egregiis principibus expetantur, sanctitas domi, in armis fortitudo, vtrobij; prudentia, tantus erat, vt in eo maximarum rerum modus, quasi temperamento virtutis emicuisse videretur. Vini duntaxat appetens, & in adolescentulos pronus, belli audius ac studiosus. Militarem disciplinam tum seuerè, tum remissè exercuit. Bellum grauissimum in Dacos sumpsit, quos ingenti clade affecit. Decibalum regem Dacorum supplicem ad genua procidentē, pacem petere coëgit, vnde Dacicus dictus. Et cùm vulneribus ligamenta suis militibus decessent, propriæ vesti non pepercit, quam in lacinias consciassam, sauciatis est partitus. De victis Dacis & Imperio subactis, regios thesauros, quos Decibalus in alueo fluuii subter vada defodérat, inuenit, extruxit Marcianopolim Moesiæ, quam à nomine sororis Marciæ, appellauit: tum quoq; Nicopolim: in Istro Lapideum pontem, opus sanè mirandum, & maximè memorabile. Arabiæ partem, quæ ad petram vergit, occupauit totam, perdomuitque. Dehinc reuersus Romam, spectacula magnifica edidit, per centum vigintiquaque dies continuos. In quibus bestiæ iugulatae sunt aliquando mile, nunc dena milia, partim feræ, partim cicuratæ. Nec quicquam tamen per ludos, & otium à bellis, segnior ad ciuilia commoda. Doctos magno prosecutus est honore, adeò vt Poëtas muneribus ornauerit. Celso statuam publicè poni iussit. Et quendam Philosophū in curru triumphali, honoris causa, posuit. Plutarcho Historico & Philosopho
vñs

Ysus est præceptore, & magistro. Sæpe litigantes pro tribunali audiuit, Ius frequentissimè dixit. Fuit præterea animi alti, & erecti, qui semper aliquid præclari ac magnifici moliretur. Circum collapsum ampliorem atque elegantiorem restituit, complura & valde necessaria adificari curauit, ut portus & ædes publicas, Pontinas paludes, saxis constratis viis circum ac pontibus magnificentissimi operis permeabiles fecit. Pecuniae attritæ vsum sustulit, & numos adulterinos conflagravit. Bibliothecas ornauit: inter quas vnā Vlpiam vocauit, & libris linteis ornauit: in quibus gesta principum, Elephantinisq; Senatus consulta conscribi iussit. Amicis statuas posuit. In foro ingentem columnam statuit, siue vt illa pro sepulcro esset, siue in ostentationem eius operis, quod ille circa forum egit, ut perpetuæ memoriae & sepulcro seruaret. Post in Armeniam expeditionem sumpsit, & cum fines Parthorum, & Armeniorum ingressus esset, reges ac regionis Satrapæ, cum muneribus ei occurrerunt, equumq; duxere ita doctum, ut regem adoraret. Cumque omnia vicina ferè sine armis subegisset, & omni potius Armenia, reges, qui sponte ditionem fecerant, aut in fidem venerant, ut amicos benignè tractauit: qui verò contumaces abiuissent, omnes paruo negotio subegit. Senatus in honorem eius multa decreuit, atque illud in primis ut Optimus appellaretur. Dehinc Euphratem flumen ponte iunxit, vniuersamq; Adiabenorum gentem subegit, cum plerisque Assyriæ vrbibus, & Babylonem usque penetrauit. Scripsit præterea Senatui de victis à se populis, ob quæ Senatus triumphalem illi arcum, in illius foro extruxit, multo ornatu. Mox Arabiam petit, Agarenosq; rebellantes adortus est frustrè. Tum prodigia multa visa sunt. Apparebant enim Irides, Tonitrua, Fulgura, Grandines immensæ, cum grauibus tempestibus, etiam terræmotus, tam atroces & funesti, ut vix saluus euanferit. Cum verò aduersus Agarenos consilia illi non succederent, inde, re infecta, digressus, ac paulò post valetudine aduersa correptus, apoplectus primùm, demum aqua intercute repletus, apud Selenuntem Ciliciæ vrbem, quæ & Traianopolis post dicta est, repente extinctus est, cum imperasset annos x i x. menses v i. dies x v. ætatis Anno i x i i i. Cuius exusti cineres urna aurea ad basim columnæ suæ, Romæ conditi sunt.

A tergo huius Numismatis effiguratus est circus maximus: in cu-

ius medio murus , seu linea longitudinis in duo media æqualia circumdiuidit. In extremitatibus muri metæ ternæ apparent muro impositæ. In medietate muri obeliscus summæ altitudinis , colloccatus est. Inter metas & obeliscum , vtrinque bigis quadrigisque pugnam committentes exsculpti sunt. Circa murum quidam equis,bigiss , & quadrigis certantes,videntur cum nulla inscriptione.

Quia h̄c Circi Maximi mentio incidit, operæ pretium mihi videatur,eius descriptionem,ex variis autoribus desumptam,addere.

C I R C U M à cœlestium imitatione institutum referunt. Nam ei quidam à domiciliis coeli quoq; duodecim adesse ostiorum ingressus asserunt. Ex planetarum numero septem impositas habere insigneis metas,terminosque ad Orientem adesse, atque ad Occidentem longo inter se traectu distanteis , quòd bigæ & quadrigæ per media vici spatio vti Sol, vtive Luna per Zodiacum discurrentes certent , exq; horarum numero missilibus perfici vigintiquatuor. Certateis itidem quatuor discerni classibus,& suum singulis vestibus adesse colorem, virentem,quo herbidum anni tempus : roseum, quo æstatis ignitum aërem : album,quo expalescentem autumnum : fuscum, quo tristem hyemem significarent. Huius Circi maximi areæ longitudinem fuisse stadiorum trium, latitudinem stadii vnius, atq; capacem c c l x . imilia hominum sedentium,Sextus Ruffus tradit. In medio eius est murus lapidibus marmoreis extructus , in longitudinem productus : in cuius basi certantes imagines bigis & quadrigis excultæ erant.. In muro vero obeliscus,& metæ collocatae. In interiore parte Circi Maximi stagnum in susceptionem aquarum, defossum fuit, altū latumq; pedes denos. Post stagnum ædificatae porticus tectura triplici harum pavimenta habuerunt , vt in theatro parum superstantia lapidea : sedilia, in superioribꝫque lignea. Et circa eundem Circum extrinsecus alia fuit porta , cuius tecturæ officinas in se habens , & habitationes super eas , per quem ascensus & ingressus esset venientibus ad spectacula , iuxta quamque officinam , ita vt nihil tot milia ingredientium atque abeuntium turbaret. Habuit præterea Circus maximus præclarissima coram se ædificia & in primis templum Comisi, qui erat Consiliorum deus:cuius in honorem equestres ludos celebrauit Romulus in raptu Sabinarum. Habuit & fanum Veneris, quod

quod Fabius Gurses, consulis filius, ex mulieritatito are fecit, quibusdam matronis stupro damnatis. Habuit & adem Cereris, & adem Iuuentutis à Cn. Licinio Duūmuiro positam. Habuit & templum Mercurii. Erant prætereà in eodem Circo tres aræ diis Samothracibus, ad tres columnas affixa. Una diis magnis, Altera diis penatibus, Tertia diis cœli & terræ, à quibus omnia orta esse constat. Quos Samothraces appellant deos Magnos, Roma suos Genios & Penates, vrbisque custodes, quos primùm Aeneas tulit in Latium. In eodem etiam Circo Stertinius fornicem extruxit. Scribit Dion Traianum Imperatorem Circum Maximum collapsum, ampliorem elegantiorēmq; restituisse. Et Suetonius tradit, deustis vtrinque lateribus, ex lapide Naumachia Domitianum extructum esse. In hoc Circo Maximo ludi celebrati, Circenses dicti sunt. In illis autem ludis septem fuere curricula solennia (nam sextenq; circuitu currebant aurigæ) & vigintiquatuor missus: missus vero ad centenos propagauit. Equis mira velocitate currentibus insidentes, leuissimos currus ingenui pueri cursu quām citatissimo agitabāt, qui præcipua arte satis gnari docti q; erant adamassim seruare normam, vt ipsi, aut quadrigæ agitatae aliquo temporis puncto metas contingerent, utque per singulos missus, idem currus per quina spatia sine offensione circuiret. Fuitq; moris, vt ante Circensium commissionem, ministri cum equis desultoriis, missus exituros nuntiarent. In his quoque quatuor factiones pro anni temporibus, videlicet Veneta, quæ cœrulea: Prassina, quæ Viridis dicta est: Alba & Rosea miro fauentium studio coli celebrarique solitæ sunt. Viridis enim color Veri dicatus erat, æstati Roseus, hymi Venetus, Albus Autumno. Nonnulli vero per elementa colores diuisere, quippe Hyacinthus aëri dabatur, Coccus ætheri, bisssus terræ, purpura mari. pannōq; versicolore per singulas factiones certabatur, in quibus spectantiū fauor, & aura popularis, gratiāq; & studium ad victoriam multum loci dedit. Nam tanto fauentium studio, hinc inde certabatur, cùm suos quisque clamore & plausu fouveret, vt magis studio, & colore panni ac fauore, quo affecti erant, quām vera virtute niterentur, isque popularis fauor & gratia non dubiam plenraq; victoriam dedit, adeò vt non populus modò, sed & principes ingenti studio & gratia factionum contenderent. Erantq; Circensium duo genera, Patricii, qui per Patres: Plebeii, qui per plebem agebantur statu die, mense Nouembri. In quibus preter spectacula etiam

deorum simulacra, nonnunquam Imperatorum & Ducum imagines habitu triumphali, ob studium fauorēmque popularēm erga Principes, equestres aut pedestres, aliquando victorias cum palmis ferculāque & tensa, currūsque Elephantorum produci, & prælata pompa efferri solebant. Loca etiam, per quæ pompa & deorum simulacra vectabantur, ut recondita sacra ē coenaculis despicerentur, oraculo moniti, velis cooperiebantur. Præualuitque mos, vt Prætor aliūsve Magistratus, qui ludis præerat, mappam aurigis mitteret, & cursus signum daret, quod erat futurorum Circensium indicium.

PLOTINAM vxorem Traianus habuit, ex qua nullos liberos suscepit. Huius opera Adrianus, mortuo Traiano, eiisque morte, vt adoptio procederet, per aliquot dies occultata, supposito qui pro Traiano fessa voce loqueretur, ad Imperii fastigium peruenit. Cuius beneficij Adrianus memor, mortua ea, per nouem dies atratus incensit, eique templum erexit, & hymnos in eam fecit, ac excellentissimè coluit.

PUBLIUS AELIUS ADRIANVS
ex Aelio Adriano cognomento Afer, & Domitia Paulina, Romæ

i x. Cal. Februarias, Vaspasiano v ii. & Tito v. Coss. natus est. Decimo ætatis anno, patre orbatus, sub tutoribus Vlpio Traiano, consobrino, & Cælio Taciano vixit. Puer suapte natura disciplinis deditus, & studiorum amore in utraque lingua bene eruditus, ita, ut multa soluta oratione, & Poëmata quædam scriberet. Venationi suprà quædici potest, deditissimus, qui inter venandum defracto humero, etiam crus penè confractus. A Traiano loco filii est habitus, & à patria abductus, Decemviri litibus iudicandis constitutus est. Hinc Tribunus secundæ legionis. Deinde in Mœsiam profectus, à Mathematico de futuro Imperio certior est factus. Tum fauente Plotina, Quæsturam gessit. Post Quæsturam, ut Traiano se familiariorem exhiberet, ad bellum Dacicum est profectus. Ibi primæ legionis Præfectus, à Traiano gemma Adamante donatus, quam à Nerua Traianus acceperat, unde maiorem spem successionis concepit. Postea legatus prætorius in Pannoniam inferiorem missus, Sarmatas compressit. Dehinc Antiochiam profectus, literas adoptionis accepit, ac morte Traiani intellecta, scriptis ad Senatum, petens Imperium confirmari, abnuens omnem titulum & honorem, quem non Senatus iussisset. Dion scribit, Adrianum nunquam à Viuo Traiano adoptatum fuisse, sed factio Plotinæ, quæ illius amore flagrabat, ut ex subscriptione Plotinæ postea cognitum est. Initio Imperii omnem operam dedit, ut pacem in toto orbe componeret. Vnde omnia trans Eufratem ac Tygrim reliquit, deficientibus nationibus, quas Traianus subegerat: quoniam Mauri lacescebant, Sarmatae bellum inferebant, Britanni teneri non poterant, Aegyptus seditionibus vrgebatur, Licia & Palæstina rebellabant, qui ad singulas prouincias missis Præsidibus omnia pacauit. Traiano diuinos honores à Senatu impetravit, eiisque imaginem curru triumphali vexit. Publica spectacula, quæ Parthica dicta fuere, celebravit. Iussu deinde Senatus, sunt occisi Palma, Celsus, Nigrinus, & Lucius viri consulares, quod insidias Adriano sacrificanti struxisse ferebantur. Romam reuersus, se excusauit, iurauitque nunquam se Senatorem, nisi ex Senatus sententia, puniturum. Et quamuis maximam ob id inuidiam sibi conciliauerat: facile tamen leniebat. Populo enim, ut gratiam merebatur, congiarium donauit, & pecuniam remisit, quæ fisco debebatur: ab vniuersis debitoribus damnatorum bona in publicum ærarium contulit. Senatores pauperes sumptibus iuuit ad explendos honores.

Alios dignitate honestauit, nec passus est quicquam à se peti, sed pro necessitate cuiusque omnia faciebat. Gladiatorum munus sex diebus continuis exhibuit, natali die feras multas edidit, optimos quosque semper de Senatu in contubernium ascivit. Senati legitimo semper interfuit, fastigium Senatus quantum poterat, extollens. Coniunctiis amicorum sape interfuit. Aegros bis in die, & nonnullos equites & libertos visitauit, atque solatis refouit, instar priuati hominis, sine re: regio ornatu Imperatoriāqp pompa Vrbem peragravit. Tribunatum nisi cuius aetas prudentia & robore firmaretur, nulli dedit. Aetatem & in milite requisuit, eorum numerum & notitiam tenens. In EBri-tannia murum per octingenta milia passuum primus duxit, qui Barbaros à Romanis discerneret. Dehinc in Hispanias venit. Aeddem Aug^{usti} in Terracone restituit, Germanis Regem dedit: Maurorum motus compressit. Bellum Parthorum sedauit, per Asiam in Ackhiam nauigauit. Eleusina sacra suscepit. Et hinc Romam, deinde in Aphricam transiit, multum prouinciis benefaciens, Reges omnes ad amicitiam suam inuitauit. Peragrata Arabia, Pelusium venit, ibi Pompei sepulcrum innouauit, eique parentauit. Arithmeticæ, Geometriæ, Picturae peritissimus fuit. Literarum & Poëmatum studiosissimus, ita vt multa amatoria carmina scriberet, & versus componeret. Professores omnium disciplinarum locupletauit, & ditauit, licet quæstionibus eos agitaret. Famæ tam cupidus, vt libros à se scriptos de sua vita libertis suis publicandos, suis nominibus daret. Armorum & rei militaris peritissimus erat, vocatōisque ad militiaiam, equis, mulis, vestibus, sumptibus, & omni ornatu donauit. Tantæ etiam copias habuit, quintas Imperatorum ferè nullus. Peditem c ducenta, equitum quadraginta milia, Elephantorum trecentorum & bellicosorum numerum, Currium præterea ad prælium instrutorum, duo milia, ac armorum in supplementum trecenta milia, & hæc quidem terrestribus copiis. Maritimis verò minorum nauium dduo milia, triremium à sesculpis in quinqueremes, mile quingentiarum classem, Instrumentorum quoque naualium numerum bis totidem. Ad hoc naues partim auro, proris, partim puppibus exornatas, quinas Thalomigas appellant, ad belli pompam, quibus Imperatores vveher consueuer^{er}, octoginta. Pecuniarum præterea in thesauris Aegyptiorum, talentorum quatuor & septuaginta milia habuit. Peregrinatius ita cupidus, vt omnia quæ legerat de locis Orbis, præsens veille addidic

addiscere. Instaurauit Romæ Pantheon, Septa, Basilicam Neptuni, forum Augusti, Lauacrum Agrippæ. Fecit sibi sepulcrum & pontem sui nominis, innocentes pauperes ditauit, sacra Romana diligentissimè curauit, peregrina contempsit, officium Pontificis Maximi pergit. Dicaculus & iocosus fuit. Vno tempore scripsit, dictauit, audiuit, & cum amicis confabulatus est. Cùm autem penè totius Orbis peragrasset situm, nudo capite, etiam in summis frigoribus & imbris, in morbum lethalem incidit, déque successore sollicitus, sciebat enim Seruianum, Fustum, Pletorium, Gentianum Imperii affectatores esse, quos detestatus est, morique coëgit, Ceionium Commodum Verum, multis inuitis adoptauit, eumq; L. Aelium Verum Cæsarem appellauit. Tum ludos Circenses, & donatiuum populo dedid, ac militibus. Commodus valetudinarius, ingrauescente morbo Cal. Ianuariis periit. Tum Adrianus Annium Antoninum, qui postea Pius est dictus, adoptauit, ea lege, vt sibi adoptaret Annium Verum, & M. Antonium, qui posteà duo primi Augusti gubernarunt. Adrianus posteà graui dolore affctus, venenum à medicis non semel postulauit, & ob animi impatientiam, semel atque iterum à seruis & libertis gladio iugulari petiuit. Tandem Baias petiuit, vbi nihil profecit, accerito Antonino in conspectu eius apud Baias moritur, Anno ætatis L x i i. cùm imperasset Annis x x i. menses x i. Vir fuit procerus statura, forma comptus, flexo ad pectinem capillo, promissa barba, vt vulnera, quæ in facie erant naturalia, tegeret. Primus enim Cæsarum Adrianus, Dione teste, barbam nutriuit. Memoriae, & omnis penè artificii opifex incredibilis, Ingenii liuidi, lascivii, & ad ostentationem sui, insolentis.

Altera Numismatis pars talis est: Pons quadratis lapidibus, quatuor fornicibus in Tyberi fabrefactus apparet. Cui vtrinque quatuor columnæ insistunt, in quarum summitatibus quatuor statuæ marmoreæ sunt politæ. Ponti coniunctum est sepulcrum, vel moles Adriani, cum inscriptione: C O N S E C R A T I O.

Pons Aelius, dictus est ab Aelio Adriano Imperatore, qui eum pontem iuxta molem sui sepulcri excitauit iuxta Tyberim, ea de causa, vt per Tyberim transentes proprius molem aspiccent, positam è regione Mausolei, quod Augustus fecerat. Iam enim Augusti

IMAGINES

monumentum repletum erat, neq; quisquam amplius in eo sepeliebat, & ipse primus Adrianus in ea, quā ipse extruxit, mole, sepultus dicitur, vbi ipsius cineres, & omnium Antoninorum post eum conditi, vt incisæ inscriptiones & Epitaphia illis, hodie ostendunt. IMP. DIVI TRAIANI PARTHICI, FELIO DIVI NERVAE, ADNEPOS TRAIANO, AVG. PONT. MAX. TRIB. POT. XXII. IMP. II. COSS. III. P. P. ET DIVAE SABINAE IMP. CAES. T. AELIUS ADRIANVS ANTONINVS AVG. PIUS, PONT. MAX. TRIB. POT. II. DESIGN. IIII. COS. II. P. P. PARENTIBVS SVIS. Item, IMP. CAESARI L. AVRELIO VERO AVG. ARMENIA. AC MED. PARTHIC. PONTIF. TRIBVNIT. POT. VIII. IMP. V. C. COS. III. P. P.

Erat olim tota ea moles extrinsecus marmoribus incrustata, variisque columnis ex diuerso marmore, altera super alteram extructa, quarum quædam ad S. Petri basilicam ornandam translatæ sunt, interq; binas columnas statua erat posita. Statuas aliquas, vtpote Antinoi, Adonidis, Persei, pulcherrimas recens inuentas. Eam molem Procopius bello Gothicō optimè describit, cùm inquit, Adriani quodam Imperatoris sepulcrum, extra portam Aureliam, siue, vt nobis placet, Aeliam, iactu lapidis impositum. Primus eius ambitus quadrigati figuram habet. Constat enim totus ex marmore pario, summa artificum diligentia ædificatus. In medio vero huius quadrati, rotunda moles assurgit, excelsa altitudine, & tanta, vt in suprema eius parte area sit, cuius diameter, vix iactu lapidis transfigitur. Quam molem

Bellissarius occupans pro arce & præsidio contra Gothos usus

est. Erant olim in summa parte vndiq; statuæ magnæ

hominum, equorum, quadrigarumque, miro

artificio elaboratae. Has partim inte-

gras milites demoliti, par-

tim confractas in

hostes deie-

cerunt.

Visuntur adhuc

in hoc monumento boum ca-

pita, & quædam alia

insculpta.

Aliud

Aliud Numisma aureum Adrianus fecit, in cuius priore parte fuit effigies sua suprà posita, in posteriore Traianus & Plotina, quorum beneficio ad fastigium Imperii peruererat.

AELIUS ADRIANVS, cognomento Afer, consobrinus Traiani Imperatoris, Adriani pater. Cuius origo ab Adria oppido agri Piceni, quod mari Adriatico nomen dedit, manasse fertur: quæ postea in Senatum ascita, magistratibus claruit.

DOMITIA PAVLINA Gadibus orta, Imperatoris Adriani mater, Romam traducta, ex Aelio Adrianum, & Paulinam filiam procreauit.

S A B I N A, Adriani Imperatoris vxor. Hanc vt asperam & r morosam, & quod cum Septitio Claro, Præfecto Prætorii, & Suetonio Tranquillo epistolarum magistro, familiarius, quām reuerentia a domus aulicæ postulabat, egerat, dimissurus erat, si priuatus fuisset. Seruilibus penè iniuriis affecta, ad voluntariam mortem compulsa a est, nec sine fabula veneni dati ab Adriano, defuncta est.

A N T I N O V S ex Cethnide, Bithiniæ vrbe, quam Claudiopoolim vocant, ortus, eximiæ pulchritudinis puer, in deliciis Adriani habitus, quem mortuum siue in Nilum ceciderit, siue immolatus, inuliebriter fleuit. Quare ob eius amorem, vrbum eo in loco, quo opp̄petuit conditam, ab eo denominauit, eius statuas per vniuersum orberum terrarum, atq; etiam effigies erexit, templum ei apud Mantineam cōstituit, multaq; Numisimata aurea, argentea, & ærea in honorem eius excludit.

L. C A E I O N I V S C O M M O D V S, qui & A E L L I V S V E R V S dictus, Caetionii Commodi filius, nobilissimis maioribus, quorum origo ex Hetruria vel ex Fuentia fuit, natus: Ab Adriaiano eo tempore, quo de necessario successore cogitabat, adoptatus, i statimq;

tumq; Prætor factus & Pannoniis Dux ac Rector impositus, mox Consul creatus est. Et quia Imperio esset deputatus, iterum Consul designatus est. Causa adoptionis eius, populo congiariū datum, collatumque militibus h-s. ter millies. Circenses ludi editi sunt, nihilque prætermissum, quod possit lætitiam publicam frequentare. Tantæ fuit autoritatis apud Adrianū, ut præter adoptionis affectum, omnia, quæ desideraret, per literas facile impetraret. Hic valetudinis adeò miseræ fuit, ut Adrianum statim adoptionis pœnituerit. Marius Maximus asserit Adrianum Matheſeos peritum, de Vero ſæpe pronuntiæſſe:

Oſtendent terris hunc tantum Fata, neque vltra

Effe ſinent.

Illud quoque cum irriſione dixiſſe fertur,

E G O M I H I D I V U M A D O P T A V I , N O N F I L I U M .
Cùm igitur de Prouincia Aelius rediſſet, atque orationem pulcherimam, qua patri Adriano gratias agere parafſet, ſumpta potionē, qua ſe exiſtimabat iuuari ipliſ Calend. Ianuariis periit. Sepultus eſt in mole Adriani, vbi adhuc legitur, L. A E L I O C A E S . D I V I
A D R I A N I A V G . F . C O S . I I L . F . Vitæ fuit lætiſſimæ, bonisque literis præditus, forma egregius, decorusque, regiae pulchritudinis, oris venerandi, exquisitæ eloquentiæ, versu facilis, in Repub. etiam non inutilis. Vxorem habuit nomine Caluillam. ex qua L. Verum ſuſcepit, qui à M. Antonino adoptatus fuit.

Numiſma fecit, in cuius altera parte fuit pons, & moles Adriani, de quibus ſuprà ſatiſ dictum eſt.

ANTONINVS PIUS ex Tito Auklio Fulvio,
viro consulari, & fatidilla xiiii r. Calend. Octobris, sub Domitia-

k 2 no

no x i i . & Cornelio Dolabella Coss. natus est. Sub auo paterno primūm, mox sub materno educatus est. Cōsobrinorum, & affinium hāreditate , quos omnes religiosissimē coluit , ditatus est. Quāstor fuit liberalis , Prætor splendidus. Consulatum cum Catilio Seucero egit. Ab Adriano inter quatuor consulares, quibus Italia committebatur , electus ad eam partem Italæ regendam , in qua plurimūm possidebat, vt Adrianus viri talis & honori & quieti cōsuleret, quam cūm regeret , Imperii nomen accepit , & in consulatu Asiæ potissimum. Post Proconsulatum in consiliis Adriani Romæ frequens fuit, de omnibus de quibus Adrianus consulebat , mitiorem sententiam semper ostendens. Mortuo Aelio Vero, quem Adrianus sibi adoptauerat, est adoptatus, ea conditione, vt sibi M. Antoninum sororis suę filium, & L. Verum adoptaret. Post adoptionem in Senatu grattias agens , factus est patri & in Imperio proconsulari , & in Tribuniitia potestate, collega, cui quoad vixit, religiosissimē paruit. Mortuo autem apud Baias Adriano, reliquias eius Romam peruerxit, easq; sancte atque reuerenter, in hortis Domitiæ collocauit, cunctisque repugnantibus, inter diuos eum retulit, clypeūmq; ei magnificientissimum posuit, & Sacerdotes instituit, propter quod nomen Pii meruit. Factus Imperator , nulli eorum , quos Adrianus euexerat , successorem dedit. Fuitque ea constantia, vt septenis & nouenis annis, bonos in prouinciis Præsidēs detineret. Per legatos suos plurima bella gessit, Britannos, Mauros, Dacos , Germanos , Iudæos rebellantes contudit, Alanos refrenauit, in Achaia etiam , atque in Aegypto rebelliones repressit, adeò vt autoritate sola rexerit Orbem , nullo penè bællo , semper amauerit pacem, Illud Scipionis dicens : **M A L L E S S E
V N V M C I V E M S E R V A R E , Q U A M M I L E H O S T I E S
O C C I D E R E.** Procuratores suos modeſtē fuscipere tributa iussit, quia lucro minimē latabat. Excedentes modum reprehendit, condemnatis indulgentiam impetravit. Tanta prouidentia subiectum sibi populum rexit, vt omnes prouinciae sub eo florerent. Civilis Imperator penitus, multum Senatui tribuens ; ac quęcunque in Senatu ageret, semper amicorum consiliis est vsus. Otiosis salario subtraxiit, dictianis : **N I H I L E S S E C R V D E L I V S , Q V A M R E M A B
I I S C O R R O D I , Q V I N I H I L I N E A M S V O L A B
C O R E C O N F E R R E N T.** In victu eius, opulentia sine reprehensione, parsimonia sine sordibus. Congiarium populo, militibus donatiuum dedit.

dedit. Opera publica multa sunt per eum restituta, videlicet , Tem-
plum Adriani, Amphiteatrum, Sepulcrum Adriani, Templū Agrip-
pæ, Pons Sublicius, Pharus, Caietæ & Tarraconensis Portus, Lau-
crum Ostiense, Antiatium, aquæductus, Templæ Lanuviana. Mul-
tas præterea vrbes adiuuit pecunia, Reges pacauit plures. Amicis non
aliter usus est in Imperio, quām priuatus. **P A T R I S P A T R I A E**
nomen delatum à Senatu, quod primo distulerat, cum ingenti gratia-
rum aetione suscepit. Praefectos suos locupletauit, & ornamenti
Consularibus donauit. Si quos repetundarum damnauit, eorum li-
beris bona paterna restituit, ea tamen lege, vt illi prouincialibus red-
derent, quod parentes acceperant. Spectacula plurima edidit. Ele-
phantos, Crocutas, Tygrides, Rhinocerotes, Crocodylos, & Hip-
popotamos exhibuit. Piscationi & venationi fuit deditissimus. Rhe-
toribus & Philosophis per omnes prouincias honores & salario de-
tulit. Seditiones vbiq; factas, non crudelitate, sed modestia com-
pressit. Intra Vrbes sepeliri mortuos vetuit. Omnium, quæ gesit &
in Senatu, & per edicta, rationem reddidit. Periit Anno ætatis L X X .
Imperiū xxi. cum Alpinum caseum in coena edens audiūs, no-
cte reiectaret, febre correptus, tertio die animam exhalauit. Moritu-
rus Rempub. M. Antonino commendauit. Sepultus in mole Adriani.
Vir fuit ingenio clarus, in oribus clemens, vultu placidus, forma con-
spicuus, & statuta decorus, & longus. Cum vero in senectute incur-
uaretur, tiliatitiis tabulis in pectore positis, fasciabatur ut rectus ince-
deret. Eloquentia erat singularis, nitida literaturæ, sobrius, mitis, lar-
gus, alieni abstiens, omniq; cum mensura ac sine iactantia faciens,
ita ut Numæ Pompilio, bonorum sententia compararetur. In parte
altera huius Numismatis est Tyberis, Deus barbatus, & comatus, nu-
dus in terra iacens, sinistro brachio incumbens, amphora, ex qua la-
bitur aqua, dextra herbam palustrē, sinistra vero cornucopiae tenens.
A latere eius Lupa Romulum & Remum infantes lactans, rictum
oris aperiens conspicitur. In cuius conspectu Faustus pastor manibus
clauam vibrans, eam interfecturus. A tergo Fausti, vxor eius

conspectum Lupæ fugiens, apparet. A tergo vero

Lupæ septē Romani colles visuntur,

cum inscriptione: **O R I G I N E**

P O P U L I R O M A N I

S. C.

k 3

A V R

A V R E L I V S F U L V I V S Antonini Pii pater, originem suam ex Gallia Cisalpina Nemausense originem trahens, ad consulatum urbis peruenit, homo sanè tristis, & æger.

A R R I A F A T I D I L L A, filia Arrii Antonini bis consulis, hominis sancti, qui olim Neruam miseratus, quod imperare cœpisset, vxor Aurelii Fulvii, mater Antonini Pii Imperatoris.

A N N I A F A U S T I N A A N N I I Veri filia, vxor Antonini Pii. Ex ea duos mares totidemque foeminas Antoninus genuit. Maiaorem filiam Lamiae Syllano, minorem M. Antonino Philosopho dedit. Hanc Faustinam Augustam à Senatu appellari permisit. Tertio autem Imperii Anno obiit, & à Senatu consecrata est, delatis Circensisibus, atque templo, & flaminicis, & statuis aureis atque argenteis.

M. AVR

M. AVREL. ANTONINVS Philosophus, ex patre Annio Vero, & Domitia Galuilla matre, Romæ in monte Cælio, v i. Calend. Maii, auo suo Annio Vero iterum & Augure & Cos. natus est. Patre defuncto ab auo est adoptatus, & educatus. Magnis Preceptoribus traditus, ab illis Philosophiam & omne literarum studium asseditus est, habitumq; Philosophi gesit. Multos insignes Philosophos audiuit, quibus etiam honores maximos, quantum potuit, exhibuit, imagines eorum aureas faciens. Amauit venationem, pugilum certamina, cursus, aucupatus, & pilæ studium. Operam pingendi studio dedit sub magistro Diogneto. Sed ab omnibus his studiis Philosophiæ eum abduxit, seriūmque & grauem reddidit. Iuuenis admodum ab Adriano in Saliorum relatus est collegium, in quo sacerdotio & præsul & vates & magister fuit, oménq; futuri Imperii accepit. Virilem togam x v. ætatis anno sumpsit, & statime L. Cæsarii Commodi filia, ex voluntate Adriani est desponsata. Nec multò post, Præfectus Feriarum Latinarum fuit. Cum verò Adrianus L. Verum adoptasset, eoque mortuo minus habilis esset Imperio Marcus, cum decem & octo annos tantum ageret, Antoninum Pium ea conditione adoptauit, ut sibi Marcum Pius, Marcus sibi L. Commodum adoptaret. Hac adoptione magis est territus quam laudatus, explicans quot mala in se contineret Imperium. Adoptatus igitur in aulicam domum x v i i i. ætatis Anno omnibus parentibus suis tantam exhibuit reverētiā, ac si priuatus vixisset. Post obitum Pii, à Senatu coactus regimen publicum capere, fratrem sibi in Imperio participem designauit, quem L. Aurel. Verum Commodum appellauit, Cæfarem atque Augustum dixit. Ipse nomen Antonini accepit, & quasi pater L. Commodi esset, filiam suam Lucillam fratri despondit. Atque ex eo cœperunt pariter duo Augusti Remp.

regere. Adepti Imperium ita ciuiliter ambo vixerunt, vt lenitatem
 Pii desideraret nemo. Vicena milia num̄ū singulis, ob participatum
 Imperium, militibus promiserunt. Adriani corpus magnifico ex-
 quiarum officio, sepulcro intulerunt. Tum mirabili cura & prouiden-
 tia temperauerunt ambo grauissima incommoda Vrbis, quæ Tyber-
 is inundatio fecit, qua multa Vrbis edificia corruere, & plurimæ ani-
 malia periere, famésque grauissima subsecuta est. Bella etiam maxima
 confecerunt. Tum enim imminebat bellum Parthicum & Britanni-
 cum. Et iam Catti in Germaniam & Rhetiam irruperant, cōtra quos
 Aufidius Victorinus missus est, cùm aduersus Britannos Calphur-
 nius Agricola proficeretur, & contra Parthos L. Verus (com-
 sentiente Senatu) adlectus est. Res vrbane Marci Imperatoris præsen-
 tiam postulabant. Verus in Syriam veniens, in delitiis apud Antio-
 chiam & Daphnem vrbes vixit, armisque se gladiatoriis & venatio-
 nibus exercuit: per legatos bellum Parthicum gerens, Imperator di-
 catus est, cùm Marcus omnibus horis Reipub. incumberet, patienterq;
 delitias fratris, & penè inuitus ac nolens ferret. In Armenia res pro-
 sperè gestæ, Armeniacum nomen vtriq; principum attulerunt: Sicut
 mox bello Parthico profligato, vterq; Parthicus appellatus est. Quæ
 nomina Marcus per verecundiam primò repudiauit, Romæ interim
 summa diligentia Rempub. Marcus moderabatur, nouasque leges,
 cum maximo Senatus consensu sanxit, vsus Sceuola, præcipuo Iuris
 peritorum. Postea quā autem à Syria victor frater rediit, ambo bus
 nomen P A T R I S P A T R I A E decretum est, ciuicāq; corona do-
 nati sunt. Vnā triumphum egerunt. Cùm autem Marcomannicum
 bellum suboriretur, finito iam Parthico, ambo per Senatum sumt de-
 creti Imperatores: licet Marcus solus summa cum felicitate & virtu-
 te transegerit. Lucius verò cum fratre in vehiculo sedens, dum iter fa-
 cerent, apoplexia arreptus, periit, quē Marcus Diuum appellauit. So-
 lus deinde Rempub. tenens, prouincias summa veneratione, ac mo-
 destia gubernauit. Cum filio suo Commodo, quem iam Cæssarem
 fecerat, triumphauit. Cùm igitur in amore omnium imperasset, & à
 multis modo frater, modo pater, modo filius, vt cuiusq; aetas simebat,
 diceretur, x v 111. Imperii sui anno, & l x i. vitæ, diem vltimum clau-
 sit auditio, nuntio mortis, vix dici potest, quantum Vrbs publico luxu
 confusa, mœrorem induerit, Senatus atra veste ornatus, collacryma-
 rit: & quod de Romulo creditum est, omnes pari animo & consensu

affirm

affirmarunt, Marcum cœlo receptum esse. Ob cuius honorem templa, columnæ, multaque alia decreta sunt. Cuius & statua apud Basilicam Lateranensem, vbi natus & educatus creditur, pacificatoris Equestris hodie cernitur.

In huius Numismate, Imperator in curru variis imaginibus exsculpto, quique quatuor trahitur equis, cum fratre sedens, dextra ramum Lauri tenens, videtur. Currum præcedunt milites, fercula, in quibus imagines deuictorum pendent, gestantes: quos captiuo aliis sequuntur, cum subscriptione: T R I B . P O T . X X I I . I M P E R .

I I I I .

Numisma Imperatorum M. ANTONINI, ET L. COMMODI cùm simul Imperium tenerent, extat. In cuius altera parte, statua Victoriae alatae incedentis, utraq; manu globum tenentis, cernitur, cum inscriptione: VICTORIAE AVGVSTORVM.

ANNIUS VERVS, ex Anno Vero iterum Cos. & Præfecto, qui in Patritios Vrbi ascitus est à Vespasiano & Tito Censoribus, natus: pater M. Antonini Philosophi Imperatoris in Prætura discessit.

I

DOMIT

DOMITIA LVCILLA CALVILLA, Caluisii Tulli bis
Cos.filia, Annii Veri coniux, mater M. Antonini Imperatoris.

FAUSTINA Antonini Pii, & Faustinæ filia, M. Antonini consobrina, & coniux, gladiatori amore succensa, epoto sanguine illius, cum Antonino marito concubuit, ex quo Antoninum, qui quadrimus periit, & Commodum postea Imperatorem procreauit. Filias quoq; duas Fadillam, quę in radicibus mōtis Tauri obiit, & Lucillam, quę L. Vero, & deinceps Pompeiano bis Cos.desponsata fuit.

L. VERVS CAESAR, qui & VERISSIMVS, filius M. Antonini, quem in secessu Prænestino pater Antoninus agēs, execta sub aure tubere, septennem amisit, eūmq; non plus quinq; diebus luxit: statuāmque & imaginem auream Circensibus per pompam portari iussit, nomēnq; eius Saliari carmine celebratum est.

L. VERVS CAEIONIVS COMMODVS Verus Antoninus, qui ex Adriani voluntate Aelius dictus est, ex Antonini cōiunctione Verus Antoninus est appellatus, patre L. Aelio Vero, qui ab Adriano

Adriano adoptatus fuit, & matre Domitia Caluilla, in Prætura patris sui x v i i i. Calend. Ianuarias natus est, educatus in domo Tyberiana. In pueritia præceptores habuit Grammaticos, Rhetores, Philosophos, Graecos & Latinos, à quibus optimè est institutus, & versu & oratione soluta, licet ad literas non ingeniosus esset. Post septimum annum in familiam Aureliam traductus, vnde hęc nomina omnia sortitus est. L. CAEIONIVS, AELIVS, COMMODVS VERVS, ANTONINVS. fuit voluptarius, & nimis latus, ludis, iocis, delitiis decenter aptissimus. Amavit venatus, palestras, & omnia exercitia iuuentutis, ludos insuper Circenses & gladiatoriós: fuitq; priuatus in domo Imperatoria x x i i. annos. Quæstor factus, cùm populo munus daret, statim consul cum Sextilio Laterano electus est. Interiecit annis, cum fratre Marco iterum Cos. creatus est. Defuncto Pio, Marcus in eum omnia contulit, sibiq; in Imperio consortem fecit, cùm tamen illi soli Imperium Senatus detulit. Indulta Tribunitia potestate, atque delato proconsulatus honore, VERVM vocari præcepit, suum nomen in eum transferens. Dehinc in Syriam profectus, adulteriis & omni luxuriæ genere fuit infamatus. Quæq; in Syria conceperat vitia, Romam etiam deduxit. Popinæ, aleæ, nocturnis incursionibus ita deditus, vt Neronis, Caii, & Vitellii esset æmulus. Aurigas, gladiatorésque amans, & in noctem coenas trahens, porcum ageret, non Imperatorem. Quæ omnia, quasi nesciens Marcus, dissimulabat, ne pudore illo fratrem carperet. Imò, vt parsimoniam peregrinando addisceret, & timore bellico emendatior rediret, sēq; Imperatorem esse recordaretur, à Marco in Parthicum bellum missus est, ne in Urbe ante oculos omnium peccaret. Sed nihil proficit penitus. Quandoquidem ex bello reuersus, coenam in noctem usque instituit, post quam tesseris lusum est usque ad lucem. In Apulia venabatur, Athenis inter symphonias & cantica nauigabat, in aliis Asiae, Pamphiliae Ciliciaeque ciuitatibus, sese voluptatibus omnibus dediderat, cùm in Syria legiones suæ cäderentur. Quoniam bellum Parthicum eius dices confecerant, qui Babylonem, Mediam, Armeniamq; vendicabant. Vnde nomen Armenici, Parthici, Medici acquisiuit; quod & Marco Romæ agenti delatum est. Ad amicæ vulgaris arbitrium, in Syria barbam posuit. E qua Romam reuersus, minore reuerentia circa fratrem fuit, libertis deditus & luxui. Plurimos præterea ex Syria secum adducens Histriones, Fidicinas, Tibicines,

Scurras, Præstigiatores, & id genus innumera mancipia, cum quibus in villa sua absque omni reuerentia insaniuit. Quod peperisse clandestinas inter ipsum, & Marcum simultates, rumor erat. Vnde quibusdam suspicio fuit Lucium veneno interiisse: cum apoplexia corruptus, in vehiculo sedens cum fratre, apud Altinum inter Veronam & Concordiam iter faciens, periit, cum triduo mutus vixisset post sanguinis detractionem, cum ex bello Germanico vterque redirent. Vixit autem annis **XLI**. Imperavit cum fratre annis **XI**. In sepulcro Adriani sepultus est, ubi Cæsar pater eius naturalis conditus erat cum huiusmodi inscriptione: **I M P . C A E S . L . A V R E -**
L I O V E R O A V G . A R M E N I C . M E D I C . P A R T H I C .
P O N . M A X . T R I B . P O T . V I I . I M P . V . C O S .
I I I . P P .

Huius Numisma tale est: Imperator loricatus & paludatus, dextra labarum, sinistra sceptrum tenens, conspicitur: ei à dextra adstitit victoria alata, manu dextra coronam Imperatori impositura, sinistra ramum palmæ gerens. A sinistro Imperatoris latere, alia est Victoria, trophyum de prouinciis deuictis illi offerens. Ad pedes Imperatoris duo supplices, alter Germanus, alter Parthicus adparent, cum nulla inscriptione.

L V C I L L A M. Antonini, & Faustinæ maxima natu filia, soror Comodi. Hanc pater L. Vero primùm despondit, quo defuncto, Claudio Pompeiano in matrimonium tradidit.

A V I D

AVIDIUS CASSIVS, in Oriente M. Antonino cum Marcomannis triennio bellum gerente , rebellauit , séque Imperatorem appellauit , sugerente Faustina, mariti valetudinem suspectam habente, velut alii tradunt, ementita morte Antonini. Sed hic statim à Senatu hostis est iudicatus, bona eius proscripta , & in ærarium publicum sunt relata : quoniam in priuatum ærarium Antoninus congeri noluit , statimq; interfectus est. Caput eius allatum Antonino, quod tamen humari iusit , è nihilo lataius , dicens , se voluisse sine Senatorio sanguine Imperium transfigere.

Numisma fecit: in cuius altero latere ara, in qua ignis conspicitur. Imperator & aliis quidam, ambo togati, aræ adstantes , dextras iungunt , à quorum tergo milites signa militaria ferentes , cernuntur, cum inscriptione: **FIDES MILITVM.**

L. AELIUS AVRELIUS COMMODVS ANTONINVS, ex M. Antonino Philoso- pho, & Faustina, pridie Cal. Septembbris, patre patruoque Coss. natus est. Postquam illius ætas doctrix capax fuit , à patre optimis præceptoribus erudiendus traditus est. Sed tantorum virorum conatus ni-

hil profecerunt. Nam à prima statim pueritia turpis, crudelis, impius, improbus, libidinosus fuit, aurigam, scurram, gladiatorem magis, quām Imperatorem agens: duodecimum agens annum, statim crudelitatis indicium dedit. Nam balneatorem, à quo paulò antè loto fuerat, in fornacem coniici iussit. Quartodecimo aetatis anno, militibus commendatus, & Cæsar appellatus, atque cum patre in Syriam & Aegyptum profectus est. Inde Romam rediens, simul triumphavit. Deinde cum patre consul factus, Imperator consalutatus est. Dehinc ad Germanicum bellum expeditionem faciens, honestiores viuae suæ custodes submouit, pessimosque sibi asciuit amicos patris, & seniores officio priuauit. Hoc bellum ignominiosè confecit, licet triumpharet. Romam reuersus popinas & ganeas instituit, usque ad lucem saepius potauit, vespera per tabernas ac lupanaria fese volluauit. Omnes cohabitantes ignominia affecit, atq; ab omnibus infamatus, irridentes se, feris obiecit. Senatum ipsum velut abiectum mancipium contempsit, honores, praefecturas, dignitates per seruos ac libidinum magistros administravit: homines ad prouincias regendass criminatos, vel à pessimis commendatos misit. Hinc in Senatus odium venit, & crudeliter in Senatorium ordinem desauit, quorum plurimos neci tradidit, eò quod in se conspirasse presentiret: matrem quoque Faustinam in exilium misit, multosque nobiles interfecit. Inter trecentas concubinas, quas ex matronarum mcretriciumque delectu, ad formæ speciem collegerat, in palatio per coniuia & latebras debacchabatur, cum trecentisq; exoletis Lucillam sororem occidit, ceteras constupravit. Totam Imperii administrationem Peremnii sibi à consiliis, commisit, qui pro suo arbitrio cuncta gerebat. Tanta fuit impudentia, vt muliebri veste in theatro publicè sedens, sapissime biberit, & inter gladiatores pugnauerit, multa ferarum milia sua manu confecerit: virium ad confiendas feras tantarum, vt elephanitum conto transfigeret (licet aliás debilis esset) ac propterea Hercules, Romanus, appellatus est. Prouincias, administrationes, & suppliiciorum diuerstitates, imminutiones malorum, & sepulturas vendidit, seculum suum aureum & Commodianum vocans: licet per fiam negligentiam annona deficeret, & ingens penuria fieret. Bella per legatos tantum gesit. Mauri, Daci vieti: Pannoniae quoque complicitæ. Prouinciales tamen in Britannia, Germania & Dacia Imperium eius recusarunt. Quæ omnia per duces sedata sunt. Ceterum cum

verbem.

vrbein, tanquam suam coloniam incendi iussisset (quod tamen Lætus Praefectus prætorii prohibuit) & populum in tanto Amphitheatro interimi à classiariis militibus præcepisset, cubicularios etiam suos ex nutu facile, sine omni causa occideret, factæ sunt in eum conspirationes, per Q. Aelium Lætum Praefectum, & concubinam Martiam, quam inter omnes dilectissimam habuit. Qui ei propinantes venumine inefficax per Athletam, quem Herodianus Narcissum appellat, eum strangulauerunt, Anno vitæ xxxii. Imperii xiiii. Senatus decreuerat, vt cadauer eius vnco tractum in Tyberim proiiceretur, & populus postulauerat. At itissu Pertinacis in monumentum Adriani translatum est, cum huiusmodi inscriptione: I M P . C A E S . D I V I M . A N T O N I N I P I I G E R M A N I C I S A R M A T I C I F . D I V I P I I N E P O T I D I V I A D R I A N I P R O N E P O T I D I V I A D N E P O T I . L . A E L I O A V R E L I O C O M M O D O A V G . S A R M A T I C O G E R M A N I C O M A X I M O B R I T A N N I C O P O N T . M A X . T R I B . P O T . V I I I . I M P . V I I I . C O S . V I . P P . Sic tandem post multiplices insidias, omnibus incommodus Commodus expirauit, cui aliòqui præter ætatis florrem, congruens corporis modus suffragabatur, pulchra virilisque facies, tranquillæ faces oculis atq; micantes, flava & crista cæsaries, vt in Sole ambulanti, velut igne quodam rutilaret.

Posterior huius Numismatis pars: Statua Romæ muliebris, galeata, cristata, & ocreata, pectori seminudo, Trophæis insidens, sinistra cornucopiae tenens, dextra globum Imperatori togato ante se stanti porrigit, adhortans quasi, vt Imperium totius orbis susceptum sedulo administret. A dextra huius statuæ alia, est Pacis caduceum Imperatori offerens, admonenti similis, vt Pacem diligenter tueatur. Imperator iureurando quasi confirmare videtur, se & quæ ad Imperium administrandum, ad Pacem tuendam requiriuntur, nihil quicquam intermissurum. A

tergo Imperatoris, Victoria alata, Imperatori coronam lauream impo-
nens, adpat-
ret.

Post interfectum Commodum, tale Numisma excusum est: Commodus palliatus, & Crispina adparent, quos Pietas velata coniungit, cum inscriptione: V O T A P U B L I C A.

CRISPINA Commodi Imperatoris vxor, cuius dolo Lucilla
focia coniurationis in fratrem, perit.

P. AELIVS PERTINAX, ex patre Helio
Successo libertino, Vero & Bibulo Cossi in Apennino, in villa Mar-
tis, natus est. Pertinax dictus ex continua lignariæ negotiatione:
quod eam pertinaciter exercebat. Puer primis literis elementariis, &
ab calc.

ab calculo imbutus : deinde in Græcis & Latinis optimè institutus, Sulpitio grāmatico Grēco successit,& grammaticen publicè est professus. Postea Præfectus cohortis,in Syriam est profectus.Bello Parthico industria sua promeritus , in Britanniam translatus ac retentus est.Post in Mœsia alam rexit,classemq; Germanicam. Tum à Marco in Senatum allectus,atq; per Pompeianum M. generum Prætor factus est,in quo munere est approbatus : & primæ legioni impositus, statimq; Rhetas,& Noricum ab hostibus vindicauit. Ex quo immidente industria & studio Marci Imperatoris, consul est designatus, consulatūmq; absens gessit.Ac postquam Cassius occisus est,vtriusq; Mœsia ac Dacia regimen tenuit. Dehinc Curiam Romanam post quatuor prouincias consulares ingressus est,cùm eam Senator anteā non vidisset.Sed cùm ei iam diuiti ob Perhennium , qui apud Commodo autoritate pollebat,vrbem ingredi non liceret,in Liguria in taberna patria per triennium mansit. Perhennio interfecto à Commodo in Britanniam missus,militum seditionem compescuit , non sine vita periculo.Nam in seditione legionis penè occisus est , quam tamen acerrimè vindicauit. Pòst Proconsul Africæ factus , multas iterum seditiones pertulit. Tandem vrbi Præfectus, benignissimus atq; humanissimus post cæteros habitus est , Commodoque quā gratissimus fuit.Commodo occiso,Lætus Præfectus prætorio,& Electus cubicularius,nocte intempesta mortem annuntiarunt Pertinaci,eumq; in castra duictum,Imperatorem designarunt , & ita sexagenario maior Imperator est appellatus. Dehinc in Curiam veniens, eleganti oratione Senatui gratias egit. Eadem die Augustus est dictus,& vxor eius Titiana Augusta est appellata. Paulò pòst Patris patriæ nomen accepit,simul etiam Imperium proconsulare , necnon ius quartæ relationis.Nomen Imperii,tanquam rem inuidiosam, propter ingrauescentem ætatem,recusauit:precibus tamen deuictus, au lam Imperatoriam concendit , móxque ad conuiuum Magistratus, & proceres Senatus inuitauit.Sequenti die petenti signum Tribuno dedit,atq; transacti temporis iacturam & fœcordiam redarguit. Eam redargutionem milites ægrè ferentes , de nouo Imperatore creando cogitarunt,& Trianum Maternum Lascivium Senatorem,nobilem, in castra ducere conantur,sed nudus aufugit,& ad Pertinacem in Palatium peruenit,subitoq; ex vrbe recessit. Hac re Pertinax perculsus, omnia quæ Commodus militibus,& veteranis dederat,confirmauit,

m eos

eos qui deportati fuerant crimen maiestatis, reuocauit, restituta memoria eorum, qui occisi sub Commodo fuerant. Census postea retractari iussit, delatores vincitos grauiter puniri curauit, mitius tamen quam priores Imperatores. Leges de testamentis tam vtiles, quam honestas tulit. Quicquid inculti soli vacabat, occupantibus adiudicauit, decemque annorum immunitatem, & perpetuam libertatem agricallis concessit. Imperatoriis possessionibus nomen suum inscribi prohibuit. Donatiua & congiaria, quae Comodus promiserat, exoluit. Aes alienum ab initio Imperii contractum, facta auetione supelletilis Commodi Imperatoris, dissoluit. Operibus publicis certum sumptum constituit, stipendia debita soluit, premia militibus posuit, annonae consultissime prouidit, Senatu semper praefuit, atq; omnibus se semper benevolum & ciuilem exhibuit. Avaritiae tamen suspicione non caruit. Nam & sordide in prouinciis se gessit, & cum patrimonium esset perexiguum, subito factus est diues. Quinimò apud vada Sabatia mercaturas Imperator exercuit, non aliter, quam priuatus. Ob hoc militibus omnibusque aulicis inuisus, à Læto praefecto, qui eum Imperatorem fecerat, in Palatio est confossus, cum duobus cubiculariis, cum vixisset annis L x. mensibus V I. diebus x x v I. Milites, qui eum interfecerant, caput conto fixum per Vrbem in castra pertulerunt. Cuius mortem populus indignissime tulit, & idcirco per Senatum & populum inter Diuos est relatus. Sic periit venerabilis senex, cui fuit Imperatoria statura, cum habitudine corporis pinguiore, eloquentia mediocris, magis blandus, quam benignus, nec unquam creditus simplex.

AELIUS PERTINAX, filius Aelii Pertinacis Imperatoris. Hunc Cæsarē Senatus appellauit, sed eam appellationem, antè, quam mereretur, filiu recipere pater non est passus. Post patris obitum flamen est factus Martiani sodalis, qui Diui Marci sacra curabant, Heliani postea, propter Heliani Pertinacē dicti. Herodianus memorat hunc adolescentem nunquam in aulam palatinam deductum à patre, sed intra priuatos parietes continuisse, & in ludum literarium, atque gymnasia de more itasse, ut nihil priuatis absimilis, eruditetur, & omnia perinde, ut quis ē medio agitaret, neque ullam tyrannicam aut omnino Imperatoriam pompam ostentaret. Ab Antonio Caracalla deinde ob hoc solum, quod filius esset Imperatoris, imperfectus est.

In hu

In huius Imperatoris Numismate stat Imperator in suggestu, lori-
catus & ornatus lauera; à cuius tergo adparent duo Tribuni mili-
tum. Ante eum milites armati ferentes signa militaria stant, ad quos
concionem habet Imperator, cum inscriptione: P. M. TR. POT.
III. IMP. III. COS. II. PP. Inferius S. C.

Aliud quoque Numisma fecit, in quo Imperator cum filio, ambo
rogati, sedent in suggestu, in sellis curulibus. In quorum conspectu
alius quidam adparet tenens manu patinam, militique per gradus
ascendenti donativum præbens, cum inscriptione: D O N A T I V U M

A V G.

A E L I V S S U C C E S S V S Libertinus, Aelii Pertinacis Impera-
toris pater.

F L A V I A T I C I A N A, Flavii Sulpitiani filia, quem Praefectum
vrbi loco sui fecerat Pertinax, Vxor Pertinacis Imperatoris. Circa
cuius pudicitiam minus curiosus fuit, cùm palam Cythareoedium illa
diligeret, & ipse usque ad infamiam Cornificiam amaret. Ex ea filios
& filias sustulit.

DIDIVS IVLIANVS MEDIO LA-
NE N S I S, filius Petronii Didi Seueri, & Claræ Aemiliae, pro-
nepos Salui Iuliani bis Consulis, Præfecti vrbi, necnon Iureconsulti
nobilis. Apud Lucillam matrem Marci Imperatoris educatus, bonis
in literis institutus, maximè legibus deditus, Magicæ operam dedit.
Quæstor ante legitimam ætatem, suffragio matris Marci, est designa-
tus. Deinde Aedilis, Prætor, Præfector legionis, Consul & Procon-
sul Africæ, Consul cum Pertinace. Audita morte Pertinacis, sedatōq;
tumultu, militibus in castris venale Imperium diuulgantibus, se tra-
dituros ei, qui plus auri argenteique afferret, tutōq; eum in aulam de-
ducturos, promittentibus, Iulianus, qui ingentem auri vim posside-
bat, ab vxore & filia, necnon à parasitorum turba persuasus, in muro
de pretio & numeranda pecunia, cum militibus conuenit, ingentia
pollicens, etiam multò plus auri, quam aut petere auderent, aut acce-
pturos sperarent, idque sine mora se facturum spopondit, atque ita
est admissus, statimque princeps est appellatus, similiter ei Commodi
nomen impositum. Habita deinde concione militari, vespera in Se-
natum venit, totumq; se Senatu obtulit. Facto Senatusconsulto Im-
perator est appellatus, vxor eius MALLIA Scantilla, & filia Didia
Clara Augustæ appellatae sunt. Sic Imperium mercatus, maiore mili-
tum comitatu, quam cæteri consueuerant (nam impetum multitudini-
nis verebatur) optimè armis munitus, in aulam deducitur. Tum pri-
mùm corrupti sunt militum mores, foedaque & insatiabilis pecuniae
cupiditas, & Cæsareæ maiestatis contemptus inoleuit, cum nullus
existeret, qui piorum Principum necem vindicaret, atque emptum
nundinatumque Imperium prohiberet. Adeptus Imperium, delitiis
atque crapule totum se dedit, neglesto Senatu, circa Rempub. minus
curiosus, mollem dicens vitam, militibus sua spe frustratis: nam pol-
licitor

licitorum fidem non præsttit,nec publico ærario pepercit. Quam ob causam contemptui habitus,militibus infensus, à populo contemnebatur, maledictisq; insecatabatur. Pescennius ad vrbis Præsidium vocabatur. Populus quoq; vehementissimè in milites inuehebatur, quod pecuniaæ studio Pertinacem occidissent. Quæ omnia Julianus ideo placidè pertulit, ac dissimulauit, vt populi fauorem paulatim sibi conciliaret. Nam Syriacum exercitum mitum in modum pertimuit, Nigrumq; misso primipilari, occidi iussit, Britannicum, & Illyricum minimè extimescebat. Pescennius itaq; niger in Syria , Septennius Seuerus in Illyrico cum exercitibus suis à Juliano desciuere. Hic in Pannonia , ille in Oriente declaratus est Imperator , quod Julianus minimè sperabat. Julianus ira concitus curauit, vt Senatus Seuerum hostem iudicaret, atque vt de successore prouideret. Missi sunt à Senatu legati consulares, qui militibus suaderent, vt Seuerum repudierent, neque illum Imperatorem, quem Senatus elegerat, fusciperent. Sed omnia in irritum facta, Julianum ad desperationem impulerunt. Qui pòst meliore consilio vsus, à Senatu petit Senatusconsultum de participatione Imperii, quod statim factum est. Cùm itaque plures Julianus ad Seuerum mitteret, cum literis , spe quidem pacis, re vera autem, vt Seuerum occiderent, re intellecta , Seuerus hos interemit, atque ad plures Romam scribit , Se malle Juliani hostem esse, quām Imperii participem. Sed cùm nihil vndique efficere poterat, ad Magicam se conuertit, existimans se per Magos posse populi odium delinire, atque militum animos compescere, sed frustra. Tum autoritate Senatus abrogatum est ei Imperium: atque Seuerus Imperator est appellatus, missisque à Senatu, qui eum occiderent, à quodam gregario milite inter foedissimas complorationes, ab omnibus destitutus amicis, obtruncatus atque trucidatus est. Corpus eius vxori à Seuero traditum est ad sepeliendum , & fuit in proaui monumento sepultum. Vixit autem annis L V I. mensibus I I I. Imperauit mensibus I I. diebus V. Vir senex, gulosus, aleator, superbus, & armis gladiatoriis exercitus.

Huius Numisma tale est, Templum Ionicis columnis extactum, quibus Tympanum incumbit: in quo imago est stans, vtrinque aliæ procumbentes. In medio templi Jupiter seminudus, aquilæ insistens, sinistra fulmen tenens, dextram Imperatori porrigenus, adparet. In

foribus templi est ara, in cuius basi duo sunt augurales pulli, farinam colligentes, super illos est imago viri, cum aliis ornamentis compo- sitis ex frondium ligaturis. Ad dextrum aræ latus Imperator lorrica- tus & galeatus consistit, dextra schædam tenēs, à cuius tergo duoo vi- dentur milites galeati. Læno aræ lateri sacerdos palliatus sinistra schæ- dam tenens, dextra pateram, in ara sacrificaturus, assistit: à cuius t ter- go duo milites loricati nudatis capitibus conspicuntur, sine inscrip- tione.

MALLIA SCANTILLA vxor Didii Juliani Imperatooris.
Ab hac persuasus Julianus, Imperium suscepit, ac postea à Senaatu
Augusta est appellata.

DIDIA CLARA Juliani ex Mallia Scantilla filia, Cornelio re-
pentino in coniugium tradita, Augustaque nominata. Post patris s in-
teritum, nomen est abrogatum, sed concessum patrimonium.

PESCIENNIUS NIGER ex patre Annio FFu-
sco, matre Lampridia natus, mediocriter eruditus, moribus ferox, cdi-
uitatis

vitii immodus, vita parcus, effrenatae libidinis, ad omne vitium proclivis, ordines diu duxit, multisque Ducibus praefuit: exercitus Syriacos iussu Commodi, rexit. Cum mortem Commodi intellecterat, ac Julianum cum militibus pactum de Imperio, Imperatore etiam creatum, & deinde iussu Senatus occisum, ab exercitu Syriaco, cui tunc praeerat, Imperator appellatus est. Eodem quoque tempore Septimius Seuerus in Illyrico a suis militibus Imperator creatus est, Romamque iugressus, a Senatu Imperator salutatus est. Nuntio vero accepto, quod Niger Imperium inuaserat, Heraclium ad obtinendam Provinciam Syriacam, Fulvium ad occupandos adultos filios Nigri misit, ipse ad Orientis statum pacandum, ut cunctantem Nigrum, & Antiochenis delitiis vacantem, imparatum opprimeret. Niger haec audiens perturbato vehementer animo, omnes aditus portusque custodire precepit, auxiliaque ad Parthorum, Armeniorum, atque Atrenorum reges rogatum mittit, omnes copias, quas habuit conflauit, circaque Bizantium oram omnem occupauit, ut per eas angustias omne iter Seuero interciperet. Sed cum Aemiliano Duci summam totius belli credidisset Niger, totus ille exercitus ad Cyzicum fusus fugatusque est. Plerique milites ad Senatum defecerunt. Sed cum in Syria Niger nouum exercitum instaurasset, & iterum cum Seuero congrederetur, apud sinum Issicum, ubi quondam debellatus est Darius ab Alexandro Magno, insignis edita est strages. Niger fuga dilapsus, Antiochiam peruenit: in suburbano quodam latitatem, ab equitibus est repertus, caput eius est amputatum, pilosque infixum circumlatum est. Filii eius cum matre in exilium acti, & paulo post occisi, omnisque statim illius amici supplicio affecti sunt. Sic periret Pescennius Niger, homo alioqui (ut perhibent) publicè priuatimque minimè improbus, statura prolixa, forma decorus, oris verecundi ac semper rubidi, ceruice adeo nigra, ut ab ea Nigri nomen acceperit. Cætera corporis parte candidus, & magis pinguis, capillo ad gratiam in verticem reflexo, adeo vocalis, ut ad mille passus vox eius audiretur. Miles optimus, Tribunus singularis, Dux præcipuus, Legatus seuerissimus, Consul insignis, domi forisque conspicuus, Imperator infelix.

In parte altera Numismatis huius, est statua muliebris stolata, corona in similitudinem radiorum solarium ornata, expansis mani-

m 4 bus

bus, signa militaria gerens, cum inscriptione: FIDES MILIT., in-
fra subscriptum: ORIENS AVG.

CLODIVS ALBINVS, ex patre Cæsionio Posthumio, ma-
tre Aurelia Messalina genitus, nobilis apud suos, originem à Röma-
nis familiis Posthumiorum, Albinorum, & Cæsioniorum originem
traxit. Hic cùm est editus contra consuetudinem, cùm, qui naescun-
tur rubore soleant, fuit candidissimus, vnde & nomen accepit Albi-
ni. Primam axatem in Africa egit, ibiq; literis tum Græcis, tum Latini-
nis, eruditus. Adolescens statim se ad militiam contulit, atque Anto-
ninis innotuit, quorum fauore Tribunatum in Dalmatia obtinuit,
ibi primæ & quartæ legioni præfuit. Bytinicos exercitus contra Au-
diuum summa cum laude & gloria duxit. Deinde per Commiodum
in Gallias missus, Frisos & Transrhenanos debellauit atque pirostra-
uit. vnde apud Romanos & Barbaros præclarum nomen sibi fecit.
Quibus rebus Commiodus accensus, Cæsarianum nomen illi obtu-
lit, quod Albinus cum gratiarum actione modestissimè recusauit.
Deinde Quæsturam gesit, sub Commodo Præturam famosissi-
mam egit. A Seuero postea consul declaratus. Cùmque Seuerius ad-
uersus Pescennium exercitum duceret, metuens ne Albinus, qui tum
exercitibus Britanicis præterat, cum exercitu Romam veniret, con-
fors Imperii à Seueto factus est. Vito Pescennio, à Seuero (qui non
ex re arbitrabatur esse eum tam latè imperare) primùm infidiliis est
petitus: quibus detectis, manifestè contra eum exercitum contraxit,
multisque præliis vario Marte acerrimè pugnatum, tandem ultimo
prælio commisso, fusæ sunt Albini copiæ. Albinus ipse sauciatus, à
militibus captus, semiuiuus ad Seuerum ductus est, cuius absinthium
caput, pilo priùs circumlatum, Romamque missum, publicè paitibulo
affixum est. Corpus eius (vt quidam scribunt) ante prætorium ad
fector

fœtorem usque iacuit, laceratumque à canibus, & in profluentem coniectum. Hunc finem habuit Albinus, breui sanè latatus honore, ac funesto. Fuit Albinus statura procera, capillo renodi, & criso, fronte lata, admirabili candore, voce muliebri ad sonum Eunuchorum, motu facilis, iracundia graui, furore tristissimo, in luxuria varius, voracitatis maximæ.

Alterum latus huius Numismatis contûnet Imperatorem veste militari indutum, dextra telum tenentem, equo insidentem. Quem sequuntur legionares quatuor cum inscriptione: PRO FECTIO

GALLIAE.

L. S E P T I M I U S S E V E R V S P E R T I N A X , ex patre M. Geta, equite Romano, & Fulvia Pia, in Leptis ciuitate Africæ, Eratio Claro, bis, & Seuero Coss. natus est. Literis tum Græcis, tum Latinis apprimè doctus, Romam missus studiorum causa: decimo octavo ætatis anno publicè declamauit. Latum clavum à Diuo Marco petens accepit, fauente sibi Septimio Seuero, affine suo. Quæsturam deinde diligenter exercuit, & post Quæsturam forte Beticam accepit, atque inde Africam petiit, ut rem domesticam post patris mortem cöponeret. Post Questor in Sardinia, & hinc Legatus & Proconsul Africæ. Sub Marco Tribunatum plebis satis severè egit. Dehinc quatuor legionibus stipatus, in Hispaniam mittitur, Post Præpositus Scythicæ circa Massiliam. Deinde Athenas petiit studiorum sacrorum causa, & operum ac vetustatum. Tum Lugdunensem prouinciam legatus accepit, tantumq; à Gallis, ob seueritatem, & honorificentiam, & abstinentiam dilectus est, quantum nemo Proconsulari potestate Pannonias & Siciliam rexerit. Post proconsulatum, anno fermè otio indulxit. Dehinc Consul Germano

n exerc

exercitui præponitur, in quo non mediocrem laudem assecutus est.
 Vbi auditum est Commodum occisum esse, ac Julianum odio mul-
 torum imperare, instigantibus multis, repugnans à militibus Imper-
 ator appellatus est. Qui secesserat (quod nullus vñquam Principum)
 militibus dedit. Prouincis vero post tergum firmatis, cum Illyricano
 & Gallicano exercitu, qui in eius verba iurarunt, Romam contem-
 dit, licet Juliano autore, hostis per Senatum iudicatus esset, missisq;
 legatis exercitum dimittere iussus esset: quos tamen mox in suas par-
 tes traduxit. Quinimò missis ad Prætorianos literis, tantum effecit,
 vt Julianus interficeretur. Quo occiso, Romam armatus petit. Cui
 Senatus Rom. centum Senatores ad gratulandum rogandūque
 obuiam misit, qui ei occurrerunt, armatumque, armatis circumstanti-
 bus, salutarunt. Romam igitur ingressus est, cunctis trepidantibus, ne
 ciuile paterentur bellum, cum Pescennius Niger, & Clodius Albinus
 ad Imperium quoque aspirarent. Quem Senatus, Populūsq; vniuersus
 exceperunt, faustis acclamationibus. Tum inito Iouis templo, fa-
 ëta re diuina, ad Imperatoriam domum est deductus. Cōmoratus in
 Vrbe per aliquot dies, amicos Juliani accusatos proscripti & ineci-
 dedit, causas plurimas audiuit, accusatos à provincialibus Iudices gra-
 uiter puniuit, rei frumentariæ in Vrbis subsidium operam dedit. Post
 hæc ad Orientis statum confirmandum iter arripuit, contraque Pe-
 scennium Antiochiæ tunc degentem exercitum duxit, quem bis pre-
 lio viustum interfecit. Occiso Pescennio, aliud bellum cōtra Clodium
 Albinum suscepit, quod haud minore felicitate confecit. Profligatis
 enim copiis Albini, ipse semiuictus captus est. Dehinc ordinatis Ibri-
 tannia Galliæque rebus, sumptóque suppicio de Albini amicis,, qui
 illic erant Romam proficiscitur. Iouis templum ingressus, sacrificia
 peregit, populum ac milites multis muneribus donavit. Tum Albini
 amicos crudeliter puniuit, bona eorum publicauit, aerariumque auxit.
 fecit etiam ludos Seculares, maiorēmq; filium, Cæsarem declarauit,
 participato cum eo Imperio. Et cum Parthos, Arabes, Adiabenosque
 deuicisset, Triumphum, quod pedibus consistere in curru ob articula-
 rem morbum nequiret, filio cōcessit. Tum iterum in Orientem pro-
 fectus, Arabiam & Armeniam peruagatus, Parthos superauit. Re-
 cognitis exercitibus, Vrbem ouans ingressus est. Sacrificia, spectacula &
 Ludos edidit, magnū dedit congiarium, tum ius dixit, ciuilibus ne go-
 tūs, liberisq; erudiendis intentus. Paulò post orta dissensione in Ibri-
 tannia

tannia, ad eam sedandam cum ambobus filiis, expeditionem eduxit: licet iam decrepitus, & articulari morbo vexaretur, magna tamē animi virtute est eos aggressus. Ac subactis Barbaris, senex morbo in Britannia consumptus est, Anno ætatis L X X X I X , Imperii X V I I I . Cuius cineres ex Eboraco in loculo aureo aduecti Romam, in sepulcrum Antonianorum sunt conditi. Vir fuit decorus, promissa barba, cano capite & crispo, vultu venerandus, canorus voce, bellicosus, liberalis, literatus, ac insignis Mathematicus, & doctrinæ nimis cupidus.

Numisma quoddam ex are huius Imperatoris vidi, cuius posterius latus cognoscere nequivi, nisi quod multæ ordine dispositæ columnæ apparebant, adeò vetustate & longo vsu erat detritum. Quantum vero opinione augor, Septizonium fuit, eò quod eam molem Seuerus excitauit. Fuit autem Septizonium, magna moles quædam quadrata, quæ septem cingulis, id est, columnarum Corinthiacarum ordinibus inuicem superimpositis, in modum quatuor porticum ambitur. Intra illas columnas moles ex quadratis lapidibus assurgit, qua in altum magis magisque contrahitur atque acuitur, pyramidis aut obelisci more. In summo Regum, vel Imperatorum condeban-
tur cineres. Aliqui appellauint etiam Septodium, quasi septem concurrent viæ, & nonnulli, Septisolium, à septem solariis. De septem autem columnarum serie, tres adhucdum visuntur, vna alteri superimposita. Integra series illa est, quæ Eurum spectat, in cuius prima secundaque parte supersunt columnæ octo, in tertia sex. In huius Zophoro inscriptio hæc, quamuis truncata, habetur : C. TRIB. P. O. T. V. I. C. O. S. fortunatissimus nobilissimusque.

A L I A N V M I S M A T A Senieru Imperatoris, quorum altera pars imaginem eius supra positam, cum eadem inscriptione continet.

ALIVM percussit numum Seuerus, in cuius posteriore latere
victoria alata, dextra coronam Lauream, sinistra ramum palmæ ge-
rentis, captiuoque cuidam manibus post tergum reuinctis, insistens,
adparet, cum inscriptione tali: VICTORIA PARTH. MAX.

M. GETA ex Lepta Africa ciuitate oriundus, L. Seueri Impera-
toris pater.

FVLVIA PIA M. Getæ vxor, mater Seueri Imperatoris.

MARTIA Seueri Imperatoris vxor, quam, Tribunatu plebis à
Marco donatus, duxit, atq; ex ea maiorem natu Bassianum suscepit.
Huius

Huius in historia vitæ priuatæ nullam mentionem fecit , tametsi posteà Imperator factus , statuas ei collocari iussit. Amissa hac , nullam aliam ducere voluit , nisi quæ regalem haberet genituram. Iuliam in Syria nobili genere natam , eò quòd genitura eius regem sibi polliceretur , duxit in vxorem Seuerus , ex qua Getam filium , & alium quendam , item filias genuit. Hæc erat adulteriis famosa , & coniurationis in Seuerum conscientia. Mortuo Seuero , priuigno Bassiano nupsit , incestum cōmisit , deinde ob liberorum calamitates , Antiochiæ sibi ipsi mortem consciuit.

M A R C I A S E V E R A Seueri & Iuliæ filia , quam dotatam pater Prolio collocauit. Hic Prolius , cùm ei Seuerus præfecturam Vrbis obtulisset , recusauit , dicens , M I N V S S I B I V I D E R I P R A E-
F E C T U M E S S E , Q V A M P R I N C I P I S G E N E R U M .

A N T O N I N V S G E T A , ex patre Seuero , & ma-
tre Iulia Mediolani v i. Calend. Iunias , Seuero & Vitellio Coss. na-
tus est. statim ut natus est , nuntiatum est gallinam in aula ouum pe-
perisse purpureū. Quòd cùm allatū Bassianus , frater eius , accepisset , &

n 3   quasi

quasi applausum paruulus ad terrā fregisset, Iulia dixisse fertur ī ioco:
 MALEDICTE PARRICIDA FRATREM T V V M O O C C I
 D I S T I. Idque ioco dictum. Adolescens fuit asperis moribus, i, non
 tamen impiis, à natura decorus, tractator, gulosus, cupidus ciborum,
 & vini variè conditi. Huius illud pueri fuit insigne, quod cum vivellet
 partium diuersarum viros Seuerus occidere, & inter suos diceret, t, ho-
 stes vobis eripio: consentirētq; adeò Bassianus, vt eorum etiam h libe-
 ros, si sibi consuleret, diceret occidendos. Geta interrogasse fereretur,
 quantus esset interficiendorum numerus: cūmque dixisse pater. r. Ille
 interrogauit: Isti habent propinquos? habent parentes? Cūm re-
 sponsum esset, Complures; PLVRES ERGO IN CIVITATE
 ERVNT TRISTES, QYAM LAETI, QYOD VICIMVS.
 Et obtinuissest eius sententia, nisi Plautianus Præfectus, vel Iuuerenalis
 institissent spe proscriptionum, ex quibus ditati sunt. Fuit in littleris
 assequendis, & tenax veterum scriptorum, paternarum etiam senten-
 tiarum memor, fratri semper inuisus, matri amabilior, quam fratre.
 Vestitus nitidi cupidissimus, ita vt patri doleret. Si quid accepit à pī præ-
 sentibus, ad suum contulit cultum, neque quicquam cuiquam didebat.
 Post Parthicum bellum cūm ingenti gloria floreret, Bassiano pri rinci-
 pe Imperii appellato, Geta quoque Cæsar is & Antonini, vt quicdam
 dicunt, nomen accepit. Mortuo patre Seuero plurimis machininis, à
 fratre est petitus. Sed saepius reconciliare eos multi honestissimi Se-
 ueri amici, & consiliarii conati sunt. Imperium quoque utrisque c: con-
 sentientibus diuiserunt, ita vt Europa, cum partibus meridionalibus,
 Antonino caderet, Asia verò, & quicquid in Orientem vergit, GGetæ.
 Cūm autem odium fraternalum in dies glisceret, & Antoninus s ma-
 gis magisque fratri infensus fieret eo, quod maior pars eum secessabat,
 quod probus, moderatus & lenis, honestiora studia tractareret, ac
 disciplinarum gloria viros celebres circa se frequenter haberet, & & in
 palestra exercitatos, placidus, humanus in optimos quosque paratataq;
 insidiæ veneno, nō procederent, tandem ad Antonino fratre, irrumpente
 in suum cubiculum, nihil tale expectans, supra matris petectus
 multo vndans sanguine, obtruncatus est, illatusque est maiorum se-
 pulcro, hoc est Seueri, quod est in Appia via, euntibus ad portam n de-
 xtrum specie Septizonii extructum, quod sibi ille viuus ornauerat.

In Numismate eodem continetur ritus Ludorum Secularium.
 Temp

Templum duobus colonis insistens,in cuius medio ara est posita,cui sacrificans sacerdos adstat. Ab utraque aræ parte duo fratres Geta & Caracalla velati,adparent. A quorum tergo utrinque cantantes Lyra & tuba visuntur. Ad pedes Getæ , à dextra aræ parte quadam humi procumbens statua cernitur, cum inscriptione: S E C U L A R I A S A - C R A . S . C . Quo ritu Ludi sunt celebrati Seculares,suprà,in Domitiano,satis indicauimus.

M . AVRELIVS ANTONINVS BAS-
SIANVS CARACALLA ex patre Seuero Im-
peratore,ex Marcia matre Lugduni procreatus,Bassianus primò di-
ctus. Sed quia pater edocetus successorum sibi Antoninum,eum An-
tonini nomine donauit,Caracallæ nomen à vestimento demisso ad
talos usque,quod populo dedit,accepit. Huius pueritia adeò blan-
da,ingeniosa, parentibus affabilis, amicis iucunda, populo accepta
fuit, vt animi præstantiam nemo non admiraretur. Egressus pueri-
tiā, ita mores mutauit, grauior , seuerior & truculentior factus, vt
eum , quem puerum nouerant, multi esse non crederent , superbus,
arrogans,tam gestis , quam ore , de Alexandro Magno semper lo-
quebatur. Tiberium & Syllam palam laudabat plerūq; in conuen-
tu,ac mox in omnem inhumanitatem & sauitiam se conuertit. Pa-
tre iam mortuo,maximam auri copiam atque argenti inuenit, exer-
citū sibi parato maximo,cui resistere nulla vis posset,summam po-
testatem naectus est. In castris prætoriis apud milites conquestus fra-
trem sibi venenum parasse,atque matri rebellem esse , séque multis à
fratre circunueniri insidiis,eum in Palatio occidi iussit , eiisque cor-
pus combussit. Publicè etiam gratias egit his , qui eum occiderant.
Pars militum apud Albam , Getam occisum ægrè tulit , afferentibus

n 4 cunct

cunctis , duobus se fidem dedisse liberis Seueri , clausis portis diuu ad Imperium non est admissus. Pacatis tandem ac delinitis animis s largitionibus multis militum, Romam sub veste Senatoria, loricam habens rediit, atque militibus stipatus , Curiam est ingressus , & loonga oratione conquestus est de fratribus insidiis, ita inuolutè & inconaditè, vt quæ fecisset, vix intelligi possent. Continuò omnes fratris suii domesticos, atq; amicos occidit, nec ætati infantium pepercit, siue exx plebe, siue Senatorii ordinis essent. Sauium est in quoscunque sinee misericordia, quacunque de causa, qui opibus excellerent, vt bona eorum raperet. Lætum quoque Pompeianum Marci nepotem ex filia natum extinxit. Dehinc Papinianus Quæstor & Iureconsultus securi percussus est. Filium quoque eius, qui ante triduum Quæstor, opulentū munus ediderat, interemit. Commodi sororem iam annum & ab omnibus Imperatoribus in honore habitam , morte affecit : & quicquid ex cognatione Imperatoria, aut in Senatu ex patricia nobilitate supererat, quasi à stirpe abstulit. Vestales virgines viuas t terra obruit. In ludis Circensisbus & publicis spectaculis in populum defœuit, saepè in Senatum, saepè in populum superbè est inuestitus. Vnde perosum se sentiens, malorum facinorum conscientia, Roma relieta, in Galliam secessit : & in primo suo aduentu proconsulem Narbonensem occidit. Vnde à totius Galliae rectoribus magnum sibi odium contraxit, nec minus à ciuibus, imò & tyrannicum non men meruit. Deinde ad Orientalem profectionem se accingit: obmissio itinere, in Daciam recedit , & circa Rhetiam non paucos Barbaros interemit. Milites suos quasi Sylla milites , & adhortatus est, & ddonauit. Per Thraciam iter cum ficeret, naufragium fecit, ita vt vix euaderet. In Macedonia similem se Alexandro Magno fecit, multis vndiq; locatis statuis ac imaginibus, habitu Macedonico. Post in Asiam venit , atque ad Achillis tumulum peruenit , vt Achillem amularetur. Tum in Alexandriam, vt Alexandri monumentum lustraret, concessit. Affectans nomen Parthici, ad Orientem festinavit, & per Ora-tores Arhabani Regis Parthorum filiam in uxorem petiit. Vbi vero Rex post primas preces abnegatas , tandem promisit, eique cùm vniuersa multitudine occurseret inermi , ac floribus redimita , excepturus nouum sponsum & generum, dum sacra faciunt , dato signo militibus, vniuersi circunuenti occiduntur, atque trucidantur , ita, vt vix Rex euaderet. Datis ad Senatum, quasi post victoriam litteris,

Parthicus

Parthicus est appellatus. Postea subsistit in Mesopotamia, ut illicy-
bernaret. Sed apud Carras urbem, dum Lunæ Deæ, vel Luni Dei
templum inuiseret, & ad requisita naturæ discederet, insidiis à Ma-
crino Præfecto positis, per Martialem Centurionem pugione per
auersum est traectus, dum subligacula dederet, ventrísque oneri
leuando intenderet. Martialis fugere dum vellet, à custodibus corpo-
ris interficitur. Macrinus per dissimulationem mortem eius deplo-
rans, corpus cremari iussit, reliquias in vrna matri Iuliæ ad sepultu-
ram misit, quas Antoninorum in sepulcro condidit. Vixit Bassianus
Annis X L I I I . Imperavit Annis V I . Opera Romæ reliquit, Ther-
mas nominis sui eximias. Idem viam nouam muniuit, quæ est sub
eius Thermis, qua pulchrius inter Romanas plateas, non facile
quicquam inuenias.

In huius Numismate posteriore sunt Thermæ Antoninæ. Has
Antoninū Caracallam nomine appellatas struxisse, in eius vita Spar-
tianus sic testatur: Opera Romæ reliquit, Thermas sui nominis exi-
mias, quarū cellam selearem architecti negant posse vlla ratione fieri,
nisi qua facta est. Nam ex ære Cupro cancelli suppositi esse dicuntur,
quibus concameratio tota concredita est, & tantum est spatii, ut id-
ipsum potuisse fieri negant docti Mechanici. Lampridius verò has in-
choatas ab Antonino, Seuerum perfecisse, atq; exornasse refert. Ma-
gnum autem ambitum amplectebantur, & ductus ille aquarum, qui
ante portam Capenam transit, in eas olim aquas deducebat. Viden-
tur adhuc earum incredibiles ruinæ, parietinæ ingentes, altis-

fornices, pulcherrimæ columnæ semiobrutæ, ma-

xima peregrinorum marmorum frusta pro-

iecta, pavimentum tessellatum,

albi nigrisque colo-

ris, varia

&

ampla con-

clauia, & in aliquot

locis profunda aqua, ex ductu Ap-

piae foedato & obruto,

fortasse adhuc

teliqua.

In Numisimatibus has duas imagines, alteram PLAVDILLAM, alteram PLAVTILLAM inuenimus, quarum tamen vnam PPlau-tiani filiam vxorem Bassiani, fuisse credimus, quam Bassianus primum in Siciliam relegavit, deinde interemit.

IULIA nouerca Bassiani, cùm esset pulcherrima, & quasi per negligentiam se maxima corporis parte nudasset, dixissetq; Antoninus, vellem si licet, respondisse fertur: SI LIBET, LICET: IAN-NESCIS TE IMPERATOREM ESSE, ET LEGES DARE, NON ACCIPERE? Quo auditu, furor inconditus ad effectuū criminis roboratus est, nuptiāsq; eas celebrauit, quasi sciret se leges s dare, cùm verè solus prohibere debuisset. De qua etiam suprà in Seueiero.

OPILIVS MACRINVS, qui Bassiano succed-sist,

sit,obscuro genere natus, atq; infimæ fortis libertinus , cuius parentes ignorantur propter obscuritatem, Animi atque oris impudentis, malis artibus educatus,licet à iuris scientia non alienus,sub Commodo impudentissimè vixit, adeò vt prostibulum diceretur , gladiator, venator , atque tabellio. Ad Prætoram nephandis artibus peruenit. Ex quo officio Imperium etiam est asseditus. Nam extincto Caracalla incerti milites quid iam agerent , biduo sine Imperatore fuerunt, quærentes,quem inter se principem potissimum deligeret. Primùm itaq; Audentium Praefectum eligut : sed ille senectutem causatus, Imperium recusauit. Deinde Macrinum eligunt. Ferebatur autem Arthabanum Parthorum regem, vlturum iniurias, cum exercitu aduentare. Hic ergo Imperium arripuit, sēque nunc Seuerum , nunc Antoninum,cùm in odio esset omnium,& militum,nuncupauit : quamuis Senatus eum perbenignè, ac libenti animo est amplexus,sperans Caracalla fore mitiorem, præstantiorēmq;. Statim is ad Parthicū bellum profectus est. Ac post primum conflictum,fœdus iniit ac inducias petiit Arthabanus. Dehinc ex Mesopotamia Antiochiam est profectus,ybi in omnibus delicis vixit,histrionibus,saltatoribus,gla diatoribus,luxui,& crapulae deditus. Filium deinde suum consortem Imperii fecit , atque Antoninum (eò quod nomen illud eo tempore omnibus amabile erat) appellavit. Cùmque concionem habuisset, filiumque suum militibus commendasset, munera atquæ dona insuetā militibus dedit. Tunc signa Antoniniana in castris fecit , & vt à se interfecti Antonini suspicionem militibus demeret,Bassiani simula chra ex auro ordinavit, ipsumq; inter diuos retulit. Munus quoq; instituit,vt honorificentissimè sepeliretur. Militibus stipendia vberius solito donauit,vt pecunia Imperium , cùm innocentia seruare non posset , seruaret. Homo vitiosissimus & sordidissimus , cùm alii omnes Imperatores nobiles essent. Cùm ad Senatum scriberet de nece Antonini, plurima ementitus est:cui Senatus mox proconsulare Imperium,& Tribunitiam potestatem dedit,inter patricios delegit,Pontificemque Maximum appellavit,Pii nomine decreto. Suscep to bello aduersus Parthos, magno apparatu est aggressus , studens fordes generis,& prioris vitæ infamiam,victoriae magnitudine abole : sed Macrinus proditione militum,& defectu legionum ad Varium Heliogabalum, vietus est,& cum paucis fugiens,in vico Bythinia cum filio Diadumeno occisus est: suis partim deditis,partim oc-

cisis , partim fugatis:abscissumque vtriusque caput , ad Antoninum perlatum est,cùm anno & amplius imperasset. Sic perit Macrimus, homo fastuosus,arrogans & sanguinarius, qui homines viuos parietibus inclusit,adulterii reos simul viuos incendit , Milites sàpè variis cruciatibus afficit,& suppliciis seruilibus puniuit. In domesticos tam ferus & crudelis,vt serui sui non Macrinum , sed Macellinum illum dicerent,quòd macelli specie domus sua cruentaretur.

I N N V M I S M A T I S huius parte altera , Imperator cum filio, ambo loricati,paludati,& ocreati,sinistra sceptrum gerentes , de xtra gestus, quasi ad milites cōcionem habituri,ad parent. In quorum con spectum milites loricati,signa ferentes militaria videntur. Ad pedes militum iacet captiuus humi , manibus post tergum ligatis , cum inscriptione: P O N T I F . T R . P . I I I L . C O S . I I I . S . C .

D I A D U M E N V S ex Macrino, & Numia Celsa natus. Dic̄tus Diadumenus,quòd cùm nasceretur, diadema Triuiae in capite haberet. Hunc cum patre Opilio Macrino Imperatorem dixit exercitus, occiso Bassiano,factione Macriniana.Nihil habet vita memorabile, nisi quòd Antoninus est dic̄tus,& quòd ei stupenda omnia sunt facta Imperii non diuturni,vt euenit. Nam cùm primū innotuit: per legiones , occisum esse Bassianum, ingens mœror obsedit omnium pectora , quod Antoninum in Rep.non haberent , existimantium, quòd cum eo Romanum Imperium esset peritulum.Id ubi Macrino Imperator iam nuntiatum est,veritus ne in aliquem Antoninorum, qui multi ex affinibus Antonini Pii erant inter Duces,exercitus inclinaret , statim concionem parari iussit , filiumque suum hunc puerum Antoninum appellauit. Haud multò pōst apud Antiochiam Moneta Antonini Diadumeni percussa est,Macrini vsque ad iussum Senatus delata est. Missæ etiam ad Senatum literæ, quibus nomen Antonini indicatum est. Quare etiam Senatus Imperium id libenter recepisse dicitur , quamvis alii Antonini Caracallæ odio id factum esse putent.Puer fuit omnium speciosissimus,statura longiuscula,,crine flavo , nigris oculis ,naso diducto ,ad omnem decorum mento composito,ore ad oscula parato, fortis naturaliter , exercitio delicatiore.Cum patre simul captus & imperfectus est. Voluerunt quidam Diadumenum seruare,cùm Macrinum occiderent,sed quidam cubicularius protulit epistolas Diadumeni,quibus significabatur , quanta futura in illo erat crudelitas.Ideò necatus est.

In

In huius monetæ posteriore parte est statua Imperatoris loricata, paludata, & ocreata, sinistra telum, dextra sceptrum ferens. A cuius dextro latere, est signum militare vnum, à sinistro duo sunt posita, cum inscriptione: PRINC. IVVENTVTIS.

N U M I A C E L S A Opilii Macrini Imperatoris vxor, ex qua natus est Diadumenus. Ad hanc Opilius Macrinus epistolam scripsit, qua gloriabatur, non tam se ad Imperium peruenisse, quam quod Antoniani nominis esset pater factus.

M. A N T O N I N V S B A S S I A N V S V A R I V S H E L I O G A B A L V S, Caracallæ filius, & Symiamiræ scorti filius, dictus Varius à Varia auia sua, vel quod vario semine esset conceptus. Heliogabali nomen, quod vel Louis, vel Solis esset Sacerdos, asciuerat, Antonini, post adeptum Imperium accepit. A primis cunabulis in summo fuit enutritus luxu, & tantum Symiamiræ matri deditus, ut cum ipsa, meretricis more, omnia turpia exerceret. Astu mulieris Variæ auiae suæ, ad Imperium peruenit. Hæc enim militibus Bassiani Antonini filium esse persuasit, largitionesque profusas militibus dedit, ut legiones à Macrino abducent

rent. Naëtus Imperium Romanum, legatos misit, simulq; figuram Numinis Heliogabali, in tabula descriptam, seq; Antonini Bassiani sa-
guine esse genitum indicans, statim princeps in Senatu est appella-
tus. Ingressus Vrbem, à Senatu honorificentissimè est exceptus, He-
liogabalumq; Deum in Palatino monte consecravit, eiq; templum
fecit. Primus hic Imperatorum fuit, qui fecit mulierem, hoc est matrem suam Symiamiram, in Senatu consulam occupare subselliia, si-
ne cuius arbitrio in Repùb. etiam nihil fecit. Sed cùm ipse in omni vi-
tiorum genere spurcissimus, ingressus esset castra cum Varia auiia, vt
eius præsentia atq; autoritate gratior militibus haberetur, cùm Cu-
riam ingredeleretur nefandissimus, & veluti sus in volutabro feste im-
mergeret, statim milites facti sui pœnituit, quod Opilium, Macrinum
& Diadumenum occidissent, & eum principem fecissent, móxque in
Alexandrum Heliogabali consobrinum, quem Senatus occiso, Ma-
crino Cæsarem appellauerat, animum inclinarunt. Eam etiam protis-
simùm ob causam, quod honores, dignitates, magistratus ac potesta-
tes, per libidinum ministros administraret, atq; in Senatu quoslibet
fine discrimine eligeret, Sacra populi Rom. profanaret, & pollutus
Palladium auferret, Vestales virgines incestaret, multos, quorum
corpora placuerant, de scena, & circo & arena, in aulam traducceret,
apud meretrices vndequaq; collectas concionem quasi militarem ha-
beret, dicens eas cõmilitones, disputarétoq; de generibus Schematum,
& voluptatum. Ac tam obsœna fuit omnis eius vita in luxu ac libi-
dine, vt eas in literas mittere, sit profecto subuerendum. Tyberii, Ca-
ligulæ, & Neronis pernitosam vitam & libidinem non aquare tan-
tum, sed in omni vitiorum genere superare studuit, vtpote, qui cogie-
ret nonnullos scriptores de nefanda eius libidine disputare. Orefstam
etiam urbem condidit, ibique hostias humanas sacrificauit, & inaudita-
ment exercuit crudelitatem. Cùm iam ob impudicissimam ac crude-
lem vitam, omnibus esset inuisitus, tum magis militum in eum exarsit
odium, quod Alexandrum, quem sibi adoptauerat, & Cæsarem fece-
rat, à se amouisset. Cæsaris nomen illi abrogandum, titulos suos atq;
statuas luto tegendas, eumq; trucidandum præcepisset. Cùmque inul-
lo pacto cum Alexandro in gratiam redire vellet, à militibus in-
latrina, ad quam con fugerat, imperfectus est. Cadaver eius tractum
per Circi spatia, more canini cadaveris, in Tyberim tandem præci-
pitatum est, pondere annexo, ne fluctuaret, néque vaquam sepeliri
posset.

posset. Nomen eius iubente Senatu erasum, dictusque est Tiberinus Tractitius & Impurus, quod solus omnium principum tractus esset. Vixit Annis xvi. Imperavit Annis ii. & vii. mensibus. Alii quatuor, alii sex Imperium eum occupasse scribunt. Atque hic finis fuit Antoninorum nomini.

In posteriore parte Numismatis huius, est templum Heliogabali numinis, quod Imperator Heliogabalus in Palatino monte, in quo prius Orci Aedes fuit, construxit, in quo non modo Romanorum sacra, sed & Iudæorum & Christianorum etiam transferre studiosè curauit. Templum autem hoc in honorem Heliogabali, Dei peregrini, cuius sacerdos Heliogabalus fuerat, extruxit, quem Deum maximè indigenæ Phoenicum colunt, templumque illi maximum constructum habent auro argentoque plurimo, ac lapidum eleganti magnificientia exornatum, nec solum Indigenæ Deum illum venerantur, sed vicini quoque Satrapæ, ac Reges Barbari certatim quotannis splendida offerunt munera. Simulacrum verò nullum Græco aut Romano more manufactum, ad eius Dei similitudinem: sed lapis est maximus, ab imo rotundus, & sensim fastigiatus, propemodum ad Coni figuram. niger est lapidi color, quem & iactant cœlitus decidisse. Eminent in lapide quædam, formæq; nonnullæ visuntur, ac Solis imaginem illam esse affirmant, minimè humano artificio fabractam.

IVELIA MOESA siue VARIA ab Emesa urbe Phœniciae, soror Iuliæ vxoris Seueri Imperatoris, auia Heliogabali. Hæc viuente sorore, multos annos in aula Imperatoris vixit Seuero & Antono principibus. Sed post mortem Bassiani ex aulica domo, per su-

perb
o 4

perbiā Macrini expulsa fuit. Huic erant duæ filiæ, maior natu Sy-mamira, minor Mammæa vocabatur.

SYMIAMIRA, quæ & Scenis, & Semea, filia Variæ, vel Mœfæ, mater Heliogabali. Hæc cum filio Senatum ingressa, consulum sub-sellia occupauit, totumque ferè imperium gubernauit, mulier pro-brofissima, filioque digna, cum quo etiam simul necata est.

Vxorem illustrissimam foeminañ, quam etiam Augustam appelleauit, Heliogabalus duxit, cùmque ea tamen haud paulò post diuor-tium fecit, ademptisq; honoribus, priuatam colere vitam iussit.

ALEXANDER SEVERVS ex Vario & Ju-
lia Mammæa Syra sorore Scenidis in vrbe Artena genitus est. Ale-xandri notnen accepit, quod in templo dicato apud Artenam vrbum Alexandro Magno, natus esset, cùm casu illuc die festo. Alexandri pater cùm vxore, patriæ solennitatis implendæ causa, venisset. In prima pueritia fuit ingenio clarus, dexteritate conspicuus, tam ciuilibus, quam militaribus artibus institutus, tantæq; assiduitatis, vt ne vllum transire diem sine exercitio aliquo sineret, Mammæa matre instigan-te, quæ

te, quæ ei optimos quoq; præceptores adhibuit, quos etiam in summo honore habuit, & amauit. Fuit facundia Græca excellens, nec versu inconditus. Ad Musicam pronus, & Mathematics peritus, Lyra, Tibia, organo, tuba cecinit. Mortuo Macrino Cæsar à Senatu dictus est. Post adoptionē iterum Cæsar declaratus est. Vbi Imperium agere cœpit, familiarem omnibus se præbuit, Dominum se appellare vetans, atque Epistolas ad se, tanquam ad priuatum scribere iussit, reseruato tantum Imperatoris nomine, ita, ut cunctis esset amabilis, ac nunc Pius, nunc Sanctus, utilisque Reipub. vocaretur. Delatum sibi nomen Pii à Senatu recusauit: licet crebris acclamationib; Antoniū & Magnum appellarent, dicens hæc nomina onerosa esse. Unde multò clarior viuis est alienis nominibus non receptis, quam si recepisset, atque ex eo constantiæ, ac plenæ grauitatis famam obtinuit. A militibus Seueri nomen, eò quod illorum petulantiam, atque insolentiam refrænaret, inditum est. Deinde Senatum & Equestrem ordinem mira quadam animi moderatione purgauit. Infames ab He liogabalo in officio admissos, ministerio aulico, atque munere priuauit. Purgauit & palatium, expulsis obscoenis, & impudicis. Annonam diligenter inspexit. In tractandis negotiis, solos doctos adhibuit. In re militari senes ac benemeritos, & præcipue eos, qui historias principum nossent. Ad aurum colligendum attentus, ad seruandum cautus, ad inueniendum sollicitus, citra vlliū detrimentum. Leges in annos firmauit & seruauit: Præfectos, Pratores sibi ex Senatus autoritate constituit, Senatum præmonens, IN VITOS, NON AMBIENTES IN REPVB. COLLOCANDOS. Ad instaurandas terræ motu afflitas ciuitates, ex vestigalibus pecuniam dedit. Peritis bonarum literarum, Medicis, Mathematicis, Mechanicis, Architectis, Rhetoribus, Grammaticis annua salario constituit. Pauperum filios & filias publicè aluit. Nullum vitium furto magis detectus est, reos scelerum ac Reipub. hostes eos appellans. In ambitiosos quoq; grauiter animaduertit. Opera publica multa instituit, & instaurauit. Thermae nominis sui, quæ Neronianæ fuerant, inducta aqua, quæ nūc Alexandrina dicitur, fecit. Colosseum collapsum instaurauit. Alexandri habitu numeros plurimos figurauit, & quidem electreos aliquot, plurimos aureos. Expeditionem aduersus regem Parthorum, qui totum sibi Orientem vendicabat, sumpfit, quem tanta disciplina, atque reuerentia egit, ut non milites, sed Senatores ire viderentur.

Milites alicui vim inferentes, atque in aliorum agros irruentes, acer-
rimè castigauit, ac coercuit, Sententiam Christianam semper in ore
habens: Q Y O D T I B I N O N V I S F I E R I, A L T E R I
N E F E C E R I S. Tum collecto exercitu benèque instructo, Persa-
rum regem aggressus, vicit. Præda suos milites ditauit. Romam re-
uetsus speciosum triumphum egit. Congiarium populo ter, & toti-
dem donatiuum militibus dedit. Multa præterea feliciter per Pro-
consules suos, in Mauritania, Illyrico, Armeniāque gessit. Bello Ger-
manico collecto exercitu in Gallias profectus est, ibique à militibus,
quòd seuerior esset, & mater auarior, Maximino duce, trucidatus est
anno ætatis suæ x x i x. eodem die quo natus est, cùm imperasset
annis x i i i. Mensibus i i i. diebus v i i. Senatus populūsq; omnis,
accepta morte eius, valde contrastati sunt, atque in eius honorem cœ-
notaphium in Gallia, Romæ sepulcrum amplissimum statuerunt.

Moneta huius, alterum latus Colossei figuram repræsentat, à cu-
ius sinistra parte est arcus triumphalis Titi. A dextra duæ statuæ pal-
leatae Imperatoris & Tribuni, admotis manibus veluti Colossei col-
lapsi reparationem adiuuantes, adparent. In superiore Colossei parte
artifices opus illud ædificantes conspiciuntur. Inscriptio eiusmodi est:

P O N T . M A X . T R . P . II . C O S . P . P .

Aliam Monetam fecit, in qua ritus sacrificii continetur. Sacellum
ex ordinatione Corinthiaca fabrefactum, sex columnas habens, cer-
nitur. Quibus insistit Tympanum, in quo imagines vnius stantis,
aliorum procumbentium sunt exsculptæ. In superficie Tympani, aliæ
statuæ sunt positæ. In medio templi habetur ara cum sacerdote sacri-
ficante. Dextræ aræ parti Alexander, sinistræ mater Mammæa adsistit.

A tergo

A tergo Alexandri milites, Matronæ verò à tergo Mammææ conspiciuntur, cum inscriptione: FIDES PERPETVA.

VARIUS vel VARVVS Augelii Alexandri Imperatoris pater.

IVLIA MAMMÆA, fœmina sancta, bonisque moribus, Variæ vel Moesæ, quæ soror Iuliæ vxoris Seueri Imperatoris fuit, filia, soror Symiamiræ matris Heliogabali, vxor Varii, ex quo Alexandrum Imperatorem & Theocliam Græcis munditiis eruditam, sustulit. Cuius consilio filius & Imperator omnia faciebat.

MARTIAM Martiani cuiusdam filiam in uxorem duxit Alexander. Verum cum insidiis esset petitus, a socero Martiano, detecta factione, & ipsum interemit, & uxorem abiecit.

MEMMIAM Sulpitii Consularis filiam & Catuli neptem, uxorem habuit Alexander. Quæ vñā cum matre Memmæa obiecerunt Alexandro nimiam ciuitatem, dicentes, MELIOREM SIBI POTESTATEM, ET CONTEMPTIBILIOREM IMPERIO FA-

CERE. Quibus respondit: sed secvriorem atque div-
tvrniorem.

M A X I M I N V S T H R A X , ex patre Micæa, & matre Ababa barbaris natus, in prima pueritia pastor & opilio in montibus Thraciæ fuit. Corporis vastitate ac robore conspicuus, manu quasi à fortuna ductus, ad Imperium venit. Stipendia primum sub Seuero meruit, tantæ magnitudinis ac fortitudinis, ut x v i. lixas vno sudore prostraret, ac septem valentissimos milites prosterneret, & terræ allideret, ita ut ab aliis Achilles, ab aliis Hercules, ab aliis Antæus appellaretur, ac propterea inter stipatores corporis sui, à Seuero in aulam locatus, & muneribus donatus. Sub Antonino Caracalla ordines militares duxit, Centuriatus & cæteras dignitates militares saepe tractauit. Sub Macrino militari desit, & in Thraciam, ubi natus erat, se recepit, ibique in vico possessiones sibi comparauit, & cum Gothis ac Alanis familiarissimè vixit penè triennio, plurimum ab illis dilectus. Sub Heliogabalo Romanam rediit. Sed cum hominem impurissimum inuenisset, & eum tantum honore Tribunatus dignatus esset, à militia decessit. Interfecto Heliogabalo, cum Alexandrum principem intellexisset, iterum Romanam contendit, quem miro cum gaudio, & gratulatione Alexander suscepit, legionique Tyronum præfecit. Quos ita exercuit, ut breui perdisserent omnem laborem militarem. Hunc cum Alexander in suam perniciem omni exercitu praefecisset, gaudentibus cunctis Tribunis, Ducibus, & militibus, cum in Gallia seuerius coercuisset milites Alexander, illo persuadente militibus, quod negligenter tardiusque rem bellicam administraret, parsimonia etiam erga milites vteretur nimia, Mamæam quoque matrem suam auaritia accusans, Alexander cum ma-

tre

tre occisus est. Tum Maximinus primus è corpore militari, & non-dum Senator, ab exercitu, sine Senatus decreto Augustus est dictus, filio sibimet in participatum Imperii dato. Admiranda vsus astutia, milites non virtute, sed præmiis & lucris sibi conciliauit, ac venationibus legiones exercens. Interim tamen in omnes tam crudelis, præsertim in nobiles, vt crudelius in terris animal esse non diceretur. Alios enim in crucē sustulit, alios animalibus inclusos necauit, alios feris obiecit, alios fustibus elisit, nullo respectu dignitatis habito. Vnde Cyclops, Busyris, Chiron, Phalaris, Typhon, & Giges ab omnibus est cognominatus. Omnes generis sui consciens, ignobilitatis causa tegendæ interfecit, etiam amicos qui sæpe ei misericordiæ ac pietatis causa aliquid donauerant. Sic voluit Barbaricam humilitatem violentia & crudelitate tegere, & imperium suum saeuitia tueri. Tantum viribus suis fidebat, vt se non vinci posse existimaret. Plures ob id in eum factæ sunt coniurationes, sed detectæ, crudelia supplicia ducibus attulerunt. Deinde in Germaniam cum omni exercitu, maximòq; apparatu transit, ibiq; crudelitatem ferro, flammis, populatione exercuit. Germania deuicta, Sarmatis quoque bellum inferre paravit, cupiens usque ad Oceanum Septentrionales partes in Romanam ditionem redigere. Sed cum comperisset se cum filio à Senatu hostes iudicatos esse, & Maximum cum exercitu contra se missum, vehementius saeuiens, Italiam ingressus est, ac deinde Aquileiam contendit, eamque obsidione cinxit. Sed cum exercitus eius fame laboraret, vrgereturque in dies magis, Ducésque aliquos trucidasset, in odium exercitus veniens, vna cum filio suo in castris, quiescens in tentorio trucidatus est. Horum capita hastis suffixa, & Aquileiensibus ostensa, Romam missa sunt, quæ in Campo Martio insultante populo exulta sunt, cadavera missa in profluentem. Talem exitum fortitus est Maximinus crudelis, iam sexagenario maior, & cum triennio Imperasset cum filio suo. Fuit autem virili forma decorus, moribus agrestis, proterius atque superbus, corpore procerus, ita vt corporis proceritate, candore atque oculorum magnitudine omnes excelleret. Tantæ etiam voracitatis, vt uno die x l. libras carnis, vel vt Cordus dicit, l x. ederit, Amphoram autem Capitoli-nam vini biberit.

Numum percussit, cuius altera pars triumphum continet. Imperator
P 3

rator in curru variis iniginibus exsculpto , qui quatuor equis trahitur, stat, dextra ramum Lauri, sinistra hastam, cui Aquila imposita , gerens. A cuius tergo alia statua Imperatoris coronam gerens videtur, cum inscriptione; PON. MAX. TR. P. II. COS. P.P.

M A X I M I N U S I V N I O R, ex patre Imperatore Maximino, & Calphurnia natus, tantæ pulchritudinis fuit, vt passim amatus sit à procacioribus seeminis, quæ de eo optauerunt concipere. Proceritatis insignis, vtpote qui paternam videretur contingere, nisi in ipso iuuentutis flore interemptus esset. Superbia insolentissima, vt cum pater suus homo crudelissimus, plerisque honoratis assurget, ille resideret, sibique osculari pedes, & genua pateretur. Vitæ laxioris, viñique parcissimus, cibi auidus, maximè sylvestris, ita vt non nisi aprugnam, anates, grues, & omnia captiua ederet. Vestibus tam accuratis fuit, vt nulla mulier esset nitidior in mundo. Imperator simul cum patre electus, simûlque cum eo anno x viii. ætatis suæ in tentorio dormiens, necatus est. Auditaque vox illa memorabilis cum occideretur, **E X P E S S I M O G E N E R E N E C A T V L V M Q U I D E M H A B E N D V M.**

In hoc Numismate statua Imperatoris loricata & paludata, dextra sceptrum, sinistra hastile ferens, adparet. A sinistra eius parte duo signa militaria sunt collocata. Inscriptio talis habetur: **P R I N C I P I V V E N T V T I S. S. C.**

MICABA, seu MECCA ex Gothia oriundus Maximini Imperatoris pater.

ABABA ex Alanis genita, Micææ vxor, mater Imp. Maximini.

CALPHVRNIA sancta & venerabilis foemina, Maximini Imperat. vxor: ex qua Maximinus filium etiam Imperatorem sustulit.

GORDIANVS SENIOR ex patre Metio Martullo, & matre Vlpia Gordiana natus, originem paternam ex Gracchorum genere: Maternam ab Imperatore Triano trahens, adolescent

p 4 scnt

scentiam suam literis & poëmatis exercuit. Cùm adoleuit, Quæstrum summa cum laude peregit. Consul ditissimus & inter diuites potentissimus in prouinciis tantum terrarum habens, quantum nemo priuatus. Singulis mensibus de sua substantia, populo munera dedit. Primum consulatum cum Caracalla iniit. Post consulatum Proconsul Africæ factus est cunctis adnitentibus & fauentibus. Alexandri Imperium per Proconsulis dignitatem illustravit. Ita ab Afris in honore & reterentia habitus, ut alii Scipionem, alii Catonem, Mutium, Rutilum, aut Lælum dicerent. Cùm Maximinus in odium militum quotidie magis veniret, ob sequissimam crudelitatem, qua nulli parcebatur, facta defectione militum, in Africa Gordianus iam octogenarius Imperator a militibus factus est, vna cum filio apud oppidum Thystrum. Quod mirum in modum Senatum oblestatuit, quos ambos Augustos declarauit. Interim Capellianus quidam, qui Mauris præfuit, ut sibi usurparet Imperium, cum instruto exercitio in Africam contra duos Gordianos profectus est, omnésque Carthaginensium populos ad se inclinavit. Gordianus autem filium Gordianum cōtra Capellianum & Maximinum misit. Cùmque in re militari Capellianus esset exercitator, atq; audacior, econtra Gordianus minus expertus, pugna commissa Gordianus vincitur, atq; in eodem conflitu interficitur, tanta multitudine Gordiani exercitus cæsa, ut corpus Imperatoris diu quæsumum, inueniri non potuerit. Hec ubi Gordianus senior didicerat, & modicas vires suas, Maximini verò magnas perpenderet, instantemque Capellianum, & raram Punicam fidem, acri dolore percitus, ut vincula hostium euitaret, laqueo vitam finiuit, vitamque cum Imperio dimisit. Hic exitus Gordianorum fuit, cùm Imperassent i i. annis, & v i. mensibus, quos Senatus inter diuos retulit. Fuit Gordianus senior, statura procera, canitie decora, pompali vultu, ruber magis, quam candidus, facie bene lata, oculis, ore, fronte verendus: corporis qualitate subcraesus, moribus ita moderatus, ut nihil possis dicere, quod ille aut cupidè aut immodestè, aut nimis fecerit.

In priore huius Numismatis parte inscriptio Græcis literis habetur talis: ΑΥΤΚ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. ΑΥΓ. In posteriore parte adparet Hercules nudus, pelle Leonis de collo eius pendente, dextra taurum cornu apprehendens, sinistra clauam cum clypeo.

peo gestans. Inscriptio literis Gr̄c̄is legitur: ΟΥ ΡΙΑΝΩΝΑΓΧΙ
Infrā subscriptum: A L E I N.

GORDIANVS IVNIOR, Gordiani senis Procosulis filius ex Fabia Orestilla Antonii pronepte natus, literis & moribus clarus fuit. In studiis grauissimae opinionis, forma conspicuus, memoria singularis, bonitate insignis, adeo ut semper in scholis, si quis pueroru verberaretur, lacrymas non teneret. Quæsturam, Heliogabalo autore, promeruit, idcirco quod luxurioso Imperatori, lasciuia iuuenis, non tamen luxuriosa, neque infamis prædicata esset. Præturam sub Alexandro urbanam tenuit, in qua tantus, Iurisdictionis gratia, fuit, ut statim consulatum, quem pater sero acceperat, mereatur. Maximini seu Alexandri eiusdem temporibus ad proconsulatum patris missus legatus est. Atque vñà cum patre in Africa ab exercitu Imperator creatus est, & à Senatu Augustus dictus. Antonini quoq; nomen primis sui natalis diebus, mox in Senatu sibi inditum recepit. Contra Capellianum cum exercitu maximis tempestatibus dissipato, à patre missus, ab eo victus, in prælio occubuit, Aetatis anno X L V I.

Posterior huius Numismatis pars continet statuam muliebrem galeatam, cristatam, pectore seminudo, trophæis insidentem, sinistra hastam, dextra victoriolam ferentem, quæ & ipsa dextra fert coronam Lauream, sinistra ramum Palmæ, cum inscriptione: R O M A E A E T E R N A E. S. C.

q

Moneta

Moneta alia horum Imperatorum in qua est nauis quinqueremis, quæ à mari agitatur. In mari Delphini & alii pisces adparent. In nauis medio Imperator cum filio, stipatus militibus partim loricatis & hastatis, partim signa militaria ferentibus, conspicitur. In prora sedet nauta temonem dicens, cum inscriptione, TRAIECTVS AVGUSTORVM.

Metius Marullus ex Gracchorum genere oriundus, patre consulari viro natus, ipse Consul, Gordiani senioris Imperatoris pater.

ULPIA GORDIANA originem suam à Traiano Imperatore ducens, Metii Marulli vxor, mater Gordiani senioris Imperatoris.

FAB

FABIA ORESTILLA Antonii proneptis, Gordiani senioris coniux, ex qua Gordianum filium Imperatorem, & Metiam Faustinam sustulit.

METIA FAUSTINA Gordiani senioris, & Fabiae Orestillae filia, quam pater Iunio Balbo consulari viro despondit.

MARCUS CLODIUS PUPIENVS
MAXIMVS, ET MARCUS CAELIUS
BALBINVS duo consulares viri, interemptis in Africa Gordianis, Capelliano Duce, ex decreto Senatus, contra Maximinū Imperatores sunt creati, ea lege, vt alter res domesticas, alter bellicas curaret. Vnus, qui in Vrbe resideret, alter qui obuiam Maximino pergeret. Maximus homo nouus, patre fabro ferrario, matre Prima natus, virtuti, & militari securitati semper studuit. Militaris Tribunus primū fuit, Proconsulatum Bithyniæ, Græciæ & Narbonæ egit. Legatus Sarmatas in Illyrico contudit, & ad Rhenum rem contra Germanos feliciter gessit. Praefectus vrbis prudentissimus ac inge-
niosissimus. Balbinus originem à Balbo Cornelio Theophane ex Hispania ducens, eloquentia clarus, Consul Asiam, Africam, Bithy-

q 2 niam

niam, Galatiam, Ponthum, Thracias & Gallias ciuilibus administrationibus rexit, ducto nonnunquam exercitu, bellicis rebus minor, quam ciuilibus, bonitate, sanctitate, & verecundia nimia. Hi Cæsar is & Catonis moribus comparati, receptis Imperatoriis honoribus, Tribunitia potestate, iure proconsulari, Pontificatu maximo, & Patris patriæ nomine, meruerunt Imperium, exhibitis populo ludis Scenicis ac Circensisibus, gladiatorio etiam munere. Maximus contra Maximinum cum exercitu est profectus, Prætorianis domi relictis, inter quos & populum tanta seditio fuit orta, vt ad bellum intestinum veniretur, vrbs incenderetur, tempa fœdarentur, plateæ cruento polluerentur, frustra prohibente Balbino, donec Gordiani purpuratum educeret. Quo viso, milites & populus in concordiam redierunt. Apud Rauennam itaque Maximus ingenti adparatu bellum instaurabat, Sed Maximino interfecto, receptoque eius exercitu, & rebus ad Aquileiam compositis, ad Vrbem Maximus contendit. Cui Senatus, populisque obuiam processit, statuasque equestres aureas decreuit. Pari deinde autoritate cum magna moderatione, gaudente Senatu & Populo Romano Imperium ambo administrabant, Senati plurimum deferebant, leges optimas condebant, moderatè causas audiebant, res bellicas pulcherrimè disponebant. Sed Maximini milites mœrentes, quod eum Imperatorem, quem ipsi delegerant, perdidérant, eosque haberent, quos Senatus legerat, quarebant occasionem perdendorum principum, quæ tum demum inuenta est, cum ipsorum intelligerent inter se discordiam. Cum itaq; contra Parthos Maximus, contra Germanos Balbinus essent profecturi, ludis quibusdam Scenicis, cum multi & milites & aulici occupati essent, milites in Palatio in eos impetum facientes, mutatis vestibus regalibus, de Palatio deturbarunt, pérque medium ciuitatem ad castra traxerunt. Germanis verò ad illorum defensionem occurrentibus, itinere medio laniatos, occiderunt, cum biennium imperassent. Hunc finem habuerunt boni Imperatores, indignum sanè vita, & moribus.

P U P I E N V S M A X I M V S Numisma æreum percussit, in quo est corona triumphalis, ex Lauro contexta, in medio est hæc inscrip^{tio}: V O T I S D E C E N N A L I B V S. S. C.

Fecit & B A L B I N V S Numisma æreum, in quo Pupienus, Balbinus

binus & Gordianus nepos, sellis curulibus collocatis in suggestu, insident, Gordiano medium occupante locum inter utrumque. Ante quos statua quedam stolata seminudo pectore consistit, sinistra cornucopiae, dextra mensuram poculo haud dissimilem tenens, populo ascendentem per gradus donatiuum largiens, cum inscriptione: LIBERALITAS AVGVSTORVM.

GORDIANVS IVNIOR, senioris nepos, natus, ut plures asserunt, ex filia Gordiani, vel ex Gordiano, qui in Africa periit, Maximo & Balbino interemptis Cæsar cum esset, à militibus, Senatu, populoque Romano ingenti fauore, maximoque studio & gratia Augustus est appellatus. A militibus amatus, autem vel auunculi, siue patris memoria, qui ambo pro Senatu & populo Romano arma suscepereunt, & militari morte vel necessitate perierunt. Intantum diligebatur, ut Senatus & milites eum filium, Populus delicias suas appellarent. Sed indicium non diu imperaturi Gordiani mox subsecutum est. Nam eclipsis solis maxima facta est, ut nox crederetur, neque sine luminibus accensis, quicquam agi posset, & terræmotus eousque grauis, ut ciuitates etiam cum populis perirent. Ac subito in Africa contra Gordianum conspiratio est facta, statimque extincta. Bellum quoque Persicum imminebat, ad quod dum esset prefecturus, ne Imperium contemptibile videretur, uxorem duxit, filiam Misithei doctissimi viri, cuius grauitate, & sanctimonia vita, multo nobilior Imperator est factus. Prefectus itaque ad bellum cum ingenti exercitu contra Persas, per Moesiam iter fecit, ac quicquid hostium in Thraciis reperit, delevit, fugavit, & expulit. Inde per Syriam, in Antiochiam venit à Persis occupatam, ibique frequentibus præliis pugnauit ac vicit. Sapore Persarum rege submoto, Antiochiam, Carras, Nisibin, quæ

sub Persarum Rege erant, recepit. Quæ omnia Senatui scribens Gordianus, Misitheo socero accepta retulit. Vnde Senatus Diis supplicationes, Gordiano triumphum decreuit, & Misitheo currum triumphalem, & titulum magnorum honorum, cum his verbis, MISITHEO EMINENTI VIRO, PARENTI PRINCIPVM, PRAETORI TOTIVS VRBIS, TVTORI REIPVB. S. P. Q. R. VICEM REDDIT. Sed ista felicitas longior esse non potuit. Nam Misitheus artibus Philippi, qui eum vehementer timebat, occisus est, qui per medicos curavit, vt cum poculum iuberetur, sistendi ventris gratia, accipere (effusione cñim alii laborabat) poculum daretur, quo magis solueretur, atque ita extinctus est. In cuius locum ipse successit, & à Gordiano Praefectus, & parens est appellatus. Sed omnis benevolentia, pietatis ac beneficij immemor Philippus, Gordiano quoq; insidias struxit, quippe vt eum in odium militum duceret, naues frumentarias, quas Misitheus priùs in exercitum aduexerat, abduxit, & milites in loca, in quibus annona haberet non poterat, deduxit. Dehinc artibus milites circunuenit, vt Philip-pum Imperatorem poscerent, quod iuuenis Imperium regere non posset. Imperium igitur Philippo est commissum, iussumque à militibus, vt quasi tutor eius, cum Gordiano pariter gubernaret. Suscep-to Imperio Philippus breui in eam superbiam venit, vt Gordianum, neque in Imperatoris, neque in Cæsaris, neque in Præfecti, neque in Ducis alicuius loco haberet, & cum se viuere tantum precaretur, clamantem ante conspectum duci, spoliari & occidi iussit, Anno ætatis. XXII. Imperii VI. Morte eius Romæ nuntiata, à Senatu inter deos relatus est. Milites apud Circeum castrum, sepulcrum in finibus Persidis fabrificarunt: titulum huiusmodi Græcis, Latinis, Persicis, Iudaicis, & Aegyptiacis literis, vt ab omnibus legeretur, addentes: DIVO GORDIANO VICTORI PERSARVM, VICTORI GOT HORVM, VICTORI SARMATARVM, DE-PVLSORI ROMANARVM SEDITIONVM, VICTORI GERMANORVM, SED NON VICTORI PHILIP-PORVM.

In hoc Numismate est Imperatoris statua paludata, thorace picto induita, ocreata, redimita quoque tempora lauro, stans in suggestu, sinistra schedam tenens, dextra gestu quasi alloquiens milites. Milites loricati & hastati coram eo stant, signa gestantes militaria, quibus:

Aquila

Aquila, imago Imperatoris, velabrum & Delphinus sunt imposta,
subscriptum: EXERC. PERS.

Tranquillinam Misithei viri doctissimi ac eloquentissimi filiam,
in vxorem duxit Gordianus, ac sacerdotum prætorii fecit.

Post Gordiani mortem, Senatus Marcum quendam virum grauem & sapientem, quem Philosophum cognominat Zonoras, Imperatorem legit. Qui subita morte in palatio vbi habitabat decepsit, nec successor dilatus est: statimq; lectus à patribus SEVERVS OSTILIANVS, qui repente cùm incidisset in morbum, medicis malè venam soluentibus, occubuit. Interea literæ à Philippo ad Senatum missæ sunt, in quibus scriptum erat, Gordianum graui morbo affetum obiisse, & Philippum ab exercitu Imperatorem creatum, rogareque ut Patres probarent. Senatus, qui rem nondum nouerat, Augustum Philippum appellauit.

In Numismate Marci, templum forma quadrata, in medio eius ianua apparet. In superficie & fastigio angulorum templi litui sunt infixa, in medio tecti ignis emicat. Inscriptio: C O N S E C R A T I O.

SEVERI Numus habet in altera parte duas manus coniunctas,
cum inscriptione: FIDES SENATUS.

M. IULIVS PHILIPPVS A R A B S, vrbe Rostris Arabiæ, exignobili genere ortus, patre nobilissimo latronum ductore, à teneris annis relieto patrio solo, militare cœpit. Virtute rei militaris clarus, & insignis, Romanum venit, & sub Cæsaribus militauit, & per gradus promotionis ordinis comes, deinde Dux, post Præfectus prætorio est factus. Cum Gordiano contra Persas est profectus, ac Misitheum Præfectum prætorii, & sacerdotum Gordiani fraude necauit. Post cuius mortem à Gordiano huius sceleris ignaro, Præfectus prætorii creatus, & exercitu præfectus est: ab eo tanquam parens dilectus, quo sua posset industria vti: ac consilio, vt olim Misithei consiliis. Tali successu Philippus insolentior factus, de Imperio cogitauit, multisque artibus odium militum in Gordianum concitans, eum tandem interfecit, sibique Imperium rapuit. Senatui mox literas scribit, Gordiano morbo extinto, se ab exercitu Imperatorem creatum. Deceptus Senatus credidit, ipsumque Augustum appellauit. Facta pace, percussoque cum Persis foedere, Mesopotamia & Assyria hostibus relieta, passus victricium armorum dedecus, in natali agro, urbem sui nominis Philippopolim condidit, Philippumq; filium in itinere consortem Imperii fecit. Ad Vrbem profectus, haud gratus eius aduentus fuit, quod prouincias amiserat. Studebat omnium animos sedare, cum inducto Persis decreto, illis bellum indixit, sperans ignominiam abolere, res sine sanguine peracta est, Persis prouincias restituere pollicentibus. Deinde anno Imperii 11. x 1. Cal. Maii, eò quod esset milesimus annus urbis conditæ, ingenti pompa magnoque sumptu, & apparatu Seculares ludos celebrauit. Scenicos quoque ludos in Pompei theatro, tribus diebus, totidemq; noctib;

noctibus pernigil populus spectauit, funalibus atque lychnis vinctibus. Circenses etiam dedit, in quibus certamine currendi quadragesimus equorum è carcere missus est numerus. Hæc omnia Philippus exhibuit, licet Christianus esset, & primus Cæsarum, qui Christum professus est. Interè Scythæ, qui Misitheo fidem præstiterant, audita eius morte, facta irruptione, limites transgressi, vrbes & agros Rom. Imperii deuastare, prædas abducere, incendia suscitare, cædes vndiq; facere. Contra quos Philippus properè expeditionē parat: cui Mari-
nus quidam Dux limitis Sarmatici præficitur, sed eo militari seditione oppreso, Decius vir clarus, cum supplemento copiarum à Philip-
po mittitur. Qui concordi assensu, statim à militibus Illyricanis Im-
perator est electus. Dux experientia rerum cautus, ne à principe cau-
sari posset, néve locum calumniis præberet, per fidissimum nuntium
literas ad Philippum misit: quibus se excusat, promittens dignitatē se
abdicaturum, ad quam iniuitus tractus esset. Philippus his motus excu-
sationibus, expeditionem, scriptis etiam nouis legionibus, cōtra De-
ciūm parauit, eductisq; copiis profectus, ingentibus minis palam asse-
rens, se Decium cum toto scelerato exercitu perditurum. Sed mente
turbatus, ac velut furore concitus, à militibus Veronæ cæsus est. Et
Romæ filius eius à Prætorianis interfectus, Anno Imperii v.

In huius Numismate Amphiteatrum cum omnibus suis orna-
mentis adparet, in quo ludi celebrantur Seculares. Seculares Ludos
cīm celebrauit Philippus, has beluas exhibuisse memoratur: Elephā-
tes x x x i i. Alces x. Tigrides x. Leones mansuetos i. x. Leopar-
dos cicures x x x. Hienas x. Hippopotamum i. Rinocerontem i.
Arcelontes x. Cameleopardalos x. Onagros x x. Equos feros x i.
Gladiatorum paria mille.

PHILIPPVS filius Philippi & Seueræ ΑΓΕΛΑΣΤΟΣ, hoc
x est

est irrisibilis fuisse traditur, & adeò seueri ac tristis animi, ut iam tum à quinquenni ætate nullo prorsus cuiusquam commento, ad ridendum solui potuerit: Patrémque quondam in ludis Secularibus petulantius cachinnantē (quanquam adhuc tener) vultu notauerit auerso. A patre consors Imperii declaratus, Romæ à Prætorianis, duodecimum agens annum, est interfactus.

Huius Numisma continet Imperatoris statuam loricatam, paludatam, ocreatam, dextra sceptrum, sinistra hastile ferentem, à cuius tergo est Tribunus paludamento indutus, ex vtraque Imperatoriae statuę parte, signa militaria sunt posita. Inscriptio talis legitur: P. R. IN-
CIPIT IVVENTUTIS.

Alia moneta horum Imperatorū, in qua dux victoriæ alatae Lau-
reatæ, pectori seminudo clypeum tenent, in quo hæc sunt scripta:
VOTIS. Inscriptio verò est: VICTORIAE AVGVSTORVM.

SEVERA AVGVSTA Philippi Imperatoris vxor, ex quo Phi-
lippum filium procreauit. Hæc Christum coluisse fertur, atque opera
Fabiani Pontificis, cum marito & filio baptisme inscrita.

MARIN

MARINVS Dux limitis Sarmatici aduersus Scythes à fide Romanorum deficientes, Dux belli constituitur. Sed Imperator ab exercitu Illyricoru[m] creatus, paulo post in seditione militari est interfectus.

In huius Numismatis posteriore parte, signa militaria tria videntur, medio est aquila imposta cum inscriptione huiusmodi: FIDES MILIT.

M. Q. TRAIANVS DECIVS Imperator è Bubali, inferioris Pannoniæ vrbe, clarissimis parentibus natus, Vir artibus cunctis, virtutibusq[ue] instructus, à cunabulis semper spem bonam præbuit futuræ indolis. Ad amplissimas dignitates non ambitione, nō emptis suffragiis, sed virtute & bonis moribus peruenit. A militibus Illyricanis primùm Imperator factus, dehinc à Senatu Augustus est dictus. Cùm magnitudinem Imperii contéplaretur, P. Cornelium Lucinum Valerianum, virum militarem, egregiis virtutibus ornatum, annum agentem iam L X. exercitui præfecit. Ob vitæ præstantiam omnibus charus fuit. Ius quintæ relationis & Proconsulare Imperium, Ius Tribunitia potestatis arbitrio S. P. Q. R. permisit, Patris patriæ cognomine contentus. In Gallia ciuiles motus sedauit.

In Vrbe commoratus, cogente Senatu filium suum Decium Cæsam fecit, qui Patribus Rempub. commendans, vnâ cum filio ad liberandas Thracias profectus est. Nam Scythæ & naualibus & terrestribus copiis omnia infestabant. Victor in primis congressibus hostes in angustias locorum, quæ in Dardaniis sunt, compulit & obfedit, expugnassetque, ni proditus à suis fuisse. Nam hostium dux per legatos petuit, vti relicta omni præda sineret cum suis abire trans Istrum. Romanus Imperator negauit, audius illos perdendi, qui toties fractis foederibus irruperant, & qui prouincias Rom. Imperii sapienter inuaserant. Iamq; ad obsidēdos aditus Trebonianum Gallum ducem limitis Moesiae cum bona parte copiarum misit. Sed consilio Imperatoris per Gallum barbaris patefacto, Imperator & filius insidiis circunuenti occubuere. Senior equo sedens, ne viuus in manus hostium perueniret inter densas hostium elapsus turbas insiliit in voraginem paludis, nec cadauer eius diligenter quaesitum, repertum est. At filius in primo conflictu est extinctus. Vixit pater annis L. & regnauit cum filio biennio nondum finito. Quidam scribunt Decium cupientem Philopoli opem ferre, fugatum esse, reparatisque in Moesia viribus, rediisse ad hostes, qui Philopolim ceperant, & Priscum sibi Ducem conciliauerant, in ipso congressu iectum sagitta Decium filium decessisse, & patrem, vel vt filii mortem viceretur, vel vt morte sua dolori finem inueniret, in confertissimos se immisisse hostes, & nusquam adparuisse. Sic periit Decius pater bonitate Traiano adæquatus, qui etiam nomen optimi principis, iudicio Senatus meruit, atque inde appellatus, I M P. C A E S A R. M. Q. T R A I A N V S D E C I V S A V G V S T V S, ab exercitu Illyricano mirè dilectus. Vir artibus cunctis, virtutibusque instructus, placidus & comis, armisque promptissimus. In omnibus laudandus, si à Christianorum suppliciis abstinuisset. In quos plurimum defauit, crudelisq; fuit, ac plures martyrii corona affecit.

Numum percussit D E C I V S: in cuius posteriore parte templum sex colonis ordinationis Corinthiacæ fulcitum, conspicitur. In frontispicio eius inter ternas columnas loco summo est Tympanū continens sculpturam parvæ statuæ in solio sedentis, & aliarum utrinq; procumbentium. Sub Tympano est fenestra, & in ea statua Vestæ stolata posita. In medio templi ara videtur, in cuius basi sunt sculpti duo

duo pullifarinam colligentes,& supra eos variæ fructuum ligaturæ. Dextræ aræ parti quatuor laniones seminudi & Laureati adsistunt, vnuſ genibus procumbens , bouem maſtandum cornibus trahens: Alter ſympulum vtraque manu ferens: Tertius tibiſ canens : Quartus manum,inſtar lætantis extollens. Sinistro aræ lateri Imperator ſinistra ſchedam,dextra patinam ſupra ignem in ara poſitum , veſtitu longiore induitus , laurōque ornatus,adſtāt. A dextra eius ſacerdos veſtatus cernitur trullam lanioni porrigens,adhortanti ſimilis , vt ſibi ſacrificant ex ſympulo ſanguinem infundat. A tergo Imperatoris filius eius D E C I V S laurēatus & paludatus puerum ducens,adparet, cum tali inſcriptione: P. M. TR. P O T. C O S. II. P P. S. C.

Numiſma D E C I I filii in posteriore latere habet ſtatuam Imperatoris paludatam , veſte ſuccinctam & ocreatam , ſinistra haſtam, dextra protensa ramum palmae ferentem,cum inſcriptione: P R I N C I P I I V V E N T U T I S.

V I B I V S T R E B O N I A N V S G A L L V S,
Patritiorum familia ortus, Dux limitis Moesiae à Decio factus,in eo
plus fortune,quām fidei fuit. A legione,quę integra in prelio Scytharum
máferat,Imperator est eleſtus.Qui de exercitu Romano ſuper-
fuerant , ad hunc configuerunt ,velut ſeruatorem reliquiarum Rom.
exercitus. Quo rumore adductus Senatus,Augustum appellauit,licet
& ipſe ſcripſerit,& cum Scythis foedus inierit,nō ſine Rom.nominis
ignominia. Tunc primū diuturno & libero potentatu Pop. Rom.
Barbaris tributa pependit Dragmarum aurearum c.c. & tum pri-
mū iugum Scythicæ ſeruitutis accepit. Sed hoc non contenti Bar-
bari,incuſiones etiam vndique fecerunt,prædas abegerunt, Darda-

r 3 niam

niam, Thraciam, Thessaliam, Macedoniāmque & Helladā infestārunt. Asia non satis fuit tuta, Italā quoque bellum intentarunt. Sed opera Aemiliani ducis limitis Mœsiā rapacissimi hostes, non sine magna cæde, in suas solitudines redire coacti sunt. Re itaq; ab Aemiliano contra Scythes feliciter gesta, ab exercitu Imperator salutatus est. Gallus interim Romæ agens, audiens Aemilianum Imperatorem creatum, filium suum C. Vibium Volusianum, consortem Imperii fecit, atque ad opprimendum Aemilianum cum filio profectus est. Sed in primo congressu deserentibus eum militibus suis, adhærentibusq; Aemiliano cum filio cæsus est, cùm regnassent annos 11. & 111. menses. Patris ætatis anno 41 v 11. Sic Imperium eius, quod dolo & proditione, non virtute asseditus erat, brevissimum fuit.

Figura bouis in altero **G A L L I** Numismatis latere videtur, ante quem cultri in vagina conditi, positi sunt. Prope eum velabrum insixum est, in quo hæc capita leguntur: **L E O** **I I I**. **G A L**. Inscriptio est, **C V L T V R O M A E**. Infrà scriptum, **T R O**.

I N V O L V S I A N I Nomo templum sphericæ figuræ quatuor columnis Corinthiacis insistens, adparet, intrinsecus variis fructuum & frondium ligaturis ornatum. In medio eius statua stolata constitit. In pinaculo templi alia statua est collocata cum inscriptione: **I V N O N I M A R T I A L I**.

A E M I L I A N V S   L Y B I C V S in Mauritania ortus, à pueritia cœpit stipendia mereri: & cùm pro ætate honores promotionis non decesserent, Dux limiti Sarmatico in Mœsia à Decio præpositus est. Scythes, qui provincias Romani Imperii vastabant, adort

adortus, non fugauit modò, sed etiam bona ex parte profligauit, illorumque regiones abactis prædis penè exhausit. Post victoriam præmiis, militibus promissis, persolutis, adeò gratus victori exercitui fuit, vt ab eo Imperator sit appellatus. Ad quem opprimendum Gallus cum filio profectus, in primis præliis ambo cæni sunt. Aemilianus statim ad Senatum scribens, docuit se Imperatorem lectum esse, promisitque se liberaturum Thracias, & Mesopotamiam, Armenias recuperaturum, & depulsurum vndique hostes nominis Ro. Sed priusquam opus aggredieretur, milites, qui in Alpibus erant, Valerianum Imperatorem eligunt. Quo nuntio accepto, qui Aemiliano erant, ne ciuili bello & cognatorum sanguine se inuicem inficerent, contemplantes præterea humilitatem generis Aemiliani, & nobilitatem Valeriani, simul & laudatissimos eius mores, Aemiliano apud Spoletum interfecto, Censorio viro Valeriano se tradiderunt. Sicq; res solo ducis capite peracta est. Imperauit Menses 111. Vixit annos XL.

In huius Numismatis altera parte adparent statuæ pallio succincto, galea cristata capiti imposta, sinistra hastam, dextra ramum lauri gestans, pede dextro globum calcans, cum huiusmodi inscriptione,

V I R T U S   A V G .

P. CORNELIUS LICINIVS VALERIANVS, nobili progenie ortus, ex patre Valerio Flacco, vita & moribus laudatis, ad omnes dignitatum gradus peruenit, cuius per annos LXX. vitæ probitas, in eam consendit gloriam, vt per omnes honores & magistratus laudabiliter gestos, Imperator fieret, non vt solet tumultario populi concurru, non militum strepitu, sed iure meritorum. Imperator itaque factus,

r 4 maxim

maximam de eo spem fortuna fefellit. Nam cùm in Persidem profectus esset, & cum Persis bellum gereret, à Sapore Persarum rege vietus, captiúsque est, cùm ductu cuiusdam sui Ducis, cui summam rerum commendauerat, in ea loca esset deductus, siue fraude, siue iniqua hoc euenit fortuna, ynde nullis viribus, nullo consilio, nulla industria elabi poterat. Captus ignobili, miseráque, ac perpetua seruitute apud Parthos consenuit. Quoad enim vixit, rex Sapor eo incurvato pedem ceruicibus eius imponens, equum ascendere solitus erat, pro scabello eo vsus. Quanquam amici Reges Armeniorum, aliisque finitimi principes, Saporem regem ea victoria nimis elatum, literis admonerent, ne ea victoria abuteretur. Quinimò & Bactriani, & Histri, & Albani, & Tauroscythæ Romanis auxilia sanè polliciti sunt pro liberando Valeriano. Sed nihil motus Sapor Rex Valerianum crudelissima morte, eò quòd esset crudelissimus, à ceruicibus cutem ad imos pedes detrahendo, necauit.

Huius monetæ posterior pars continet statuam victoriæ alatae stolatae, pectore seminudo, dextra extensa, coronam lauream, sinistra ramū palmæ ferentem, cum inscriptione: VICTORIA AVG.

V A L E R I A N V S iunior alia, quām Gallienus matre genitus, forma conspicuus, verecundia probabilis, eruditione pro æta te clarus, moribus pericundus, atq; à fratri dissoluzione seius, à patre absente Cæsar est adpellatus, à fratre Augustus. Nihil habet prædicabile in vita, nisi quòd fuit nobiliter natus, educatus optimè, & miserabiliter cum fratre Gallieno interemptus, & circa Mediolanum sepultus, addito titulo: CLAVDII IVSSV VALERIANVS IMPERATOR.

Numisma hoc ex ere, vetustate adeò consumptum fuit, vt in priorre parte præter nomen eius, Græcis etiam literis scriptum, nihil legere potuerimus. Nos igitur commoditatis causa inscriptionem Latinam addidimus. In posteriore parte videtur statua Imperatoria Valeriani patris palleata, loricata, sedens, cuius dextra statua mulierbris, stolata, seminudo pectore, dextra temonem, sinistra cornucopiae gerens, assistit. A sinistra verò statua alia Valeriani filii loricata, pallio de collo pendente, conspicitur. Ad pedes horum media statua expandis

pansis brachiis iacet, dextra fulmen tenens, in sinistra quid habuerit, propter vetustatem cognoscere non licuit. Inscriptionem huiusmodi characteribus habet: ΔΑΝΤΙΟΧΕΑΝ ΝΗΤΕΩΑΩ. Infrà subscriptum: H. C.

LICINIUS GALLIENVS Valeriani Imperatoris filius, Valeriani junioris frater, oratione, poëmate, atq; omnibus artibus clarus: ab initio Cæsar, deinde Augustus à patre est appellatus, eique Imperium commissum. In initio Imperii nulla præclara gescit. Sed patre capto, cùm plerique captitatem eius mœcerent, illé supramodum lætatus est, eò quod ceruicibus suis grauitas paterna esset adempta, ac se totum ludibriis, vino, mulierculis, popinis, lenonibus, ac mimis dedidit, Caligula & Vitellio similimus: cùm interim Imperium Romanum per x x x. Tyrannos inuaderetur, de honestate, & mulieres imperare pateretur. Gallienum fortuna diutius, quām oportebat, reseruauit. x v. enim Imperii anno, cùm aduersus Aureolum profectus esset, cūmque apud pontem, qui ex eius nomine Aureolus appellatur, obtentum detrusumq; Mediolanum, obsedisset, eiusdem Aureoli commento à suis cum fratre Valeriano est interfactus, ætatis anno L. cùm imperasset annos x v. cum patre v ii. & solus v ii.

In huius ærei Numi parte altera, arcus eiusdem Imperatoris cum ornamentiis quibusdam appensis, & columnis utrinque conspicitur. Hic arcus adhuc in Cælio monte iuxta ædem S. Viti nullis ornamentis insignis, ex lapide Tyburtino, cernitur, & in eo legitur titulus huiusmodi: GALLIENO CLEMENTISSIMO PRINCIPI, CVIVS INVICTA VIRTVS SOLA PIETATE SUPERATA EST, ET SALONINAE SANCTISSIMAE

S AVG.

AVG. M. AVRELIVS VICTOR DEDICATISSIMVS
NUMINI MAIESTATIQYE EORVM. Quidam triumphalem
arcum esse voluere. Sed cum triumphi nulla adpareant indicia, neque
constet de triumpho, siatque in eo titulo de Salonina mentio, arbit-
ramur in gratiam ipsorum ob aliquod beneficium ab ipso Aurelio
positum, & super eodem statuam Gallieni, & ipsius Saloninæ loca-
tam esse.

Licinius Gallienus filium habuit Gallienum, Saloninum cognominatum, vel quod apud Salonas natus esset, vel à matre Salonina, vnde etiam inscriptio adhuc vetus legitur: GALLIENO MINORI
SALONINO. quem in locum Cornelii Valeriani filii sui in iuuenta mortui, subrogauit. Puer adhuc decennalis à Gallis non sua sed patris causa necatus est.

Posterior Numismatis huius pars habet statuam muliebrem stolatam, pallium manibus expandentem, quo bouem à dextra, leonem à sinistra sibi stantem tegit, cum tali inscriptione: P N S C O L V I M.
infra subscriptum: A N. XII.

SALONINAM PIPERAM, VEL PIPAM nomine in
vxorem habuit Gallienus, ex qua Saloninum genuit. Hanc perditè
dilexit, atq; per pactionem, concessa parte superioris Pannoniae, à pa-
tre Marcomannorum rege suscepit.

HELENA Gallieni Imperatoris altera vxor.

Series xxx. Tyrannorum, qui Valentiniano magnis belli Per-
sici occupato necessitatibus, & Gallieno luxui vacante, Imperium par-
tim

tim vi, partim dolo inuaserunt, quorum Numismata prius non edita, addidimus.

CYRIADES patrem Cyriadem fugiens diues & nobilis, cum luxuria sua & moribus perditis sanctum semen grauaret, direpta magna parte auri infinitoque pondere argenti, ad Persas se contulit. Saporis regis sociatus, bellum Romanis intulit. Capta Antiochia & Cæsarea, Cæsareanum nomen accepit, atque inde à militibus Augustus vocatus. Cum omnem Orientem vel virium audacia, vel terrore quateret, patrem verò interemisset, ipse per insidias suorum, cum Valerianus iam ad bellum Persicum veniret, occisus est.

In huius æri Numi parte altera adparent duæ equestres statuæ, laureatæ & paludatae, Cyriadi & Valeriani, dextris hastam feren-tes, ambæ colloquentes, quas præcedit victoria alata, sinistra trophæum gerens, dextra gestus vocanti similis, ut sequantur. Milites verò signa militaria gestantes, eas sequuntur, cum inscriptione: IMPERATORVM AVGG. Infrà subscriptū est: ADVENTIANTH.

CASSIUS LABIENVS POSTHUMIVS vir Romanus. Huc quasi ex gregario milite sua virtus ad dignitates prouexit. In omni vita usque adeò grauis, ut Gallienus filium suum ei concrederet insti-tuendum. Ob contemptum Gallieni, qui luxuriæ & popinis vacabat, à Gallis Imperator cum omni exercitu est electus. Sed cum annos V I I, Gallias instaurasset, submotis Germanicis gentibus, & Romano Imperio in pristinam securitatem reuocato, à Gallis semper rerum nouarum cupidis, Lolliano agente interemptus est.

In hoc Numismate est statua Imperatoris togata stans, dextra

schedam tenens, sinistra mulierem ante se flexis genibus procumbentem subleuās. In medio vasculum floribus repletum, est positum cum inscriptione eiusmodi: RESTITUTORI GALLIAE.

POSTHVMIVS IVNIOR, à patre Cæsar, ac deinceps in eius honore Augustus appellatus, ita literis omnibus instructus, ac in declamationibus tam disertus, vt eius controversiae Quintiliano dicantur insertæ. Ac ob hanc solam virtutem literis notus, vnà cum patre interfectus est.

In parte posteriore Aesculapii statua comata, barbata, pectore seminudo, dextra baculum serpente circumvolutum tenens conspicitur, cum inscriptione: SALVS EXERCITV.

De AESCVLAPIO multi variè scribunt. Alii enim dicunt eum esse Apollinis & Coronidis filium, Medicinam primum, ab Apolline patre institutum, mortalibus inuexisse, atque adeò in ægrotorum curatione excelluisse, vt mortuos ab inferis excitare diceretur: ob id apud Iouem accusatum, fulmine iustum ferunt. Alii affirmant Aesculapium incertis parentibus natum, & expositum in monte Titthæo à capra nutritum, & à cane custoditum, demum ab Aristane pastore repertum, & seruatum ob radios & vultus splendorem, Chironi traditum, didicisse medicinam, eámq; Epidauri exercuisse. Quorundam etiam opinio est, ex Coronide, quæ à sacerdotibus (vt verisimile est) in Apollinis templo vitiata fuit, natum, Artem medicam ab API Aegyptio non obscuro inter eos, qui illic erant templi ministros, percepisse. Ea percepta voluisse ulterius in Aegyptiorū vrribus morari, sed lucri cupidum, & consiliis turpibus obnoxium, omnem circuisse orbis regionem, ab omnibus lucra petentem, & venale studium suum

suum languentibus exhibentem. Inflatūmq; ob scientiam, se Deum etiam nominasse, & mortuos ab inferis excitare posse iactasse: Venientēmq; ad Epidaurios, & ibi summam sibi gloriaṁ arrogantem, fulmine īētum periisse, pœnam illi dignissimam Deo inferente. Pluribus autem in locis cultus est Aesculapius, præcipue Romae in insula Tyberina, quæ biremis formam habere videtur, & formam accipitris eius nauis, qua Aesculapius Romam aduentus est. Vbi fingitur in manu habere baculum nodosum, quod significat difficultatem artis: laurea coronatus, quòd ea arbor plurimorum sit remediorum, & Draco eius tutelæ additus, quòd vigilantissimum sit animal, quæ res ad tuendam valetudinem ægroti maxima est.

L O L L I A N V S, cuius rebellione Posthumius est interemptus, in locum Posthumii subrogatus, delatum sibi à Gallis Imperium assumpsit: Augustus dictus, plerasque Galliæ ciuitates, nonnulla etiam castra, irruptione Germanorum diruta, integravit. Cùmque nutans Gallieni luxuria Imperium, in pristinum statum reformasset, à militibus, quòd in labore nimius esset, occisus est.

In hac moneta adparet statua **L O L L I A N I** laureati, paludati, equo insidentis, militibus signa militaria ferentibus, concionaturi, quem sequitur alius miles labarum gestans. Inscriptio talis legitur:

F I D E S M I L I T V M . I n f r à : E X E R C I T V S G A L L .

P O S T H U M I V S S E N I O R cùm se videret multis Gallieni viribus peti, **V I C T O R I N V M** militaris industriae virum in Imperii principatum vocauit, adhibitis ingentibus Germanorum auxiliis, cùmque diu bella traxissent, victi sunt. Interfecto verò Lolliano, solus

s 3 Vict

Victorinus Imperio potitus est. Sed cùm corrumpédis militum matrimonii vacaret, à quodam actuario, cuius vxorem constuprauerat Agrippinæ, cum filio, qui adhuc puerulus erat, imperfectus est. Vir fuit aliqui fortissimus & optimus Imperator, virtute Traiano, clemencia Antonino, grauitate Neruæ, gubernando ærario, Vespasiano, censura vita Pertinaci, & seueritate militari, Seuero comparatus à scriptoribus.

NUMISMA IVNIORIS.

Aureus hic numus in altera parte continet Aram, in qua est ignis iniectus. A dextra aræ parte est muliebris statua, longiore veste induita, dextra globum Imperatori ab altera aræ parte stanti offerens, sinistra schedam tenens. A tergo eius duo signa militaria Labarum & Aquila, sunt collocata. Imperator loricatus & paludatus ab altera aræ parte stans, sinistra sceptrum gerit, dextra globum oblatum recipit. A tergo eius Tribunus militum adparet, cum tali inscriptione:

VICTORIA MATER CASTRORVM. Infrà subscriptum:
F. M. P. A.

VICTORINVS IVNIOR Victorini filius, Cæsar à patre appellatus, vñā cum eo adhuc parvulus à militibus est interemptus, ac circa Agrippinam sepultus. Extant adhuc apud Agrippinam sepulcra breui marmore, in quibus hæc inscriptio legitur: HIC DVX
VICTORINI TYRANNI SITUS SVNT.

NUMISMA SENIORIS.

In Numismate senioris Victorini statua muliebris veste longa, brachiis seminudis, dextra temonem, sinistra cornucopiæ tenens, adparet, cum inscriptione: PROVIDENTIA AVG.

MARIUS, aliás MAMVRIVS seu VECTVRIVS, faber Fer-
rarius

rarius, armorum opifex, post superiores interemptos, imperium assumpsit. Vir strenuus, ac militaribus usque ad Imperium gradibus eueritus, in quo triduo tantum permanxit. Occisus enim a quodam militi operario eius in officina fabrili: Qui gladio in eum ruens, dixit,
H I C E S T G L A D I U S Q U E M I R S E F E C I S T I. Mirare fortitudinis homo fuit in manibus & digitis, adeo ut currus digito salutari sisteret, & fortissimos quosque uno digito sic affligeret, quasi ligni vel ferri obtusioris ictu percussi, dolerent, multos quoque digitorum allisione contereret.

F V S C O . E T . B A S S O . C O S S. Gallieno vino & popinis vacante, & continuatione luxuriae omnia deperdente, INGENVVS qui Pannonias tunc regebat, a Moesiacis legionibus, ceteris Pannonicorum valentibus Imperator est dictus. Neque in quoquam melius consultum a militibus videbatur, quam quod instantibus Sarmatis Imperator est creatus, qui fessis rebus mederi sua virtute posset. Sed a Gallieno conflictu habito victus est. Ac cum in omnes nullo respetu Gallienus sequisset, adeo ut nonnullas ciuitates vacuas a virili sexu relinqueret, veritus eius crudelitatem Ingenuus, ne in manus eius perueniret, pugione se transfodit, Vir fortissimus, Reipub. necessarius, & militibus acceptissimus.

Aerei huius Numi pars posterior habet statuam muliebrem, brachii nudis, sinistra labarum gerentem, dextra globum Imperatori offerentem. Ab Imperatoris tergo Tribunus adparet militum. Inscrip^{tio} adiecta: **P A N N O N I A V I R T U S A V G U S T.** Subscriptum:
 SIR M. P.

R E G I L L I A N V S gentis Daciæ Decibali ipsius affinis, vir in militari
 s. 4

litari re semper probatus, & Gallieno iam antè suspectus, quòd dignus videretur Imperio. In Illyria ducatum gerens, contra Sarmatas multa feliciter gescit. Mœsis autoribus Imperator est factus. Fuit ei lubricum ac penè ridiculum principium ad Augusti nomen occupandum. Nam in cœna quadam cùm Valerianus Tribunus quareret Etymologiam proprii nominis Regilliani, & quidam responderet à regno, Milites eo nomine putarunt illum Imperatoria dignitate honestandum, ac sequenti die cùm processisset, Imperator à principibus est salutatus. Autoribus tamen Roxolanis (quos Moscouitas appellamus) consentientib[us]que militibus, & timore prouincialium, ne Gallienus grauiter saeviret in eos, interemptus est.

In hoc Numismate continetur Templum forma quadrata, in modum templi Pacis factum, in cuius medio vñica est ianua, igne in te-
cto emicante, cum inscriptione : CONSECRATIO.

A V R E O L V S Dux exercitus Illyrici, in contemptum Gallieni, à militibus coactus est sumere Imperium. Cùmque Gallienus contra eum, tanquam virum fortem, frustrâ s[ecundu]m pugnasset, communicato cum eo Imperio pacem fecit. Huius commento paulò post Gallienus à suis interfectus est. Ac ipse post eundem cum Gallieno conflictum circa Mediolanum in ponte, qui Areolus dicitur, à Clodio est occisus, atque illic sepulcro humiliore, vt Tyranno, & Epigrammate donatus.

Capto Valeriano clarissimo principe, & Aureolo usurpante Imperium, ac exercitibus de alio Imperatore eligendo consultantibus, consilio Balistæ præfecti Valeriani M A C R I A N V S vir fortis, constans, integer, probatus in Rep. & diues cum duobus filiis Imperator

tor creatus est. Ac statim utcunque rebus in Oriente compositis , filioque uno reliquo, contra Gallienum profectus est. Sed cum **X L V.** milia militum secum ducens in Illyrico, vel in Thraciarum extremis congressus esset, cum Domitiano Aureoli Duce fortissimo & vehementissimo, vicit, cum filio interemptus est, exercitu suo in potestatem Aureoli veniente.

In parte posteriore monetæ huius adparent tres statuæ Macriani senioris, & filiorum Macriani, & Quieti, sedētes in sellis curulibus in suggestu positis, à quorum tergo statua Palladis, nudo pectore, brachiis expansis, vtrāq; manu vase quēdam pecunia repleta ferens, conspicitur. Ante eos alia statua, Mineruae scilicet, videtur, donatiuum militibus per scalas suggestui applicatas, ascendentibus præbens, cum inscriptione: **P O N T. M A X. T R. P O T.** Subscriptum verò: **L I B E R A L I T A S A V G G.**

M A C R I A N U S I V N I O R matre nobili, patre forti viro natuſ, à Valeriano Tribunus constitutus, multūm in armis potens, cum patre Augustus appellatus, cum eodem à Domitiano vicit, & triginta milibus militum spoliatus, necatus est.

Q V I E T V S Macriani senioris filius, Balistæ iudicio cum patre, & fratre Imperator est dictus. Adolescens Imperio dignus, ab Odenato, qui iam certior factus Macrianum seniorem, & filium ab Aureolo vicos & occisos, milites quoque in eius potestatem concessisse, quasi Gallieni vindicaret partes, est interfactus.

Hæc moneta refert muliebrem statuam, veste longiore: eaq; suc-
t cinct

cincta, brachiis nudis, sinistra vestem subleuat, dextra lilyum gerit; cum inscriptione: SPES PUBLICA.

O D E N A T U S P A L M I R E N V S Decurio, congregata magna militum copia, agrestiumque manu, rem Romanam tutatus est. Nam nisi Imperium suscepisset, in Oriente res perditæ essent. Assunto primo nomine regali cum Zenobia uxore, & filio maiore Herode collectis copiis in Persas profectus, Nisibin primum, & Orientis pleraque cum Mesopotamia in potestatem recepit. Ad Ctesiphontam usque profectus, Saporem regem, cum liberis in fugam vertens, regios thesauros, regiasque concubinas cepit. Inde ad Orientem se verit, Macrianum, qui aduersus Gallienum Imperium assumpserat, oppressurus: sed illo iam profecto contra Aureolum & Gallienum, ibique interempto, Quietum interfecit. Composito Orientis statu, a Consobrino suo Maeonio, qui & ipse Imperium sumpserat, simul cum filio Herode est occisus. Vir acer in bellis, & venatu memorabili semper inclitus, qui a prima etate capiendis Leonibus, & Pardis, Vrassis, ceterisque sylvestribus animalibus sudorem officii virilis impendit: quique semper in sylvis ac montibus vixit, perferens calorem, pluuias, & omnia mala, quæ in se continent venatoriæ voluptates, quibus obduratus Solem & puluerem in bellis Persicis tulit.

H E R O D E S non Zenobia matre, sed priore uxore genitus, cum patre Imperium accepit, homo omnium delicatissimus, prosus Orientalis, & Græcæ Orientalis, cui quicquid regalium concubinarum, quicquid gemmarum diuinarumque cepit Odenatus, eidem tradidit, paternæ indulgentiæ affectione permotus, cum patre simul periit.

In huius Numismatis altera parre, Ara quadrata forma, & in cuius suprema

suprema superficie ignis conspicitur. Inscriptio talis legitur: PRINCEPS IVVENTVTIS.

M A E O N I V S Odenati consobrinus, homo spurcissimus, invictus ductus, Odenatum optimum Imperatorem cum filio interemit, Zenobia consentiente: quæ ferre non potuit, quod Herodes priuatus priore loco, quam filii eius Herennianus & Timolaus principes dicerentur, per errorem Imperator appellatus, breui pro luxuria sua meritis, occisus est.

BALISTA vir insignis, eruditus, & in consiliis vehemens, in expeditionibus clarus, ad gerendam Remp. singularis, inter triginta tyrranos connumeratur, de quo tamen scriptores ambigunt num imperauerit. Nam alii assérunt priuatum eum in agro suo apud Daphnen vixisse. Multi & sumpliisse illum purpuram & more Romano imperasse, exercitum duxisse, & de se plura promisisse affirmant. Hoc tamen certo constat Valeriani præfectum fuisse, eique acceptissimum. Occisum per hos, quos Aureolus ad comprehendendum Quietum Macriani filium, quem prædam suam esse dicebat, miserat, licet quidam à gregario milite in Odenati gratiam, qui tum uniuersum tenebat Orientem, in tentorio suo cubantem occisum scribant.

In hoc Numismate æreo conspicitur statua muliebris, ex mensura, quam manibus fert, annonam effundens, à cuius tergo vasculum floribus repletum, est positum. Ante eam aliæ duæ adparent statuæ: una flexis genibus, terræ procumbens, annonam in finu excipiens. altera petenti similis. In infimo loco figura lunæ falcatae & stellæ cernitur, cum inscriptione: ANNONA AVGUST.

VALENS vir militaris, simul etiam ciuilium virtutum gloria pol-
lens, proconsulatum Achaiæ, à Gallieno datum, magno honore gu-
bernauit. Quem Macrianus vehementer reformidans, simul quòd in
omni genere vitæ satis clarum norat, simul quòd inimicum sibi esse
inuidia virtutum sciebat, misso Pisone interfici præcepit. Sed Valens
diligentissimè cernens, ac prouidus, neque aliter posse sibi subueniri
existimans, sumpsit Imperium, & breui à militibus interemptus est.

PISO ex nobilissima Pisonum familia, vir consularis, à Macria-
no ad interficiendum Valentem missus, Thessalam accessit, atq; il-
lic paucis consentientibus Imperium assumpsit, Imperator quasi
Thessalicus appellatus. Vir summæ sanctimoniae, & temporibus suis
frugi dictus, omnibus principibus acceptissimus. Missis à Valente
percussoribus trucidatus est, paulò antè, quām à suis Valens occide-
retur, eique poste à Senatu diuini honores sunt decreti.

In posteriore latere Imperator loricatus sellæ Curuli insidens, si-
nistra septrum, cui aquila imposita tenens, dextra globum sibi obla-
tum à statua muliebri corona thurrita ornata ante se stanti recipiens
adparet. Ad pedes eius vas floribus impletum, positum est. A tergo
vero victoria alata sinistra palmae ramum gerens, dextra coronam
Imperatori impositura conspicitur, cum inscriptione: T H E S S A L.
A V G V S T.

Aemilianus apud Aegyptios in Gallieni odium, coactus est Im-
perium suscipere, consentientibus Aegyptiacis exercitibus. Ad re-
gendum Remp. vigor ei non defuit. Nam Thebaidem totamque
Aegyptum peragravit, & quatenus Barbarorum gentes fortiautori-
tate

tate submouit , Virtutum merito Alexandrinus, vel Alexander vocatus. Parata in Indos expeditione, à Theodato captus viuūsq; Galieno missus,in carcere strangulatus est.

Huius argentei numi pars altera repræsentat statuam muliebrem, nudam,humi procumbētem, sinistro brachio canistro floribus abundante innitentem, manu sinistra Cornucopiæ , dextra globum , cui insidet ciconia, tenentem. Aliam deinde equestrē statuam habet, dextra globum apprehendentem, quam sequitur miles labarum gerens, Inscriptio tali addita: ADVENTVS AVG. AEGYP.

SATVRNINVS Gallieni dissolutionem ægrè ferens , à militibus coactus Imperium suscepit. Vir prudentiæ singularis, grauitatis insignis, vitæ amabilis, militaris disciplinæ obseruantissimus, Barbarorum victoria clarus. Post multa strenuè in Imperio gesta, quòd esset militibus seuerior, & grauior, ab iisdem ipsis , à quibus electus, interemptus est.

TETRICVS SENIOR Præsidatum in Gallia regens , Victoria matre Victorini interfeci suadente , Imperium suscepit , Augustusque appellatus. Cùm multa præclara egisset , & militum insolentiam diutius ferre non posset, maluit se grauissimo principi Aureliano subiicere , quām insidiosis imperare. Sed Aurelianus nihil mite, nihil tranquillum cogitans, Senatorem Pop. Romani , eundem consularem, quīque Gallias omnes prudentissimo consilio rexerat , per triumphum duxit , & posteā non solum viuere , sed etiam in summa dignitate, commissa illi tota Italia, manere passus est, illum sæpe collegam, nonnunquām commilitonem, aliquando etiam Imperatorem appellans.

In hoc Numismate continentur signa religionis cum inscriptio-
ne: PIETAS AVG.

TETRICVS IVNTO R puerulus adhuc, à Victoria Caesar est appellatus, cum patre ab Aureliano per triumphum est ductus, & deinde omnibus Senatoriis honoribus functus est, illibato patrimonio, quod ad suos posteros misit, semper insignis.

TRESELELIANVS in Isauria Princeps, quem cum alii Archipiratam appellassent, ipse se Imperatorem dixit, monetam etiam suo nomine cudi iussit, & palatum in arce Isauriae constituit. Cum se in intima Isaurorum loca minitus difficultatibus & montibus contulisset, aliquandiu apud Cilicos Imperauit. Sed per Gallieni ducem Causisoleum, natione Aegyptium, fratrem Theodoti, qui Aemiliandum ceperat, ad campum deductus, vietus & occisus est.

HERENNIANVS ET TIMOLAVS Zenobia & Odenati filii, quorum nomine Zenobia usurpato sibi Imperio diutius, quam foemina decuit, Imperatoris habitu purpuratos concionibus adhibuit, quibus & ipsa semper interfuit. Ab Aureliano dicun-

tur interempti. Multi tamen morte naturali consumptos affirmant. De Timolao dicitur eum usque adeo bonarum literarum studiosum fuisse, ut in Rhetorem adhuc puer euaderet.

C E L S V S, Vibio Passieno Proconsule Africæ, & Fabio Pompeiano Duce limitis Lybici, ab Afriis, ornatus peplo Deæ cœlestis, Imperator est appellatus. Hic priuatus ex tribunis in Africa positus in agris suis viuebat, sed ea iustitia & corporis magnitudine, ut dignus videretur Imperio. Sed per quandam mulierem Gallienam nomine, consobrinam Gallieni, v i i. die interemptus est, atque inter obscuros Principes vix relatus est.

ZENOBIA, ex Cleopatra Ptolomeorūmque gente, Odonati vxor, Gallieno adhuc iniquissimè agente, accepto sago, & diademate Imperiali filiorum Herenniani & Timolai nomine, diutius, quam foemineum sexum decuit, imperavit, mulier peregrina, moribus ac vita integritate ornata, pulchritudine conspicua, tantæ castitatis, ut ne virum suum sciret, nisi tentatis conceptionibus. Vixit regali pompa, Persico more, Regum Persarum more adornata, Imperatorum Rom. more coniuata est. Ad conciones processit galeata, cum purpureo limbo, gemmis depedentibus per ultimam fimbriam. Historiæ Alexandrinae, atque Orientalis ita edocta, ut eam epitomasse videtur. Ab Aureliano vista, in eius conspectum ducta, atque ab eo interrogata, quare ausa esset Rom. Imperatoribus resistere, respondisse fertur: IMPERATOREM TE ESSE RECOGNOSCO, QVI
VINCIS, GALLIENVM ET AVREOLVM, ET CAE-
TEROS, PRINCIPES NON PVTAVI, VICTORIAM
MEI SIMILEM CREDENS IN CONSORTIVM RE-

GNI VENIRE, SI LOCORVM FACULTAS PATERET VR, OPTAVI. Deinde ab eodem per triumphum ducta ea specie, ut nihil pompabilius, atque magnificentius populo Rom. videretur, ita gemmis ornata, ut ornamentorum onere laboraret. Huic autem per Aurelianum viuere concessum, matronæ more Romanæ, cum liberis vitam egit. Mulier vultu subaquilino fuscæ coloris, nigris oculis, spiritus diuini, incredibilis venustatis: tantè in dentibus candoris, ut margaritas eam plerique putarent habere, non dentes.

In huius altera parte Zenobia galeata, loricata & paludata, in suggestu stans, dextra hastam ferens, concionari videtur, utrinque collatis signis militaribus, ita ut à dextra labarum, à sinistra aquila adpareat. Ante eam milites scutati & galeati conspiciuntur audiētes Imperatricem concionantem, quorum unus equum dicit, inscriptione adiecta: **VIRTVS AVGVST.** subscriptum vero,
FIDES EXERCIT.

VICTORIA mater castrorum dicta, post occisos Posthumium, Lollianum, Marium apud Treuiros, Tetricum ad Imperium adhortata est, eoque regnante occisa est: quamuis nonnulli scribant eam fatali necessitate occubuisse. In cuius memoriam numi aurei, argentei & ærei cusi sunt, quorum forma apud Treuiros extat.

Numus hic æreus in altera parte imaginem refert aquilæ expansionis alis fulmini insidentis. Inscriptio est Græcis characteribus, quæ tamen propter vetustatem cognosci non potuit.

T I T V S Tribunus Maurorum, qui à Maximino inter priuatos relictus fuerat, timore violentæ mortis, ut tamen aliis placet, inuit

inuitus, coactus à militibus Imperium assumpsit. Quanuis quidam dicant, eum ab Armenii sagittariis, quos Maximinus, ut Alexandrinos & oderat, & offenderat principem factum. Vir imprimis erga Remp. domi forisque laudabilis, sed Imperio parum felix. Post vindicatam defectionem, quam consularis vir magnus Maximino parauerat, à suis militibus interemptus est.

In altera Numi huius argentei parte adparet templum figuræ quadratae, cum inscriptione: C O N S E C R A T I O.

C A L P H U R N I A huius Titi vxor, sancta & venerabilis foemina fuit de genere Censorinorum, id est, Pisonum, quam maiores vniuersitatem sacerdotem inter sacratissimas foeminas adorarunt, cuius statuam in templo Veneris adhuc videmus Argolicam, sed auratam. Haec vniiones Cleopatranae habuisse perhibetur, & lancem centum librarum argenti, cuius plerique Poëtae meminerunt, in qua maiorum eius expressa ostenditur historia.

C E N S O R I N V S vir planè militaris, & antiquæ in curia dignitatis, bis Consul, bis Præfectus prætorii, ter Præfectus Vrbis, quartò Proconsul, tertio Consularis, legatus Prætorius secundò, quartò Aedilitius, tertio Quæstorius, extra ordinem quoque Persica legatione functus, etiam Sarmatica. Post omnes honores cum in agro suo degeret senex, atque uno pede claudicans vulnere, quod bello Persico Valeriani temporibus acceperat, factus est Imperator, & scurrarum ioco, Clavius appellatus est. Cumque se grauissime gereret, neque à militibus ob disciplinam Censoriam ferri posset, ab his ipsis, à quibus factus fuerat, interemptus est.

Exstat eius sepulcrum, in quo grandibus literis circa Bononiam incisi sunt omnes eius honores, ultimo tamen versu adscripto:

F E L I X A D O M N I A, I N F E L I C I S S I M U S I M P E R A T O R.

V . . . . . F L A V

FLAVIVS CLAVDIVS, à quo Constantiorum familia orta, è Dalmatis, vel, vt quibusdā placet, è Dardaniis originem duxit. Militaribus virtutibus maximè clarus fuit. Sub Decio militans, inter fortissimos pugiles in Martiali iudicio, dum luctarentur milites, numeratus est, armillis, torquibusque donatus. Sub Valeriano, Illyrici exercitus Tribunus ac quintæ legionis Præfectus multa præclara gesit, adeò vt maximis muneribus ab eo sit affectus, licet etiam Decius eum donis sit prosecutus, Gallieno ita charus, vt eum parentem & amicum appellaret, eiisque morientis sententia Imperator sit designatus. Imperium adeptus, leges optimas condidit, in malos animaduertit, fures iudices palam vindicauit. Denique in gubernanda Repub. ita se gesit, vt eius stirpem ad Imperium Senatus Principesq; eligerent. Aureolum tyrannum, qui grauior Reipu. fuerat, primo conflictu à Reipub. gubernaculis depulit, atque occidit, receptis regionibus, quas occupauerat. Sarmatas, Getas, Scythes, Quados, qui Romanum inuaserant Imperium, consumpsit, Daciam recuperauit, Gothos & Sarmatarum vniuersa genera, qui cupiditate prædae, in Romanum solum irruperant, atque ibi pleraque deuastabant, virtute sua superauit & contraruit, interfecit ccc. & xx. milibus, ita vt paucissimi ad patrium solum redirent. Nauali quoq; pugna hos oppressit, ac submersit cum duobus milibus nauium. Barbaras gentes fuga elapsas in cremis ac solitudinibus, necnon in Hœmi montanis fame ac pestilentia confecit. Scythes, qui Cretam, & Cyprum vastare sunt conati, repulit. Post bellum Gotichum morbo correptus, eoque ingrauescente interiit, cum i. tantum regnasset annis, nulla de se relicta sobole. Cui post mortem Senatus in Capitolio auream statuam, & clypeum aureum expressa vultus eius imagine, collocauit. Vir integerimæ vitæ, morum gravitate insignis, & in

in quo magnorum principum dotes emicuerunt, staturæ proceræ, oculis ardentibus, lato vultu, digitis vsq; adeò fortibus, ut saepe equis & mulis iectu pugni dentes excusserit.

In huius Numismatis parte altera leo rictum oris aperiens, & in superiore loco clava Herculis conspicitur, adiecta inscriptione: M E-
MOR HERCVL. DD. NN.

A U R E L I U S Q V I N T I L L V S frater Claudi Imperatoris, Dux Italicis præsidii, ob egregias virtutes post mortem fratris Claudii à Senatu Cæsar Augustusque est appellatus. Vbi verò audiuit Aurelianum ab exercitu Imperatorem creatum, seque imparem illius conatibus esse vidit, malèque expertus concione militum voluntatem, qui omnes fauebant partibus Aureliani, venas soluit, & voluntariè duobus relictis liberis decepsit. vel ut quidam volunt, quod se grauem, & serium contra milites ostenderat, eo genere quo Galba, quo Pertinax, interemptus est x vii. Imperii die.

Moneta hæc ex altero latere refert statuam muliebrem stolatam dextra sceptrum, sinistra Cornucopiae gerentem, cum inscriptione:
HONOS EXERCIT.

F L A V I U S C R I S P V S Clodii Imperatoris & Quintilli frater, filiam habuit, qui ex Eutropio nobilissimo gentis Dardaniæ viro, Constantium Cæsarem genuit.

In huius Numi parte posteriore adparet victoria alata, dextra trophæum, sinistra ramum palmæ gerens, pede sinistro, captiuum

ante se manibus post tergum reuinctis, humi iacentem, calcans, cum
tali inscriptione: ALEMANIA CAPTA.

V A L E R I V S   A V R E L I A N V S Sirmii in Pánonia familia obscuriore ortus, cuius mater sacerdos templi Solis fuit, vel, ut quidam ferunt, patre mediocri Aurelii clarissimi Senatoris colono inter Daciam & Macedoniam creatus. A pueritia viuacissimus, viribúsque insignis fuit, omnis inertiae ac otii ita impatiens, ut nullum vñquam diem ne festum quidem, quo non se variis armorum generibus exercebat, prætermitteret. Adulta verò ætate fuit procerus statura, neruis validissimis, vini cibiq; paulò cupidior, libidinis raræ, gladii agitandi studiosus, seueritatis immensæ, disciplinæ singularis. Erumpentes Sarmatas in Illyrico, cum trecentis præfidiariis solus attriuit, & propria manu vna die bello Sarmatico quadraginta octo, pluribus autem diebus plus, quam nongentos interfecit. Tribunus legionis sextæ Gallicanæ apud Magunciacum Francos irruentes in Galliam repulit. Tanta seueritate militum delicta correxit, ut omnibus esset formidolosus, ac vitia quæque ab exercitu amoueret. Ob id à pluribus Imperatoribus, sortitus diuersos Ducatus & Tribunatus, liberatörque Illyrici & Galliarum restitutor, est dictus. A Valeriano consul designatus, Gothos fudit, eorumque Ducem interemit. Mortuo Claudio Imperator factus, Sueos, Sarmatas, Marcomanos, qui Romanis tantum incusserant terrorem, ut iam de Vrbe desperaret, superauit. In Vrbe subortas seditiones maximas, interfecit plerisq; nobilibus, & Senatoribus, compescuit. Actis Vrbis mœniis, compositoque totius Vrbis statu, ad Orientem est profectus. In itinere in Thracia & Illyrico accurrentes Barbaros prostravit, Gothorum ducem trans Danubium interfecit, Bithyniam recuperavit; ciuit

civitatem Thyanam & Palmyram expugnauit. Post obtentam de-hinc Antiochiam, contra Zenobiam apud Emesam, magno certamine pugnauit. Qua fugata & superata, Emesam viator ingressus, Soli templum extruxit, quasi communi officio vota soluturus. In Europam reuersus, omnes vagantes hostes contudit. Firmum Seleucium quendam, qui Aegyptum tibi vendicasset, atq; ad defendendas partes, quae supererant Zenobia, Imperium sumplisset, fugauit atq; occidit. Tetricum in Galliis Imperatorem creatum, ponte se cum exercitu prudentem suscepit. Inde Romanam reuersus, speciosissimum egit triumphum, in eo Tetricum & Zenobiam secum dicens. Post triumphum dona populo distribuit, leges plurimas, & quidem salutares, sanxit, sacerdotia composuit, Templum Solis fundauit, & Pontifices roborauit, Ministris & Architectis emolumenta decreuit, **Aurunsia** publicorum delictorum constituit. Ad Gallias deinde profectus, Vindelicos obsidione Barbarica liberauit. Sed cum per Ilyricum contra Persas pugnaturus, iter faceret, apud Zenophorium inter Heraclæam & Byzantium, malitia notarii sui, quod princeps esset seuerus, truculentus, & sanguinarius, & Imperator magis necessarius, quam bonus, interemptus est, Anno Imperii v i. A Senatu deinde inter diuos relatus.

Hunc triumphum Flavius Vopiscus Syracusanus sic describit: Currus regii tres fuerunt, in his unus Odenati argento & auro & gemmis operosus; atque distinctus: alter, quem rex Persarum Aureliano dono dedit, ipse quoque pari opere fabricatus: Tertius, quem sibi Zenobia composuerat, sperans se urbem Romanam cum eo visuram, quod illam non fecellit: Nam cum eo urbem ingressa est vineta, ac triumphata. Fuit alias currus, quatuor ceruis iunctus, qui fuisse dicitur regis Gothorum, quo, ut multi memoria tradunt, Aurelianus Capitolium inuenitus est: ut illic cederet ceruos, quos cum eodem curru captos vovisse Ioui Opt. Max. ferebatur. Praecesserunt Elephanti viginti, feræ mansuetæ Libycæ, Palestinæ diuersæ ducentæ, quas Aurelianus priuatis donauit, ne fiscum annonis grauaret, Tygrides quatuor, Camelopardi, Alces, cætera talia per ordinem ducta, Gladiatorum paria trecenta, præter captiuos gentium barbararum, Blennos, Axomitas, Arabes. Erant quoque Bractani, Hiberi, Sarraceni, Persæ, cum suis quinq; muneribus, Goths, Alani, Roxolani, Sarmatæ,

Franci, Suevii, Vandali, Germani religatis manibus, captiui præcesserunt. Inter eos etiam Palmyreni, qui superfuerant principes ciuitatis, & Aegyptii ob rebellionem ducti sunt, & decem mulieres, quas virili habitu pugnantes inter Gethas ceperant, quas de Amazonibus ortas, titulus indicabat. Prælati sunt tituli, gentium nomina continentes. Inter hæc fuit Tetricus, chlamyde coccinea, tunica Galbina, brachis gallicis ornatus, adjuncto sibi filio, quem Imperatorem in Gallia nūcupauerat. Incedebat etiam Zenobia, ornata gemmis, ac catenis aureis, quas sibi fecerat, vincita. Præferebantur coronæ ciuitatum aureæ titulis eminentibus prodita. Iam populus ipse Romanus, iam vexilla collegiorum atq; castrorum, & cataphractarii milites, omnis exercitus, & Senatus (et si aliquantulū tristior, quod Senatores triumphari videbant) multum pompæ addiderunt. Deinde in Capitolium vix nona hora peruenit, serò autem ad palatium. Sequentibus diebus datæ sunt populo voluptates ludorum Scenicorum, ludorum Circensium, venationum, gladiatorum, naumachiarum.

A V R E L I A N O interempto, sextotis mensibus interregnum fuit, dum bonus queritur Imperator. Quod rarum & difficile fuit Senati populōq; Romano. Tanta autem interim militum concordia, tanta populi quies, ut sub iudicio Senatus militum & populi totus orbis temperaretur. Prærogatiuam electionis ad Senatum exercitus retulit. Senatus verò quod sciret lectoris à se principes militibus non placere, rem ad milites reiecit. Tandem cum diu esset certatum, permittentibus militibus, Senatus P. ANNIVM TACITVM, virum præstantem & Reip. necessarium Imperatorem elegit, atque Augustum consalutauit, inuitumque, senectutem & valetudinem causantem, Imperium assumere coegerit. Assumpto Imperio, omnia

omnia sese ex Senatus sententia, quæ commoda Reipub. viderentur, agere pollicitus est. Stipendium & donatiuum ex more pollicitus est. Aureliano statuas ex auro & argento decreuit, omnibus, qui eum occiderant, interemptis. Pecuniam, quam domi collegerat, in stipendum militum conuertit. Cornelium Tacitum scriptorem historiarum, parentis loco habuit, eiisque libros in omnibus Bibliothecis collocari iussit, & ne lectorum incuria perirent, decies singulis annis scribi publicè curauit. Domum suam est demolitus, atque in eo loco Thermas publicas priuato sumptu extruxit. Vita fuit parcissimæ. Tunica & togis iisdem in Imperio usus, quibus priuatus. Balneis raro est usus. Validior multò in senectute, adeò ut etiam senex minutulas literas ad stuporem legeret. Fabricarum peritissimus, marmorum cupidus, venationum studiosus, homo doctissimus, qui nullum intermisit diem, in qua non aliquid scribebat, aut legeret. Ob temporis breuitatem, nihil præclari gesit. Insidiis enim militaribus vi. Imperii mense est necatus, vel, ut alii tradunt, febre correptus, apud Tharsum interiit.

In hoc Numismate æreo adparet Imperator loricatus, laureatus & paludatus, sinistra hastile ferens, dextra eleuata gestu quasi significans se pacem adferre. Quem præcedit victoria alata, sinistra ramum palmæ ferens, dextra vocanti similis. Sequuntur vero eum milites scutati & galeati, signa gestantes militaria. Inscriptio nulla legi potest.

M. ANNIVS FLORIANVS, Annii Imperatoris frater germanus, vir imperandi cupidus, tum mox, non Senatus autoritate, sed suo motu, quasi hæreditarium arripuit Imperium: licet fratrem in Senatu adiuratum sciret, optimum aliquem tibi principem nullum hæredem succedere debere, illudque duobus mensibus tenuit. Nam cum Probum intelligeret regnare, quem omnis exercitus, tanquam virum militarem & strenuum, atque Imperio dignum elegerat, solutis venis occubuit: vel secundum aliorum opinionem, à militibus Tharsi occisus. Sic duo principes ex una domo, breui tempore, quasi quidam Interreges inter Aurelianum & Probum: Alter vi. mensibus, alter vix ii. imperarunt. Quibus duæ statuæ marmoreæ Interamne in patrio solo locatæ fuerunt, sed fulmine deiectæ, perierunt.

Pars huius monetæ aureæ continet statuam muliebrem galeatam, succinctam, pectore seminudo, dextra ramum oliuæ, sinistra telum tenebrem, dextro pede globum calcantem, cum huiusmodi inscriptio-ne: VIRTVS AVGVSTI.

AURELIUS VALERIUS PROBUS è Syrmio Pannoniæ vrbe oriundus, ex patre Maximo Tribuno, matre nobiliore, mediocri patrimonio, moribus ac virtutibus clariorem se fecit. Valeriani iudicio, impubes ac imberbis adhuc, tribunatum adeptus est. Bello Sarmatico transmisso Danubio multa præclara adversus hostes egit. Parentem Valeriani Valerium Flaccum è Quadrorum manu liberauit, vnde à Valeriano corona ciuica donatus, & pro concione laudatus. Nec tantum sub Valeriano & Decio, sed etiam sub Aurelianu multa fortia gesit: adeò ut Decumanos exercitus, tanquam fortissimos illi traderet Aurelianu, ac si scienti sibi contrarium quid eueniret, Probum principem faceret. Militibus etiam ita acceptus & gratus fuit, vt ab omnibus vnicè amaretur. Contra Marmaridas in Africa fortissimè pugnauit, non sine victoria. Carthaginem à rebellione vindicauit. In Aegypto multa præclara opera, quæ pluribus seculis durarunt, extruxit. In ciuitatibus Pontes, Templæ, porticus, Basilicas, & id genus alia fecit. Contra Palmyrenos Aurelianu fuit auxilio, vbi penè captus occubuisse. Resumptis viribus Aegyptum, & maximam Orientis partem, in Aurelianu potestatem reduxit. Tacito cæso, inuitus ab omni Orientali exercitu Imperator est electus. Ac deinde speciosissimis titulis ornatus, à Senatu nomen Cæsar, & Augusti, & Patris Patriæ, Proconsulare Imperium, cum Pontificatu Maximo recepit. Aurelianu & Taciti percussores vindicauit. Gallias cum l. x. ciuitatibus à Germanis occupatas recuperauit, Reges

ges nomen ex diuersis gentibus ad pedes eius iacuerunt prostrati, ob-sidumq; loco x v i. milia tyronum dederunt. Deinde in Thraciam veniens, Gothos ita terruit, vt illos aut in deditio[n]e, aut in amicitiam reciperet. Ad Orientem conuersus, omnia compescuit. Saturninum diuersis praeliis, solitaque virtute superauit. In Galliis Proculum & Bonosum apud Agrippinam Imperatores oppresit. Vineas Galliis & Pannoniis habere permisit. Siciliam & Isauriam latrociniis purgauit. Romam reuersus, triumphum, multaque spectacula edidit. Ad bellum Persicum iter parans, a militibus, quos nimium agitaret, nec ociosos pateretur, dicens : Annonam gratuitam militem comedere non debere, iactansque milites non fore amplius necessarios, cum iam penè totum mūdum Romanis subiecisset, apud Symium in turrim ferratam fugiens, est occisus, Anno Imperii v i. Cui ingens sepulcrum a militibus postea extructum est, cum tali inscriptione:

H I C P R O B V S I M P E R A T O R , E T V E R E P R O B V S .
S I T U S E S T V I C T O R O M N I V M G E N T I V M B A R -
B A R A R V M , V I C T O R E T I A M T Y R A N N O R V M .

In hoc Numismate adparet currus triumphalis, circunquaque varie ornatus, qui a quatuor equis trahitur, cuius media pars tecta Solii figuram refert. In eo tecto aliis currus parvus cum quatuor equis trahentibus adparet, cui Victoriola insidet, coronam Imperatori loricato & togato in curru stanti, laurumque manibus ferenti, quasi impositura. Currum triumphalem praecedit Blemius quidam, in pectore oculos habens, & alii ferentes fercula, cum inscriptione:

T R I V M P H . A E T H I O P . Infrā : D E B L E M I I S .

De hoc triumpho hæc sunt verba Flavii Volpisci: Triumphavit de Germanis & Blemis omnium gentium ferocissimis, ac quingen-tos homines ante triumphum duxit. Venationem amplissimam in Circo dedit: ita vt populus cuncta diriperet. Genus autem spectaculi fuit tale: Arbores validæ, per milites radicibus auulsa, latè longèque trabibus affixa sunt, terra deinde superiecta, totusque Circus ad Syluæ speciem consitus, gratiam viroris prebuit. Immisi deinde per omnes aditus Struthiones mile, Cerui mile, Apri mile, Damæ & cæ-tera animalia, quanta ali adinueniri que potuerunt. Immisi deinde populares, rapuit quisque quod voluit.

F I R M V S ex Seleucia oriundus, Zenobiæ amicus ac socius, Alexandriam Aegyptiorum incitatus furore perusasit, diues admodum cum Blemiis societatem maximam tenuit, & cum Sarracenis, naues quoq; ad Indos negotiatorias sâpe misit. Ad defendendas partes, quæ Zenobiæ supererant, contra Aurelianum Imperium assumpit. Ab Aureliano Carris redeunti superatus est. Vir fuit statuра ingenti, oculis foris eminentibus, capillo crispo, fronte vulnerata, vultu nigriore, reliqua parte corporis candidus, sed pilosus atque hispidus, ita vt eum plerique Cyclopem vocarent: neruis robustissimis, cibi avidissimus, vinique parcissimus.

Posterior Numi huius pars continet statuam muliebrem stolatam & lanceatam, temonem globo impositum dextra, sinistra cornucopiac tenentem, cum inscriptione: FORTVNA AVGVSTI.

S A T V R N I N V M ex Galliis oriundum inter cæteros Duces, qui verè summus videbatur, Aurelianus limitis orientalis ducem constituerat, sapienter præcipiens, ne vnquam Aegyptum videret. Qui contempto præcepto principis, Aegyptum intravit, atq; Imperator salutatus Imperium arripuit. Probus verò Imperator sâpe ad eum misit literas, & veniam pollicitus est, sed milites, qui cum eo fuerant, non crediderunt. Obsessum igitur in castro, quidam ab iis quos Probus præmiserat, inuito Probo est iugulatus. Vir profecto magnæ literaturæ & summae prudentiæ, quæ vel ex eius oratione cognoscitur, qua difficultatem imperandi copiosè enarrat, cùm vi ad Imperium raptus fuit. Alius autem est hic Saturninus ab eo, qui sub Galieno tyrannidem sibi vendicauit.

In hoc Numismate est statua mulieris loricatae & paludatae, dext

dextra telum , sinistra demissa scutum ferentis , cum inscriptione:
I N PALESTINA.

P R O C V L V S Ligustici sanguinis , Albingauni in Alpis
bus maritimis natus , latrociniis assuetus , domi nobilis , pecore ac ser-
uis , & iis , quas abduxerat rebus , diues . Homo fortissimus , multis le-
gionibus tribunus præfuit , fortiaque edidit facta . Cùm post hono-
res militares , se improbè & libidinosè , tamen fortiter gereret , hor-
tantibus Lugdunensibus , qui ab Aureliano grauissimè vexabantur ,
Probum etiam pertimescebant , ad Imperium vocatus est ludo penè
ac ioco . Nam cùm in quodam conuiuio , cum latrunculis lusitaret , ac
decies exisset , statim scurra quidā non ignobilis , Augustum salutauit ,
allatāque purpura (vt mos erat) humeros eius ornauit , eūmq; ado-
rauit . Assumpto igitur Imperio Alemanos , non sine gloriae splen-
dre , contriuit , nunquā aliter , quàm latrunculi modo pugnañs . A
Probo cùm in Francorum auxilium venire vellet , à quibus se ori-
ginem trahere dicebat , ipsis illum prodentibus , vixtus & interem-
ptus est .

Posterior Numi huius pars repræsentat Imperatorem loricatum ,
paludatum & galeatum , sinistra signum militare ferentem , militibus
concionantem , tali inscriptione addita : F I D E S M I L I T V M .

V I T V R G I A , alio nomine S A M P S O Proculi vxor , virum ad
Imperium assumentum incitauit , & ex marito filium Herennianum
sustulit .

BONOSVS patre Rhetore, & matre Gallicana in Britannia natus, licet eius maiores essent Hispani. Parvulus patrem amisi, à fortissima matre educatus, literarum ignarus, rei militaris peritissimus. Militauit primum inter ordines, deinde inter equites. Dux ordines, Tribunatus egit. Dux limitis Rheticum fuit. Homo intempestiuæ luxuriæ, bibit quantum hominum nemo, adeò ut Aurelianus saepe diceret, NATVS NON VT VIVAT, SED VT BIBAT. Ingurgitabat enim se ille perpetuo vini haustu, veretrōq; exonerabat. Legatos Barbarorum vino inebriauit, vt ab iis per vim cuncta secreta edisceret, ipse quantumlibet bibisset, semper sobrius, ac in vino prudentior. Hic cùm quodam tempore Romanas delicias Germani incendissent, timore ne pœnas daret, Imperium arripuit, idque diutius tenuit, quam rebatur. A Probo tamen vietus & superatus, collum laqueo implicitus. Atque hinc dictum haud infacetè: NON HOMINEM, SED AMPHORAM PENDERE. Filios reliquit duos, quibus pepert Probus, eius uxore quoque in honore habita, & usque ad mortem salario præstito.

In monetæ huius facie altera adparet Imperator paludatus, & locatus, scutis insidens, dextra ramum oliuæ, sinistra telum ferens. Ante eum statua muliebris stolata, corona murali ornata, illi globum offerens. A tergo eius Victoria alata, coronam lauream ei imponens, cum inscriptione: GERMANIA PERPET.

GALLA mulier fortissima Britannum Rhetorem, vel pedagogum literarum maritum habuit, cui Bonosum Imperatorem perperit.

M. AVR

M. A V R E L. C A R V S, Narbonæ genitus, secundum quosdam, Romæ, ibique bonis literis educatus, per militares gradus ita creuit, ut Præfectus prætorio à Probo crearetur, à quo plurimum amatus fuit, equestrique statua, domo marmorea, aliisque plurimis muneribus donatus, & ad summos honores elevatus. Interfecto Probo, militum amore Imperator creatus est. Imperii mollem ubi subiit, seuerissimè in Probi percussores animaduertit, eosque acerrimè puniuit. Bellum Persicum, quod Probus parauerat, omni belli apparatu est aggressus, liberis suis Carino, & Numeriano prius Cæsaribus nuncupatis. E quibus Carinum ad Gallias tuendas misit, recepto secum Numeriano. Confecto prius bello Sarmatico in Pan nonia, quam Sarmatae vastabant, minantes se in Italiam irrupturos, occisis sedecim milibus, captis diuersi sexus viginti milibus inter cendum ad Persas, cum totis Probi viribus, recepta Mesopotamia, Ctesiphontem peruenit. Ibi cum domestica laborarent seditione Persæ, Imperatoris Persici emeruit nomen: cumque audius gloriae, longius esset progressus, morbo, vel fulminis iactu, caelo turbido & coruscante, interiit.

In hoc adparet Numismate statua Imperatoris equestris loricata & paludata, quam præcedit alia statua muliebris galea cristata, vestesq; succinctæ, sinistra clypeum, dextra telum ferens. Imperatorem vero sequuntur milites scutati, & galeati cum signis militaribus. Inscriptio:
EXERCITVS PERSICVS.

N V M E R I A N V S Cari Imperatoris filius, optimis præditus milibus, & verè dignus Imperio, eloquentia tantus, ut ei statua à Senatu, non tanquam Cæsari, sed ut Rhetori ponenda decerneretur in

bibliotheca Vlpia, cum tali inscriptione: **N V M E R I A N O C A E S A R I,** ORATORI TEMPORIBVS SVIS POTENTISSIMO. Veribus etiam insignis fuit, vt omnes sui temporis Poëtas, facile antecleret, gestaque parentis lambis describeret. Hic comes patris in bello Persico fuit, & nimio fletu ob paternam necem, sibi oculos corruptit. Cumque ei aër multum obesset, lectica occlusa ferebatur, ac factio Apri socii sui, qui Imperium conabatur inuadere, est occisus. Et cum per plurimos dies, à multis de Imperatoris salute quareretur, atque Aper illum non videri posse assereret, quod ob oculos egros à vento, & Sole se substraheret, foctore tamen cadaveris prodata mors est, nec mansit inulta. Nam Aper in concione à Diocletiano, cum Imperator esset factus, confossum est. Sic modestus & frugi iuuenis Numerianus, cui Mars in armis familiare numen præbuit, Minervia peculiarius adfuit, & cytharam præbuit Apollo, miserè ab impiu Apro præfecto Prætor. imperfectus est.

In hoc Numismate continetur statua Herculis, nuda comata & barbata, leonis pelle circundata, sinistro latere clavæ incumbens, dextram in femore positam habens, adiecta inscriptione: **V I R T U S**

A V G.

C A R I N V S, alter Cari filius, homo contaminatissimus, adulter, frequens corruptor iuuentutis fuit. Huic cum à patre contra Persas proficidente, Galliæ, Hispaniæ, Britanniæ, & totus ferè occidens, cum Illyrico atque Italia traditus esset, enormibus vitiis, & ingenti fœditate se maculauit, optimos quoque amicos relegans, pessimos sibi adsciscens. Cancellarium suum hominem impurum vrbi præfecit. Præfectum prætorio occidit. Notarium stuprorum & libidinum conscientium, inuito patre consulem fecit. Eum pater, nisi morte præuentus,

ob

ob nimiam libidinem è medio tollere , eique Cæsar is nomen cum Imperio abrogare decreuerat. Vbi verò Patris & fratri intellexit interitum, liberius se omnibus immersit vitiis. Senatorios viros, ac Magistratus libidinum suorum ministeriis deturpans, vxores ducendo & reiiciendo nouem duxit, pulsis plerisq; prægnantibus : mimis, metrericibus, pantomimis, cantoribus, atque lenonibus palatum impletuit, plurimumque illis detulit. Vbi audiuimus Diocletianum ab exercitu in Perside Imperatorem electum, cum exercitu contra eum progressus, & multis tandem præliis apud Mergam in Dalmatia victus, occubuit.

In huius posteriore Numi parte adparent signa religionis, cum inscriptione: PIETAS AVG.

Refert Aurelius, Sabinum Julianum inuasisse Imperium, & à Catino in campis Veronensibus occisum.

DIOCLETIANVS ex Dalmatia, vtroque parente obscuro & ignobili, patre scriba & liberto Amillini Senatoris, matre Dioclea natus, à pueritia militare coepit, ac gregarius miles in Gallia augurium futuri Imperii accepit. Dehinc successu dignitatum imperfecto Apro, ab exercitu Imperator creatus, profligato ac præliis victo Carino Augustus est appellatus, & à Senatu magno honore exceptus. Cum autem in diuersis mundi partibus insignes excitarentur tumultus, plurisque vndeque insurgerent Tyranni in Galliis, Britannia, Aegypto, atque Italia, Diocletianus, ceu vir prudens, animaduertens consorte Imperii opus esse, Maximianum legit, mox Galerium Maximinum, & Constantium Cæsares fecit. Tantaque fuit in gu-

bernarda Repub. inter eos concordia, ut alter alteri, nunquam repugnauerit, Diocletianusque se Iouium, Maximianus Herculeum vocari passi sint. Deinde Diocletianus in Aegypto contra Achilleum, qui se Imperatorem fecerat, strenue pugnans, eum superauit, ac interfecit, totamque Aegyptum pacavit. Deinde in Oriente plurimas nationes victorias, maximus est ei à Senatu triumphus decretus, cum inclytis cognominibus populorum à se deuictorum. Quibus non contentus, diuinos sibi usurpauit honores, veluti cælestis in eo esset maiestas, voluitque adorari, more regum Persarum, Pedesque exosculandos omnibus sine generis discrimine exhibuit, idque edicto sanxit. Aureo quoque & gemmato curru triumphauit, splendidius multò, quam veterum quispiam. Senio conseptus, decreuit se Imperio abdicare, & priuatus viuere, quod & fecit Nicomediae, quo die & Maximianus Mediolani deposituit Imperiales fasces, ac imperauit x x annis. Post depositum Imperium, mansit priuatus Salonis, rei rusticæ indulgens, annis x. Sed cum à Constantino & Licinio vocaretur ad festa nuptiarum Constantiæ, excusans per senectutem minimè licere, atque Imperatores minacibus literis, se excusationem non admittere, rescripsissent, suspectans pecem dedecorosam, quod fauisset Maxentio ac Maximino, venenum sumpsisse fertur, atque ita occubuisse, Anno ætatis LXXVIII. ac deinde à Senatu inter diuos relatus. Vir sagacis ingenii, ac rique iudicii, in Christianos crudelissimus, & valde impius, & crudelis, quorum multa milia interfici iussit.

In hoc Numismate adparet Diocletianus & Maximianus currui ex auro & pretiosis lapillis, quique quatuor equis trahitur, sellis curulis ornatis gemmis, insidentes. Quorum capitibus imminebant victoriæ alatae duæ, coronas ex Lauro Imperatoribus imponentes. Currum præcedunt milites fercula ferentes, addita inscriptione huiusmodi: TRIUMP. DE ORIENT. MAX.

Triumphus autem talis fuit: Præferebantur in vehiculis tabulæ, signa, colossi, hostium galeæ, thoraces, ocreæ, peltae, scuta, vexilla, pharœtræ, tela, arcus, enses, fræna & equorum picturata strata, opes, tapes, & quæ pretiosa & digna spectaculis, deuictis hostibus, allata erant: & modò ex Oriente, utputa Assyriis, ac Persis, tentoria, & ex Babylonico opere multo. Post ingens hominum grex, qui in vasis ferebant

aurum

aurum argentumq; & purum & signatum. Singula vasa validi iuuenes humeris ferebant. Post argentei crateres, pelues, phialæ, calices, vestes, & tota regia supellex, & vasa ex solidis gemmis. Hinc ferculorum multitudo, & hos sequebantur tubicines bellicum clangorem intonantes, deinde boues auratis cornibus, quorum medios vittæ cingebant, necnon & frontibus vittatos ad sacrificium succincti Popæ, hoc est ministri agebant. Sequebantur & alii ministri cum argenteis patinis: regia dehinc proles, vxores, & nati, & sorores cum pincernis feruisque ac nutricibus, & pleraque Persarum nobilitate patrio more vestiti omnes, sed palliati. Spectantium oculos et si hic impleuit numerus, tamen lætiores reddidere tabulæ duæ: Altera ipsam Persida ostendens suppliciter tollentem manus, & exorantem à P. R. gentium victore, veniam: Altera Narsen regem fugientem conspicendum præbebat. Post ingens captiuorum turba satis moesta, in qua fuerunt Scytharum & variarum gentium duces, qui lacrymas effundebant. Præferebantur aureæ coronæ, & munera victori dono data. Propius currum præcedebant homines stipitibus sudibüsque accensis, qui turbam submouerent. Post triumphantium currus, ex auro & lapillis pretiosis, quem trahebant quatuor equi, candore certantes cum niue. In quo sellæ curules duæ ornatae gemmis, in quibus sedebant principes terrarum. Triumphantium capitibus imminebant victoriae alatæ. Diocletianus fuit una corona ex Lauro contentus simili & collega: Reges vero Persarum Tiaram, qua vtebantur, tribus coronis exornabant. Currum sequebantur captiuitate liberati, raso capite & pileati, deinde equites laureati.

DIOCLEA Diocletiani Imperatoris mater. Ab hac filius, ante Imperium Diocles vocatus.

Numisma ex ære Diocletiani , cuius posterior facies repræsentat globum, qui à leone procumbente sceptrūmque ferente, & aquila ppe dīb. s fulmen, alis sceptrum tenente sustentatur. Supra globum duæ manus coniunctæ adparent, cum tali inscriptio: **C O N C O R D I A A P E R P E T V A.** Infra subscriptum: **I M P . A V G G . N N .**

N A R S E V S Rex Persarum, Vareani secundi filius, & Varracis nepos, sub Diocletiano Armeniam, & Mesopotamiam l'bebello lacescebat, pluribus Regibus Sironitarum, & Alanorum, multitatisq; ducibus propinquis in auxilium vocatis. Contra eum missus (G Galerius: primū æquo marte pugnatum est. Vnde Galerius animmōsior factus, dum contra tantam multitudinem inconsultū progḡrederetur, haud longè à Carris omnem penē amisit exercitum. S. Sed collecto iterum exercitu, reperto hoste in maiore Armenia, catastropha noctu hostilia ex improviso xx. milibus equitum adortus, Peer Persarum multitudinem felici pugna stravit, fugato Narseo, pellicibvñusq; cum gaza omni regia captis.

In hoc aureo nummo est statua loricata, & paludata, in sugḡgegestu stans, concionatura militibus, cum inscriptio: **E X E R C I T U S P E R S I C V S.**

A C H H . H I L

A C H I L L E V S in Aegyptio Imperatorem se fecerat, contra quem Diocletianus profectus, Alexandriæ obsecsum, feris dilaniandum obiecit.

In huius argenteæ monetæ parte altera continetur statua mulieris in sella sedens, utraque manu signa militaria tenens cum inscriptione tali: FIDES MILIT.

C E R A V S I V S , qui ab aliis C R A V S S I V S appellatur, homo familiæ sordidæ, sed ingenio manuque promptus, ac rei militaris peritissimus fuit. Imò à militia strenua nomen & famam asseditus haud vulgarem. Cum apud Bonnam traectum Belgicæ, pacandum mare susceperebat, & obseruanda Oceani littora, quæ tunc Franci & Saxones infestabant, ac insolentiùs se gereret, nec prædas à Barbaris ablatas, aut prouincialibus restitueret, aut Imperatoribus mitteret, nec etiam Barbaris interciperet iter, contentus præda ac spoliis ditari, iussus à Maximiano occidi, sumpta purpura intravit Britanniam, ubi frustra cum illo bella cepta sunt. vii. autem anno ab Alecto socio est interemptus, qui etiam triennio occupatis Britannis, ab Asclopiodoto Praefecto præto. est superatus.

Hoc Numisma argenteum in posteriore parte habet statuam muliebrem stolatam, globo insidentem, dextra sceptrum, sinistra Cornucopiae tenentem, cum inscriptione:

G A L L I A .

y 2 M. AVR

M. AVRELIVS VALERIANVS MAXIMIANVS cognomento Herculeus, vir natura ferus & immensis, ardens libidine, vtpote, qui cum duabus sororibus rem habuisse fertur, consiliis stolidus, ciuitatis expers, ortu agresti, ferox natura, Cæsar Augustus à Diocletiano dictus, probè se ei submisit, atque in omnibus obtemperauit. Tumultus in Galliis, quem Amandus & Aelianus excitauerant, sub specie tyrannidis cum tota factione Bagadarum mira celeritate compressit, statimq; deleuit. In Africa Gentianos deuicit, qui vix impetrauerere pacem. Pullulantibus per varia locabellis, Constantium hic, Galerium Maximinum Diocletianus sibi adoptauerunt, ac affinitate sibi iunxerunt. Rebus vndique compositis, cum Diocletiano Mediolani Imperium abdicavit: sed paulo post plurimum poenituit. Nam audiens filium suum Maxentium à Prætorianis militibus electum, è lucania, in qua sedem priuatus elegerat, circa amoenissimos agros, spe resumendi Imperium motus, ad Vrbem se contulit, simulans filio fore auxilio. Vnde milites indignati, tumultum excitarunt, quod talia tentare esset ausus. Sed ille se excusat, dicens se huiusmodi simulasse, tentaturus num à militibus filius diligenteretur. Inde in Gallias profectus ad generum Constantinum intidas ei paravit, vt eum Imperio deturbaret. Sed per Faustum vxorem, quæ patri maritum prætulit, detectæ sunt. Quem Constantinus apud Massiliam obfessum viuum cepit, eiisque iussu fractis laqueo ceruicibus, occubuit. Talem exitum meruit sanguinarius, & cruentissimus Imperator in Christianos, cùm annos x x. regnasset, ætate sexagenarius: qui alioqui plures titulos victoriarum habuit, vt in fratribus marmoribus Romæ conspicitur, in hanc scilicet formam:

M. AVR. VAL. MAXIMIANO INVICTO AVG. PONT.
MAX. SARMATIC. MAX. GOT. MAX. IMP. VIII.
COSS.

In æreo hoc Numismate adparet ara, cui ignis est iniectus. Vtrig; aræ lateri Diocletianus & Maximianus paludati assistunt, sinistris globum tenentes, dextris eleuatis iurare videtur. Inter quos ad aram stat statua Concordiæ velata coniungens ambos. A tergo cuiusque Victoriola alata coronas Imperatoribus imponens, cernitur, cum huiusmodi inscriptione: I M P P . N N . A V G V S T . subscriptum vero: FIDES EXERCIT.

EUTROPIA Maximiani Imperatoris vxor, ex quo Maxentium Imperatorem & Faustam, quæ Constantio nupdit, sustulit.

FAUSTA Valerii Maximiani Herculei ex Eutropia filia, quam pater Constantino Imperatori in vxorem tradidit.

FLAVIVS VALERIVS CONSTANTIUS CHLORVS, ex patre Eutropio Romanæ gentie nobilissimo, & matre Claudia, Claudi Augusti filia, genitus, à Maximiano & Diocletiano cum Maximino in Imperio adoptatus

tus est. Cùm seniores Augusti Imperium abdicasset, Romanusque orbis inter hos esset, ac Constantino Galliæ, Hispaniæ, Italia cum tota Africa cederet, Africa & Italia administrationem recusans, quod existimabat ab uno tantum pondus minimè sustineri posse, Galliis contentus, illis diligentissimè præfuit. Eoque regnante in Hispaniis, in Galliis & A'pibus nulli motus fuere, atque hostes populi Rom. ab armis cessauerent. Anno verò Imperii xiiii. Eboraci morte consumptus, occubuit, relictis liberis ex Helena Constantino magno, ex Theodora verò Maximiani priuigna Amiaballiano, Constantio patre Iuliani, ac Constantia Licinii Imperatoris vxore. Vir pius & Christi cultor maximus, Christianis Consulibus in rebus agendis semper usus, & cui præ cæteris religio Christiana cordi fuit, & idola odio & abominationi. Natura etiam mitissimus, diuinarum spretorum modici cultus, ita ut à fiictilibus non abhorreret: tantæ etiam modestiæ, ut facilem & amabilem cunctis se præberet, vnde plurimum diligebatur. Chlorus cognomento quasi viridis, à colore dictus est.

In Numismate hoc æreo adparet Imperator loricatus & paludatus, galea cristata ornatus, dextro genu equo prostrato innitens, sinistra manu clypeum, dextra telum ferens, quo captiuum equo deieatum, & iam humi supplicem iacentem petenti veniam similem, confudit, cum inscriptione: F E L. Infrà subscriptum: C O N.

ZV T R O P I V S vir potens inter Dardanos, Constantini pater.

CLAVDIA CONSTANTIUS filia Crispi fratri Flavii Claudi Imperatoris, non filia Claudi, quia sobole caruit, & mater Constantii.

THEOD.

THEODORAM priuignam Maximiani, vxorem habuit Constantius, ex qua liberos suscepit Amiaballianum, Constantium Iuliani Principis, & Galli patrem, & Constantiam Licinii Imperatoris vxorem.

GALERIVS MAXIMINVS, ortus parentibus agrariis in Dacia ripensi, pastor ouium, vnde & illi cognomen Armentarius, militia præstans, à Diocletiano adoptatus, & Cæsar factus, tradita ei filia Valeria, ad Orientem pacandum, contra Narseum missus est. Vbi primùm infeliciter, deinde fortissimè & prosperè pugnauit. Augustus factus, duos sibi adoptauit Cæsares Seuerum & Maximinum. Mortuo Seuero consortem Imperii Licinium fecit, ac contra Maxentium Romanam profectus est. Sed militum defectione cognita in Illyriam rediit, ac ob saeuam in cunctos libidinem & in Christianos horrendam crudelitatem, in morbum incidit, & vlcere inquinibus innato, vermis vndique erumpentibus, frustra medicamina adhibentibus, foedissimo, sed tamen digno exitu, periit, cum solus regnasset annos XI. cum Cæsaribus, & Imperii consorte annos XVI. Homo sanguinarius & crudelissimus, simula-

crorūmque cultui usque ad superstitionem deditus fuit, nihil sine auguriis & diuinationibus agens, delitiis & luxu ad insaniam usque diffluens, matronis castissimisque virginibus insidias vnde locans, nec urbem aliquam sine adulteriis, & virginum stupris incontaminatam relinquent.

Aureus hic Numus ex altera parte habet ædificium sphæricum quadratis & rudibus lapidibus extructum: in cuius superficie turres exiguae altitudinis rotundis globis impositis adparent. In medio eius ianua est aperta, in qualloco inferiore ara rotunda figuræ, cuius gnis est impositus, eminentiori verò loco stella videtur. Aræ assunt duo Imperatores loricati, paludati, laureaque ornati, sinistris manibus schedas gerentes, dextras in ara iungentes, & à cuiusque tergo Tribunus militum conspicitur, cum inscriptione: F I D E S M I L I T V M.

VALERIA Diocletiani filia, quam pater post adoptatum sibi Galerium Maximimum, eidem in uxorem tradidit.

S E V E R V S, Postquam Constantinus Italiam & Africam reliquit, à Galerio Maximino addito collega Maximiano, Cæsar & August

Augustus dictus est, atq; Italæ & Africæ Præfectus. Sed cùm Maxen-
tius in Vrbe à prætorianis Imperator creatus , ac contra eum Seue-
rus cum exercitu profectus esset, viribus impar , fugere coactus , Ra-
uen næ captus, & cæsus est, Anno Imperii 11.

In huius monetæ æreæ facie posteriore continentur duæ statuæ
Imperatorum loricatorum & paludatorum dextris globum tenen-
tium , cui Victoriola alata insitit : alteri ad dextram stanti , & sche-
dam sinistra tenenti, coronam lauream impositura. Statua verò alte-
ra Imperatoris ad sinistram stans, hastam sinistra manu tenet, sub glo-
bo inter vtranque statuam B. litera videtur. Inscriptio talis legitur:
CONCORDIA MILITVM. Infrà scriptum: A L E.

M A X I M I A N V S verò nomine **D A Z A** dictus, ex so-
nore Galerii Armentarii progenitus , ab eodem cum Seuero adopta-
tus, & Orienti Præfectus , Cæsar quadriennio, dehinc per Orientem
Augustus triennio fuit: ortu quidem atque instituto pastorali , cæte-
rū sapientissimi cuiusque cultor, amator literarum, ingenio quieto:
sed fuit vini audiōr, vnde nonnunquām ebrius, quēdā iubebat aspe-
rius, deinceps in sobrium tempus ac natuum omnia distulit , igno-
rans se quæ anteā iusserat, præcepisse. In Oriente contra Christianos
maximè desauit, licet priùs, quām se Augustum , vi & arrogantia in-
flatus aduersus Constantinum & Licinium extolleret, simulata hu-
manitate Christianis parceret. Sed cùm aduersus Licinium res nouas
in oriente moliretur, rupto foedere, cum filiis, quos iam socios Impe-
rii assumpserat, oppressus est. Nam & exercitus eius ferro concidit, &
qui superfuerunt eo relicto, aliis se dediderunt. Ipse abiectis Imperii
insignibus, fugitiuus se turbis colonorū immiscens, in agris latuit, &
ne viuus caperetur, se strangulauit Tarſi, cùm imperasset annos v 11.

Numisma hoc aureum refert statuam virilem, barbatam, caput co-
rona turrita ornatam, pectore & brachiis nudis, sinistra Cornucopiae
ferentem, dextra patinam in ara sacrificantem. Ad cuius si-
nistrum latus litera N est posita, cum tali inscri-
ptione: **G L O R I A P O P V L I**

R O M A N I. Subscriptum:

P. L. C.

M A X E N T I V S Maximiani Herculei ex Eutropia Syra filius, quem alii arte muliebri suppositum ferunt, quo charior esset marito prolem cupienti. Hic à Prætorianis, non abnuente Senatu, Imperator dictus, Seuerum, qui aduersus se exercitum ducebatur, circa Ravennam interfecit. Imperium, non ut Augustus, sed ut Tyrannus exercuit, Prætorianis eum ad omnem saevitiam impellentibus. Asperitate similis Maximiano patri, saevitia Domitiano & Commodo, plerosque claros viros occidit, bona diripuit, noua vestigalia inuenit, in occidendo, & omni via exigendo pecunias inexorabilis fuit, mulieribus stuprandis illi libido inextinguibilis. A Constantino magno, qui contra eum in auxilium à Senatu vocatus venerat, circa pontem Milium superatus est, absorptusque in gurgitibus. Nunquam cadauer eius poste à inuentum. Sic libidinis, & omnis saevitiae ergastulum Maxentius, perit crudelissime, sed dignissime Imperii sui anno VI.

Habet Numus hic æreus ex altera parte victoriam alatam, semi-nudam, sinistro pede thoracem calcantem, manu sinistra clypeum

genu impositum tenentem, dextra hos characteres scribere videtur:

v o t . x x . F E L . Ad pedes illius

humi iacet captiuus, nudus, religatis ad

tergum manibus, cum inscri-

ptione: VICTORIA

AETERNA

A V G .

N.

Infrà verò subscriptum:

H C S T S .

LIC

LICINIUS LICINIANVS in Dacia parentibus agricolis natus, ab iis puer enutritus, extrema pueritia militauit, promotisque tribunus militum, bello contra Narsem optimè se gessit, ob id Galerio Maximino gratus, & Seuero mortuo Imperii consors factus Augustusque appellatus est. Et primò Illyriis præfuit, postea in Orientem missus Maximianum fudit ac fugauit. Qua victoria elatus superbire coepit, & Constantium contemnere, Christianorum Deum irridere, in Christianos omnes desauire, plerisque clarissimis ac sanctissimis viris in vincula coniectis ac atrocissimè necatis, plerisque in exilium relegatis, quorum vxores satellitibus in matrimonium concessit. Iure igitur contra eum Constantinus Gallicanas & Italicas vires, non prohibente affinitate, expertus est, ac primò in Pannoniæ campis eum fudit: mox reparantem vires incredibili celeritate ex Europa in Asiam expulit, malèque reconciliata iterum gratia, per Constantiam vxorem Licinii sororem Constantini cùm rebelles animos homo vecors retineret, Thessalonicae à militibus est interfactus, Anno ætatis L X. Imperii X I I I I. Homo admodum asper, & vitio avaritiae & libidinis haud mediocriter deditus, literis ob inscitiam adeò infensus, V T VENENVM ET PESTEM & EIP. NOMINARET. Oratores & Philosophos summo odio mirificè insectatus: Christianis infestissimus, vnde illi discordiarum semina aduersus Constantium acriora nata sunt. Vxorem habuit Constantiam sororem Constantini Imperatoris, filiam Constantii ex Theodora, ex qua genuit Licinium iuniorem, & Anabalianum patrem Dalmatii Cæsaris.

In monetae huius aureæ parte altera, continetur statua Iouis nuda, pallio de collo pendente, sinistra hastam, dextra globum tenens,

z 2 in

in quo victoria alata imposta , sinistra ramum palmae , dextra coronam lauream fert. A dextro eius statuæ latere , ad pedes aquila alis expansis,& à sinistro captiuus,vinctis manibus adparet , supra quem charæcteres hi notati x i i . Inscriptio talis est addita: IOVI CONSERVATORI. Et inferiùs subscriptum legitur: SVNG.

LICINIUS IUNIOR, Licinii Imperatoris, & Constantiæ sororis Constantini Magni filius, Quem Constantinus mensium ferè x x. Cæsarem fecit. egregius iuuenis, & optimæ indolis, insidiis Faustæ, ne peritia in militando filiis obesset, occubuit.

Numisma hoc æreum habet Apollinis statuam pallio à tergo penente, ornatam corona radiata, dextra eleuata, sinistra globum gerentem. A dextro eius latere litera R, sinistro F, conspicitur, huiusmodi inscriptione adiecta, SOLI INVICTO COMITI. Infrà: N Q.

CONSTANTIA Constantini Imperatoris ex Theodora filia, soror Constantini magni, Licinii Imperatoris vxor, ex qua genuit Licinium iuniorem & Anaballianum patrem Dalmatii Imperatoris.

CONSTANTINVS MAGNVS in Britannus

tanniis patre Constantio Pio, matre Helena genitus, puer optimis imbutus literis, extrema pueritia in re militari in Oriente sub Gallieno Maximiano egit: à quo adolescens contra Sarmatas, ingenti cum exercitu missus, ultra ætatem, & plus, quàm permitterent anni, hostes non solùm profligauit, sed etiam ducem Sarmatarum catenatum Galerio adduxit. Propter eas virtutes Galerio suspectus, insidias fugiens, ad patrem peruenit. Eoque mortuo regnum Galliarum, Hispaniarumque & Cottiarum Alpium sibi testamento relictum, accepit Cæsar, quod triennio summa cum laude rexit, deditissimos & obsequiosissimos habens milites. Italiam ab iis, qui Tyrannidem Maxentii ferre non poterant, accersitus, cum parte copiarum petiit, & Maxentium auspicio fulgidæ crucis superauit, totamque biennio Italiam, urbemq; Romanam pristinæ maiestati afferuit. Vnde primus Romanorum principum cognomen MAGNI meruit, eique arcus marmoreus, triumphis insignis, à Senatu positus, cum huiusmodi inscriptione: S. P. Q. R. I M P. C A E S. II. C O N S T A N T I N O A V G. Q V I I N S T I N C T V D I V I N I T A T I S, E T A N I M I M A G N I T U D I N E, V N O T E M P O R E, E T T A M D E T Y R A N N O Q V A M D E O M N I E I V S F A C T I O N E I V S T I S R E M P. V L T V S E S T A R M I S. Inde abnegato idolorum cultu, Christianam puritatem amplexus est, Christum ab omnibus colendum præcepit, templaque illi erexit, Christianos Vrbis gubernationibus prefecit, nec alia magis causa acrius in Licinium Imperatorem & affinem exarsit, quàm quòd ille aduersaretur Christianis, eosque crudelissimis suppliciis afficeret. Quem persecutus in Græcia apprehendit, & interfecit. Bella contra Barbaros multa fortissimè confecit, semper prospera vslus fortuna. Obtento itaque totius Romani Imperii regimine, ablegatis curis, animo securus, à bellis ad pacis studia conuersus, optimum principem egit. Leges sanctissimas tulit, literis & ipse semper impensè studuit, eisque fouit. Nicenam Synodus ccc. & xxi. patrum multis dissidentibus indixit, Bizantium instaurauit, & suo nomine Constantinopolim denominauit, eoque Imperium transtulit. Lauacrum baptismatis in extremum usque tempus distulit, forte quòd iturus contra Persas, volebat in Iordane baptizari, Christum imitaturus. Senex, Persis Mesopotamiam diripientibus bellum indixit, ac copiis coactis ipse Sotiropolim urbem petiit, ut aquis calidis senile corpus foueret. Et prius, quàm se

ablueret, à medicis pharmacum datum, quod à ministris veneno corruptum erat, intrepidus ebibit, ac paulò post in morbum incidit, quo & tandem extinctus est. Corpus eius Constatinopolim regali pompa, comitante filio Constantino deductum, & ibidem in templo xii. Apostolorum cum matre sepultum, Anno ætatis lxxi. Imperii xxxii. minus mensibus duobus, relictis filiis tribus, Constantino, Constante, & Constantio.

Aureum hoc Numisma fuit magnitudine, quali adparet, in cuius posteriore parte Imperator loricatus & paludatus, thoraci insidens, statua muliebri globum offerenti, in quo victoriola est alata, dextra coronam lauream, sinistra ramum palmæ tenens. A tergo verà Imperatoris alia victoria alata adparet, Imperatori coronam imponens, cum inscriptione: SALVS ET SPES REIPUBLICÆ.
Infrà: SMHER.

In hoc priore Numismate ex parte altera, imago Constantini Magni adparet.

Numisma alterum æreum Constantinus Romę excudit, in altero latere habens lupam infantes Romulum & Remum lactantem, eisque

cōsque lambentem: supra eam duæ stellæ videntur. Hæ literæ infrā subscriptæ: A F Q.

Tertius Numus æreus, Constantinopoli excusus, continet victoriā alatam, dextra telum, sinistra clypeum gerentem, pede dextro rostrum nauis calcantem, his characteribus subscriptis: c o n s z.

H E L E N A Coël Regis Angliæ filia, vel, vt alii volunt, humili loco inter Britannos nata, vxor Constantii, ex qua Constantium Magnum genuit, coactus autem repudiare eam, vt Thedoram Herculei priuignam duceret, Mulier sanctissima, & religione Christianæ maximè dedita, filio nondum baptizato, Christiana facta, filium Constantium ad Christi religionem, maximis quibus potuit precibus, atrahere est conata, Sanctam Crucem in locis abditis inuenit. Octogenaria diem obiit, & Constantinopoli in templo xii. Apostolorum in sepulcro, quod Constantinus sibi, posterisq; suis extruxit, sepulta.

Latus alterum cōtinet muliebrē statuam, dextra Lauri ramum ferentem, in sinistra quid habuerit, ob vetustatem cognosci nō potuit.

M I N E R V I N A Constantini magni prior vxor, & Crispi Cæsar's mater, quam Constantinus valde dilexit.

IMAGINES

F A U S T A, Constantini Magni altera coniux, ex qua quinque liberos, Constantium i. Constantium, & Constantem, filias Helenam, & Constantiam procreauit. Cuius fraude Crispus priuignus interfectus est. Sed post aliquot annos cognita causa à Constantino, quem Helena mater ardore nimio Nepotis increparat, in balneas ardentes coniecta, necata est.

C R I S P V M ex Mineruina filium Constantinus pater adhuc priuatus Cèsarem fecit. Eum Fausta deperibat, & ad libidinem sàpius tentauit, renuentémque apud maritum detulit, illum sibi voluisse vim inferre, cui Constantinus fidem habens, Crispum ad Polam Histriæ interficere iussit.

In hoc æreo Numo currus à quatuor equis tractus, cum nubibus adparet, in quo sedet statua Apollinis corona ex radiis ornata, dextra flagellum, sinistra coronam Lauream tenens, cum inscriptione:
S O L I   I N V I C T O.

Post mortem patris Constantini Magni, Imperium ad tres filios
C O N S T A N T I N U M,   C O N S T A N T E M & C O N S T A N T I V M
ad

ad Dalmatū peruenit. Ac diuisione facta Constatino Galliæ, Hispaniæ, Alpes, Cottiaæ, Britanniæ, cesserunt. Qua non contentus ob Italiæ Africæq; ius, cum Constante dissentire cœpit, Legatosque de noua facienda diuisione, misit. Cùm autem minimè proficeret longis querimonijis, suis viribus fretus, rem armis exequi statuit, ac bellum ciuile contra ius, fratri mouens, regiones, eo absente, depopulatus est. Et iam ad Aquileam peruererat, vbi primum missos à fratre milites, ut conatum eius repellerent, exceptit, & incautius foedéque temulentus cum illis congressus, cùm equus principis ictus vulnere sessorem deieccisset, à militibus circunuentus, humi iacens sine purpura incognitus, multis ictibus confossus & obtruncatus est, ac in fluuium, cui nomen Alfa, haud longè ab Aquileia, proiectus, Aetatis anno x x v. Imperii triennio nondum finito.

In hoc Numismate duæ statuæ loricatae, paludatae, galeis cristatis impositis, adparent, quæ ad dexteram stat, demissa sinistra clypeum, dextra hastam fert. Quæ verò ad dextram consistit, dextra manu clypeum, sinistra hastam tenet. Inter utraque signum militare est positum, cui appensum labarum, in quo hoc signum videtur, cum inscriptione: GLORIA EXERCITVS. Infrâ: H. S I S.

D A L M A T I V S Anaballiani Constantini Magni fratris filius, Cesar & heres vna cum filii à patruo institutus, in Oriente imperauit, in omni actione patruo, quam patri similior, vnde & virtus illi obfuit. Nam vix tertium Imperii adimpleuit annum, cùm factio ne Constantii patruelis est interfectus, seditione militari, Constantio dissimulante.

Argentea hæc moneta ex altero latere continet statuam Apollinis nudam, corona ad radiorum similitudinem composita, ornatam: dextra globum, sinistra flagellum ferentem, addita inscriptione hu iusmodi: s O L I I N V I C T O.

CONSTANS Italiam, Africam, cum insulis, Illyricum, Dalmatiam, Macedoniam, & Achaiam sortitus est, ac fratre cæso, Galliam magno conatu Alpibus superatis, intra biennium in potestatem rededit. Egit primùm bonum, strenuum & iustum principem, præfuitq; Gallis, ut bonus rector. Mox siue rerum felicitate, siue aduersa valitudine immutatus (pedibus enim manib[us]que articulorum dolore vexabatur) cunctis ingratus, difficilis, morosus, & tam prouincialibus grauis, quam militibus illiberalis esse ceperit. Ob id coniuratio in eum est facta, autoribus Chrestio & Marcellino, simûlque Magnentio, incautus, fessus venatione, intra territorium quiescens, ad Helenam oppidum Pyrenæo proximum oppressus est, cum imperasset annos X I I . vixisset X X X .

In hoc argenteo Numismate adparet statua loricata & paludata, sinistra hastam, dextra labarum tenens: in quo tale signum P conspicitur, cum inscriptione: T R I V M P H A T O R G E N T I V M B A R B A R A R V M . Infrà subscriptum: S I S .

N E P O T I A N V S Eutropiæ sororis Augustorum filius, Constante insidiis Magnentii interfecto, gladiatoribus stipatus à populo Romæ Imperator est creatus, Augustique nomen accepit.
scd

Sed ab Heraclide Senatore Magnentianæ factionis fautorē, facta proditione, simulans velle cum eo loqui, obtruncatus est, capite palo fixo per Vrbis itinera deportato, cùm imperasset dies **xxx.**

Aereus hic Numus ex altera parte repræsentat mulierem stolatam, Trophæis insidentem, dextra Victoriolam alatam, sinistra hastam tenentem, adiecta inscriptione: ROMA FELIX. Infra: * & ♀

C O N S T A N T I V S tertius frater, in diuisione Imperii, cùm ei attributus esset Oriens, morte Constantis intellecta, vlturus eius cædem, Gallum patruelē Cæsarem fecit, & Orienti præfecit. Ingenti exercitus aduersus Magnentium comparato, memorabili illum prælio ad Murtiam fudit, quo Romani vires Imperii penè concidere, **l i i .** milibus vtrinque desideratis. Mox cùm Magnentius bellum reparasset, ad Lugdunum iterum eum vicit. Gallum à se anteà Cæsarem dictum, ferocientem & insolentem supra Cæsaris nomen, interfecit, ac solus retum omnium potitus est. Tyrannos vndique opprescit, ac contra Persas sāpius infeliciter conflixit stultitia suorum militum. Quibus ad sua abeuntibus, cùm Romam cum Ormisda regis Persarum filio inuisit, Julianum Galli fratrem, tres & viginti ætatis annos agentem, Cæsarem fecit, sorore sua Helena ei in matrimonium tradita: Eūmque in Gallias aduersus Alemannos eas tunc vastantes, cum paucis equitibus misit. Qui re feliciter gesta, cùm Imperator ab exercitu esset appellatus, de eo certior factus Constantius, aduersus Julianum exercitum misit. Sed febre correptus, vsq; ad radices montis Tauri lectica vectus, peruenit, ibique apud Mopso-crenem febre intrinsecus exurente, quam indignatio nimia vigiliis augebat, decessit anno Imperii **x x i i i .** ætatis **x l i .** Princeps felix bellis ciuilibus, externis lacrymabilis, mirus artifex in sagittis jaculandis, à cibo vinoque, & somno multum intemperans, patiens la-

boris, facundiæ cupidus: quam cùm assequi, tarditate ingenii non posset, aliis inuidet.

In parte altera continentur duæ statuæ loricatae & paludatae, hastas & clypea tenentes, inter utræque duo signa militaria posita, inscriptione tali: C O N C O R D I A E X E R C I T U S. Infra: T R P.

G A L L V S patre Constantio, fratre Constantini Magni, matre Galla sorore Ruffini & Cerealis virorum Consularium apud Tuscos, in Massa Veterensi progenitus, & satis liberaliter educatus, ferinos tamen mores educatio tollere non potuit. Erat natura ferox, & ad tyrannidem pronior, si suo iure imperare licuisset. Huic cùm Constantius Imperator sororem suam Constantiam iunxit, & in Antiochia ad tuendum Orientem eum reliquisset, ille noctu cum satellitibus incognitus per Lupanaria, & tabernas cursitabat, sciscitabundus sub voce Græca & alterata, quid de Cæsare sentirent, male de ipso locutos trucidabat. Domitianum Præfectum prætorio, & Montium Afrum, senem Quæstorem ab Imperatore, qui de sceleribus eius iam senserat ad corrigendum eum missos, per forum tractos, & male verberatos, suadente vxore, iugulauit. Quod intelligens Imperator ad eum adducendum milites misit. Sed is Constantiam uxorem ad fratrem placandum misit. Quia in itinere mortua, Constantius eum dignitate priuatum exilio damnauit, & postremò interficere iussit, cùm vixisset annos vnde triginta, Imperii sui anno 1111.

In hoc Numismate Imperator in suggestu stans militibus concionatur. Inscriptio: F I D E S M I L I T.

C O N S T A N T I A Constantii Aug. soror, Constantii Magni filia

lia, Galli viri scelerati vxor. Hæc supra modum turgida, virum ad crudelissima quæque facinora inflammauit, ac à Gallo marito ad placandum fratrem Constantium missa in itinere in Bithynia repentina febre consumpta, decessit.

E U S E B I A soror Eusebii & Hippatii viorum Consularium, Constantii Imperatoris prior vxor, quam & præcipue dilexit, eximæ pulchritudinis: sed quæ famam viri laceraret magis, quam mode stioribus foemini conuenit. Ob mariti impotentiam prius ad tabem redacta. Post inuersi vteri dolore, quem suffocationem matricis Medici vocant, occubuit.

F A U S T I N A M foemina formæ pulcherimam, priore mor tua, matrimonio sibi iunxit Constantius, quam in partu, edita priùs post huma, amisit.

POSTHUMA Constantii & Faustinæ filia, matris nomine etiam Faustina appellata, Gratiano matrimonii iure copulata.

Alias habuit filias Constantius, ANASTASIAM & CAROSAM, quas Martianus presbyter Novatianus in Grammatices rudimentis instituit, A quibus Thermae Anastasianæ & Carosæ sunt appellatae.

VETRANNIO, qui ab aliis BRITANNION dicitur, magister militum, Magnentiarum partium, grandævus iam & cunctis amabilis in Pannonia aduersus Mursiam, ad tuendum Illyricum,

ab

ab exercitu Illyricano Imperator est appellatus. Cum de Magnentii morte comperisset, posita purpura, & veste indutus Gallica, Constantium adiit, & obuius venienti factus in Thracia obuolutus pedibus, veniam petiit, & impetravit. Imperator etiam senem ducem amplexus, patrem eum vocauit, & cœnæ adhibuit. Et grandæuo viro non modò vitam, sed voluptuarium etiam otium dedit. Iussit enim abire Prusiada Bithyniæ caput, & propinqua oppida voluit, ut ad viæcum senis cōtribuerent. Vbi quiete magna sex annos vixit. Homo propè ad stultitiam simplicissimus, probus, iucundæ ciuitatis. Sed omnium liberalium artium adeò expers, ut prima literarum elementa, iam decrepitus Imperator vix disceret.

In hoc æreo Numismate sunt duæ manus iunctæ, caduceum tenuentes, cum inscriptione: C O N C O R D I A A L T E R N A.

S Y L V A N V S Bonifacii filius, in Gallia natus, bello Liciniano, sub Constantino clarus, Tribunus sub Magnentio, post ad Constantium defecit, à quo missus in Galliam, felices successus habuit. Quos Constantius suspectos habens, insidiis eum petiit. Hac re intellecta Sylvanus pro concione militibus id est questus, & mox Cæsar appellatus. Sed haud longè post à tribunis corruptis per Ursicinum pecunia, Agrippinæ in quodam tumultu est occidius.

Aerea hæc moneta ex altera parte tria refert signa militaria, medio aquila imposita, cum inscriptione: F I D E S E X E R C I T.

M A G N E N T I V S ex Gallia obscuris ortus parentibus, Comes duorum ordinum, apud Augustam Germaniæ urbem, à Con-

stante

stante enutritus, magnóque amore dilectus, & quondam ab eo defensus, dolo Constante interfecto Imperium arripuit, ac post eius nomine & signo illius literas ad eos quos formidabat, scribens, ut ad Imperatorem venirent, incautos in itinere occidi iussit, ne superefserent qui motum ficerent. Deinde ingenti agmine Italiam petit, & Mediolani diu immoratus, fratrem suum Decentium Cæsarem fecit, misitq; cum exercitu trans alpes ad Gallias tuendas. Ipse cum instruto exercitu ad Murtium contra Constantium profectus est, ac deinde usus Magæ cōsilio, cum Constantio congressus, vicitus est, magna strage vtrinque facta. Post commissum prælium fugiens, cum se in Italiam recepisset, apud Ticinum plures incautos fudit, profligatique exercitus reliquias collegit, & nouo milite suppleuit. Cumque pacis conditiones per legatos sæpius tentasset, tantum ducis titulum petens, nec quicquam impetrasset, dimicationis aleam rursus tentare cupiens, iterum cum Constantio conflictu habito, superatus est, Lugdunūmque aufugit. Vbi sentiens vndique se custodiri, deesseque locum fugæ, furorem simulans, fratri Desiderio vulnera, non tamen letalia intulit, ac quibusdam ex amicis, deinde se ipsum transfosso latere interfecit, Imperii mense xlii. Aetatis anno xl.

Argenteum hoc Numisma in facie posteriore habet tale signum
P à dextra parte literam A, à sinistra D cum huiusmodi inscriptione:
 S A L V S   D D .   N N .   A V G . ac sub hoc signo literæ hæ scriptæ
X . P . L . C .

D E C E N T I V S à fratre Magnentio Mediolani Cæsar factus, missusque cum exercitu trans Alpes ad tuendas Gallias, auditio fratris casu, sibi metuens, laqueo fasciæ ad collum posito, apud Senonas vitam finiuit.

Numus hic argenteus continet ex altera parte statuam Herculis, nudam, pelle Leonis de collo pendente, taurum humeris ferentem, dextra eleuata clavam tenentem, inscriptione tali addita: **V I R T V S**
A V G G . Infrā: **P T .**

Iul.

I V L I A N V S Apostata , patre Constantio , Constantini Magni fratre , matre Basilina nobilissima foemina genitus . Puer ingenio sublimi , callido & literarum ardentissimo , adeò ut amore literarum insomnes noctes multas duceret , & vigilias Musis impenderet , institutus in primis in Christiana doctrina ab Eusebio Episcopo Nicomediæ , palam Christum confessus est . Deinde Libanius Rhetori instituendus traditus , prætermissa veritatis cognitione , puerilem animum ad antiquorum crudelitatem flexit , & fidem Christianam deseruit . A Constantio adoptatus , & Cæsar factus , Galliisq ; primum præpositus , in campis Argentoratensibus , cum paucis militibus , infinitas hostium copias deleuit , Regemque eorum Chonodomanium cepit . Re bene gesta , in Gallia hostibus saepe profligatis , ultrâque Rhenum coactis , concordi assensu , à militibus Parisiis Imperator salutatus est & Augustus . Quo Imperium tenente , populi Rom . hostes intra suos terminos se continuere , & Iustitiam cælo delapsam , rursus ad mortales rediisse dicebatur . Constantio mortuo , aduersus quem bellum ciuale parabat , adeptoque toto Imperio , Persis , qui per l . x . annos saeuissima cædium monumenta in Oriente fecerant , Romanis exercitibus saepe repulsis atque deletis , bellum indixit , accum ingenti apparatu Constantinopolim , & hinc transmisso Bosphoro , à Chalcedone Nicomediam venit . Inde Antiochiam & Hieropolim profectus , in Mesopotamiam signa mouit , atq ; hinc traecto fluvio , ponte deiecto , vt militibus redeundi via intercluderetur , ad hostes peruenit . Ac commissa cum illis pugna , acceptoque vulnere lethali , & manu cruento repleta , vt Christo blasphemaret , in ærem sanguinem proiiciens dixit : V I C I S T I T A N D E M G A L I A E E , V I C I S T I (sic enim Christum vocare solebat) ac vacuatus paulatim sanguine , circa noctis ferè medium , epota aqua fri-

B gida

gida, vita solutus est, cùm imperasset solus annum i. menses VI. Cæsar verò annos VI. Homo statura exigua & gracili, maiestate conspicuus, laudis immodicè cupidus, cultu Numinum superstitionis, Christianos impio quodam odio infectatus, quanquam à sanguine eorum abstineret, militiam tamen & studia eis interdixit, ne doctores artium liberalium essent, vnde materia decesset, & paulatim ingenium fidei defendendæ. Plerosque præmiis & illecebris, quasi machinis à vera pietate auertit. Quinetiam librum aduersus Christianos edidit, quem tamen argutissimè Cyrillus Episcopus Alexandrinus refutauit.

In Numismatis huius parte altera Taurus, & supra eum duæ stellæ, ad pedes verò anteriores Aquila cum inscriptione: SECVRITAS
REIPVB. Infrà verò subscriptum: T. CONST.

CONSTANTIVS, filius Constantii Imperatoris ex Theodora, frater Constantini Maximi, & Iuliani apostatae pater.

BASILINA nobilissima foemina, Constantini Magni fratris vxor, & mater Iuliani Imperatoris.

H E L E N A Constantini Magni filia, vxor Juliani. Huic Eusebia Constantii Imperatoris vxor insidiabatur, quod ipsa sterilis vixerat, quæsitumque venenum per fraudem bibere illexit, ut quotiescumque conceperet, immaturum abiiceret partum. Cum autem in Illyricum Julianus contra Constantium cum exercitu iret, ex partu mortua est. Corpus eius Romam perlatum, in suburbano Nomentanae viae sepultum est.

I O V I N I A N V S in Pannonia, patre Varroniano, Comite ordinum agri Singidonenensis natus, prima ætate præceptoribus erudiendus traditus, haud parum liberalibus artibus profecit. Ingenuo valde amœno, nec à literis abhortente. Cum Julianus in Oriente interiisset, ab exercitu Imperator inuitus electus est. Licet paulò antè cum Julianus lege ab exercitu exegisset Christianos, cingulum militiæ deserere, quam Imperatori obtemperare maluisset. Electus autem statim voluit omnes milites Christianum nomen profiteri, quod & fecerūt. Ac deinde exercitum Rom. traiecit ultra Tygridem fluuium, ibique ieiunum est foedus pacis ad annos x x x. non sine calamitate Romani Imperii, restitutis quinque prouinciis Transstygritanis, quas Galerius Maximinus accepérat. Restituit etiam Sacerdotes & Episcopos, præsertim Athanasium Magnum, qui priùs sub Constantio & Galieno pulsi erant. Cumq[ue] venisset ad oppidum Dadaftana, quod est inter Bithyniam & Galatas, cruditate stomachi, siue, ut alii volunt, in cubiculo recenti tectorio obducto, pruniis etiam ardentibus dormiens, repente interiit, Imperii mense v i i. ætatis x x x i i. Vir vultu lætiſſimo, oculis caeliis, vasta & ardua proceritate, Christianæ legis studiosissimus, literarum haud expers, sed mediocriter eruditus, benevolus, & in suos propensus, quos ad dignitatis gradus euexerat.

Numus hic æreus, ex altera parte coronam habet lauream, in qua
hæc inscripta leguntur: VOTA P VBLICA.

C H A R I T O filiam Lucilliani uxorem habuit Iouinianus, ex qua
filium genuit Varronianum. Hæc audiens aduentare maritum, cum
filio Varroniano obuiam apparatu regio processit, sed fatis nolen-
tibus non potuit conspicere maritum.

V A R O N I A N V S Iouiniani ex Charito filius, quem pater se-
cum Consulem licet infantem, creauerat, qui cum admodum paruu-
lus in curuli sella cum patre veheretur, vagitu reluctabatur, infelicem
patris exitum voce portendens.

In Numismate Varroniani est statua loricata, & paludata, dextra
telum, sinistra signum militare ferens, cum inscriptione: P R I N C I-
P I IVVENTVTIS.

V A L E N T I N I A N V S Gratiani Funarii hominis igno-
biis filius, ipse magnanimus, & rei militaris peritus, sub Juliano Tri-
bunum agens, quia diis sacrificare nollet, lege ab exercitu exactus est.

Quo

Quo mortuo nulla discordante sententia ab exercitu Nicæe in Bithynia Imperator est electus. Multis vniuersitate per vniuersum orbem bellis insurgentibus, Valentem fratrem Imperii consonantem, & Augustum creavit. Gothos & Barbaras nationes Thracia expulit, Septemtrionem omnem cum Saxonibus ad officium rededit. Parthos à Syria per legatos eiecit. Inquietam Germaniam Theodosii maioris auspiciis pacauit. Gratianum suum filium Augustum appellauit. Paulò post cum Quadorum legationem latrocinia excusantem audiret, subita ira accensus, in morbum incidit, quo marcessentibus venis, cum nihil emitti posset sanguinis, voce amissa, sensu integer expirauit, Anno ætatis L V. Imperii x i. Vir egregio vultu, animo graui, ingenio solertissimo, sermone cultissimo, virilisque infectus, potissimum avaritia. Erga Detum valde pius, corpore robustus, & à iustitia numquam alienus, & quibusdam seuerus dictus & vehemens.

In altera parte est Valentis effigies expressa, cum tali inscriptione:

I M P P. v D D. N N. A V G G. P P.

V A L E N S frater Valentiani, ab eo collega Imperii, & Augustus declaratus, Constantinopolim concedens, bella gessit in Oriente, Procopium temere Imperium inuidentem deuicit, & occidiit. In initio Imperii Christianæ religionis legibus fuit deditissimus, ac prius, quam cum Gothis Thraciam populantibus, congrederetur, voluit lauacro Baptismatis inundari, ut virtute illius & gratia, hostes vinceret. Sed post coniugis seductus captionibus, Ariana secta irreitus, iuramento asseruit, se eam constanter tueri & defendere, omnésque ad eam doctrinam adhortatus est, carpentes vero partim exilio damnauit, partim necauit. Religiosos viros per Tribunos & milites fustibus cædi iussit, ac lege lata Monachos militare præcepit. A Valentiano fratre saepe literis admonitus & reprehensus, ut à se eti Arrianorum sese substraheret, non modò non destitutus, sed magis in Christianorum perniciem inflammatus est. Contra Scythas & Gothos, qui omnia cædibus & incendiis complebant, pugnans ferocius, quam cautijs in fuga vulneratus ex equo decidit, acceptumque in vile tugurium circa Hadrianopolim, iuxta quod strues palearum erat cumulata, iniectoque igne, à Gothis superuenientibus, flamma absumptus est, Anno ætatis L. Imperii cum fratre

xiiii. cùm solus regnasset annos iii.

Moneta hæc continet statuam loricatam & paludatam; sinistra labrum tenentem, dextra mulierem manibus ad tergum ligatis, crinibus trahentem, inscriptio addita; GLORIA ROMANORVM subscriptum; C. N. O. B.

SEVERA Valentiniani Imperatoris fuit vxor, ex qua Gratianum filium sustulit. Huius commendatione Valentinianus Imperator aliam accepit vxorem Iustinam, quæ multorum liberorum mater extitit.

DOMINICA AVGVSTA rara pudicitiae foemina, vxor Valentis. Hæc Hunnis, Alanis, & Gothis vietricibus signis Constantinopolim obsidentibus, viriliter restitit. Nam ex ærario publico multas pecunias & arma ciubus ac plebi largita, ab urbis vastatione hostes submouit, regnumque cognatis fideliter seruauit. Ex hac vnicum filium genuit, qui infans mortuus est.

PROG

PROCOPIVS genere Siculus, in Sicilia educatus, Julianum principem primo gradu continebat propinquitatis. Primum occultus notarius, dehinc militaris Tribunus, & post Constantii obitum inter optimates versatus, quietis publicæ turbator est appellatus: à Juliano præses in Mesopotamia cū valido exercitu relictus, cum mandato, si res Romanæ postularet, ipse de Imperatore eligendo videret. Mortuo iam Juliano, intelligens Iouianum Imperatorem electum, è conspectu se sustulit, atque Constantinopolim aufugit, & ope cuiusdam amici Senatoris, cūm diu delituisse, & quorundam ignobilium militum fauore Imperatorem se fecit, eo tempore, quo Bithyniam Goths irruperant, eiq; auxilia miserant. Sed à Valente in Phrygia multis militibus ad eum deficientibus, superatus est, amissisque exercitu, cūm per nemora paucis comitantibus pér noctem vagaretur, à suis captus, Valenti Imperatori est traditus, qui abscissa ceruice eius, discordiam ciuilem sedauit.

Numus hic repræsentat Imperatorem stantem in suggestu, & militibus concionantem, cum inscriptione huiusmodi: **E X E R C I T V S
I N V I C T V S.**

FIRMV'S in Africa Imperium sibi rapuerat, atque noua moliebatur. Sed à Valente prælio victus est, & captus, post occisus: cūm Africam composuisset apud Carthaginem, sed prius baptismate ablutus, vt liberior iugulum percussori præberet.

In hoc Numismate conspicitur Imperator trôphæis insidens destra victoriolam alatam tenens, sibi coronam imponentem, sinistra telum, cum inscriptione: **R O M A A E T E R N A.**

GRATIANVS ex patre Valentiano, & Seuera matre Syrmi natus, literis ab ineunte ætate haud mediocriter institutus, Poëta & Orator haud vulgaris, princeps planè religiosus ab adolescentia, qui mente pura & immaculabili conscientia, Deum summum veneratus est, pudicus & verecundus, in amicorum officiis sedulus, liberalis & comis. Patruo Valente defuncto, Asia Lybiæq; regna suscepit. Treueris agens Valentinianum fratrem iuniorem, Cæsarem & participem Imperii declarauit. Antistites & præfules à Valente expulso s immerito, reuocauit. Ab Ecclesia Eunomianos, Phorianos, & Manichæos hæreticos amouit. Admodum iuuenis immensam multitudinem Alemannorum in Gallias irrumpentium, licet impari militum numero, circa Argentoratum fudit. Theodosium magistrum militum contra Gothos in Thraciam misit, & re feliciter gesta, cōsortem eum Imperii fecit, tradito Oriente cum Thraciae Imperio. Verùm dum otiosus ageret, exercitum suum negligens, Alanos, quos ingenti auro ad se transtulerat, veteri & Romano militi anteferret, adeoque barbarorum comitatu atque amicitia caperetur, ut nonnunquam eodem habitu iter faceret, Maximi insidiis, qui ab exercitu Imperator electus fuerat, circunuentus, perit, cùm imperasset annos x v. cum patre v i i i. cum patruo i i i. cum Theodosio i i i i. Aetatis anno x x i x.

Alterum huius Numi latus refert victoriam alatam, stolatam, dextra coronam lauream, sinistra ramum palmæ tenentem, cum inscripione: SEVERITAS PRINCIPI IVVENTUTIS.

VALENTINIANVS Valentiani Imperatoris, & Iustinæ filius, à Gratiano fratre post patris obitum in Imperii consortem

tem adscitus,&c in Italiam missus : sed eo dolis Maximi interfecto in Illyricum confugit,& tandem in Orientem ad Theodosium prope- rauit, à quo liberaliter est exceptus, admonitusque , ne matri assenti- ret in defendenda Arriana perfidia , sed pietatem paternam sectare- tur, qui Ecclesiam orthodoxam semper fuisset tutatus. Ab Italia in Gallias profectus,dum Viennæ negligentius moraretur, fraude Ar- bogasti, Alanorum præfecti,noctu in cubiculo strangulatus, creditur subita,aut voluntaria morte obiisse.

In posteriore latere argentei huius Numi continetur statua Apol- linis nuda,corona & radiis ornata,dextra flagellum, sinistra globum tenens,cum inscriptione tali: ORIENS INVICTO AVG.

CONSTANTIA Posthuma, filia Constantii secundi ex Faustina uxore, quam imprægnatam post se reliquit , quæ cùm adoleuit, Gra- tiano,iure matrimonii,est copulata.

THEODOSIVS patre Honorio,matre Thermantia ge- nitus,Hispanus genere,originem à Traiano principe trahens , haud dubiè inter optimos annumerandus princeps , quippe qui Remp.

c Goth

Gothicis armis penè oppressam, accitus ex Hispania à Gratiano, restituerit. & ob id Imperator apud Syrmium effectus, Maximum Tyrannum, qui sibi Gallias vendicabat, apud Aquileiam extinxit. Victorem quoq; eius filium intra infantiae annos à Maximo patre Augustum factum necauit, Valentiniano Imperium afferuit, Eugenium Tyrannum & Arbogastum in Valentiniani vltionem sustulit, non sine Numinis manifesto iudicio. Cum multò minoribus enim copiis congressus militante illi æthere, & pugnantibus pro eo ventis, insignem adeptus est victoriam. Cum summa gloria potitus amplissimo triumpho liberati orbis, subactisque vndique tyrannis, administrationi Reip. animum adiecit, filiosque consortes Imperii faciens, Archadium orienti, Honorium Occidenti præfecit. Ipse Mediolani consenuit, ubi in morbum incidens, defunctus est anno ætatis L X. Imperii x v i i. Corpus eius Constantinopolim translatum, ibi sepultum est. Princeps vultu, moribus, & successu Traiano fuit similis. Eminens statura, cæsaries magna, ingentes oculi, summa in eo clementia, incredibilis in suos pietas, rei militaris disciplina sagax fuit, nec à literis alienus, simplicium ingeniorum admirator, pietatis Christianæ adeò obscuruator, ut summa ciuitate ab Ambroſio Antistite castigatum se, adytisque prohibitum, tulerit.

In hoc Numismate adparet Imperatoris statua loricata, & paludata, ocreis etiam induita, dextra mulierem seminudam, humi iacentem eleuans, sinistra globum tenens, in quo stat victoriola alata, dextra coronam Imperatori impositura, cum inscriptione : P R A E P A-

RATIO REIPVB. Infrà: PSISC.

Alter Numius habet victoriam alatam, sinistra palmam, dextra glo-
bum ferentem, adiecta inscriptione: VICTORIA GOTH. MAX.

THEMANTIA Honorii, vel, vt aliis placet, Theodosii vxor
Imp

Imperatoris Theodosii mater.

FLACCILLA Theodosii vxor, deuotissima ac religiosissima fœmina, quæ multa pietatis exempla egentibus exhibuit, & maritum saepe admonuit, ne benefactori ingratus foret: Theodosio marito duos peperit filios, Archadium & Honorium Imperatores.

GALLAM Valentiniani majoris filiam, & minoris sororem, defuncta Flaccilla, sibi matrimonio copulauit Theodosius, ex qua Placidam Gallam filiam tulit.

MAXIMVS Dux Rom. exercitus, vir strenuus & probus,

c 2

ab

ab exercitu in Britannia Imperator electus , Gallias ex improviso adortus est. Gratianum otio indulgentem, insidiis oppressit. Sed & ipse circa Aquileiam à militibus suis vincitus, Theodosio traditus est, à quo occidi iussus est.

Alterum latus Numismatis refert statuam galea cristata ornatam, trophæis insidentem, dextra globum , sinistra Cornucopiæ tenentem. Inscriptio talis legitur : BRITANNIA PERPET. AVG.

VICTOR Maximi Tyranni filius, adhuc puer , Cæsar à patre factus, & Galliis præpositus, cum patre à Theodosio trucidatus.

Numus iste repræsentat statuam muliebrem stolatam , dextra ramum oliuæ, sinistra Cornucopiæ gerentem, cum inscriptione : PAX
AVG.

EVGENIVS Grammaticus & literarum Latinarū præceptor , relictis scholis in palatio Imperatoris militabat Autographus , ob eloquentiam honoratus, Valentianum dormientem accepto in consilium & socium Arbogasto Gotho , militaris ordinis Duce, corruptis cubiculariis, suffocauit, Tyrannidémque aripuit. A Theodosio vixsus prælio, captusq; dum ad pedes eius prostratus veniam peteret, à militibus adstantibus, capite truncatus est.

ARCH

ARCHADIVM & HONORIVM filios
Theodosius viuens consortes Imperii fecit, & moriens, quoniam
ætas eorum nondum matura Imperio erat, tres Imperii tutores testa-
mento sanxit, Archadio, Orientis Imperatori, Ruffinum: Stiliconem
Vandalum Honorio, qui Occidentem tenebat: Gildonem verò Afri-
cæ præesse voluit. Ruffinus verò spe potiundi Imperii, ius legationis
violans, clām missis muneribus, Alaricum Gothorum regem, contra
Archadium sollicitauit. Verùm comperta proditione, medio conatu à
militibus Italicis Ruffinus, perniciosus tutor, est occisus. Caput cum
dextra præcisum, ante ipsas Constantinopolis portas suspensum, spe-
ctantibus omnibus risui atque ludibrio fuit. Pari poena Caianus co-
mes, & imitator Ruffini, qui contra Archadium bellum ciuale moue-
rat, Constantinopolimq; urbem ferro & flamma vastauerat, affectus
est. Archadius autem, cùm Bizantii regnasset annos ferè xii. obiit,
Aetatis xxi. relicto ex Eudoxia arrogante & superba foemina
Theodosio octo annorū filio, & tribus filiabus Flaccilla, Martina &
Pulcheria. Honorium verò Romæ agentem maior rerum moles ex-
cepit. Gildo regnum Africæ adeptus, ætatem Imperatoris aspernatus,
ad Imperium animum adiecit, quem tamen fratrī Mascezelis ductū,
superauit, eumque ex fuga retractum, interfecit Honorius. Eundem
quoq; Mascezelē rebellantem auspiciis Bonifacii vicit. Stilico Van-
dalus autoritate, opibūsque præpotens, militaris disciplinæ scientif-
simus, Honorij etiam socer, filio suo regnum parare cupiens, Sueos,
Vandalos & Alemannos magna spe prædæ sollicitauit, & in Hono-
rium mouit, quos Vldinus & Sarus cum exercitu Hunnorū &
Gothorum repulerunt, &, interclusis commeatisbus, inedia conse-
runt, regémque Radagasm ceperunt, & posteà in carcere strangu-
larunt. Alarius deinde Radagasto suffectus, & Imperio potitus,

concessa suis ab Honorio Gallia ad habitandum, à Stilicone fraude petitus & irritatus, urbem Romam, ac ferè totam Italiam diripuit, Placidam Honorii sororem abduxit, & Ataulpho propinquo suo in uxorem dedit. Honorius verò in consortem Imperii accepit Constantium ingentis animi virum, & in rebus gerendis clarissimum, eique sororem suam Placidam remissam desponsauit, qui magna in-dole tyrannos Gratianum in Britannia, Constantinum cum filio Constante in Galliis sustulit, atque Barbarorum impetus domuit, qui Galliam, Britanniam, & Hispaniam infestabant. Sublatus est tamen immatura morte septimo mense, postquam Cæsar appellatus est. Non longo tempore post Honorius quoque cùm regnasset annos xxxi. cum patre ii. cum fratre xii. cum fratri filio xv. morbo aquæ intercutis decessit, nulla superstite prole.

In Arcadii Numismatis posteriore parte conspicitur statua Imperatoris, vestitu militari, & paludamento, dextra labarum, cui tale signum P infixum, sinistra globum, cui insistit Victoriola, manu dextra coronam habentem, tenens, sinistro pede captiuum humi iacentem, calcans, cum inscriptione: VICTORIA AVGG. Q.C.S. Subscript. CONOB. vtrinque: s. & h.

HONORII Numus refert muliebrem statuam vestitu longiore, scuto insidentem, dextra Victoriolam, sinistra hastile habentem, inscriptione addita: GLORIA ROMANORVM. Subscriptū: SXP.

EUDOXIA, arrogans, audax & auara foemina, Archadii vxor. Hac cùm Archadius esset ignavius, & mollis sensus, plus quam Imperatorem decet, cuncta suo arbitrio gessit. ob id, cùm à Chrysostomo Patriarcha viro religioso castigaretur, effecit, ut in exilium pelle-

retur

retur. Qui ad deserta Armeniæ delatus, haud diu vixit. Sed & Eudoxia statim post huius obitum, violenta morte, & diuina vltione, concidit, superstitibus Theodosio filio, & tribus filiabus.

FLACCILLA, MARTINA, & PULCHERIA, tres filiæ Archadii, ex Eudoxia. Pulcheria verò religionis obseruantissima cultrix, summa bonitate, integritate, & sanctitate, virginitatem perpetuò seruauit.

THEODOSIUS IVNIOR, Archadii & Eudoxiæ filius, admodum puer à patre viuente in Imperium accitus, & à mo-

c 4 riente

riente sub tutela Isdigertis Persarum regis relictus , qui etiam tutelam summa fide gesit, & pacem cum Romanis habuit , quoad vixit . Puer optimis moribus & disciplinis à Pulcheria sorore institutus . Vix dum **v i i i.** annos natus , Anthemio præfecto viro prudentissimo duce , Imperium administrauit . Honorio defuncto Valentianum consobrinum suum ex Constantino & Placidia natum Cæsarem fecit , & data Eudoxia in vxorem , Romanum misit . Persis fracto foedere , duce Ardaburio , bellum indixit . Parthorum ducem superauit , vastata regione Azamea , depopulatāq; Mesopotamia , Nisibim longa obſidione pressit . Pace constituta , cùm Imperium Orientale omnium fauore regeret , febre solutus est , anno Imperii **x l v i i i.** totidémque ætatis , relinquens vxorem Eudoxiam Leonis Atheniensis Philosophi filiam , quæ præter egregiam formam , singularēmque pudicitiam , etiam literis excelluit . Princeps fuit vitæ integerrimæ , in primis Christianæ religioni addictus , lectionibus diuinis intentus , semper cum Episcopis & sacerdotibus conuersans , Codices sacros vndique disquirens , & in splendidissima bibliotheca conseruans , philosophia haud ignarus . Sic patientia & clementia cunctos homines vincens , vt ratione vivere à cunctis apertissimè prædicaretur , nulla vindicta animum exatians , etiam laceſſitus . Atque sub hoc principe Venetiæ felicissimis auspiciis in aqua ædificari coepitæ sunt .

Huius monetae posterius latus repræsentat statuam muliebrem galeatam , trophæo insidentem , dextra Crucem , sinistra globum tenentem , cum inscriptione huiusmodi : **C O N C O R D I A A V G . C C S .**
Subscript. **C O N O B .**

V A L E N T I N I A N V S filius Constantii Cæsaris & Placidiae sororis Honorii & Arcadii . Ab Honorio cum matre & sorore ob suspicionem pulsus ab urbe , ad Theodosium iuniorem Constantinopolim peruenit . Mortuo vero Honorio , à Theodosio Cæsar & Augustus appellatus est , Romamq; per opportunè missus . Vbi Ioan nem Imperatorem factum , statim oppressit . Cum Genserice Vandolorum rege pacem sanxit , parte Africæ contento : aduersus Atilam Hunnorum regem Imperio orbis inhiantem , copias duxit , ac in campis Catalaunicis acerrimè utrinque pugnatum est , cæsis **c x l v .** milibus , victoria tamen penes Romanos stante ductu Etii , qui deinde

Maxim

Maximi, viri potentissimi, segmentis, vel iussu Valentiniiani principis, qui illius successus metuebat, occisus est, in affectatae tyrannidis suspicionem adductus. Sed & Imperator postea Romæ ab eius commilitonibus confossum periiit, Anno Imperii x x x. Fuit hic Valentianus, ultimus Imperator Occidentis, donec posteris temporibus Carolus Magnus Imperator factus est. Et sub hoc collapsum est Occidentis Imperium penitus. Franci enim Gallias, Scotti & Angli Britanniam occupauerunt, Hunni Europam, Vandali Africam, & Romanam vastauerunt. Ac Romæ post Valentianum multi constituti sunt Imperatores, aliquando quidem ab Imperatoribus Constantinopolitanis, aliquando à Senatoribus Romanis, & aliquando à milite, quem Imperator Constantinopolitanus in Italia habuit. Quidam etiam sua autoritate rapuerunt Imperium. Quorum primus Majoranus Senatorii ordinis, Seuerianus, Anthemius, Olybius, Blicerius, Orestes, qui filium suum Augustulum Cæsarem fecit in Italia. Post hunc ad Iustinianum usque Goths tenuerunt Occidentale Imperium. Acciderunt autem haec anno ab Urbe condita m. ccxxix. circiter annum Christi cccc lv i. Atque ita regnum Occidentale vacauit annos cccxvii. usque ad Carolum Magnum.

In hoc Numismate conspicitur Imperatoris statua loricata & paludata, dextra aliam statuam genibus flexis precantem, orantemque corona turrita, eleuans, sinistra victoriam ferens, cum inscriptione:
P R A E P A R A T I O R E I P V B. Infrà: S I S.

MARIAM & THERMANTIAM Stiliconis filias, unam post alteram uxores habuit Honorius, quæ ambæ subita morte virgines sublatæ sunt.

EUDOXIA Theodosii iunioris filia, Valentiniani vxor, post interfectum maritum, Maximum illius coniugium petentem repudiauit, ac in vltionem cædis viri Gensericum Vandalorum regem ex Africa accersiuit matrimonio. Qui magno cum exercitu ad nauigans, Vrbem ingressus, in eaque quatuordecim dies griffatus, Eudoxiam cum duabus filiabus, Placidia & Eudoxia abduxit, matremque sibi copulauit.

EUDOXIA Valentiniani & Eudoxiae filia, Honoricho Genserini filio nupsit. Quæ cum xv. annis cum marito in matrimonio perseuerasset, post Hildericum filium genitum, tandem mariti consuetudinem, quod is Arrianæ secta addi-
ctus esset, abhorrens, captato tempore,
Constantinopolim petit, inde
Hierosolymam profecta, ibi mortem
obiit.

AEY

AETIVS patricius Valentiniani Imperatoris Dux Imperii Occidentalnis, non minùs ciuilium artium, quām bellorum peritissimus. Cūm Atilam Hunnorum regem ingenti superasset prælio, multasque præclaras res gessisset, & prospera felicitate indies cresceret, Maximi figmentis, vel iussu Valentiniani principis, qui illius successus metuebat, occisus est, ac cum eo pariter Occidentis Imperii salus occubuit.

IOANNES Tyrannus Rauennæ præsidio Castini Imperium vi arripuit, & mox Constantinopolim legatos ad Theodosium, vt eum approbaret, misit. Cui infensus Imperator, Oratores in carcerem coniiciens, Magistrum militum Ardaburium contra tyrannum cum exercitu misit. Qui ab Aquileia Rauennam nauigans, ventis aduersis in manus tyranni incidit. Sed Aspar Ardaburii filius, patris captiuitatem ægro ferens animo, collectis vndique militibus, per inuiam paludem circa Rauennam Duce Pasteo quodam, urbem apertam ingressus, saeuis populationibus vastauit, ac incendit. Ac tandem captus tyrannus, imprudè militibus occurrens armatis, alteraque dextra priuatus, asino impositus, per contumeliam circundatus, iugulatus est, cum annis v. præfuisse. Vir aliòquin ingenio mi-

D 2 tis

ti, ac virtute præditus, minimè delatoribus aures adhibens, neque pecunia grata, iniquum aliquod flagitium faciens.

FLAVIVS VALERIVS MARTIANVS
humili genere natus, militia tamen clarus, singulari prudentia, & integritate vitæ, omnibus notus, Pulcheria, Theodosii Imperatoris sororis studio, admodum senex dignus visus est principatu. Moderatus sanè princeps, & rebus agendis idoneus, si per senectam diutius vivere licuisset. Nam imminutum Orientis Imperium per l. x. ferè annos dilapsum, prudentia ac consilio sic reparauit, ut breui ingens cunctis exultatio, & spes oriretur dilatandi Imperii. Cum Parthis & Vandalis foedus percussit, ac pacem instituit, Atilæ minas compescuit, Nonades & Blommias Aethiopia dilapsos, per Florum Alexandrinæ vrbis procuratorem, sedauit, & à finibus Romanorum pepulit. Arma nunquam nisi prouocatus mouit, pacem, quoad fieri potuit, coluit, illud saepe usurpans: DVM IN PACE ESSE POSSVMVS,
ARMA NON INDVAMVS. Tatianum & Iulium fratres, qui olim aquilæ superuolantis eius caput auspiciu[m] retexerant, viaticoq[ue] ducentorum aureorum inopem & ægrotantem adiuuerant, statim ut Imperator est appellatus, Iulium Constantinopoli, Tatianum Illyricis præfec[t]us. Anno autem v. i. Imperii, & mense v. i. naturæ concessit, conspiratione Asparis, qui ei venenum dedisse perhibetur. Qua de causa post creationem noui Principis, cùm filius Asparis Ardaburius Cæsar esset à Leone pronuntiatus, populus patrem interfecit cum filio.

In Numismatis huius ærei parte posteriore statua adparet Apollinis, nuda, sinistra globum tenens, dextram eleuatam habens. A de-

xtro

xtro eius latere litera T à sinistro F conspicitur, addita inscriptio-
ne tali: SOLI INVICTO COMITI. Sub eadem statua hoc
scriptum: A T R.

TATIANVS ET IVLIVS fratres non fuerunt Imperato-
res, neque tyrannidem occupauerunt, sed à Martiano Imperatore,
ob quædam in se beneficia, alter Constantinopoli, alter, Tatianus
scilicet, Illyricis p̄f̄ctus est. Nam cùm Martianus in Lycia prima sti-
pendia mereret, & illic ægritudine oppressus esset, eum abeuntem
viatico ducentorum argenteorum (omnia enim consumperat) pro-
secuti sunt. Cuius beneficii memor Martianus, iam Imperator factus,
vtrunque ad eas dignitates euexit.

A V I T V S Patricius Romanus à Senatu populóq; Rom. Im-
perator creatus, cum quo Martianus priùs, quām moreretur, foedus,
& societatem iunxit, vt in tantis Barbarorum motibus vtrunq; Im-
perium mutuo esset sibi inuicem auxilio, mutuóque fauore starent.
Sed nec diu imperauit, vtpote qui apud Placētiam captus à Ricime-
re, & coactus purpuram exuere, paulò post rebus excessit humanis.

LEO Græcanici sanguinis suffragiis & factio[n]e Asparis ex tribuno militum, Imperator factus & Augustus appellatus est. Cuius etiam filium Cæsarem cum inuitus creasset, poste[re]a cum Ardaburio, vt insidiarum in se autores interfecit, Leonemque nepotem ex filia Ariadna & Zenone successorem sibi esse voluit. Aduersus Gensericum regem Vandorum, Basiliscum Ducem misit, qui siue ignauia, siue proditione, nauali vietus prælio à Vandals, aufugit. Sub huius Imperio Bizantium magna ex parte conflagravit, & Italia in perpetuo motu fuit. Cum autem Imperium Orientale xv i. annis rexisset, occubuit, relicta vxore Berina, ex qua Ariadnem, & Leontiam filias sustulit. Vir, in quo multæ clarissimæ effulserunt virtutes: sed omnium maximè erga homines calamitosos miseratio, illud semper in ore habens, QVEM ADMODVM SOL CVNCTIS, QVAE ILLVSTRAT, NON NIHIL IMPERTIT CALORIS, SIC PRINCIPEM DEBERE EOS, SVA DIGNARI MISCERICORDIA, QVOS CONTVETVR.

In hoc Numo ex altero latere adparet effigies Crucis quatuor insistens gradibus, cum subscriptione eiusmodi: VICTORIA AVG^G. Infra: CONOB.

LEO IVNIOR ab auro puer relictus, vix anno Imperio præfus

præfuit, quod tamen licet iuuenis , accuratè administravit , morum, non belli studiosus. Sed cùm esset valetudinarius, Zenoni patri nouo exemplo pietatis, manibus suis Diadema imposuit , patrémq; pro se deinceps regnare iussit.

Moneta hæc continet Victoriam alatam, dextra imaginem Crucis, sinistra palmam ferentē cum inscriptione: VICTORIA AVGG.
cc. Infrā: CONOB.

BERINA vxor Leonis Imperatoris, Ariadnem , & Leontiam alias genuit, ac Leontia patricio Martiano filio Anthemii Imperatoris in matrimonium collocata.

MAIORIANVS apud Rauennam Occidentale Imperium arripuit: sed contra Alanos, qui Gallias infestabant , mouens exercitum Denonæ iuxta fluvium , Hyram cognomento, occisus est, cùm annos penè 1111. regnasset.

D 4 SEVER

SEVERVS qui & Seuerianus, natione Lucanus, apud Ravennam Imperator factus, & Augustus salutatus est. Biorgum Alanorum regem superauit, & propterea lauream meruit. 111. Imperii sui anno, vel, vt alii volunt, 1111. Romæ propria morte, aut veneno defunctus est.

ASPAR non Imperator fuit, sed tanta valuit potentia, vt Leonem ex Tribuno militum, Cæsarem crearet, ea conditione, vt Ardaburium filium suum adoptaret, quod & Leo fecit. Id cum innovavit, à populo Aspar, cum Ardaburio Cæsare iam creato interfecitus est.

ANTHEMIVS gener Martiani Imperatoris, opibus & gen-

genere magnus, à Martiano ad Occidentis Imperium suscipiendum natus, ut Vandalorum bello auxilio foret, 1111. regnauit annos Cum genero suo Ricimero in discordiam veniens, diu mutuò certarunt, ac tandem ad Aelium pontem à Ricimero victus, & gladio transfoissus est.

R I C I M E R genere Gothus, vir militaris & egregius, in principatum Romæ adscitus, & gener Anthemii Imperatoris, Alanorum ingentem multitudinem cum eorum rege non longè à Bergamo, ciuitate Venetiarum prælio superauit. Soceri sui Anthemii auxiliares copias fudit, eumq; confodit. Ciuium Romanorum bona direptioni dedit. Sed paulò post Cœliacus dolor eum extinxit.

O L Y B R I V S gener Valentiniani. Nam eius filiam Placidam vxorem habuit, sine controuersia Ricimero in Imperio successit. 1111. Imperii mense decessit Romæ.

G L Y C E R I V S Senatorii ordinis Romanis inuitis ab exercitu post Olybrium Imperator salutatus est. Sed emenso vix annuo spatio, à Julio Nepote (sic erat illi nomen) Marcellini quondam paticii sororis filio, regno expulsus, & præful apud Salonas Dalmatarum vrbe, ordinatus est.

PLACIDIA VALENTINIANI ex Eudoxia filia, matre, à Censorino abducta, Olybrio, qui post Imperator fuit, in uxorem tradita est.

N E P O S Glycerium regno priuauit, sibique Imperium rauuit. Sed Augustulo Imperatore electo, Dalmatiam fugit priuatus regno, ac Salonis cæsus est.

A V G V S T V L V S puer admodum à patre Oreste Rauenatum studio, ac militari fretus fama Imperator est factus. Cum

Vandalis in Africa imperantibus fœdus fanciuit. Sed Orestes

pater ab Odoacre Gothorum rege superatus, ac

Placentiae interfactus est. Filius vero Au-

gustulus, metu purpuram abi-

ciens, cum vix xi. men-

sibus Rempub.

tenuif-

set, exilio damna-

tus est.

ODOAC

O D O A C E R olim Orestis armiger, Gothorum rex, occupata tota Italia post Augustulum x i i i i. annos regnauit. Initio regni, vt terrorē suum Romanis indicaret, Bracilam Comitem apud Rauennam occidit. De Vrbe transferenda cogitauit, dēque suo nomine Odoacriam appellare voluit: & perfecisset fortē, nisi à Theodorico Veronensi rege Gothorum, apud Rauennam superatus & extinctus esset.

Z E N O obscurissimi generis ex Isauris Ciliciæ humili & incognita villa, tam facie, quām moribus deformis, à Leone filio Imperiale affequitus est dignitatem. Homo facie turpissima, ingenio multò deteriore, qui non vt Augustus, sed vt tyrannus imperauit, fratrem habens nomine Conona, seipso longè scelestiorem, qui sanguine & cede hominum mirificè oblectabatur. Theodoricum Ostrogothorum regem, Consulem priùs à se factum contra Odoacrem in Italiam misit. Pulsus à Basilisco in Isauriam cum uxore Ariadne successit, priuatam instituens vitam, satius ratus id facere, quām Remp. domesticis ac ciuilibus certaminibus lacerare. Reuocatus ex Isauria, magno ciuium fauore, & studio, propter tyrannidem Basilisci, re-

gnum suum repetiit, ac Basiliscum post acceptam cladem, in templum fugientem cepit, & cum filio in Cappadociā relegauit. Illum & Leontinum, qui Orientem inuaferant, in Papyrio castello munitissimo captos, interfecit. Et cùm x v i i. annis Imperio præfuisse, miserabili morte obiit, relicta vxore Ariadne, quæ filia fuit Leonis Imperatoris. Hoc principe incendium adeò graue fuit, vt præter vrbis Constantinopolis maximam partem conflagratam, centum & viginti milia librorum combusta sint.

Huius Numi pars posterior continet victoriam alatam, sinistra ramum palmæ, dextra Crucem margaritis ornatam, ferentem: à cuius dextra parte stella, à sinistra tale signum ♀ conspicitur, adiecta inscriptione eiusmodi: VICTORIA AVG. ZEN. Infrà: CONOB.

ARIADNA Leonis Imperatoris ex Berina filia, Zenonis vxori. Hæc maritum suum, cùm ebrietati adeò deditus esset, temulentusq; adeò, vt nihil à mortuo differret, multo oneratum vino, moribundum quasi iacentem, veluti mortuum sepulcro, quo Reges reponebantur, inferri iufsit, addito ingenti lapide, qui cum tegeret. Qui postquam resipuit, & ebrietas soluta est, magnos dedit eiulatus & clamores, nullo opem ferente, ac in eo sepulcro mori coactus est.

BASIE

BASILISCVS Zenone Calcedoni degente à Berina sorore sua Augusta, in regali solio locatus est, & Rex declaratus. Qui vxorem suam Zenoridam Augustam corona decorauit , & Marcum filium Cæsarem fecit , sed propter vitæ foeditatem & avaritiam inexhaustam, ac quod Nestorianam impietatem esset amplexus , iniuisus populo, à Zenone captus , in Cappadociam relegatus , cum filio fame & frigore consumptus est.

ANASTASIUS ex humili sorte natus , Dicorus dictus , à diliscoloribus oculorum pupillis, quarum dextra nigricans, sinistra cœrulea fuit, studio Ariadnes Augustæ, extinto marito, Imperator est

• E 3 diet

dictus. Ariadnem Augustam in vxorem duxit, ac ipso nuptiarum die tributum Chrysargyron omnibus remisit. Isauros commisso prælio apud Contianum Phrygiæ oppidum palantes superauit, vrbibus eorum dirutis & solo æquatis. In Illyrico cum Sabiniano & Mondone ad Margum cum Pompeio Adrianopolim, cum Aristo ad Zartam, cum Parthis in Syria decertauit. Contra Vitalianum ad Aquilonem bellum gessit. Cum Agarenis Orientis loca populantibus, pacem firmauit, multos qui imperium sibi usurpauerant, supplicio affecit. Sub eo multi motus fuerunt. Bulgari, gens prius ignota, in Illyricum & Thraciam excursions fecerunt. Getæ Macedoniam, Thessaliam, Epirum diripuerunt. Christianæ religioni primò fuit studiosissimus. Sed poste à malo genio aëtus, Eutychianæ hæresi adhæsit, quaternitatem, non Trinitatem esse adotandam præcipiens, ac Orthodoxis multam injuriam inferens. Ob id diuinam commeruit vltionem. Nam fulmine iætus, periiit, Imperii anno XXVII. Aetatis LXXXVIII.

In hoc Numismate adparet huiusmodi signum * M * Sub eo
hoc scriptum: CON.

FL. VALER. IVSTINV S ex Thracia vtroque parente ignobili, ortus, primum à teneris annis suum boūmque custos, deinde miles, ex milite factus princeps ordinis in exercitu, tandemque mirabili astutia (quippe qui accepta ab Amantio Eunucho pecunia, vt militi, pro Theocritiano præficiendo distribueret, in se suffragia verterit) à Senatu Imperator electus, vt lapsantem Remp. restitueret. Theocritianum, Amantium, & Andræam insidias sibi molentes è medio sustulit. Vir orthodoxus & pietatis veræ studiosissimus.

nnus, qui publico edicto promulgauit Calcedonense Concilium veneerari, autorumque nomina (qui sexcenti triginta patres fuerant) poerpetuæ memoriarum commendauit. Ex Oriente Arrianæ heresios infestos expulit, inter quos Seuerus Antiochiae Episcopus fuit, qui magnas mouit turbas de corruptibili & incorruptibili. Orthodoxos Episcopos ab Anastasio eiectos recepit. Germanum Capuanum presulem legatum ab Ormisda Pontifice Max. missum, ut Christianam & catholicam Ecclesiam reformaret, clementissime audiuit. Cumque i. x. annis magna virtute Imperium administrasset, volens se necuti suæ consulere, Iustinianum ex sorore nepotem adoptauit, & imperii successorem instituit, ac non multò post obiit.

In huius Nomo videntur duo Imperatores palliati, alia veste ex gemmis & margaritis ornati, sellis insidentes, dextris globum, sinistra sceptrum gerentes. Inter quos victoria alata adparet eos coniungens, cum inscriptione: VICTORIA AVG. Infrà: TR. O. B. S.

LUPICIA Iustini vxor, quæ postquam coronata diadematæ, & Augustæ est dicta, additum est illi nomen Euphemia.

IV S T I N I A N V S Iustini sororis filius, ex Bedirina
E 4 Illyr

Illyrica ciuitate genitus, annum agens **X L I I I I.** à Iustino Imperium suscepit, adiecitque animum, vt illud repararet. Et primum Orientem pacavit: Persas, qui transgressis limitibus, Mœsiam Syriamque prædati fuerant, opera Bellisarii viri clarissimi ac strenui, intra suos fines continuit. Romam à Gothorum seruitute afferuit, Africam Imperio, pulsis Vandalis, restituit. Regem eorum Gelimerum cepit, & vinclum catenis Constantinopolim misit, de eoque triumphum splendidissimum egit. Narsete Duce Totilam Gothorum regem ultra decem annos in Italia regnante, qui & urbem Romanam spoliauerat, incenderat, & cultoribus vacuam reliquerat, interfecit, & Gothorum tandem nomen in Italia deleuit. Cùm iam Italiam recuperasset, Africam omnem, cum Persia subegisset, domi forsique gloriösus esset, confusas leges in Epitomen rededit, superuacua & inutilia ressecans, cùm priùs incondita & sparsa civilis illa iuris corpulentia obrueret magis, quàm iuuaret. In quinquaginta Digestorum libros singula contraxit, & quatuor Institutionum libros compressit. Codicem inuulgauit, indoctus quamuis ille, ita vt facile ab illis, quorum opera vsus fuit, decipi potuerit. Templum magnificientissimum admirando ædificio extruxit, quod Græca voce **ΑΓΙΑΝ ΣΟΦΙΑΝ**, id est, sanctam sapientiam appellauit. Vir iustus & integer, & certè maximus princeps, nisi delirii Eutychiani reus fuisset. In perscrutandis rebus ingeniosus, atque haeresum maximus hostis. Ad vindictam sumendam præceps. In pecunia effundenda immodicus, & ad congerendam intemperantissimus. Vnde & pa rum honestis modis pecuniam sibi corradebat, nullusque suæ auaritiae erat modus. Tandem morbo ex senio affectus, insanus mente decepsit, Iustino priùs Imperii consorte electo. Imperii anno **X X X I X.** ætatis **L X X X I I I.**

Aureus hic Numus facie altera repræsentat Imperatorem palleatum, igni adstantem, librōsque face accensa comburentem. A cuius tergo duæ conspiuntur statuæ palleatae ferentes libros. Ante eum adparet statua muliebris, galea cristata ornata, dextra globum, cui insistit victoriola alata, sinistra cornucopia gestans, cùm tali inscriptio ne: **I V R A E T L E G E S D E P R A V A T A P E N E I M P.**
R E S T I T V I T. Et infra subscriptum: **I N G E N S P E C. P O P.**
A B P P.

THEOD

T H E O D O R A Iustiniani Imperatoris vxor, foemina illustris & prudens. Cum Iustinianus extremis temporibus parum esset mentis compos, multo maximam administrationis partem ad se traxit. Vigilium Pontificem in carcerem coniecit, & panem illi & aquam solum aliquot diebus dedit. Nobilissimum templum apostolorum excitauit, multo magnificentius & ornatius illo, quod a Constantino extructum fuerat. Ex humanis autem excessit, cum annos xxi. menses iiii. in Imperio peregrisset.

I V S T I N V S minor, nepos Iustiniani ex filia, à teneris annis non vt nepos, sed vt filius in regia semper habitus, & à Iustino Imperator coronatus. Natura ad omnia dexter, magnanimus, pius in Iustiniani domum & familiam, & ab initio principatus, ductu Sophiae coniugis, liberalis fuit, vnde sibi animos militum & ciuium deuinatos reddidit. Sed poste à tantæ deditus avaritiæ, vt Senatores spoliaret, & in omnes passim diuites rabie quadam deserviret. Fidei etiam Christianæ contemptor maximus, in Pelagianam decidit hæresin. Feedus Persicum, quo Romani quotannis Persis pendebant libras auri quingentas, dissoluit, illisque bellum indixit. Cūmq; Persæ ad deuastandas terras Romanas cum magnis copiis irruissent, & cum ingenti præda inoffensè abiissent, tantam ex accepta clade accepit tristitiam & mœrorem, vt ratione amissa, amens fieret, ac decimotertio Imperii anno diem extremum pedum dolore, clauderet, superstite vxore Sophia, & declarato Tyberio Imperatore.

In hoc Numismate adparet Imperator in sella sedens, dextra globum, sinistra sceptrum tenens, pedibus vero rostrum nauis premens, inscriptione addita eiusmodi: **V O T A   X X .   M V L T A   X X I X .** Et infra subiectum: **C O N O B .**

Vxorem habuit **SOPHIA M** Iustinus, quam tam ardenter amauit, vt portum à se exadificatum Sophium, ac regias ædes suburbanas cum adiacentibus agris, Sophiada nuncuparet, quam etiam moriens Tyberio excubitorum Comiti commendauit, vt eam veluti dominam, & Reginam obseruaret.

T Y B E R I V S Constantinus à Iustino in Imperium adscitus, eóq; adhuc viuo suscepit. Vir iustus, sapiens, & strenuus, & utilis Reipub. qui sua liberalitate omnium meruit fauorem. Quicquid longa avaritia Iustinus contraxerat, Tyberius egentibus largitus est, pauperibus largissimos erogans eleemosynas, refragante Sophia Augusta, sed frustrá. Quantò autem plus donauit, tantò plus inuenit. Nam Iustini thesaurum ingentem, & Narsetis thesaurum in Italia, sene quodam monstrante, comperit. Magnam contra Persas assecutus est victoriā: Captiuos omnes abductos Constantinopolim magnificentissimè vestiuit, ac in patriam misit. Quos præter spem rediisse populares admirantes, magnis laudibus principem Romanum commendabant. Cum Longobardis, qui Romam obsidione longa cinxerant, & expugnassent, nisi multitudine imbrium essent repulsi, pacem fecit. Per quorum duces triginta posteā tota Italia administrabatur. Post multa grauiā bella in morbum incidens, Mauriciū genereum filium adoptauit, eique Imperium administrandum tradidit, æquitatem & iustitiam commendans, præsentibus Ioanne Patriarcha (qui coronam imposuit) & Senatu. Ac paulò post vi morbi oppressus, decessit, Imperii anno v i i. relictis ex Anastasia vxore filiabus Charitate, Mauritio, & Constantia Germano nupta. Princeps sanè iustus, largus, & cunctis amabilis.

Altera facies huius Numi refert Imperatoris statuam palleatam,
manu

manu dextra crucem, sinistra globum gestantem , cum inscriptione:
C L O R I A O R B I S T E R R A R . Infra: T E S O B .

A N A S T A S I A Tyberii Constantini vxor, duas ei peperit filias,
Charitiam, quæ Germano despontata , & Constantiam minorem,
quæ Mauritio Imperatori locata fuit.

M A V R I T I V S ex Cappadocia oriundus, Notarius hu-
milis primùm, deinde ob rei militaris peritiā, p̄f̄fectus excubitorum,
Gener etiam Tyberii, successit Imperio & Augustus factus est. Initio
Imperii Persas per legatos fudit: sed pace cum Persis firmata, exerci-
tum in Thraciam ex orientalibus locis traduxit, Scythes Mœsia repu-
lit, simul & Longobardos. Hunnos quoque cum suo Duce Chaga-
no auspiciis sui filii Théodosii & Germani saceri Pannoniis eiecit.
Multisque cùm esset victoriis illustris, p̄f̄sertim contra Persas , cun-
ctis tandem posteà inuisus factus est militibus , ob immensam auari-
tiā, qua nihil est detestabilius in principe. Qui sua auaritia rapinas,
cædes, & homicidia dissimulabat. Prætereà nulla stipendia militibus
erogabat, p̄f̄sertim his , qui Sarmatico limiti contra Scytharum im-
petum loco sterili positi præterant, difficilia quæque tolerantes , ne

ob avaritiam captiuos à Persarum rege minimo redimeret. Ob id in eius caput conspiratio facta à militibus , & Phocas Imperator designatus est, à quo etiam Mauritius cum tota sua prosapia , Constantia vxore, Theodosio, Tyberio, & Constantino filiis, totidémque filiabus , Chalcedone interemptus est , cùm imperasset annis x x. vi xisset L X I I I . Vir utiles Reip. & victoriosus, nisi avaritia labefactasset se , & totam domum. Magnæ etiam patientiae & fortitudinis exemplum. Cùm enim in conspectu suo, vxor, tres filie, & filii interficerentur , forti animo perferens tantam calamitatem , exclamauit:

I V S T V S E S D O M I N E, / E T R E C T A I V D I C I A T V A.

In hoc Numismate conspicitur victoria alata dextra Crucem , sinistra ramum ferentes , addita inscriptione huiusmodi: V I C T O R I A A V G. C C. H. Infrà: C O N O B.

CONSTANTINA, Tyberii & Anastasiæ filia, Mauritii Imperatoris vxor , ex quo peperit tres filios, Theodosium , Tyberium, & Constantinum, totidémque filias, qui omnes simul cum patre à Phoca occisi sunt.

P H O C A S Præfetus Scythia, per Mauritii cedem, à scelerato

rato exercitu , cui præerat , Imperator electus & Augustus salutatus est. Tanta initio Imperii in nouo principe fuit indoles , talēmque se gentibus ostendit, vt multi cum eo pacem sancirent. Sed nec ille auaritia Mauritii admonitus , ab hoc vitio temperauit. Quia longè studiosius colligendæ vndique pecuniaæ incubuit, omniāque ex Persicæ servitutis instituto egit, cum suis aulicis secreta tractans, Magistratus & iudicia vendens, chariorésque eos habens, qui inexplebili rapacitate populos vexabant. Vnum hoc sanxit, quod posteri laudarunt, quod rogante Bonifacio Papa , Romanum Pontificem principem omnium Ecclesiarum declarauit. Cætera adeò socors & ignauus , & frequentibus adulteriis infamis , vt Romanum Imperium vndique Barbari vastarent, & vmbra solūm eius nominis staret. Persæ enim Mesopotamiam, & Syriam occupauerunt, Hierosolymam depopulati sunt , & sanctam Crucem Saluatoris nostri secum abduxerunt, omniāque sacra loca cædibus & incendiis prophanauerunt. Iberos, Armenias, Arabes, Dardanos, & Mediterranea Macedonię, & Thraciæ abstulerunt. In Cappadociam & Galatiam incursiones fecerunt, & ad Chalcedonem sunt depopulati. Nec minùs in Occidente Germaniæ, Hispaniæ, Galliæ, & bona Italiæ pars à Romano defecerunt Imperio. Aegyptum Sarraceni vastauerunt, & castris deletis Romanorum vbique hominum strages magna , simūlque annonæ inopia, & pecorum calamitas, propter principis luxum. Vnde necesse fuit, vt aut nomen Imperii deleretur, aut Phocas occumberet: quod & factum est. Nam conspiratum in eū est ab Heraclona, & Heraclio , & Prisco, qui captum manibus, pedibúsque truncatis, & genitalibus ob insignem eius libidinem , & capite amputatis , eum priùs interfecerunt, quām suppetias ferre eius milites potuerint. Sicque scelestissimus & impurissimus princeps, omnibus suis fratribus ac necessariis sublatis, dignum perfidia sua in Mauritium exitum habuit , cùm annos VIII. imperasset.

Monetæ huius pars altera continet coronam ex lauro confectam: in cuius medio hæc verba leguntur: FIDES MILITVM.

LEONTIAM vxorem habuit Phocas , quam post sortitum Imperium Augustam dixit , ex qua filiam Domantiam suscepit , quam Prisco copiarum Præfecto vxorem dedit.

H E R A C L I V S filius Heraclonę Proprietor Africę, post
 imperfectum Phocam, suffragantibus militibus, Imperator pronun-
 tiatus est. Et qua die Diadema imp̄ osuit regium, etiam Fabiam Eu-
 dociam in uxorem duxit. Patre eius Heraclona ex Africa cum magno
 exercitu in Aegyptum & Asiam proficidente, mediisque conatu in
 itinere moriente, Persae metu liberati Africam inuadunt, eamque to-
 tam sibi subiiciunt. Contra quos Heraclius feedere cum Chagano fa-
 cto, missis pluribus muneribus bellum parat, ac legatis prius pro im-
 petrandis induciis, missis, contemptui ab his habitus, adeo excanduit,
 vt differre bellum amplius non potuerit. Responderunt enim impii
 hostes, non prius se Romanis pacem daturos, quam Christianam
 abnegassent religionem. Quare ingentibus copiis in Cosroen du-
 etis, qui interim Palæstinam, & totam Iudæam diripiens, passim mul-
 tos Christianos interfecit, quorum numerus fuisse dicitur nonagin-
 tamilia: & victis eius ducibus, & cum omnibus copiis cæsus, mox
 profligato Cosroë, Persideque omni in vltionem ferro ignique va-
 stata, Crucem Dominicam ablatam recepit. Pacem etiam cum Persis
 firmauit, limitemque Perfici & Romani Imperii, Tigridem fluuum
 esse voluit. Et cum à Mathematicis prædictum sibi fuerat, magnum à
 circunciso populo imminere periculum, quod ille intelligens de Iu-
 dæis, Iudæos, etiam inuitos, Christiano nomini adiunxit, non aduer-
 tens quod & Saraceni circumciduntur, qui deficientes ab eo occupa-
 uerunt Syriam, Damascum & Arabiam, ac vbique Machometi le-
 gem sparserunt. In senectute verò Heraclius cepit fidem adhibere
 aruspiciis & præstigiis Dæmonum. Credidit quoque in Christo
 vnam esse voluntatem, & hæresi adiunxit incestum fratri sui, filia
 Martina in uxorem ducta, ex qua Heraclonam sustulit. Ob id nouo-
 cladis genere occubuit, testium scilicet folliculo sursum verso, simul

cum

cum virili membro semper tento, adeò, vt quoties meiceret, nisi obiecta tabula vmbilico id prohiberet, vultum lotio spargeret, Imperii Anno xxxi.

In huius Numismatis reuerso, adparet imago Imperatoris in curru triumphali, & in limbo scripta hæc verba latina leguntur: S V P E R A S P I D E M E T B A S I L I S C U M A M B U L A V I , E T C O N C U L C A V I L E O N E M E T D R A C O N E M . In medio locata sunt hæc Græca: Δέξα σὺ ὑπίσοις Τῷ Θεῷ, ὅτι διεζήνετε σιδηρὸς πύλας, καὶ ἐλευθέρωστε ἄγιαν Βασυλεῖαν Ήρακλῖον.

F A B I A E V D O C I A prima vxor Heraclii, ex qua Epiphaniam filiam & Heraclium paruum, qui & nouus Constantinus, seu partius Heraclius appellatus est, quem ab ineunte ætate sacro Diademe adornauit pater, pauloque post Eudocia vita functa est.

Aliam vxorem habuit Heraclius M A R T I N A M fratris filiam, quam Augustam dixit. Ex qua genuit Heraclonam, qui & Fabius est nominatus, & alium filium Dauid dictum.

H E R A C L I V S, qui & Constantinus iunior, vel nouus dictus, recte, & verae pietatis cultor, Imperium à patre acceptum,

F 4 vix

vix annum administrauit, dolis nouercæ Martinæ, quæ filio Heraclonæ imperium astruebat, sublatus, relictis Gregoria Niceta Patrii filia, & Constante filio.

Numus hic ex alia parte refert statuam loricatam & paludatam, dextra sceptrum, sinistra hastam gerentem, cum inscriptione: PRINCIPI IVVENTVTIS.

HERACLONAS. Constantino iuniore sublato, cum matre Martina Imperium arripuit: Sed ambo conspiratione Senatus, ante biennium capti, & in exilium Cappadociam missi sunt, præcisa matri lingua, ne oratione, qua plurimum valebat, populos commoueret, & puerō absenso nafo, ne decor aut gratia commiserationem faceret.

Aliud Numisma, cuius posterior facies continet Crucis imaginem, quatuor gradibus insistentem, cum inscriptione: VICTORIA AVG CC. Infrâ: CONOB.

CONST

CONSTANS, qui & Constantinus tertius, filius Constantini noui, seu junioris ex Gregoria, sine militum suffragio, admittente Senatu, qui Martinæ scelus execrabantur, Imperator electus, & creatus est. Hic autem impietatis sectator, Martinum Episcopum Romanum sibi aduersantem captum in Chersonesum relegatum fame mori coegerit, multosque alios recte fidei homines, qui opinioni suæ de vnicâ in Christo voluntate, assentire nollent, interemit. Cum Saracenis, qui receptis viribus, omnia loca Asiae minoris vastabant, insulamque Rhodum recipiebant, celeberrimum ibi Colossum destruentes, classe congressus, victus aufugit, tanta Romanorum strage edita, ut ex eorum sanguine mare colorem rubeum traxerit. Qua Victoria Sarraceni elati simul de Imperio cogitare cœperunt, & dissensione orta inter eos de Duce belli, per biennium inducias Constans impe- trauit. Italiam cum maximo equitum & militum numero ingressus, ut eam à Longobardico iugo liberaret, magnam in ea sauitiam exercuit. Victorius à Longobardis acie, Romam aufugit, ac in ea quinque dies lustranda consumens, quicquid antiqui operis, signorum ex auro, argento, ære, aut marmore fuit, quod delectare oculos potuit, id omne viauissum, inde sustulit, & ad naues ferri iussit, plusque ornamentorum paucissimis diebus detraxit, quambari per CCLVIII. annos. Urbe sic spoliata, in Siciliam traiciens, cum sextum ibi annum ageret, & auarè & crudeliter tributum exigeret, & molliter ac libidinosè ibi versaretur, à ministris suis in balneis interfactus est, cum regnasset annos XXVII.

Alterum latus huius Numi habet muliebrem statuam, insidentem scuto, & rostrum nauis pedibus calcantem, dextra globum, sinistra hastam ferentem, adiecta inscriptione huiusmodi: VOT A MILIT. XXX. Subscriptum: CONOB.

CONSTANS vxorem habuit, cuius nomen non inuenitur, ex qua tres filios Constantium, Heraclium & Tyberium sustulit.

In huius Numismatis parte posteriore, corona quædam lauro contexta, conspicitur: in cuius medio hæc scripta leguntur: V Q T.
XXX. M VLT. XXX X.

Aliud Numisma in alio latere repræsentat suggestum quasi, ad quem ascenditur per quatuor gradus. In eo Crucis imago est posita. Inscriptio eiusmodi habet: VICTORIA AVG. Infrà:
CONO B.

CONSTANTINVS, Constantis filius, natu maximus, CONSTANTINVS BARBATVS vulgo dictus, successit patri in Imperio. Cuius morte auditæ, in Siciliam venit, vltusque Mizizium tyrannum, & cædis paternæ conscos, bellum cum Saracenis in Siciliam, Græciam & Thraciam irruentibus VII. annos terra marique feliciter gessit, tributum eis annum imponens. Contra Bulgaros & Scythes finibus egressos, & tumultuosius Thraciam adortos, omniaque terroribus compleentes, infeliciter pugnauit. Verum

rūm inopinata illi pace oblata, fœdus cum illis percussit; concessa illis
wtraq; Myisia, & annuo tributo promisso. Constantinus autem mor-
bo correptus, cūm annis x v i i. imperasset, obiit, tradito per manus
Imperio filio Iustiniano iuniori, fratribus suis Heraclio & Tyberio
cladum occisis, ne ad Imperium quandoq; aspirarent. Sexta hoc prin-
cipe veræ pietatis celebrata est Synodus Constantinopoli, Agathone
Pontifice suadente, ducentorum & amplius Antistitum, condemna-
tusq; error Monothelitarum, qui asseuerabant in Christo vnam esse
voluntatem: permisumq; est Græcis sacerdotibus habere vxores.

In hoc Numismate continetur victoria alata, dextra Crucis ima-
ginem gerens, cum inscriptione tali: VICTORIA AVG.

M I Z I Z I V S in Sicilia Tyrannidem sub Constante in-
uaserat, sed à Constantino Pogonato in Siciliam veniente, regno
texutus, & interemptus est.

Aliud Numismatis latus continet coronam lauream: in cuius me-
dio est inscriptio: FIDES MILIT.

IUSTINIANVS minor, quem nonnulli, IUSTINVM TER-
G 2 TIVM

TIVM nominant, filius Constantini quarti, & Anastasiaz, ultimus
stirpis Heraclianaz, Adolescens x v i. annorum, Imperium adeptus
est, & ob id propriis consiliis vsus, maxima incommoda Romano
nomini attulit. Contra Sarracenos & Arabes infeliciter pugnauit.
Pacem cum Bulgaris à patre constitutam, nulla necessitate rupit, ac
vtramque Myssiam ferro flammáque vastauit. Sed Bulgaris obstruen-
tibus saltus locorúmque angustias, eum ad quiduis, quod voluerunt,
coegerunt. Reuersus deinde Bizantium, maximis incommodis affe-
cit ciues. Synodus aduersus sextam à patre celebratam, indixit, bonis
omnibus aduersantibus, & in primis Ro. Pōtifice, quem cōprehendi
mandauit. Quare & crudelitate etiam in suos inuisior factus, cōspira-
tione in eum facta, Leontii patricii, & Galinici patriarche dolo, ex aula
deturbatus est, amputatisq; naribus, Chersonam est relegatus. Vnde
mox fugiens, ad Trebellium Bulgarorum regem venit, à quo acce-
ptus, armisque protectus, Imperio restitutus est, Leontio & Tyberio
Imperatoribus interfectis, & Galinico Patriarcha luminibus priuato.
Ipse verò dolori suo nimium indulgens, quoties truncas emunge-
bat nares, toties vnum ex iis, qui Leontio fauerant, ad supplicium ra-
piubebat. Cūmque flagitosior indies fieret, & plurimos passim in-
terficeret, à Philippico pulsus, vitam & Imperium pariter amisit, v i.
anno post exilium, cūm x. anteà imperasset.

In huius Numi facie altera duo Imperatores adparent
corona ex margaritis confecta, in cuius superficie Crux est, ornat, i
dex globum, in quo Crucis signum conspicitur, tenentes. Inter
vtrumque verò imago Crucis talis ☧ infixa quatuor gradibus, cer-
nitur, cum inscriptione tali: VICTORIA VCGA. Sub Cruce
hoc legitur: CQNOB.

THEODORA Chagani filia, Justiniani vxor, quem missis legatis
in

in Casarium, cùm Imperium recuperasset, ad se vocauit, Augustámq;
appellauit. Ex ea filium Tyberium genuit.

L E O N T I V S , vel L E O II . patricius Constantinopolitanus, Dux aduersus Mardaitas, à Iustiniano missus Iberiam, Alaniam, & nonnullas terras recepit. Ac ob suspicionem affectati Imperii, à Iustiniano II. annis inclusus fuit. Emissus verò & Graciæ Dux constitutus, fracto carcere, magnóque captorum numero liberato, ab illis faustis acclamationibus Imperator denuntiatus est, suscepþque Imperio Iustinianum Imperio deturbavit, & amputatis naribus in Chersonam relegauit, auxiliante etiam Galinico Patriarcha. Classe aduersus Arabes Africam occupantes ingenti parata, cùm infecta rediret à Tyberio regno pulsus, truncatis naribus in carcerem coniectus est, ac posteà à Iustiniano è vinculis eductus, cum Tyberio per forum & Theatrum ab equis raptus, atque ad eius pedes detractus cùm ceruicibus pressis calcasset, in Cynegeppio, spectante populo, interfectus est, cùm triennio imperasset.

In hoc continetur Numismate victoriola alata, dextra imaginem Crucis, sinistra palmæ ramum ferens, cum inscriptione : V I C T O R I A A V G .

T Y B E R I V S , dictus alio nomine A B S I M A R V S , ab exercitu in Africa tumultuosè Imperator electus, qui subito prius, quām Leontius exercitum pararet, Constantinopolim profectus est, cum delectissimis militibus. Byzantio potitus, Leontium in potestatem redactum, truncis naribus in vincula coniecit. Qui dignitate & honoribus sub Leontio floruerunt, eos omnibus bonis priua-

uit, & in exilium misit. Fratrem Heracliu equestrium & pedestrium copiarum Ducem constituit, eliusque aduersus Agarenos in orientis loca misit, Philippicum nobilitatis præcipue, Chersonam relegauit, quod Aquila caput obumbrasse videbatur dormienti. Cæterum viii. post anno cum Leontio captus, à Iustiniano interfactus est.

Moneta hæc ex alio latere continet coronam lauream, in cuius medio Crucis imago adparet, subscriptum: C O N O B.

PHILIPPICVS, BAR DANIVS cognomento, filius patricii Nicephori, de nobili familia, cuius auxilio Tyberius Absimarus ad Imperium peruenit, & postea ab illo in Chersonam deportatus, eo quod per somnum visum fuerat caput eius superiectum Aquilæ inumbrari, ut eum procul ab omni ipse potiundi Imperii repelleret. Vbi cum Chersonensibus longa consuetudine esset charus, contra Iustinianum bellum ultimum mouentem ab illis Dux electus est, ac Ducibus Iustiniani statim victis, ipse cum classe & vniuersis copiis Constantinopolim petit, Iustinianum cum filio subegit, eosque occidit. Ac Imperio potitus, Sextæ Synodi decreta altera Synodo infirmare contendit, gratificaturus monacho, qui de principatu obtinendo illi præfagium fecerat, hoc prædictionis præmium petenti. Quare cum eloquètia multùm huic inesset, sapientia parum, opesq; Imperii iam pridem congestas dissiparet, passus etiam Bulgarios Thraciam populari, edictoq; sanxerat, vt sanctoru statua & imagines ex omnibus templis raderentur, ab Arthemio oculis priuatus, regnóq; expulsus est, cum regnasset annum i. & dimidium.

In hoc Numismate conspicitur Crucis imago, insistens quatuor gradibus, cum inscriptione, VICTORIA AVGG. H.

ANAST

A N A S T A S I V S II. cognomento **A R T H E M I V S**, cùm Philippicum in ordinem redigisset, ei successit in Imperio, vir tam in sermone cunctis affabilis, quàm in operibus iustus, & aper-tus, magnæ experientiæ & bonitatis. Conciliorum Rom.approba-tor,& acerrimus orthodoxæ fidei propugnator. Hic cùm exercitum misisset contra Saracenos, Christiani nominis hostes,in Aegyptum, Classiariis quibusdam contumaciis agentibus,qui illum oderant,do-mum reuersi, Theodosium ignobilem aliòqui virum Imperio præfi-ciunt,captáque Constantinopoli,ne de Imperio cogitare posset am-plius,in monasterium inclusus est,cùm annum I. menses III. im-perasset. Sed cùm ambitionis stimulo correptus,denuo auxilio Bul-gariorum Imperium rursus recipere contenderet, à Leone III. occisus est.

T H E O D O S I V S III. cognomento **A D R A M Y T E N V S**, Constantinopolitanus, obscurò licet loco natus: vir ta-men facilis,pius ac benignus,cui mira aliòquin comitas,& ad prome-rendam gratiam,ingenium fuit. Pluribus animi dotibus breui effe-cit,vt omnibus esset æquè charus,orthodoxæ fidei obseruantissimus. Diuorum imagines à Plilippico sublatas templis restituit, illam ve-

nerandam potissimum, in qua sanctae synodus erant depictæ. Nec pœnitendum egisset Imperatorem, si diutius illi per Leonem Imperatorem licuisset. Nam à Leone regia sella deiectus, monasticam vitam est amplexus, ac felix in ea vixit, cum annos 11. imperasset.

L E O 111. Isaurus adeò obscuri nominis, ut sedentariam exercuerit. A Iustiniano contra Alanos & Asmagos missus, aliquandiu ibi stetit, & reuersus Dux orientis creatus est. Sed postea Theodosium Imperio priuans, adeptus est ipse Imperium. Vir cùm aliis sceleribus pollutus, tū verò impietate in Deum, cuius imagines & simulacra templis eiecit. Vnde illi cognomen fuit ΕΙΚΩΝΟΜΑΧΟΥ, & ΟΕΩΜΑΧΟΥ, quarum perdendi tantus eum inuaserat ardor, ut duobus Iudæis, qui illum imperaturum antè prædixerat gratificaretur, & Constantinopolitanum pontificem, Germanum nomine, aduersantem sede extruserit, & Rom. Antistitem Gregorium obſtentem comprehendi iuſſerit. Qui eum anathemate notauit, animùmque suum ab eo alienauit, & tributa solita non ei, sed Francis, quibus adhæſit, tribuit. Hoc principe multis cladibus Italia, & cætera Imperii loca sunt grauiter affecta. Sarraceni Constantinopolim triennali obſidione, Ducibus Masgalda & Solimano terra marique fatigarunt. Verùm peste faméque confecti, à Bulgaris etiam ſæpe vieti clafſe magna ex parte igne ſub aquis ardentि consumpta, paucissimis ex tanto naufragio ſeruatis, manifestam in ſe numinis iram ſensere. Nec minori clade in vrbe ſæuitum, trecentis & amplius milibus ciuium peste faméque confectis: Bithynia Thraciāq; graui terræ motu cōſcissa. Muri Byzantii magna ex parte collapsi. Quibus tamen rebus flecti animus impii principis non potuit: ſed in omni ſæuitia imperans anno xxi 111. Imperii, dysenterio fluxu miferè animam efflavit, reliquo Constantino filio, quem dudum cōſortem regni effecerat.

In

In hoc adparet Numismate corona laurea , in cuius medio scri-
ptum est: v o t . x x x . Infrā: t e s .

Mariam vxorem habuit Leo , quam in magna ecclesia , adstante
omni populo coronauit, Augustāmq; dixit, ex qua Constantiūm
filium genuit.

C O N S T A N T I N V S filius Leonis Imperatoris, co-
gnomento C O P R O N Y M V S , quòd infans Baptismi lauacro ad-
motus, media ceremonia aquam sacram, ventris solutione maculaue-
rit, paternos mores imitatus est, impio patri scelestissima succedens
proles. Hic nō solùm patris impietatem in abolendis Diuorum ima-
ginibus, æquauit, verū etiam grauiore scelere reliquias eorum aut
contempñit, aut combusit, maleficus, Magicisque vanitatibus ad in-
faniam vsque deditus, nullo scelere abstinenſ, non Christianus, non
Græcus, non Hebræus, sed omnis impietatis mancipium. Nobilissi-
mos quoſque è medio tollendos curauit. Antistites Constantinopoli-
tanos priùs ignominiosè habitos, grauitérque excruciatos capite
puniuit. Bulgaricum variante fortuna bellum terra marique gessit.
Artabasduum primæ nobilitatis hominem, Imperatorem ab Ortho-
doxis creatum, captum, oculis & liberis priuauit. Sub eo Italia afflcta
est ab Aestulpho Longobardorum Rege, & pestis Byzantii grassata
est more inaudito. Terræ motus præterea adeò affixit Palæstinam
& Syriam, vt magna multitudo oppressa periret. Tam aspera etiam
hyems fuit, vt non modò flumina, sed Pontus & Bosporus ipse
Thracius perglaciauerit. Desit quoq; Græcorum Exarchatus esse in
Italia, & Rom. Pontificis esse cepit. Nam Pipinus hæc loca omnia
Pontificis fidei promisit, & posteà Carolus magnus, eius filius, ecclæ-

siæ donauit. Cōstantinus verò post infinita flagitia, Elephāticō morbo correptus, exquisitissimōque cruciatu consumptus obiit, Imperii anno XXXV.

Numismatis huius alterum latus repræsentat Imperatorem dextram eleuantem, sinistra aquam ferentem, vtrinque collocatis signis militaribus, cum inscriptione: PRINCEPS D E S. Infra XXI. B.

LEO III. Constantini Copronymi ex Cazara filius, paternæ impietatis non minus, quām Imperii hæres ac successor, omnia paterna imitatus vitia, aduersante matre Bulgarici sanguinis pientissima, licet ab initio simularit religionem, Monachos in honore habens, Pontifices ex illis creans, & dignitates quasdam illis conferens, impietati adiunxit sacrilegium. Nam coronam auro & gemmis contextam, à Mauritio principe D E O O P T. M A X. dicatam detraxit, & nefario capiti imposuit. Vnam omnino expeditionē fecit in Syriam. Vnde leui certamine repulsus, domum rediit, pauloque post apostate carbunculi in capite innato, & ardentiissima febri secuta, interiit, cùm vix annum regnasset.

Numismatis huius pars posterior habet coronam lauream, in cuius medio hæc scripta continentur: V O T. XXX.

IREN

I R E N E Atheniensis, vxor Leonis 1111. ex qua filium Constantimum genuit. Imperium aliquandiu pro Constantino filio adhuc puero administrauit. Mulier profecto in rebus Imperii admiranda strandis viro & socero Constantino multò prudentior. Ad hæc tam forma corporis, quam morum sanctitate insignis.

A R T A B A S D V S obscuri generis homo, sed ob virtutes, & rectam fidem, tam Senatu, quam militibus gratus, in odium Constantini ab orthodoxis Imperator creatus est. Hic sanctorum imagines restituit, atque Constantinopolim contra abiectum Imperatorem muniuit. Sed à Constantino ex Calcedone traiiciente obsidione cinctus, locatis castris prope moenia urbēq; oppugnata captus, filiis oculisque priuatus est.

In altero latere conspicitur victoria alata, dextra Crucis imaginem gestans, cum tali inscriptione: **V I R T U S AVG.** Infrā: **C O N Q B.**

CONSTANTINVS Leonis 111. filius, in Imperio patri successit. Sed cùm adhuc puer esset x. annorum, mater Irene Augusta pro eo Imperium suscepit administrandum, fœmina Attici sanguinis, forma eleganti, sed probitatis opinione insignior. Huius opera, veteri religioni suus nitor, & vetus est redditia pietas, & imagines in templo repositæ sunt. Septima etiam Synodus conuentu ccc. & l. patrum Niceæ celebrata est. Quandiu autem Constantinus matris Imperio obtemperauit, ritè omnia domi forisq; se habuere. At vbi pubertatis annos ingressus est, matrem haud ulterius passus, administratione deiecit, & atrociter Imperium administravit. Ob id suffragia multi Nicephoro ferebant, eumque imperare cupiebant. De quo Constantinus certior factus, Nicephorum patruum suum, lingua & oculis priuatum, in vincula coniecit. Mater verò filii impietatem exosa, simul dominandi libidine mota, Duces donis onerauit, ut filium iugularent. Qui paratis insidiis, eum capiunt oculisque effodiunt, eodem die, quo ille ante v. annos Nicephorum excœauerat, ac in vincula coniiciunt. Ille luētu & moerore confessus, paucis post diebus expirauit. Et mater à filio expulsa, in pristinum statum à ciuibis est restituta, Annisque 111. sola Imperio prœfuit. Cum Carolo Magno amicitiam & foedus iniit, déque Imperii finibus egit, connubium etiam ei deferens. Quare insidiæ contra eam sunt motæ: regnóque expulsa, in exilio reliquum tempus egit. Huius tempore lamina ænea in arca lapidea inuenta est his verbis:

Χειρὸς μὲλαι γεννάδης ἐκ Παρθένος: ηγετινω εἰς αὐτόμ. Εώι ḥ
Κονσταντίνος λακού Εἰρήνης τὴν Βασιλείων, πάλιν ἀλιτε ὄψει με. Hoc est,

Christus nascetur de virgine: in eum credo & Constantini & Irenes Imperatoribus, ô Sol iterum me videbis.

In

In hoc Numismate conspicitur muliebris statua , dextra hastam,
sinistra Cornucopiae ferens cum inscriptione: T E M P O R V M F E-
L I C I T A S .

Numi huius alterum latus refert Imperatorem Constantiūm lo-
ricatum & paludatum, corona ex lapidibus pretiosis ornatum, & ma-
trem Irenen longiore veste indutam , cingulo ex margaritis confe-
cto circundatam,globum cui imago Crucis imposita,tenentes, addi-
ta inscriptione huiusmodi: GLORIA IMPERII ROMANI.

M A R I A Constantini Imperatoris vxor, optima fœmina, ob nul-
lam causam à marito in monasterium est detrusa.

N I C E P H O R V S dolo Imperium Orientale occupa-
uit,pacemq; cum Carolo Imperatore fecit,vt scilicet in has conditio-
nes iretur,Ambo Augusti,fratresque dicentur,Orientis alter,alter,
Occidentis. Item in Italia hinc à Neapoli, illinc à Siponto quicquid
vterioris Italæ in mare procurrit, cum suis è regione insulis à Græ-
co reliquum à Franco Imperatore iura peteret. Inter duo Imperia

medius finalisque cardo Venetiæ Imperii maiestatem piè conserua-
rent,neutri se addicerent,propriis vterentur legibus,vtriusque essent
Imperii amici,& pace & bello neutrius censerentur.Cæterum aduer-
sus Persas bellum suscipiens, valde infeliciter , & cum graui suo da-
mno pugnauit , coactus dare ad singulos annos xxxiii milia
numorum aureorum. Quam summam pecuniaæ volens à Bulgaro-
rum rege emungere,illum bello petiuit:sed tandem ab hoste obtrun-
catus est,cum multis alijs insignibus viris.

In huius Numismatis altera parte adparet victoria alata , dextra
imaginem Crucis,sinistra ramum palmæ ferens,cum inscriptione ta-
li: VICTORIA AVG. Infrà: CONOB.

S T A U R A T I V M filium in vita sua consortem Imperii fecit Ni-
cephorus,hominem turpis formæ,& simplicis ingenii.Vnde & pau-
lò post mortem patris Imperio deturbatus,tonsis capillis,monaste-
rio est inclusus,postquam cum patre imperasset annos ix.

In hoc Numo continetur statua loricata & paludata , dextra sce-
ptrum, sinistra hastam gerens,cum inscriptione : P R I N C I P I I V-
VENTVTIS.

M A R I A Nicephori Imperatoris vxor.

T H E O P H A N I A M Athenæam Irenæ Reginæ affinem , quæ
iam alteri viro desponsata fuerat,Nicephorus vi eripuit, filioq; Stau-
ratio contra ius & fas copulauit. Quæ post mortem Staurati cùm si-
bi comam totunderat , nigrāmq; vestem induerat, à Michaële Impe-
ratore magna donata est pecunia.

MICH

M I C H A E L C V R O P A L A T O S , cognomento B A N C A B E , gener Nicephori , regali diademate à Patriarcha Nicephoro insignitus est . Vir ingenii liberalis , & sincerae fidei , pacis studiosus , pius in Christianam religionem , sed in rebus bellicis socors & infelix . Cum Carolo Francorum Rege ita foedus iniit , vt Veneti suis legibus ac iure viuerent , immunitate his seruata , quam ad eam diem in Italia retinuerant . Contra Bulgaros Thraciam vastantes , expeditionem mouit . Sed seditione in exercitu mota , autore Leone Orientis Duce , qui ad Imperium aspirabat , copiae eius fugatae , magnaque ex parte cæsa sunt , atque leo Imperator designatus . Quo accepto nuntio , ita concidit animo , vt monasterio se abdiderit , habenas regni facile concedens , post annum 1111. Imperii .

Latus alterum Numi huius repræsentat victoriam dextra crucem tenentem , cum inscriptione : VICTORIA AVG. Infrà : CONOB.

Procopiam Nicephori filiam , postquam Imperator pronuntiatus est , duxit in vxorem , eamq; Augustam coronauit , & filium suum regio diademate insigniuit .

C A R O L V S M A G N V S , Pipini Regis Francorum

corum, & Berthæ filiæ Heraclii Constantinopolitani Cæsar is filius, in villa Ingelheym, duobus milibus passuum à Magontiaco distante, editus. Defuncto patre, concordi consensu in demortui locum subrogatus est, quòd paternam auitámque æmularetur virtutem. Sub initia regni bellum gesit Aquitanicum, alterum Longobardicum ab Adriano Pontifice in Italiam vocatus, in quo Longobardorum regnum capto eorum rege Desiderio, Francico nomini subegit. Saxones sibi rebellantes triennali tandem bello vicit, eosque ad Christianam religionem assumendam coëgit. Sarracenos Hispaniam ferè omne vaftantes, domuit. In Franciam rediens, Vasconum infidias passus, non paucas ex suis, & in his fortissimum quemq; amisit. Sclavos, Danos, Bauaros, Bohemos tumultuantes in suam ditionem rededit. Iterum Italiam ingressus, Beneuentanorum ducem Aragisum Longobardorum reliquias fountem, ad officium coëgit. Hunnicum bellum v i i. pòst anno felicissimè confecit, expugnata eorum regia, & Thesauris opulentissimè omnium gentis asportatis. Inde Leonis i i i. Pontificis vindicaturus iniuriam, tertio ingressus est Italiam, ac Romam veniens, in die Natalis Saluatoris, in Templo à Pontifice coronatus, Imperator & Augustus ab vniuerso populo Rom. proununtiatus est, vñctusque, abolito patricii nomine, quo priùs vtebatur, Imperator appellatus est, Anno regni sui x x x i i. Salutis nostræ D C C C I. Compositis Italiæ rebus, & partito cum Irene Imperio, in Gallias rediit, filioque Ludouico conforde Imperii declarato, dum Aquisgrani hybernaret, pleuride corruptus, quā febris concomitabatur, mortuus est v. Calend. Febr. anno Redéptionis D C C X I I I. ætatis suæ L X X I. Imperii x i i i. Regni verò x l v i. Princeps pacis bellique aquæ studiosus, eminente statura, oculis prægrandibus, & vegetis, canicie pulchra ac hilari facie, habitudine corporis tota virili, insigni pietate, beneficentia singulari, humanitate quanta in superiorum principum nullo, bonarum artium studiosissimus, Latinæ & Græcæ linguæ doctissimus, Parisiense Gymnasium, & Papiense viris vnde cunque eruditissimi accersitis, extruxit, veræ religioni ab infantia deditissimus. Summa pietate Antistites, Sacerdotes, clerumq; vniuersum coluit, Templa & Monasteria fundauit, ac muneribus magnis locupletauit, liberalis, misericors, & in egenos munificus. Vxores habuit plures legitimas, Galienam Galastric regis Tholetani in Hispania filiam, Alteram Hirmingardim, Desiderii Longobardorum

dorum Regis filiam, quam repudiauit. Tertiam Hildegardim Hildebrandi Duci Sueviæ filiam, ex qua tres filios, Carolum, Pipinum, & Ludouicum, totidemque filias sustulit. Quartam Fastradam de nobili Francorum prosapia Katolii Comitis filiam, ex qua tulit filias Theodoram & Hiltrudim. Ultimam Luitgardam de Suevorum genere, de qua liberos non habuit.

Posterior Numismatis huius facies continet Imperatorem loricatum & palleatum, trophæis insidentem, & victoriam à tergo stan-tem coronam illi imponentem. Aliam quoque statuam muliebrem vestitu sublongo, varia armorum genera ad pedes Imperatoris posita face accendentem, cum tali inscriptione: PAX · ORBIS TER-

· A R V M .

L V D O V I C V S Caroli Magni & Hildegardis filius, Pius cognomento dictus, quod religioni Christianæ, cuius fuit studiosissimus, multum detulit, mitissimi ingenii, & motum mansuetudine, cunctis amabilis. Puer penè Aquitaniæ principatum, iussu patris obtinuit, præclaros labores aduersus Hispanorum Tyrannos suscepit. Post patris obitum, à regni proceribus Aquisgrani Imperator salutatus est. Vbi diuersarum nationum primò legatos audiuit, partimque cum eis pacem sanxit, partim cum aliis veterem instaurauit. Inde Dacicum bellum ex sententia confecit, nec multò post Bernardum ex Pipino filio nepotem, in Italia res nouas molientem, capitali poena affecit: in Antistites rerum nouarum mitiùs egit, inclusos coenobiis, vita donauit. Et cum Britones reliquaque pacis perturbatores compreserent, à filiis, quod in longiorem ætatem vita eius protraheretur, & quod Juditham alteram vxorem, mulierem procam, duxisset, captus in monasterium diui Medardi Suessione vna

I

cum

cum filio iuniori Cardo detrusus est. Sed tumultuante optimo quoq; inuitis filiis Imperator custodia eductus, pristinæque dignitati restitutus est. Qui Iuditham vxorem ex Italia exilio redeuntem, recepit, atque filio eius Carolo Aquitaniæ regnum tradidit, Lothario verò Imperium commisit. Ac non multò post decepsit Maguntiæ, Anno Christi D C C C X L. cùm imperasset annis x x v i i. vixisset L X I I I. Sepultus Metis in monumento Hildegardis matris.

In hoc Numismate adparet corona laurea, in cuius medio hæc verba leguntur: VICTORIA AVG.

IUDITHAM uxorem habuit, filiam Vuelfonis primi Comitis Altorfensis in Suevia: Mulierem forma insignem & ingenio præstantem, ex qua sustulit filium Carolum.

MICHAEL BALBS ex humili ac fôrdido genere natus, THRAVLVS cognominatus, quia balbutienti lingua erat. Vir summae impietatis, & à pueritia corruptis moribus institutus, totus impius, Christi religionem, quantum potuit, subuertere studuit. Post imperfectum Leonem, à quo ad tantam fortunam euectus erat, Thomam virum quendam obscurum, qui tamen se Constantinum appellari iusserat, tyrannidemque inuaserat, vario primùm rerum euentu oppressit, defectionisque socios, cum ipso Thoma sustulit. A Sarracenis ex Africa profectis, Cretamque insulam occupantibus, duplii prælio vietus est. Ac cùm annos octo, & menses nouem crudelissimè imperasset, Imperio Theophilo per manus tradito, profluvio ventris decessit.

Latus alterum huius Numi repræsentat statuam mulieris palleatam

tam, expansas manus habentem, inscriptione eiusmodi addita: L A E-
TITIA AVG.

THEOPHILVS filius Michaëlis Thrauli Imperium post patrem asssecutus est, Vir maiori quām pater iustitia, quippe qui facillimum se statis diebus adeuntibus exhiberet, & ad severitatem interdum propensior, acriūs delicta puniret: sed pari cum patre impietate, vt qui Diuorum imagines ex paterna æmulatione auersatus, non paucos, qui eas colerent, ad mortem cædi iussiterit. Sarracenis Asia prouincias vastantibus bis congressus, bis vicitus est, castrisque exutus. Vnde in tantam animi venit angustiam, vt iam multos dies ab omni cibo abstineret, solo frigidissimo aqua potu vsus, ac in dysenteriam incidens, tandem efflavit animam, cùm annos xii. imperasset.

In hoc continetur Numismate victoria dextra imaginem Crucis ferens, addita inscriptione: VICTORIA AVG. Infrà: CONOB.

LOTHARIVS Ludouici pii maximus natu ex Her-
mingarda filius, viuo patre, præter Italiam regnum Galliam Narbo-

nensem

nensem,& Imperium assicutus est,Carolo Gallia omnis,cum Moſa, Ludouico Germania cœdit. Sed defuncto patre, ea fratrum concordia non diu permansit. Nam Lotharius & Ludouicus maximo aduersus Carolum comparato exercitu,eò quod Carolus nobilioris paternæ possessionis hæres à patre institutus esset,in ipso resurrectionis Domini die , infestis signis ad Fontanicum Altissiodorensis agri vicum concurrere , in qua Carolus superior euasit , ac tot milia vtrinque cecidere,vt conuulsæ sint propè Imperii vires,ac tota nobilitas Francica ferè periret. Et cum bellum repararent,iterum vieti pacem petierunt. Quæ his conditionibus data,vt Carolus Rex Franciæ, Ludouicus Germaniæ Rex diceretur , omnémque Germaniam usq; ad Rheni fluenta possideret,cum nonnullis adiacentibus ciuitatibus & pagis trans Rhenum ob vini copiam admodum acceptis : Lotharius verò Galliam Belgicam,regnum Prouinciæ , & eam portionem terræ , quæ ab eo Lotharingia est dicta , acciperet , cum iam Italiam possideret. Pipinus,Nepos eorum,ex Pipino fratre in monasterium detrusus est. Lotharius verò Imperator partitus filiis regna,Ludouico in Imperii consortem adscito,concessa Lothario Austrasia, & Lo tharingia, Carolo verò Prouinciæ regno , tædio rerum aduersarum, monaſticam vitam in Monasterio Prumia securitus est,postquam imperasset x v. annos.

In monetæ huius parte altera conspicitur victoria , dextra imaginem Crucis, sinistra hastam tenens, inscriptione adiecta : C O N C O R DIA M I L I T V M .

Hermingradis matrona nobilis & pudica Lotharii vxor , cui tres filios peperit,Ludouicum,Lotharium & Carolum,qui triennio ante patrem diem obiit.

L O T H A R I V S filius Lotharii Imperatoris, defuncto patre

patre & fratre Carolo Austrasiam, Lotharingiam & Transurensem Burgundiam obtinuit. Vxorem deinde duxit Thietbergam sororem Hugberti Abbatis, cuius consuetudine pertaesus, ob amorem Vualdradæ concubinæ, diuortium autoribus Episcopo Coloniensi, Gunthario, & Thietgando Treuerensi Episcopo, consecutus est, concubina in torum coniugalem illata. Quod ægrè ferentes Thietbergæ Reginæ fratres, Nicolao summo Pontifici conquesti sunt, qui vtrumque Episcopum dignitate priuauit, & Anatemate notauit. Lotharius quoque communione piorum priuatus, cùm Romam post obitum Nicolai Pontificis ad Adrianum venisset, vt se ab Anatemate liberaret, simulata poenitentia, corpus Eucharistiæ ex manibus summi Pontificis, cum sua nobilitate accipiens, in redditu ex vrbe oppressus morbo, Placentiæ diem suum clausit vltimum.

Numi huius facies altera refert statuam Imperatoris loricatam, & paludatam, dextram eleuantem, sinistra imaginem Crucis gerentem, intérq; duo signa militaria stantem, cum inscriptione: PRINCIPI
IVVENT.

M I C H A E L Theophili filius, Imperium cū matre Theodora suscepit. Per hanc Imperatricem imagines Diuorum restitutæ sunt, & omnes ab exilio reuocati, qui sub Theophilo pertinaciter imaginum cultum defendere ausi sunt. Cum Bulgaris pacem nouam firmavit, sorore Regis Bulgarorum reddita: per quam Rex cum omnibus subditis, ad pietatem Christianam est conuersus. Michaël autem adolescentiam ingressus, matre Imperio cedente, vitamque Monasticam eligente, regni negotia solus tractauit, ac immensas diuitias à matre ex ærario depromptas, argenti, scilicet, tria milia pondi, auri mile & nongenta centenaria, cum mimis, adulatoriis, aurisque

gisque statim abliguriuit. Irruentibus subinde bellis, & Agarenorum incursionibus, nulla re à cursu equorum, in quem omne studium collocauerat, auocari potuit. Cùm verò magis ac magis insaniret, vinóq; & ebrietati studeret, ebrius in lecto à Basilio Macedone, quem consortem Imperii adscierat, confossus est, cùm imperasset annos **x i i i i.** cum matre, & **x i.** solus.

In Numismatis huius altera parte adparent duæ statuæ, inter vtranque Crucis imago, quatuor gradibus insistens posita est, infra subscriptione addita: **C O N O B.**

L V D O V I C V S **i i.** Lotharii Imperatoris ex Herminarde primogenitus filius, à patre consors ad Imperium adscitus, trium filiorum maximus natu, & à Sergio Pontifice Romæ coronatus est. Princeps perhumanus, pius ac iustus, candida simplicitate, pupillorum & orphanorum tutor singularis. In literis tam diuinis, quam secularibus satis instructus, consilio promptus. Contra Saracenos ex Africa venientes, Beneuentum aggredientes, ac vniuersam penè regionem illam cædibus, incendiis, ac rapinis depopulantes, fratre Lothario in auxilium vocato, pugnauit fortiter, & feliciter. Lucaniā, Samnium, & Capuam, quæ defecerant, in deditioñem recepit. Adalgiſi Ducis petitus insidiis, iisque detectis nunquam se Beneuentum reditum, nec iniuriam hanc vlturum promittere iuramento adactus est. Sed à Rom. Pontifice Ioanne iuramento solutus, Adalgiſo fuga elapo, de cæteris supplieum sumpsit. Compositis verò vindique rebus, cùm annos **x i x.** præfuisset Imperio, Mediolani mortuus est.

Monetæ huius pars posterior continet muliebrem statuam sellæ
insid.

incidentem,dextra Caduceum, sinistra Cornucopæ tenentem , cum
inscriptione : FELICITAS P VBLICA.

L V D O V I C I uxoris nomen neque familia inuenitur. filiam ta-
men Hermingardim, habuisse constat, quam Carolus Caluus Impe-
rator succedens, consobrino suo Bosoni despōdit , eique in dotem
Prouincia regnum dedit.

B A S I L I V S , homo obscurus genere , & captiuus inter
venales , Constantinopolim olim adductus , in pueritia spem futuri
regis dedit. In regiam primum receptus , Protostrator factus , ac paulo
post Cubicularius regis Michaëlis , ab eo ipso Rex creatus est , tradi-
ta ei in matrimonium Eudocia filia Inceris. Cum verò Michaëlem
vnâ cum coniuratis occidisset , in regiam se conferens , ab omnibus
Imperator est approbatus. Primum igitur adepto Imperio , profusissimas
Michaëlis largitiones reuocauit , statuitque ut quicunque inde
pecunias absque legitima occasione accepisset , restitueret , aut dimi-
dium eorum , quæ accepisset , ærario inferret. Et quatuor filios , Con-
stantinum , Leonem , Alexandrum , & Stephanum Imperii hæredes
instituit , totidemque filias monasterio inclusit. Inde in Saracenos ,
qui Cretam occuparant , profectus , ab his nauali prælio superatus
est , quos tamen alieno ductu post vicit. Saracenos ex Africa soluen-
tes , cum Italiam magna ex parte vastassent , Dalmatiam quoque po-
pulantes , Rhagusio capto , Nicephori Phocæ ductu , inde eiecit , Ba-
rio in deditonem suam redacto , Venetis vna atque altera expeditio-
ne rem Christianam iuuantibus , multos Iudæos ad fidem Christi
conuertit , sicut & Schytas in cognitionem Christi perduxit. Cate-
rūm cum annos x x. imperasset à ceruo cornu ictus , intestinis lœsis ,

vitam cum morte mutauit. Vir frugi, nullis comedationibus deditus, & quem principem non contemnas.

Numus hic ex alio latere refert victoriam alatam, dextra coronam lauream, sinistra verò globum, cui Crucis imago imposita, teneentem, eiusmodi addita inscriptione: VICTORIA AVG.
Infrà: CONOB.

EUDOCIAM concubinam filiam Inceris Michaël Basilio matrimonio iunxit, ex qua Leonem (qui potius Michaëlis credebatur, quippe cum Basilio Eudoxia nuberet, iam in utero gerebat) Constantimum, Alexandrum & Stephanum, totidemque filias sustulit, quas omnes Monasterio Euphemia inclusit.

CAROLVS CALVVS Ludouici pii Imperatoris, ex Iuditha altera vxore filius, ac Ludouici ii. Imperator patruus, cum iam annis xxxv, regnum occidentalis Franciae tenuisset, ac cum Britonibus & Normannis vario Marte dimicasset, de morte Ludouici Imperatoris certior factus, omni mora abiecta, summa cum festinatione, Alpibus superatis, in Longobardiam contendit, vt hinc rectâ Romam proficeretur, pro corona Imperii in Franciam Cæsarum nomine allaturus. Postquam verò Româ peruenit, à Ioanne Pontifice Corona Imperii donatus est, anno salutis DCCCCLXXVI. Et mox in Sarracenos mouens, facile conatus eorum repressit. Inde in Galliam reuersus, in itinere Bosonem, vxoris fratrem, regem Provinciæ proclamauit. Repetens verò Italiam, regna, quæ Lotharii iunioris erant, magno comparato exercitu, in ditionem Francici Imperii redigere cupiebat. Aduersus quem Ludouici germani filii profecti,

ad

ad Veronam pulchro certamine eum oppreserunt, & in fugam verterunt. Qui fuga fœda elapsus, Mantuae curis confectus, non sine veneni dati suspicione, à Sedechia Iudæo Medico, quem familiarius diligebat, decessit, cùm regnasset annos x x x v i. imperasset biennium. Corpus eius exanteratum, & multis aromatibus conditum, cùm sui in Franciam adferre cupiunt, cadaveris putredine ferre non valentes, Vercellis in D. Eusebii Martyris æde humatum est. Vnde post annos v i i. in D. Dionysii templum delatum est.

In hoc adparet Numismate muliebris statua, vestitu longo, pectore nudo, dextra coronam, sinistra temonem ferens, cum inscriptio-

ne: L A E T I T I A .

RICHILDIS, soror Bisonis, Burgundiæ & Prouinciae regis, vxor Caroli Calui, ex qua duos sustulit liberos, qui annum non viixerunt.

HERMENDRUDIS altera Caroli Calui vxor, cuius familia non inuenitur. Ex ea quatuor filios sustulit, Ludouicum cognométo Balbum, Lotharium, Carolum, Aquitanæ regem, & Carolomanum, dum Prouinciae.

L V D O V I C V S i i i . Caroli Calui ex Hermentruðe filius, quod impeditoris & tardioris linguae esset, BALBVS est cognominatus. Vir simplex ac mitis, Iustitiæ, pacis, ac pietatis amator. Hunc defuncto patre Imperii titulo Ioannes v i i . Pontifex, præter multorum principum voluntatem, ornauit. Nam urbis primores pleriq; ad Carolum tertium, cui plurimum fauebant, rem trahebant:

x fert

ferturq; propterea Pontifex in vincula coniectus, amicis tamen procurantibus, ac falsis custodibus, custodia elapsus, venisse in Franciam, à quibus officiosissimè exceptus, Balbum Augustum creauit, ac Diademate coronauit, anno salutis D C C L X X X V I I I . Imperio autem Valetudinarius princeps vix biennio præfuit. Treucis enim decumbens paucis interiectis diebus, morte absumptus est, relictis liberis ex Ausgarda, Ludouico, & Carolomanno, & Carolo simplici, ex altera.

Numismatis huius latus posterius repreſentat victoriam alatam, dextra crucem gestantem, cū inscriptione tali: V O T. X X. M V L T. X X X.

A U S G A R D A M nobilem quandam pueram in flore iuuentutis, coniugii foedere infcio patre sibi copulauit Ludouicus, quam vnicè dilexit, & ex ea duos liberos præstantes forma, atque animo iuuenes suscepit, Ludouicum scilicet & Carolomanum. Coactus autem est à patre repudiare eam, quòd sine voluntate eius duxerat: & interposito iuramento solenni, ne vñquam eam reciperet.

Repudiata Ausgarda, A D A L H E I D E M pater in matrimonium Ludouico dedit, quam grauidam Ludouicus, cùm obiret, reliquit. Sed quæ expleto partu genuit Posthumum, cui nomen aui imposuit, & dictus est Carolus simplex, Rex Franciæ.

C A R O L V S I V N I O R, cognomento E R A S S V S à corporis habitudine, princeps Christianissimus, totisque religioni deditus, Deo omnes suas actiones, atque eius arbitrio cuncta deuou

deuouens, omnia Francorum regna, quæ maiores sui, non sine magna sanguinis effusione, obtinuerant, breui sine conflictu asseditus est. Italam à Saracenis grauiter vexatam liberavit. Ob id à Ioanne v i i i. Pontifice Imperii coronam obtinuit. Ex Normannis hostibus Gallias assiduè vastantibus amicos & affines sibi fecit, data, scilicet Gothofrido regi in matrimonium Gisla filia Lotharii, patruelis sui, & Frisia in dotem, addito baptismatis lauacro. Sed cùm nec sic diu pacem seruarent, Imperator coactus est tradere eis locum ad habitandum, qui posteà à nouis incolis Normannia est dictus, tametsi illud Carolo simplici Regi Franciæ quidam attribuant. Qui Rolloni post acceptum baptismatis lauacrum, Roperto dicto, Neustriam concessit. Verùm cùm inutilis esset Imperio, nec satis præsidii in eo videtur ad Normannos Gallia exturbandos, Imperio est depositus, & Arnulphus ei suffectus, Cæsarque est creatus. Carolus verò post abdicatum Imperium, in summa egestate adeò vixit, ut sèpius quotidiani victus sentiret penuriam, ab omnibus derelictus, priuatam vitam miser egit, adiutus ab Arnulpho certis ex Alemania redditibus pro victu quotannis, quem supplex rogauerat, ne fame periret. Mortuus itaque pauper, sine honore in Augeo maiori monasterio prope Constantiam humili monumento sepultus, anno salutis D C C C LXXXVII. Imperii x.

In hoc continetur Numismate victoria alata, dextra Crucem, sinistra ramum palmæ gerens, cum inscriptione: VICTORIA AVG.

R I C H A R D I S, Regis Scottiæ filia Caroli Crassi vxor, fœmina sanctimonia vitæ & castitate insignis. Cui cùm maritus adulterii crimen obiiceret, quòd familiariùs ageret cum Luitualdo Vercellensi Episcopo vnico suo Consiliario, cui rerum omnium administrationem concesserat, ac in concione iurasset haec tenus integrum à se relixtam, illa quæ mariti impotentiam tot annis celauerat, accersitis obstetricibus & mulieribus honestis, suam integritatem & castitatem declarauit, factoque dissidio, & acceptis bonis suis, in Alsacia Monasterium sacrarum Virginum construxit, Deoque se dicavit.

L E O V. filius Basili Macedonis Imperatoris, **P H I L O S O P H U S** cognominatus, viuente patre Cæsar creatus est, postquam Constantinus maior natu ante patrem decepsit. In moderanda Rep. solitus, & in custodienda vrbe solers, adeò vt singulis diebus, mutato habitu, prodiret exploraturus vigilias. Bulgaros desciscentes, Turcarum auxilio primò vicit, verùm ab his per inanes inducias delusus, magna clade affectus est. Inde in Sarracenos classe comparata, Nicetæ ductu, egregiam victoriam peperit. Hic cùm festo die Pentecostes sacris interesset, quidam (vt fit in multitudine ob pressuram) in caput suum baculum impegit, quo nisi candelabrum obstitisset, aëtum de eius fuisset vita: sanguinem enim eructans, mentéque alienatus, semimortuus iacuit. Post annos autem Imperii **x x v.** menses **111.** alui doloribus fatigatus, Imperio fratri Alexandro, per manus tradito, cui filium commendauit Constantinum, decepsit. Princeps literarum omnium & Astrologiæ in primis eruditus, vt qui filium suum Constantinum imperaturum diuinaret. Moribundus, cùm fratrem **Alexandrum** Leo aspiceret, dixisse fertur: **M A L A O C C A S I O**
P O S T D E C E M E T T R E S M E N S E S. Et vaticinium hoc posteà impletum est: Nam post **x i i l.** menses Imperii periit.

Numi huius facies altera refert imaginem Victoriae alatae, sellæ insidentæ, dextra Crucem, sinistra globum, cui parua crux imposita, tenentem, cum inscriptione: **V I C T O R I A** **A V G V S T I C C. G G.** Infrâ: **C O N O B.**

T H E O P H A N I A filia Martinaci patricii, à plerisque Stephania dicta, vxor Leonis, cui Leo templum extruxit.

Z O E N filiam Zantziliani, viuente adhuc Theophania, perditè amauit

amauit Leo, magisq; in amorem eius exarsit, quod in agris dormiens, & in insidias penè præcipitatus, excitatus ab ea fuisse, mortuaque Theophania, legitimam ex concubina Augustam fecit: sed post annum i. menses v i i i. mortua est.

E V D O C I A N ex Opsicio, pulchritudine omnes alias excellente, tertiam vxorem duxit Leo, quæ breui tempore cum rege vixit in parte cum foetu mortua.

C A R B O N O P S I N A Z O E quarta Leonis vxor. Eam non statim regali insigniuit dignitate. Verum tam diu ea usus, donec filium enixa est, quem Constantinum nuncupauit. Ac tunc primum eam vxorem approbauit, Augustamq; dixit.

A L E X A N D E R filius Basili Macedonis, frater Leonis, moribus autem utriusque dissimilis, vir luxu & ignavia perditus, venationibus, potationibus & petulæ indulgens, nihil regium egit, regni curam in adullatores, præstigiatores, scelerumq; suorum comites reiiciens, ignobilissimum & turpissimum quenque rebus præficiens. Frequentibus igitur conuiuis & heluationibus deditus, languescere tandem coepit, ac cum nunquam, nisi post balneum, prandium sumeret, quondam immoderatissime ientaculatus, cum se exercere voluit, corpus extendendo, venam rupit, qua sanguis tota die nari bus & pudendis effluens, extintus est, cum regnasset annum i. & mensem.

In hoc Numismate conspicitur Victoria ferens Crucem, cum inscriptione: **C O N C O R D I A A V G. Infra CONOB.**

A R N V L P H V S Naturalis filius Carolomanni Regis Bauariæ, & Ducis Corinthiæ, nepos Ludouici senioris Regis Germaniæ, Orientalis Franciæ strenuus Dux. Ab optimatibus, qui Carolum Crassum viribus animi & corporis deficientem videbant, Imperator delectus est. Contra Maharenenses rebellantes profectus, regnâque eorum ingressus, omnia solo æquauit: atque in finibus Bauariæ Sclauorum temeritatem repressit. Aduersus Normannos in ripa Mosæ res egregias gesit, eosque ad fidem Christianam amplectendam coëgit. Mox prædæ dulcedinc captus, in rapinas templorūq; spoliaciones conuersus est. Ac cum Italiam tumultuantem pacare contenderet, pharmaco quodam dementatus, ac morbo pediculari confessus, Ratisbonam delatus, tandem mortuus est, anno salutis **D C C X C I X.** Imperii sui **X I I.**

Moneta hæc ex altera parte habet muliebrem statuam, dextra hastam, sinistra Cornucopiae tenentem, cum inscriptione : **T E M P L O-
R U M F E L I C I T A S.**

A G N E T E M Græcorum regis filiam Arnulphus Dux adhuc existens Bauariæ, & Corinthiæ, vxorem duxit, è qua duos sustulit filios, Arnulphum, cognomento Malum, & Vuerherum Comi-

tem in Scheum. Agnete mortua Deytam (quam alii Luitgardam vocant) alteram vxorem duxit, quæ ei peperit Ludoicum Romano-

rum regem,
succ-
cessorem suum.

BERENG

B E R E N G A R I V S filius i. Eberhardi Ducis, Roma oriundus, è stirpe Longobardorum regum, vir magnanimus, & militaris disciplinæ non ignarus. A Carolo Calvo princeps Italæ, & Dux Foroiliensium creatus, cum Guidone Spoletinorum Duce. Hi duo autem dum in gratia & autoritate Caroli Calvi essent, magnis collectis opibus, Carolo Crasio animo & corpore dificiente, inter se conspirarunt, rerumque potiundarum inter se consilium inierunt, placuisse, ut Berengarius in Italia, Guido in Francia nomen Imperii inuaderent. G V I D O verò mox fracto iuramento, & repulsa confœderatione, Italæ regnum affectare cœpit, collectoq; magno exercitu, Italianam ingressus Berengarius commisso prælio vicit atque fugavit. Quem rursus Berengarius Arnulpho in auxilium vocato, furentē persecutus est. Ac rursus variante fortuna Guido Arnulphum insecessus, iuxta fluum Tarum mortuus est. Berengarius itaque solus tota Italia potitus, multa præclara gessit. Ac poste à compatre Flamberto nocte templum ingressus, insidiis trucidatus est.

L V D O V I C V S IIII. Arnulphi Imperator ex secunda cōiuge Deyta filius. Vir strenuus & bellicosus, omnibūsq; amabili

lis. Iuuenis admodum, post patris obitum ab optimatibus Franciæ orientalis, in oppido Forchaim Imperator electus, regiisque ornamenti insignitus est. Huius tempestate Hungari iuuenem regem despicientes, Bauarorum fines inuaserunt. Ecclesiæ igne vastarunt multosque iugularunt. Quibus cùm Ludouicus resistere vellet, ac coacto exercitu circa Augustam vindelicorum prælium commisisset, vietus superatusque est. Hungari victoria potiti omnia cædibus, rapinis, incendiisque vastarunt, Italiāmq; & Longobardiam penetrarunt. Post quorum abitu, Ludouicus prouincias suas singulas adiuit, & reformat, conuentusque generales principum egit, & dissensiones nobilium composuit. Cùm autem multa prælia gessisset, quibus semper ferè occubuit, ceu infortunatus, tandem mortuus est sine hærede, anno Imperii xii. Ratisbonæ in Cœnobio Diui Emeriani, cum patre sepultus.

MATHILDA, quæ ab aliis Lintgarda appellatur, soror Brunonis Ducis, & Othonis Magni Luitholphi Ducis filia, Ludouici vxor, ex qua nullam suscepit prolem.

B E R E N G A R I V S filius Adelberti Porregiæ marchionis, & Gisellæ filiæ Berengarii, Imperator factus filium suum Adalbertum, regem Italiae dixit, cum quo xii. annis Imperium Italiae administrait. Qui cùm tyrannum potius quam principem ageret, Otho eum cum filio Alberto vincetum in Germaniam duxit, Italia ab omni tyrannide liberata. Sed in conuentu Francorum, Saxo-num, Bauarorum, Alemannorum & Longobardorum à Cæsare veniam meruit, restituta illi omni Longobardia. Cùm vero tyrannidem iterum exerceret, superbèque ac auarissimè imperaret, iterum captus

captus cum coniuge & filiabus, in Bauatiam ductus, tandem exul in Babenbergia mortuus, honorificèque se pultus est.

In horum Numismatum parte posteriore conspicitur Corona laurea, & in medio Crucis imago, cum inscriptione: VICTORIA
ÆTERNA.

BERTHA Berengarii Imperatoris vxor.

CONSTANTINVS Leonis filius, & nepos Basili, puer septennis sub tutela matris & nobilium quorundam relatus, magnam passus est in Imperio confusionem. Bulgari enim Thraciam vastantes, prædas abigentes, Adrianopolim obsederunt, tandemque ceperunt: sed ingenio atque opera reginæ matris Constantini, iterum in suam iurisdictionem est redacta. Constantino ipso paratae insidiae, mater eius in monasterium detrusa, & Romanus quidam obscuri generis regali diademe ornatus est. Qui Constantinum modis omnibus deuicere conatus, frustratus tamen spe sua, à filiis propriis captus, & in exilium pulsus est, postquam aliquot annos imperasset, ac deinde filii eius, qui reges creati erant, comprehensi à Constantino, tonsi & clericis facti, in exilium missi sunt. Sicque Constantinus monarchiam solus est adeptus, qui multos annos à Romano fuerat oppressus, satisque prudenter administravit. Benevento de Longobardis expugnato & Tyrannis quibusdam oppressis, Turcarumque principibus aliquot Christiana pietate imbutis. Cum autem regnasset cum patre Leone & Alexandro patruo, & cum matre annos xiiii. cum Romano Lacapeno annos xxvi. solus xv. in monte Olympo apud Theodorum Cizicum commoratus,

mortuus est, filio Romano iuniore superstite.

In hoc Numismate conficitur victoria alata, dextra crucem, sinistra palmæ ramum gestans, adiecta tali inscriptione: VICTORIA
A V G.

Vxorem duxit Constantinus HELENAM Romani filiam, nuptiæq; magna cum solennitate triduo post Pascha celebratæ.

C O N R A D V S filius Conradi Comitis Franconie, Hafsiæ, Vuedrouiaæ, Frislariæ, vir strenuus, & re bellica exercitatus, animo corporéque validus, adeò vt plerisque timorem, multis iniiceret obedientiam, post Caroli Magni sublatam stirpem, Augustus designatus est. Quamuis vniuersus Francorum & Saxonum populus, Germanorūmque procerum concursus ad Othonem Saxoniæ Ducem fiebat. Sed cùm is inualidus esset, & senectutem causaretur, Conradum opibus, & robore animi, atque corporis præstantem, quiq; ad sustinendam hanc molem aptissimus esset, indicauit. Sicque, auctore Othonæ, Conradus Augustus designatus, & Rex inunctus est. Qui cùm multa in Imperio feliciter gessisset, & supremum adesse diem

diem cerneret, conuocatis Germanis proceribus, autor fuit, ut Henricus Othonis Saxonum Ducis filius (cuius beneficio ipse ad Imperium peruererat) Augustus crearetur. Simul etiam regalia orna-
menta, coronam, sceptrum aureum in medium ferri, atque Henrico Duci Saxoniae tradi iussit, ac paucis post diebus vitam cum morte commutauit, cum regnasset annos VII.

Mulierem pallicatam pectore nudo, dextra coronam, sinistra te-
monem gerentem, alterum Numismatis refert latus, cum inscriptio-
ne eiusmodi: LAETITIA.

PLACENTIA Ludouici senioris Regis Germaniae, Conradi
Imperatoris vxor, ex quo nullam tulit sobolem.

H E N R I C V S Othonis Ducis Saxoniae filius, A V-
C E P S cognomento dictus; quod venationi & aucupio multum
studebat, à Conrado, eo quod hunc solum Imperii administratione
dignissimum existimaret, electus, insignisque Imperialibus donatus, &
à primoribus & principibus Germaniae cum omni Francorum exer-
citu, Fristilarii congregatis, Rex designatus, & Augustus coram omni
populo magna omnium acclamazione appellatus est. Princeps sanè
prudentissimus, piissimus & modestissimus, qui Imperium summa
cum prudentia & fortitudine administravit. Primam expeditionem
contra Arnoldum, se infestis armis Imperio opponentem, fecit. Nihil
tamen hostiliter tentans, Arnoldum Ducem familiariter ad collo-
quium postulans, cum eo sermones contulit, monuitque serio Imperii
maiestatem à Deo donari, quod si reliquorum principum suffra-
giis electus princeps esset, tum se alteri cessurum. His dictis, animum

Arnoldi quietum reddidit, ut sine cæde vltro pareret. Postea cum exercitu contra Burchardum Alemaniæ Ducem rebellem profectus est, quem in dditionem recepit. Hungaros præterea Saxoniam inuidentes, memorabili prælio apud Martisburgum in confinio Saxo-num fudit, ac fugauit. Vnde & ingentem sui timorem ac aestimatio-nem apud nationes exteras sibi conciliauit, & toti Germaniæ sum-mam tranquillitatem peperit. Sclauos, Dalmatas debellauit, præd. amq; ingentem abegit. Pergam Boëmorum urbem, vñà cum Duce suo Venceslao in dditionem accepit, legib[us]que Imperii subiecit. Lo-tharingiæ terram Germaniæ regno restituit, & à Burgundionum Rege lanceam illam, qua Christus perfoissus, consecutus est. Ceterum aduersa valetudine correptus, Othonem filium suum, & quod optimus & religiosus esset, conuocato omni populo, regem designauit, omnique Francorum Imperio præfecit. Rebus omnibus ritè compositis, tactus paralyti, mortem obiit, Anno ætatis sue L X. Imperii X V I. Salutis D C C C - C X X X V I I. VI. Nonas Iulii.

Statua muliebris sinistra hastam, dextra Cornucopiæ tenens in hoc conspicitur Numismate, cum tali inscriptio[n]:

VICTORIA
AETERNA.

MECHTILDIS Theodorici ex eadem gente Saxonum filia, nobilissima & rara pudicitię matrona, honestatis & virtutum ex em-plar, Henrici vxor, ex qua ante Imperium Gerbircam filiam, & Othonem Magnum, Imperii successorem genuit: post suscep-tum verò Imperium, Henricum, Brunonem aliisque filias, Mechtildem & Adelheidem.

O T H O Magnus Henrici Aucupis filius, primorum Ger-manicæ

maniæ consensu, regni successor est electus, Aquisgrani ab Episcopo Moguntinensi coronam Imperiale accepit. In initio huius Imperii, tumultus plenos periculi exortos sedauit. Eberhardus enim palatinus, & Giselbertus Lotharingiæ princeps, quod ex posteritate Caroli, & Francorum erant, contendebant successionis iure, Imperium à Saxonibus ad Francos deriuare, & Henricum fratrem Othonis maiorem natu, eo prætextu quod aetatis nomine ipti deberetur administratio Imperii, ad se pertrahebant. Grauissimum hoc fuit bellum, & plurimæ in eo pugnæ commissæ. In ultimo tamen conflietu apud Andernaum palatinus Eberhardus occubuit, & Dux Giselbertus inter fugiendum in Rheno subinerius est. Henricum fratrem Marsburgi oblidione cinxit Otho, qui videns conatus suos irritos esse, & debilitari sua prælidia, ad Othonem supplex venit, delicti orans veniam: à quo receptus, & non multò post Ducatu Bauarico donatus est. Filium quoque Lutolfum secundas nuptias patris cum filia Regis Burgundionum improbantem, & ob id bellum molientem, graui oblidione primum Moguntiæ, deinde Ratisbonæ, pressit: sed statim patri reconciliatus, firmissimæ pacis leges constitutæ sunt. Hungaros apud Augustam urbem ad Lycum fluvium fudit, atque ita robur eorum debilitauit, quod postea Germaniam ingredi non ausi sint. In quo conflietu Conradus sapiens occubuit, delatusque Vormantiam, ibi sepultus est, ac tres Reguli capti à Germanis suspensi sunt. Ab Italiam contra tyrannidem Berengarii accersitus, in Italiam venit: vbi Berengarius vtronea deditio impetravit non modò eam gratiam, vt non pelleretur, sed vt magna Cisalpinæ Galliæ parte donaretur. Berengario vero cum filio iterum res nouas moliente vocatus in Italiam Otho, viatos captosque alterum Bambergam, alterum Bizantium relegavit. Inde Romam profectus, à Ioanne x i i. Pontifice coronatus est. Quem tertio Italiam repetens, cùm grauissimorum criminum reus ageretur, saepè tamen vt relipisceret anteā admonitum, Synodo coacta, officio deiecit, Leone suffecto. Hunc cum Ioannis Pontificis necessarii, illo sub Othonis profectionem redeunte, vrbe eiecissent, vlturus insignem iniuriam, ex Umbria Otho aduolat, Romanisque Cos. cum Præfecto in Germaniam relegatis, Leonem restituit. Saracenis quoque & Græcis, qui illis adhæserant, ex Apulia & Calabria fugatis, in Germaniam reuersus, filio priùs Othone Imperii consorte electo, Magdeburgi Saxoniæ vrbe defun-

Etus est, ibique sepultus, Anno salutis DCCCCCLXXXIII. regni
XXXVII. Imperii IIII.

In hoc cernitur Numismate mulier stolata, nudo pectore, sinistra
haastam, dextram eleuatā habens, cum inscriptione: A E T E R N I T A S.

E D I T H A Eduardi Anglorum regis filia, Othonis Magni pri-
ma vxor, foemina sanctissima, ex qua Otho Luitolphum, & Guliel-
mum, Moguntinum Episcopum tulit. Ac cum Luitolphus xvi. an-
num ageret, mortua est, & Magdeburgi sepulta.

A D A L H E I D I S altera Othonis Magni vxor, Rodulphi Burgun-
dionum Regis, & Berthae filia. Ex qua progenuit Henricum, Bruno-
nem, & Othonem Imperii successorem.

R O M A N V S I V N I O R filius Constantini & Helena, filia Romani Lacopeni, vir omnium ignauissimus, luxu-
tiōque perditus, Imperium post patrem administrandum suscepit:
quod tamen alieno arbitrio rexit, ingenio aliōquin non malo, sed
interdum solerti, vbi animum adiecisset. Foris aduersus Saracenos
Crotam occupantes, ductu Nicephori, & aduersus Turcas Asiam
vastantes eiusdem Nicephori & Leonis fratris Imperio felix, Domi
in matrem & sorores impius: eas enim regia eiectas in Cenobium
relegavit. Quæ ob dolorem priuati regii vestitus, meretricium quæ-
stum sunt amplexæ. Ipse ludis, crapulæ, Veneri intentus, cum carnis
illecebris corpus extenuasset, mortem obiit, anno Imperii xiii.

Altera facies huius Numismatis refert Victoriam dextra coro-
nam,

nam, sinistra globum, cui Crucis simulacrum impositum, ferentem,
cum inscriptione: VICTORIA AVG.

THEOPHANIAM vxorē habuit Romanus, ex qua duos filios,
Basilium, & Constantimum progenuit, filiāmque Theodoram. Ac
post mortem Romani à Nicephoro palatio expulsa, in Petrium de-
ducta est. Sed post paucos dies rex sibi cohabitare fecit: & cùm nu-
ptias celebraturus esset, à Patriarcha à limine templi arcebatur, quòd
ferebatur compater fuisse in lauacro Christiano liberorum Theo-
phaniæ. Verūm posteà admissus est. Huius fraude deinde, auxiliōque
Ioannis Zimiscis, Nicephorus occisus est. Atque hæc Theophania
fuit vxor Romani & Nicephori.

N I C E P H O R V S , cognomento PHOCAS , Phocæ
Nicephori nepos, nobilissimus & æqui obseruantissimus, in Roma-
niano Imperio successit. In Sicilia cōtra Sarracenos res egregias ges-
fit. Per Duces autem ibidem res infeliciter gestæ. In eosdem Asiam
vastantes exercitum duxit, ac Ciliciam magnāmque Asiæ partem læ-
tis auspiciis recepit. Mox Antiochiam noctu ingressus pullis Sarrace-
nis, Imperio subiecit. Sed quām bellica re fortunatus, tam domi infe-
lix, dum prætextu bellorum, quæ continuò agebat, nouis tributis &
exactionibus subditos & ecclesias expilat, Numismata corrumpit, &
pondus consuetum imminuit. Ex quo in odium ciuium incurrens,
facile à Ioanne Zimisce intra cubile interfactus est, cùm rerum poti-
tus esset annos v i. menses totidem.

Numisma hoc ex altero latere habet imaginem Crucis, quatuor
insistentem gradibus, cum inscriptione: VICTORIA AVG.

THEOPHANIA Nicephori Imperatoris vxor fuit.

L 4 IOANN

JOANNES ZIMISCE S post occisum Nicephorum, Imperio est potitus. Insignis anteà militari laude, omnes primum Nicephoro deditos è medio sustulit, & damnatos exilio à Nicephoro, reduxit. Basilium & Constantinum fratres Romani iunioris filios, Imperii consortes fecit. Contra Roxolanos, Sphensdolau eorum rege ad ditionem coacto, victor, Constantinopolim reversus, triumphansque specie vrbi inuestitus, honorificè à suis exceptus est. Sed paulò post insidiis cubicularii sui, qui lethale poculum non admodum potens aut subitum, sed quod lente vires corporis corrumperet, & per pocillatore largitionibus corruptum, propinandum dederat, periit, post Imperii annum v. i. & menses v. i.

In huīis Numi altera parte adparet Seruatoris imago, cum ea inscriptione: IESVS CHRISTVS REX REGVM.

THEODORA Romani iunioris & Theophaniæ filia, Basili & Constantini soror, Ioannis Zimiscis vxor.

OTHO II. Othonis Magni & Adelheidis reginæ Burundiæ filius, viuente patre Aquisgrani Rex est declaratus, & Romæ inunctus.

inunctus : cuius etiam opera Sarracenos Græcosque Calabria expulit. Mortuo patre Henricum Bauariæ Ducem nouis rebus studentem, armis domuit. In Lotharingia motus excitatos, ingenti coacto exercitu, sedauit, atq; Carolo Lotharii regis Francorum fratri Lotharingiæ Ducatum tradidit, beneficiariūmque Cæsarum iure iurando reddidit. Quibus rebus offensus Lotharius Rex Franciæ, collecto exercitu inopinatò Cæsarem Aquisgrani propè oppressit, ut vix fuga elaberetur. Imperator cupiens eam abluere infamiam, Galliam ingressus Parisios usque depopulatus omnia, Gallos ad pacem poscendam coegerit. Cæterum dum reuertitur in Axonæ fluuii transitu graui in commodo à Francis affectus est, plerisque militum, fluminis impetu, aliis ferro necatis. Pacata Germania profectus in Italiam, bellum contra Græcos, qui Sarraceno etiam milite instructi Calabriam & Apuliam vindicabant, parauit, eas prouincias iure affinitatis, ob uxoris suæ Theophaniæ Graiæ mulieris dotem, ad Imperium Romanum transferre cupiens. Ac his congressus, ad Basentellum victus est, ipse scapha consensa ad mare delatus, inter fugiendum à piratis captus est. Verùm cùm ob Graiæ linguæ cognitionem ignotus esset nautis, neque haberetur princeps Germanus, magna numerata pecunia facile ab hostibus se redemit, Romamque reuersus, & reliquii exercitus collectis, dum nimis incaute Græcos, & Sarracenos persequitur, sagitta venenata vulneratus, Romamq; delatus, paucos post dies vidacecessit, Anno Imperii x v i i. relictis liberis Othonem i i i. & Hugone Duce Saxoniæ, ac tribus filiabus.

Muliebrem statuam stolatam dextra ramum palmæ, sinistra Cor-nucopiae tenentem, cum inscriptione, L A E T I T I A, repræsentat altera Numismatis huius facies.

T H E O P H A N I A Romani, Imperatoris Constantinopolitani filia, callida & astuta, Othoni in matrimonium tradita est. Ex qua Othonem Cæsarem & successorem, Hugonem & Alysiam filiam genuit. Primatibus autem Imperatrix Theophania copta haberet exosa, quod omnibus propter exercitus cladem consternatis, sola fœminea & Græca leuitate insultabat.

Aliam uxorem è familia Marchionum Austriæ, cuius nomen
n   ignot

ignotum est, habuit Otho, quæ ei peperit Utihaidim vxorem Theoderici primi Comitis Hollandiæ, Sophiam Abbatissam in Gandershaim, Adelheidam Abbatissam in Quittelburg, & Iuditham vxorem Ducis Poloniæ.

O T H O I I I . Saxoniarum Dux, Othonis i. ex Theophania Regina filius , à principibus Germaniæ communibus suffragiis contra Italos Imperium ad se trahere contendentes, Imperator creatus est. Ac à Gregorio summo Pontifice consanguineo suo (Brunonis nomine appellato) quem ille Pontificem Rom. creavit , Diadema Imperiale accepit. Reuerso autem Othone in Saxoniam Gregorius Pontifex à Romanis eiectus est. De quo Imperator certior factus, minarum iraque plenus, ingentibus copiis urbem petuit, cāmq; cepit. Ioannem Pseudopontificem oculis primū, dehinc vita priuauit. Crescētum autem Consilem huius tragediæ ex fuga retractum vili iumento auersè imponi, & per urbem duci paulatim detruncatis membris , ac mille confossum vulneribus ante urbem suspensi iussit : Gregorium verò restituit. Qui vt Othoni & Germanis gratificaretur, nouam fecit vñ cum Othone de eligendo à Germanis procuribus Imperatore sanctiōnem, formulāmque ac legem creandi Imperatoris, vt haec electio perpetuò Germanis maneret, vt è suo corpore Cæsarem designarent, atque ea septem Germaniæ principibus , tribus sacri ordinis, quatuor prophanis delegata est autoritas , quæ per quingentos annos & amplius durat. Constituta hac ordinatione Itali variis tumultus aduersus Othonem concitarunt , adeò vt tutus esse non posset, & dum redditum in Germaniam maturaret, missio per insidias veneno à Crescentii uxore necatus est, atque Augustæ sepultus, Anno Imperii xix.

In

In Numismatis huius aurei altera parte adparet statua muliebris, stolata, dextra ramum oliu^m, sinistra hastam ferens, cum inscriptione:
PAX PERPETVA.

M A R I A de Aragonia vxor Othonis, foemina impudica, viorum appetentissima, & sterilis, iuuenem habitu muliebri, cum quo quotidie congregiebatur, secum duxit, eoque pro cubiculario vfa est. Quod cùm innotuisse Imperatori, multis adstantibus principibus, iuuenis vestibus spoliatus pro foemina masculus repertus est, viuusque deinceps combustus. Amatore itaq; illo extinto & combusto, cùm ab Imperatore veniam meruisset, in Italia circa Mutinam Comitem quendam formæ elegantissimæ, sed virum optimum, desperire cœpit. Cui ille multis ab Imperatrice pelleetus blanditiis, cùm assentire nollet, falsis apud Cæsarem delationibus ab ea accusatus est, & poena capitis damnatus. Re autem patefacta, Imperator vxorem comburi iussit, viduamq; Comitis multis bonis & muneribus donauit.

B A S I L I V S & C O N S T A N T I N V S fratres junioris Romani Imp. filii, post Zimiscem insignibus regiis ornati sunt. Fuit autem Basilius avaritiae studiosissimus, utpote qui ingentem auri copiam vnde ex ærariis corrasit, & quæstum nouum ex omnibus sibi fecit, omnésque arculas auro & lapillis pretiosis adimpleuit. Principatum suum à bello civili auspicatus est. Nam Bardas Sclerus Imperium inuaserat, illudque totum ferè sibi subiugauerat: quem tamen acie victum Basilius ad Persas fugere compulit. Nec multò post Phocas, Berda cognomento, ab exilio reuocatus, indignatusque post rem præclarè aduersus Selerum Duce se gestam, ab Imperatore contempi, defecit: sed & hunc cæsum in acie superauit.

Bella præterea cum principe Bulgarorum gessit, qui Thraciam, Macedonia & Græciam flammis & ferro deuastauit, quem præliis aliquot superatum, ad deditonem compulit, totamque Bulgariam imperio subiecit, vsus ad compescendam eorum perfidiam, grauiore in viatos poena, quindecim milibus captis, oculis effossis. Ampliatis itaque Imperii terminis vndeique, post LXXII. vitæ annum decepsit, cum regnasset LII. annos.

Alterum huius Numi latus refert Seruatoris imaginem, cum tali inscriptione: IESVS CHRISTVS REX REGVM.

CONSTANTINVS frater Basiliī particeps quidem dignitatis, sed non potentiar, defuncto fratri in Imperio succedit. Vir penitus ignavius, voluptatibus deditus, gulæ & Veneri obnoxius, ludis & theatris usq; ad insaniam laxatus, & ad regendum Imperium ineptissimus, quod etiam obscurissimis & barbaris hominibus administrandum tradidit. Eo principe Patzinacæ Istrum superantes à Diogene Sirmii & Bulgariae principe, vieti sunt. Tertio autem Imperii anno septuagenarius decepsit, Romano Argyropolo in successorem electo, & Zoë filia illi tradita.

In hoc continetur Numismate imago Redemptoris nostri, librum in manibus tenens, cum eiusmodi inscriptione: I E S V S CHRISTVS REX REGNANTIVM.

Vxorem habuit Constantinus filiam Alypii viri admodum locupletis, ex qua tres suscepit filias Eudociam, Theodoram, & Zoën.

H E N R

H E N R I C V S Dux Bauariæ, Comes Babembergensis, di-
ctus C L A V D V S, ab electoribus formula Gregorii Imperator crea-
tus est. Princeps illustris moribus, & vite sanctimonia præclarus, in
bonis literis à teneris educatus, prudentia & insignibus victoriis cla-
rus. Multa & ingentia bella mirabili felicitate gesit. Principiò Bohe-
mos & Vandulos bello fatigatos, tributarios subditos sibi fecit, Me-
tas & Gandauum obsedit, Lotharingiam & Flandriam deuicit. In
Italia aduersus Sarracenos pugnauit, eösque Italia expulit. Victor
tum Romæ à Benedicto v i i i. coronatus est. Hungaros ad fidem
Christianam pertraxit, & Stephano Hungarorum Regi sororem in
matrimonium tradidit. Multos Episcopatus, qui Barbarorum incur-
sione fuerant deuastati, auxit, & locupletauit, redditibusque suis denuò
ditauit. Babembergæ Episcopatum fundauit, & diuitiis dotauit.
Cumque regnasset x x i i. annos Conradóque Franco legitimo suf-
fragio electorū, in Cæsarem electo, in humanis esse desiit, ac Babem-
bergæ sepultus est, superstite coniuge Chunegunde, cum qua cœli-
bem perpetuò vitam duxit, eamque iam morti proximus parentibus,
cognatis & affinibus conuocatis illibatam, castam & intactam reddi-
dit, & commendauit.

Numi huius alterum latus continet Imperatorem loricatum &
paludatum trophyis insidentem, & mulierem solatam ante eum stan-
tem, sinistra labarum tenentem, dextra globum, cui insistit Victorio-
la, Imperatori offerétem: A tergo illius, alteram Victoria coronam
ei imponentem, cum inscriptione: C O N S E R V A T O R I P A N-
N O N I A E.

C H V N E G V N D I S Sigifredi Palatini Rheni filia, vxor Henrici

M 3 Imper

Imperatoris, cum qua in cœlibatu semper vixit, mortique proximus, eam cognatis suis intactam & castam virginem reddidit.

A R D O V I N V S Italici sanguinis, in Gallia Transpadana natus, Marchio Iure, ob egregias virtutes, & res strenue fortiterque gestas, Mediolani ab Episcopis & nobilibus Imperator declaratus est. Contra quem Henricus I. cum magno exercitu Italiæ ingressus, prælio vicit. Sed reparato exercitu Ardouinus secundò cum Henrico congressus, exercitu amissô victus & cæsus est. In autores deinde huius defectionis Mediolani grauiter ab Imperatore animaduersum.

In Numi aurei huius parte posteriore adparet statua muliebris, vestitu longiore induita, globo, in quo zodiacus signorum cœlestium sculptus est, insidens, sinistra Cornucopiae ferens, dextram Imperatori ante se stanti, vesteq; Pontificali ornato porrigena, addita tali inscriptione: **I T A L I A O R B I S R E G I N A**. Infra vero subscriptum: **F I D E S P E R P E T**.

C O N R A D V S Hermanni Ducis Francorum, & Lo-

thar

tharingiae Adalheidis filius, **S A L I Q U S** cognominatus, post duorum annorum interregnum, eò quod electores principes inter se de eligendo rege dissidebant, legitimo suffragio Imperator creatus est, virtute & militari disciplina, ad tantum fastigium electus. Dissensiones vndiq; in Imperii initio ortas summa prudentia sedauit. Italiam ingressus est, vt odia principum in se castigaret, qui partim libertatem afferere conabantur, partim declaratum Cæsarem armis ab ingressu repellere admitebantur, in Mediolanum mouit, atq; obsedit, & cum supremum exitium vrbi minaretur, deterritus oraculo, ab omni graviore iniuria abstinuit: Romamq; profectus, coronam Imperii à Pontifice Ioanne accepit. Inde Sclauos rebelles ad unionem & pacem redigit. Hungaros deficientes adeò est bello prosequutus, vt coegerit Stephanum regem, missis legatis pacem petere, cæterosque omnes Bohemos & Polonos tributarios prius factos, ad parendum compulit. Contra Pannonas, qui rebellantem Italiam socialibus armis adiuuerant, feliciter pugnauit, Rodolphum Burgundiae regem suis ciliauit. Leopoldum etiam pacis & otii turbatorem, bello petitum compescuit. Cæterum cum in Germaniam rediret, circa Traiectum, Phrysiæ urbem, subita morte sublatus est, corpore Spiram delato, & in templo à se constructo honorificè sepulto, Imperii anno **X I I I I.** reliquo filio Henrico superstite & successore, ac vxore Gisela, quæ anno **I I I I.** post eius obitum mortua, Spiræque sepulta est.

Alterum Numismatis huius latus representat mulierem stolatam, dextra ramum oliuæ, sinistra hastam ferentem cum inscriptione eiusmodi: **P A X P E R P E T V A.**

G I S E L A Lotharii Regis Franciæ v. & Mechtildis filia, de antiquissimo Caroli Magni stemmate, tres habuisse maritos fertur: Primum Brunonem, Marchionem Saxoniæ, ex quo Luitolphum peperit. Secundum Ernestum, Ducem Sueviæ, ex quo gemellos Ernestum, & Hermannum sustulit. Tertium Conradum Imperatorem, cui peperit Henricum **I I I.** ac post obitum mariti, anno **I I I I.** mortua, cum eo Spiræ sepulta.

ROMANVS ARGYRVS à Constantino, ut omnium nobilissimus qui Imperii hæres esset, Cæsar electus est, tradita ei filia Zoë. Vir literis Græcis excellenter doctus, legum publicarum non indoctus, multam rerum cognitionem, & in primis princeps bonus, cùm multa in melius mutarit, summa etiam liberalitate in omnes usus. Verùm cùm Sarracenica Asia expeditio parum ex sententia illi cessisset, repente in deterius mutatus, carifex pro Rege est factus, acerbis exactor, multa indigna Imperatore agens. Nec multò post Zoë vxoris foeminæ salacissimæ, & Michaëlis Paphlagonis adulteri insidiis, intra balneas aquas immersus obiit, postquam imperasset annos v. & menses senos, nulla relicta sole.

In hoc Numismate adparet imago Christi insidentis solio, dextrâque globum, cui Crux imposita, sinistra librum tenentis, cum tali inscriptione X E R O O H Θ E I Vtrinque characteres hividentur IC XC

HELENA Romani Argyri vxor.

MICHAEL PAPHLAGO, qui viuente Romano

mano, cum Regina commercium habuit, post mortem Imperatoris à Regina Zoe illico Imperator institutus est: ea tamen conditione, ut penes Zoën tota administratio maneret. Verùm hæc obseruantia non diu durauit. Michaël enim Imperator publicorum negotiorum gubernaculum acceptauit, & regni administrationem usurpauit, nec malum principem egit: vtpote qui facilis & beneficis in suos, hostibus formidabilis, nisi eum morbus corripiuissest in dies validius. Cum Aegyptio Rege tricennales inducias percussit, & Aedessam ab Arabibus obsidione liberauit. Ac cùm intercutis morbo grauissimè laboraret, Michaëlem Calaphatem ex sorore nepotem, haredem instituit, ipse in Monasterium ex palatio transmigravit, vbi breui superuiens Christianissimè mortuus est, cùm Imperio præfuissest annos VII.

In parte posteriore huius Numismatis continetur effigies Salvatoris, dextra globum, sinistralibrum tenentis, solioque insidentis, addita inscriptione: C H R I S T V S P A X V E R A.

M I C H A E L C A L A P H A T E S indignissimus, & ignobilissimus homo, cuius parentes apud Paphlagonas pice naues oblinirent, vnde & cognomen adeptus, consiliis dolosus, lingua inconstans, inuidus, iracundus, & ad quamlibet auram mobilis. A priore Imperatore & Zoe in filium adoptatus, pedibus reginæ prouolutus, sanctè iurauit, titulotenus se imperaturum, potestatem totam penes eam mansuram. Sed paulò post auarè & crudeliter rem suscepit administravit. Ingratissimus enim in omnes, patruum tantæ maiestatis autorem, primùm eiecit, reliquos deinde consanguineos maritos, & puerorum parentes & iam adolescentes genitalibus

membris priuauit. Zoën matrem fingens sibi ab ea paratas insidias, & venenum positum palatio inauditam exegit, eámque detonsam induitámque Monastico habitu in insulam relegauit. Quod cùm indignissimè omnes ferrent, vniuersaque plebe in seditionem versa, Zoën restituere coactus est. Ipse fugiens cum Constantino fratre, à turba captus & oculorum vsu, familiari Græcis poena, priuatus est, atque in exilio periit. Mensibus 1111. dies v. rerum potitus.

Moneta hæc ex altero latere continet imaginem Salvatoris magnibus librum ferentis, vtrinque his characteribus additis: **I C M C**

Z O E filia Constantini Imperatoris, & Romani Argyri vxor, foemina salacissima, viuente marito cum Michaële consuetudinem habuit, ac maritum Romanum dolo in balneis suffocauit, Michaëlem ad Imperium prouexit, sibique matrimonio copulauit, & Michaëlem Calaphatem Imperio adoptauit, à quo posteà, detonsa, & Monastico vestitu induita, in exilium relegata est. Sed paulò pòst populi conspiratione restituta, cum sorore Theodora Imperium administravit. Cæterùm, vt varium & mutabile genus semper est foemina, Zoë adhuc ardeis libidine, persuasa vt virum ascisceret, multis anteà fastiditis Constantimum Monomachum ab exilio reuocatum, virum sibi adiunxit, & Imperatorem pronuntiauit. Cùmque annum ageret L X X. decelsit, quam Constantinus effeminatè planxit.

Corona aurea in cuius medio est imago Crucis in huius Numismatis parte posteriore conspicitur, sine inscriptione vlla.

CONST

CONSTANTINVS MONOMACHVS,
vir Imperatii stemmatis à Zoë in Imperium adscitus, princeps igna-
tus, & adeò libidine perditus, ut concubinam Sclerennam Habram
exilii sui sociam, egregia aliòqui forma, vxoris legitimæ loco habue-
rit, quam effictim deperibat. Facillimus præditus moribus, & admo-
dum effeminate, literas minimè curauit, qui studia vix summis la-
bris degustauit, magis luxuriae intentus. Duo sustinuit grauissima
bella: Primum cum Georgio Maniace viro animo prompto, manu
strenuo, gerendoque bello aptissimo: qui à duabus Reginis sorori-
bus Zoë & Theodora in Italiam missus, bello exacturus, qui eam
ingressi erant, & à Sclero fratre amatæ Cæsaris concubinæ multa
incommoda passus, tanto dolore concitatus, ab imperio defecit, ma-
gna exercitus parte, tanquam excellentissimo duci adhærente. Sed
hic motus, qui ex Italia in Epirum transierat, yna pugna secunda, &
Ducis Maniacis morte facile compressus est. Alterum cum Torni-
tio Leone gessit: cuius virtus suspecta Regi, & quod vaticinium,
ipsum aliquando imperaturum audierat, in exilium à Rege missus
est. Qui ab exercitu comparato Imperator salutatus adiunctis orien-
talibus copiis Monomacho infestis, ad urbem venit, crebrisque com-
missis præliis captus, & oculorum vsu priuatus est. Aliud quoq; bel-
lum gessit, in quo Roxolanos, & Patzinatas, Scythicum hominum
genus, deuicit. Cumque ob incontinentiam factus esset podagricus,
morbisque paulatim auctus, ut pedibus amplius consistere non pos-
set, manusq; vsum suum amisissent, pleuritide etiam correptus, obiit,
post xii. Imperii annos, & menses viii.

Facies altera Numi huius habet imaginem Saluatoris folio insi-
dentis, dextra globum, cui Crux imposita, sinistra librum tenentis;

N 2 addita

THEODORA Zoës soror, à Senatu populóque Constantinopolitano Augusta & Imperatrix salutata est, ac simul cum sorore Zoë Imperii gubernacula tenuit, & post Monomachi mortem, sola imperio potita est auxilio amicorum Eunuchorum paternorum. Accepto itaq; Imperio Imperatorem negotiis præponere noluit, quoad vixit, penes se retinens rerum omnium gubernationem. Ac huius Imperio tanta domi forisq; quies, & otium fuit, tāta rerum omnium vbertas, vt foeminæ Imperii neminem pœniteret. Verūm ingrauescente cum ætate morbo, & Michaële seniore diademate Imperiali ornato, fatis naturæque concessit, cùm annis ferè 11. regnasset.

Aliud latus huius Numismatis refert imaginem Zoës supra positam.

HENRICVS III. Conradi Imperatoris ex Gesila nobilissima foemina filius, viuo patre consors Imperii adscitus, ac Romanorum Rex ab electoribus designatus est. Princeps humanus, natura facet

facetus,hilaris & largus. In Bohemos rebelles,nec annum censem
persoluentes copias ducebant,gentem eam attriuit , Ducemque Vra-
tislaum cepit,ac annuum sibi pendere tributum coegit.Petrum Regem
ab Hungaris electum,restituit Aba Rege interfecto , Hungariamq;
variis agitatam motibus sedauit ac quietam reddidit. Lotharingiae
quoque Ducem,vt imperio pareret , subegit. Romæ tres Pontifices
de papatu simul concertantes reiecit , Pontificiaæ sedi Suidgero **ii.**
Bambergensi Antistite , qui postea Clemens secundus appellatus,
præfecto. Et vt caueret in posterum summorum pontificum securita-
ti , Romanos iureiurando adegit, nullum sine eius permisso crean-
dum Pontificem. Inde apud Capuam Sarracenos vicit,eaque nouo
præsidio firmata in Germaniam reuersus , Moguntiæ Synodum,
Leone Papa præsente,celebrauit. Cunonem Bauariae Ducem,Hun-
garorum conspiratione fretum , regnique possessionem ad se trans-
ferre conantem , vicit , suóque Ducatu priuauit , qui totam ætatem
suam exul in Hungaria transegit. Cumque **xviii.** annis impe-
rium tenuisset, Henrico filio annos **v.** nato Cæsare electo,& Aqui-
grani coronato, ægritudine correptus,decessit,Aetatis anno **xxxix.**
Salutis **M. LVI.** **iii.** nonas Octobris.

C H V N E G V N D I M Regis Anglorum Cynitonis filiam , in-
vxorem habuit Henricus,quam ob adulterii suspicionem , repudia-
uit,& in cœnobio Monialium adegit.

A G N E S Gulielmi Pictaviæ Principis , & Aquitaniæ Duci filia,
secundi Henrici vxor , foemina longè prudentissima. Hæc peperit
tres filios, Juditham, Mathildim & Itam,ac duos filios, Henri-
cum Imperatorem,& Conradū Bauariæ Ducem. Post
mariti obitum cum filio Henrico Imperium ad-
ministravit. Sed à gubernatione reiecta,
Romam se contulit,ac religiosi-
simè usque ad obitum
x x. annis
vixit.

H E N R I C V S I I I I . Henrici III. Imperatoris & Agnetis filius, puer penè patre viuente Rex creatus. Post patris obitum sub tutela matris educatus, quæ prudenter Imperium filii quinquennio administravit. Ea autem suas quorundam indignè ferentium à muliere regem gubernari, ab Imperio amota, Henricus adolescentiæ libertate usus, Saxoniam incolere cepit, venationi luxuique operam dare, principes alios contemnere, & licentius omnia agere. Vnde multis iniuisus, omnium ferè in se odia traxit. Saxonias ob rebellionem grauissima intulit bella. A Gregorio autē Pontifice Anathemate notatus, omnésque regnolæ à iuramento regi præstito, & ab obediëtia eius absoluti, Rudolphus Sueorum Dux, contra Henricum rex creatus est. Quod magnum in Imperio peperit dissidium: Nam exercitus vndique conscripti, pugnæ multæ vndique commissæ sunt. Nouissimè vero pugnatum apud Martis Burgum, in quo conflictu Rodulphus dextera amissa, periit. Post eam victoriam Henricus Italiam ingressus, vrbéque Roma per vim capta, Hiltebrandum papam cepit, eumque ab officio deiecit, qui non multò post in exilio mortuus est, suffecto in eius locum Rauennate Episcopo Clemēte, à quo etiam coronatus est. Variis deinde iactatus procellis, & à filio Imperio priuatus, Leodium profugit, ibique eodem anno è viuis excessit, cùm regnasset annos L. Princeps facundus, liberalis, acer ingenio, bellicosus, & re bellica fortunatus. M. Marcello, & C. Julio haud inferior, vtpote qui sexages & bis acie collata pugnauit.

B E R T H A Othonis Marchionis Italiae filia, vxor prima Henrici, ex qua Conradum, Henricum v. Cæsarem, filias Agnetem, Limpergim & Sophiam genuit.

Alteram vxorem habuit Henricus Vthonis Marchionis viduam
Rufc

Ruscorum regis filiam, cum qua nuptias Coloniae celebrauit.

R O D V L P H V S Comes Rheinfeldt post obitū Othonis Ducis Sueviæ, Dux factus Sueuorum, quod Henrici sororem imperante Agnete vxorem duxerat, cùm Ducatus ille vacaret. Dehinc cùm aliquandiu sub Henrico, cui omnia debebat, militaret, à principiis contra Henricum Rex factus est, suffragante etiam pontifice Romano, qui principes Henrico contrarios, à fidelitate & periurio absoluerat, illiq; coronam Imperialem miserat, cum tali inscriptione:

PETRA DEDIT PETRO, PETRVS DIADEMA RODOLPHO.

Ac aduersus Henricum exercitum ducens, multis commissis pugnis, multis vtrinque cadentibus, dextram amisit, ferturq; in lecto decumbens, circumstantibus Episcopis, truncum manus abscissæ intuitus, grauiter suspirando dixisse: RECTE MECVM ESSE INGENVE FATEOR. HAEC ENIM EST DEXTRA, QVA DOMINO MEO HENRICO FIDEM CONFIRMAVI. IRSI VOS NVNC EXPENDITE, QVAM PIE CONSULVERITIS MIHI, VT AB EO DEFICEREM, ET NVNC CONDIGNAM PERIVRII ACCIPIO MERCIAM. ECCE IN QVOD ME SEQVENTEM VESTRA MONITA COLLOCASTIS SOLIVM: SATIVS FVISSET, FIDEM SEMEL DATAM, SERVARE INTEGRAM AC ILLAESAM. Atque haud multò post animam efflauit.

N 4 MICH

MICHAELE vir senex à Theodora Imperatrice, suis suadentibus, in Imperatorem electus est. Quia mortua ad Imperium leuatus, & Diadema insignitus, populo ac Senatu omnem liberalitatem exhibut, plerisque amplissimos dignitatum gradus, & honorum, largitus. Nihil autem munificentie veris militibus ostendens, nec verbis benignis eos accipies, sibi infestos omnes reddidit. Qui sibi alium Imperatorem Isacium Comuenum elegerunt. Ad quem opprimentem Theodorus missus à Michaële, commissio prælio fusi fugatiusq; est. Conditionibus pacis autem inter Michaëlem & Isacium constitutis, Michaël Imperio deiectus est, postque hoc non diu superstes vitam cum morte commutauit, cum non amplius uno anno imperasset. Vir genere & opibus clarus, cætera minus ad imperandum idoneus, ætate etiam prægrauante.

ISACIVS COMVNS adiuuante Patriarcha factus est Imperator, quem deinde in magna veneratione habuit, eiusque nepotes ex fratre propter illum, & dignitatibus honestauit amplissimis, & magistratibus prefecit illustribus. Sed nec diurna illa fuit amicitia. Infensus enim Patriarchæ, tanquam hæreseos autorem, cum

cum suis in exilium relegauit, ubi breui agens mortuus est. Cuius mor tem Imperator audiens, poenitentia ductus, illacrymans eiulauit, ac funus magno apparatu ab exilio reducens, in propriam mansionem reposuit, nepotesq; pristinis dignitatibus restituit. Bellum gesit cum Hungaris & Patzinatis : quibus tamen pacem potentibus, inducas dedit. Cum vero biennio & mensibus 111. Imperio praeuiisset, inter venandum lateris subito morbo oppressus, cum de salute desperasset, cucullam monasticam indutus, regno se abdicauit, nec multo post obiit. Vir strenuus, & moribus arrogantibus, bello pacemque infractus. In negotiis celer & expeditus, in rebus bellicis praestantissimus, literis non perinde deditus, affectus tamen erga eas & studiosos. Tantæ continentiae, ut nec vxorem cognoscere vellet post prolem semel ex ea suscepit, cum tamen pro seruanda sanitate, ut frequentiore ueteretur coitu, à Medicis edoceretur.

Ex altero latere habet Victoriam insidentem globo, & dextra te nentem Crucem, cum inscriptione: V I C T O R I A A V G.

Augustam vitæ sociam sibi adsciuit Isacius, ex qua prolem sustulit.

C O N S T A N T I N V S D V C A S Andronici
Duc filius, citra negotium rerum potitus, Isacio Imperatori successit.
Vir eximia in Deum pietate, moribus mitis, verae pietatis cultor, &
æqui obseruantissimus, consilio & sententia tardior & hebetior, delectatus in primis vita munditia & sanctimonia. Literarum ignarus:
eas tamen amabat, studiososque earum venerabatur, solebatque dice re: MALLE SE LITERARVM GLORIA, QVAM IM PERIO ILLUSTREM ESSE. Pecunia immoderately studio sus

o

sus , vias , quibus thesauros cumularet , quærens . Vnde inuisus suis , hostibus etiam Imperii , res vndique vexantibus , ludibrio fuit . Conspirationem in se factam diuina prouidentia evitauit , autoribus nulla alia poena , quâm bonorum publicatione , affectis . Cæterum Imperator diutino morbo correptus , cùm penè consumptus diu laboret , Imperio tribus filiis Michaële , Andronico & Constantino ex Eudocia relictis , iisque Cæsaribus declaratis , defecit annis V I I . mensibus V I . Imperio funetus .

In hoc Numismate continetur imago Salvatoris insidentis solio , librum manibus gerentis , cum inscriptione : I E S U S C H R I S T U S , REX REGVM .

EUDOCIA cum tribus liberis marito in Imperio successit , accepitque Imperatrix communem liberorum curam , & educationem , vñaque cum illis imperium administrait . Et potuissent res domesticæ fortasse muliebri prudentia non incommode administrari , si à bellis externis pax fuisset . Sed imminentibus vndiq; Barbaris Orientem & Romanorum terras quotidie vexantibus , mulier sagax , ne vñà cum pueris regno excideret , Rep. ob Imperatorem periclitante , quendam virum idoneum ad res bellicas præficiendum rebus esse iudicauit . Ac iurisurandi oblita , quo marito morienti sese obstrinxerat , non superinducturam se maritum alium Imperii rebus , Romanum Diogenem sibi maritum coniunxit , communicato negotio maiore filiorum Cæsaris , quem in regiam , vt nuptiis interesset , accersierat , cùm imperium tenuisset cum liberis menses V I I . & dies aliquot .

Alterum Numi huius latus continet victoriam alatam , Crucem ferent

ferentem cum inscriptione: VICTORIA AVG.

ROMANVS DIOGENES, vir nobili fama
lia & celebri fortitudine, cuius pater domi militiaeque; clarus tyranni-
dis affectatae reus seipsum præcipitauerat, paternæ æmulus laudis, ma-
ximas res gessit. Ac cum victoriā egregiam ex hoste reportasset
Barbaro ab Eudocia tanquam dignus in torum coniugalem, & im-
perium acceptus est. Potitus ergo imperio cum aduersus Barbaros
felici successu rem administraret, hostes vbiue fundens, & magnam
contra eos virtutem exercens, insolentior factus, rem totam negle-
cta Eudocia, ad se trahere cœpit. Alteraque suscepta contra Barba-
ros expeditione, rem incautiis gerens, Romano milite partim fu-
gato, partim interfecto, ipse à Sultano captus, & velut mancipium,
abductus est. Factis tamen cum Sultano pacis conditionibus, & affi-
nitate inter pueros contracta, in summis honoribus habitus, am-
plisque donatus muneribus dimissus est. Omnibus interim rebus Bi-
zantii mutatis, Eudocia in exilium missa, Romano Imperio erepto,
& Michaëli maximo Constantini Ducæ filio tradito, à quo Roma-
nus captus, præterque iurisurandi fidem, crudelissime oculis priua-
tus est. Nullam autem fortius necessariam curam, vulneribusque pu-
trescentibus, adeò ut vermes prodirent, caput intumuit, nec multò
post decessit, ac ab uxore Eudocia sepultus post annos IIII. Impe-
rii, & menses V IIII.

Alterum Numismatis latus cum inscriptione suprà adparet.

o 2 MICH

MICHAEL Constantini Ducæ filius, à fame, quæ sub eo inualuit, PARAPINACEVS dictus, Romano vitrico in Imperio succelsit. Homo ignauus, & ad Imperium administrandum minùs idoneus, studiis tantùm literarum deditus, sub Psello summo honoratissimóque ea tempestate Philosopho, versibus componendis intentus, de rebus Imperii minùs sollicitus, quæ à Turcis & Sultanò circunquaque fœnitia vexabantur, potissimum orientales Imperii partes ab hoste inuadebantur, adeò ut in socordis principis inuidiam, alius Nicephorus BOLONIATVS dictus à præfectis & ciuibus Imperator creatus sit, qui hosti fœnienti resistere posset. A quo Michaël cum vxore & filio Constantino iam dudum coronato, regno exutus, & habitu monastico indutus, in monasterium inclusus est, post VI. Imperii annum, & menses V.

MARIA ALANA Michaëlis Parapinacei vxor, ex quo Constantimum suscepit, vñà cum marito Imperio deiecta & in monasterium detrusa.

NICEPHORVS BOLONIATES cognomento, haud dubiè nobilissimus, à Nicephoro Phoca Imperatore stem

te stemma ducens, in principis socordis inuidiam, Michaële reiecto, Imperium sibi afferuit, ac à Patriarcha Imperiali diademate coronatus est. Bryennium Tyrannidis in occidēte inuasorem & Basilacum cepit, luminibūsque priuauit. Constantinum quoq; rebellantem compescuit. Mox verò à fratribus Comueni deficientibus, Byzantiumque inuidentibus ac totam diripientibus, nullo non iniuriarum genere in ciues edito, Imperio deturbatus est, ac in Coenobium abire coactus, vbi aliquandiu superstes manens vitam finiuit, anno Imperii sui 111.

C O N S T A N T I N V S prioris Constantini Augusti Ducæ, & Eudociæ Augustæ filius, à Nicephoro dux exercitus constitutus, ac cum iusto exercitu contra Turcas Orientem deuastantes missus, ab exercitu Imperator salutatus est. Sed corruptis per Nicephorum militibus partim donis, partim Magistratum dignitatibus, à militibus ipsis, à quibus Imperator creatus fuerat captus, Nicephoróque traditus est, à quo tonsus, & in sacerdotem inunctus in insulam relegatus est.

In altera parte huius Numi cōspicitur Saluatoris imago, tenentis librum cum inscriptione: I E S V S C H R I S T V S R E X R E G V M .

○ 3 ALEX

A L E X I V S Comuenus filius Isacii Imperatoris, Diadema impositum recepit. Multa bella infeliciter gesit. Contra Robertum Francum, exercitum ducens fugatus & caſus, magnaque clade affeetus est. Cretam & Cyprum defectionem molientes, sub iugum Romanum redegit. Modos insolitos ad extorquendam pecuniam inuenit. Numismata area pro argenteis excudit. Vnde multæ & variæ infidiae ei locatæ, quæ temper detectæ, autorésque, publicatis eorum bonis, in exilium missi. Temporis autem successu multa correxit, multasque in diuersas orbis partes expeditiones fecit. Ac conuerſus ad pacis artes, subinde se clementiorem erga subditos præbuit. Orphanis & senibus multum afficiebat, quibus etiam Orphano-trophion extruxit, & Musæon, in altero pueros puellásque parentibus orbos alendos, in altero erudiendos curauit, sumptusque his ex regio vectigali dedit. In misericordiam pronus, ad supplicia non præceps, moribus moderatus, virtutibus præditis maximè fauens, illisq; honores effusè largiens, vir nec arrogans, nec fastuosus. Morbo autem diutino atque grauissimo fatigatus post annum **xxxi** menses **iii.** cum dimidio Imperii, Ioanni filio, reluctantे in primis matre, Imperio relicto, defecit.

I R E N A Alexii Comueni Imperatoris vxor, ex qua Caloioan-nem, & Isacium filios, filiásque progenuit.

H E N R

H E N R I C V S V. Henrici III. & Berthæ Marchionissæ filius, vir bellicosissimus & audax, breui totum Imperium sibi subiecit, ac iugum omnibus imposuit. Patrem suum optimum principem bello insestatus est. Ab vniuersis regni principibus in Regem Moguntiæ electus est, atque Romam profectus, vt coronam Imperialem acciperet, maximis in Vrbe tumultibus motis, periisset, nisi sua ipsius manu vitam defendisset. Sedato autem tumultu, multisque Romanis trucidatis, Pontificem cepit, & extra urbem abduxit. Et cum de coronatione & iure electiō in creandis Pontifice, & Episcopis, cum eo ageret Henricus, consensit vtrō Paschalis, vt hanc sibi prærogatiuam usurparent Cesares, ne quis vel Pontifex, vel Episcopus citra eorum suffragationem designaretur. Inde Romam reuersi à Paschali diadema Imperiale, cum aliis multis priuilegiis accepit: quæ tamen Papa paulo post reuocauit, & Imperatorem excommunicauit. Ad quem rumorem Imperator iterum Romam reuersus, Pontificem fugauit, aliūnque in eius locum suffecit. Vnde multe dissensiones, schismata, incendia, homicidia, deportationes, & tumultus in Germania sunt excitati. Firmata autem pace cum principibus omnibus & Pontifice, in Traiecto inferiore morbo correptus, periiit, Spiræque in maiorum sepulcro illatus est, anno Imperii x v.

M E C H T I L D I S Henrici Anglorum Regis filia, vxor Henrici v. ex qua nullam suscepit prolem. Quæ vidua facta nupsit post Gaufredo Comiti Andegauensi, ex qua Henricum Ducem Normaniæ, & Regem Angliae genuit.

LOTHARIVS Saxonæ Dux, Gebhardo Comite in Sueppleburg, & Heiduiige Burggrauia Noribergensi natus, post Henrici Imperatoris obitum, ab electoribus Cæsar creatus est. Vir industrius & prudens, religiosus, diuitiis & victoriis potens, strenuus belli ductor, in armis & consilio prouidus, hostibus terribilis, iustitiæ tenax, & mirus amator. In initio Imperii motus contra se excitatos repressit. Nam Fredericus & Conradus Duces ex sorore Henrici Imperatoris nepotes, rebelles facti regi, ad se iure imperium pertinere contendebant. Sed tandem per Diuum Bernhardum pacis conditionibus constitutis, Lothario reconciliati sunt. Inde in Italiam profectus ad compescendos motus contra Innocentem, alio Pontifice electo, coortos Romæ, vbi Pontificem in Galliis penè exulem reduxit, & sedi Barionæ restituit, & in Germaniam ad componendos tumultus mox profectus, breui in Pontificis gratiam Italiam repetiit, eumque pulso ex Italia Rogerio Pseudopontifice, qui Campaniam & Apuliam invaserat, ita confirmauit, ut nihil inde Pontificis aduersari mouere possent. Tantaque in Italia fecisse fertur, vt à Carolo Magno nullus ex Francorum Regibus ei conferri possit. Rediens vero per Tridentinam Vallem, Veronæ morbo correptus, anno **xiiii.** Imperii mortem obiit. Corpus in Saxoniam delatum, in Monasterio suo nomine dicto sepultum est.

RICHIS a Henrici Pinguis Comitis in Northeim de Saxonie, & Gertrudis Marchionissæ Saxonie filia, ex qua Lotharium filium & Gertrudim filiam genuit, ac post mariti obitum, Henrico primo Austriae Duci nupsit.

CONR

C O N R A D V S I I I . filius Ducis Sueviæ & Agnetis filiæ Henrici I I I . ab Henrico v . Princeps Francorum factus , mortuo Lothario legitimè Cæsar creatus est . Contra Henricum Bauariae & Saxoniæ Ducem , qui regnum summis affectabat viribus , quòd gener esset Lotharii , & regalia insignia secum haberet , bella gesseit , & conuentu principum facto , Imperator proscriptis , & ducatis suis priuauit . Ex consilio Diui Bernhardi cum multis principibus , & maximo exercitu Hierosolymam est profectus , contra Saracenos Christi hostes . Sed Bosporum Thracium immature à Græco Imperatore Manuele traicere coactus , cùm deesset comineatus , & qui à Græcis comportabatur gypso , & calce infectus esset , per sumnum scelus plurimi milites interierunt . Quarto autem anno post expeditionem , primùm reuersus in Germaniam in Lorchensi oppido apud Gemum inglorius mortuus , ibique sepultus est , anno x v . Imperii .

G E R T R U D I S Bauaria Comitis de Sultzpach , vxor Conradi , ex qua duos suscepit filios , Henricum , & Fridericum Sueviæ Ducem , qui in obsidione cuiusdam vrbis ex aëris infectione cum aliis principibus mortuus est .

C A L O I O A N N E S Alexii Imperatoris filius , patri
P in

in Imperio successit. Quo adepto suos omnes honoribus & dignitatibus ornavit, in fratrem Isacium propensissimus, quem incredibili amore prosequutus est. Vir opolentus & victoriosus, nec omnino contemnendus princeps. Varias expeditiones in Asiam habuit. Turcas Persasque aliquot præliis vicit, urbésque illorum plurimas cepit. Gallis & Venetis, qui socia arma coniunxerant, nimium infestus. Legato Lothario gratulaturos de victoria misit, confederationem more maiorum petens. Cum Conrado Rege Romanorum post obitum Lotharii foedus amicitiae iniit. Tandem memorabili exitu, dum in venatione arcum vehementius tendit, telo venenato à seipso, quod in aprum dirigebatur, per manum sinistram traiecto, nullis remediis opem ferentibus, vitam finiuit, post annos **xxv.** Imperii, & menses **viii.**

Imaginem Salvatoris insidentis folio librūmque tenentis, cum inscriptione: **I E S V S C H R I S T V S R E X R E G V M.** posterior huius Numismatis pars continet.

M A N V E L humili loco natus, Tryphon à pueris vocatus, consilio vxoris Alexii principis, cum qua consuetudinem habuerat, primoribus ciuitatis interfectis, Imperium assequutus est. Multa contra Venetos bella gesit. Legatum corum contra ius gentium violauit, negotiatores, quos simulata pace euocauerat, comprehendit, ex quo Venetis armis pressus, promissa bonorum restituzione, pacem impetravit. Ad Conradum foedus amicitiae petes legatos misit: quem tamen in expeditione Hierosolymitana variis insidiis fatigauit. Per Bosphorum enim bellatorum numerum traducendum Conrado autor fuit, commeatúsq; pollicitus sufficientes, gypsum contusum in fa-

rinæ

rinæ speciem, triticeis immiscuit commeatibus, quo cibo breui magna consumpta est militum multitudo. Vnde Manuelis nomē Francis odiosissimum erat. Ac ob eam perfidiam à Rogerio Siciliæ Rege, bello petitus, vastata omni ora Græciæ, ac in Byzantium impetu facto, eius quoq; suburbis flamma consumptis, tam atroci iniuria affetus, ut penè de eius Imperio actum esset. Post **xxxvii**, autem principatus annos, Monasticam vitam secutus, morbo periit, cùm vixisset annos **lx**. relicto Alexio filio parvulo. Vir in omni vitæ suæ cursu fuit malitiosus, rectæ fidei dogmata perturbare per insaniam adortus, non priùs destitit ab incepto quād omnes sibi aduersantes videret.

G E R M A N A Conradi Imperatoris fuit vxor, ac deinde Manueli Constantinopolitano Imperatori despensata.

Alteram vxorem habuit Constantiam Manuel, quæ priùs Boë mundo nupserat.

A L E X I V S Manuelis ex sorore Raymundi Principis Antiochiæ filius, patri puer penè in Imperio succedit: commissa tamen Imperii administratione, ob ætatem minorem Andronico, à quo Imperium per aliquot annos est administratum. Cùm verò Imperii habendas per se Alexius administraret, multorum insidiis fatigatus est, præcipue Andronici. Qui cùm primùm tutorem egisset, deinceps participem Imperii, cupidus regnandi, præter Iurisurandi fidem, eum **xv**. tantum annos natum, clàm interfecit, saccóque insutum in mare abiecit, cùm **xi**. annos à patris morte, rerum potitus esset.

In hoc videtur Numismate Victoria alata & stolata, dextra coro-

nam Lauream, sinistra ramum Palmæ tenens, cum inscriptione eiusmodi: PRINCIPIVVENTVTIS.

AGNETEM Francorum Regis filiam, Manuel vxorem habuit, propter quam graues sibi inimicitias conflauit.

ANDRONICVS Comuenus Manuëlis Imperatoris consanguineus, ideoque Alexio tutor datus. Vir callidissimus & saeuus, cum regnandi libidine Alexium sustulisset, imperio potitus, omnem crudelitatem in Alexii amicos exercuit, multosq; ex illis occidit, multos in exilium misit, omnibus hominibus infestum se reddens. Agneta, Imperatoris Alexii coniuge, in vxorem ducta, incestas celebrauit nuptias. Cumque ob insitam saevitiam, omnibus esset inuisus, à Gulielmo Siciliæ Rege, necem Alexii vindicaturo, bello petitus est. Et quia sciebat, ob nefanda scelera, nullum se habere amicum, cum vndique premeretur, prælio victus, ab Isacio Angelo præter suam omniumque opinionem Imperio deiectus est, captusq; ac per urbem asina præpostere impositus, altero oculo effosso, manuq; absissa, circumiectus, vulgi turbæque tumultu vncis & harpagonibus frustulatim conceptus, ac dilaniatus, periit, cum biennio rebus præfuisse.

ISATIVS ANGELVS ab amicis è Peloponneso ad Imperium

rium vocatus, Andronico abdicatum Imperium, sibique magno consensu delatum, assumpsit. Vir iustissimus, & æqui obseruantissimus, Christiani nominis amantissimus, sub initia Imperii satis prudenter se gessit. Cum Guilielmo Siciliæ Rege pacem composuit. Bellum cum Mysis infeliciter confecit, varias multorum tyrannides opprefxit. Fridericum Barbarosam in Syriam properantem, cum apud Constantinopolim desedisset, magnificè excepit, adiutumque comineauit, & aliarum rerum necessiarum copia, datis etiam obsidibus, Bosphorūm traicere iussit. Cæterū cum fratrem Alexium minorem natu à Turcis captum, maximo redemisset ære, dolo ab eo ipso circunventus, per summum scelus oculis priuatus, in carcerem traditus est. Unde per filium eductus, morbo ex aëris insolentia contracto, non diu vixit.

A L E X I V S   A N G E L V S Isatii Imperatoris minor frater, per summam ingratitudinem, & parricidium, Imperium adeptus, Vir impiissimus & sceleratissimus, non eo contentus, quod maiori fratri Imperium per scelus ademerat, verum etiam nepotem Alexium iuniorem Isatii filium annos agentem duodecim, pari cruciatu perdere, aut capere, nisi fuga salutem quæsiuisset, summo studio conatus est. Puer autem Francorum procerum auxilio solicitato, con fœderatis etiam Venetis, Constantinopoli ferro flammâque expugnata, Alexioque fugato, Imperio restitutus est, ac post patris subitam mortem Francorum, Venetorumque armis præualentibus Imperator salutatus est.

Numismatis huius pars posterior repræsentat Victoriam alatam, Crucem ferentem, tali inscriptio addita:

V I C T O R I A   A V G .

P   3   A L E X

ALEXIUS IV NIOR post fugatum Alexium
fratricidam, & patrem carcere liberatum, Imperium assecutus est.
Cumque promissa, quæ pater rata fecerat, adimp'ere cuperet, seditione orta, puer Imperator penè obrutus est: sed promptissimo consilio facile tumultum sedauit. Et vix mense post restitucionem exacto à Murzyphlo ignobili quodam, quem ad summum dignitatis gradum euexerat pater, gutt' re eliso necatus est. Tyrannus hostibus frustra se opponens amissa vrbe Constantinopoli, nocte media cum vxore, & thesauris, clam aufugit, ac non multò post in Peloponeso captus, & Constantinopolim retractus excæcatus & de eminentissimo loco præcipitus, perque urbem tractus frustatim disceptus est. Summa autem Imperii ad Francos translata, Balduinus primus Gr̄corum Imperator creatus est.

Mulierem stolatam in sella sedentem, vtraque manu signa militaria tenentem, cum inscriptione: PRINCEPS IVVENTVTIS ostendit facies altera huius Numi.

F R I D E R I C V S, cognomento B A R B A R O S S A,
Friderici Ducis Sueorū fratris Conradi Regis & Iudithæ filius,
princeps

princeps manu ingenioque strenuus , armis exercitatus , memoria
praestans , validus consilio , periculorum contemptor , affabilis & man-
fuetus , liberalitatis egregiae , multarumque rerum peritia nemini se-
cundus , statura procera , facie eleganti , capillo & barba ruffa . Conra-
do Rege defuncto , ab vniuersis Germaniq; principibus Rex Franco-
fordiæ electus est . In initio imperii Bauariam & Austriam multo ad-
mirandoque labore in concordiam redegit . Henrico Lotharii filio
Bauariam restituit . Henricum cognatum suum Austriacum Comi-
tem creavit , & vtriusq; Ducatus terminos discriminales posuit . Hen-
rico autem in Italia à se deficienti , & nouas in Germania factiones
concitanti , Ducatum abstulit , & Othoni Vuitelsbach donauit . Ita-
liam ingressus , vt discordias tolleret , Derthonam portas sibi claude-
re ausam , obfessam cepit , Romamq; ad Adrianum Pontificem pro-
fectus 1111 . Imperii anno coronæ Imperialis signa accepit . Reli-
cta autem vrbe multas per Italiam passus insidias , in Germaniam re-
diit . Ducem Poloniæ ad tributum soluendum coëgit , Ducemq; Bohe-
miae regio Diademate insigniuit . In Italiam reuersus , Mediolanen-
sem urbem saepius rebellantem , sub iugum redactam , tandem fundi-
tus euertit , solisque aquauit , autoribus rebellionis securi percussis , bo-
nisque eorum publicatis . Mox in Germaniam abiens , iterum Italiam
maximis copiis inuasit , Anconem expugnauit , Alexandrum pontifi-
cem , qui cunctos Principes per Franciam , Angliam , & Hispaniam in
se incitauerat , ex vrbe fugere compulit . Postquam verò iterum Ger-
manos inuiserat , Italiam repetiit , cum Mediolanensisibus ad pristinam
perfidiam redeuntibus , prælio congressus , multos ex suis amisit , ipse
fuga elapsus , Papiam venit . Cæterum cùm Alexander 111 . Vene-
tias profugisset , & Otho Imperatoris filius nauali prælio victus , ca-
ptus esset , pacis conditiones fanticæ sunt , Imperatorique & Pontifex
amicissimi facti sunt . Pacata tota Italia , expeditionem Hierosolym-
itanam suscepit . In Cilicia multas potentissimas vrbes , Sarracenos , &
Turcas prostrauit . At cùm in Armenia ob æstum mitigandum sudor-
isque abluendi causa , amnem ingressus esset , in vndis strenuissimus
heros periit , Imperii anno xxxvii . Salutis . M C X C .

A D I L A Marchionis de Vobburg in Battaria filia , vxor prima
Friderici Barbarossæ , cum qua iudicio Constantiensis ecclesiæ ob
sanguinitatis propinquitatem , diuortium facere coactus est .

BEATRICEM de genere Burgundionum nobilissimam filiam
Reginaldi Comitis Bizantini vnicam , vxorem secundam cum am-
plissima dote accepit Fridericus. Ex qua quinque filios , Henricum,
Fridericum,Othonem,Conradum,& Philippum,filias verò duas, So-
phiam & Beatricem genuit.

H E N R I C V S V I . Friderici Barbarossæ Imperato-
ris & Beaticis filius, patre viuente Romanorum Rex designatus, ac
consensu Germanorum principum , Aquisgrani corona insignitus
est. Facundus princeps & sapiens, mediocri statura, decora facie, cor-
pore tenui, animo autem imperterritio & hostibus formidando. Dia-
demate Imperiali Romæ insignitus, acceptaque in vxorem Constan-
tia Guilielmi Siciliæ Regis filia , quæ in Monasterium Panormi in-
clusa erat,iussu Pontificis Apuliam ingressus, Tancreto Regi Siciliæ,
Rogerii ex concubina filio, bellum intulit , Neapolimque munitissi-
mam urbem frustra obsedit, peste in exercitum grassante. Sed tamen
paulò post paruo negotio Neapoli capta,totam Apuliam, Calabriam
& Siciliam subegit. In Germania tumultus coortos facile compres-
sit, Leodiensi enim Episcopo ferro confosso , rebellio quieuit. Insi-
gnes copias Hierosolymam contra Saracenos misit , ipse cum ux-
ore & filio Siciliam ingressus, cum venationi indulgeret, ac in quodam
nemore, vbi erant frigidissimi fontes, calorem lenire volens , in ter-
ram noctu stratus, ex frigore cœpit ægrotare, Messanamque transla-
tus, paulò post obiit , superstite filio unico Friderico, quem Philippo
fratri, cum regni Siciliæ administratione ac insignibus Imperialibus
commendauit, anno Imperii sui V I I I .

C O N S T A N T I A Guilielmi secundi Regis Siciliæ, & Apuliæ fi-
lia.

lia. Hæc ne filium regni destructorem, ut in fati^s erat, progigneret, in Monasterium Divæ Claræ Panormi detrusa est. Sed à Cælestino Pontifice soluta, Imperatori penè anus desponsata est, eique filium Fridericum in tentoriis palam in pratis Panormi peperit, ac dehinc Mariam filiam.

PHILIPPVS, Sueviæ Dux, Friderici Barbarossæ filius, Henrici regis frater, princeps mansuetus, mitis, facundus, & liberalis, insignia Imperialia habens, à quibusdam principibus in Mulhausen in Regem Romanorum electus est. Pars autem electorum Othonem Ducem Saxoniz elegit, idque Innocentio III. approbante. Vnde maximæ discordiæ ortæ sunt, & ab illis ad arma ventum. Stabant pro Othono Anglus Rex, Philippo Gallorum Rex fauebat. Philippus Alsatiam populatus, vrbes & oppida euertit funditus. Argentoratum cepit, & Episcopum ad deditioñem coëgit, ac ad Rhenum progressus, vbi æstuabant bella, cum Othono congressus, eum fudit & fugavit: omnesque vrbes Rheni partim armis, partim promissionibus subegit. Tandem vbi principes, assiduis attriti bellis, languerent, nullusque rebellaret, Pontificem solum repugnantem per nuptias filiam suam nepti Pontificis ex fratre, in matrimonium collocans, reconciliavit, Othoni etiam filia sua Beatrice in vxorem tradita. Porro sancta vndique pace, cum Philippus Bambergæ ageret, & quodam die veniam incidisset, nihil mali suspicans, solus in conclavi paucos secum habens, ab Othono de Vuitilspach, qui tanquam amicus Caesaris cubiculum ingressus, nemine id prohibente, interfactus est, ac Bambergæ sepultus. Sed postea à Friderico III. humatum corpus, Spiram translatum est, anno imperii sui x. Nec multò post parricida Otho trucidatus periit.

I R E N E Alexii Imperatoris Constantinopolitani soror, Philippi vxor, ex qua nullum filium, sed filias Kunegundam, Ethisam, & tertiam filio fratris Pontificis desponsatam, **Quartam Beatricem** sustulit.

O T H O I I I I. filius Henrici junioris superbi, Ducis Bavariae, & Saxonie, Philippo mortuo facile imperium adeptus est: qui anteà quoque in odium Philippi Cæsar creatus fuerat. Hic magno ex Alemaniae oppidis coacto exercitu, Romam ad suscipiendam coronam Imperialem profectus est. Qua suscepta Romæ iniuriis affectus, quædam oppida Pontificiæ ditionis occupavit, & vndique terras latrociniis infestauit. Proinde Anathemate à Pontifice notatus, etiam cum præsens adhuc in Italia esset, principib[us]que sacramenti religione, qua illi obligati erant, absolutis, Imperii titulis priuatus est, Friderico I I. Siciliæ rege, admittente etiam Pontifice, in huius locum creato. Quo nuntio accepto Otho, qui tum Thuringiæ Landgraviū tanquam rebellem frustra persequebatur, Friderico occurrere statuit. Verùm destitutus omni suorum præsidio, in Saxoniam profugere coactus est: atque reparato exercitu, & Angliae Regis ope adiutus, in inferiorem Germaniam contra Gallorum Regem contendit, à quo victus est. Ac postea mœrore confectus, ab excommunicatione priùs absolutus, diem clausit ultimum, annis I I I I. rerum potitus.

M A R I A M filiam Ducis Brabantiae vxorem primam Otho habuit, quam ob consanguinitatem repudiauit.

B E A T R I C E M filiam Philippi Cæsaris ex Irene, ideo in uxorem duxit

dluxit Otho, ut hæreditario quasi iure Imperium possidet, quæ sine
liberis decessit.

B A L D V I N V S F L A N D R E N S I S Comes, qui cum aliis principibus Alexium in Imperio restituerant, capita vrbe post fugam Murziphli x v. virorum suffragio Imperator electus est. Iis tamen conditionibus hæc eleætio facta est, ut si Imperator Gallus crearetur, ne penes gentem vnam vtræque dignitates essent, Veneti Antistitem darent. Venetorum igitur consensu Thomas Maurocenus Patriarcha designatus est, qui statim ad Rom. Pontificem profectus, quod Constantinopolitana Ecclesia Rom. Pontifici subiiciebat, eum dignitatis suæ autorem fecit. Moxque reuersus, celerrimo conuentu, Balduinum Imperii corona insigniuit, & invixit. Imperator verò vix anno circuacto, cum cuncta prater Adrianopolim recepisset, mortuus est, fratre Henrico successore reliquo.

H E N R I C V S Flandrensis Comes, Balduini Imperatoris frater, princeps Christianæ religionis obseruantissimus, omnium consensu successor fratri in Imperio declaratus est. Hic Adrianopolis obsidionem continuauit. Sed Bulgaris magnis copiis illi in auxilium

Q. 2 venient

venientibus, obsidionem soluit, & cum Bulgaris pacem firmavit, accepta in vxorem ducis eorum filia. Cumque domi forsique prudenter se gereret, vrbere bene munita, & firmo praesidio in ea collocato, in Thessaliam profectus, Gulielmum Bonifacii filium Thessaliæ regem constituit. Inde ad Imperii administrationem reuersus, cunctis ordinatis & dispositis, intempestiu morte decessit, Tholanta filia Petro Antisiodorensi nupta, haerede relicta post annum Imperii x i.

P E T R V S Antisiodorensis Comes, Henrici Flandrensis gener vxorio iure, cum nulla mascula adeset proles, Imperator Constantinopolitanus creatus est. Post electionem cum coniuge Romam profectus, à Pontifice Honorio extra urbem ad Laurentii templum insignia Imperialia accepit. Inde vxore Constantinopolim premissa, ipse Dyrrachium, quod Theodorus Lascaris, qui se Imperatore gerebat, occupauerat, obsidione cinxit. Sed expugnatione frustra sapientata, utpote que copioso milite, firmoq; praesidio defensabatur, soluta obsidione, acceptaque à Theodoro fidei publicæ securitate, Macedoniae vrbes mediterraneas inuisere constituit. Ad nemorosa igitur

Thessaliæ loca delatus, cum ad saltus ascendisset, in paratas à Theodoro insidias incidit, ac contra iurisurandi fidem abductus, & in tetricum carcerem coniectus, tandem obtruncatus est. Imperium interim vxore eius administrante, donec Robertus filius ex Galliis accer-
seretur.

ROB

R O B E R T V S Antisiodorensis Petri Imperatoris filius, ad paternæ captiuitatis nuntium, Constantinopolim venit, ac confestim Imperator salutatus est. Veneti nominis obseruantissimus fuit, adeò ut Ducem eorum Marinum Michaëlem Prætorem Constantinopolitanum, Imperii consortem appellaret. Insignis formæ puerlam quandam, prius tamen vni purpuratorum, Ductori videlicet Latinorum ordinum, nuptam, sibi vxorem despondit. Vnde in maximum famæ & nominis periculum incidit. Prior enim sponsus animi impotens amicis, domesticisque commilitonibus coactis, in regiam irrupit, ingressusque pueræ cubiculum, eam naribus dehonestatam occidit, matremque noui connubii conciliatricem, vi domo abstrahit, in mare præcipitauit. Eam ulturus iniuriam Robertus, dum Roma reuertitur, in Achaia decepsit, Balduino filio admodum puero superstite.

B A L D V I N V S I I. Roberti ex alia coniuge, quam quæ naribus truncis dehonestata erat, filius, patri in Imperio succedit, & Ioannis Brennii Regis Hierosolymitani filiam Martham in uxorem duxit, socero Imperium administrante. Quo defuncto, solus rerum potitus, multo bellorum onere grauatus est. Cumque pecu-

niām

niam ad bellum gerendum necessariam , alio modo à mercatoribus consequi nequiret, plumbum ædibus publicis detractum vendidit, ac ob accepti æris mutuum , filium Philippum Venetis, ut opem solam, quam possent , ferrent , oppignorauit. A quibus xxv. triremum classis missa, obsidione urbem liberauit. Bello autem durante, donariis templorum omnium ablatis, ingentem ad Bosphori fauces exercitum obiecit, omnia Theodoro mortuo recuperare sperans. Sed dum externam vim formidat , à domestica opprimitur. Nam Michaëli Palæologo vrbe per proditionem tradita, ipse nocturna trepidatione excitus, rapta supellestile ad Euripum se proripuit, profugusque naui in Euboëam est delatus, cum Imperio , cum Ioanne sacerdo suo annis penè xx, præfuisset. Ac sic Græci pristinum Imperium recuperarunt statum, quem Franci circiter annos lxx. tenuerant.

IOANNES BRENNIUS, Rex Hierosolymitanus, suadente Gregorio Pontifice Constantinopolim est accersitus, ac tradita Balduino Imperatori filia sua Martha in uxorem, propter ætatem puerilem imperii administravit, Imperat̄r̄q; est dictus. Eo verò mortuo, ex decreto imperium ad Balduinum reuolutum est.

F R I D E R I C V S I I. Henrici vi. Imperatoris, &
Coast

Constantia Reginæ Monialis filius, virtutisque Siciliæ & Hierosolymæ Rex, Sueviæ Dux, princeps strenuus, fortis, magnificus, liberalis, multarum linguarum peritus, ac simul eruditus, Latinam, Græcam, Sarracenicam, & Germanicam linguam exactè calluit. Ptolomæi Almagestum ex Sarraceno idiomate in Latinam linguam transferri curauit. Deiecto Othono, Cæsar est electus. Coronam Imperii cum Augusti nomine Romæ ab Honorio 111. accepit, multa prædia cum donis plurimis Ecclesiæ conferens, ut Pontificis sibi fauorem conciliaret. Ignominiam autem à Beronensibus sibi in itinere illatam vlturus, urbem eorum igne iniecto vastauit, studiūmque illinc generale in Pataium transtulit. Deinde in Sicilia, Calabria, Apulia rebelles subiugauit, & ditioni suæ adiecit, Sarracenos deuicit & expulit. Filium suum Henricum, principum consilio Rom. Regem creatum, Diadema insigniri curauit. A Pontifice Gregorio 1x. iniquè, quod votum Hierosolymitanæ peregrinationis non soluisset, Anathemate percussus est. Ut autem Pontificem deliniret, & votum exolueret, expeditionem iam diu meditatum maturauit, trajectoque mari, Cyprus, dehinc Accon peruenit, & negotium ita perfecit, quod à Sultanō non solum Hierosolymam, sed multis alias vrbes in vicinia sitas receperit, ac Hierosolymis coronatus, anno Salutis M C C X X I X. Hierosolymā & Ioppen vrbes munitionibus aduersus vim hostium firmari curauit, pacisque foedera cum Sultanō decennii spatio sanciuit, Pontifice interim Apuliam ingenti exercitu inuadente, & subditionem suam redigente. Necesitate igitur compulsus Imperator ingentibus copiis in Siciliam rediit, & hæreditarium regnum ex periculi metu eripuit, ac posteà admittentibus principibus, Anathematis diris absolutus, cum Pontifice in gratiam rediit. Dehinc in Germaniam abiit. Contra Hungaros bellum gessit. Vrbem Viennam cepit utque Imperialis ciuitas esset, literis confirmauit. Filium suum Conradum Viennæ Cæsarem elegit. Inde in Italiam reuersus, Mediolanenses aliisque vrbes, quæ defecerant irritante Pontifice, grauissima clade affecit. Ob id tertio à Papa excommunicatus est. Iterum tamen supplex absolutionem à Pontifice petiit, qua non impretrata, ut se tueretur, necessitas impulit, nec caruit factione Gibellinorum in Italia potentissima, quæ sibi adhærebat, alter Guelphorum partes Papæ sequente, Romamque obsedit. Sed re infesta Rauennam cepit, Parmaque obsidione cinxit. Quam funditus delere & eo loco castro-

rum nouam urbem Victoriam condere statuit. Et res primo prospere celsit: sed eruptione ciuium facta, ciuitas noua Victoria capta & di-repta est. Creato Innocentio Pontifice, Lugduni concilium celebratum est, ad quod Fridericus non veniens, Anathemate notatus, Imperiali dignitate priuatus est, Henrico Landegrauo Thuringia suffecto. Cum autem in Apuliam rediisset, & ex accepto veneno graui-ter laboraret, ac medicorum diligentissima cura, & opera ex longa ægitudine conualuisse, Manfredi filii Nothi dolo necatus est, cum **xxxii.** annos rebus prafuisset.

C O N S T A N T I A Regina Aragoniae, prima Friderici **ii.** vxori, ex qua genuit Henricum, Ducem Sueviae, & Rom. Regem, & Jordanem, qui puer obiit.

Iola Ioannis Comitis Bronæ, & Regis Hierosolymitani filia, quam pater Friderico in Europam cum cæteris Christianis principi-bus reuersus, in matrimonium despondit. Quæ Friderico Conra-dum Rom. Regem peperit, qui matri, quæ breui vixit, superstes fuit.

A G N E S filia Othonis Moraviae Ducis, tertia Friderici vxor, quæ repudiata, Vdalrico Duci Carinthiae nupsit.

Quartam uxorem habuit Fridericus **R U T I N A M** filiam Otho-nis Comitis de Vuolffertzhausen in Bauaria.

Mortua Rutina **I S A B E L L A M** Ludouici Ducis Bauariae, qui in Khelheyem oppido cæsus est, filiam, quintam uxorem duxit Fride-ricus.

M E C H T I L D I M Ioannis Regis Angliae filiam, Fridericus Pon-tificis dispensatione, quandoquidem affinitatis gradus aliòqui obsta-bat, sextam uxorem accepit.

HENR.

H E N R I C V S filius Friderici i i. Imperatoris ex Constantia vxore, patre viuente puer penè decennis, consensu principum Rom. Rex electus est, & Aquisgrani coronatus. Qui cùm parum adoleuisset, Austriae Ducis filiam in matrimonium accepit. Sed cùm Pontificis diris pater Fridericus execraretur, à Pontifice corruptus, aduersus patrem cum Longobardis conspirauit, & exercitum in Bauarium contra Othonem, patre inuito, duxit. Ob id à patre in Apuliam vocatus, custodiæ datus, in vinculis maceratus, mortuus est miserabiliter v i i i. annis regno potitus, quem pater dehinc flebiliter luxit, relictis duobus filiis gemellis, qui à Manfredo Friderici filio ne Siciliæ regnum sibi auferrent, veneno necati sunt.

M A R G A R I T A Leopoldi Austriae Ducis filia, Henrici vxor : ex qua gemellos Fridericum & Henricum procreauit. Hæc post mariti obitum Ottacaro filio Regis Bohemiæ nupsit, quam cùm nullam ex ea sobolem tolleret, repudiauit, ac dehinc veneno necauit.

C O N R A D V S Friderici i i. Imperatoris filius, ex Iola Regina Hierosolymitana, Dux Sueviæ, patre viuente in Romanum regem designatus est. Princeps clementissimus, & morum elegantia

R & facil

& facilitate insignis. Ab Henrico Landgrauio Thuringiæ ad Francofordiam fugatus, in Bauariam concessit, ac Ratisbonæ in insidias delapsus, vix eualit. Audita verò patris morte in Siciliam est profectus, ac Apulia tota recepta, Neapolique euersa, Capua quoque expugnata, & solo æquata, annis i i. post patris obitum Imperio potitus est, à Manfredo fratre spurio, qui principatum Apuliæ vi inuaserat, veneno extinctus est, atque honorificè Neapoli sepultus, anno Salutis M C C L I I I I. superflite filio Conradino, qui cum matre parvulus in Bauaria degens, cùm adoleuisset, forma egregia, in Italiam accessitus est ab illis, qui contra Guelphos assiduum bellum gerebant, ac à plerisque ciuitatibus benignè exceptus, Romam ingressus est, indéque contra Carolum Gallorum Regis fratrem à Pontifice incitatum, quique Manfredum debellauerat, profectus, apud Beneuentum vicit, & deinde per insidias cum Frederico Aultriæ Duce captus, ac sordidiùs, quād decebat tractatus, contumeliosque affectus, ac poste à Pontificis consilio cum Duce Austriae securi percussus est.

E L I Z A B E T H Othonis Ducis Bauariæ filia Conradi Imperatoris vxor, ex qua filium Conradium sustulit. Quæ defuncto marito, Meinhardo Comiti Goritiæ nupsit.

H E N R I C V S Thuringiæ & Hessiæ Landgravius, frater Ludouici Landgrauii mariti S. Elizabethæ in odium Friderici i i. suggestu Pontificis ab electoribus Rex declaratus est. Conrādum Friderici filium Francofurtum ad Comitia indicta cum exercitu armato, vt interciperet conuentum, venientem fudit, fugauitque. Vlmam, quæ Conradi sequebatur partes, obsedit. Sed ob defectum commeatus, & ingens frigus, cùm obsidionem solueret, tormento bellic

I M P E R A T O R V M.

315

bellico iactus, eodem anno, quo Rex electus est, periit: licet alii affirmant dysenteria in Thuringia cum petuisse.

E L I Z A B E T H A Ducissa de Braunschweig vxor Henrici, sterilis fuit, ac cum marito in Isennacho oppido Thuringiae sepulta.

G V L I E L M V S filius Florentii 1111. eius nominis,
& Mechtildis filiae Henrici Duci Brabantiae amitae Diuæ Elizabet-
hæ, iuuenis imberbis, vix x x. annos natus, defuncto Henrico con-
tra Fridericum & Conradum filium ab electoribus Rex electus est.
Princeps ad arma natus, qui Holandiam, Zelandiam & Frisiam pa-
ternas prouincias feliciter administravit. Aquisgrani in praesentia elec-
torum & Antistitum coronatus est, ac tam feliciter imperium admi-
nistrait, vt summa pax eo regnante in vniuersa Germania esset.
Contra Flandrenses multa bella gessit, Frisiam debellavit, & sube-
git. Et cum victor terram egressus esset, delatus in glaciem, cecidit, ac
a quibusdam fugitiuis secus viam in arundineto latitantibus, cuspi-
dibus transfixus est, cum 1 x. ferè annos imperasset.

E L I Z A B E T H A filia Othonis Duci in Braunschweig & Luen-
burg vxor Gulielmi, ex qua filium Florentium & filiam Beaticem
progenuit.

R 2

RICH

R I C H A R D V S Cornubiæ Comes, Ioannis Regis Anglorum, & Elizabethæ filius, Principibus inter se de eligendo regе variantibus, qui ingenti pecuniarum aceruo Imperium emisse dicebatur, à quibusdam principibus electus est, Alphonso quoque ab aliis creato. Et in die Ascensionis Domini, Aquisgranum ex Anglia perductus, in solium collocatus inunctus, & coronatus est, insigniāq; regalia à Philippo de Falckensteyn accepit. Vnde insolentior factus Richardus, plerasque regni vrbes, deiecta pace, quæ sub Gulielmo Rege facta fuerat, in suam ditionem coëgit. Prouincias Episcopi Treuerensis, cùm se flectere non posset, igne & ferro vastauit. Poppar-diam obsedit, & expugnauit, pace ciuibus promissa, aliásque rebelleis ciuitates coëcuit. Cùmque in Angliam esset reuersus, & Londinum incautiūs obsedisset, mense Iunio captus est, ac liberatus iterum in obsidione alterius ciuitatis occisus est anno Imperii v i.

S A V C Y A Raymundi Comitis Prouinciæ filia, Richardi vxor, ex qua duos genuit filios, Henricum & Edmundum Comites Cor-nubiæ.

A L P H O N S V S Castellæ & Legionis Rex, Ferdinand

nandi 111. & Beatricis filius, Princeps excelsi, & magni ingenii, ad grandia natus, Astrologicæ sciætia peritiissimus, cuius nomine adhuc tabulæ Astrologicæ studiosis admodum gratæ, circumferuntur, condendis legibus deditissimus, liberalis & munificus. Ab electoribus absens Rex Romanorū eodem anno, quo Richardus, electus est. Cùm autem vnde in Germania & Italia æstuare bella videret, persuasus à Pontifice, moderationem Imperii sponte abdicavit. Ac in Hispaniam abiens, Hispalim venit, ibique ex animi mcerore propter mortem primogeniti filii contabescens, flebiliter decessit.

V I O L A N T A M Iacobi Regis Aragonum filiam Alphonsus vxorem habuit, quam plurimùm dilexit. Sed cùm nullam ex ea problem susciperet, repudiare eam cogitans, Christianam pueram, forma conspicuam, Daciæ Regis filiam in matrimonium per Oratores postulauit. Quæ cùm adduceretur, præter omnium spem, repente Regina Violanta grauida adparuit, ac filiam Berenguelam, dehinc Ferdinandum, Sanctum & Ioannem filios peperit.

R O D O L P H V S Comes de Habsburg, Princeps non minùs manu strenuus, quæm ingenio sagax, ac prudens, famaq; conspicuus, vnanimi consensu Electorum principum, Francofordiæ, in Romanum regem electus, & per Burgrauium ex obsidione Basiliensi Aquisgranum ductus solitis ceremoniis coronatus est. Ante electionem multa præclara gessit, ac sub Imperatore Friderico 11. tam strenue res sibi commissas perfecit, vt ei tota nobilitas Cæsaris, cùm ipsum adiret, assurget. Brysgiam, Ergayam, Turgayam, magnâq; partem Sabaudiæ, minorisque Burgundiæ subiugavit. In Alsatia seditiones vrbes, quæ conspirauerant in eum, vi cepit, & dignas de illis

pœnas sumpfit. Ottacarum Bohemiæ Regem contumacem prælio vicit, atque occidit. Totam Austriam sub suam ditionem redigit, ac in ea Albertum filium suum Ducem creauit, à quo Austriaci principes originem trahunt. Bohemiam potenti manu ingressus, omnia igne & ferro deuastauit. Venceslao Ottacari filio Bohemiæ regnum restituit, cīque filiam Gutam miræ pulchritudinis in matrimonium dedit, filioque suo Rodolpho Sueviæ Duci Agnetam Ottacari filiam despondit. Talibus nuptiis pace firmata, in Heluetios, qui Comiti Sabaudiæ subdebantur mouit, quos nullo negotio subegit. Pseudofredericum, qui se pro Frederico iuniore Suevis ostentaerat, multasque vrbes ad se pellegerat, captum Nouesi combuscat. Comitem Virtembergensem Eberhardum inuasit, Stutegarditum obsedit, tandem causa per Episcopum Moguntinensem transacta est. Italiam pro adipiscēda corona Imperiali nunquām ingressus est. A Bononiensibus, Florentinis, Genuenisibus, Lucensisbusq; licet in grauem Rom. Imperii iacturam, grandem congescit pecuniam. Auaritia itaq; notatus studio à plerisque reprehensus est, in cæteris laudatissimus. Senio confectus, vires corporis sui imminui sentiens, Principibus Imperii Francofordiæ conuocatis, filium suum Albertum regem designari voluit. Illis autem recusantibus, Argentinam concessit, inde Erfordiam, ybi lethaliter ægrotare coepit. Festinabūdus igitur Spiram tanquam ad sepulcrum maturauit. Sed antequām urbem attingeret, in Germershaym diem suum obiit, Spiræque honestissimè regno funere, Imperialibūs q; ceremoniis sepultus, anno ætatis suæ LXXIII. Imperii XVII. Salutis MCCCXCI.

ANNA Comitissa de Hohenberg in Suevia Rodolphi vxor, ex qua septem filias, Rodolphum, Hartmannum, Fridericum, Rodolphum, i. Albertum, Hartmannum i. & Carolum, totidemque filias Euphemiam, Gutam, Mechtildim, Agnetem, Catharinam, Annam & Clementiam progenuit.

AGNETEM iuenculam filiam Duci Burgundiæ, & neptem Regis Franciæ, in senectute in vxorem recepit Rodolphus, quæ cum nullam ex eo sustulisset prolem, post mortem eius in Burgundiam rediit.

ADOLP

A D O L P H V S Comes de Nassav vnanimi principum consensu, sed miro astu Francofordiæ Cæsar electus, Aquisgrani coronatus est. In Columbarienses in odium Alberti Austriae Ducis, qui filiam suam, filio Adolpho vxorem dare recusauerat, exercitum duxit. Albertumque Ducatum eiicere voluit. Dehinc Alsatiæ vrbes auxilio Coloniensis præstulis, sibi rebelles compescuit. Et ut generis sui nobilitatem illustriorem redderet, in Thuringiam & Misniam profectus, eos magna clade affecit. Marchionem Misnæ in deditonem recepit, pacemque petere coëgit. Contra regem etiam Franciæ, propter regnum Arelatense, bellum molitus est. Cum autem ob varias & multas in Imperio perturbationes compescendas, potentiori quodam capite in Germania opus esset, & electores principes Adolphi fortes, & ambitionem pertæsi, conuentu habito, eo reiecto, Albertum Austriae Ducem Regem elegerunt. Adolphus verò vi Imperium retinere volens, auxilio fretus Othonis Bauariae Ducis, Rodolphi Comitis Palatini, & quorundam Imperialium ciuitatum, armatis copiis imprudenter Alberto occurrit, & prope Vormatiam, prælio commissio, infestis armis, sex horis pugnatum est. In quo conflietu, captis multis nobilibus, multisque calore suffocatis, Adolphus ipse ab Alberto casus est annis V I I I . rerum potitus.

I M A G I N A nobilissimi viri de Limpurg filia, Adolphi vxor, ex qua tres filios, Adolphum primogenitum, & duos alios filios, filiamq; Mechtildim, quam copulauit Rodolpho Rheni Palatino procreauit.

R 4 ALB

ALBERTVS Rodolphi Cæsar & Annae Comitissæ in Hohenberg post occisum Adolphum, iterum ab Imperii electoribus Francofordiæ Cæsar electus est, Bonifacii Pontificis assensu, cùm id obseruantissimè anteā negasset, & Aquisgrani coronatus. Princeps prudentia, sagacitate & clementia nulli secundus, in beneremitos munificus, patiens erga inimicos, non præceps in vindictam, iniurias obliuioni facilè tradens. Filio suo Rodolpho Austriæ Ducatum administrandum commisit, eique Blancam Philippi Francorum Regis sororem, in vxorem dedit. Aduersus Episcopum Salisburgensem ratione fabricarum salis, bellum gessit. Moguntiam hostilia fœdera contra se ineuntem ita domuit, vt Imperio pareret. In Bohemiam expeditionem ornans, contra Ducem Carinthiæ, qui se Regem Bohemiæ gerebat, miseranda morte, à fratri filio Ioanne & comitibus quibusdam Austriæ trucidatus est, cùm annis x. regnasset. Sed & parricidæ omnes dignis affecti sunt suppliciis.

ELIZABETHA Meinhardi Comitis Tyrolis & Goritiæ filia Alberti Imperatoris vxor, fœmina illustrissima, magni & acuti ingenii: quæ salis mineram & vsum faciendi inuenit in Hallis prope Gmunden in superiori Austria, omnib[us]que Monasteriis cum sale in Austria prouidit. Monasterium in loco occisionis regis mariti sui extruxit, atq[ue] x x i. liberos peperit, quorum vndecim iustam affæctu sunt dignitatem. Cæteri in pueritia mortui, ipsaque mortua in sua fundatio- ne Komgsfeldt sepulta est.

HENR

H E N R I C V S V I I . Comes Luitzelbergensis Henrici Comitis, & Beatrixis Comitissæ Hannoniæ filius, paternis opibus haud potens, sed iustitia prudentiâque, tum rerum gestarum gloria, singulariâque integritate illustrior, armis strenuus, & religione præcipuus. Alberto occiso, Francofordiæ Rex Romanorum à principibus Germaniæ electus est, electum statim confirmauit Pontifex. Ac Primùm Comitem Virtembergensem omnibus fortunis, quòd rebellis erat Imperio, spoliauit, Ioanni filio suo Regis Bohemici filiam Elizabetham vxorem dedit. Adolphum & Albertum in loco occisionis sepultos, effodi, Spirâmq; deferri, & regia pompa sepeliri curauit. Postea cum ingentibus copiis per Turrinos saltus, in Italiam descendit, ac tantam formidinem Italiæ incusit, quantam multo tempore anteà Imperator nullus alias. Mediolani Turrianam factionem detectis insidiis oppressit. Vicecomiti summa rerum demandata, vrbes quasdam, Cremonam videlicet, & Brixam, sese dedere nolentes, vicecepit, reliquas vltro parentes recepit. Inde Romam profectus, coronam Imperii accepit, ac ab Vrsinis breui expulsus, adiuuante etiam Roberto Rege Hetruriam regredi statuit, Aretiisque agens Robertum hostem Imperii, ac lœfæ maiestatis reum denuntiauit, ac tanquam rebellem Campano, at Apulo regno priuauit. Cumque Florentinos grauissima obsidione premeret, Monachus quidam prædicatorii ordinis, à Florentinis subornatus, Henricum veneno, quod Eucharistiæ illitum dederat ei, perdidit, Imperii anno v.

M A R G A R I T A Ducis Brabantiae filia, Henrici Imperatoris vxor, ex quo suscepit Ioannem, Bohemiæ Regem, & tres filias. Nobilissima matrona, reique diuinè apprimè studiosa. Sacerdotes liberalitate & munificentia fouit, egenos & mendicos datis alimentis su-

s stent

IMAGINES

322

stentauit, tamque humilem se submisit, ut cum Mediolani esset, die, quo coena nostri Salvatoris celebratur, ipsa pauperibus pedes manu sua lauit, vestimentaque liberaliter distribuit. Virum Romam secuta est. Sed Genuam veniens, mortua in aede fratrum minorum sepulta est.

F R I D E R I C V S Dux Austriæ, cognomine P V L-
C H E R, Alberti primi Ducis Austriæ Regis Romanorum, ac Eli-
zabethæ filius, vir elegans, & statura procerus, largus & liberalis,
omnibuscque pergratus, aliquorum principum suffragiis Rex Rom.
electus ac Bohemiae diademate insignitus est, Ludouico Bauariæ Du-
ce consobrino suo ab aliis electoribus Imperatore creato. Filiam Re-
gis Arragoniaæ Elizabetham in vxorem duxit, ac cum maxima cele-
britate Batileæ nuptias celebrauit. Postea cum magnis copiis Suc-
ciam ingressus, Ludouicum ad arma prouocauit, ac pugna facta, du-
bio Marte vtrinque magna strages edita est. Post aliquot annos in
Bauariam veniens, eam totam igne & ferro deuastauit, ac tandem à
Ludouico suis opem ferente, cum fratre Henrico prælio victus, &
captus est. Cumque triennio in custodiis maceratus esset, tandem
præmissis quibusdam conditionibus iureiurando & literis corroboratis,
liberatus, ac in Austriam reductus, cum magna lætitia ab uni-
uerso populo suscepimus est. Nec multò post cum ob perpeccas aduer-
sitates paulatim tabesceret, dysenteria resolutus, animam exhalauit,
anno Salutis M C C C X X.

I S A B E L L A Reinoldi Comitis Geldriæ filia, Friderico quidem
desponsata, sed ob patris proditionem, eam traducere noluit.

E L I Z A B E T H A M Iacobi Aragonum Regis filiam nobilissi-
mam

mam coniugem habuit Fridericus, quæ eum vnicè amauit, tantumq; in amore viri flagravit, vt nihil intermitteret, quod ad salutem viri spectabat, peregrinationibus, ieuniis, abstinentiis adeò se castigauit, vt oculos penè visumque amitteret, flens diu noctuque ob captum maritum, donec liberaretur. Ex quo genuit Fridericum filium, & filias, Annam & Elizabetham.

L V D O V I C V S filius Ludouici senioris, & Mechtildis filia Rodolphi de Habsburg Comitis, Rom. Regis, princeps humanissimus, omnib[us]que amabilis, prouidus & sagax, in periculis animo infraicto, à Primatibus Germaniæ electus, Fridericum Austriæ Ducem aduersarium habuit, quo cum per v i i i. annos bellum varia fortuna gescit. Friderico tandem capto, nomen & titulum Imperatorum inuito Pontifice solus occupauit. Italiam autem ingressius, ingentibus copiis primò Tridentum, deinde Mediolanum petiit, Italiam ciuitatibus singulis Imperatorio nomine vicarios imponens. Inde Romanam acceptis x x i i i. nobilioribus Mediolanensisibus ciuib[us], tanquam obsidibus contendit, ab vniuerso populo honorificè suscepitus, à Stephano Columnio in æde S. Petri cum coniuge coronatus est, omni nobilitate adstante, & acclamante, Patricium & Augustum Romanum. Petrum Corbariensem virum ad res gerendas aptissimum, & haud imprudentem Nicolaum v. postea dictum summum Pontificem creavit, Ioanne dignitate papali deiecto, qui Imperatorem regno priuans, excommunicatione crudelissima, tanquam hæresiarcham percussit. Metuens autem Imperator proditio nem ac venenum, non arma, Italiam relinquere decreuit, Germaniamque summa cum animi hilaritate repetit. Francofordiæ comitia celebravit, in quibus antiquas leges confirmavit. Cùm autem Pa-

pex odium magis magisque cresceret, indefessis conatibus suis tantum effecit, vt in Luceburgo conuentu alias Imperator designaretur. Sed Ludouicus in venatione cum motu & labore corpus calefactret, vrsumque ingentem cum impetu quodam viriliter peteret, de equo praecepitatus, corpus graui collisione laesit. Destitutus igitur omnibus viribus, & sensibus, mortuus est anno Christi M C C X L V I I. Imperii sui x x x I I. minus V I I I. diebus, in Monaco Imperiali pompa sepultus.

B E A T R I X filia Ducis Poloniae, prima Ludouici vxor, ex qua Ludouicum ac Stephanum filios genuit.

M A R G A R I T A filia Vuilhelmi I I I. Comitis Holandie, & Selandiæ filia, Ludouici altera vxor. Haec cum marito Romam profecta, in Imperatricem coronata est, filiumque Romæ peperit Ludouicum cognomento Romanum. Deinde & Othonem Bauariae Ducem, ante quos etiam in Vuilhelmum Seniorem & Adelbertum Dukes inferioris Bauariae & dominos in Straubing peperit.

C A R O L V S I I I I. Bauariae Rex, Ioannis Bohemiæ Regis ex altera vxore eius Elizabetha filius, Henrici V I I. ex filio nepos, princeps religiosus, literis & linguarum cognitione instrutus, Ludouico regnante à quibusdam principibus electus Bunnæ coronatus est, Clemente Pontifice eam electionem probante: Licet alii Principes, quod neque in loco debito, nec aperte, sed latenter, nec tempore conuenienti electus esset, improbarent, & Guntherum de Suartzemburg strenuissimum militem in campis Francofordiae crearent. Quo paulò post veneno necato, conciliatis sibi passim principum animis, Carolus solus Imperio potitus est, Italiāmq; ingressus, Rom

Romæ Imperialem coronam turpisima paſtione ab Innocentio accepit. Paucos autem ibi moratus dies, quaſi venaturus ex Vrbe elapsus, Mediolanum peruenit, vbi Vicecomitibus perpetuum imperii vicariatum aurea bulla confirmauit. Dehinc iuſſu Pontificis, pernicioſam & ſuperftitiosam flagellatorum ſectam, quaſe totam penè Alemaniaſ penetrauerat, armata manu ejecit. Ebrardum Virtenbergenſem Comitem ingenti exercitu oppreſſit. Bohemicarum rerum in primis ſtudioſius fuit. Pragam Metropolim longè ampliorem reddidit, & propugnaculis muniuit: Pragenſem Eccleſiam erexit, publicum Gymnaſium iuſtituit, Multa collegia Canoniconum & Monasteria fundauit, Regnum paternum maximè dilatare conatus eſt. Ob id Marchionatū Brandenburgensem, Lufatiæ, item Ducatum Slefia, Bauaria, cum multis aliis Dominiis partim emptione, partim bello, & aliis artibus pro regno Bohemico obtinuit. Filium ſuum Vençelauum Regem Rom. affenſu principum designauit. Altero deinde anno valetudine aduersa correptus, obiit, ac Pragis à filio honorifice ſepultus, cùm annis XXXII. Imperio præfuſſet, Princeps quidem clarus, niſi maiorem regni ſui Bohemici, quam Imperii rationem & curam habuiffet.

E L I Z A B E T H Ducissa Stetinensis, prima Caroli vxor, quaſe problem habuiffe fertur.

A G N E S filia Rodolphi iunioris Rheni Palatini, filia Rodolphi senioris, ſecunda Caroli vxor, ſterilis & infœcunda fuit.

B L A N C A Comitissa Valesii in Francia filia Caroli Comitis Valesii, & ſoror Philippi de Valesio, pòſt Regis Franciæ Caroli vxor tertia.

A N N A, quaſe ab aliis Ioanna appellatur, quarta fuit vxor Caroli, eique Vençelauum & Sigismundum filios peperit.

G V N T H E R V S de Suartzemburg Thuringia Com-
mes, vir robustus & strenuus, annos **X L V.** natus, à principibus elec-
toribus Carolo contrariis, diu multumque ad assumendum Impe-
rium solicitatus, crebro tamen recusauit. Tandem iis conditionibus
annuit, si maior Principum electorum pars Francofordiæ conueni-
rent, Imperiumque vacare decernerent. Congregatis igitur principi-
bus in Campis Francofordiæ vnam censensi Guntherus Rex:
Rom. declaratus est, praestitis iuramentis, & debito exhibito officio.
Electus igitur Francofordiam urbem, tanquam Rex Romanus in-
gressurus, à ciuibus prohibitus est. Mos enim ciuibus est, vt nullum
Regem in urbem intromittant, qui habet Imperii axulum, nisi prius
vrbis obsessa aliquam vim patiatur, aduersariisque interim aut ma-
num cū eo conserat, aut divisioni viam inueniat: ita vt unus fortiter:
regnet, alter inglorius ac timidus abeat. Ingenti itaq; coacto exercitu,,
Guntherus potissimum Vrbē duobus penè mensibus obsedit, dehinc
in Vrbē Regio more receptus est. Concordia verò per Marchionem
Brandenburgensem constituta inter Guntherum & Carolum, v i..
mense Imperii, veneno à Medico suo necatus, perit, ac Francofordiæ
à ciuibus regio apparatu, regioq; monumento est sepultus.

V E N C E S L A V S Caroli **111.** filius annos natus **X V..**
patre

patre solicitante, in Regem Romanum Francofordiæ electus est, & Aquisgrani presente patre Carolo, coronatus. Patri & auo per quām dissimilis: tam corpore, quām animo deformis, atque ineptus, desidia corruptus, luxui tantum deditus, administrationem Imperii prorsus neglexit. Ob id à Baronibus regni captus, quatuor mensibus custodiæ est traditus, donec per fratrem Ioannem Marchionem liberetur, ynde tamen non melior factus est. Nihil quod memoratu dignum esset, in Imperio gessit. Illud certum est, nūl à fratre Sigismundo captus, & Viennæ in carcere seruatus esset, Imperiōq; Germanorum procerum consensu turbatus, res Imperii diutius afflixisset. Rerum autem potitus est annis XXII. & anno ætatis LVII. ex ira in Apoplexiā incidentis, ac paralyſi diebus XVI. laborans, veluti porcus in volutabro, animam exhalauit.

I O A N N A Alberti senioris Ducis Bauariæ, & Hollandiæ Comitis filia, prima Venceslai vxor, ex qua nihil generare potuit.

S O P H I A filia Ioannis Ducis Bauariæ soror, altera Venceslai vxor, Mulier forma insigni, ac corpore valde eleganti, sterilis tamen, & anno Salutis M C C C X X V I I I. mortua in Posonio Hungariæ oppido, in æde S. Martini sepulta est.

I O D O C V S filius Ioannis Henrici Marchionis Moraviae fratris Caroli quarti, BARBATVS dictus, homo inutilis, & qui veritatem non præstabat. Hic, vt alii tradunt, ante Rupertum, deiecto Venceslao in Regem Romanum creatus est. Alii verò post mortem Ruperti, à principibus electoribus Francofordiæ regem designatum afferunt. Non autem coronatus est, quoniam prouectoris ætatis, an-

num enim **LX** **XXI** **x.** excesserat, vix **v** **i.** menses in Imperio trans-
egit. Brumiæ oppido Morauiæ mortuus, & in Monasterio S. Tho-
mæ, cum patre suo, qui id construxerat, sepultus.

I O D O C V S Imperator vxorem habuit Reginam Hungariæ ex
qua nullam prolem genuit.

R V P E R T V S Dux Bauariæ & Comes Palatinus Rhe-
ni, filius Ruperti Adolphi & Beatrixis, vir armis exercitatisimus, in-
geniūq; acerrimi, ac insignis iustitiæ cultor. Post Fridericum Ducem
Brunsvicensem Cæfarem quidem electum, sed à Moguntino Anti-
stite impiè occisum, ac propter illius mortem diu multūque in Ger-
mania tumultuatum, Imperator à Principibus declaratus est, Bonifa-
cio **i** **x.** approbante, & Coloniæ ab Archiepiscopo Coloniensi Re-
gio diademate insignitus. A Florentinis ad comprimentam Galea-
ciorum potentiam, in Italiam descendit: Præsidio autem Ducis Au-
striaci, & Episcopi Colonensis destitutus, congressus cū Vicecomite
succubuit, fugāque saluti consuluit. Vnde ad Tridentinos & Vene-
tos delatus, quam honorificentissimè acceptus est. Ac cùm Pontifici,
Venetis & Florentinis enarrata clade sua, surdis fabulam caneret, re-
infecta in Germaniam per Alpes cum equitatu reuersus, res Imperii
cum diligentia tractauit, de Italia nihil amplius sollicitus, quam per-
misit suis se vulneribus conficere. Post pleraque autem in Imperio
honorificè gesta, insperato in Oppenheim diem suum obiit, ac Hey-
delbergæ sepultus anno Imperii **x.**

Vxorem habuit Rupertus, cuius nomen, genus & familia inco-
gnita est, ex qua genuit Rupertum cognomine Pipam Palatinum,
qui

qui cum Ioanne Duce Burgundiæ à Turca captus , post liberatio-
nem sine vxore & liberis Ambergæ moritur, atque ibi sepelitur.

ELIZABETHA filia Burgrauii Noribergensis, vxor altera Ru-
pertii, ex qua quinque filios suscepit, Fridericum, Ludouicum, Stepha-
num, Ioannem, & Othonem, ac tres filias.

S I G I S M U N D V S Caroli IIII. Imperatoris ex Io-
anna filius, princeps sapientia, eruditione, probitate, & multarum lin-
guarum cognitione clarissimus, statura talis, qualis tantum princi-
pem decebat. Hic adhuc puer Mariam filiā Ludouici Regis Hunga-
riæ vxorem duxit, ac Rex Hungariæ, deinde Romanorum factus
est. Ingentia bella contra Hungaros gessit, & ab illis captus est. Ad-
uersus Turcas maximum paravit exercitum, eumque ad Adrianopo-
lim usque perduxit. Verum perturbatis ordinibus à Gallis, primum
locum in acie deberi sibi contendentibus, ab Amurathe graui præ-
lio victus, castrisque exitus est, cæsis magna ex parte ducibus, & Bur-
gundionum Rege capto. Triennio magnam Europæ partem publi-
ci concilii cogendi causa, quò Schisma tolleretur, peragravit. Conci-
lio autem Constantiæ congregato, tres adulterinos Pontifices Io-
annem xxi. Gregorium & Benedictum Pontifica dignitate
depositum, & in Pontificatu Othonem de Columna, Martinum quintum
postea dictum, suffecit, ac perniciose schismate inter Pontifices
sublato, concordiam & tranquillitatem Ecclesiæ restituit. In eo etiam
concilio Friderico Burgrauio Noribergensi ob excellentes eius vir-
tutes, ius electuum Imperii donauit. Deinde in Italiam profectus,
Mediolanum venit, acceptaque de more Imperatorio, ferrea corona,
Parmam, Senas, Romamque profectus à Pontifice, Cardinalibus, po-

pulóque Rom perbenignè suscepitus est, & Corona Cæsarea donatus. Italiā verò relinquens, Basileam vbi concilium erat, peruenit. Eugenium Pontificem concilium Basiliense à se prius confirmatum, reuocantem, Ferrariāmq; traducere conantem, tanquam contumacem summo sacerdotio deiecit. Relicto autem Concilio Bohemiam ingressus est, omniāque dissidia componere instituit. Sed præuentus morbo, & senectute, diem clausit ultimū, cùm attigisset annum LXX. anno Imperii XXVII. anno Christi MCCCCXXXVII. Corpus eius in Albam translatum Regalem Hungarię ibidem sepultum est.

M A R I A Ludouici Regis Hungarię & Polonię filia, vxor Sigismundi prima, ex qua nullam quidem prolem, sed regnum consecutus est.

B A R B A R A Hermanni Comitis Ciliae filia, altera Sigismundi vxor, ex qua vnicam filiam Elizabeth genuit. Fœmina illa fuit immensae libidinis, & procacitatis inuercundæ, quæ sæpius viros peteret, quam peteretur. Vitam omnem censuit inanem, quæ non coitu, luxu ac libidine contereretur. Nihil omisit procaciissima mulier, quo voluptatem explere intelligebat. Animam cum corpore interituram iudicabat, paruifaciens religionem Christianam. Cùm ergo in luxu dies penè ac noctes transegisset, peste infecta, in Græcia mortua est, ac Pragam delata, regio funere in monumento regum sepulta est.

A L B E R T V S eius nominis V. & II. Rom. Rex, Alberti III. & Ioannæ filius, annum agens XII. patrem amisit. Agens deinde sub tutoribus patruis inter se digladiantibus, grauia quæque perpeccus est. Pubertatem verò egressus, tutelam abiecit, Austriamq;

stria[m]que pacauit. Elizabetham Sigismundi Imperatoris filiam in vxorem duxit, dotis que nomine insigniores Moraviae urbes accepit. Defuncto autem Sigismundo, persuasione saceri vnanimi consensu a proceribus Hungariae & Bohemiae Rex salutatus atque coronatus est. Polonus, qui regnum Bohemicum ad se transferre conabantur, e regno deturbauit, intraque suos fines quiescere compulit. Vacante quoque propter Sigismundi interitum, Imperio Rom. omnium concordi voto, nemine discrepante, Imperator designatus est. In Hungariam contra Turcam Amurathem, qui Hungariam per incursionem inuaserat, vocatus, maximis copiis profectus est. Sed cum ad eius aduentum Amurathes oppugnata prius Sinderouia Vrbe retrofugisset, ac Albertus copiis dissolutis Budam rediret, calore feruentis Augusti vexatus, peponibus sitim sedare volens, in solutionem ventris incidit, dysenteriaque fatigatus prope Strigonium, princeps religiosissimus & liberalissimus mortuus est, cum annum i. menses x. imperasset.

E L I Z A B E T H A Sigismundi Imperatoris ex Barbara filia, Alberti coniux, ex qua duas filias superstites Annam & Elizabetham minorem natu reliquit, grauida tamen vidua relicta, posthumum Laudislaum filium peperit.

F R I D E R I C V S III. eius nominis, Eruesti & Cimburgae Ducissae Massouiae filius, post Alberti obitum ab Imperii electoribus concorditer Francofordiae Rex Rom. declaratus est, dehinc Aquisgrani coronatus. Ducta in uxorem Leonora Eduardi Regis Portugaliæ filia, in Italiam transcedit, Romamque ingressus a Nicolao Pontifice nullo honoris genere exceptus, & cum Leonora

T 2 Imper

I M A G I N E S

332

Imperatrice maxima cum solennitate , Regali diademate ornatus, Imperator Augustusque acclamatus est. Inde Venetias delatus: Summi honores ei à Senatu populóque Veneto exhibiti sunt , liberaliterq; & munificè cum toto exercitu exceptus, per Alpes in Austriam reuersus est. Vbi omnia plena tumultuum atq; seditionum inueniēs, ingentésque labores & seditiones partim ob tutelam Regis, partim ob paternæ hæreditatis cum fratre diuisionem, perpessus , facile eas compescuit. Defunctis autem Alberto fratre & Ladislao , Archidux Austriae solus factus, & Rex Hungariæ à multis designatus est, sicut & Mathias Humiades factione quorundam Rex electus est. Vnde bellum Pannonicum ortum, quod tamen breui composuit. Filium Maximilianum à Frandrensis captum, Flandria vndique vastata, ex custodia liberavit, eumque consortem Imperii fecit. Ex ætate & labore in stomachi morbum incidens , aluóque resoluta in Lyntzio obiit, anno Imperii 111. Salutis M C C C X C I I.

LEONORA Edouardi Regis Portugaliæ & Ioannæ filia, vxor Friderici, ex qua tres sustulit filios, Christophorum, Maximilianum Imperatorem & Ioannem, filiásque duas Helenam & Chungundim , quam astu, patre ignorantē, Albertus Bauariae dux sibi uxorem copulauit.

M I C H A E L P A L A E O L O G V S vir ingenitis spiritus & copiarum Dux sub Theodoro Lascari Græcorum Imperatore , cuius filios testamento tutelæ sibi traditos trucidauit, Imperiumque per summum nefas arripuit : Gulielmum Achaiae & Bythiniæ principem regno deturbauit, captiuumque Adrianopolim perduxit, atque in vincula coniecit. Qua elatus victoria, Balduinum Constantinopolitanum Imperatorem aggressus, Vrbéque Byzantio per-

per prodictionem potita Imperium sibi vēdicauit. Byzantio capto cum Venetis diu acre bellum gessit, à quibus Imperio facilē deturbari potuisset, nisi Genuenses obstatissent. Dehinc, initis induciis, Lugdunum ad concilium, quod Gregorius indixerat, profectus est, facileque ei cum Pontifice conuenit, ex quo tantam in se Græcanicæ gentis inuidiam contraxit, vt nec mortuo iusta persolverint, & locum sepulturæ negarint. Mortuus est autem cùm imperasset annis x l. & amplius rebus præfuisse.

A N D R O N I C V S P A L A E O L O G V S

senior, Michaëlis ex tribus maribus natu maximus filius, post patris mortem Imperium administrandum suscepit. Michaëlem ex matre Hungarica fratrem ōscortem sibi Imperii fecit. Quo mox defuncto, Constatinum iuniorē Despotem ad Imperii fastigium euexit. Quod Michaëlis filius Andronicus iunior iniquo ferens animo, Genuentium fretus auxilio in auum insurrexit, omnēque ius ad se traxit. Eo autem per Venetos restituto, tandem prægrauantibus Bulgaricis auxiliis & Genuensium, auus coactus Venetos destituit, partésque ligusticas à nepote coactus amplexus est, ac septuagenario maior, tandem mortuus est, cùm x v. annos regnasset.

A N D R O N I C V S iunior filius Michaëlis Imperato-

T 3 ris

ris. Hic auum suum Andronicum seniorem collectis coniuratoribus Imperio deturbauit, idque auxilio Genuensium, quibus in mercenaria Tenedon insulam pollicebatur. Sed Veneti fortiores Andronicum auum in patriam reducunt. Ob id indignatus iunior Adronicus Bulgaros accersuit, quorum auxilio auum coëgit cum Genuensibus feedus inire. Ac cum v. i. annis varium & anceps bellum cum auctoribus gesisset: sape tamen reconciliatis animis, amicorum interuentu, tandem Byzantium clam ingressus, in auum nihil ultra molitus, illum quoad vixit secum imperare passus est. Eo mortuo cum aduersus Romani nominis hostes res egregias gesisset, multis iam victoriis clarus, febre, capitisque dolore intra quadratum confectus, mortuus est anno ætatis xlii. relictis filiis Calojoanne & Manuele.

IOANNES CANTACUZENVS, Andronici iunioris magnus domesticus, tutelam filiorum Andronici sibi commissam, prudenter administravit. Apocauit autem fraude viri obscurissimi, & Patriarchæ autoritate in exilium trufus est. Qui iniuria impatiens, bellum quinquenale aduersus Reginam & Ioannem Andronici filium gesit, ac proditio illi Byzantio, nulli molestus fuit. Sed Imperii principem egit, filiamque suam Ioanni in vxorem tradidit. Sed cum sacer & gener in una viuerent domo, in discordiam inciderunt, quæ in dies inualescens, tantu eos incendit, ut domi forisq; alter alteri se hostem ostenderet. Calojoannes in Tenedon veniens auxilio classis Genuensium pulso armis Cantacuzeno, in patrum regnum restitutus est. Cumque Byzantium ingredetur Cantacuzenus Imperio se abdicans, Monasticam vitam secessus est. Sed Calojoannes cum fortiter multa administrasset, moriens filio Manuelei Imperium reliquit.

MAN

M A N V E L filius Ioannis Palæologi, patri in Imperio successit. Septem filios mares incolumes reliquit, Primum Ioannem, qui morienti patri in Imperio successit. Secundum Adronicum, qui Thessaloniam in partem hereditatis accepit, Tertium Manuelem, Quartum Theodorum, Quintum Demetrium excenso animo, & summa virtute principem. Qui Peloponnesi Regnum diu obtinuit. Sed quia Christianissimus vir erat, maximis à Turcis affectus est iniuriis. Sextum Thomam Peloponnesi Despotem, Septimum Constantinum, qui postremus omnium imperauit. Ita distributis regionibus & insulis filii Manuel sine magnis & præclaris gestis mortuus est, Ioanni natu maximo Imperium administrandum relinquens.

I O A N N E S filius Manuelis primogenitus, post patris obitum, Imperium arripuit, pacis & concordiae, quam belli audior, quietis admodum studiosus, idè cum omnibus principibus summè concors, neminem molestabat. Italiam ad concilium Florentinum, quod celebrabatur ab Eugenio Pontifice, penè totius Græciae nobilitate stipatus, petiit. Vbi hæresis de processione Spiritus sancti, tam à Latinis, quam à Græcis damnata & explosa est. Reuersus autem Constantinopolim, haud diu superuixit.

CONSTANTINVS VII. Manuelis filius, Ioanne fratre atque liberis defuncto, in Imperium successit. Princeps ab initio animi ingentis, saepius cum Turcis congressus eos fudit, fugauitque, ac eis oppida vi abiulit, & expugnauit. Vnde ob militarem virtutem DRACONIS cognomentum accepit. Sed ubi ab Amurathe Turcorum Tyranno Heraclea oppidum munitissimum expugnatum est, murisque qui Græcos in Peloponneso tutos seruaret, deiectus, adeò animo confernatus est, ut omnis virtutis suæ immemor, tributum Turcis daret, illisque timore perculsus, cederet, cum anteā Isthmum instaurandum curasset, tributumq; reddere abnegasset. Mahomethes itaque id sentiens, urbemque Constantiopolim in medio sui Imperii sitam, non suo parere Imperio agrè ferens, animum ad eam subigendam adiecit, castellisque iuxta littus ad ostium Bospori mira celeritate extructo, bellum contra federa & iusurandum, ingenti coacto exercitu, indixit, simulque gerere coepit. Terra igitur & mari regiam aggressus urbem, cum moenia conquisasset, quarto & quinquagesimo obsidionis die, urbem vi summa cepit, ac in ea ingentem cædem in omnem sexum indiscriminatim edidit. Constantinus vero ad portam trepidus cum se recepisset, fugientium trepidatione oppressus, in portæ angustiis conculcatus cecidit, paludamentoque cadaver eius agnitus, eiusque caput iussu Mahometis abscissum, paloque affixum per urbem & castra ad ludibrium circumuectum ac gestatum est. Ac sic vetustissimum Græcia Imperium, quod m.c. & x.c. amplius annis stetit, in quo tot principes Christiani floruerunt, tanta religio viguit, paucissimis diebus deiectum & crudelissime subuersum est. Anno nostræ salutis m.c.c.c. l.iii. i.iii. calendas Junii.

MAXIM

M A X I M I L I A N V S Friderici III. & Leonoræ Reginæ Portugalensis filius, optimæ indolis puer, sed in pueritia à præceptore suo indocto neglectus: studia bona fouit, literatos amauit, euexitq; , præmiāq; digna elargitus est. Decimum octauum agens annum, filiam Caroli Burgundi in vxorem duxit, atque in Flandriam nuptias celebraturus abiit. Sexto verò matrimonii anno, uxorem imprægnatam ex equo delapsam, & ex casu posteà grauissimè ægrotantem amisit. Anno deinde Salutis M C C C L X X X V I. patre Friderico adhuc viuente Rex Romanorum inunctus est. Ac biennio post Brugis à suis captus in aromatarii cuiusdam domo custodiæ per nouem menses traditus, decollatis plerisque in eius conspectu nobilioribus aulicis suis, non sine horrendo ac stupendo quodam timore per patrem Fridericum cum exercitu x x x i i. milium venientem liberatus est, Matthia Rege Pannorum defuncto, eius ditionem sibi vendicauit. Multa grauissima & varia bella gesit, Italicum contra Carolum Francorum Regem, Helueticum non sine suorum iactura, Bauarium contra Rupertum Palatinum Rheni, Hungaricum & deinde Venetum, quod vario euentu tractavit, habuitque Regem Franciæ, & Pontificem Romanum in fœdere contra Venetos. Cæterum cùm se morti vicinum esse sentiret, sanxit, vt suarum prouinciarum rectores ac præsides cum omnibus officialibus in suo quisque statu, quoad alter nepotum in Germaniam commigraret, perseverarent, ac postea profluuiò ventris mortuus est, anno Salutis nostræ M C C C C X V I I I. Imperii anno x x x i i. Princeps magnus bello, pace tamen præclarior, linguarum peritia non omnino ignarus, ore probo, statura quadrata, quæ Impatoriam præ se ferebat dignitatem,

M A R I A Caroli hellicosissimi Burgundionum Ducis filia, Maxi-

v mil

miliani vxor prima, forma elegantissima, cum qua vnanimis summa cum voluptate vixit, ex qua genuit Philippum primogenitum, Castiliæ, Legionis, & Granatae Regem, & Margaretam filiam. Ipsa iterum imprægnata, cùm ex casu equi, immaturum ederet partum, mortua est.

A N N A M filiam Francisci Ducis Britanniæ alteram vxorem accepit Maximilianus, cū qua per VVolphgangum de Polhaym Austriæ Baronem, & deinceps Australium terrarum supremum Capitaneum, suum Oratorem condormiuit, sed non traduxit. Carolus enim **VIII.** Rex Franciæ violenter illam surripuit, remissa eius filia Margareta, quam priùs sponsam aliquot annis habuit.

M A R I A B L A N C A Galeacis Ducis Mediolanensis filia, tertia Maximiliani vxor, cum qua annis **XV** tranquillissimè vixit, sed sine sobole, & in Stanis Monasterio sepulta est.

P H I L I P P U S Archidux Austriæ, Maximiliani & Mariae filius, Ioannam Ferdinandi senioris Aragonum Regis filiam vxorem duxit, Regnâq; Castiliæ, Legionis & Granatae in dotem accepit. Ex qua suscepit filios Carolum v. Imperatorem, & Ferdinandum Hispaniarum Principem, Austriæ Ducem: filias verò quatuor, Leonoram, Isabellam, Mariam, & Catharinam posthumam. Vigesimum octauum autem ætatis annum cùm attigisset, mortuus est, parenti Maximilio grauem post se luctum relinquens.

I O A N N A Aragonis Regis filia, Philippi vxor, ex qua Carolum v. Imperatorem, & Ferdinandum Austriæ Archiducem, cum quatuor filiabus Leonora, Isabella, Maria & Catharina, progenuit.

C A R

C A R O L V S, eius nominis V. Hispaniæ & Siciliæ Rex, Archidux Austriae, & dux Burgundiæ, Philippi filius, Maximiliani nepos, ad Imperii fasces anno M E C C C X I X. electus est, annoque sequenti Aquisgrani magna solennitate coronatus, ac deinde anno M E C C C X X I. cum Comitia Vormatiæ celebraret, à Leone Pontifice misso legato, in Imperio confirmatus.

F I N I S.

Le priuilege du Roy.

Enri par la grace de Dieu Roy de Frâce, A noz aymez & feaux Conseillers les gens tenans noz Courts de Parlement à Paris, Tholouze, Rouen, Bourdeaux, Dijon, Dauphiné & Prouence, Preuost de Paris, Seneschal de Lyon, Bailly de Rouen, & à tous noz autres Justiciers & Officiers, ou leurs Lieuxtenans, à chacun d'eux comme à luy appartiendra, Salut & dilection. Noz bien aymez Iaques de Strada Mantuan, & Thomas Guerin Marchand Libraire demourant à Lyon, nous ont fait dire & remontrer que à grans fraiz & despens ilz ont recouvert & dressé un liure ainsi intitulé: Epitome Thesauri antiquitatū. Hoc est, Imperatorum Romanorum Orientalium & Occidentalium Iconum, ex antiquis Numismatibus quām fidelissimē deliniatarum. Ex Musæo Iacobi de Strada Mantuanii Antiquarii &c. Lequel liure lesdits de Strada & Guerin imprimoient volontiers pour le bien commun de nostre Republique, illustration & intelligence des antiquitez & bonnes lettres, & contentement des fauteurs & amateurs d'icelles, tant en Latin, François, Italien, Allemand que Espagnol: mais ilz doutent qu'apres qu'ilz auront fait les fraiz & employé grande somme de deniers pour la correction, papier & impression dudit liure, & pour la taille des figures qu'il conuendra pour ce faire tailler & grauer, Autres Libraires & Imprimeurs de nostre Royaume ne voussifent semblablement imprimer ou faire imprimer, vendre & distribuer ledit liure contrefait souz leurs corrections, & par ce moyen les frustrer de leurs labours, merites, fraiz & despenses, s'il ne leur estoit par nous pourueu de noz grace & remede conuenable, humblement requerant icelui. Parquoy nous ces choses consideree desirans que ledit liure vienne en evidence, pour donner aussi moyen auxdits de Strada & Guerin de recouurer le merite de leurs labours & impenses, A iceux auons permis & ottroyé, permettons & ottroy

ottrayons par ces presentes imprimer, faire imprimer, & vendre ledit liure tam de fois & en tel nombre que bon leur semblera, durant le terme de douze ans ensuiuans & consecutifs à commencer au iour & date que ledit liure aura estéacheué d'imprimer par eux, sans ce que ce pendant & durant ledit temps & terme de douze ans ensuiuans aucun Marchands, Libraires, Imprimeurs, ne autres quelconques, s'ilz ne sont commis & appellez par lesdits de Strada & Guerin, le puissent imprimer ou faire imprimer, grauer, pourtraire ou contrefaire lesdites figures, pour le vendre ou distribuer en noz Royaume, païs, terres, & seigneuries, sans le vouloir & consentement d'iceux de Strada & Guerin. Si vous mandons & commandons à chacun de vous endroit soy, & si comme à lui appartientendra, que de noz presentes, grace, permission & ottroy, vous souffrez & laissiez lesdits de Strada & Guerin iouir & user pleinement & paisiblement. Et faites ou faites faire inhibition & defenses de par nous à tous • Marchands, Libraires, Imprimeurs, & autres personnes quelconques, autres que ceux qui seront commis par lesdits supplians; sur peines grandes à nous à appliquer de perdition dudit liure & de tout ce qu'ilz y mettront, de imprimer, ne faire imprimer, ne exposer en vente ledit liure, sinon celui qui aura estéimprimé par lesdits supplians ou leursdits commis, sans leur-dit consentement, comme dit est, à ce qu'ilz puissent se rembourser des fraiz & mises qui leur conuiendra faire à ladite impression. Car tel est nostre plaisir, Nonobstant oppositions & appellations quelconques, mandemens ou defenses à ce contraires, lesdites inhibitions & deffenses tenans. Donné à saint Germain en Laye le 11. de Iuillet lan de grace Mil cinq cens cinquante trois, & de nostre regne le septieme.

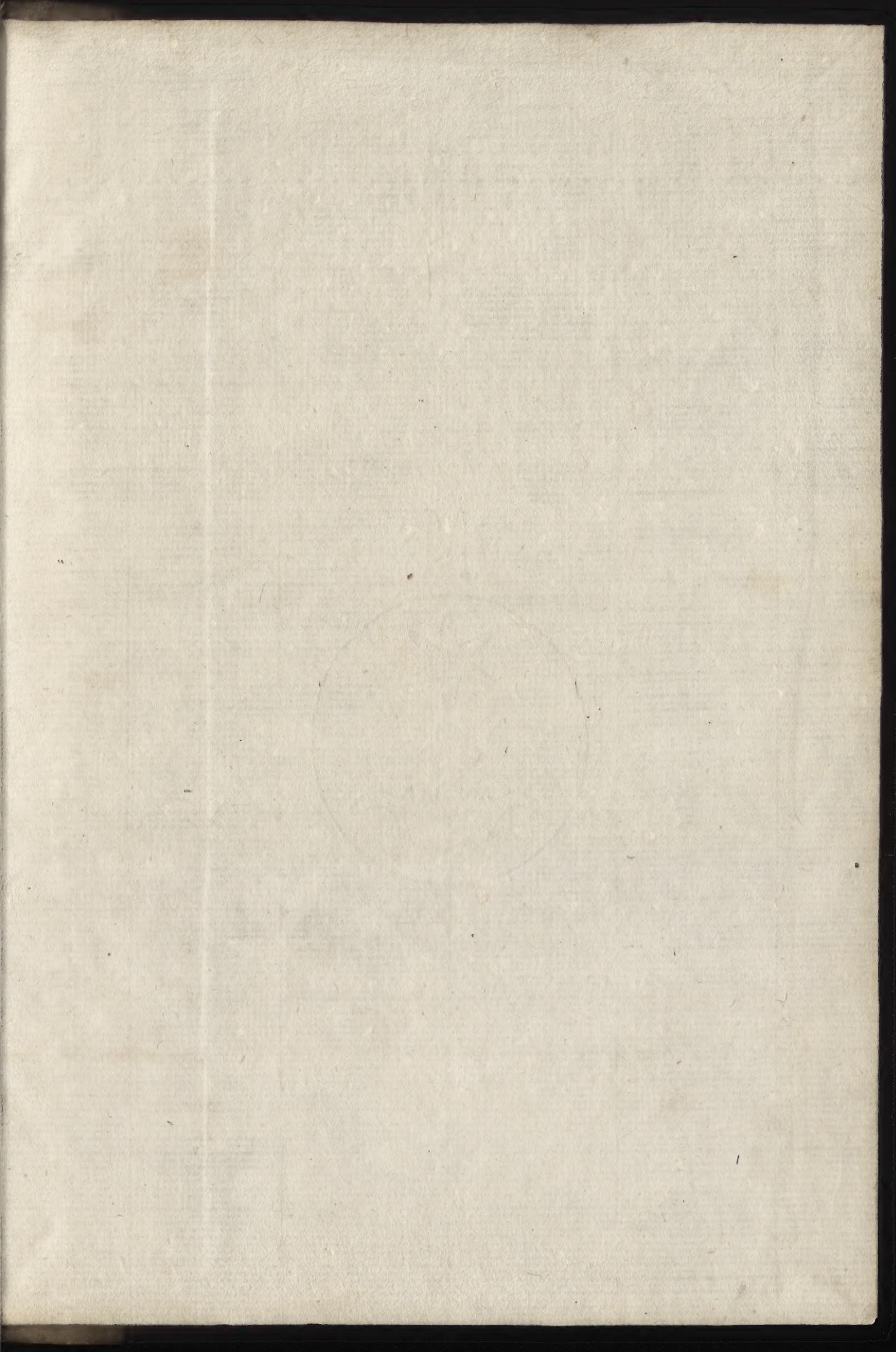
Par le Roy, le Seigneur de Rossy Maistre des
Requestes ordinaire de L'hostel, présent.

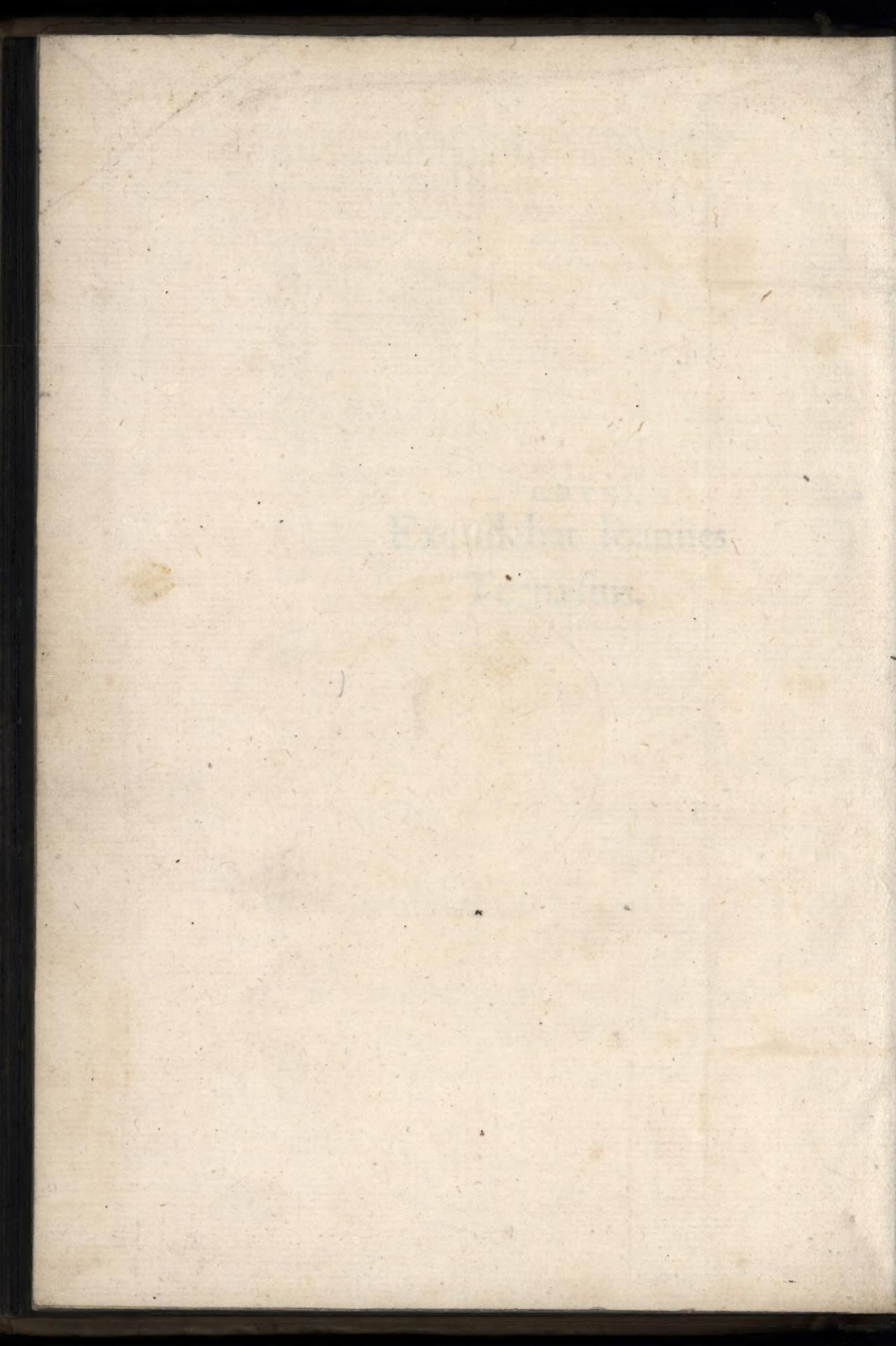
Signé Mahieu.

Ledit liure fut acheué d'imprimer le sixieme
de Nouembre 1553.

L V G D V N I,

Excudebat Ioannes
Tornæsius.

14

SPECIAL 84-B
CJ 13486
969
589 INV #
1553 212

ide

14

